АБ/92
ДЕПОЗИТ
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!
РБ "П. ПАВЛОВИЧ" гр. СИЛИСТРА
130 000 005808
п.1/767

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

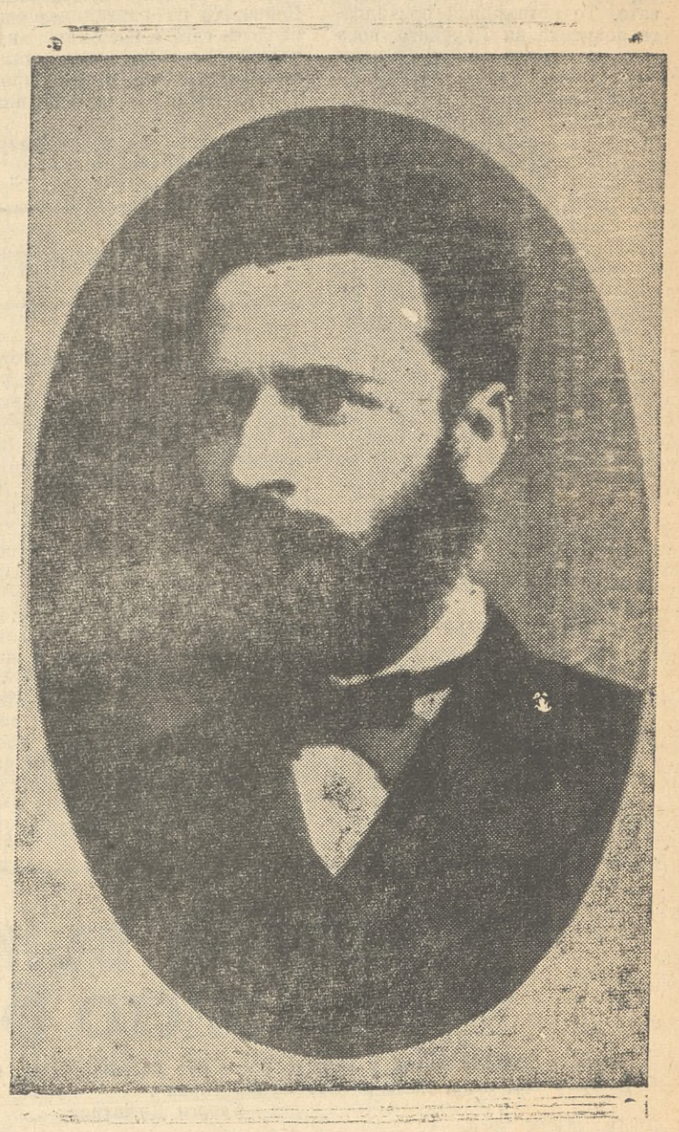
ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 1 (1470) | Събота, 4 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВЕЛИКА ГОРДОСТ НА НАЦИЯТА

120 години от рождението на Христо Ботев

„ИЗПОВЯДВАМ ЕДИНИЯ СВЕТЪЛ КОМУНИЗЪМ, ПОПРАВИТЕЛ НА НЕДЪЗИТЕ НА ОБЩЕСТВОТО. ЧАКАМ СЪБУЖДАНЕТО НА НАРОДИТЕ И БЪДАЩИЯ КОМУНИСТИЧЕСКИЯ СТРОЙ НА ЦЕЛИЯ СВЯТ."

ВСЯКА нация има свои люде, които са издигнали нейното име на най-високото стъпало сред останалите народи. Живота, делото и великата саможертва на безстрашния поетреволюционер Христо Ботев са вечната гордост на България. С него тя се гордее и възславя неговия чутовен подвиг. Той е символ и знаме на нашата целеустременост към свобода и братство, към щастие и доброто.

Като организатор и вдъхновител на националната революция преди повече от девет десетилетия, Ботев беше чужд на всякакъв национален консерватизъм. Възприе най-възвишените интернационални идеи на своето време и прозря комунистическото бъдеще на света. Приветствуваше с вдъхновените си слова всяко въстание на онеправданите хора от планетата. Съчета ярко революционната си дейност с художествено-поетичната. Въз пя жертвоготовността на борци те от своето поколение за събарянето на омразното турско робство, тяхната ненавист към жестокостта и мракобесието. За него борбата и поезията бя ха дълбоко призвание. На тях той служеше достойно, честно и вярно. Сам вдъхновяваше, сам призоваваше на люта битка с врага и сам изгоря в пла мъците на народната борба.

Сега, когато честуваме 120-годишнината от рождението му, още веднъж отдаваме заслужена почит на делото, на което той всеотдайно служи. И сърцата ни отново затуптяват, щом запеем неговите песни. Те вдъхновяваха борците в годините на мрачната фашистка робия. Песните му, които и днес звучат с оная революцион на сила, която те кара да заобичаш още повече своя народ и Родината.

За нас, българите, Христо Ботев е и си остава ненадминат певец на хайдушката романтика, легендарен титан на революцията, чародей на поетическото слово. И това е така, защото всецяло ни е пленила голямата му любов към народа, неговият велик пример в името на свободата. Пример, който блести с ореола на едно голямо величие, чистото като бистра изворна вода родолюбие и неподправеният му интернационализъм. Когато искаме да се уверим в истинността на нашите разбирания за дълг и идеал, ние се обръщаме към Ботевата поезия и проза, съвет ваме се с него мислено или на глас. И това ни е доставило наслада, надежда и упование, правело ни е честити и прерадостни.

Всяка година по една хубава народна традиция ние отбелязваме годишнината от рождението на Христо Ботев тържествено, изричаме най-хубави те думи в негова чест. И непременно на всяко тържество зазвучават стиховете му, превърнали се в песни-призиви, в песни-символи на свободолюбие и вечна обич към всичко родно. Те са станали вечни наши спътници. С тях съзиждаме прекрасното комунистическо утре.

Нашите дела в чест на четвъртвековния юбилей на свобо дата ще бъдат паметник и про слава на делото на великия гост и революционер Христо Ботев.

ОТ ПЪРВИТЕ ДНИ УСПЕХИ ЗА ЮБИЛЕЯ

В МЗ „Стомана"

Отшумяха новогодишните празненства. С готовност и обо дрени на работа се явиха още първия работен ден леярите, стругарите, фрезистите, специа листите и служещите от този завод. Първи дойдоха на рабо та земеподготвителите от цех „Леярен". Тук бе и началникът на цеха Стоян Добрев. По сре ните работни места бяха и сменните майстори.

Редовната смяна на работниците от механомонтажния цех на завода започва по-късно — в 7,30 часа. До това време дойдоха почти всички на рабо та. Началникът на цеха Димитър Чаушев проверяваше сам присъствието на хората. Не мо жа да се яви на работа само един от работниците от с. Д. Ряхово, който се обади по теле фона, че пътят към М. Пресла вец не бил разчистен. На Димитър Василев от същия цех пък на първи януари му се ро дила дъщеря. Младият баща бе пуснат в отпуск, а всички останали започнаха своята раб та точно по графика. Сменните майстори уточняваха плановете на бригадите. А задачите на всички бригади от механомонтажния цех през тази година са по-напрегнати. Сега тук се изработва последната партида 12 броя стругове „Дунав", след което това производство се въз лага на ЗММ — Силистра. Из работва се конвейерно оборудване за тракторния завод в Карлово и химическите заводи във Видин, а през януари ще бъдат изработени и 100 броя стационарни точила.

В промкомбинат „Камъшит"

Преизпълнили производствения план за м. г. с 1 165 000 лева, работниците от предприя тието започнаха новата година с още по-голям ентусиазъм.

Първият работен ден тук настъпи сред оживление и пожелания за радости и щастие. Само след няколко часа бе го това и първата продукция. Же ните от II помещение на цех „Ракита" са изплели първите бели, сини и зелени найлонови чанти. Те знаят, че до вечерта ще преизпълнят очакваните бройки, защото необходимите материали са набавени навре ме.

Още по-оживено е в цеха, къ дето се правят онези чудни кук ли, спечелили златния медал на предприятието на миналогодиш ния мострен панаир в Пловдив. Край масите се трудят сръчни жени. Ръководителката на це ха Златка Богданова приема материалите на „Родилното от деление". Така наричат тук на шега отделението, където се произвеждат отделните части за куклите. От месец юни 1968 година те се изработваха в новото предприятие „Пластма са и каучук". Това обаче се оказа неблагоприятно. Затова отново тези части ще се произ веждат в „Камъшит". Работни ците от цеха са доволни от на правената корекция. Тя ще им помогне да преизпълнят зада чите си в чест на Юбилея.

Няма да изостанат колегите им и от „Фина керамика", и от цех „Папурени чанти", кои то също преизпълниха плана си за миналата година. Заедно с тях целият колектив на промкомбината ще се труди така, че да посрещне достойно 25-годишнината на Свободата.

В ДСП — Булгарплод „Нектар"

Необичайно тих и без хора е райсът на ДСП — Булгарплод „Нектар", в първите дни на но вата година. Няма го оня без спирен поток от коли, натовare ни с плодове и зеленчуци, глъч ката на хората и трудовото напрежение. Спрели са и машини те, но не за да почиват, а да наберат сили за нова битка от здравите ръце на монтьорите, които ги ремонтират.

Изтеклата 1968 година колективът на предприятието из прати с достойно изпълнено задължение. На народното сто панство е дадена надпланова продукция за 66 000 лева. Достоен новогодишен подарък.

Новата 1969 година поставя пред колектива на фабриката нови задачи, а първият работен ден — ново трудово напреже ние. По зова на дълга си онези, които работят и сега в пред приятието, въпреки мразовитото утро, с първите минути на работния ден се оказаха на мес тата си.

В приспособената и добре отоплена техническа работилни ца към стерилния цех, монтьо рите, ободрени от весело прека раните празнични дни, отново се заловиха с ремонта на маши ните. Приятната обстановка и добро настроение призоваха на трудови дела и хората от заводската техническа работил ница. Глъчка на хора отново изпълни и двете чистачни помещения за лук и сушилня та, а в складовете за готова продукция продължи етикира нето и опаковането на хилядите консерви и буркани.

Първият работен ден — за много хора той не крие нищо, но тези от промишлеността доб ре знаят неговата цена.

В Окръжно пътно управление

С новогодишните празници настъпи и зимата с традицион ното си одеяние. Редуването на поледицата със снежна по кривка крие опасни изненади за шофьорите и пътуващите. Затова трябва да се поддър жат пътищата в добро състоя ние, като се почистват от сне га и се опесъчават заледените и стръмни участъци.

Със снега и поледицата пове доха усилена борба работници те и служителите от Окръжно пътно управление. Денонощно дежурят машини и хора. На 1-ви януари през нощта те из лязоха по главните артерии. Общо взето борбата със снега и заледяването е добра. Но на отделни участъци от пътищата силите не стигат и поради то ва нормалният ход на транспортните средства се наруша ва. Така например пътят от Д. Ряхово през М. Преславец към Зафирово не бе разчистен и на втори януари, защото ТКЗС М. Преславец не устоя на задължението да съдейству ва с трактор. Не бе разчистен завчера пътят и от Тутракан до границата с Русенски окръг. Пътническите съобщения бяха прекъснати.

Очевидно е, че трябва да се съдействува на хората от Окръжно пътно управление от страна на кооперативните сто панства, местните съвети и от другите организации с необхо димата техника и хора за бър зото разчистване на пътищата и обезпечаване на нормално движение на хора и машини до всички селища в окръга.

Хубава културна проява

В навечерието на Нова го дина Силистра бе зарадвана с една хубава културна проява — откриване на художествена изложба с участието на местн ите художници.

Очаквана с интерес, изло жбата поднася на любителите на това изкуство 32 платна, ме жду които пейзажи, портрети, графика и др. Както винаги, много от картините са свързани с нашето ежедневие. Особ ено много място в тях е отделено на обновяваща се Силист ра, на красотата на Дунава и крайбрежието му.

Изложбата радва както с цялостно завършения си об лик, така и с участието на повече творци. Открита в един от салоните на читалище „Дорост ол", тя ще привлече погледа на много граждани, комсомолц и, учащи се.

С. ИВАНОВ

ДУНАВСКА ЗИМА

ОБНОВЕНИТЕ СЕЛИЩА НА ДОБРУДЖА

Схлупени къщурки, кални улици през есента и зима та и облаци прах през лятото, газени лампи нощем, недостиг на вода... Такава беше картината в селата на окръга преди 1944 година. Към всичко това трябва да се прибави и непосилният труд на хората за къшей хляб, неграмотността.

Като си припомним тези неща в юбилейната 1969 годинa, не можем да не се възхитим на постигнатото в нашите села и градове. Издигат снага нови читалища, училища, административни сгради. Кооператорите си построиха модерни домове. Животът им в ТКЗС става все по-заможен и щастлив. След електрическия ток и водоснабдяването дойде радното, телевизията. В плановете на общинските народни съвети се предвижда понататъшно разкрасяване на селищата.

За възхода на селата и градовете в Силистренски окръг през изтеклите 25-години ще разказваме във вестника под рубриката „Обновените селища на Добруджа".

В ТОЗИ БРОЙ ЧЕТЕ ТЕ НА ТРЕТА СТРАНИЦА **„ВЯРА, КОЯТО ОКРИЛЯ".** МАТЕРИАЛЪТ СЕ ОТНАСЯ ЗА СЕЛАТА ОТ РАЙОНА НА ИШИРКОВО.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

През първия ден на 1969 г. пионери от Пионерския дом в Силистра имаха сърдечна среща с Бюрото на ОК на БКП и Изпълкома на Окръжния на роден съвет. Пионерите сурвакаха нашите партийни и държавни ръководители. Сурвакарите бяха поздравени от др. Христофор Иванов, секретар на ОК на БКП, бяха им поднесени подаръци, след което те изнесоха кратка литературно-музикална програма.

* * *

Градският комитет на ДКМС физкултурно дружество „Доростол" и ДСП „Културен отдих" организират за средношколската младеж от 3—11 януари традиционната „Средношколска зима", в която се предвижда провеждането на разнообразни културно-масови, спортни и други прояви.

* * *

На 30 декември вечерта в Младежкия клуб се състоя новогодишен бал на младежите и девойките от предприятията в Силистра, организиран от Градския комитет на Комсомола.

* * *

След падналите на 1 и 2 януари снеговалежи снежната покривка достигна 14 см дебелина. Вчера в 7 часа сутринта температурата бе минус 1-3 градуса.

Това затрудни движението по пътищата на окръга. Вчера до обяд беше възможно пътуването само по линиите Силистра — Русе и Силистра — Шумен.

* * *

В четвъртък в Силистра започна семинар-практикум по пеене с началните учители от града и окръга, организиран от отдел „Народна просвета" на Окръжния народен съвет. Поради затрупването на пътищата семинарите по други предмети бяха отложени.

* * *

В родилното отделение на Окръжна болница — Силистра на 1 и 2 януари се родиха 6 жизнерадостни и здрави деца. По всичко личи, че новата годи на ще бъде плодовита. На техните родители честито!

* * *

На 6 януари, понеделник, от 19 часа в салона на Театъра заслуж. артист Емил Камиларов, лауреат на Димитровска награда, ще изнесе цигулков концерт. В програмата: Вивалди, Равел, Сен-Сенс и Пагани ни.

* * *

През следващата седмица кината в Силистра ще прожектират следните филми: кино „Москва" — „Следата на сокола" (цветен широкоекранен филм на ГДР); кино „Доростол" — „Смъртта е включена в цената" (ГДР).

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ТАКТИКАТА НА ПРОТАКАНЕ

Привържениците на мира в целия свят, включително и в Съединените щати настояват парижките преговори да започнат незабавно. Героичният виет намски народ горещо желае мир и мирно уреждане на поло жението във Виетнам.

Но в Париж се разиграва странна комедия. Определената за 6 ноември среща между четирите делегации — ДР Виетнам, Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам (НФОЮВ), САЩ и Сайгонския режим, още не се е състояла. Коя е причината? На първо място организираният шантаж и тактиката на отлагане и протакане, която прилагат американските империалисти. Сайгонските марионетки изведнаж проявиха „твърдост", „упоритост", „собствено мнение" и дори се одързостиха да поставят условия за участието си в преговорите. А Съединените щати, в други случаи така безцеремонни, „показаха безсилие" да се справят с Тхю и Ки. Истинска сензация беше съгласието на САЩ делегация та на Сайгонския режим да играе ръководна роля в прего ворите, а господарите — спомагателна, както сполучливо се изрази един ханойски наблюда тел „опашката ще управлява главата".

Като не успяха да провалят преговорите от Сайгон, южно виетнамските марионетки се съгласиха да изпратят делегация в Париж — по-добре е отвътре да се спъва започването на преговорите и да не се позволява да бъде постигнат ка където и да е компромис.

Сайгонската делегация вече е в Париж. Неин „съветник". а в същност ръководител, е вицепрезидентът Ки. Съветите на „най-хищния ястреб сред ястребите" не допринесоха за придвижване на преговорите. Той се опитва по всякакъв на чин да провали политическото разрешаване на виетнамския проблем. В тази игра на про такане и проваляне бе изпол зувано всичко: като се почне от процедурни въпроси и се стигне до пълното отричане и непризнаване Националния фронт за освобождение като пълноправен участник в прего ворите. На пръв поглед проце дурните въпроси са дребни: каква да бъде формата на ма сата, къде и на какъв език да се провеждат преговори, да има ли знамена пред всяка делегация и т. н. Но всяка тех ническа подробност придобива политическо значение. Така напримерр, формата на масата ще определи и характера на конференцията: правоъгълната маса или двете маси означават двустранна конференция, т. е. от едната страна ще бъде ДРВ и НФОЮВ, като съставна част от делегацията на Виетнам, а от другата — САЩ и Сайгонският режим, който ще има ръководна роля; четвъртитата или кръглата маса — четиристранна конференция. Този въпрос ще определи и положението на НФО на Южен Виетнам и на сайгонското марионетно правителство в преговорите.

Сайгон и САЩ не желаят да признаят Националния фронт за освобождение не за щото не чувствуват, че той е реална сила (с нея те всекидневно се сблъскват), а защото искат да го изолират, да го отстранят от преговорите. Сайгонските марионетки ужасно се страхуват от мир във Виетнам и се стараят да отдалечат неговото постигане, защото това ще означава край на тяхната власт и кариера.

В САЩ има влиятелни среди, за които войната е изго ден бизнес. Те също саботират преговорите за Виетнам, като се надяват, че все още е въз можно да се търси и постигне военно разрешение.

Възгледите за успешно и бързо приключване на прегово рите стават още по-неокуражителни след съобщението, че от 20 януари начело на американ ската делегация ще застане Хенри Кабот Лодж. Той вина ги е бил противник на мирното разрешаване на виетнамския въпрос и привърженик на засилване на американската агре сивна война срещу виетнамския народ.

Но докато в Париж се обсъждат процедурни въпроси, свързани със започването на преговорите, Вашингтон не пре кратява провокациите срещу Северен Виетнам. Разузнавателни самолети постоянно прелитат над ДР Виетнам, авиацията бомбардира и обстрелва две северовиетнамски провинции, а на 25 ноември американски самолет наруши въздушното пространство над Ханой. Полева и морска артилерия об стрелват територията на ДРВ в демилитаризираната зона. Не престават ожесточените сражения и в Южен Виетнам, нито пък въздушните нападения над предполагаеми обекти на патриотичните сили.

Безкрайните маневри на САЩ и на Сайгонския режим застрашават политическото разрешаване на виетнамския въпрос. Но героизмът и бойните успехи на виетнамските патриоти, както и усилията на световната общественост, които заставиха американските империалисти да прекратят бомбардировките над ДРВ и да отидат на предварителни преговори в Париж, ще ги принудят да изоставят тактиката на протакане и да започнат преговорите.

НОВИ НАСОКИ В ПАРТИЙНАТА РАБОТА

Решенията на Юлския пленум — в действие

Решенията на Юлския пленум намериха широк отзвук и подкрепа от комунистите и без партийните в района на общината. Те потвърдиха правилната политика на Партията, посочиха, че са нов етап в социалистическото ни строителство. За общинския партиен комитет и партийните организации решенията на пленума са програма и ръководство за действие, нова насока на партийната работа. Непосредствено след пленума организирахме изучаването на неговите решения. Отговорни комунисти докладваха на събранията по най-важните въпроси от работата на пленума. В системата на партийната учебна година решенията бяха изучени задълбочено. В специален семинар специалистите, партийните и стопанските кадри бяха запознати с проблемите, които постави пленумът на Партията през юли тази година.

За по-цялостното изпълнение на решенията на Юлския пленум общинският партиен комитет прие конкретни мероприятия, които са нова насока на бъдещата дейност на общинската партийна организация. Първичните партийни организации също набелязаха мерки за практическото приложение на юлската програма на Партията. Налице са вече някои положителни явления в партийната работа. Както общинският партиен комитет, така и някои партийни организации направиха доста за издигането на ръководната роля на комунистите. Дейността на партийните организации сега е насочена към възпитанието на комунистите и безпартийните, за разширяването на творческата самоинициативата.

Постигнати са добри резултати в разграничаването на функциите на партийните организации от стопанските и административните органи. Партийните организации съумяват да се освобождават от някои несвойствени за тях задачи от чисто стопански характер. Поголямо внимание се обръща на партийно организационната и политическата работа. Напоследък беше направена оценка на стила на ръководство на общинския партиен комитет и първичните партийни организации, за ефективността в партийната дейност. Стремим се да намалим броя на слабите партийни организации. И този начин на работа се оказа доста резултатен. Докато преди две-три години партийните организации при полевъдството в Голеш и в селата Краново и Доброславци бяха недостатъчно укрепнали, сега те са боеви организации, прилагат научността в партийното ръководство.

За да се издигне авторитетът на партийните организации, държавните и стопанските ръководства трябва да се обогатяват с техните мнения и предложения, особено когато се отнасят до перспективното развитие на бригадата, за начина на сочването на дейността на колектива. Затова реагираме бързо на всички опити да се пренебрегват мненията на партийните организации. Така например в Голеш беше допуснато освобождаването на комунисти от работа, без да се разговаря с партийното бюро. По този повод се състоя разговор в партийните организации.

Последователното осъществяване на ръководната роля на партийните органи е тясно свързано с по-нататъшното издигане на вътрешно-партийната демокрация. Затова комитетът работи за повишаването на ролята на партийното събрание. Сега събранията премина ват на по-високо ниво. Издигна се критиката и самокритиката. Комунистите проявяват по-голяма активност. Обръща се внимание на въпросите, които предстои да се обсъдят на събрание. Намери се форма комунистите да се запознават предварително с дневния ред няколко дена преди събранието. Отделни членове на комитета и бюрата извършват предварителни проверки по разглежданите въпроси. Нерешените проблеми на партийното събрание ще се обсъдят от събрание на цялата общинска организация.

Партийният комитет полага усилия и за перспективното планиране на партийната дейност, тъй като това съдействува да се подобри стилът на ръководство. През годината комитетът работеше по перспективен план. Това се оказа не само полезно, но и необходимо. Така проблемните въпроси не само че не се изпускат, но се разработват навреме и задълбочено. Някои партийни организации също работеха по някои проблеми, набелязани в целогодишните им планове. Този начин на работа ще бъде приложен през идущата година във всички партийни организации.

За да се подобри работата по идеологическото възпитание на комунистите и трудещите се, се осъществяват редица инициативи. Повишаваме взискателността към пропагандистите и лекторите от общинската лекторска група. Отблизо следим как комунистите повишават своята марксистко-ленинска подготовка. Организираме повече мероприятия за усъвършенстване на формите и методите на политическа работа.

През идущата година ще направим оценки по някои важни промени в партийната работа, настъпили след Юлския пленум, като възпитанието на новия човек на нашето общество, ефективността в идеологическата работа, борбата срещу отрицателните явления в живота, подбора и възпитанието на кадрите. Ще организираме срещи с интелигенцията от общината. Комитетът ще обсъди стила и метода на работа на стопанските и административните ръководства. Партийните организации ще направят равносметка за дейността си като политически ръководства.

Претворяването на решенията на Юлския пленум в дела ще внесе прелом в цялата ни дейност.

Алекси КУДИНОВ,
секретар на общинския партиен комитет в село Голеш

Никола Ковачев и Игнат Петков, шлосери в ремонтната работилница на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, са ударници в бригадата, която наричат „образцовата работна смяна“.

Социалните въжделения на Христо Ботев

„...Христо Ботев е знамето, което все по-високо ще се развява над нова, демократическа България“.
Георги Димитров

Ботев е най-ярката и своеобразна личност сред българските революционни деятели през епохата на Възраждането. Той е рядко и изключително явление в досегашното историческо развитие на световната идеологическа мисъл. За да се включи в борбата за освобождаването на Отечеството ни от османско национално и феодално иго и да се издигне и наложи като един от нейните най-видни ръководители, Ботев е трябвало преди всичко да възприеме идеологията на предшествуващите го български революционни демократи. А в стремежа си да я приспособява към изискванията на непрестанно изменящите се условия както на Балканите, така и в цяла Европа той я доразвил докрай, преодолял буржоазната й ограниченост и творчески я съчетал с някои положения от онези социалистически учения, с които бил запознат. По такъв начин Ботев станал родоначалник на утопическия социализъм в България.

Христо Ботев пръв в нашата история отхвърля не само феодализма, но и капитализма. Ако за обикновените революционни демократи Раковски, Левски и Каравелов беше достатъчно премахването на турската национална и феодална тирания и създаването в страната ни на демократическа република с народно управление, в която производствените отношения да се основават на трудовата частна собственост върху средствата за производство и да не се допуска ограбване на чужд труд, то Ботев не се задоволява с постигането на такива социални порядки.

Ботев счита, че премахването на капитализма и настъпването на ерата на комунизма може да стане само чрез всемирна революция. Тя ще бъде „страшният и правосъдния съд на народите над всичките паразити, изедници и мъчители по всичките краища на светът“. Ботев е дълбоко убеден, че избухването на въоръжено въстание на южните славяни против османското феодално робство неизбежно ще послужи като сигнал за започването на всеобща социалистическа революция. „Аз подушам отдалеч. Не е ли там — въстанието в Херцеговина — пита той многозначително — начало на свещената народна и славянска борба за свобода и за равенство... Ние се намираме в предверието на важни и велики исторически произшествия, които ще да се захванат от Балканският полуостров и ще да се разлеят по всичка Европа“. А след тях — след „страшният и нечутият всеобщоевропейски бой..., има да станат много важни и коренни изменения, както в картата на Европа, така и в самият живот на нейните народи“.

Особено голяма и непоклатима е вярата на Ботев в непобедимата сила на Интернационала като единствен спасител на човечеството от всякакви поници и грабители. „Само разумният и братският съюз между народите — възхвалява го той — е в състояние да унищожи теглилата, сиромашията и паразитите на човеческият род... Всичките сиромаси работници, от каквато и да са народност, където и да живеят, са братя помежду си, братя по страдания и по мащеха съдба. Потъпкани и ограбени от правителствата и богатите, работниците, ако и да се трудят до изнемощяване, пак нямат що да ядат, пак живеят по-зле и от скотовете. Но тия техни страдания, тия неправди към тях от страна на „помазаните“ и капиталистите накарали са работниците да се споразумеят помежду си, да се съединят, за да видят отде произлиза злото и как ще могат да се избавят от него. Под влиянието на същите причини се е зародил и се развива така нареченият Интернационал, целта на когото е да съедини всичките онеправдани работници в едно разумно и съзнателно цяло, за да могат с общи сили да се отърват от своите изедници и мъчители — царе и капиталисти — и да си добият неотемлимите права на всеки човек да живее свободно и да се храни от собственият си труд, без да бъде принуден да храни разни паразити, които си са присвоили правото да му бъдат господари, и като такива да живеят наготово без да работят“. Към края на своята обществена дейност Ботев започва все по-внимателно да се взира в непоносимото социално положение и все по-ясно да осъзнава огромните борчески възможности на пролетариата, „който навсякъде е бил и ще бъде двигател на всичките революции“.

Изложените, пък и други подобни възгледи на Ботев правят доста правдоподобни и приемливи предположенията на Г. Бакалов, Ив. Клинчаров и М. Димитров, че той е чел сръбските преводи на „Манифестът на комунистическата партия“ и „Гражданската война във Франция“ — от 1871 г., а така също и руското издание на първия том на „Капиталът“ — от 1872 г. Това се потвърждава и от неговия съученик от втора одеска гимназия доктор Николай Русел Судзиловски, който твърди, че в Румъния той, Ботев и Зубку Кодряну раздъвквали „Маркса... страница по страница като някакъв чуждеземен и странен плод“.

Социалистическите проповеди на Ботев са в основата си утопически. Този характер на неговата идеология особено ясно проличава от схващанията му за „семената“ и „зародишите“ на бъдещия комунистически строй в България, към който той отнася като възникващите по онова време в Отечеството ни примитивни взаимно-спомагателни кооперации и вече отмиращите български патриархални общини и еснафски организации, така и женските и ученическите дружества, които били създавани с чисто родолюбиви и културно-просветни цели. Освен това Ботев не схванал правилно и понятието „пролетариат“. Той и до края на своята идеологическа дейност не разбрал, че една социалистическа революция може да бъде подготвена и ръководена не от онеправданите, угнетените, безимотните, бездомниците и босяците въобще, а само от възникналия в условията на капитализма промишлен пролетариат. Ботев не се издигнал до идеята за Партията и диктатурата на пролетариата като най-важното и необходимо оръдие за завоюването, изграждането и защитата на социализма.

Христо Ботев е знаменита и обаятелна историческа личност. Той е еднакво велик и безсмъртен както с легендарния си подвиг, така и с пламенните си въжделения за превръщането на целия свят в единно комунистическо общество. С тази своя заветна мечта той и днес кърчи далече пред онези съвременни народи, които още търпят позорното иго на царе и султани, на феодали и капиталисти. Но нека това да бъде за тях и укор, и зов за борба!

Кирил ГОРОВ,
кандидат на икономическите науки

Често пъти партийната секретарка Ирина Пехливанска при животновъдството в ТКЗС — Алфатар събира животновъдите, беседва и разговаря с тях по някои въпроси (втората от дясно на ляво).

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В КОМСОМОЛА

От такива инициативи ползата е малка

Не смятам, че от една конференция, дори когато тя е годишна отчетно-изборна, може да се добие съвсем вярна и пълна представа за облика на една организация, но когато тя не преминава формално, не е трудно да се схванат поне главните особености, които я характеризират.

Годишната отчетно-изборна конференция на комсомолската организация в Айдемир не мина вяло и безцветно. Разисква се по въпроси от съществен характер и може да се очаква подобрение в работата на комсомолските дружества, ако, разбира се, се заработи по новоприетите решения и изтъкнатите недостатъци не се повторят.

Делегатите говореха смело и откровено, изразиха гласно какво им харесва и какво не, какво имат и от какво се нуждаят. Много бих искал обаче да не забравят думите на секретаря на общинския партиен комитет Дянка Велева — че на комсомолците от Айдемир им липсват преди всичко организационни навици. И всеки ще стигне до тази мисъл, ако се запознае дори само с отчетния доклад.

Не може да се каже, че са много, но доста са инициативите — и полезни, и интересни, — които е трябвало да осъществят айдемирските комсомолци. Казвам трябвало, защото те, така, както се провели, не са изиграли докрай своята роля. Малко младежи са ги посетили, още по-малко са взели участие в подготовката им. Имаше и такива делегати, които за пръв път научиха, че те са се провели. Това е, според мен, последица от едно затвърдило се вече резервирано отношение към проявите, които се организират преди всичко от комсомолския актив. Едва ли ще са такива резултатите, ако се заангажират в подготовката и тези младежи, които са в плен на лошото предубеждение към всичко, което носи комсомолска марка. В картината на избора имаше и нещо печално — комсомолците не се познаваха помежду си и се налагаше да станат тези, за които се гласуваше.

Критиката бе насочена преди всичко към членовете на общинския комитет на Комсомола. Малко потърсиха собствената вина. Малко проявиха смелост като Цанко Борисов да подложат на трезв анализ собствената работа и тази на другарите си. Работела е младежката бригада за комплексна механизация, била е за пример в труда. През новата година на повече от половината селскостопанска работа ще се стоварват пак на нейния гръб. Но машините не се поддържат добре. Някои младежи пък проявяват крайно недобросъвестно отношение към труда — в работилницата отиват само да дискутират на футболни теми. И още един въпрос повдигна той, — защо не се популяризира опитът на най-добрите и в бригадата да заживеят по примера на своите връстници от село Вълчедръм.

Комсомолците от Айдемир се оказаха неспособни да стопанисват двата клуба, обзаведени със средствата на кооперативното стопанство. Те не са станали онези младежки гнезда, където комсомолците да се чувствуват като в свой дом, в специфично-приятната и задушевна атмосфера, която се ражда между хора от неповторимата възраст на младостта. И вината в този случай е повече на клубния съвет, който, за да се стигне до нередовните дежурства и някои разхищения, едва ли е в състав от подходящо подбрани хора.

Сега предстои подмяната на съюзните документи. Далеч съм от мисълта тя да се използува като примка, но не само преди връчването, а и след получаването на новите комсомолски билети нека всеки комсомолец получи поръчение. И за неговото неизпълнение да се търси отговорност. За да не останат само на книга и като пожелание набелязаните „точки“.

Като главни насоки в предстоящата работа на комсомолската организация в Айдемир се очертаха: по-активното участие в политико-просветните занимания и системната политическа информираност на комсомолците, изграждането на младежки производствени единици и осъществяване на дело програмата за патриотичното възпитание, която новото комсомолско ръководство ще изготви. Не трябва обаче да заглъхне и подетото съревнование, което е в съзвучие с всенародната подготовка за посрещане на великия юбилей на свободата.

Любомир КАПИТАНОВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

9

— Уверен ли сте, че този ваш представител от Бремен действително е влязъл в контакт с нея? А може би просто е търсел дамско общество. — Варга запали цигара. — Исках само приятелски да ви предупредя, че с този въпрос се е заел доктор Лах от нашето министерство, а вие вероятно вече сте слушали достатъчно за него?

— Лах? — повтори проточено поручикът, а върху лицето му можеше да се прочете, че новината съвсем не бе от радостните.

Варга изтърси акуратно пепелта в кристалния пепелник, неотнимаема принадлежност на всички стаи на представителния хотел на столицата.

— Да, колега, доктор Лах изрази желание да поговори с вас. И аз ви съветвам добре да помислите над това, което ще му кажете.

Ковалик явно се смути.

— Ако става дума за този немец, то няма нищо конкретно. Обаче ние счетохме за свое задължение да не го изпускаме от поглед, понеже потърси обществото на онази, която е агент. — Поручикът се оправдаваше, забравяйки, че засега не говори още с доктор Емил Лах. — Освен това — добави той — аз обърнах внимание на това, че немецът като че ли случайно взе от масата в сладкарницата вчерашния брой на „Експрес“.

— А какво, дявол да го вземе, е могло да го заинтересува в „Експрес“?

— Струва ми се, че скоро ще зная това — отговори Ковалик.

— Интересно, откъде?

— Просто, защото Брунер си изрязал някаква дописка от първа страница, а остатъка хвърлил в кошчето за смет в стаята си. Оставаше ми само да взема този брой на „Експрес“.

— Направили сте обиск в неговата стая без разрешение?

— Другарю — отговори обиденo Ковалик, — за кого ме вземате? Ние се споразумяхме с прокурора...

— Е, имали сте късмет — каза Варга.

Той се приближи до телефона и набра номер.

— Говори Варга. Изпратете, моля ви, в „Бристол“, в стая 220, вчерашния брой на „Експрес“.

— Кажете само че да изпратят лодзкия вариант — намеси се Ковалик.

После остави слушалката и попита:

— Отдавна ли следите тази агентка?

— Около пет седмици.

— А тези инженери от химическия институт имаха ли контакт с Брунер?

— Не. Макар че... Скоро след сбогуването на немеца с девойката един от тях се появи в сладкарницата и седя твърде дълго време с нея.

— Е, ще видим какво ще излезе от всичко това. Във всеки случай помнете какво ви предупредих. С доктор Лах е лошо да се шегува.

— Не мисля, че всичко е било толкова лошо. — Ковалик направи изразителна гримаса. — В края на краищата каквото трябва да стане, от него не ще се отърве — доба ви той философски.

В този момент някой почука на вратата. Това беше младеж, който предаде мълчаливо броя на „Експрес“ и излезе. Ковалик дрипна бързо вестника от ръцете на Варга и започна да преглежда първа страница.

Долу, в лявата страна, където в екземпляра на Брунер беше изрязана дописката, бяха напечатани две кратки съобщения. Двете информираха за нещастни случаи. В първото се казваше, че шестдесетгодишната Геновефа Гвозд попаднала под мотоциклет на улица Щастлива и била закарана в тежко състояние в болница. От второто можеше да се узнае, че Ян Гурски, живеещ в Лодз, завършил живота си със самоубийство, хвърляйки се от 11-тия етаж на хотел „Столица“.

— Признайте си, че тези известия не могат да се наречат сензационни — изхъмка подигравателно Варга. — Но това вече не е наша работа. Във всеки случай трябва да се изясни защо съдбата на тези хора е заинтересувала търговеца от Бремен. Обаче сигурен ли сте, че именно тези съобщения е изрязал Брунер?

— Изглежда тези. Съмнявам се много, че би си изрязал съобщението за земетресението в Чили.

Ковалик се опитваше явно да иронизира.

Изведнъж телефонът. Варга се приближи към апарата. Разговорът завърши бързо.

— Вашият човек изглежда няма да се задържи дълго тук — информира той Ковалик.— Още днес заминава от Варшава.

Този ден Ковалик нямаше твърде добро настроение. Както се оказа, Брунер има във Варшава само няколко телефонни разговора с представителите на експортни фирми изключително на търговски теми, а след полунощ замина за Познан. Естествено разшифроването на неговите невинни телефонни разговори изискваше няколко дни, а сега не оставаше нищо друго освен да го съпровождат в новото, неочаквано пътешествие.

Ковалик го оживи напълно окончателно това, че в Познан непредвидено се оказа и пани Мас.

Настроението му се поправи едва тогава, когато в хола на хотела се появи млад брюнет с пленителни мустачки, приветствуващ го дружелюбно:

— Е, най-сетне пристигна! Не се сърди, старче, че ти се наложи да почакаш. Да вървим да пием кафе и да поговорим.

Двамата отидоха в сладкарницата, която беше разположена така удачно, че позволяваше да се наблюдават влизащите и излизащите от хотела. Те заеха маса до прозореца, което представляваше допълнителна възможност да се наблюдава улицата пред хотела.

— Телефонът вече се прослушва — пошепна брюнетът. — Какво трябва да правим понататък?

— Ако той излезе от хотела, трябва постоянно да го съпровождате. Мен може да ме познае. Нужен е още един човек, който да се заеме с неговата приятелка.

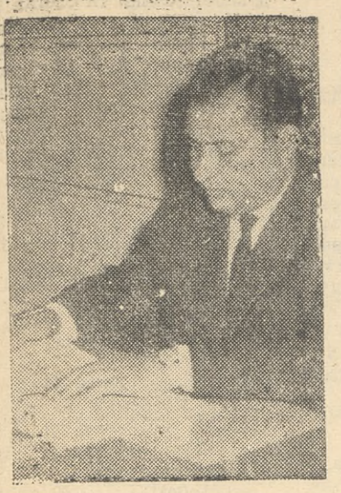
Обаче Ковалик и неговият колега нямаха възможност да допият кафето си, тъй като Брунер заедно с Гражина излезе от хотела.

Ковалик хвърли на масата десет злоти и изтича на улицата. Не му потръгна, защото двойката се раздели, сядайки в две таксита. Нямаше време да помисли. На пияната имаше само още една свободна кола. Ковалик седна в нея и заповя да да карат след Брунер.

(Следва)

Обновените селища на Добруджа

ВЯРА, КОЯТО ОКРИЛЯ

(сн. 1)

ИМА ЛИ нещо по-хубаво, нещо по-безценно от това да спечелиш вярата на хората? Вярата в настоящето. Окрилящата вяра в прекрасното бъдеще? И колко силна, колко обичана е тази Партия, която можа да прогони безверието на хората, успя да спечели сърцата им, да направи живота им по-за можен, по-съдържателен.

Нима ще забравят ширковци неотдавнашната манифестация в селото, когато празнуваха двадесетгодишнината от основаването на кооперативното стопанство! Срещнаха се тогава основателите — ветерани от Ширково, Йорданово и Брадвари. Припомниха си с вълнение онези трудни, драматични моменти, в които победиха силните. Победиха кому нистите....

И пак те бяха сега на три буната. Пак те бяха край богатата дружарска трапеза с просълзени очи, със сърца, преливащи от радост. Радостта от надживяното. От постигнатото... Нескривана гордост трепна в добрите очи на баба Бяла Петрова — майката на Никола Петров — Караджата. Нали тя и нейният съпруг сложиха първи подписите си при образуването на стопанството в Брадвари! Три години бай Петър води хората. Три най-трудни години... Често вдига наздравица в този празничен ден бай Йордан Митев. Та има ли някой друг, на който ширковският кооператив по-много да е помогнал! Разбрал верния път на Партията, преселецът от Северна Добруджа пръв от техния квартал става кооператор. Не достигна ха тогава увещанията на малодушните. Безсилни бяха упреците им. Баща на много бройна челяд, смелият мъж знаеше, че само като член на стопанството ще може да създаде бъдеще на децата си. Иначе би ли се радвал сега на син лекар, син учител и на най-малкото си момче, което само след година ще бъде инженер?... Сред веселия звън на чашите и тропливия ритъм на музиката пръв поведе хорото първият тракторист на кооператива Бай Ганчо Жечев пристегна шарен пояс, развя бяла кърпа и над шумния салон екна волно провикване... Не устоя на порива и Иван Желязков. Какво от това, че сега живее в Русе и е позабравил селските обичаи? Споменът от първите дни, когато още 19-годишен стана най-младият основател на кооператива в с. Йорданово, споменът за началото на прекрасното дело, което те изградиха, развълнува сърцето му... Не устояха на кръшното добруджанско хоро и партийният секретар Йордан Христов, и председателят на стопанството Георги Колев.

От седем години Георги Колев ръководи кооператива. (сн. 1). Ръководи го умно, с много обич и синовна загриженост. Та нали това е имотът на дедите му, имотът на всички селяни от района! И хората му вярват. Механизатори и полевъди прилагат все по-нови методи при обработката на земята. Животновъдите получават повече блага.

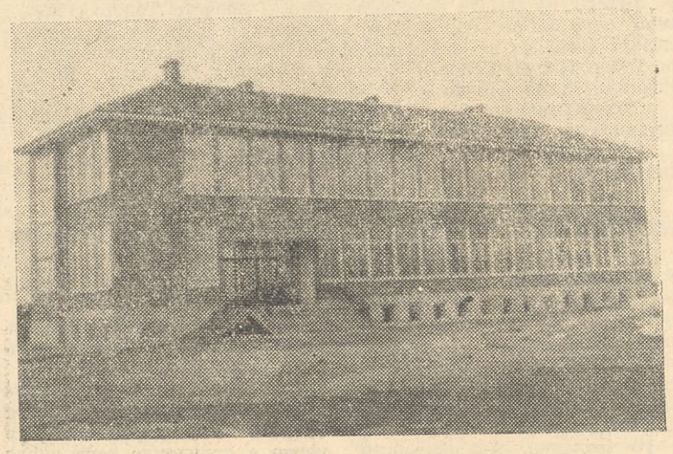
Повече доходи имат сега всички кооператори. Заплащането на един човекоден достигна 4,05 лева. Ширковци, тези неуморими работливци, превърнаха припечеленото в 520 нови къщи. И ги подредиха от богато по-богато. Влезте сега в дома на лозаря Жечо Йовков, на каменаря Райчо Иванов, на комбайнера Нечо Димитров. Влезте в който дом и да пожелаете! Навсякъде ще ви посрещне уютът на новата селска къща, подредена с вкус и обич. Навсякъде ще бъдете учудени от неочаквания скок в развитието на естетичния вкус на добруджанката.

А ширковци умеят да съчетават красивото с практичното. Те отдавна се научиха да си служат с разнообразните домакински уреди. През последните години можаха да закупят над 462 перални и 73 хладилника.

(сн. 2)

Завърнали се от полето или фермата, те обичат да почистят и подредят дома си, да подредят цветята в пъстрите градинки и в саксиите, които се кипрят зад надипленте дантелени завеси край светлите прозорци. А вечер, събрани пред двеста телевизора, отделните семейства прекарват приятни часове на отмора. (сн. 2 — вечер в семейството на Гана Иванова).

(сн. 3)

Спокойни са дните на ширковските кооператори. Не ги плашат вече и такива тежки, сушави години, каквато бе 1968-ма. Защото всички фондове нараснаха многократно. Значителни средства заделя стопанство то и за общественото осигуряване на хората, за битовите и социалните им нужди.

При нови, много по-добри условия се трудят сега всички. Ако посетите свинефермата на с. Йорданово, не може да не се учудите на реда и чистотата, които съществуват в нея. Двете големи, светли помещения се отоплят през зимата с нафтово гориво. С електрически ток се затопля водата, с която се подготвя храна за животните. И което е най-хубаво: значителни средства отделя ръководството, за да се подобрят битовите условия на гледачите. Току под гористия хълм край фермата се издига нова двуетажна сграда — домът на животновъда. В нея ще се обзаведат кухня и столова, спалня, клуб, стая за отдих. Отсега свинеферматите от Йорданово се гордеят със своя дом, какъвто няма в никое друго селище на окръга.

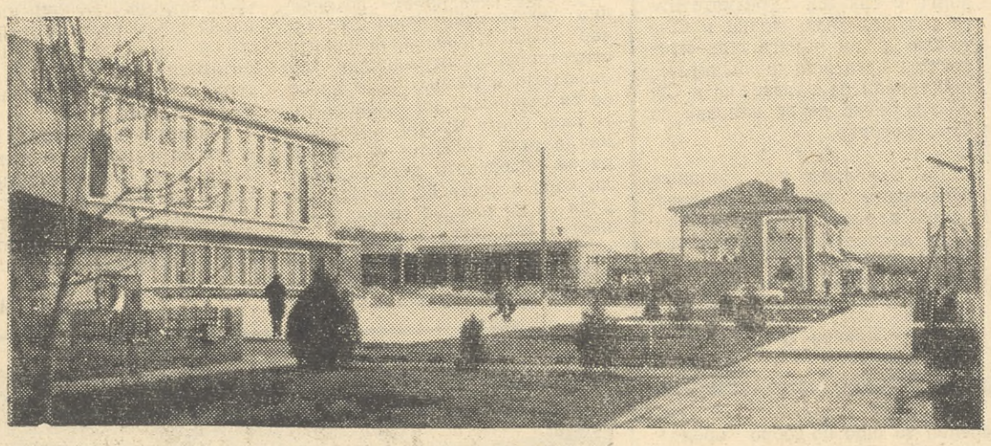
Колко много направи кооперативът и за гледачите в говедовъдните ферми! Нови сгради се издигат сега в стопанския двор на Ширково, на Брадвари. Доенето и в двете ферми е механизирано. Почистването става полесно. А хората с умение и настойчивост постигат високи успехи в работата си. И някак чудно ни се струва, че докато през първите години са доени едва по 530 л мляко от животно, тази цифра е нараснала вече на 3 500.

Със същия размах се работи в ширковския район и в областта на обществено то строителство. Разбира се, това струва немалко напрежение на ръководителите му. Дългогодишният председател на съвета Велико Господинов с увлечение и заслужена гордост разказва за трудностите, които са преодолели, за да станат селищата им нови и хубави. Слънчевото училище в Йорданово, (сн.3), културният дом в Ширково, хубавата сграда, в която се учат децата от същото село, сградата на селкоопа, новият прекрасен дом на кооперативна — не говорят ли за благополучието на хората от този край, постигнато през 25-те свободни години? (на сн. 4 — центърът на с. Ширково).

Тези хубави постройки, новите къщи на хората от трите села, са дело на ширковските майстори. С много обич строителите редят тухла след тухла, за да израснат под умелите им длани слънчеви кътчета на радостта и щастието. Родът на дядо Нанко, Жеко Колев, Недко Колев и още много майстори печелят строителната слава на Ширково.

След тяха са младите. Ето Васил — внукът на дядо Нанко — стана строителен инженер. Други 25 младежи завършиха също висше образование. Броят на средните надхвърля 1 350. Много от тях се връщат отново в родното си село, за да го направят по-хубаво. Защото вярват, че животът тук ще стане още по-радостен, още по-красив...

Стефанка СТАНЕВА

(сн. 4)

Зимата — сезон за квалификация

Системното, пълноценно повишаване квалификацията на полевъди, животновъди и механизатори в трудовото кооперативно земеделско стопанство на с. Зафирово се извършва най-удачно през зимните месеци, които предполагат и повече свободно време.

Това правило създаде всъщност една хубава традиция, която то се спазва усърдно от зафировци. И през настоящата зима тук заработиха курсове и школи, обединяващи болшинството от кооператорите.

С хубава тематична програма започва работа квалификационната школа по комплексна механизация. С практическата си стойност тук се наложиха въпросите около внедряването на механизацията не само в зърнодобивните култури, но и в лозарството, овощарството и най-вече в зеленчукопроизводството, където почти всички процеси се извършват все още на ръка. В школите за механизатори ще се акцентува и върху въпросите на пълното механизирано зърнопроизводство — област, в която самите зафировци разполагат с богат личен опит.

Школите с полевъдите ще застъпят най-вече новите постановки в агротехниката на отглежданите култури. Лекциите се подготвят от специалистите в двете села на кооператива: Коларово и Зафирово. Тук особено внимание се отделя на въпроса за максималното увеличение на средните добиви от царевицата и слънчогледа и някои други окопни култури, в отглеждането на които полевъдите имат все още основен дял.

В областта на животновъдството зафировци имат също не малко амбиции. За разрешаването на дежурния проблем — рентабилност в говедовъдството — се работи не кампанийно, а системно и на научна основа. Тези проблеми съставляват изцяло програмата на школата при животновъдите.

Експериментът, който е заложен във фермите на с. Зафирово, съвсем заслужено става център на множество разисквания. Премахнато е използуването на сламените постели и стария метод за почистването на тора. За сметка на това са внедрени гумени легла и едно специално устройство от решетки, вода и канализация, с които ще се отнася разтворения тор в специални резервоари, откъдето ще се транспортира направо на блоковете в определеното торово поле.

Положителни черти от внедряването на този опит са преди всичко облекчаването труда на животновъдите, по-голяма хигиена, премахването на амонячната миризма от фермата и т. н.

Тези и много други проблеми в областта на профилактиката, челния опит и племенната дейност съставляват от своя страна насоката, в която ще развива своята дейност квалификационната школа на животновъдите.

Нама да бъдат настрана от селскостопанската просвета и специалистите и служителите от администрацията на кооператива. Тук се налагат темите от областта на икономиката, както и някои нови постановки около заплащането на труда.

Повечето от школите в кооперативното стопанство в с. Зафирово са провели вече по 3-4 събирания, а на останалите предстои тепърва да започнат работа. Нужно е много старание, добросъвестност и жив интерес, за да се използува най-пълноценно удобният зимен сезон за повишаване квалификацията на кооператорите.

Р. ЕЛИМАБЕЕВ

Отстояха на трудностите

Вече години наред птицевъдството в ДЗС „Янко Забунов" постига все нови успехи и се превърна в доходен отрасъл. През 1967 година то също приключи с печалба, но стадото заболя и се наложи напълно да се ликвидира. Въпреки това за 1968 година беше спуснат план за отглеждане на 25 000 ранни пилета, от които да се получат и предадат на изкупвателната организация 1 300 000 яйца и 15 тона птиче месо. И макар предвид, че в началото на годината нямаше нито една кокошка носачка, задачата се оказа много сериозна и отговорна.

Още в началото на м. януари бяха получени от ДЗС „Стефан Караджа" край град Балчик 12 000 сексирани женски пилета, за отглеждането на които бяха създадени благоприятни условия. В резултат на това смъртността беше по-малка от 2 процента. Към края на четвъртия месец и началото на петия ярките масово пронесоха и за кратък срок носливостта достигна над 80 на сто. В края на месец април бе получена втората партида — 13 000 пилета, които много добре се развиха и през последните месеци дадоха висока носливост. Общо в стопанството се отгледаха над 25 000 пилета при смъртност по-малко от 3 на сто до прехвърлянето им в основно стадо.

Тези успехи са резултат преди всичко на създадената добра организация на работа във фермата и добрите грижи, които полагаха всички гледачки. В тази дейност особено се проявиха Еленка Христова и Кръстина Енева, които отгледаха през годината 11 280 пилета при смъртност 2,51 на сто, следвани от гледачките Жана Иванова, Маринка Бонева и Христана Петрова, отгледали 15 000 пилета при смъртност 3,16 на сто.

За новите ярки бе създаден най-подходящ режим за гледане и хранене, поради което от всяка се получиха по 20 яйца до прехвърлянето им в основно стадо. След това носливостта достигна 80 на сто. До края на м. май не беше предадено нито едно яйце на държавата, в края на м. ноември планът бе изпълнен 100 на сто, а през последния месец от годината гледачите работеха за получаването на около 100 000 яйца над плана.

В изпълнението на задължението за яйцата особени заслуги има гледачът Иван Жеков, който при план да получи 289 000 яйца е получил 303 700, с което е преизпълнил както плана, така и лично то си обещание. Висока носливост е постигнал и гледачът Аккъ Юсеинов, следван от гледачите Фатмегюл Джемалова и Асан Хасанов.

Сега, когато стадата в окръга се комплектуват, птицевъдите от ДЗС „Янко Забунов" оказаха помощ и на някои от съседните ТКЗС, като част от излишните птици предадоха на стопанствата в селата Ситово и Главиница.

Досега стопанството е получило по 205 яйца от кокошка носачка при план 180 броя. Това е рекордно постижение и е резултат на правилното отношение на ръководството към този отрасъл.

За следващата 1969 година плановите показатели на птицевъдите са значително завишени. Като основна задача пред тях стои получаването на 1 800 000 яйца.

Кирил ТАСЕВ

Резултатът можеше да бъде друг

Изпълнението на производствените планове е постоянно задължение за всеки колектив. От това каква ще бъде организацията на работата и грижите на ръководството до голяма степен зависят крайните резултати.

През изтеклата вече година свои задължения в областта на животновъдството имаше и кооперативното стопанство в с. Алеково. Голямата суша обаче както навсякъде, така и тук предизвика немалко трудности. Погрешно е обаче разбирането, когато с тях започнем да оправдаваме всички неуспехи в животновъдството. Най-често изтъкваният обективен фактор е недостигът на концентриран фураж както в началото на годината, така и сега. Това, че алековският кооператив изпитваше в началото остра нужда от фураж, не можем да отречем. Правилно ли ще е обаче да оправдаем неуспеха в животновъдството само с това?

От свиневъдството стопанството трябваше да получи 98 тона месо-кланично тегло. За успешното изпълнение на тази задача е трябвало да се угоят 1 400 прасета. За тяхното добиване налице са били и необходимите еднократни и основни свине за разплод.

По преценка на специалистите, че телесното им състояние е лошо, ръководството на стопанството се е съгласило те да бъдат заплодени с месец и половина по-късно. Трудно е да се каже до каква степен всичко е било пресметнато, за да се стигне до съгласие, но факт е, че това е станало и сега губните последствия с нищо не могат да се изправят. Стопанството остана задължено към държавата с 30 тона свинско месо.

— Предвидените за годината малки прасета ние получихме — пояснява главният зоотехник на кооператива Георги Колев, — а опрасването и сега продължава.

Това, че опрасването продължава, не е положителен факт. То е нарушение на правилното сезонно опрасване. Нещо повече. Те ще бъдат използувани през настоящата година, а това с нищо няма да се измени.

Ако неосигуряването на необходимия брой прасета за угояване е една от причините за неизпълнението на плана за месото, то не по-малко отражение са дали и други фактори. Почти навсякъде хигиената е лоша. В някои от фермите отглеждането на прасетата става при голяма гъстота, а тези в бригадата на с. Кутловица са поставени да живеят почти на открито. Храната, която се дава при угояването, е само за поддържане на телесното състояние и угояването продължава повече от предвидения срок. Неправилно се използуват нерезите, те постоянно са сред свинете и са физически изтощени, а с това и заплождането става нередовно. Царевицата, която се дава, е с голяма влажност.

Връх на неуредиците обаче е безотговорното хранене на свинете в с. Кутловица. Сега, когато трябва да се пести всеки килограм царевица, тук тя не само че не се меля, а се дава с кочаните. Дава се, и то къде — направо в калта.

Неуспех бележи алековският кооператив и в говедовъдството. И в този отрасъл, въпреки наличието на необходимия брой крави, стопанството не можа да изпълни плана за млякото с 63 тона. С 12 тона по-малко е и полученото месо от прираста, а с 4 тона от телетата за угояване.

Ако се съгласим, че в началото на годината недостигът на фураж е задържал продуктивността, то с настъпването на пролетта и лятото зад този фактор не можем да се скрием. Въпреки това обаче прелом не е настъпил, а сегашното телесно състояние на кравите е крайно лошо. Хигиената във фермите е под всякаква критика. Много от животните се движат свободно. Неоправдано в решителните дни тук се прави подмяна на гледачите, а тяхната неопитност се отразява отрицателно.

Не носят радост на кооператива и птиците. От наличните в началото на годината 5 000 кокошки трябваше да се получат 700 000 яйца. Този показател е преизпълнен със 70 000 яйца. Не такъв е обаче резултатът за месото. Поради заболяване тук трябваше да се ликвидират 3 000 пилета. Втората партида от 7 000 сексирани пилета осигури яйценоса, но не помогна в изпълнението на плана за месото и стопанството остана задължено към държавата с 2 тона птиче месо.

Както навсякъде и в този отрасъл не липсват недостатъци. Особено тревожно е обаче състоянието на птиците в с. Кутловица. Носливостта тук е крайно ниска. Храненето става само със смески. Не се дрожди ра. Не се дава покълнал ечемик и смляна люцерна. Не се бъркa храната.

Въпреки трудностите в овцевъдството по-голямата част от показателите са изпълнени. Получени са 200 агнета повече от предвидените. Предадено е в повече 4 350 килограма агнешко месо. Добита е 500 килограма вълна в повече. Неизпълнен е само показателят за млякото с 4 000 литра. Направените обаче големи разходи няма да позволят да се осигури никаква печалба.

От общото състояние на животновъдството в алековския кооператив не е трудно да се разбере, че годината завърши със загуба. Ясно е и това, че поради недостатъчно проявени грижи от страна на ръководството редица субективни фактори са оказали и продължават да оказват пагубно влияние в работата.

Иван НИКОЛОВ

Добри тютюнопроизводители

Все по-богат става опитът на кооператорите от с. Преславци в отглеждането на тютюна. При тях се утвърждава семейният акорд, който се оказа твърде резултатен.

Най-голямо е постижението на Демиран Сюлейманов. От 2 декара той получи 1 075 кг тютюн. Съселянинът му Ибрям Даудов продаде на държавата 931 кг също от 2 декара, засадени с тази култура. Най-високо качество на продукцията постигна Ахмед Мустафов. При продажбата на тютюна, приет като I и II качество, той получи 800 лева.

През 1969 година в бригадата ще бъдат отгледани 380 дка от тази индустриал на култура. Той ще бъде обработен също на семеен акорд. Отделните кооператори започнаха да сключват договори със стопанството.

Али МУХАРЕМОВ

О Б Я В А

ТКЗС „Христо Ботев" село Ширково продава лекотоварна кола „Пикап 204" в движение.

О Б Я В А

ГПК „Наркооп" — Тутракан продава „Баркас" — лекотоварен автомобил в движение.

Справка: ГПК „Наркооп" — Тутракан

О Б Я В А

ДИП „Христо Ботев" — Варна търси девойки, навършили 16-годишна възраст, за обучението им като ученички-предачки.

Предприятието разполага с безплатно младежко общежитие за девойки.

Справки в отдел Личен състав, тел. 2-25-12.

ЗАВРЪЩАНЕ

Влакът тропти по наклона. Между оголените клони на дърветата се клатушкат последните вагони. Над равнината се стеле черен дим и рисува някаква странна графика върху бялото платно на снега.

Тишината отново се връща над малката гаричка...

А момчето все още стои до зеления кантон, като човек, който не знае накъде да тръгне. Пред очите му трептят заоблените рамене на хълмовете, зелените туфи на върбите край реката; парапетът на моста... Само трябва да вземе малкото си куфарче и да тръгне по тясната пътечка. Но някакво чувство отново и отново го задържа пред това поле, пред светлия зимен пейзаж.

Тогава се отваря вратата на кантона.

— Ей, момче, накъде?

Старият бай Танас! Все си е същият. И все така поглежда над тънките рамки на очилата си.

— За селото...

—Я влез да се постоплиш — казва и му махва с ръка.

— Ще вървя, време нямам...

Взе куфарчето си и докато пресичаше релсите, си мислеше за стрелочника. Колко години е тук? Все сам. Посреща пътниците, изпраща ги. Не го позна. Един ли е, та да го познае.

Ето я пътечката за селото. Тясна пъртина, легнала между дълбоките следи от шейна. Но и без нея момчето може да стигне до селото. Ще го намери. Със затворени очи ще го намери. Сега пред него е реката. Ще я чуе как бълбука под леда. Ще долови влагата ѝ. После ще свие на запад. Край тополите, все край тополите. Вятърът люлее клоните им. Той идва откъм реката. Ще върви насреща му, под клоните на тополите. Тънкият ледец по тях се пропуква и пада в снега. Но наоколо е тихо. И момчето си спомня за миналите години. Беше малко, толкова малко, защото се губеше сред преспите по улиците на селото. Какви преспи бяха само тогава! А мъжете вървят сред тях. С бели навуща, с дебели шуби. Едри и силни мъже бяха...

Селото се губи под белите покриви. Над тях се носи синкав дим. Едно малко селце, сгушено сред хълмовете, за което почти никога няма място върху картите. Момчето стои пред него, пред бялата му чистота и сякаш чува как профучават шейните с буйните коне, потънали целите в скреж. Колко пъти е заставало пред тези къщи, пред тези дворове и дървета! Мигове, които очаква с дни, които го вълнуват като деte....

Снегът хруска под краката...

Първата улица и първите къщи, потулени зад високите огради. Студът щипе. Но няма да бърза. Ще върви като човек, който се чувствува у дома си. Ще мине край пързалката. Дано да има деца. Ще поспре и ще ги погледа. Шейните, децата, отъркаляни целите в сняг.

После ще свие край училището. Тогава пред него ще изправи високата снага на тополата. Връстници са с нея. За двайсет години тя стигна покрива на къщата и се издигна над него. Колко ветрове са спирали в клоните ѝ. А тя върви все нагоре. Лете я вижда отдалече — бялото ѝ стебло, прошарено от черни петна. Когато стигне до нея, ще поспре и ще огледа отблизо. Връстници са. Там е тяхната къща: с изнесения напред балкон, със сайванта и светналите прозорци на кухнята.

Вратата леко се отваря. Откъм навеса пролайва кучето. След миг се спуска към момчето. Нима не го позна?

— Мурат!

Кучето се сепва. Не, помни го още. Изведнъж то радостно пролайва и започва да се върти в снега, да скимти. Хвърля се върху момчето.

— Мурат!...

Вратата на кухнята се отвори. Момчето вижда майка си. Тя стои на прага и не вярва на очите си....

Дворът със старата черница, с разпернените клони на ябълката след малко потъва в зимната тишина...

Николай ИВАНОВ

Читателска конференция

Пионерите и комсомолците от с. Срацимир няколко месеца се подготвяха за читателската конференция на тема: „Партизанското движение, отразено в българската художествена литература."

Преди няколко дни завесата в читалищния дом бе вдигната и в салона екна песента „Партизан за бой се стяга." Конференцията беше открита с литературно-музикална програма.

Доклад по темата на конференцията прочете Тодорка Желева, след което последваха интересни и задълбочени изказвания. Като че ли най-добре са се готвили за конференцията Тодор Илиев, Тодор Драганов, Маринка Василева, Янка Иванова, Живко Дочев и др.

Конференцията беше резултат на съвместните усилия на читалището, училището и комсомолската организация.

Пионерите и комсомолците биха желали повече такива инициативи.

Траян ЖЕКОВ

Страници от сърцето

(45 години от смъртта на чешкия поет Иржи Волкер)

Ако погледнете портрета на Иржи Волкер, веднага ще доловите, че цялото му същество е изтъкано от доброта и човечност. Той има тънка и чувствителна природа, като дете е отзивчив до последния ден на краткия си живот. Поетът, подобно на Смирненски, умира от туберкулоза само на 24 години.

Волкер прекарва безгрижно детство в заможно семейство. В душата му е слънчево и светло, защото липсата на познание за живота го кара да възприема света като естествено добър и справедлив. В първите му стихотворения („Гост в къщи" — 1921 г.) се чувствува жизнерадостта, оликаща от юношеското му сърце, склонността му да идеализира нещата.

Но дори и тук се долавят първите скръбни нотки на човека, бил свидетел на разстрели на гладни демонстранти. Започва съзряването. „Много мина. Нещата не са като в нашето детство красиви и „свободните мисли" смениха молитвите..." — пише Волкер в поемата си „Светото хълмче" — искрена изповед на двадесетгодишния младеж, който символично се обръща към хълмчето с молба: „... справедливост и сила ни дай, дай ни обич и слово смело — туй, в което повярвахме днес, да превърнем утре във дело."

Втората стихосбирка на младия поет е озаглавена „Тежък час" (1922 г.) по едноименното стихотворение, отразяващо болезненото и велико само по себе си съзряване на юношата. В тази книга крещи болката на двамата влюбени от „Балада за неродено дете". „Хиляди хора в света се обичат, ала деца се не раждат" поради бедността им. Зад стъклата на сладкарница „Белвю" — „царство пищно на музика и топлина и на разкошество излишно" — безделничат достойни господа и благородни дами. Мрачни те улици са за бедните, които с цялата си трагична обреченост са далеч по-живи от благоденствуващите.

В същата стихосбирка се срещаме и с момъка Ян, „добър по сърце, ала беден", който само на сън вижда реализирана мечтата си за „свят без неволи, без хора граблици", където „всички" вървят и добри, и щастливи". Изпълнено със скръб и разбиране е стихотворението „Мъж". Умрял е любимият дядо, без да извика, за да не събуди вкъщите в съседната стая. „Ръцете, подобно на счупен кръст свити, всичко раздали, нищо не взели", лежат на гърдите.

Дълбоко вълнува „Балада за очите на огняря" — химн на творческата природа на мъжа, защото „в този свят, който е мъж, се раздава незримо, искайки след смъртта пак да го има...." Стихотворението „Срам" разтърсва читателя с изумителната си човечност. Едно момиче, по-скоро сянка, изгаря от срам, че няма щастие, няма обич, няма деца. Болната от туберкулоза девойка бледнее от ужас, свела глава над тялото си, превърнато в скелет...

И още десетки други стихотворения, изпълнени със съчувствие и болка за хората!

Неголямото по обем творчество на Иржи Волкер ни привлича с чистотата и искреността си. То оставя в сърцето на читателя тиха скръб и признателност към рано отишлия си от света поет.

Поезията на Иржи Волкер е четена и ценена от всеки, който умее да види в нея красотата на неговото мислене и чувствуване, затрептяла като многоцветна дъга в изящните му стихотворения и балади.

П. И.

МАГИЯТА НА МУЗИКАТА И ОЩЕ НЕЩО...

От три-четири години в града съществува Детски струнен оркестър. През миналата година той се е развивал зле, неведнъж се е налагало членове на родителския комитет да ходят по домовете да събират оркестрантите. За мнозина представлява интерес да знаят дали всичко върви по старому или положението се е променило.

Затова се обърнах към Александър Чакалов — новия диригент на оркестъра.

КАКЪВ Е СЪСТАВЪТ НА ОРКЕСТЪРА? ДОБРА ЛИ Е ДИСЦИПЛИНАТА В НЕГО?

В Детския струнен оркестър работя от месец септември. Преди това той е бил към Музикалната школа, а сега съществува като самодеен колектив към читалището. Наброява около тридесет юноши от IX, X и по-малко от XI клас.

Според мене малките оркестранти не само работят с голямо желание, но проявяват едва ли не героизъм. Толкова са заети в училище, че често оставят инструментите си в репетиционната зала, нямат време да се приберат у дома, идват тук с учебници! Особено това важи за единадесетокласниците. Всички деца са много редовни и точни. А имайте предвид, че се репетира всеки ден и винаги — абсолютно пълно присъствие! (

КАКЪВ Е РЕПЕРТОАРЪТ НА ДЕТСКИЯ ОРКЕСТЪР? ИМА ЛИ ТОЙ ЗНАЧЕНИЕ ЗА ОТНОШЕНИЕТО НА ОРКЕСТРАНТИТЕ КЪМ РАБОТАТА?

В нашата годишна програма са застъпени Моцарт, Шуберт, Глинка, Чайковски, Брамс, Пипков, Хайдн и други. Музикалните произведения са мелодични. Някои от тях са по-леки, други изискват много сериозна работа, като концерта на Хайдн и изобщо всички изпълнения за солисти с акомпанимент на оркестъра. Безспорно децата имат свои предпочитания, и когато ние се съобразяваме с тях, естествено е да се работи с любов и амбиция.

КОГА ГРАЖДАНИТЕ ЩЕ МОГАТ ДА ЧУЯТ МАЛКИТЕ ИНСТРУМЕНТАЛИСТИ?

Ние вече имахме своята „премиера". Само след два месеца занимания взехме участие в честуването на Октомврийската революция. По преценка на ръководството на читалището и на слушателите, представили сме се добре.

Предстои ни самостоятелен концерт около 20 януари 1969 г. На децата ще осигурим през зимната ваканция почивка в хотел на „Златните пясъци" със средства на ГНС. Разбира се, през това време усилено ще репетираме.

КАКВИ ТРУДНОСТИ СРЕЩАТЕ В РАБОТАТА СИ?

Малко повече заангажираност трябва да се проявява към оркестъра — да се предвидят за 1969 г. необходимите средства, да ни се съдейства при организирането на концерти. Най-много ме затрудняват липсата на нотен материал. У нас за деца се пишат най-вече произведения за четири цигулки, защото в музикалните школи се преподава преди всичко цигулка. А нашият оркестър е смесен и аз трябва абсолютно всичко да аранжирам сам и да преписвам нотите в 16 тетрадки. Аранжирането е вид творчество и изисква много време.

ВИЕ ЯВНО ОБИЧАТЕ ДА РАБОТИТЕ С ОРКЕСТЪРА. ЗАЩО ТОВА Е ТАКА?

Съществуването на Детски струнен оркестър е радостно явление. Тридесетина деца в юношеска възраст насочват своята енергия и интереси към изкуството, сродяват се с него. Това не само ги сближава, прави ги по-добри, по-дисциплинирани, но и ги предпазва до известна степен от някои временни и ненужни увлечения на младостта. А на хората от града и окръга — оркестърът ще достави удоволствието да слушат безсмъртната музика на редица композитори.

Радва ме голямата съзнателност на оркестрантите. Приятно е да се работи с тях!

Обърнах се към другарката Модева — председател на родителския комитет, с въпроса какво е привлякло така силно децата към оркестъра.

— Аз смятам, че най-голяма заслуга има неговият ръководител. Когато моята същеря се върне в къщи, тя казва: „Ах, майко, да можеш само да чуеш какво хубаво нещо свирихме днес!" Тази година искахме мнението на децата за репертоара и те са доволни. Другарят Чакалов умее някак си да им вли за в положението, да се държи добре с тях и... резултатите са налице. Само малко повече трябва да ни помага обществеността. Изглежда някои хора са престанали да вярват, че в Силистра може да се направи добър оркестър.

* * *

Да пожелаем на малките оркестранти приятна почивка, успех в предстоящия им концерт и достойно представяне на зоналните прегледи на III републикански фестивал!

Иванка ПАВЛОВА

За учителите — повече грижи

Наскоро в Силистра се проведе съвместно заседание на отдел „Народна просвета" и изпълнителното бюро на Окръжния комитет на Съюза на българските учители. На обсъждане бяха поставени два особено важни въпроса: битовото уреждане на учителите в окръга и изпълнението на указание то за украсата на училищата.

На съвещанието още веднъж се изказаха тревожни мнения, че около битовото уреждане на учителите в окръга има още много пропуски. Макар че въпросът е поставен пред цялата общественост доста отдавна с поредица от документи и указания, неговото осъществяване в редица селища е незадоволително. Никак не е трудно да се разбере, че всичко това се отразява върху текучеството сред учителските кадри, от което окръгът ни страда и досега.

Все пак трябва да се посочат някои села, където най-първостепенните нужди на учителите са задоволени: Сребърна, Добротица. Осигуряват се предварително квартири за новите кадри, осигурява се персонал в столовете; където се приготвя храна и за учителите. Проявите на заангажираност и внимателно отношение правят по-спокойно ежедневието им и те са пълноценни в своята работа.

Но много са селата в окръга, където нито директорите на училищата поставят с острота проблемите на бита пред местните съвети, нито пък те от своя страна пристъпват към тяхното решение. Последиците са ясни. Тази година много от младите кадри отказаха да заемат местата си в Паисиево, Черник, Правда, Падина и др.

Какви най-големи трудности срещат учителите при битовото си устройване?

Обикновено върху тях лягa грижата за намирането на квартира. Другаде наемът е твърде висок. Съвсем ясно е, че без намесата на местните народни съвети този товар ще тежи винаги върху плещите им.

В по-големите централни села учителите имат на разположение столовете на стопанството и селкоопите. Но не така стои въпросът в съставните села. Тук няма столове. Лошо е много пъти снабдяването с хранителни стоки. Към тези затруднения трябва да се прибави и липсата на каквито и да е законни положения, свързани с храната на учителите. Най-добре би било да се организират столове на самоиздръжка, като стопанствата оси гуряват по-евтини продукти.

Много затруднения учителите срещат и при набавянето на гориво. Не им се оказва помощ от съветите, не се изпълнява докрай 800-то постановление на МНП.

Изтъкнато беше, че в някои съвети грижите за учителите са крайно незадоволителни, като последователно се допускат слабости от един и същи характер. Проявява се нехайство, немарливост.

В окръга вече са налице много от материалните предпоставки, свързани с разрешаването на тези въпроси. Нужна е само повече находчивост, повече инициативност от страна на обществеността.

С. ХРИСТОВ

Бъдещи конструктори

От няколко години в Техникума по механотехника в Силистра съществува кръжок по радиоелектроника. В него членуват най-талантливите, най-добрите бъдещи електротехници от II а и III а курс. Своите дръзновени мечти, своите знания те прилагат в сложни конструкции.

През 1967 година кръжокът се представи на две окръжни изложби и спечели първите места. През юни 1968 г. ОК на ДКМС и отдел „Народна просвета" при ОНС организираха изложба на ученическото техническо творчество. Посетителите разглеждаха с най-голям интерес експонатите на Механотехникума. Безспорно, най-добрият експонат беше електронно-релейната апаратура за програмно обучение, изработена от Димитър Енчев, Христо Иванов и Бейхан Самиев.

През тази година комсомолците не скриват своите намерения за още по-добро представяне.

Кръжокът е направил заявка за участие в Националната техническа изложба и сега амбициите на кръжочниците са още по-големи.

Людмил Стоянов, Христофор Недялков и Атанас Филипов от III а курс строят робот — електронна постановка. Роботът ще може да върви и ще извършва още няколко двигателни функции. Четвъртокурсникът Димитър Енчев работи с голяма амбиция и упорство върху един от трите репетитори, които ще бъдат конструирани.

Понеже има операции, за които се изискват по-сложни машини, кръжокът е поставил началото на едно плодотворно сътрудничество със завод „Оргтехника".

Ентусиазмът, с който работят кръжочниците, дава уверение, че те ще се представят достойно в Националната техническа изложба.

Атанас СТОЯНОВ

Светломира Алтъколачева, помощник-аптекар в аптека № 4 в Силистра, приема рецепти.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ЗА МАСОВА И ШИРОКО РАЗГЪРНАТА ФИЗКУЛТУРНА ДЕЙНОСТ

Състоялият се в края на декември разширен пленум на ОК на ДКМС и ОС на БСФС с участието на секретарите на общинските и заводските комсомолски организации и физкултурните организатори от общините разгледа една единствена точка — организацията, ръководството и дейността на физкултурните колективи. Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС и председател на ОК за работа с младежта и спорта, откри пленума и даде думата на Пенчо Ахилев — заместник-председател на ОС на БСФС, да изнесе доклад по тази единствена точка.

След като разгледа състоянието на физкултурното движение в окръга, след като се спря на задачите, които са решавали двете организации в масовизирането на физкултурата и спорта, след като изтъкна на отделни отборни и индивидуални успехи на силистренските спортисти, докладчикът запозна присъствуващите с първите обнадеждаващи конкретни резултати от активизираната съвместна работа. През изтеклата година в окръга са се провели над 5 600 спортни състезания с участието на над 42 000 души. В рамките на Третата републиканска спартакиада са организирани масови преплувания на водни площи с участието на повече от хиляда и двеста младежи. Спортно-туристическата зима, щафетата „Освободител", спортните празници на урожая, първенствата за спортната чест на предприятието, спортните празници на училищата, редицата окръжни първенства по различните видове спорт, множеството местни инициативи ангажират една все по-нарастваща армия от активно спортуващи.

Основният организатор на цялата физкултурна работа е физкултурният колектив, от него зависи каква дейност ще развият членовете, какви спортни дисциплини ще се тренират. Затова с право бе спряно вниманието на проблемите около неговото нормално функциониране. Живата организаторска работа за увеличаване броя на системно занимаващите се с физкултура и спорт е широкото поле на неговата дейност и в тоя дух VII пленум на ЦС на БСФС реши да опрости плановостта и отчетността, да се преодолеят формализмът и нереалните цифри, да се изоставят парадността и празният шум.

Спортният календар е една своеобразна производствена програма на всеки колектив и той трябва да бъде съобразен с условията, възможностите, спортните интереси на младежите и девойките, материалната база. Изтъкнатите примери за формално съставени спортни календари и провалени спортни мероприятия говорят, че има какво да се желае в целесъобразното съставяне на спортните календари.

Определено внимание заслужават учебно-спортните секции, с чието формално съществуване трябва да се скъса и те вместо да изчерпват дейността си само с организирането на срещите, трябва да насочат усилията си в масовизирането на съответния спорт, в повишаването на спортното майсторство, във възпитанието на спортуващите. Заслужава внимание и проблемът за изграждането на една стройна система за масова физкултура сред подрастващите и особено сред учащите се и пионерите. Някои цифри от медицинските изследвания в училищата и факти от донаборната комисия са в известен смисъл обезпокояващи и основателно говорят, че масовата спортна дейност, създаването на трайни спортни навици у юношите и пионерите е все още недостатъчно. Да се надяваме, че набеляганите съвместни мероприятия за работа сред учащите се ще внесат прелом в съществуващото положение.

Проблемът за материалната база за спортуване в целия окръг е може би най-болният. Това впрочем се изтъкна и в много гобрите изказвания, а и в доклада бе подчертано, че съществуващата спортна база не отговаря на нуждите на спортуващите, и нещо повече — не съдейства за нарастване броя на спортуващите. Но в същото време хубави спортни съоръжения не се използуват, пустеят с дни и седмици, не се стопанисват. Разбира се, това няма да реши въпросите и проблемът за едно ускорено строителство на спортни съоръжения стои изцяло открит пред комсомолците и спортистите от окръга.

Н. РОМАНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 2 (1471) | Вторник, 7 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

И ПОБЕДИ ЧОВЕКЪТ...

Останаха в историята онези времена, когато снежната стихия можеше да упла ши хората. Те вече не са безсилни пред нея.

Когато на 2 януари всички ние се събудихме рано, за да отидем на работа, тревож ният ни поглед се спря вър ху стъклата на прозорците, на които зимата беше нари сувала снежни цветя. Още от прага ни грабна снежната виелица. А в събота заранта осъмнахме и без електричес ки ток. Най-много от всички може би се разтревожиха лека рите. Но от Окръжния комитет на Партията ги успокоиха. Ка заха им, че ще имат и електри чески ток, и редовно отопле ние. И това не бяха празни ду ми — само след час всичко бе ше наред.

Но лекарите имаха още една тревога: почти във вся ко село има болница или здравна служба, или пък здравен пункт, но по-особени те, по-тежките случаи?... Спо койствие, без паника! За та зи цел има Бърза помощ.

И политнаха от портала на окръжната болница белите линейки — белите лястовици на надеждата...

В четвъртък в Иширково се е родило недоносено дете. Освен това две родилки от същото село трябва да се при берат в домовете си. Шофьо рът на линейка Иван Цонев е на линия. С него тръгва и д-р Людмила Едрева. Върху колата връхлитат снежните вълни на виелицата, но не спира. Парното размразя ва стъклата, в колата става топло и шофьорът запява. А щом един шофьор запее, бъ дете сигурни че колата ще стигне там, закъдето е тръг нала...

Същия ден в с. Искра се е разболяло дете. Срещу виелицата тръгват шофьорът Йордан Иванов и една меди цинска сестра.

В събота в силистренския квартал „Гагарин" — тежко болно дете. Фатално висока температура! На крак са шо фьорът Тодор Овчаров и д-р Васил Тенекеджиев. Линей ката „зякъсва" в една пряс па. Изтеглят я с трактор и... детето е спасено.

Да споменаваме ли други случаи? Не ще ги изчерпим всичките, защото борбата с лютата зима продължава. И победител в битката ще бъде винаги Негово величество Чо векът, според крилатия стих на Пеньо Пенев.

Симеон ПЕТРОВ

ПО СИЛНИ ОТ ЗИМНАТА СТИХИЯ

С ЦЕНАТА НА ГЕРОИЧНИ УСИЛИЯ

Заледяването на проводни ците и снежната виелица ока заха пагубно въздействие вър ху електрическата мрежа поч ти на целия окръг. Заледени те жици се късат като конци, стълбовете се чупят, осветле нието спира, спира производ ството на десетки предприя тия, губят се стотици и хиля ди левове. Затова през двата почивни дни целият трудов колектив на работниците от „Енергоснабдяване" е в не прекъснато напрежение. Сред заснеженото поле, под неу държимия напор на вятъра, който хвърля сняг в очите и заледява лицето, десетки ра ботници от това предприятие водят денонощна борба със снежната стихия.

... Всички помним как в съ бота внезапно електрическият ток спря. Едно гръмозащитно въже между Суворово (Варненско) и Алфатар се бе скъ сало. Веднага заминават за Алфатар монтьорите Дими тър Радев, Любен Петров, Пе ньо Тодоров, Вълчо Богданов, Георги Иванов и въпреки лип сата на пътища, въпреки сту да след няколко часа те успя ват да се доберат до мястото на повредата и да я отстра нят. Но не след дълго пак ня къде към Алфатар пада една изолаторна верига заедно с проводника, която стана при чина неделния ден да няма ток. Тук заслужава да се от бележи издръжливостта на Васил Вартиков и Димитър Радев, които с часове наред през нощта, сред неудържи мия вятър, търсиха от стълб на стълб повредата, докато я открият. Пристигат и Дими тър Енев, Веселин Ганев, Ко льо Пеев Неделчо Димитров, Иван Йорданов и започват отстраняването на повредата. Но... горе на стълба трябва да се изкачи някой и да завърже проводника. Два ча са Веселин Ганев, на 16 мет ра височина, под бесния на пор на вятъра, който може всеки момент да го свали от заледения стълб и запокити сред нивите, се бори с вие лицата, успя да свърже про водниците и вкочанен се смъкна при другарите си.

И сега, когато вече имаме електричество и с цената на героичните усилия на двайсе тината мъже от „Енергоснаб дяване" заводите и предприя тията продължават работата си, тези хора пак продължа ват борбата. Една група е за минала в помощ на хората от „Водоснабдяване", другите продължават да се качват по заледените стълбове, да свърз ват, да изправят нови стълбо ве, за да продължи животът спокойния си ритъм.

Н. РОМАНОВ

ЗА ДА БЪДАТ ПРОХОДИМИ ПЪТИЩАТА...

Няма да сгрешим, ако кажем, че работниците и служи телите от Окръжното пътно уп равление имат най-трудната задача през зимата. От тяхната работа зависи дали ще има нормално и сигурно движение на моторните превозни сред ства. Падналите напоследък обилни снеговалежи покриха с дебела покривка пътните арте рии в окръга. Поради това в събота и неделя движението на автобусите от Силистра за селищата в окръга и страната беше преустановено.

Създадените трудности от природната стихия не уплаши ха колектива на Окръжното пътно управление. Над 200 ду ши се включиха в почистване то на шосетата от снега. Дено нощно работеха хора и маши ни. Най-големи усилия бяха по ложени за почистването на пъ тя Силистра—Тутракан. Особе но затруднен беше участъкът между село Търновци и град Тутракан. Шофьорите на роторния снегорин Велико Бай гънов и Христо Филипов часо ве наред се бореха със снега. В два часа след полунощ в неделя пътят бе напълно го тов. От вчера преди обяд дви жението на моторните превозни средства по магистралата Силистра — Тутракан — Русе е открито.

Много труд беше положен и по поддържането на пътя Силис тра — Дулово. По него движе нието почти не спря. Голям дял за това има шофьорът Зия Алиосманов, който изхвърля ше снега от платното с авторе дер. Той работеше непрекъсна то както през деня, така и през нощта. За пътя Силистра — Дулово бяха хвърлени мно го сили, понеже той е най-близкият до железопътната га ра. С това се дава възможност пътниците да се придвижват по-лесно до вътрешността на страната и столицата.

В почистването на пътищата от натрупалия се сняг участву ва цялата техника, с която раз полага Окръжното пътно управление. Помощ оказват РТС—Тутракан и кооперативните сто панства. Бяха използвани и камионите на управлението, които разнасят пясък по заледените платна. Въведено е де нонощно дежурство, за да се дават сведения на ДАП за от критите пътища. Трудност създава липсата на телефонна връзка с Дулово, Тутракан и останалите селища в окръга.

Ръководството на управле нието е доволно от работата на всички свои работници и служи тели. Мнозина от тях проявиха в тези трудни моменти истин ски героизъм, осигурявайки от ново движението за Русе, Тол бухин и Шумен. Сега се почис тват и второкласните пътища в окръга.

Вълчо РАДЕВ

Организирано срещу бедствието

Лепкавият сняг и застудя ването заледиха телефонните и телеграфните проводници. Те натежаха, увиснаха... и започнаха да се късат. Но не само това. Със себе си по влачиха и стълбовете, чупеха ги или ги повалях. По пред варителни данни до вчера в окръга са счупени или повале ни около 500 телефонни стъл ба.

В петък след обяд прекъс наха телефонните връзки с Тервел, Толбухин и Варна. А в събота сутринта Силист ренски окръг се оказа откъс нат от страната. Вчера преди обяд имаше телефонни връз ки само с Калипетрово, Айде мир, Сребърна, Ситово и Иширково.

Ръководството на Окръж ната станция на съобщенията взе незабавни мерки за орга низирана борба с това природ но бедствие, което нанесе го леми материални щети и па рализира цялата телефонна мрежа. Още в събота сутрин та се сформираха три аварий ни групи от по десетина ду ши, начело с главния инже нер Иван Гойчев, старши ин женера Атанас Секуев и инженер Иван Коев. Задачата им е да очукват леда по жиците (пощенци са се снаб дили отрано с пръти за тази цел), да вдигат стълбовете или да поставят нови където са счупени, да съединяват прекъснатите проводници.

Още в събота вечерта гру пата на Иван Гойчев стигна до Нова Попина, а в неделя сутринта беше в Зафирово. Тя се стреми да възстанови преди всичко връзката с Ру се, а по същата линия група та на Атанас Секуев работи за нормализиране на телефон ните проводници към селища та в окръга.

Хората на Иван Коев рабо тят по линията към Алфатар. В неделя бе сформирана нова група от пощальоните в Сили стра, начело с Пенко Ненков, която бе изпратена в съща та посока.

Районните пощенски стан ции в Тутракан и Дулово орга низираха аварийни групи, кои то възстановяват телефонните връзки по посока към Силист ра. А вчера в Окръжната стан ция на съобщенията бе вдигна та на крак цялата администра ция. Служителите потеглиха по линията към Средище.

Неимоверно трудни са усло вията, при които работят в тези дни пощенските служите ли. Вятърът щипе лицата, сту дът сковава ръцете и краката. Но всички са уверени, че въп реки всичко високото съзна ние и самоотвержения труд ще победят. Затова жителите на окръга могат да бъдат спо койни — телефонните връзки ще бъдат възстановени и живо тът отново ще се нормализира.

Димо ВАСИЛЕВ

Животът не може да замре

Единственият въпрос, с кой то се обърнах към началника на „Експлоатация" при ДАП — Силистра, изникна в мен още когато след новогодишния празник бях принуден да пре стоя в Русе. Влаковете се дви жеха със закъснение, а пък рейсовата кола на ДАП — Си листра беше тръгнала... навре ме. Диспечерът на русенската автогара беше категоричен: ко ли не се пускат извън града. Той обаче не бе точен — на сутринта и в града не се дви жеха русенски „трамваи" и хората отрано овикваха улици те, отивайки пеш на работа.

— Защо само нашите коли пътуват, др. Сапунджиев?

— Зимният период е „безпъ тен" за Силистра и района. Знаем това и се подготвяме от рано. Но не всичко зависи от нас. Нашите коли — и пътни ческите, и товарните — пъту ват през тези дни, макар че поемаме доста голям риск. Но не може да не се рискува — животът не може да замре. В първия ден от новата година ние например работихме. На втори изпратихме три пътничес ки автобуса до Русе, отидоха автобуси и до Шумен и Попово. А седем водачи на седемтонни „шкоди" — Димитър Русинов, Ангел Стоев, Станчо Ников, Тодор Раданов, Иван Желяз ков, Димитър Тодоров и Госпо дин Колев — тръгнаха, както шофьорите обичат да се изра зяват „мъжествено" от Алфатар за Варна. Трябваше да откарат на пристанището слънчогледово семе за износ. Върнаха се чак снощи. В Толбухин им се чудели. Но пътуваха и стигна ха до местопредназначението.

В събота пое път за Среди ще автобус 23-37 с водач Пет ко Радев. На връщане „закъс ва". Преноцувал на пътя чо векът. Но откарал пътниците...

Още един случай. Кръстьо Хараламбиев с лека таксимет рова кола 17-75 прави един курс до село Добруджанка. При втория курс обаче, до Сре дище, колата потъва в преспи те. Тръгва обратно за града, но се връща пеш. Аварийната кола отиде да измъква негова та.

Аз не споделям мнението, че за нередовния транспорт вина има само Пътно управление. Условията са такива, че просто ги правят безсилни понякога. В града осигуряваме сравни телно добро движение на коли те. Не по разписание, но рабо тят.

Любомир КАПИТАНОВ

СРЕДНОШКОЛСКА ЗИМА

И през тази ваканция Орга низационният комитет по отди ха провежда „Средношколска зима". Тази форма на отдих, която включва различни по ро да си мероприятия, се приема със задоволство от средношкол ците.

В съвместния план на ГК на ДКМС и предприятието „Културен отдих" в Силистра са предвидени немалко интерес ни и разнообразни прояви. В неделя се състоя новогодишно средношколско увеселение в Младежкия клуб със забавни игри, викторини и естрадни песни. Младежката сладкарни ца ще работи всеки ден. Вче ра започнаха турнирите по шах и тенис на маса. Очакваме да се посрещне с голям интерес и турнирът по футбол на малки врати между отборите от училищата, който ще се проведе на 9 и 10 януари.

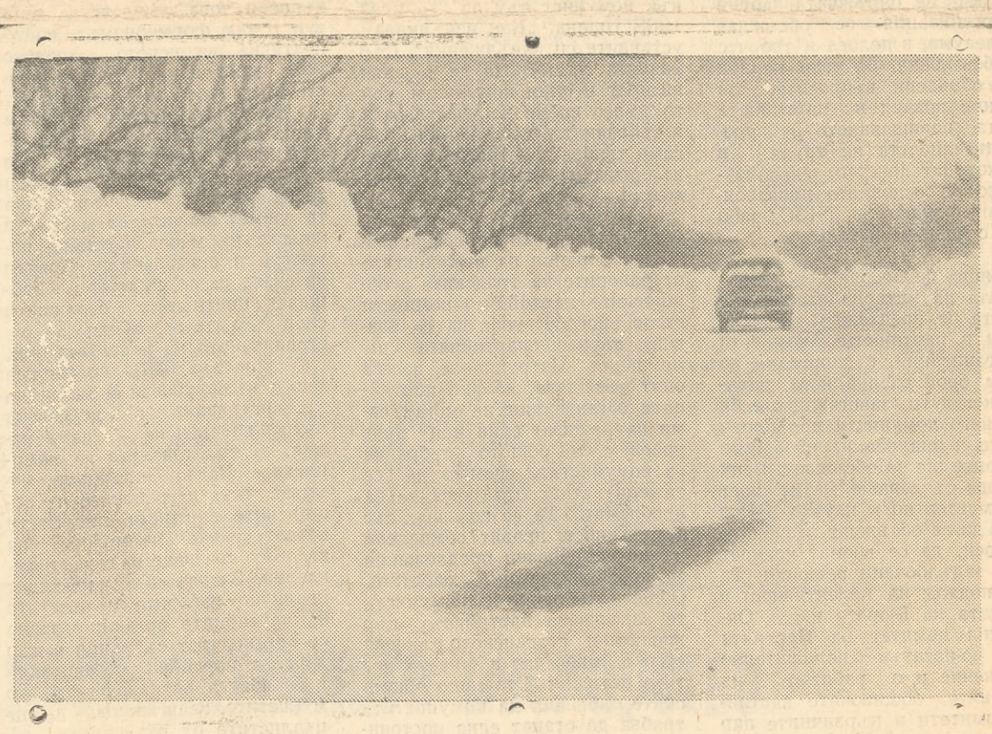
След приключване на меро приятията от състезателен ха рактер Организационният ко митет ще връчи преходна купа и флагчета на отборите, заели първите места. Закриването на „Средношколската зима" ще ста не на 11 януари в Младежкия са лон, където ще бъдат връчени наградите и ще има увеселе ние.

Стефан МАРИНОВ

Добра птицевъдка е Тодора Георгиева от с. Цар Самуил. Макар и при трудни зимни ус ловия, носливостта на птиците, които тя отглежда, достигна 70 процента.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ОТНОВО ПРЕСПИ ПО ПЪТИЩАТА

ТВОРЧЕСКО ДРЪЗНОВЕНИЕ

☆ Един колектив утвърждава себе си!
☆ 5 000 електронни калкулатори

НЕ беше много отдавна. Само преди по-малко от пет години на това място се разнасяше ехото на войниш ката тръба. А днес е вече друго. Изгради се тук завод за организационна техника и сред светлите цехове се понесе нежен момински шепот.

В просторните помеще ния като бели пеперуди са накацали по своите работни маси стотици девойки. От 1 100 работника 570 са ком сомолци. Средната възраст на целия трудов колектив е 27 години. Тъй, че не само заводът е млад, млад е и не говият колектив. А задачи те, които решава този колек тив, са задачи тъкмо за него вата възраст — създава се родна електронна техника, която ще улесни и съдейст вува за ефективно управле ние на нашето общество.

Но нека се позовем на някои цифри, колкото и скуч ни да са те. През 1967 годи на в завода работят 532 ду ши и е произведена продук ция за 2 701 000 лева. Зад тази цифра стоят 469 елек тронни калкулатори и друга размножителна техника и организационна мебел. А през току-що изтеклата годи на е произведена продукция за 11 460 000 лева при план 11 455 000 лева. Тук няма никаква грешка. Само за една година обемът на общата промишлена продук ция е увеличен над 4 пъти, при едно удвояване на раб отната ръка и минимално увеличаване на производст вените мощности. Докато през 1967 година на 100 ле ва основни фондове е произ ведена продукция за 112 ле ва, през 1968 година тя е за 343 лева. Средната месеч на изработка на едно лице, заето в производството, е би ла 3 998 лева, а през изтек лата година 7 305 лева.

Цифри, цифри... Това са само някои от тях, които по казват големия икономичес ки ръст на завода за органи зационна техника. А зад цифрите стоят хората — ра ботници, инженери, техници.

В края на монтажния цех са наредени десетки готови електронни калкулатори. Нагиздени като млади булки, очакват качествения щемпел.

От ръцете на качествени ка елките се отправят към последното изпитание. Поста вя им се една многоцифрена задача, която се реша ва в продължение на 24 ча са. Издържали и този изпит, те са вече готови за износ.

С младежки жар и дръз новение работят бригадите „Захранване" с бригадир Георги Мерчанов, „Феритна памет" с бригадир Стоянка Минчева, „Пулт" с бригадир Петър Янакиев, „Индика ция" и „Бутони", които да леч преизпълняват дневни те си норми.

На 30 декември — пос ледния работен ден на м. г., в цех „Елки" се състоя своеобразно тържество. Тук ръководителят на монтаж ната бригада връчи на ди ректора на завода петхиляд ния електронен калкулатор за годината. Това бе най-го лемият успех.

С голямо усърдие работи ха инженерите, техниците и работниците в цеха за раз множителна техника и усво иха производството на хели ограф— Х—1000 за копира не и проявяване с произво дителност 600 метра в час. Усвоено е и производството на термограф—Инфра—66. А пред всички в съревнова нието са Добри Стоянов. Христо Енъозов, Слави Ми хайлов, работниците от ме ханичния цех Иванка Стоя нова, Нейко Георгиев и Сто ян Радев.

Първенец в съревновани ето в чест на 25-годишнина та от победата на социали стическата революция в България е цехът за органи зационна мебел с ръководи тел Пенчо Бонев, който от давна завърши производст вената 1968 година.

Тези успехи колективът постигна едновременно с преустройството на матери алната база с въвеждането на нова техника, с приемане то и обучението на нови ра ботници и с редицата неуда чи по материално-техническо то му снабдяване. Стари те казармени помещения бяха преустроени в огромни цехови зали, съобразени с технологическия процес и с най-новите изисквания на промишлената естетика. Осигурено е поточно произ водство, а в монтажния цех и поточна линия. Обучението на новопостъпилите рабо тници се извършва в курсо ве за квалификация и произ водствените бригади.

Натрупал вече сравнител но добър организационен и производствен опит, трудо вият колектив посрещна новата юбилейна 1969 годи на уверен в своите сили и готов да претвори в дело задачата, поставена с новия народностопански план. А тя е: да произведе продукция за 30 000 000 лева, като работниците, заети в произ водството, достигнат 2 000 души. Ще бъдат произведе ни над 12 хиляди електрон ни калкулатори. Пуснати са в серийно производство хелиографният апарат—Х— 1000, термографи Инфра — 66, ламинатори Л—630 и много друга размножителна техника и организационна мебел.

Ентусиазмът, обхванал целия колектив, разраства и ще умножава неговите трудови победи в борбата за достойно посрещане на 25-годишния юбилей на со циалистическата революция в нашата прекрасна Родина.

Николай ГРИГОРОВ

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ПАРТИЯТА

КАК ПРЕМИНАХА ОТЧЕТНИТЕ СЪБРАНИЯ В ТУТРАКАНСКА ОБЩИНА?

Годишните отчетно-изборни събрания на първичните партийни организации в Тутракан и селата в района завършиха. За правилното им провеждане Градският комитет на Партията извърши добра предварителна подготовка. При предварителния подробен инструктаж с партийните секретари и отговорниците за събранията бяха дадени подробни указания за подготовката и разработването на докладите и резолюциите.

В резултат на това ръководствата на първичните партийни организации добре подготвиха материалите за събранията. Общо взето събранията преминаха при добра организация и повишена активност. Броят на отсъстващите бе намален наполовина спрямо миналата година. Близо половината от присъстващите се изказаха.

Основните въпроси, които партийните организации разискваха на отчетните събрания, бяха идеологическите задачи и изпълнението на производствената програма. С голяма загриженост говориха комунистите от промишления комбинат, ЗГУ „Терма", ДИП „Текстилни влакна" за партийно-политическите мероприятия, по идеологическата работа. Дейността на партийните организации по трудовата и партийна дисциплина на също беше предмет на обсъждане. По техническия прогрес не навсякъде се отчете, че се работи добре. Той не е стоял на вниманието на партийните организации при ТПК „Съединение", Горското стопанство, ДСП „Родопа". В някои от предприятията техническият прогрес, прогресивната организация на труда и други фактори дълбоко са навлезли в производството, но партийните организации имат много малък дял за това. Тези въпроси малко се разглеждат на заседания и събрания, не се поставят в плановете.

За Юлския пленум на ЦК на БКП малко се говори на събранията, което показва, че все още слабо се разбира неговото значение. Недостатъчно бе засегнат въпросът за усъвършенстването на стопанското и политическото ръководство.

В докладите бяха направени анализи за хода на партийната учебна година, подготовката на пропагандистите, дисциплината на участниците и активността им по време на събеседванията. Комунистите от Стройгрупата поискаха и при тях да се изгради учебна форма, за да могат да се учат и да не изостават от събитията.

Работата на активистите в партийните организации беше отчетена съвсем незадоволително. Бюрата не ползуват групата докладчици по разясняване на задачите. За това се ползуват отговорниците на партийните групи, което е правилно, но недостатъчно.

Нагледната агитация също беше предмет на обсъждане в докладите. Добра работа в това направление има в ЗГУ „Терма", промкомбината, РТС и в с. Антимово. Партийните организации полагат усилия за подобряването на нагледната агитация. По-лошо е работено в „Транспред", ДСП „Родопа", Горското стопанство.

Помощта и ръководството на Комсомола бе разгледана в светлината на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП. Но трябва да кажем, че постигнатото не задоволява. Все още има партийни организации, които недостатъчно работят с младежта. Не се изпращат комунисти да работят с поръчение в Комсомола. Такива случаи има в ТПК „Домостроител", цех „Конопен", ДАП, „Наркооп", клона на ОКС. Добра е съвместната дейност на партийните организации и профорганизациите в ДИП „Текстилни влакна", „Зърнени храни", промкомбината, „Наркооп", ОКС, ТКЗС. Затова тук социалистическото съревнование действително е лост в борбата за изпълнението на производствените планове. Разбира се, има и такива партийни организации като тези в цех „Ракита", ДСП „Родопа", ТПК „Съединение" и др., които полагат по-малко грижи за профорганизациите.

На годишните отчетно-изборни събрания в Тутракан и в района бяха разгледани и разяснени още много въпроси, като грижата на партийните организации за работниците и служителите, по подобряването на битовите условия, моралния облик на комунистите. Направиха се много ценни изказвания. Комунистите дадоха препоръки за подобряването на стила и метода на работа в партийните бюра, административните и стопанските ръководства.

Въпреки посочените слабости, отчете се, че се чувствува известен напредък в работата в сравнение с миналата година. Издигната е ролята на партийните организации. Нараснал е техният авторитет.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

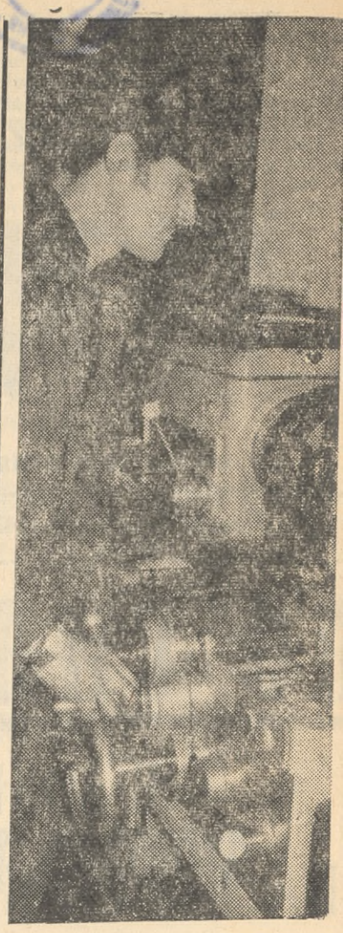
ОБМЯНА НА ОПИТ

Неотдавна в Народния съд в Силистра се състоя съвещание с народните съдии и съдебните заседатели от града и селата от двата съдебни района. На срещата ръководителят на Народния съд съдията Анатол Луканов говори за ролята на съдебния заседател в правораздаването и помощта му, която той може да окаже по превъзпитанието на условно осъдените. Заедно с това на всеки съдебен заседател беше поставена конкретна задача.

Ценни изказвания направиха съдебните заседатели Петър Райчев, Райчо Неделчев, Тони Илиев, Георги Атанасов Орлоев и др.

Изразено бе мнение, че почесто трябва да се срещат съдиите и съдебните заседатели, за да обменят опит. А това ще помогне да се подобри качеството и стилът на работата на органите на народните съдилища.

Ангелина АНАЧКОВА,
народен съдия

От работата на комуниста Димо Жеков от Дуловския машиностроителен завод всички са доволни. Той работи тук като стругар от няколко години насам. Винаги постига най-високо изпълнение на трудовите норми и с голямото си трудолюбие е най-уважаваният от всички производственици в завода.

Вътрешнопартийната демокрация — постоянна повеля

Деветият партиен конгрес определи задачите за по-нататъшното изграждане на социализма в нашата страна. Изпълнението им изисква да се укрепва още повече единството на всички партийни органи и организации и да усъвършенстват те своите методи и форми във всестранната дейност, която извършват.

Неотменима предпоставка за издигане ръководната роля на Окръжния, на градските и общинските партийни комитети и партийните организации е спазването и прилагането на ленинските принципи и норми на партиен живот. Важно значение за това играе вътрешнопартийната демокрация. Тя е предпоставка за вземане на най-правилни, напълно обосновани и задълбочени решения. Досегашният опит показва, че този проблем добре се разбира и широко прилага в дейността на окръжната партийна организация. Окръжният комитет на Партията сам даде пример. Вече години наред най-важните проблеми за окръжната партийна организация се обсъждат от пленума, в делова и творческа обстановка. За този период бяха обсъдени въпросите за научния подход в партийната работа, повишаването на производителността на труда в селското стопанство, използуването на основните производствени фондове в ТКЗС, работата с кадрите и т. н.

Трябва да посочим, че подготовката на материалите за пленумите се предхожда с проверки в партийните комитети и организации, с допитване до голям брой специалисти, научни институти, заангажирани бяха много комунисти при проучването и анализа на проблемите, които ще се обсъждат. Всичко това създаваше възможност по-компетентно и научно издържано да се обсъждат назрелите въпроси, да се вземат конкретни и задълбочени решения. Такъв подход на колективност в работата на Бюрото и на Окръжния комитет на Партията даде по-нататък положително отражение и в работата на градските, общинските партийни комитети и първичните партийни по изпълнението на уставните норми за провеждането на заседанията и събранията.

Освен пленумите при разглеждане и на други важни за окръга въпроси особено широко се използува и целият партиен актив. През миналата година при голямото засушаване по инициатива на Бюрото на ОК на БКП бе проведено разширено съвещание. В свободна и творческа обстановка бяха обсъдени всички произтичащи от сушата трудности и мерките за компенсиране на загубите от нея. Сега значителна част от партийните комитети, като тези в Силистра, Дулово, Нова Черна, Добротица, Голеш, Иширково, Калипетрово, на заседания, съвещания, събрания и в ежедневната практическа дейност създават условия за свободно изказване на мнения, съображения по обсъжданите въпроси. Дава се възможност на комунистите и първичните партийни организации да проявяват по-голяма самоинициатива и творчество в работата си.

За издигането на активността на комунистите на партийните събрания голяма роля изиграха проведените през 1967 година събрания на тема: „Какъв комунист съм аз" и през 1968 година: „Как изпълнявам уставните си задължения". Събранията спомогнаха да се активизират и ония комунисти, които дълго време не участвуваха в събранията, тъй като там те сами трябва да отчитат как изпълняват уставните си задължения.

Периодически провежданите общи събрания на комунистите от районите на градските и общинските партийни комитети също способствуват да се развива вътрешнопартийната демокрация. Натрупаният досега опит убеждава, че ако партийните организации не могат сами да решават един или друг проблем, то общото събрание на комунистите спомага да се намери истинското решение на проблемата. Те се изказват със загриженост, правят обмислени и целесъобразни предложения за подобряване на работата. Общото събрание на комунистите задължава партийното, държавното и стопанското ръководство да проведат в живота взетите решения. Ето защо общинските събрания на комунистите трябва да станат една постоянна форма на партийно-организационната работа в окръга.

Ако искаме да развиваме и усъвършенствуваме вътрешнопартийната демокрация, трябва да обърнем внимание на някои от най-важните й форми. На първо място става дума за партийните събрания. Макар че и през последните няколко години бе отделяно голямо внимание, то все още уставното положение за тяхното системно провеждане не се спазва. На някои партийни събрания не се поставят на обсъждане най-важните проблеми, които интересуват и вълнуват комунистите. На други пък докладчиците не съумяват компетентно, задълбочено и живо да разяснят проблемите. Поради това активността на комунистите на събрание е ниска, критиката, ако въобще има такава, е почти безлична. А това не стимулира комунистите към изказвания, не събужда творческата им мисъл.

Компетентността има изключително важно значение за разгръщането на вътрешнопартийната демокрация. Тя все повече се утвърждава в стила и метода на работата на партийните комитети и организации. Но въпреки това съществува още тук и там формализмът, който подтиска истинското, творческото проявление на възможностите на всеки комунист.

Критиката и самокритиката също са свързани с вътрешнопартийната демокрация. Досегашният опит сочи, че въпроси те на критиката и самокритиката заемат значително място в живота на много партийни комитети и организации. Практика стана да се събират и обобщават критичните бележки и след това да се работи за отстраняването на недостатъците.

Уставът на БКП предвижда много възможности и гаранции за осигуряване на действена вътрешнопартийна демокрация, за сплотяването на комунистите. Както Окръжният комитет, така и градските и общинските партийни комитети правят всичко възможно за строгото спазване на тези изисквания. Затова се провеждат правилно изборите и отчетите на партийните органи; редовно се организират събрания в първичните партийни организации и се издига активността на комунистите, заангажират се специалистите от различните области на живота. А това ще помогне да се развива и постоянно да укрепва вътрешнопартийната демокрация.

Кольо ВЪРБЕВ

Присвояванията и злоупотребите — нетърпимо антисоциално явление

*** КАКВО ПОКАЗВА ЕДНА АНКЕТА? * ЯМА ЛИ Е ТЪРГОВИЯТА И КОЙ ВКАРВА ВЪЛКА В КОШАРАТА? * БЛАГОТВОРНА ПОЧВА ЗА КРАЖБИ — СЛАБИЯТ КОНТРОЛ. * ДОКОГА ОБЩОНАРОДНАТА СОБСТВЕНОСТ ЩЕ БЪДЕ ИЗТОЧНИК ЗА НЕЗАКОННО ЗАБОГАТЯВАНЕ?**

ЕДНО съвещание в края на декември събра в залата на ОНС ръководителите на търговските предприятия, главните счетоводители на потребителните кооперации, търговски работници, служители от прокуратурата, МВР, съда и пр. Погледната бе в очите една неприятна истина и да се обсъдят най-ефектни мерки за изкореняването на тази нетърпима язва на нашето общество — присвояването и злоупотребите в областта на търговията. В работата на съвещанието взеха участие и заместник-главният прокурор на НРБ Пенчо Спасов, секретарят на ОК на БКП Никола Николов, началникът на окръжното управление на МВР Димитър Петров и др.

Окръжният прокурор Георги Станев прочете доклад за причините и условията на престъпността в търговския сектор, в който се изтъкнаха цифри и факти — едни от други по-обезпокояващи. Без да ги изброяваме, ще се спрем на някои важни моменти от доклада и изказванията, които оформят една нерадостна картина на безотговорно отношение към социалистическата собственост.

В сравнение с другите видове престъпност присвояванията в областта на търговията са най-многобройни — една пета от всички предадени на съд лица през 1967 година са от търговския сектор. Най-голям е процентът на липсите и злоупотребите в търговията на дребно и в общественото хранене или най-много пари са злоупотребени от материално отговорните лица от потребителните кооперации. От направената анкета с търговски работници се вижда, че се краде по два основни начина: кражбата се придружава и от друго престъпление (поправка на документи, фиктивно съставяне на фалшиви документи, създаването на излишъци при тегленето и измамването на гражданите и др.) Другият начин се среща по-рядко, но все пак се среща — сложно съучастие и ангажирането на няколко души в по-крупно престъпление.

Кооперативната търговия, оглавявана и ръководена от ОКС, с недостатъчната си складова база, с лошо охраняваните си магазини държи първенството в отклоненията и кражбите. Но не е без значение и фактът, че именно в нея работят много хора с ниско образование и ниска обща култура, моралните задръжки на които са преди всичко в зависимост от частнособствените им интереси, от стремежа им по незаконен път да си осигурят полек начин на живот. При това по-голямата част от престъпленията са извършени в един по-продължителен период от време, като по този начин собствеността на народа, поверена им като на длъжностни и материално отговорни лица, са превърнали и превръщат в източник за лично забогатяване, за задоволяване на порочните си потребности. Защото именно тези потребности са подтикнали една значителна част от осъдените към престъпления. Около 70 процента от всички осъдени са употребили отклоненията средства за ядене и пиене, за поддържане на незаконни връзки с жени, за купуването на луксозни предмети.

И тук с възмущение си задаваме въпроса: защо тези хора са оставени така произволно да грабят народното имущество, нима не са проверявани, не са контролирани? Оказва се, че тъкмо липсата на системен, вътрешно-ведомствен контрол, на държавните и обществените контролни органи са създали в известен смисъл благоприятни условия тези личности, не обезпокоявани от никого, да крадат. Под всякаква критика са контролните органи при селкоопите, където години наред не се проверява даден обект. Освен това подготовката им е все още слаба, те не познават добре стоките от съответния бранш, често ревизиите се вършат формално и даже ревизорът пише това, което му каже магазинерът. На ниско равнище е и счетоводният контрол. В счетоводната практика на потребителните кооперации съществува голямо различие — всеки счетоводител си работи по установена от него първична отчетност. Това дава възможност за присвояване на излишъците.

Но задавал ли си е някой въпроса на какви хора поняко га се поверява социалистическата собственост и няма ли подходящи, които честно и съвестно да търгуват. С цялата си тежест тук се изправя проблемът за лошия подбор на кадрите. За търговски работници се назначават лица с най-различен образователен ценз (в повечето случаи нисък), хора, които не познават тънкостите на търговията, нямат навиците и моралните достойнства на един истински член на нашето социалистическо общество. Често пъти те са груби, без необходимото домашно и обществено възпитание. Не са редки случаите, когато на някой магазинер липсват, да речем, петстотин или повече лева, той отива в къщи и ги възстановява и... разбира се, остава на същата служба и продължава в същия дух. А че тези няколкостотин лева може да са само една част от присвоените от него пари, на никого не прави впечатление — нали е „възстановил" липсващата сума. Макар и много рядко, има и случаи, когато не се спазва 169 постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет и се назначават на материално отговорни длъжности лица, съдени за присвоявания.

И така слабостите в административното ръководство, слабият текущ, финансов, счетоводен и дори банков контрол, както и лошият подбор на търговските кадри, са създали условия за едно възмутително антиобществено деяние — ограбването на държавата и гражданството. Но анкетата констатира един факт, който не можем да отминем. От осъдените за присвоявания през последните пет години над 50 процента са получили условни присъди и при съдене за поправителен труд, което говори за недостатъчно строго прилагане на закона. И не случайно самите търговски работници изтъкват, че такива присъди не спират никого, не възпитават положително. Сни зходителното отношение на съдебните органи не слага бариера, не действува оздравително върху осъдените. От многото дела за присвоявания само осем са разгледани като показни процеси, а те биха изиграли значителна положителна роля във възпитанието на търговските работници.

И накрая — къде е обществеият контрол, къде е онова високо съзнание на всеки отделен гражданин, който като застане пред щанда за покупки, да не позволи амбалажът да се превръща в сирене, месо или колбаси, да реагира остро и навреме, когато вижда, че макар и с няколко грама, го лъжат. Но ние предпочитаме да не си разваляме спокойствието или отношенията за някакви си стотинки, а те се трупат и превръщат в стотици и хиляди левове. А точно тази липсваща нетърпимост и будно гражданско съзнание ще улеснят борбата срещу това нетърпимо за обществото ни явление.

Н. ЗЛАТЕВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Бжевски

10

За свое голямо учудване, той отново се оказа на гарата. Около касите в такова време нямаше тълпи. Проклинайки всичко на света, Ковалик застана на опашката зад Брунер, който обаче не му обърна внимание и високо помоли касиера да му даде билет за Вроцлав.

Влакът тръгваше след десет минути. На поручика не оставаше нищо друго, освен също така да си купи билет. Преди да заеме мястото си във влака, той изпрати съвършено невинно звучаща телеграма във Вроцлав.

През време на цялото пътешествие Ковалик се стараеше да не се показва пред очите на Брунер. За щастие, на Вроцлавската гара двама местни сътрудници вече чакаха немеца, а Ковалик можеше с най-близкия влак да се върне в Лодз.

Той не успя да си отдъхне след трудното пътешествие, когато го намери куриер, връчвайки му в запечатан плик заповед веднага да замине във Варшава.

Доктор Лах чувствуваше непреодолимо желание да проведе изчерпателен разговор с поручик Януш Ковалик от Лодз.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Докторът по психология Емил Лах с нищо не напомняше на човек, професионално занимаващ се с борба с шпионажа.

Нисък, закръглен, с гола като коляно глава, на средна възраст човек, облечен с малко провинциална елегантност, той приличаше по-скоро на аптекар от малко градче или на адвокат от провинцията, отколкото на голям ас от разузнаването.

Той се ползуваше със заслужен авторитет на психолог и ако би поискал да се посвети на научна кариера, много учебни заведения бяха готови да му предложат катедра. Въпреки това Лах имаше много противници, явни и скрити, както сред началството, така и сред колегите, а неговите методи на работа възбуждаха често бурен протест. Неведнъж се стигаше даже до сериозни конфликти. В името на справедливостта трябва обаче да признаем, че в крайна сметка дейността на Лах носеше отлични резултати, а неговите парадоксални предложения почти винаги намираха потвърждение на практика.

И тъй, не трябва да се учудваме на това, че скромният работник от Лодз, поручик Януш Ковалик, чакащ в секретариата заедно с някакъв странен тип със стърчащи уши, чувствуваше огромно вълнение. Когато обаче видя приветливо усмихващия се шишко, седящ зад масата и смучещ ментово бонбонче, неувереността му премина.

— Седнете, скъпи, седнете! — весело възкликна Лах, настанявайки посетителя в мекото кресло до масичката в ъгъла на кабинета. Той постави на масичката бутилка коняк и извади от шкафа две чаши. После сложи кутийка с ментови бонбони и накрая сам седна. След минута секретарката донесе кафе.

— Навярно вие вече се привързахте към този Брунер и ми се сърдите, че ви лиших от неговото общество. Но така беше нужно, скъпи. С Брунер се га ще се заеме някой друг. Работата се усложни. Но вие, скъпи, ме извинете, трябва особено да ви поблагодаря за това, че обърнахте внимание на изрязаното от „Експрес" съобщение.

— Нямам понятие, пан доктор, защо немецът се е заинтересувал до такава степен от известието за нещастния случай с шестдесетгодишната Геновефа Гвоздь.

— Лошо, скъпи, лошо. Може би, бонбонче? Помага великолепно на мисленето. — И без да чака отговор, Лах сложи бонбон в устата си.

— Нямах възможност да изясня нещо.... — Ковалик започна да се оправдава.

— А жалко е, жалко е, защото ако се бяхте позаинтересували от това, бихте имали възможност да направите много поучителни изводи. Преди всичко, вместо да си натъпквате главата с някаква нещастна старица, би било по-добре да обърнете внимание на така нареченият скок на самоубиеца от единадесетия етаж. Не се съмнявам, че ако вие, скъпи, се бяхте заинтересували от този случай, бихте узнали, че Ян Гурски съвсем не е Ян Гурски. Хайде да поговорим по-подробно за най-интересните аспекти на цялото дело. — Докторът цедеше сладко думите си, но Ковалик вече чувствуваше, че този тон не предвещава нищо добро.

— Сега ще ви представя, скъпи, поручик Любич от следствения отдел на милицията. — Докторът стана и се отправи към вратата. — Той води делото на така наречения Ян Гурски. Би следвало да поговорите лично с него.

Той отвори вратата за секретариата и помоли Любич да влезе. Посетителят влезе в стаята със своята щъркеловска походка. В неговото поведение нямаше и следа от неувереност или безпокойство. Докторът го настани в своето кресло и помести кутийката с бонбони.

— Благодаря, по-добре ще запуша — Любич измъкна от джоба си кафява цигара.

— Не понасям дима — твърдо каза Лах, — считам тютюна за много вреден.

— Аз не мога да мисля без никотин.

— По-добре е да се използуват за тази цел ментови бонбони, много по-полезно е — забеляза докторът.

— Всеки си има свой вкус.

— Изобщо аз ви поканих тук по по-съществена работа, отколкото за спор по достойнствата на ментата и никотина.

— Не се и съмнявам.

— И тъй, на работа! — В гласа на доктора прозвуча нетърпелива нотка. — Освен изложеното в отчетите, разполагате ли с още някакви подробности по делото на Гурски?

— Аз ви изпратих пълно описание на делото.

— А какво е вашето мнение, кой и защо е убил този Волски?

— Убил го е без съмнение човекът, използуващ презимето на Гурски. Ако обаче знаехме кой е той и защо е извършил това убийство, смятам, че разговорът с мен би бил напълно излишен.

— Напълно, много не научих от вас.

— Изложих ви всичко, което досега ни се удаде да установим. Известна е личността на убития, известно е, че на някого е било нужно да създаде привидност на смъртта на Ян Гурски. Може да се предполага, че човекът, използувал презимето на Гурски, е извършил убийството. Вероятно сега той се представя под името на Тадеуш Волски и в настоящия момент ние търсим човека, използуващ документите на Волски.

— Нещастните Волски — подхвърли рязко Лах. — Хората, носещи такова презиме, са най-малко няколко хиляди в Полша.

— Наистина — съгласи се Любич, — но ние търсим Тадеуш Волски, син на Леонард и Милиана Вонхал, роден на 25 март 1918 година в Бежанов, Краковско воеводство. Както установих, нито един друг Тадеуш Волски не се е роден в този ден в Бежанов от същите родители.

(Следва)

Утвърждава се техническият прогрес

В кооперативното стопанство на с. Главиница техническата мисъл е винаги спътник на всяко ново мероприятие. Заслужено внимание се отделя за всичко, което подобрява условията на труда, повишава качеството на ремонта, поддържането и техническото усъвършенстване на машините и експлоатацията им.

Особен дял в това отношение има техническото ръководство на стопанството — главният инженер Нешо Георгиев и хората от ремонтната работилница.

През 1968 година тук бе предвидено да постъпят и се внедрят рационализаторски предложения и технически усъвършенствувания с икономически ефект 4 000 лв. Активно то участие на монтьорите от ремонтната работилница и механизаторите помогна само за 6 месеца трикратно да се надхвърли тази цифра.

Предложението на Петко Петков да се конструира и работи приспособление за шпренговане на ресори бе прието и осъществено от Димо Лазаров. Предложението се осъществи с помощта на инженера по експлоатация на машинно-тракторния парк. Всъщност бе създадена една машина за шпренговане на ресори, която се оказа с много добри показатели — качествена работа, облекчен труд, повишена производителност, намален процент на бракуване.

Бригадният механик Белчо Белчев изработи скоба, с която се избиват и набиват колесарките на трактор ДТ—54. Досега при ремонт това се извършваше с боен чук, което бе опасно за здравето на работниците. Създаваше се нетърпим шум, който влияе зле върху общото състояние на хората, които извършват ремонта на тези възли. Производителността на труда сега нарасна над два пъти. Премахна се шумът. Изключена е опасността от евентуални наранявания със стружки. Създава се условие за икономия на резервни части и материали. Повишава се качеството на извършения ремонт.

Същият механик преустрои щанговите пръскачки ОНК към трактор ДТ—20 и Перла —1 към Болгар—ТЛ—30 за слято пръскане.

Със старата конструкция щангите с един агрегат, който има захват от 4,20 — 9,60 м, за едносменна работа се напръскваха от 100 до 150 декара. Ниската производителност се дължеше на това, че дюзичките трябваше често да се почистват. При новата конструкция такова явление почти не се наблюдава. Захватът на пръскачката е 11 м. При норма 3 тона разтвор за смяна, с приспособлението може да се достигне 9-12 т. Трябва да отбележим и това, че качеството на разпръскването е много по-добро.

Интересно въведение направи и електротехникът Ахмед Мехмедов. Той разработи схема и монтира прекъсвач към механичен чук. Чрез него се изключва въртенето на електродвигателя през подготвителното време за обработка на заготовката. По този начин се създава възможност за икономия на електроенергия. Удължава се срокът за ползуване на електродвигателя.

Не трябва да се отмине и изобретението на бригадния механик Яни Георгиев. Той направи приспособление към преса-подбирач — ППВ — 1,6 за събиране на бали от слама. Към балировачната машина се окачва „шейна", върху която падат балите и се подреждат от един човек. След като се съберат определено количество бали, те се свалят в редица на купчини. Превозват се с машини, без да се губи излишно време. Така се увеличава неколкократно производителността на труда, намаляват се разходите на горивни и смазочни материали, увеличава се ефектът от използуването на транспортните средства.

Освен това Георги Лазаров, Сали Тахиров и Слави Маринов работиха и усъвършенстваха механизираната площадка за почистване на зърно. На нея са направени и монтирани бункер за зърно, кофачен елеватор, 2 зърночистачни машини ОВП—20, шнек за едри примеси, шнек за дребни примеси, огрухвач, елеватор за огрухан клас, бункер за дребно зърно и транспортни ленти.

Бункерът, който поема около 100 т зърно, е в земята, под хангар с решетъчна платформа. Върху нея минават натоварени коли и ремаркета. От тях зърното се изсипва в бункера. Обемът му е достатъчен, за да могат машините да почистват зърното и нощем, когато комбайните не работят.

Целият комплекс от машини, монтирани на площадката, създа условия да се съсредоточи тук зърното от 5-тях съставни села. По този начин се намаляват транспортните разходи. Производителността на труда е много по-голяма. Ограничава се и разпиляването.

Така през 1967 година в стопанството са почистени 4 800 т зърно. За това е изразходван труд на стойност 2 240 лв. (573 човекодни). На механизираната площадка миналото лято е почистено 3 850 т зърно. Разходът на труд е само за 304 лв.

За да се облекчат кооператорите и намалят разходите при товарене на зърното, бяха преустроени в зърнотоварачи наклонените елеватори на монтираните машини ОВП—20. Те бяха поставени на две ходови колела чрез метална конструкция от винкел. Обслужваха се от същите механизатори, които работеха със зърночистачните машини на площадката.

До тази година продукцията за държавните складове се извозваше от кооперативните автомобили в ютени торби. Приспособените зърнотоварачи дадоха възможност пшениците и ечемикът да се пренасят в насипно състояние. Така се спестиха 9 320 лв.

В ТКЗС — Главиница техническият прогрес се налага все по-убедително. Това повишава ефективността на труда, помага за получаването на по-евтина продукция.

Д. БЕЛЧЕВ,
гл. инженер на ТКЗС
с. Главиница

С постоянната грижа за хората

Свършил е работният ден. След като е изпратила и последния купувач, Иванка Костова, продавачка в гастронома в Дулово, започва да подрежда магазина за следващия ден. Празните рафтове трябва да бъдат запълнени отново със стоки. Нали утре, като отвори, магазинът трябва да е добре подреден и да има всички търсени стоки. Не бива нито един потребител да се върне без желаната покупка. С постоянните грижи за хората тази неуморна търговска работничка живее вече единадесет години. Затова в Дулово идват за покупки при нея почти всички. Те знаят, че ако една или друга стока не са намерили в друг магазин, тук ще я намерят. И почти всякога намират каквото търсят.

Продавачката Костова държи не само за доставянето на всичките търсени стоки, но и за доброто подреждане на магазина. Като минава човек покрай обслужвания от нея гастроном, и да не е тръгнал именно за такива стоки, спира се пред витрините, вглежда се в подредените с вкус експонати и се отбива вътре да си купи нещо вкусно за домашната трапеза. А влезе ли човек в гастронома, добре подредени те стоки по рафтовете веднага му подсказват какво му е нужно. Може би няма да е преслано, ако кажем, че по своята добре подредена стока този магазин прилича на изложбена зала. Не! Това е работното място на Иванка Костова. Тук тя заменя ежедневните си семейни грижи с тези за своите клиенти, унесена в стремежа колкото се може по-бързо и по-вежливо да ги обслужи. Докато ти сервира пожеланата от тебе стока, тя любезно ще те заговори и ще узнае още какви други стоки би желал да купиш. Ако в момента ги няма, ще ти каже точно по кое време ще ги достави през деня, за да си ги купиш например след обяд и т. н.

При тази опитна търговска работничка идва да търгува и мало и голямо и всекиго тя ще посрещне с нужната отзивчивост, с душевна топлота. Направил си покупка и излизаш не само с пълна кошница, но и огрят от вежливите обноски на продавачката. Е, може ли и ти като купувач да не отвърнеш със същата взаимност?...

Свърши ли човек работата си и тръгне за в къщи, надпреварват се мислите в главата му. Грижи по своето семейство има и Иванка Костова — дали децата са се прибрали, или се е случило нещо с тях и пр. С годишния план за 1968 год. добрата продавачка се справи още на 14 ноември и зае първо място в наркооп Дулово.

Естеството на работата в гастронома е такова, че се търгува с много дребни на вид и разнообразни стоки. И всичко това трябва да поръчаш, да приемеш, да подредиш, да предложиш и продадеш на клиентите. И тя умело се справя с тази сложна задача. Клиентите ѝ са много, но това не я плаши.

— Напротив. Радвам се, че идват много купувачи и моя грижа е да задоволя търсенето им — казва Костова. — Ако се гледа по добрите постижения на личния ѝ план, тя започна 1969 год. няколко месеца преди календарното ѝ настъпване. С такъв темп започна работата си и през първите дни на януари. Сега нейният стремеж е да посрещне с по-високи постижения 25-годишнината на Деветосептемврийската победа над фашизма у нас.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Винаги да е чисто в помещенията, а животните да са добре нахранени — такъв е стремежът на свиневъдите Деню Стоянов и Тодор Иванов от ТКЗС с. Межден.
НА СНИМКАТА: Двамата другари в момент на работа.

Писма на читателите

Кифла с... клечки

С приятел от В. Търново неотдавна влязохме в сладкарницата, намираща се до Културния дом в Силистра. Гостът пожела да закуси. Имал слабост към захарните кифли човекът и си поръча една. Отговорничката на сладкарницата поднесе поръчката с необходимия такт на вежливост. И приятелят ми се нахвърли лакомо на кифлата. Той апетитно отхапа от единия ѝ край и с наслада задъвка. Но не преглътнал още първата хапка, той се хвана за устата и направи кисела гримаса. Притекохме се на помощ. Уважаваният гост изплю първия залък и след малко измъкна от устата си черна двасантиметрова клечка. Ефектът на възмущението бе голям и остър, че следващите клиети се отказаха от закуска с кифли.

Очевидно е, че тук вина нямат работниците от „Здрава храна". Това е явна немарливост или лоши хигиенни условия от страна на работниците на ситничарския цех на ТПК „Мир" — Силистра.

Изниква неволно въпросът: защо ръководството на ТПК „Мир" в Силистра допуска да се приготвят закуските в нехигиенична обстановка?

Й. ПОПОВ

КОНТРОЛЪТ В ТКЗС Е ПРИНИЗЕН

Постоянният контрол над производствената и финансова дейност на ТКЗС има голямо значение за икономическото им укрепване. За сега най-ефикасен се оказа общественият контрол, контролът на самите кооператори и избраният от тях контролен съвет.

Много са случаите в ТКЗС от нашия окръг, където поради навременна намеса на кооператорите и контролните съвети нарушенията и щетите са предотвратени своевременно.

Не са малко обаче и случаите, когато кооператорите и членовете на контролните съвети са се примирили с редица нарушения, щети и злоупотреби, а управителните съвети пък вземат оправдателни решения, като приемат щетите за сметка на стопанството. Със своята ненамеса кооператорите и контролните съвети стават защитници на нарушителите на финансовата, отчетната и трудовата дисциплина, а управителите съвети с решенията си стават съучастници. Кой губи от това? Губят най-вече кооператорите. Губи народното стопанство.

В ТКЗС с. Паисиево например, вместо да се потърси сметка от виновните длъжностни лица за изгнилите 20 815 кг кръмни моркови, контролният съвет умаловажава тяхната вина, а управителният съвет приема тази щета за сметка на стопанството. Така е постъпено и с неизползуваната и хвърлена 20 990 кг креда, вместо да се използува най-малкото за подсушаване на подовете, в свинарника, краварника и др. В това стопанство не е упражняван достатъчен контрол и по използването на автомобилния транспорт. Вместо да се снабди рейсовата кола с пътнически билети и се издават при извозване на кооператори и други лица, допуснато е да се събират таксите на пътниците и предприятия от водача Иван Георгиев, без да издава отделен документ, а при отчитане на сумата съставя обща фактура, което не е правилно. Установено е, че той е извършил много нарушения. Всичко това е ставало пред очите на кооператорите, ръководителите, контролния съвет и др.

В ТКЗС с. Алеково пък е допуснато умишлено да не се извади от блока цялото количество произведен лук и арпаджик — реколта 1968 година, а впоследствие кооператорите са ги прибрали за собствени нужди. Това може да се третира като кражба.

Принизен е общественият контрол и в ТКЗС с. Средище, където товарните коли са ползувани за лични нужди, а горивото на ТКЗС се консумира от някои водачи за собствени леки коли.

В ТКЗС гр. Тутракан за присвояване на суми бе осъден касиерът на взаимоспомагателната каса, но от това не са си направили добра поука много отчетници. Касиерката на с. Антимово през 1968 година присвоява сумата 1 300 лева под форма на купони за хляба. С цел да прикрие дефицита си тя е накарала много кооператори да се подпишат по на две места и после оформявала разходната ведомост за купони. Небрежно е приел и осчетоводил тези документи и счетоводителят Живко Трушев, който вместо да провери, се е примирил и приел нередовните документи. В това стопанство има щети и от „мечешка" услуга на кооператорите, на които са доставени въглища през 1967 година. Поради тяхното лошо качество те остават неполучени от същите и на стопанството е нанесена щета.

В ТКЗС с. М. Преславец с лека ръка се изписват за сметка на стопанството похабени лозови пръчки за хиляди лева, строителни материали, фуражи и др., без да се потърси сметка от виновните длъжностни лица.

Много са щетите от непроявен обществен контрол и в ТКЗС с. Н. Черна. В това стопанство по вина на Борислав Димитров, зам. председател на ТКЗС, е давано земя за лично ползуване на не кооператори. Давани са суми под форма на премии, а такива не се полагат. Надписани са 37 040 километра от шофьорите, срещу които са оправдани 12 560 л бензин и 1 218 л нафта — общо за 1 353,40 лв.

Посочените примери показват, че общественият контрол от кооператорите, контролният съвет и контролните групи в ТКЗС трябва да се издигне на по-високо ниво. Затова повече от наложително е да се направи подбор на тези контролни органи преди провеждането на годишните отчетни събрания на ТКЗС. На тях трябва да се изберат такива председатели, които имат счетоводителска правоспособност и през цялата година да се занимават с контрол. Членове на контролния съвет и контролните групи трябва да бъдат и някои специалисти.

Ако всеки кооператор, всеки специалист, член на управителния и контролен съвет, упражнява контрол в кооперативното стопанство по всяко време — когато е на работа и извън работно време, контролът добива обществено признание и тогава той е по-ефикасен. Само чрез обществения контрол могат и трябва да се прекъснат всякакви опити за присвояване на кооперативни средства.

Марин МАРИНОВ

Защо горчи салатата?

От месеци насам по магазините няма „руска салата". На 20 декември вечерта щастието ми се усмихна и аз с голяма радост си купих 500 грама салата от супермаркета до кино „Москва". Когато я опитах в къщи, тя имаше силно горчив вкус. Същия ден вечерта занесох разваляната салата на управителя на гастронома и го помолих да я приеме обратно. Той ми възрази, че била докарана само преди един ден.

— Опитайте я!

Вместо да вземе лъжица и я опита, управителят ми изнесе твърде обширна лекция на тема: „Хранителни продукти не се приемат обратно".

Поисках книгата за похвали и оплаквания, за да попитам дали може развалени хранителни продукти да се пускат в продажба и дали гражданите трябва безропотно да ги пренасят от магазина до боклукчийските си варели, заплащайки с левове това профилактично мероприятие. Но види се, за да не си правя труд, управителят твърде активно показа, че се заангажира лично да въздействува по категоричен начин на производителите — виновници за горчивия вкус на салатата.

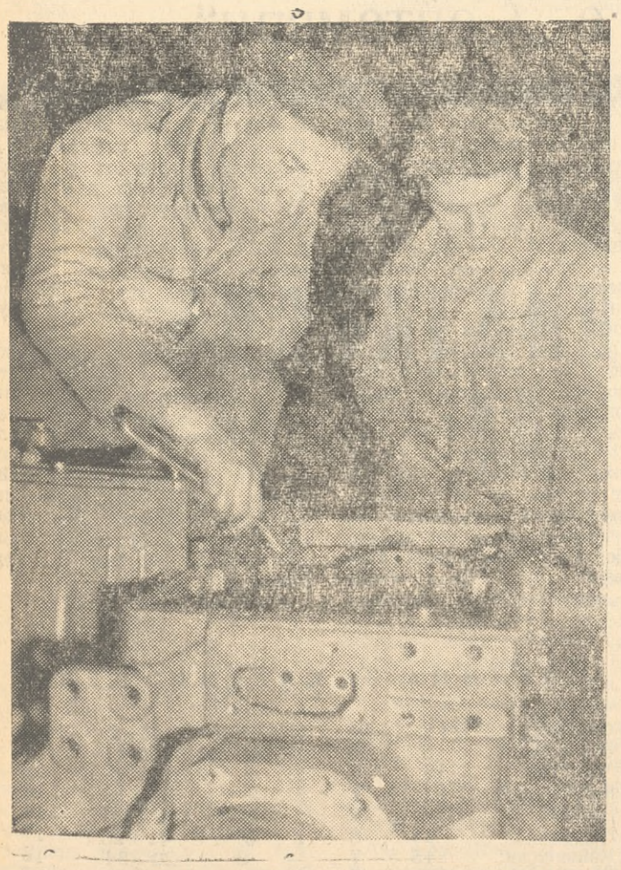
Една от продавачките се намеси в разговора и стана ясно, че още при пристигането на салатата всички са разбрали, че е горчива. Технологът на „Здрава храна" като Пилат си е умил ръцете, като ги е „успокоил", че горчивината се дължи на олиото. (Значи разваленото олио не е развалена салата!)

Вторият Пилат пък не намери нищо общо за нужно да си умива ръцете, спаси честта на магазина, като каза, че салатата е била продадена веднага.

Е, в краен случай, ако бях успяла да го заставя да ми даде книгата за оплакване, и това щеше да стане. Но аз си тръгнах с чинията развалена салата...

И. П.

За отчетността в кооперативното пчеларство

Механизаторите от ТКЗС с. Голеш усилено се готвят за пролетните дни.

НА СНИМКАТА: Трактористите Атанас Колев и Стоян Стоянов от бригадата за комплексна механизация на с. Кравово ремонтират зачисления им трактор ДТ—54.

В Силистренски окръг има 30 пчелина на ТКЗС или във всяко стопанство по един. За периода от последните 5 години 6 от тях са били винаги печеливши, 12 колебаещи се — ту печелят, ту губят, а 10 не са отчитали никога печалба.

Тези резултати будят интерес и недоумение. Наложи се те да бъдат анализирани, за да се разкрият причините за това. От направения анализ се установи, че губещите пчелини са с помалки добиви, обстоятелство, влиянието на което не може да се оспорва.

В подробностите обаче се видяха големи различия и противоречия в основните показатели, които определят печалбата или загубата. Така например за пчелина на ТКЗС с. Алфатар е отчетен разход от 160 лева на 100 лева доходи и в същото време годишна печалба от 200 лева. В ТКЗС с. Сокол са отразени 710 лева разход на 100 лева доход и годишна печалба от 30 лева. Обратно на тези стопанства в ТКЗС гр. Дулово е отчетен разход от 89,61 лв. на 100 лева доход, а за годината — загуба от 157 лева. В ТКЗС с. Ситово се отчитат 84,70 лв. разход на 100 лева доход, а годишната загуба е 298 лв. Не е ясно как се получава така, че когато за 100 лева доход на стопанството са изразходвани много повече пари, да има печалба и обратно.

Има еднакво големи пчелини, при които разходите на 100 лева доход противоречат на добивите. Пчелинът на ТКЗС с. Сребърна, който се състои от 40 пчелни семейства, при среден годишен добив от 4,2 кг мед на кошер, за 100 лева доход харчи 180 лв. В с. Окорш, което има същия брой пчелни семейства, при среден годишен добив от 10 кг мед, за 100 лв. доход се изразходват 265,19 лв. Това са два губещи пчелина. Подобно е обаче положението и при печелившите. Пчелинът на ТКЗС село Главиница притежава 158 кошера при среден годишен добив 26,6 кг мед. На 100 лева доход тук са отчетени 62 лв. разход и годишната печалба е 2 185 лв. Близкият до тях пчелин на с. Чернолик, който се състои от 143 пчелни семейства, при средногодишен добив 34,5 кг мед, на 100 лв. доход изразходва 68,50 лв. при годишна печалба 4 133 лв. И в този случай се виждат различия.

Има и други подобни случаи, където крайните финансови резултати не си схождат, въпреки че не съществуват при такива пчелини големи различия в размера и добивите им. В такъв случай показателите, по които се отчитат крайните финансови резултати, не са отразени реално.

Тези обстоятелства бяха проверени по места. Установено бе, че при обществените пчелини не е създадена подходяща типова организация на производството. Пчелините са маломерни. На един пчелар са зачислени от 40 до 90 кошера. Заплащането на труда им не е задоволително и те отвличат вниманието си в грижи за собствените си кошери. В повечето случаи пчеларите са непросветени, а на някои от тях липсва елементарна подготовка. В много пчелини се правят излишни разходи за пазачи, за личния превоз на пчеларите и пр. Този отрасъл в по-голямата част от кооперативните стопанства не се наблюдава и ръководи от главните агрономи. Той е поверен на грижите главно на пчеларите, които получават известна помощ само от ветеринарните лекари.

Съществуват различия в методиката на счетоводните записвания и планирането в пчеларството. Рядко са обществените пчелини, за които са планувани показатели във финансово-производствения план, които да са обсъждани предварително и свързани с необходимостта от опрашителната дейност на пчелите и маршрутите за тази цел.

Не се спазват указанията на Министерството на земеделието за счетоводните записвания по сметките на пчеларството. Съществуват различия и в приключването им. В някои ТКЗС са стигнали до крайните годишни резултати, като са взели предвид текущите материални и трудови разходи. Съпоставят ги с приходите от продадените пчелни продукти и разликата е годишният резултат.

В други е заприходен като реализация и медът, който е оставен за иззимяване на пчелите и по този начин неправилно се явява печалба. Има стопанства, които са приключили съгласно Инструкцията, като са натоварили пчеларството и с разпределяемите косвени общопроизводствени материални и трудови разходи. В резултат на тези различия в приложението на методиката за осчетоводяване и приключване са се получили отразените по-горе противоречия.

От друга страна, възниква въпросът пчеларството наистина ли е губещ отрасъл или не? За изясняването му са работили и продължават да работят много специалисти. За наша представа ще си послужим с приключване сметките на пчелина в ТКЗС с. Секулово, който се състои от 266 пчелни семейства, гледани от четирима пчелари, при среден годишен добив от 21,7 кг мед и 0,480 кг восък от кошер.

От сметките по приключването се вижда, че пчеларството печели, когато се вземат под внимание само преките материални трудови разходи. Когато този отрасъл се натовари по-нататък с косвените общопроизводствени разходи, със застраховката, пенсионни вноски и други, той става губещ.

Възниква наново друг въпрос: следва ли пчеларството да взема равно участие в разпределението на косвените и общопроизводствени разходи, когато то не ангажира специално техника, земи, материали, нито изисква специална организация и ръководство. Напротив, чрез опрашителната си дейност пчелите носят само косвена полза, която по литературни данни е десетки пъти по-голяма от пряката и не намира отражение във финансовите сметки.

Мнението на някои счетоводители беше, че пчеларството наистина е ощетено, като се натоварва както и останалите отрасли с косвени разходи. Въз основа на това им разбиране те са приключили сметките без тях. С какво основание например се начислява общостопанската застраховка, в случая от 2 065 лева, когато пчелите се застраховат само срещу американски гнилец и за това са платени фактически 53,20 лв. Други счетоводители се придържат в Инструкцията за приключване, чувствуват несправедливостта, но считат, че не е тяхно право да правят каквито и да е изменения.

В крайна сметка, като се има предвид казаното дотук, може да се счита, че пчеларството не е губещ отрасъл в ТКЗС. Напротив, то поема част от непроизводствените разходи на стопанството и облекчава другите му дейности.

Ганчо ГАНЕВ

1800 години Силистра

БЯЛАТА ПЕРЛА НА ДУНАВА

(Градът вчера, днес и утре)

Само останките от крепостни стени край Дунава напомнят за старата твърдина, в която са намирали убежище цар Симеон и Ивайло. А Римската гробница напомня за едно изкуство от по-старо време. Силистра като град има 1 800-годишна история и познава както дни на възход, така и дни на печал. Яка военна крепост, голям административен център, оживено стопанско средище, този „дар газиян“ — град на победителите, неколкократно е променял облика си във връзка с аянските размирици и руско-турските войни през 18 и 19 век. През време на Възраждането градът е в челните редици на борбата за църковно и политическо освобождение. Свободата идва на 10. II. 1878 година.

Започва бурен растеж на свободния град. Занаятите разцъфтяват. Заражда се промишленост. Явява се пролетариат. Първите апостоли на социализма и синдикалното движение извеждат чираците и калфите на манифестация и стачки. От педагогическото училище излизат стотици учители и тръгват между народа. Силистра се очертава като важен културен и административен център в свободна България, но за малко. В резултат на злополучните войни и националната катастрофа, градът остава в пределите на румънското кралство и растежът му спира. Сякаш между кепенците на калдаръмените улички в чаршията и под сенките на Байраклъ джамия времето не може да се промъкне и животът не може да изостави 19-тия век, за да прекрачи в новото столетие. Банката, казармите и публичните домове — това е направила чокойската власт за близо четвърт вековно владичество, срещу което водят борба Добруджанската революционна организация и Партията. Градът бавно и несмело прехвърля строежите си зад заринатия крепостен ров. Така го и сварва присъединяването към отечеството през 1940 година. Така ще остане той и до истинския ден на свободата — 8 септември 1944 година, кога то първи от всички български градове посреща танковете на Червената армия.

Започва нова ера. Градът сякаш се пробужда от дрямка и разкършва плещи. За четвърт век той така ще извиси снага, че ще накара всички, които го зърнат за първи път, да ахнат от възхищение.

Бялата перла на Дунава!

Така наричат силистренци своя град през последните десет години. Две петилетки, през които хилядолетният град хвърли своята стара ръждивокеремидена премяна и надяна белокаменните одежди на светлите и слънчеви жилищни корпуси и блокови комплекси. Лъскавият асфалт скри завинаги изровените калдаръми. Тесните улички изчезват. Кепенците останаха само спомен. Пътувате ли с бързата „Ракета“ или с комфортния „Метеор“ по Дунава и видите антената на телевизионния ретранслатор, сведете поглед към красивата крайбрежна градина и вижте зад нея огърлицата от бели здания! Идвате ли по шосето от Шумен, Разград или Русе, не се чудете, че погледът ви е спрян от красивите фасади на две високи здания. Тука е входът на града. В близките години ще бъде построено модерно голямо и удобно пристанище — важна входна артерия за цялата страна. Тука ще се разтоварва част от дървения материал от република Коми. Тука е най-близкият пункт за донбаските въглища, най-близкото наше пристанище до великата Съветска страна. И когато след две години бъде окончателно завършена железопътната линия и влаковите ешелони тръгнат по новата стопанска артерия, градът ще почувствува боботенето на тежките локомотиви, а потокът от камиони към многобройните портали на фабриките и заводските дворове няма да спира. И комините край града ще растат по брой и големина. Наред с Машиностроителния завод и Завода за металорежещи машини, с най-голямото предприятия в града „Камъшит“ и гордостта на Силистра — Завода за организационна техника, наред с десетината останали предприятия ще извиси снага и крупният Дървообработвателен завод. Дървените материали, пристигащи от Съветския съюз, ще получават първична обработка още тука и ще потеглят за мебелните и други обработващи предприятия в страната в полуготов вид. А в готов вид ще потеглят обратно към пристанището мебелите на ДИП „Липа“, керамичните и плетени изделия на „Камъшит“, електронните калкулатори — прочутите сили стренски „Елки“, и ароматното вино „Дунавска перла“ — патентът на Силистра, красивият град на Дунава.

Борис ИЛИЕВ

Профили от съвремието

Драги читателю, през своя досегашен кратък или дълъг живот и ти навярно като нас си срещал хора, на които си искал да приличаш. Ако в един човек ти е направила впечатление една черта на характера, в друг — си харесал друга. Така може би всеки от нас си изгражда представата за положителния герой на съвременността, към когото иска да се доближи чрез помисли и дела.

Децата искат да приличат на космонавтите ,на героите от книги, филми и телевизионни предавания. Когато вече не сме деца, амбициите ни стават по-скромни — стремим се да приличаме на обикновените добри хора, които срещаме в ежедневието; възторгваме се от благородните им прояви, от трудолюбието и постоянството им, от тяхната упоритост и последователност в една или друга насока.

Под рубриката „Профили от съвремието“ ще разказваме именно за тези, които с неуморния си труд в цехове, бригади и звена приближават настъпването на мечтаното комунистическо бъдеще. Нека в навечерието на славния юбилей на свободата всички заживеем с техните мисли и вълнения.

ДНИ НА СЪЗРЯВАНЕ

ПЛАНЪТ НА АВТОРА СЕ ПРОВАЛЯ

Забелязали ли сте, че когато се заговори за човек, който се е компрометирал в нещо, околните му стават доста словоохотливи. Не чакат да им задаваш въпроси, а сами, понякога с учудваща фантазия, ти описват „случая“ и как точно е станала „работата“. А когато стане въпрос за порядъчен човек, за когото не може да се каже нищо лошо, те ти казват: „Добро момче е...“ и толкова.

И това като че ли е оправдано. Хората с високи социалистически морални добродетели не са вече рядкост. Обратното — неудачниците, хората с лоши прояви все повече и повече на маляват и когато някъде „стане нещо“, то прави впечатление.

Така се случи и когато попитах в ДИП „Липа“ — Силистра за младия работник Георги Николов...

Аз обаче не загубих надежда. Реших да опитам с един похват, на който разчитах много. Ще поканя героя на моя бъдещ очерк в ресторант или в кафе-сладкарницата; там съвсем непринудено ще „завъртя“ разговор около неговия живот; ще включа магнетофонната лента на паметта си — да запише разговора — и очеркът е готов.

Но моят план се провали. Георги Николов учи във вечерен техникум по дървообработване. А това значи, че в шест часа вечерта, т. е. час и полови на след като напусне работа, Георги ще бъде в техникума.

АКО ИМАШ ЦЕЛ...

Във фурнирния цех тихо бучат машините. Парното работи и работниците са леко облечени. Георги е застанал пред машината за оформяне на фурнир и като че ли му е неловко да стои пред нея, а да не работи. Прочитам в сините му очи някаква сериозност, която не е от вчера и го питам как е протекло детството му.

— Ами баща ми почина, когато бях още малък. През 1959 година напуснах Ламбриново, там остана майка ми. Аз постъпих в професионално-техническо училище по дървообработване. После дойдох в „Липа“, след това — в казармата, и — отново тук. Това е накратко животът ми.

— Съвсем накратко...

— Да, в моя живот няма големи събития.

Цялата му стройна фигура издава някаква решителност. Питам го какви са перспективите му.

— Тази година завършвам техникума по дървообработване. Разбира се, ще остана тук. Работя в бригада за комунистически труд. Разбирам се с хората.

— Освен това имате два почивни дни. Как ги прекарвате?

— За мен те минават неусетно. Правя чертежи, чета... Нали съм на „финала“.

— Имате спортна фигура...

— Спортувам предимно през лятото. Волейбол, футбол, гребане.

— А през зимата?

— Тогава имам други занимания. Чета романите на Военното издателство, гледам филми. Когато съм свободен, прескачам до село да видя майка си.

Опитах се да си представя режима на самоограничения, който си е наложил този младеж. Той не е получил нищо от живота даром. В труда съзрява ден след ден. Поставих се за момент на неговото място и се видях пред циркулярната машина, след това в класната стая, после — в квартирата. И отново.

През равния шум на машините чух ехото на гласа му: „На всеки външен човек работата изглежда еднообразна. Всъщност не е. Това зависи...“

„Това зависи от човека най-вече — продължих мисълта му. — Това зависи от целта, която преследваш упорито, докрай. И дали тази твоя цел съвпада с целите на другите, които чувствуваш близки...

Симеон МАНОЛОВ

ДВЕ ЕПОХИ

Навярно и на тебе, читателю, ще ти направи впечатление фотоетюдът, който е спрял вниманието на нашия фоторепортер.

Защо?

Нима нашето ежедневие не ни поднася още много други ситуации, в които едно до друго застават старото, отречено от живота, и новото, възприемано като една неопровержима и чиста истина. Все пак съпоставянето в нашия случай въздействува със силата на едно голямо обобщение.

Във всекиго фотоетюдът ще породи мисли с различни отсенки. Един ще го нарече „Среща“, други — „Жени“, трети — „Две епохи“.

Навярно последното определение ще се окаже най-точно. И най-силно. Защото в случая ние забравяме да мислим само за контраста в модата, който се възприема още от пръв поглед. Налага се по-силно и по-обхватно обобщение. То ни говори за нещо далече по-съществено — за срещата на две епохи. Модата като че ли не е най-важното. Тя е формата. А покритието в съдържанието.

Ще го доловим не само в предпочитанието към един или друг вкус. Зад този вкус в облеклото ще намерим различни мисли, различно настроение, различно отношение към света. Не ни ли говори откритото лице на момичето за обновяващия дух на нашето време, за жаждата да се почувствува, разбере и възприеме всичко ново. Едно момиче като хиляди млади хора, които са дали гръб на старото, на консерватизма, на закостенялостта. Пред него има много пътища. Пред него има едно бъдеще, към което води книгата, училището, знанието. Те ще го отведат към мечтите на утрешния ден.

А фередже то! Едно черно наметало, което закрива погледа към света. Отрекохме го. Животът го отхвърли. Кому е нужно то? От какво е продиктувано? Обяснението трудно може да се даде. Една издънка от миналото и нищо повече...

Може още да се разсъждава, може още да се тълкува този толкова случаен и толкова обобщаващ фотоетюд. Ето нашите мисли, нашите предпочитания, читателю.

А твоите?...

С. ХРИСТОВ

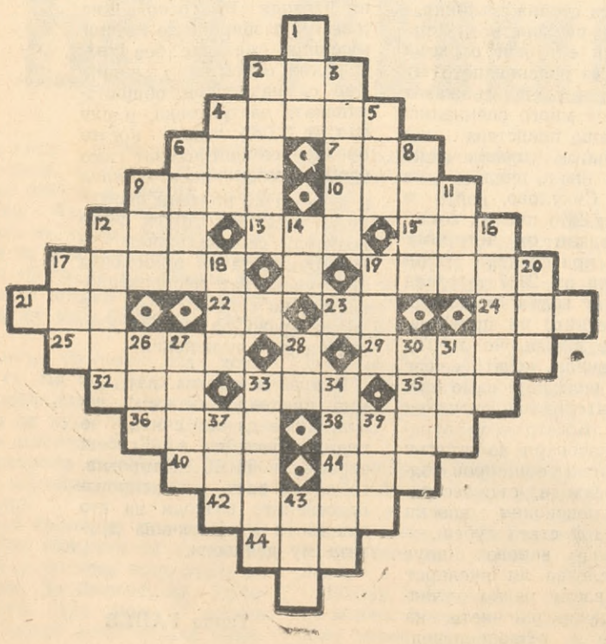

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 2. Река в СССР, в басейна на Дон. 4. Наш град. 6. Сигнален прибор в локомотивите. 7. Метална жица. 9. Запретен предмет, дума, израз. 10. Вид тъмнозелен мрамор, минерал с жълти нишки в спирали. 12. Отбор, команда. 13 Известен английски драматичен артист (1787-1833). 15. Нос в Северна Англия. 17. Първокачествено унгарско вино. 19. Жрец-магьосник у някои сибирски и други племена. 21. Град в ГФР, близо до Франкфурт на Майн. 22. Немски физик и химик (1787-1854). 23. Музикална нота. 24. Известен полски писател-фантаст. 25. Блатен газ, съединение на въглерод и водород. 29. Бог на подземното царство според гръцката митология. 32. Река в СССР, в басейна на р. Южен Буг. 33. Водно животно. 35. Див бик с големи рога, живял в Европа до VII век. 36. Първобитно земеделско оръдие. 38. Новела на Стефан Цвайг. 40. Система от условни обозначения или сигнали. 41. Топ от хиляда бели листа печатарска хартия. 42. Морско животно, което живее на неподвижни големи групи и прилича повече на растение. 44. Партия игра на тенис.

ОТВЕСНО: 1. Английски драматург, един от основоположниците на английската ренесансова драматургия. 2. Вид лула с дълга дръжка. 3. Античен съд за течности от метал или камък във форма на животински рог. 4. Река в Етиопия. 5. Християнски храм или друга постройка в продълговата форма във вид на „кораб“. 6. Древноиндийски бог на любовта. 8. Небесно съзвездие. 9. Плътна ленена или памучна материя за покриване на мебели. 11. Съветски физик, носител на Нобелова награда за 1958 г. 12. Състезател от националния футболен отбор на Португалия. 14. Езеро в Омска област на РСФСР. 16. Стара немска сребърна монета. 17. Името на популярен герой на Марк Твен. 18. Частица с електрически заряд. 19. Титла на източни владетели. 20. Вид кафе. 26. Скандинавски бог на гръмотевиците. 27. Горната част на капител. 28. Марка съветски вертолети. 30. Един от тримата мускетари. 31. Благородническа титла през феодализма. 33. Остров в Егейско море. 34. Единица мярка за тегло на скъпоценни камъни. 37. Виден английски мислител (1632-1704). 39. Съветски авиоконструктор. 43. Един от митичните основатели на Рим.

Петър ЙОРДАНОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Нашето представяне на лекоатлетическия крос в Сливен

На живописния остров край Сливенските минерални бани и тази година, за четвърти пореден път, се събраха най-изтъкнати лекоатлети от цялата страна, за да участвуват в традиционния крос. През 1965 година участвуваха 212 състезатели от 12 отбора, но изключително благоприятните атмосферни условия, хубавият маршрут и грижите, които полагат организаторите за своите гости, направиха кроса любимо състезание за нашите бегачи на средни и дълги разстояния. Тази година пристигнаха 23 отбора.

След като първият секретар на ОК на ДКМС в Сливен Савов приветствува участниците, първи на старт застанаха войниците от Сливенския гарнизон. След това поеха по определения за тях маршрут ветераните, сред които бе и 58-годишният Васил Гълъбов от София, когото зрителите силно аплодираха. На него съдийският апарат присъди специална купа.

Докато бягаха пионерите и пионерките, нашият треньор Насъфов даваше последни указания на своите възпитаници. От нашите девойки-младша възраст най-добре се представи Луиза Ахилева, която се класира четвърта. Нашият юноша-младша възраст Петър Цветанов зае трето място и се класира най-добре от нашите представители в тази възрастова група. Нашата надежда в тази възрастова група Ясен Лазаров разтегли мускулни влакна и пристигна осми на финала, но с това изтегли отбора си на второ място.

От юношите ни — старша възраст най-добре се представи Димитър Русев — в индивидуалното класиране се нареди на пето място. Ето крайното класиране на отборите.

Девойки-младша възраст, 800 метра: 1. Тракия—Пловдив —29 т., 2. СИЛИСТРА — 32 т., 3. Левски—Сф — 39 т., 4. Кюстендил — 43 т. — следват 13 отбора.

Девойки-старша възраст, 1 000 метра: 1. Сливен — 30 точки, 2. Кюстендил — 30 точки, 3. Лъсков—Ямбол — 45 точки — следват още три отбора.

Юноши-младша възраст 2 000 метра: 1. Черноморец—Бс—24 т. 2. СИЛИСТРА — 28 точки, 3. Перник — 39 точки, 4. Берое—Стара Загора — 70 точки — следват 10 отбора.

Юноши-старша възраст; 3 200 метра: 1. Кюстендил — 22 т., 2. СИЛИСТРА — 28 точки, 3. Спартак —Сф — 57 точки, 4. Сливен — първи отбор — 59 точки — следват 14 отбора.

Жените бягаха 2000 метра. Победиха майсторката на спорта Кипра Данаилова и отборът на Локомотив — Сф.

Мъжете се състезаваха на 8 500 метра. Пръв пресече финала з. м. с. Михаил Желев. Отборната победа спечели Сливен.

Г. КОЛЕВ

В „А“ окръжна футболна група начело е „Септември“

Оттеглиха се на почивка и футболистите от „А“ окръжна група. Не всички ще зимуват на топло, но „на каквото си постелеш, на такова ще легнеш“. Есенният полусезон от първенството показа пълното превъзходство на отбора на „Септември“ — Силистра, който в 15 мача допусна само една равна среща и води в таблицата за класирането с 10 точки аванс пред следващите го отбори на Зафирово, Чернолик и Калипетрово.

Логично е да се очаква, че футболистите от този отбор ще опитат отново късмета си за влизане в зоновата група. В отбора няма слабо звено, но не трябва да забравяме, че няма един изявен голмайстор, а тази липса не е малка. Показателно в това отношение бе турнето на „септемврийци“ в СР Румъния, където играха две срещи с отбори от техния ранг. По нищо не отстъпваха на домакините, но загубиха и двете срещи най-вече поради липса на реализатор. През пролетта пред този състав се изправя още една трудност—трябва да гостува на следващите го отбори, а ще приеме този на Калипетрово, който не се смущава особено на чужд терен. И въпреки това струва ми се, авансът ще си каже думата.

С равен брой точки следват отборите на Зафирово, Чернолик и Калипетрово. За отбелязване е успехът на зафировци, които са новаци в групата. Понижение на тонуса се забелязва след чувствителната загуба от „Септември“, но в последните шест кръга отборът отново се стабилизира и завърши много добре първата половина от първенството. Благоприятна е пролетната програма на Чернолик и Калипетрово. Първият отбор има 10 домакинства и само пет гостувания, а Калипетрово ще приеме всички силни състави с изключение на „Септември“. Освен това калипетровци имат обновен състав, който в последните кръгове показа стабилни игри. Тъй че и капризът на жребия ще направи първенството доста интересно и оспорвано.

Добре започнаха и дуловци, дори се очертаха отначало като кандидати за първото място. Допуснаха обаче слаби игри навън, а след това загубиха на собствен терен от Калипетрово и си оттеглиха претенциите. Към добрите отбори от тази група се причисляват и тези на Главиница и Кайнарджа. Футболистите от Главиница изглежда и тази година през пролетта ще покажат истинските си възможности, но в отбора на Кайнарджа липсата на младо попълнение си казва думата вече — разчита се на домакинството само.

По-долу в таблицата се нареждат няколко отбора с приблизително еднакви възможности: Иширково, Белица, Попина, Искра, Айдемир и Алфатар. Някои от тях имаха в началото на първенството нещастието да приемат по-добрите отбори и загубиха доста точки. Очаква се през втория полусезон да сменят позициите си, когато ще са придобили вече известна рутина.

На опашката изнемогват Гарван, Сокол и „П. Хитов — 2“. Подобрение в играта може да се очаква най-вече от футболистите на Сокол. Но всъщност всички отбори ще решат участта си в най-голяма степен през време на предсъстезателната подготовка. Все пак доброто начало в повечето случаи има и добър край.

ТАБЛИЦА НА КЛАСИРАНЕТО

1. Септември	15	14	1	—	48—7	29
2. Зафирово	15	9	1	5	33—23	19
3. Чернолик	15	6	7	2	25—15	19
4. Калипетрово	15	7	5	3	25—18	19
5. Дулово	15	8	2	5	32—20	18
6. Главиница	15	8	1	6	41—28	17
7. Кайнарджа	15	7	—	8	20—24	16
8. Иширково	15	7	1	7	28—33	15
9. Белица	15	5	3	7	22—22	13
10. Попина	15	6	1	8	22—25	13
11. Искра	15	6	1	8	27—32	13
12. Айдемир	15	4	5	6	22—27	13
13. Алфатар	15	5	2	8	19—23	12
14. Гарван	15	4	3	8	15—30	11
15. Сокол	15	2	3	10	16—30	7
16. П. Хитов—2	15	1	4	10	16—54	6

Георги РАЙЧЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 3 (1472) | Четвъртък, 9 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Силистра — пред голяма културна проява

Тази година, когато древна Силистра ще отбележи 1 800-годишнината от обявяването си за муниципиум, в града ще се състои едно събитие от голям културен мащаб — провеждане на III традиционен събор на хоровете от крайдунавските градове. Получил всеобщо одобрение преди три години от музикалните специалисти, самодейците от хоровите колективи и обществеността, сега Съборът поставя пред нови отговорни задачи, чието разрешение трябва да стане в максимално кратки срокове.

На 6 януари в Силистра се проведе съвещание с участието на представители от институтите, върху плещите на които непосредствено ще легне подготовката и провеждането на III събор на хоровете от крайдунавските градове. Добрин Кузманов, заместник-началник на Окръжния съвет за изкуство и култура, изложи в общи линии плана и задачите за провеждането на Събора. Той ще се проведе на 16, 17 и 18 май т. г. За по-експедитивна работа е изградено оперативно бюро, председателствувано от др. Христофор Иванов, секретар на ОК на Партията. Много от задълженията ще се поемат от изградените комисии: по изработването на програма за Събора, по посрещането и настаняването на участниците, по осигуряването на гости — диригенти, музикални дейци, журналисти по разгласата, по финансовите въпроси.

Досега е установен контакт със съветите за изкуство и култура в онези окръжни центрове, които биха могли да изпратят хорови колективи за Събора. Съгласувани са датите за провеждането му.

Юбилейна Силистра тази година повече от всякога трябва да осигури максимално добра организация за провеждането на III събор на хоровете от крайдунавските градове. Това ще утвърди името на Събора, ще съдействува за превръщането му и в бъдеще в значителна културна проява, където ще мерят сили най-добрите хорови състави с школувано пеене от крайбрежието на Дунава. От особено значение ще бъде участието на един професионален състав от страната — стига това да може да се осъществи.

Времето за подготовката на Събора не е много. Изисква се активна работа особено от страна на някои от комисиите, изисква се и пълно съдействие от цялата силистренска общественост. Голямата цел оправдава всички усилия. Само така ще бъдат продължени най-добрите традиции на Силистра в музикалната култура.

Сава ХРИСТОВ

Навреме ще завърши ремонтът

В ремонтната работилница на кооперативното стопанство в с. Кайнарджа, упорито се трудят монтьорите Кирил Недялков, Иван Донев и ученикът Петър Кръстев. Те извършват ремонт на тракторите, а главният майстор Руси Тонев внимателно проверява качеството на ремонта.

Изпълнението на големите задачи, които стоят сега пред нашето селско стопанство, е немислимо без машини. Ето защо ръководството на кооперативното стопанство в Ситово обърна голямо внимание на ремонта на техниката за предстоящата стопанска година. Подготовката за това започна с разширеното заседание на УС на ТКЗС, където главният инженер на стопанството запозна присъствуващите със състоянието на машинния парк.

Решенията на УС не залежаха в канцеларията и в протоколната книга, а станаха достояние на всички механизатори, които най-добре знаят значението на навременния и качествен ремонт. Защото колкото по-рано и по-качествен стане той, толкова по-лека ще им бъде работата през пролетта и лятото.

Ремонтът започна с прикачния инвентар. Главният майстор Андрей Рандев правилно организира своята работа и силите на механизаторите. Използувайки благоприятните климатични условия, той завърши ремонта на прикачния инвентар преди определения по график срок. В тази работа много помогнаха и работниците от ремонтната работилница Георги Илиев, Георги Иванов, Марин Тодоров и др. Заслужават похвала и механизаторите от с. Поляна. Тяхната бригада първа в стопанството приключи с ремонта.

Голям труд вложиха и механизаторите от двете комплексни бригади. Всички техни машини вече са готови, боядисани са и дигнати на трупчета.

Не изостава ремонтът и на тракторите. От 30 броя 15 вече са ремонтирани. Създадени са всички условия, за да бъдат подготвени до 15. I. 1969 г. и останалите. Началникът на ремонтната работилница Вълко Георгиев е винаги сред механизаторите и всякога им помага.

Голяма е и помощта на гл. инженер Димитър Арнаудов. С негова помощ са набавени всички необходими резервни части, а това гарантира високото качество на ремонта.

М. ТАХИРОВ

Лов на живи зайци

През тези студени дни ловците от Тутракански район имат да изпълнят едно интересно поръчение. Те трябва да уловят определен брой живи зайци, които да предадат в Генерал Тошево. Оттам дивечът се изнася за Франция.

Задачата е поета от всички дружинки на района. След необходимата подготовка ловците от селата Варненци, Главиница, Ножарево и други имат вече известни успехи. Само членовете на дружинката от първото село са хванали над 100 живи зайци. Това става с помощта на мрежи, с които се ограждат набелязаните за лов места.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Не спира потокът от разтопен метал

Много са трудностите, които мъжествено преодоляват в тези мразовити дни колективите на промишлените предприятия. Връх на изпитанието бе липсата на ток през последните дни. За леярите от МЗ „Стомана“ обаче това не значеше спиране на работата. В действие влезе заводската електростанция и потокът на разтопения метал продължи да се лее.

Силните мъже от 7-те бригади, разпределени в две смени, останаха на своя трудов пост. Един след друг, десетки тонове искряща лава заставаше в предварително подготвените форми. Само на 4 г. м., когато всичко бе спряло поради липса на енергия, леярите от предприятието отляха 30 тона метал, а от началото на годината за седемте работни дни над 210 тона.

— Трудно е да говорим за успехи — посочи началникът на леярния цех Стоян Добрев. — без да отчетем големите усилия на целия колектив и особено на някои хора.

Под някои хора той разбира трудовия героизъм на хората от бригадата вагрянчици с бригадир Лазар Илиев. Здравите мишци на Курти Милушев, Илия Стойчев, Георги Йоргов, Георги Младенов и други въпреки студа подготвиха навреме пещите, за да заклокочи в тях разтопеният метал.

Не по-малка е заслугата и на хората от чистачното отделение с бригадир Петър Енчев. Изстиналите чугунени отливки, превърнати от студа в парчета лед, безмилостно сковават ръцете. За хората обаче като Петър Шиков, Ахмед Шабанов, Петър Добрев, Стоян Куртев и други те не са пречка за справяне с работата.

Такова е то, ежедневието, на леярите в тези зимни дни. Не стихва борбата между студ, хора и горяща лава, а в нея се раждат победите на деня, които се страниците на новата юбилейна година.

Иван НИКОЛОВ

Високите постижения вдъхновяват

През 1965 година обемът на промишлената продукция на ТПК „Добруджанка“ бе 700 000 лева. С приемането на петгодишния план пред колектива на тази кооперация бе поставена задача в края на петата петилетка обемът да достигне милион и половина. Тези дни, когато в плановия и счетоводния отдели на кооперацията се подготвят отчетите за миналата година, се констатират радващи факти — обемът на промишлената продукция е надминал предвидената за 1970 година. До края на 1968 година е произведена продукция за 1 566 000 лева. Положителни са и другите икономически данни. Производителността на труда за миналата година е изпълнена 105.3 на сто. Работниците от отдела за теленоградна мрежа и работничките от отдела за автоматна бродерия имат висока производителност на труда. Тук всеки произвежда годишно за над 8 000 лева продукция. Добре са с производителността на труда и труженициите от отдела за детска конфекция.

Трудолюбието и ентусиазмът на този дружен колектив се допълват с постоянното творческо търсене на нови методи и форми за подобряване на производството. През миналата година тук бяха внедрени нови форми за работа, направиха се технически усъвършенствувания на машините, подобри се организацията на планирането и плана на готовата продукция. Докато преди се сключваха кратковременни договори за произвежданите от кооперация та стоки, то м. г. се договориха по-големи поръчки за шестмесечен срок. През годината за Съветския съюз тук са произведени 20 000 броя бродирани блузи. През тази година има сключен договор за 43 000 броя. В отдела за бродиране са внедрени в експлоатация 7 машини, от които всяка с по 4 глави. Машините работят автоматично. Тези дни е включена още една автоматична бродировачна машина. Производителността на труда в този отдел веднага се покачи близо пет пъти. Направи се сполучлив опит и за електрифициране на шевните машини. Тук производителността на труда ще бъде увеличена с над 10 процента. Осигурен е с достатъчно материали и отделът за плетене на теленоградна мрежа.

Предвидено е през текущата година да бъде произведена продукция за 1 650 000 лева. Планът е обвързан с договори и няма съмнение, че трудолюбивият колектив на ТПК „Добруджанка“ ще се отличи и през юбилейната година.

Сега друг въпрос повече вълнува труженицте от тази кооперация. Съгласно 50-постановление на МС от началото на тази година всички промишлени и кооперативни предприятия преминават на работа по новата система, освен това по плана на ОНС — Силистра ТПК „Добруджанка“ от 1 март ще премине и на петдневна работна седмица. Новата година настъпи със стремителна бързина, а неизвестности както по новата система за ръководство, така и с преминаването на петдневна работна седмица — много.

ОС на ТПК все още не е осведомил управителния съвет на кооперацията през първото тримесечие по новата или по старата система ще се разпределят фондовете. От своя страна ръководството на ТПК „Добруджанка“ тепърва започва подготовката за преминаване на петдневна работна седмица. А март месец е близко — много близко.

Работниците от кооперация та вече знаят, че им предстои петдневна работна седмица, и ги вълнуват много въпроси, свързани с работата и почивката, с продължителността на работния ден. Седемдесет на сто от труженицте тук са трудоустроени, а как ще бъде решен този важен въпрос, ръководството все още не може да им отговори.

Необходимо е хората бързо да се уяснят както по този, така и по всички други въпроси, за да може всеки колектив, преминал на петдневна работна седмица, своевременно да се подготви и започне работата с пълно напрежение още от началото на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция у нас.

М. ТОМОВ

ПРЕД КРАЯ НА АГНИЛНАТА КАМПАНИЯ

С радост от постигнатото посрещнаха Новата година срацимирските овцевъди. Още по-щастливи са те сега пред края на агнилната кампания. От общо 2 200 овце, вече са агнени над 2 000. Специалистите смятат, че до 10 януари кампанията ще приключи окончателно.

Състоянието на малките животни е добро. В селата Богорово и Главан, където са агнени всички овце, започна приучването на агнетата със стартерни смески. През тези дни те ще бъдат отделени за угояване. Ще започне и доенето на овцете. Млякото ще се преработва в местната мандра.

Падналият сняг не затруднява овцевъдите. Приготвили навреме храна за стадата си, те спокойно очакват приключването на годишните сметки, за да узнаят окончателните резултати от своя труд.

М. ТРИФОНОВА

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ИНДУЛГЕНЦИЯ ЗА НЕОНАЦИСТИТЕ

СЛЕД продължителни разисквания и протакания западногерманското правителство, както то беше съобщено от рейнска та столица, отново отложи за неопределено време да се обърне към конституционния съд с искане за забрана на неонацистката Националдемократическа партия (НДП).

Това решение беше предшествувано от продължителна и доста шумна пропагандна кампания. Явно съобразявайки се с реакцията на общественото мнение както в своята страна, така и извън пределите ѝ, бонските власти поставиха въпроса за възможността да бъде забранена НДП. По нареждане на канцлера министърът на вътрешните работи Бенда разследва дейността ѝ. Събраните материали убедиха дори него че тази партия има неонацистки характер и че основанията са повече от достатъчни тя да бъде забранена. Но както показаха по-нататъшните събития, точно това не иска правителството на Бон. Там започнаха непристойна шетня с единствена та цел да отвлекат вниманието от своята политика на покровителствуване на неонацистите. Що се отнася до въпроса по същество, го на Рейн открито се стремят да удавят разрешаването му в безкрайни спорове.

А въпросът за забраната на НДП е пределно ясен. Тази партия толкова откровено копира хитлеристката Националсоциалистическа партия, че днес едва ли е нужно да се доказва много откъде идват корените ѝ. Някои западногермански министри, преди всичко социалдемократи, дори публично се изказаха за забрана на НДП. Но, както показаха събитията, те са върнали това, ръководени не от искрени подбуди, а от стремеж да натрупат политически капиатл. По този начин социалдемократите очевидно са разчитали да укрепят своя подронен авторитет.

Но щом Щраус и някои други членове на бонския кабинет заявиха, че борбата срещу НДП „трябва да се води с политически средства“, което по същество отклонява удара от нея, социалдемократите веднага капитулираха. Правителството реши да отложи за „неопределено време“ вземането на решение да се обърне с искане за забрана на НДП към конституционния съд. Но тази формулировка е предназначена за наивници. Фактически бонските власти дадоха на неонацистите индулгенция, както в средните векове се е наричал документът на римския папа за опрощаване на греховете.

Това решение не само избавя неонацистите от крайно неприятното за тях съдебно дирене. Но по същество то е още една проява на благоволение към НДП от страна на бонските власти.

Не е чудно, че позицията на кабинета Кизингер предизвика нов прилив на кафяв ентусиазъм у неонацистите. Те тутакси обявиха, че през февруари 1969 година свикват конгреса на своята партия, на който е решено да бъде обсъден въпросът за разгръщане на кампания за привличане на нови членове.

Много красноречиво се прояви покровителството на Бон към неонацистите на заседанието на правителството, на което то се е обсъждал въпросът за започване на дело за забрана на НДП. На това заседание някои министри, както отбелязва вестник „Франкфурт алгемайне“, заговорили за необходимостта „да се проучат последиците от такова решение за лявото крило“. Ако преведем тази формулировка на разбираем език, тя звучи като открита заплаха срещу демократичните сили. По същество въпросът се поставя така: ако ще забраняваме, то това да стане едновременно и за неонацистите, и за демократичните организации.

По такъв начин на Рейн се опитват да поставят на една плоскост последователите на нацисткия фюрер и демократичните организации.

Поставяйки така въпроса, властите на ГФР се стремят да защитят неонацистите от критиките на демократичните сили. Правителството като че ли внушава мисълта — да не смеете да се обявявате против НДП, защото лошо ви чака и вас самите. Иначе не може да бъде разбран изразът „последици за лявото крило“.

Излиза, че дори и в случаите, когато се поставя въпрос за неонацистите, най-голямата грижа на бонските власти не е как да нанесат удар на тях, а на демократите. Ето защо неонацистката заплаха в ГФР придобива все по-голям размах.

Виктор ЛЕВИН

ДОКОГА, ИЗРАЕЛ?...

В КАКЪВ свят живеем — в джунглите ли, където царят беззаконието, правото на силния и където е допустимо всякакво коварство, или в общност от цивилизовани нации с институт по международно право, с организация на Обединените нации и така нататък? Нападението на Израел над международното летище в Бейрут е толкова диво, че е трудно да се коментира, като се използуват обикновените понятия на логиката или на здравия смисъл.

Разбира се, терористичният акт, извършен в Атина не е действие, което заслужава да бъде одобрено. Но мерките, с които отговори Израел, в никакъв случай не могат да се сравняват с нападението над самолета „Ел ал“ на Атинското летище. Първо, в Атина действуваха отделни личности-терористи. В Бейрут с терор се зае държава; използувани бяха официални сили на военновъздушните войски. Второ, тук се сблъскваме с явен расизъм — в отговор на незаконните действия на отделни араби е извършена диверсия срещу произволно взета страна; достатъчно е било, че тя е арабска. А тази страна никога не е вземала екстремистки позиции в нито една от близкоизточните кризи.

Ясно е, че собствениците на унищожените самолети не носят никаква отговорност за атинския случай. Но според расистката логика: в Ливан живеят араби, значи, отмъщението е основателно...

Налице е изключителен случай в съвременните международни отношения: държава да действува като диверсант. Докога Израел ще злоупотребява с търпението на народите? Докога в Тел Авив ще царува упоението от мита за пълната безнаказаност, ще властвува опасното убеждение, че на Израел всичко е позволено? Позволено ли му е да пренебрегва решението на Съвета за сигурност, позволено ли му е да бомбардира летище на мирна съседна страна? Кой му е позволил, кой му е разрешил?

Нима сега не се разбира, че Израел се поставя извън цивилизования свят. ООН бе година и половина достатъчно търпелива и мека. Може би държавната диверсия в Бейрут ще застави Съвета за сигурност да вземе решителни мерки, а не само словесни резолюции, от които агресорът не се плаши.

В Съединените щати също трябва най-после да се замислят на кого помагат, кого покровителствуват. Престъплението в Бейрут и решението на правителството на САЩ да достави на Израел 50 самолета „Фантом“ съвпадат по време. Какво ще правят в Тел Авив с тези самолети, ако сделката стане? Може би ще използуват техния голям радиус на действие, за да извършват провокации не само спрямо съседните страни?

Създава се впечатлението, че Израел иска „втори кръг“ на войната срещу арабските народи. Но той не трябва да разчита, че блиц-кригът от юни ще се повтори. Ако лидерите на Израел се надяват на това, значи, че на държавното кормило в Тел Авив стоят най-лекомислените и най-авантюристично настроени хора.

Трябва да се сложи, и то незабавно край на политиката, която поощрява агресора, дори и ако той се позовава на историята на народа и на големината на страната си, ако не желаем в Близкия изток да стане експлозия, чиито последици никой не би могъл да предвиди и определи....

В. АРДАТОВСКИЙ

Как подобряваме партийната информация?

ТРИБУНА НА ПАРТИЙНИЯ СЕКРЕТАР

В наше време информацията е неотменимо условие за непрекъснато обогатяване и развитие на човешкото общество. То не може да има материален и духовен напредък, ако не прите жава повече познания. Затова информацията е един от главните компоненти на научността в ръководството на обществото. На тези въпроси извънредно голямо внимание отдели и Юлският пленум на ЦК на Партията.

Партийната информация е познание за явленията, за обективните процеси, които са предмет на партийното ръководство. Тя е основа за вземане на научно обосновани и конкретни решения за осъществяването на политиката на Партията. Партийната информация като един от съществените елементи на партийното ръководство спомага да се превръща партийната работа във високоефективна, води до повишаване на научното равнище на вътрешнопартийния живот.

Като взе предвид тая жизнена потребност от партийната информация, още в началото на миналата година общинският партиен комитет проведе съвещание с членовете на партийните бюра от района на общината. На него те бяха запознати с решението на Секретариата на ЦК на БКП от юли 1966 година за партийната информация. Същевременно това съвещание послужи и като форма за обмяна на положителния опит. Направени бяха много ценни и полезни предложения, изказаха се различни мнения по въпросите, които се засягат в партийната информация.

Истината изисква да посочим, че преди това съвещание информациите на партийните секретари имаха едностранчив характер. Много от тях бяха сухи. В тях често пъти липсваше конкретността, а даже и яснота по разглеждания въпрос. Не се посочваше отношението на кооператорите към стопанската дейност, какво е тяхното настроение. Въпросите се свеждаха преди всичко до отношението на населението по този или онзи документ за вътрешните и международните събития.

Сега информациите, които получаваме, са наситени с по-голяма всеобхватност по проблемите. Положителен опит вече има в работата на бюрото на териториалната първична партийна организация в село Сокол със секретар Добранка Симеонова, в дейността на първичната партийна организация в село Суходол със секретар Салим Реджебов. През лятото информаторите при териториалната първична партийна организация в село Сокол съобщиха на партийния секретар, че кооператорите негодуват от продажбата на лошокачествени домати в лавката. Партийният секретар прие сигнала и натовари комисията за народен контрол да направи проверка. Оказа се, че кооператорите имат основание да не бъдат доволни от доматите, които им се продават. Подобен случай беше констатиран и в село Бащино. Могат да се посочат и други примери, които показват, че понастоящем партийните бюра добре работят по въпросите на партийната информация.

Ние отчитаме, че не всичко, което направиха общинският партиен комитет и партийните бюра е достатъчно. Все още в информациите, които изготвят партийните секретари, било то устни или писмени, се вижда само констатацията на отделните факти и случаи, а не се посочва какви мерки са взети от партийното и стопанското ръководство. Разбира се, някои от въпросите, които вълнуват хората, не са по силите и компетенцията на местното партийно ръководство. Но повечето от повдигнатите въпроси могат своевременно да бъдат разрешени, ако по тях се помисли по-задълбочено.

Поставили сме си задача да преодолеем и някои слабости. На първо място ще ликвидираме подценяването на партийната информация от някои секретари на първични партийни организации. Въведохме ден, в който партийните секретари да се обаждат в общинския партиен комитет и да информират по въпросите, които интересуват населението и комунистите.

Въпреки посочените недостатъци, можем определено да кажем, че партийната информация помага твърде много на общинския партиен комитет правилно и навреме да решава въпросите на партийната работа, да прогнозира своите задачи, да насочва стопанското и държавното ръководство. Тя спомага за изпълнението на задачите, поставени от Деветия конгрес на Партията и намерили ярка разработка в решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП.

Партийната информация съдействува както на общинския партиен комитет, така и на стопанското ръководство да се разрешават бързо назрелите проблеми или пък веднага да бъдат поставяни за разрешаване от други институти и организации. Усилията ни сега са насочени към издигането на равнището на партийната информация, към нейното постоянно подобряване.

Иван МИТЕВ,
секретар на общинския партиен комитет в село Сокол

ПО СТЪПКИТЕ НА РОДОЛЮБИЕТО

Преди пет години в народното основно училище в село Сокол се сформира пионерски експедиционен отряд „Христо Ботев". Най-любознателните и дисциплинирани ученици, които влязоха в него, решиха да се запознаят по-отблизо с красотите на Родината и родния край, да тръгнат по стъпките на нашето революционно минало, а също така да видят и гигантските строежи, които днес строи българският народ. Това не само повишава патриотичното чувство, но подхранва интереса и към учебните предмети, укрепва колектива, децата стават физически издръжливи, развива тяхната наблюдателност.

Първата проява на експедиционния отряд бе свързана с Трета Димитровска експедиция и построяването на кораба „Радецки". Пионерите взеха участие в тържествата в град Силистра, а след това се включиха в тържествата в Козлодуй при пускането по „тихия бял Дунав" на кораба „Радецки".

Възпроизвеждането на случая с превземането на кораба от четата на Ботев дълго ще се помни от соколските пионери. Отрядът отпътува за Козлодуй на 6 април 1966 година. Всички се облякоха като градинари и с дървени куфари се качиха на кораба „Д. Благоев". При наближаването на козлодуйския бряг по заповед на „Ботев" (В. Иванов) всички се облякоха с четническата униформа, след което „Ботев" връчи знамето на бъдещия знаменосец със заветните думи да не го изтръгне никога врагът от ръцете му. „Четниците" го приеха за свой войвода и всички погледи се устремиха към родния бряг. В кораба се създаде известна суматоха, пътниците се раздвижиха и зачакаха с интерес. Всички се развълнуваха, а най-много капитанът на кораба, на когото „Ботев" разкри голямата патриотична цел, която преследва със своите момци...

Този поход излезе много сполучлив. Пионерите бяха наградени от ЦК на ДКМС и Окръжния пионерски дом в Силистра.

След като приключи Третата Димитровска експедиция, отрядът реши да участвува и в Четвъртата Димитровска експедиция. Пионерите работиха по темите: „По пътищата и местата на бойната дружба", „Сиянието на Октомври", „Знаците на победителите" и „Любители на природата". В продължение на две години пионерите посетиха 40 от стоте обекта, обявени за национални. Те с очите си видяха в каква строителна площадка се е превърнала нашата страна, изкачиха се по нейните красиви и богати планини, поклониха се пред паметните места, където народът ни е проливал кръвта си за свободата.

При покоряването на връх Ботев пионерите проявиха истински героизъм. Само час, след като потеглиха за върха падна непрогледна мъгла, започна страхотна виелица и дъжд. Но те не загубиха самообладание. Много се лутаха, връщаха се и отново поемаха пътя към върха. След осем часа те го достигнаха. Безкрайна бе радостта и гордостта, че са проявили воля и смелост и не са се уплашили от трудностите. Това им вдъхна увереност и за следващите прояви.

В националния поход „Козлодуй — Околчица" отрядът допълни своите знания за делото на своя патрон Христо Ботев. Пионерите и този път трябваше да преодолеят едно голямо изпитание, но те се справиха и с него. В този поход завоюваха третото място в страната.

Още много места от страната и окръга опознаха пионерите. Освен това направиха и 36 еднодневни излета, събраха по 120 кг билки.

Много са задачите, които пионерите набелязаха за тази година. Те са посветени на 25-годишния юбилей на свободата и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самостоятелен град. Повечето от тях са свързани с четвъртвековната история на нашия народ, който сигурно крачи по пътя на социализма.

Иван ЖЕЛЯЗКОВ

„Четниците" са облечени, готов е и знаменосецът. След малко ботевите потомци ще излязат на палубата на „Радецки" (кораба „Д. Благоев"), за да погледнат към родния бряг с онзи копнеж и готовност за борба, с каквито са гледали техните родолюбиви предшественици от Ботевата чета.

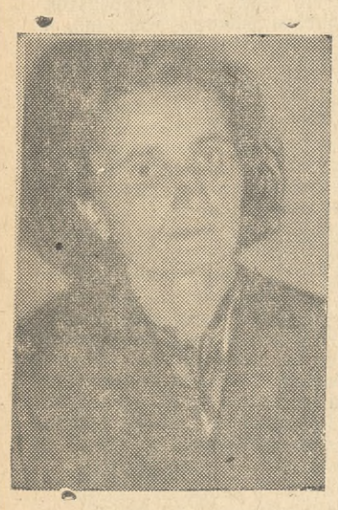

Отрядът прекосява билото на Стара планина на път за връх Ботев.

Пропагандисти за пример

От няколко години насам учителят Митьо Сейков ръководи партийно учебно звено при партийната организация в РТС — Тутракан. Всички участници са доволни от него, доволен е и той от активността им.

Старателно се подготвя за всяко занимание пропагандистката Минка Георгиева от село Межден. Всеки път слушателите слушат с интерес нейните увлекателни лекции.

ЧЕРВЕНАТА ПЕТОЛЪЧНА ЗВЕЗДА

Какво означава емблемата на петолъчната звезда? Кога и по какъв начин червената петолъчка бе включена в основните елементи на държавния герб и флаг на СССР?

Както става ясно от самото наименование на емблемата „Червена звезда", това понятие е комплексно. Тук има два основни елемента: звезда и червен цвят—и всеки от тях има свое смислово значение. Основата на емблемата е включена в понятието „звезда". Звездата от най-древни времена е символ на възвишеност, на това, към което човек трябва да се стреми, символ на пътеводност у народите.

Фактът, че в руската дворянска символика емблемата на звездата се е срещала изключително рядко, да не кажем, че почти е отсъствувала, а девизи с думата „звезда" въобще не са съществували, подбудил първите руски дворянски революционери да се обърнат в своята революционна практика към звездата като символ на пътеводност или на обект, достоен за високо стремление, и да въведат звездата в арсенала на руската революционна символика на XIX век (например „Полярна звезда" — алманах на декабристите; „Полярна звезда" на А. И. Херцен и Н. П. Огарьов). Напълно естествено е, че още до Октомврийската революция този символ се е възприемал по такъв начин и от болшевиките, непосредствени наследници на най-добрите революционни традиции на миналото. Болшевишкият легален вестник, подготвил почвата за издаването на „Правда" и явяващ се неин предшественик в 1910-1912 г., се наричаше „Звезда".

Така звездата като символ на всичко напредничаво, светло достойно за стремеж, като символ на пътеводност, направление нагоре, т. е. като символ на нарастващото и прогресивно развитие, влезе в руската революционна, а след това и в болшевишката символика още преди да бъде създадена социалистическата държава.

Както е известно, съгласно първата съветска конституция от юли 1918 г., беше установен образецът на съветския държавен герб. Негови основни елементи станаха сърпът и чукът, чието изображение покъсно премина също така върху държавния флаг на СССР. Що се отнася до петолъчната звезда, то тя не само отсъствуваше в първия герб на РСФСР, но и самият въпрос за нейното включване в герба не се поставяше, макар че други емблеми (видоизменен орел, лишен от скиптъра и златната топка с кръст; меч; изображения на работник, селянин и червеноармеец; разкъсани вериги и др.), а също така различни девизи и надписи (от които остана само един — „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!") бяха предложени в проектите, представени на комисията по изработването на конституцията.

Между впрочем емблемата на червената петолъчна звезда се появи в същата 1918 г., както и първият съветски герб. Отначало тя не беше държав на емблема, а емблема на първите съветски редовни войски части, емблема на Червената армия.

Предишните отличителни признаци на униформата— пагоните и кокардата — в онова време, естествено, не подхождаха. Не можеше да бъде приет от Червената армия и отличителният признак на Червената гвардия — червена наръкавна лента с надпис, подходяща в града за патрулна служба, но неудобна в полеви условия и нецелесъобразна от външна гледна точка. Ето защо беше решено да се използува за новата работническо-селска армия, стояща на страж на първата в света социалистическа държава и носеща светлината на освобождението на угнетените народи и на всички трудещи се, емблемата на звездата, традиционният символ на високите стремежи на руските революционери. За звездата беше избран червеният цвят, тъй като той символизира нейната класова принадлежност, нейната пролетарска същност.

Така възникна емблемата на червената петолъчна звезда като емблема на Червената армия. Като емблема на РККА тя беше въведена в началото на септември 1918 г., когато окончателно бе установен образецът на емблемата на червената петолъчна звезда, с вписани в нея сърп и чук. Тогава започнаха и да се пускат червени звездички от този вид.

Как пък червената звезда бе въведена в герба на СССР и какво символизира в него?

Съгласно първата конституция на СССР за пръв път в общодържавния герб бе въведе на червената петолъчна звезда. Тя символизира единството на трудещите се от цял свят, на първо място единството на трудещите се от многонационалния Съветски съюз. Петте лъча на звездата означават петте континента, където се води борба между труда и капитала: Европа, Азия, Америка Африка и Австралия.

И така, има две емблеми с петолъчна звезда (и всяка от тях има свое самостоятелно значение):

1. Емблема с петолъчна звезда в държавния герб на СССР, на държавния флаг на СССР и в гербовете на съюзните републики. Тя допуска вариации в цвета (различни оттенъци на червен, бледожълт с розов оттенък, златен), обшиването (с обшивка и без нея), оформлението на лъчите (тесни, широки, ръбести), но заема определено място в герба (най-често — горе, между класове, увенчавайки герба).

2. Емблема с червена петолъчна звезда като емблема на Съветската армия. Нейните признаци са: не допускащ вариации чист червен цвят и сърп и чук в центъра. Тази бойна емблема на Въоръжените сили на СССР символизира здравината на защитата на революционните завоевания на Октомври.

Из сп. „Вопросы истории"

Ползотворни вечери

Комсомолците от село Пади на не пропиляват безцелно времето си през студените зимни вечери. Политическата учебна година им дава прекрасна възможност да ги осмислят и всеки четвъртък те се събират в салона на новото училище, за да повишат политическите си знания.

Много интересно преминават беседите на младата учителка Бонка Бобанова, посветени на комунистическата нравственост. Разглеждат се въпроси, свързани с патриотизма, честността, колективизма, културните обноски на новия човек. Лекторката се явява добре подготвена и дава повод за оживена и интересна полемика по разглежданите въпроси. Много активно в заняти се включват комсомолците Етем Еюбов, Осман Мухаремов, Хюсеин Реджебов.

Ахмед ДЕМИРОВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

11

— Не се обиждайте, колега. — За първи път Лах, за учудване на Ковалик, вслушващ се в разговора, употреби думата „колега" вместо „скъпи". — От време на време съм малко досаден, но това не е опасно. Онези, които ме познават добре, привикнаха към това, а сега слушайте внимателно.

Доктор Лах стана и започна да се разхожда из кабинета.

— Моята хипотеза изглежда така: Хенрих Брунер, представящ се като представител на импортно-експортна фирма от Бремен, е пристигнал у нас с поръчение, характера на което още не знаем; установил е контакт с Гражина Мас и е научил, че някой си Ян Гурски се е самоубил. От това следва да се направи изводът, че интересът на пани Мас към смъртта на Гурски е имал връзка с нейната шпионска дейност. Възниква въпросът: каква е била тази връзка? И тук аз предлагам следната хипотеза: да обърнем внимание на този факт, че Гурски съвсем не е Гурски, а убийството е било инсценирано, щото всички, а особено шефовете на пан Брунер, да смятат човека, използуващ това презиме, за загинал. Следва да се предполага, че Гурски също е бил западногермански агент. И тъй, по неизвестни за нас причини така наречените Гурски е решил да свърши със себе си. Може би се е страхувал от провал, може би са го подвели нервите, а може би просто е искал да си присвои голяма сума пари, с която е разполагал в този момент. В края на краищата тези мотиви нямат значение за нас... Обаче ние знаем добре, че ненужният вече шпионин трябва да бъде унищожен. Какво може да направи Гурски при такава ситуация? Решил е да умре... Но както е известно, хората умират неохотно. Ето защо пан Гурски е дошъл до извода, че ролята на покойник може да изиграе с успех някой друг. И затова загина Тадеуш Волски. Навярно са имали външна прилика. По такъв начин той е хвърлил Волски от прозореца, сипвайки му предварително във водката солидна порция приспивателно, и от този момент се чувствува напълно свободен и в безопасност, без да допуска възможността, че мистификацията ще бъде разкрита. Във всеки случай той е уверен, че не могат да я разкрият неговите шефове. Какво ще кажете за това?

— Всичко това изглежда доста правдоподобно — каза Любич, като помисли минутка, — но вие, пан доктор, трябва да признаете, че приемайки така ва версия, трябва едновременно да предположим, че Гурски вече отдавна е избягал в чужбина.

— Не е задължително — възпротиви се Лах. — Не трябва да забравяме, че на Запад шпионинът-дезертьор ще се чувствува в по-малка безопасност, отколкото тук. Ето защо не бива да изключваме това, че Гурски ще остане в странатата за времето, докато всичко не утихне.

— Тогава, щом вече знаем кой е шпионинът — намеси се Ковалик — и щом като няма да развива никаква дейност, ние трябва да се заловим с Брунер, който ще предприеме някакви стъпки в това направление. Вървейки по неговите следи...

— Разбирам хода на вашите разсъждения, скъпи — прекъсна го докторът, — само че забравяте едно: нали Брунер не знае нищо за мистификацията.

В този момент в кабинета влезе секретарката и подаде на Лах някакво листче. Лах погледна донесението и се намръщи.

— Делото се усложни. Направо от Вроцлав Брунер е заминал за Германия.

— Но ние имаме още под ръка пани Мас — подсказа Ковалик.

— Е, и какво от това? — Лах явно недооценяваше лодзката Венера.

— Ще трябва само да я притиснем — предложи Ковалик.

— Извинете, скъпи мой, но не разбирам какво имате предвид. — Лах погледна студено Ковалик. — И по-добре ще бъде, ако не разбера.

Той стана от креслото и започна бързо да ходи из кабинета, тананикайки фалшиво нещо под носа си. Изведнъж се спря и плесна с пълните си длани.

— Аха, добре! Е, да речем, че в други ден в пресата се появи обширна статия на тема тайното убийство в хотел "Столица". Трябва да се проследи след това вечерните вестници да раздуят доколкото е възможно на първа страница тази история. Едри заглавия! Сензационни заглавия! „Кой е истинският убиец?", „Защо Тадеуш Волски трябваше да умре?". Накратко казано, нещо в този дух. И, естествено, нито дума за шпионския характер на делото. Аз няма да съм аз, ако не клъвнат на това. Ще ни остане само да наблюдаваме, а пан Брунер няма да пропусне да ни посети още веднъж... А сега на работа. Колега Любич, вие ще водите заедно с мен това дело на място. Сега ще се споразумея да ви отдадат временно в мое разпореждане. А вие, скъпи — Лах се обърна към Ковалик, — веднага се връщайте в Лодз и се заемете с Гражина Мас.

Когато Ковалик заедно с Любич излезе от кабинета на доктора, Лах още седеше, потънал в отчетите за убийството на Тадеуш Волски. Всяка минута той отваряше лежащата на масата тетрадка и изписваше страниците ѝ с дребен четлив почерк.

Вече се смрачаваше, когато той старателно заключи документите в сейфа и се приближи до телефона. Майор Яруга се съгласи да го приеме.

Майор Леон Яруга ценеше високо доктор Емил Лах, от което обаче не следваше, че винаги се съгласяваше с неговите методи. Напротив, майорът имаше диаметрално противоположни правила, отличаващи се от възгледите на Лах, и въпреки няколкогодишното близко сътрудничество, се чувствуваше постоянно зашеметен от необикновените, както му се струваше, замисли на Лах. След бурните дискусии обаче той се подчиняваше на логиката и аргументацията на доктора, но биваше по-скоро учуден, когато методите, предложени от Лах, донасяха положителни резултати. Безспорно Яруга беше способен и опитен офицер от контраразузнаването, отличен организатор, но при все това се доверяваше само на старите, проверени методи. Очаквайки сега в своя кабинет доктора, той се приготви за бурен разговор и реши да не слага много лесно оръжие.

Когато Лах му обясни подробно как се развиваше делото досега и изказа своето мнение относно ролята на Брунер, майорът беше приятно учуден от това, че този път неговото мнение напълно съвпада с мнение то на доктора.

— Делото ми се струва напълно ясно — обяви той с нескривано удоволствие. — Щом ще подмамим Брунер обратно в Полша, необходимо

(Следва)

ПРОБЛЕМИ НА 44-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ

РЕНТАБИЛНОСТТА И НЕЩО ДРУГО...

Миналата 1968 година ного ръководства на про лени предприятия бе годи на търсения и реформи, го а на преустройство на про дствения процес, търсене по-добри форми за организа га на труда и т. н. Да се устрои производственият ци на нова, по-рационална ос а не е лека работа. Това ква и време, и специали и средства, и задълбочена ота над проблемите, поста и от Партията в 44-то пос овление.

Както много други предприя в окръга, така и промком ат „Трансмариска" — Тутр ан се обърна с лице към тавените високи изисквания новата система на планира и стопанско ръководство. рекционният съвет на пред ятието навреме подработи н за осъществяване на ме риятия, с които не само гарантираше изпълнението плана, но и се изграждаха ави основи за по-дълъг пе од от време. Изградените пи от специалисти извърши комплексни икономически из двания и критически анализ предвидения срок. Бяха на правени ценни изводи. В ре зултат на това се премина към практическото им осъществява не. Онези мероприятия, които изискваха по-малко време и не изискваха влагане на много труд и средства, се осъществих веднага. Бяха съкратени длъж ностите на някои от служители те и спомагателните работници, тегнещи на ефекта от произ водствената дейност. Докато преди комплексните изследва ния към леярната имаше двама магазинери — единият приема ше незавършената продукция, а другият — готовата, — то се га тези две длъжности се из пълняват от един човек. Бяха извършени и известни корек ции на нормите, които получи ха прогресивно завишение. При нос за подобряване рентабилно стта даде и преоценката на някои от основните средства. Нископроизводителните маши ни бяха продадени, а негодни те— ликвидирани. С това пред приятието се избави от излиш ни амортизационни отчисления. В цеховете са изградени произ водствени комитети, 50 на сто от чийто състав са добри про изводственици. В борбата за икономии на суровини и мате риали, за подобряване качество то на продукцията са обхвана ти всички производствени зве на — бригада, участък, цех и пр. Взети са сериозни мерки за заздравяване на трудовата дис циплина. За това бе въведено ежедневно дежурство от ръко водещия персонал. За наруши телите на трудовата дисципли на се налагат санкции — обще ствено въздействие чрез проф комитета, лишаване от премии и пр. Социалистическото сърев нование, което се организира и отчита от профкомитета, също играе немаловажна роля в бор бата за подобряване на рента билността на предприятието.

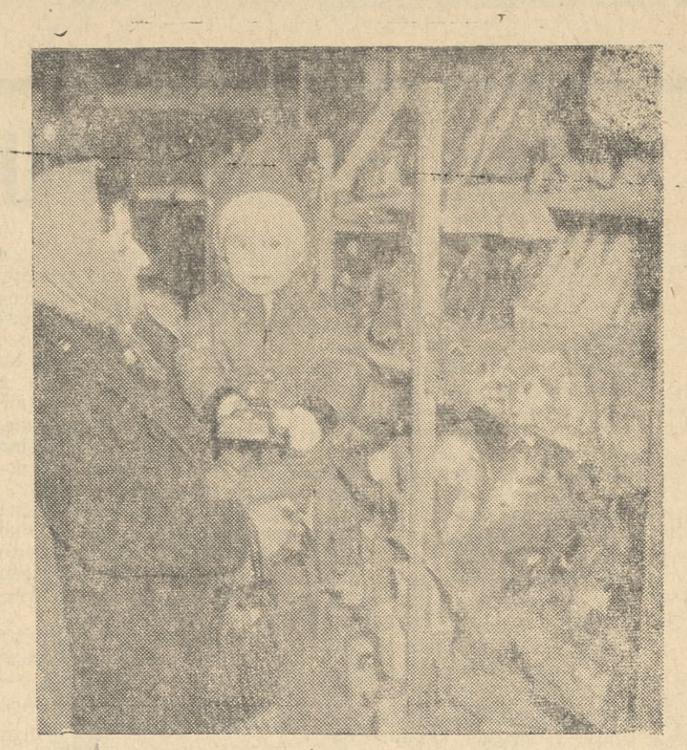
Отчетните данни за единаде сетмесечието на м. г. показват добри резултати по много ико номически показатели. При пла нова рентабилност 9,68 постиг ната е 13,59 лв., срещу 7,59 рентабилност за 1967 г. По предварителни данни рентабил ността за предходната година е 14 на сто. Планът за печалбата е също преизпълнен с приблизително 14 на сто.

Колективите на цеховете Дървообработване, Механичен, Леярна и др. постигнаха висо ки икономически показатели през миналата година. Изпълне нието на нормите средно е 130 на сто. Оттук следва, че и пла новата производителност на тру да е преизпълнена.

От правилния режим на ико номии, на материали и работно време, интензивното използуване на основните средства, бла городната социалистическа над превара в ежедневния труд, се подобриха и заплатите. Почти всички цехови колективи са били премирани с по 15 на сто, докато през 1967 година пре мии въобще не са давани. Всич ко това е добре и правилно. Трябва да изтъкнем обаче, че с внедряването на една широ ка програма по научно-техни ческия прогрес за по-пълно ме ханизиране на производството, създаване на конвейерен поток, палетизация, организирането на един по-съвършен вътреш ноцехов транспорт и т. н. се пристъпва много плахо. Не се подема също борба за образцо во работно място, за култура и хигиена на работното място. Не във всички цехове се работи добре с хората. На много места въпросът с кадрите поняко га е остър, недостатъчно се ра боти за повишаване на квали фикацията на младите работни ци, текучеството е все още зна чително. Тези субективни при чини наред с липсата на мливо в мелницата през миналата го дина допринесоха за значител но затруднение при изпълнение на годишната програма.

Наред с редицата слабости обаче бе извършена една за дълбочена и сериозна подготов ка за по-добра работа през на стоящата година. Сега задача та на този колектив е да напре гне всичките си сили за отстра няване на допусканите слабо сти. Да се използува натрупа ният едногодишен опит при ек спериментирането на новата си стема. Необходимо е също така по-добре да се обвързва планът за производството с потребле нието. Ако е необходимо да се откаже колективът от производ ството на някои отживели вре мето си стоки — да стори и това, като ги замени с нови. Ня кои дейности тук имат добро бъ деще — металолеенето, лодко строенето и др. На тях и тряб ва да се акцентува при разпре деление на плана през настоя щата 1969 година.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Богат бе изборът на играчки около новогодишното празненство в Силистра. Пред много от децата се поставяше въпросът: „Коя да изберем?"

Фотоетюд: Ст. ТОДОРОВ

УНГАРИЯ И СИВ

При Министерския съвет на Унгарската народна република има секретариат по международните икономически връзки. Помолих заместник-секретаря Ференц Над да разкаже за ролята и мястото на Унгария в Съвета за икономическа взаимопомощ (СИВ).

— След създаването на тази организация — каза Ференц Над — тесният национален пазар на Унгария с десетмилионното й население се разшири до колективния пазар на социалистическите страни-членки на СИВ, населението на които надхвърля 340 милиона души. За нашата страна, както и за другите държави-членки на съвета, голямо значение има фактът, че чрез тази организация получаваме маса комплексна техническа документация — безвъзмездно или на много изгодна цена.

На икономическия прогрес на страните-членки на СИВ служат създаденият в неговите рамки общ парк на железопътните вагони (те наброяват повече от 100 хиляди вагона), обединената енергосистема на европейските социалистически страни и „Интерметал". За бързото развитие на химията и нефтохимията допринася тръбопроводът „Дружба", построен с общите усилия на СССР, Полша, ГДР, Унгария и Чехословакия. По тази гигантска артерия четирите държави, включително и Унгария, получават евтин нефт от Съветския съюз.

Благодарение на плодотворното сътрудничество в рамките на СИВ нашето родно машиностроене, което е сърцевината на индустрията отиде напред, за това разказа Ласло Балог — заместник-началник на Главното управление на международното сътрудничество при Министерството на машиностроението и металургията.

— Повече от десет години Унгария участвува в работата на Постоянната комисия на СИВ по машиностроене — зая ви той. — От самото начало се стремяхме страните-участнички в СИВ да се специализират в производството на определени групи изделия, при което никога не забравяхме това да бъде изгодно както за Унгария, така и за нейните партньори. Унгарското машиностроене се специализира в производството на 240 големи изделия. Между тях са автобуси, параходи, хладилници, тръбопрокатни агрегати от системата на Пилгер, съоръжения за производство на железобетонни плочи, трактори и други.

Какви изгоди ни дава това? Да вземем например трактора „Д4—К". Ние имаме известни традиции в областта на тракторостроенето. Наши конструктори разработиха споменатия модел — трактор. Той беше признат за сполучлив и на една от изложбите в Англия получи златен медал. Унгарското селско стопанство обаче има малка нужда от такива трактори. За задоволяване на собствените нужди не можеше и дума да става да се премине към неговото серийно производство. А да се произвеждат някакви си десетина броя годишно е истинска загуба. По препоръка на постоянната комисия по машиностроене редица страни-участнички в СИВ сключиха с нас дългосрочни договори и споразумения за доставка на трактори „Д4—К", което вече ни позволяваше да произвеждаме големи партиди от тях с ниска себестойност. В същото време беше признато, че не е целесъобразно да произвеждаме зърнокомбайни, където Съветският съюз има по-голям опит. Затова унгарското селскостопанско машиностроене прекрати производството на комбайни и се насочи към трактора „Д4—К".

Същото се отнася и за морските съдове. Кораби с водоизместимост 1 500 тона са унгарска специалност. А когато на търговския флот на Унгария потрябваха кораби с водоизместимост 6 хиляди тона, ние се обърнахме към братска България.

Специализирането и кооперирането на производството могат да имат още по-задълбочени форми. В град Дьор сега се строи завод, който ще произвежда годишно до 7 хиляди автобуси (предимно за износ). Освен това той се специализира за производство на отделни части, по-специално на задни мостове за автомобила, които се произвеждат в други страни — участнички в СИВ. Това е много добър пример за кооперирането. Да вземем още производството на лагери. За Унгария това е съвсем нов отрасъл на промишлеността, създаден след освобождението на страната. От 1953 до 1967 година производството на лагери у нас се убеличи 27 пъти. Това стана възможно все пак благодарение на специализацията на производството. В съответната секция на постоянната комисия на СИВ по машиностроене бяха „разпределени ролите". От девет групи лагери Унгария разви производството само на пет. Осигуряваме лагерите, които се отнасят към тези пет групи и за своите партньори, а останалите типове от тази продукция получаваме от тях.

Що се отнася до сътрудничеството в областта на научно-техническия прогрес, достатъчно е да се каже, че по линията на СИВ само в областта на машиностроенето Унгария ежегодно получава до 450-500 и предава до 350 комплекта документации на готови изделия, на производствената технология и конструктивни елементи. Това се извършва главно безвъзмездно. Обаче тук, както и в други области на живота търсим по-нови форми на сътрудничество.

— В заключение — каза Ласло Балог — бих искал да илюстрирам с няколко цифри резултатите от участието на нашето машиностроене в международното разделение на труда по линията на СИВ. Ако от общата продукция на унгарското машиностроене по-малко от 50 процента отива за износ, то в отраслите, по които ние специализираме по препоръка на СИВ, ще се получи следната картина: 82 процента от транспортните средства, 80-90 процента от уредите, 90 процента от електрическите машини намират купувачи сред нашите партньори в Съвета за икономическа взаимопомощ.

Ищван КУЛЧАР

През миналата година хората от бригадата на Тончо Георгиев от кооперативното стопанство в с. Кайнарджа отгледаха добра тютюнева реколта. Голяма част от нея те вече предадоха на страната.

Консултация по въпроси на социалното осигуряване на земеделските стопани — кооператори

Неотдавна в гр. Тутракан се проведе окръжно съвещание във връзка със социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори. На съвещанието се обсъдиха редица въпроси, с които бихме искали да запознаем нашите читатели.

ВЪПРОС: Земеделски стопанин-кооператор, личен пенсионер, за да бъде планиран за редовна работа през текущата година, следва да изработи определения минимум човекодни и след това да се включи в спирката за редовна работа съгласно Примерния устав на ТКЗС. Следва ли в случая кооператорът да получи парично обезщетение поради временна нетрудоспособност?

ОТГОВОР: За да получи такъв земеделски стопанин парично обезщетение поради временна нетрудоспособност, той трябва да е включен в плана на ТКЗС за редовна работа за съответната година. На второ място, да има най-малко 12 работни дни през последните 30 календарни дни към датата на заболяването. Когато временната нетрудоспособност настъпи през месеците от 1. XII. до 30. IV, и кооператорът не отговаря на последното условие, трябва да има най-малко 135 работни дни през последните 12 календарни месеци преди месеца на заболяването.

ВЪПРОС: Как ще се изчисли трудовият стаж на такъв земеделски стопанин—кооператор, който през една и съща година е работил в ТКЗС и селкоопа?

ОТГОВОР: В този случай, ако кооператорът е отработил в ТКЗС определения от общото събрание минимум човекодни, но не по-малко от 135, трудовият му стаж ще се зачете за 1 година. Ако не отговаря на това условие, ще му се зачете само стажът, придобит в селкоопа.

ВЪПРОС: Следва ли да се удържа ергенски данък на член-кооператор, който от 5 години е женен, но не е навършил 21-годишна възраст?

ОТГОВОР: Лицата, които не са навършили 21-годишна възраст, се освобождават от упоменатия данък, независимо от това дали имат сключен брак или не.

ВЪПРОС: Може ли да се изчислява трудовият стаж на кооператор за по-малко от 1 година, ако е изработил 140 вместо планираните 180 дни?

ОТГОВОР: Когато кооператорът през дадена година не си е отработил определените от общото събрание на ТКЗС минимум работни дни, същата година не му се зачита за трудов стаж.

ВЪПРОС: В началото на текущата година кооператорка е получила болничен лист, с кой то й се разрешава отпуск за 30 календарни дни поради временна нетрудоспособност. Парично обезщетение по този болничен лист не е получила, защото не е имала преди това необходимите отработени дни. През останалото време на същата година тя редовно работи в стопанството. През м. декември обаче кооператорката изли за в отпуск поради бременност. Тя не е отработила 135 дни, но с неплатения отпуск поради болест те се набавят. Може ли тези 30 календарни дни, за кои то не е изплатено парично обезщетение, да се прибавят към отработените, и ако се съберат 135, да се изплати паричното обезщетение поради бременност?

ОТГОВОР: Може. Съгласно § 3 буква „б" от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори използуваният платен и неплатен отпуск поради временна нетрудоспособност се зачита за трудов стаж.

ВЪПРОС: Има ли право на парично обезщетение поради бременност и раждане кооперторка, която не е включена в плана на ТКЗС за редовна работа и не е отработила минимум работни дни?

ОТГОВОР: Такава кооператорка няма право на парично обезщетение поради бременност и раждане, защото не се счита осигурена по правилника.

ВЪПРОС: Член-кооператор има изработени 133 човекодни или с 2 дни по-малко от изискуемите се по закона. Понеже от фонда на социалното осигуряване не може да се получи парично обезщетение поради временна нетрудоспособност, може ли управителният съвет на ТКЗС да изплати обезщетение от фонд „Социално-битови и културни мероприятия"?

ОТГОВОР: Паричното обезщетение поради временна нетрудоспособност се изплаща на земеделските стопани-кооператори само за сметка на фонд „Пенсиониране на земеделските стопани-кооператори", но не и от други фондове. Управителният съвет на ТКЗС може еднократно да подпомогне някой кооператор, но тази помощ не се дава срещу болничен лист.

СПРАВКА: §§ 2, 3 и 45 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори (ДВ бр. 67 от 1967 г.); § 1 от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта (ДВ бр. 30 от 1968 г.); § 7 от Указа за насърчение на раждаемостта (ДВ бр. 15 от 1968 г.) чл. 152, ал. II от Кодекса на труда.

Николай КРУМОВ,
началник отдел „ДОО"

Пред нови задачи

Отмина една от най-плодотворните години за трудовия колектив на ДИП „Липа" в Силистра. Започнаха дните на новата 1969 година, които също ще бъдат изпълнени с трудово напрежение и радостни мигове от завоювани успехи.

В края на декември пред колектива на предприятието бе разгледан новият план. През тази година продукцията за износ е предназначена за трите направления. Заедно с продукцията за вътрешния пазар тя ще възлезе на 3 030 000 лева. Предвижда се също надпланова продукция за още 200 000 лева. За Съветския съюз ще се изработят спални „Роза" и комплектът „Юност". В предприятието са изработени нов модел бюро и библиотека, наречени комплект „Липа". Той е предназначен да замени произвежданията досега „Юност". През второто шестмесечие от него е за планувано да се произведат 2 000 броя.

По второ направление, главно за Англия, ще се произведат масички от моделите М1 и М2 и шкафчета модел „Албена". За пръв път ще бъдат произведени и масички „ХАНС" в три размера. Такива ще бъдат произведени за Швеция.

Чувствително е увеличен и обемът на продукцията за вътрешния пазар. Ще се произведат двукрилни, трикрилни и четирикрилни гардероби, нощни шкафчета, тоалетки и други на обща сума 400 000 лева.

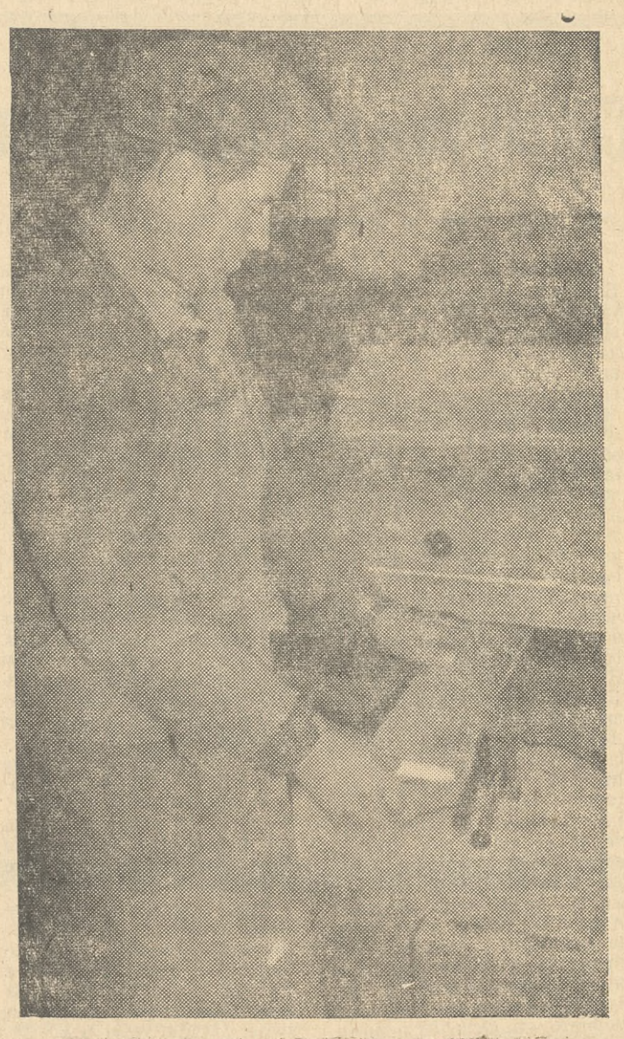
За нуждите на „Балкантурист" ДИП „Липа" ще произведе 6 000 легла. Нови производства, необходими за обзавеждането на Балкантурист, са багажници и тоалетки, съответно по 3 000 броя.

Изпълнението на тази напрегната програма се възлага на колектива на предприятието, като се имат предвид неговите много добри постижения през миналата година. Това е голямо доверие, но същевременно и голямо задължение.

Подготовката за успешната работа започна отрано. Набавени са необходимите материали, създаден е и съответен резерв за работа през зимните месеци. Набелязани са и някои мероприятия, като въвеждането на нова, по-производителна техника. Ще започне изпълнението и на редица организационно-технически мероприятия, установени с критичния анализ. В експлоатация ще бъде въведено новото разширение на предприятието. Тогава ще се извърши и нова разстановка на машините и хората, за да се създаде по-добра последователност на производствения процес. Ще се създадат условия и за по-пълното механизиране на вътрешния транспорт. В процеса на работа ще се използва и всяко предложение за механизирането на производствените процеси и подобряването на организацията на труда. Още през декември четирите подготвителни бригади започнаха работа по новия план. Изработиха се и прототипите на новите производства, залегнали в плана за годината.

Всички членове на този голям и инициативен колектив, който неведнъж с делата си е потвърдил своето трудолюбие, са проникнати от съзнанието за достойно изпълнение на своя дълг през юбилейната 1969 година.

Хр. ПЕТКОВ

Дърводелецът Симеон Михалев от промкомбината в село Алфатар ежедневно преизпълнява трудовите си норми. От неговата работа зависи осигуряване детайлите на монтажниците и той успешно се справя със задачата си.

НА ДОБРА ЦЕНА

С много усилия и грижи кооператорите от с. Искра обработиха през изтеклата година 900 дка тютюн. Техният стремеж през есента беше да оберат колкото се може повече листа, преди да падне първата слана.

Най-напред започнаха манипулирането хората от VI бригада. Техният ръководител Юмер Кязимов бдеше за качеството на елпезенето. Полевъдите от специализираните звена завършиха до края на декември тази задача. От 430 дка те продадоха на „Тютюнева промишленост" 88 000 кг доброкачествена продукция.

Звеното на Бедри Махмудов постигна средно от декар по 242,580 кг тютюн, който бе заплатен по 1,32 лева на килограм.

Тахир МЕМИШЕВ

Подготвят семена

Заедно с другите селскостопански задачи, ръководството на кооперативното стопанство в гр. Тутракан взе необходимите мерки и за почистването на семената за пролетната сеитба. В шестте производствени участъка семената бяха почистени с машини, а бобът на ръка.

Сега в стопанството има готови 30 тона фасул, 16 тона фуражен грах, 10 тона овес и др.

Живко ТРУШЕВ

ТАЙНИТЕ НА КРЕПОСТНАТА СТЕНА

1800 години Дуная

ПРЕЗ месец септември 1967 година при изкопни работи за основи на новостроящо се жилище на ул. „Раковски" работниците попаднаха на масивна каменна стена. Сътрудниците от Окръжния исторически музей проведоха спасителни разкопки, чиито резултати дадоха редица интересни данни за укрепителното строителство на древния Дуросторум и сред новековния Дръстър. Поради лошото време и липсата на свободна площ за по-широко разкопаване, крепостната стена на беше разчистена на разстояние не повече от 10 м. — и то само едното от лицата ѝ.

Както се установи в процеса на разкопаването, става дума за фрагмент от античната крепостна стена на града, изградена в характерния за римските крепости в Добруджа квадров начин на градеж. Големи, добре обработени каменни блокове се редуват по дължина и напреко и образуват правилни хоризонтални редове. Спойката между тях е розов хоросан, получен от добавянето във варовия разтвор на ситен тухлен прах. Фугите между каменните блокове са грижливо измазани с фина розова хоросанена мазилка. Така е изградено лицето на стената. Вътрешността ѝ представлява емилектон (пълнеж), образуван от по-едри и по-дребни ломени речни камъни, залети обилно с хоросан, примесен с едро натрошена тухла. Стената е имала дълбоки основи (нивото на които, за съжаление, не беше достигнато), също грижливо изградени, но с помалки по размер квадри.

Около стената в тясна траншея бяха намерени много гробни фрагменти от битова керамика, лампи и монети, които могат да се отнесат към III-IV век.

Известно е, че в резултат на варварските нашествия крепостта Дуросторум — Доростол е била пробивана и на някои места разрушавана неколкократно. Както ни съобщава византийският историк от Юстиниановата епоха Прокопий Кесарийски в своето бележито съчинение „За строежите", крепостната стена на Доростол е била напълно поправена от император Юстиниан. Тя е служила като изходна база на войските на византийския пълководец Приск в походите му срещу славяни и авари отвъд Дунава. Каква е съдбата на града и в частност на неговата крепост във времето, когато Византия е принудена да отстъпи под силния напор на славяните, а малко по-късно и на прабългарите — не е известно. Две бегли исторически свидетелства, които ни дава византийският историк от X век Йосиф Генезий и апокрифната българска летопис от XI век „Виденето на пророк Исай", са станали причина в нашата историография да се утвърди схващането, че Доростол (известен в славянска транскрипция вече като Дръстър) е бил един от първите градове, влезли в състава на новообразуваната българска държава. Нещо повече, апокрифната българска летопис посочва хан Испор (Аспарух) като създател на великите градове Плиска и Дръстър. В това посочване навярно се съдържа частица истина. Голямата крепост на Дунава не е могла да не бъде оценена и българските владетели са положили грижи да възстановят частичните разрушения и да я превърнат отново в стратегически и военен център.

Разкопките на улица „Раковски" потвърждават едно такова предположение. До античната крепостна стена беше открита плътно прилепена масивна, дебела стена, изградена на това място вероятно за да запуши едно от местата, на които старата крепост е била разрушена. Поправката е направена твърде късно, но не по-рано от Омуртаговата епоха. За това говорят многобройните останки от старобългарска керамика от VIII — IX век., които се съдържат в културния пласт около и под основите на стената. При създаването на този пласт нивото на терена е било повдигнато с около 30 см над нивото на античния терен. Средновековната поправка на стената е изградена също от големи каменни блокове, поставени по дължина и напреко в хоризонтални редове. Хоросанът е еднакъв. За разлика от античната стена, тук стената е единна, вътрешността ѝ също е изградена с каменни блокове, липсва емилектонът. Общо взето градежът е по-небрежен, хоризонталните редове на места са разкривени и подравнявани с хоросан. Това произтича от обстоятелството, че за изграждането на тази стена е използуван вече готов сборен строителен материал, взет от разрушени постройки. Основите на тази стена са плитки, банкетът е дооформян с хоросан. Въпреки това характерен е стремежът на строителите да пресъздадат стила и начина на градеж на античната крепостна стена.

Разкопките на крепостната стена на Дуросторум — Дръстър, макар и твърде ограничени засега, допринасят за изясняването на редица важни и все още много спорни въпроси в българската археологическа наука. На първо място стои въпросът за старобългарската монументална крепостна и гражданска архитектура. Величествените развалини на Плиска, Мадара, Преслав, аулът на Омуртаг край село Цар Крум, крепостта на остров Пъкуюл луй Соаре характеризират особения, специфичен облик на българската материална култура през епохата на ранния феодализъм. Те са безспорно дело на българския народ, в тях е отразена неговата творческа зрелост, дързостта и претенциозните вкусове на неговите владетели. Чии архитектурни концепции, чии строителни традиции са вложили българските майстори при тяхното изграждане, ще бъдат и в бъдеще предмет на оживени дискусии. Дръстърската крепост доказва по безспорен начин огромното значение на местното антично наследство при оформяне то на монументалната българска архитектура.

Стефка АНГЕЛОВА

С лице към III републикански фестивал

На 4 януари в Окръжния народен съвет се състоя заседание на секцията по художествена самодейност при ОС за изкуство и култура.

Бяха поставени и обсъдени редица важни задачи, чието разрешаване ще изисква сериозни усилия.

Отчетено бе, че през изтеклата 1968 година секцията не е била винаги в крак със задачите и изискванията, които постави III републикански фестивал. Самодейните състави, класирали се за предстоящите зонови конкурси, още не са започнали репетиции.

Марин Николов, щатен работник при ОС за изкуство и култура, прочете план за най-близките задачи на секцията. В плана се предвиждат редица ценни инициативи: курс с младите инструменталисти от окръга, двугодишна школа с ръководители на театрални и естрадно-сатирични самодейни състави, обмяна на опит със секциите по художествена самодейност във Варна и Толбухин.

Нужно е в най-скоро време секцията да обсъди и утвърди репертоара на самодейните колективи, които ще участвуват в зоновите конкурси. Все още открит е въпросът за повишаване квалификацията на ръководителите на самодейните състави. Предвижда се представителният хор „Седянка", хор „Дунав" и Ансамбълът за добруджански песни и танци да получат висококвалифицирана методична помощ от специалисти, които ще бъдат поканени от София.

До края на февруари ще бъдат проведени общинските конкурси на художествената самодейност, а до края на март — окръжният конкурс на естрадно-сатиричната и театралната самодейност.

В края на месец април най-добрите самодейци от нашия окръг ще изнесат концерт в софийската народна опера. Около 300 души самодейци — хор „Седянка", Ансамбълът за добруджански песни и танци, танцовият състав от с. Калипетрово, певческият състав от с. Айдемир и други ще покажат изкуството си пред софийска публика. Подготовката на този концерт ще изисква напрегната и съсредоточена работа.

В разискванията Станьо Бенев, художествен ръководител на Ансамбъла за народни песни и танци, обърна вниманието върху методичната помощ на самодейните колективи; Добрин Кузманов, заместник-председател на ОС за изкуство и култура, постави с голяма сериозност въпроса за концерта в София. Той трябва да бъде един високохудожествен спектакъл, посветен на 25-годишнината на Девети септември.

До зоновите конкурси на III републикански фестивал остава малко време. То трябва да се оползотвори за ежедневен творчески труд.

Въпреки честите американски бомбардировки, образованието в освободените райони на Лаос се развива нормално. Тук има 824 училища с 1 800 учители и 37 000 ученици.
НА СНИМКАТА: Един клас през време на занятия в освободен район на провинция Удомсей.

Светло име на Възраждането

(130 години от рождението на Нешо Бончев)

Животът и името на Нешо Бончев се свързват с усилията да бъдат утвърдени повисоки критерии при оценка на художествените и културните ценности, да се насочи развитието на книжнината и образованието ни към по-пълно задоволяване разнообразните духовни потребности на народа. Неговите статии, появили се в периодичния печат в началото на 70-те години, с широтата на поставените въпроси, аргументираността на съжденията и строгостта на преценките, му спечелват авторитет на подготвен и широко образован човек. Наред с В. Друмев, Л. Каравелов, Хр. Ботев Нешо Бончев се явява един от онези първи пионери, които, школувани в руската и европейската литература, определят пътя на националната българска книжнина, съдят за нейния характер, роля и значение от по-високи идейно-естетически принципи. Макар да е работил кратко време на книжовното поприще и да ни е завещал ограничено по обем наследство, той прокарва дълбоки бразди в културно-просветния и литературния ни живот в навечерието на Освобождението.

Нешо Бончев е роден в Панагюрище. Неговият живот не може да се характеризира с онази оценка, типична за писателите-революционери, които в името на борбата, в постигането на някои идеали с еднакво умение използуваха и силата на словото, и силата на оръжието. Едва завършил основно образование, Нешо Бончев става учител в родното Панагюрище. С него той не се разделя до 20-годишна възраст. Останалата част от своя кратък живот прекарва както десетки други български възрожденци в Русия: отначало в Киевската духовна семинария, а после — в Москва. Завършвайки историко-филологическия факултет, той става учител по старогръцки език в една московска гимназия. Заболява от туберкулоза. Тя постепенно го лишава от пълноценна работоспособност и той умира прежде временно, едва на 37 години.

Но независимо от това, името на Нешо Бончев има свое място в нашата литература, което той си е извоювал с непрестанни усилия да усвои повече знания, с една вътрешна готовност да служи на истината, на прогреса. Човек с много широк кръгозор, с много високи изисквания към себе си и към останалите, Нешо Бончев не остава чужд нито на проблемите на образованието, нито на социалните проблеми. И макар че за цял живот почти остава в Русия, далече от Родината си, той се вълнува от събитията, които се извършват в нея непосредствено преди Освобождението. Въпреки и с някои консервативни възгледи и идеалистически разбирания, Нешо Бончев разбира добре ролята на науката, на просветата. „На изучаването на естествените науки е основана силата и прогресът на сегашните европейски народи" — заявява Бончев в статията за програмата на пловдивските училища.

Една основна мисъл пронизва цялата литературнокритична дейност на Нешо Бончев — всеки, който се е заел за перото, трябва да знае какво пише, за кого го пише, да има ясна и определена обществена цел, за да може да допринесе полза, да задоволява определени духовни потребности. Творчеството на Н. Бончев в тогавашния периодичен печат привлича погледа със строгата си взискателност, с широката си аргументираност и култура. Всички негови усилия са насочени към повишаване на родната книжнина, към издигане на българската литература. Затова той с еднаква острота бичува безличните произведения на наши автори и слабите преводи на български книжовници. Всяка книга според Бончев трябва да донася полза: да учи, да възпитава, да разширява погледа на непросветения и поробен български народ.

С творчеството си Нешо Бончев влива нови сили в литературно-художественото възмогване на нашата книжнина, в издигане художественото съзнание на българите.

Николай ПЕТРОВ

Следи по снега

Ако погледнеш сега Айдемир откъм „Балтата", къщите приличат на птици, които са се сгушили в полите на низината — те са се скупчили между тепетата, които зимната виелица е покрила с бяло халище. Хълмовете са опълчили плещи срещу северняка без особено усилие, защото неведнъж са имали среща с него и нито веднъж не ги е изплашил. В злата си настървеност, зимният халосник си отмъщава единствено на самотните храсти — подхващащ вършото им без особени усилия и ги скършва с корените. После започва безконечното им пленничество — с дни метат овразите, подмятани от вятъра с присмехулна небрежност...

... Зимата има едно предимство пред лятото — прави от хората същества, които след всяка своя стъпка оставят дири. Та сега е много лесно да се проследи пътят на хората. Най-широка е пъртината по посоката за канцеларията на кооперативата. Тези дни се очаква окончателното приключване и кооператори, бригадири, отчетници и специалисти снова по цял ден в тази посока. Посоката на животновъдите е към фермите в стопанския двор и извън него. Техните стъпки се пресичат със стъпките на дивеча, който, мамен от съблазнителния мирис на пресни наденици, се навърта с необикновена дързост до самите крайни квартали на селото.

Стана дума за животновъдите от село Айдемир, та не е зле да се спомене, че най-големи оптимисти сега са птицевъдите. Те осигуриха през зимата 50 на сто носливост от кокошките, което ги нарежда на лично място в окръга, ако рекат да се сравнят всички резултати.

Голяма е пъртината и към домовете на тримата нови орденоносци. Два бронзови и един сребърен орден на труда — това е новото богатство на селото по случай 20-годишнината от основаването на кооператива. Ще питате — какво общо има пъртината с ордените. Ще ви кажа — орденът е награда, а за всяка награда в традицията на българина влиза и почерпката. Та орденоносците са имали сигурно много познати и доста главоболия...

... Председателят на общинският народен съвет Ради Петков е само привидно мълчалив. Когато говори за Айдемир, нещо в него приплямва с учудваща сила, сякаш става дума за неговите собствени деца или близки.

... Изминалата година донесе на жителите немалко неща: 1 000 метра шосейна мрежа в квартал „Татарица", 500 метра в квартал „Деленките", 400 метра озеленени улици и градини, построени бяха детска градина и ясли.

За амбициите през настоящата година също е оправдано да си приказлив — планувани са 2 000 метра шосе, 1 000 метра тротоарно строителство, ще бъде открита построената вече детска градина, ще бъде построен монументален паметник на загиналите в Отечествената война 22-ма герои от селото, ще се прокопаят 2 000 метра канали за водоснабдяването и ще се извърши направата на самата инсталация.

Пъртините. В село Айдемир през тези зимни дни те са много. Отдалеч приличат на птичи скачавици или на трудна бяла бродерия, извезана от сръчни ръце, а всъщност те са дело на краката, които умеят да стъпват бодро и смело. Плахите стъпки не оставят следи.

Айдемир ще става квартал на Силистра — казват някои пророци, а председателят на общинския народен съвет казва: „Не няма да стане в близките години, ние сме само предградие."

Но въпреки всичко близостта с града е предала модата. Свенливи момичета носят мини-поли; дръзки юноши със съмнителни трудови данни, импонират на Пол Анка и Том Джонс. Вместо с ученически чанти, сновят с магнетофони. Има и други, гдето залягат над книгите и стават инженери, лекари, акушерки. Хубаво е, че те са болшинството, че повече родители ще има с какво да се гордеят....

.... Айдемир. Отдалеч, от към „Балтата", прилича наято, сгушено в трапчинката между плещите на хълмовете, а влезете ли в пъртините му, ще срещнете хората, които умеят да оставят след себе си ясни, отчетливи стъпки...

Р. МИХАЙЛОВ

Нови перспективи, нови изисквания

Учредяването на организация при Съюза на музикалните дейци в България е важно събитие за духовия оркестър при образцово народно читалище „Доростол" в Силистра.

Една от проявите на заинтересованост, която бе засвидетелствувана през изтеклата година към професионалните духови оркестри, е и тенденцията за приобщаване на всички професионални състави и музикални дейци в страната към този творческо-професионален съюз.

За духовия оркестър в града този факт е много съществен, защото той ще допринесе в значителна степен за поставяне проблемите от изпълнителен характер на задълбочен творчески анализ. Същевременно той ще отбележи неминуемо укрепване в организационно отношение и ще постави на съвсем друга плоскост проблемите, свързани с повишаване идейно-естетическото възпитание и професионалната квалификация на оркестрантите.

Местните партийни и държавни ръководители осигуряват прекрасни условия за работа на този единствен професионален музикален състав в града. Това дава основание да се вярва, че при профилното художествено-административно ръководство и при повишена съзнателност и ентусиазъм на творческия колектив, в близко бъдеще ще настъпи неизбежно очакваният прелом в неговата работа.

Град Силистра има особеното морално право да възлага надежди на своите музикални сили и да очаква от тях високохудожествена продукция, защото градът има музикални традиции. Не са заличени спомените от края на миналия и началото на настоящия век, когато името на Силистра бе свързано с най-ярките прояви на зараждащото се музикално изкуство в нашата страна. И по-късно — през 20-те и 30-те години музикалните прояви в града будят затрогващо умиление и безпримерно национално съзнание в обстановка на политически ограничения и репресии.

Пожелаваме успех на организацията на силистренския духов оркестър при Съюза на музикалните дейци с надежда, че много скоро ще заеме едно от челните места в нашия Съюз по всички показатели.

Ганчо ГЕОРГИЕВ,
завеждащ отдел при Съюза на музикалните дейци

Сезона откриха учениците

Стана традиция всяка година самодейците от Искра да подготвят програма от редица изпълнения, с която се представят пред кооператорите от селото. Сега в съставите, в които са включени много младежи, се водят редовни репетиции. Но независимо от това тази година учениците подготвиха по-рано своята програма и първи излязоха на сцената.

Осмокласниците от местното училище, ръководени от своите класни ръководители, подготвиха литературна програма, която потвърди рецитаторските умения на учениците. Зрителите останаха доволни от тяхната програма. Най-добре се представиха Н. Халидова, В. Коранов и др.

Зрителите дълго ще помнят песните, които изпяха Н. Хашъмова, С. Ахмедова, Елка Енчева.

Нека очакваме, че осмокласниците и занапред ще радват своите родители, зрителите в селото с такива добре подготвени програми.

Тахир МЕМИШЕВ

Нервни разстройства в детската възраст

Често в разговори на родители и педагози става дума за „нервност у децата". Така се определя състояние то на децата, когато те проявяват непослушание, безпричинно са възбудени или потиснати, спят неспокойно или се хранят лошо.

Към така наречената детска нервност спадат неврозите и подобните на тях болестни състояния, които възникват при неблагоприятни въздействия върху психиката на детето, като неприятни изживявания, конфликтни отношения и други. Трябва да се отбележи обаче, че причините не са еднакви в различните възрастови етапи на детството и затова проявите на нервност не могат да се разглеждат откъснато от тях.

Нерядко нервността се проявява още в първите месеци след раждането — такива деца се отличават с чест и продължителен плач, постоянно неспокойствие, разстройство в работата на храносмилателната система — диария, запек, затруднено смилане на храната. Това се наблюдава най-често при нарушаване на правилния режим на сън и хранене — когато не се спазват часовете за отдих, когато естественият сън е смущаван от неспокойна обстановка в стаята, от шумни разговори, а също така, когато не се спазват определените за хранене часове и продължително се чака храната. В тия случаи детето е възбудено, започва да плаче и да крещи, спи лошо. Понякога се наблюдава отслабване на апетита и дори пълно отказване на храна.

В по-късна възраст вече може да има и други причини. Най-често те са от възпитателно естество. Излишната строгост, заплахите или изключителните грижи, глезенето, могат да доведат децата до невротично състояние.

В училищна възраст отрицателно въздействие оказват недружарските отношения, стремежът към получаване на високи оценки, нездравото съревнование, прерастващо в съперничество, обидите, неправилният педагогически подход, усилените занятия, когато те са свръх силите на детето.

Голямо е значението на употребяваната храна. Тя не трябва да съдържа възбуждащи вещества: кафе, подправки. Особено са вредни алкохолът и никотинът. Различните телесни заболявания (инфекциозни болести, глисти, удари по главата и други) отслабват организма и го правят по-лесно податлив на споменатите вече въздействия.

У децата се развиват три класически типа неврози: невrастения, хистерия, психастения.

НЕВРАСТЕНИЯТА е една от най-честите неврози. Невrастенноболните деца са потиснати, нерешителни, раздразнителни, вяли, апатични, което се отразява и на външния им вид. Те са с хлътнали очи, бледи, прегърбени, слабоподвижни или не спокойни, непрекъснато се суетят. Оплакват се от главоболие, световъртеж, болки в очите и над веждите при четене, сърцебиене, треперене на пръстите и клепачите. Апетитът им е намален, сънят им — неспокоен.

ХИСТЕРИЯТА се проявява с чувствителност, мнителност, обидчивост, склонност към плач, внушаемост, а при по-големите деца — с увлечение по модата, търсене на нещо изключително, подражаване на авторитети, склонност към фантазиране и лъжи. Освен това при по-малките е характерно смуцането в походката и говора, а при по-големите (в пубертета) се появяват припадъци с гърчове, загуба на гласа, хълцане, главоболие, повръщане, говорене на сън, нощни страхове, сомнамбулизъм.

ПСИХАСТЕНИЯТА е рядка у децата и се проявява с повишена тревожност, страхови изживявания (да не заболеят, да не им се случи нещо лошо), поради което те създават излишни ритуали (избягват черна котка, чукат на дърво).

Освен описаните дотук, в детска възраст се срещат различни други неврози, които се проявяват обикновено с по-малко, а понякога само с един признак. Такива са невротичното безпокойство, невротичното повръщане, нощното напикаване, заекването.

Всички тези нервни разстройства у децата могат да бъдат отстранени. Но най-ефикасно ще бъде лечението, когато се започне навреме и се съчетае с правилно **отношение към** децата от страна на родители и педагози.

Д-р В. ТЕНЕКЕДЖИЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 4 (1473) | Събота, 11 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ХОРА КРАЙ ЖИЦИТЕ

Беше привечер. Полето се бе превърнало в бяла пустиня, над която лудуваше само зимната виелица. Накъдето и да погледнеш — ни жива душа.

Преди нас бяха минали две-три коли, по следите на които се ориентирахме за платното на шосето. Но снежните вихри отново пъргаво заиграха отпреде ни и дирите по снега бързо изчезваха. Нашата кола едва пъплеше по наклона от Антимовото ханче за към Тутракан. А оставаха още десетина километра път. Тук, където шосето най-много се завява от виелицата, през зимата пътят е непроходим. Непоносим е и студеният североизточен вятър. А ето че вляво от пътя, край повалените от бурята телефонни стълбове, се мярнаха десетина мъже...

Цяла нощ бе валяло. При зори дърветата сведоха клони от натежалия заледен сняг. Поледицата и снегът не пожалиха и телефонните жици и стълбовете. За една нощ от Тутракан до Н. Попина се изпокъсаха много телефонни жици и се повалиха над 30 стълба. Съобщенията бяха прекъснати. Сега за техниците и монтьорите от поддържането на телефонни те и телеграфни линии бе настъпило „горещо" време. Пощенските работници както от Силистра, така и от Тутракан, въоръжени с кънки, дълги пръти, жици и резервни дървени стълбове, тръгнаха по линията да отстраняват повредите. Тутраканската група, водена от техниците Георги Гечев и Никола Драганов, се състоеше от 14 човека. Натоварили своите съоръжения и резервни материали на камион, те бяха тръгнали от град Тутракан още призори. Тях ното тръгване в такива случаи е тръгване по тревога и бързината, с която се приготвят, е светкавична. Те бяха подготвени. Зимата не ги изненада. Колани, кънки, топли дрехи и резервни материали имаха готови.

...Едва долавяш отговора на запитания край телеграфния стълб монтьор. Вятърът те шиба в лицето с кълба сняг и трудно си поемаш дъх. Пък сякаш по е уместно да подадеш изпуснатата жица на пълзящия по заледения стълб монтьор, отколкото да го интервюираш. А днес, т. е. тази вечер (защото денят бе вече изтекъл), те упорито продължаваха работа. Едни свързваха изпокъсаните проводници, а други изправяха повалени стълбове, трети изцяло заменяха счупените от бурята. Лицата на всички са зачервени, навярно по-скоро от работа, отколкото от студения вятър. От сутринта не бяха отдъхвали, а пък можеха ли да спрат в този студен зимен ден.

— След два дни линията по нашето трасе ще бъде възстановена. И ще можете да завъртите телефона за Силистра — казва един от монтьорите, изкачвайки се по един стълб, натоварен с куки и закачена за пояса му жица.

— Ако не те чуе зимата и събори нощес още 30 — подхвърля друг.

— Пак ще ги изправим. Добре, че са дървени и много от тях се огъват под тежестта на жиците. Ако бяха железобетонни... всички ще се натрошат — присъединява се в разговора трети.

Кратък е зимният ден и вечерната дрезгавина, смесе на със снежните вихри, рано пропълзя. Тя обви в своя воал тези десетина неуморни монтьори излезли в ранното снежно утро на трасето в откритото поле. А те, сякаш не забелязали, че свършва денят, продължаваха край жиците от стълб на стълб. Та утре или други ден трябваше да бъде възстановена връзката със Силистра, с цялата страна.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Трудов ден за почистването на снега

На осми януари тази година в Тутракан беше организиран трудов ден за почистването на снега по улиците и тротоарите, край складовете и магазините. На апела на Градския комитет на Отечествения фронт се отзоваха над 1 200 граждани. Със своето масово участие в акцията за почистването на снежните преспи тутраканци осигуриха нормално движение на моторните превозни средства по улиците и създадоха условия за подобра работа на предприятията и магазините.

Най-добре се представиха трудовите колективи на ДИП „Текстилни влакна", завода за газови уреди „Терма", промишления комбинат „Трансмариска", цех „Ракита", служителите от Градския народен съвет, пощенската станция и НПК „Наркоон". Хората от останалите предприятия и организации в града също заслужават похвала.

Ж. ТОДОРОВ

В ИМЕТО НА ДЕЦАТА — В ИМЕТО НА БЪДЕЩЕТО

Според Указа за насърчение на раждаемостта от 1 януари 1969 г. се дават нови, значително увеличени добавки за децата на работните, служителите, административния и инженерно-техническия персонал, механизаторите в ТКЗС и другите лица, осигурени по Кодекса на труда, а също така и на осигурените по Наредбата за осигуряване на културните дейци, на членовете на ТПК и на личните и наследствените пенсионери. Добавките ще се изплащат до навършване на 16-годишна възраст на децата, а именно — за първо дете по 5 лева месечно, за второ — по 15 лева, за трето — 35 лв. И за всяко следващо по 5 лева.

Размерът на месечните добавки се определя съобразно с броя на живите деца в семейството, включително припознатите, осиновените, доведените и заварените, издържани от родителите. При определяне поредността на всяко дете се вземат предвид и навършилите 16-годишна възраст родени или осиновени деца на семейството, независимо от това къде живеят и дали се издържат от родителите.

Не се смята, че децата, получаващи наследствена пенсия или стипендия, са на държавна издръжка. За тях се изплащат месечни добавки на общо основание. А за децата, настанени на пълна държавна издръжка в детски и други заведения (където на детето се осигурява жилище, храна и облекло), без родителите да заплащат каквато и да е такса, добавки не се изплащат.

Когато родителите, имащи право на месечни добавки за деца, починат или са лишени от родителски права, добавките се изплащат на лицата, на които са възложени родителските права.

От 1 януари 1969 година с постановление на Министерския съвет се увеличават средствата за храната в детските градини и се намаляват таксите, съобразно с месечния доход на член от семейството.

При месечен доход до 24 лв., включително, се плаща основна такса 0,40 лв., при доход до 35 лв. — 2 лева, при доход над 35 лева месечно на член от семейството към основната такса се прибавя по 0,50 лв. на всеки лев над 35 лв., като максималният размер на таксата не може да надвишава 36 лева месечно.

Родителите с три и повече деца плащат таксите с 30 на сто намаление.

Увеличението на семейните добавки, увеличението на средствата за храната в детските градини и намалението на таксите в тях е още една хуманна грижа на Партията и правителството в името на децата — в името на бъдещето.

(СТ)

Въпреки трудностите

Зимната стихия не отмина и района на с. Средище. Въпреки че снеговалежът не бе голям, бурята затрупа пътищата, студът скова дърветата. Нанесени бяха поражения на електрическата мрежа. Липсата на електрически ток ограничи притока на вода. Създаде се тревожна обстановка най-вече при производството на хляб и поддържане на нормалната работа във фермите.

Бързите мерки, които се взеха от страна на общинския партиен комитет, стопанското и административно ръководство на района, помогнаха за преодоляване на някои трудности. Във фермите се установи денонощно дежурство. С помощта на трактори се пренасят храна и вода за животните. Специални групи с превозни средства пътуват в района, за да окажат евентуална помощ на затруднени пътници.

Въпреки трудностите, животът в района на с. Средище протича сравнително нормално.

Георги КИТАЕВ

Честуваха тържествено своя патрон

За деня на тържественото честуване сто и двадесет годишнината на Христо Ботев хората от бригадата, носеща неговото име в ДИП „Липа" се бяха подготвили отрано. Поканиха гости от други бригади, от ръководството на предприятието, от партийния комитет и от профкомитета. Дойдоха и ученици от III „б" клас на училище „10-ти февруари" — приятели на бригадата. По заводската радиоуредба бе изнесена кратка беседа и рецитал от Ботеви стихове.

Тържеството в бригадата започна с доклад за живота и делото на големия български революционер и гениален поет. Докладът: „Христо Ботев — наше знаме" бе изслушан с голямо внимание от всички присъствуващи, след което ученици изнесоха вдъхновен рецитал от творби на Хр. Ботев.

Настъпи вторият тържествен момент, когато председателят на заводския профкомитет съобщи, че бригадата се удостоява със званието „Бригада за комунистически труд".

За двата хубави празника колективът бе поздравен от директора на предприятието, от секретаря на комсомолския комитет и от своите малки приятели — пионерите. Последните тържествено обещаха, че ще следват добрия пример на Ботевци.

Хр. ПЕТКОВ

Много усилия положиха монтьорите от бригадата в с. Войново за навременния и качествен ремонт на прикачния инвентар. Под ръководството на бригадния механик Йордан Данев те ремонтират култиваторите.

Нови здравни пунктове

Още първите дни на юбилейната 1969 г. донесоха нови радостни придобивки за жителите на селата Калугерене и Падина — в тях са открити здравни фелдшерски пунктове.

Назначените фелдшери вече са заели своите места и хората в тези села вече не са принудени да търсят медицинска помощ при по-леки случаи от здравните служби в други селища.

Откриването на двете здравни заведения е още един пример за топлите грижи на народната власт, за хуманната същност на нашето общество, в което всичко се прави за човека и в името на човека.

Ахмед ДЕМИРОВ

ЛОВЦИТЕ БДЯТ

Снежната стихия създаде трудни условия за полезния дивеч. Затова ловците от дружините в гр. Тутракан взеха бързи мерки, които да ограничат загубите на яребици, сърни и зайци. Те обходиха местата, където са поставени хранилки. Изчистиха ги и заложиха храна за животните и птиците.

Особено активна дейност проявиха Симеон Бучков, Христо Симов, Никола Панайотов и др.

Т. ЖИВКОВ

НАДЕЖДНИ РЕЗУЛТАТИ

И през настоящата година зимата със своите капризи причинява големи трудности в работата на животновъдите. И най-простите манипулации около изхранването се затрудняват от студа и снеговете.

С тези ежедневни неудобства се сблъскват и птицегледачите от кооперативното стопанство в с. Айдемир. Един поглед обаче върху сведението на ОКС за ежедневното изпълнение на плановете по птицевъдството и респективно носливостта е достатъчен да се забележи, че това стопанство по процентно изпълнение се нарежда на едно от призовите места с един добър показател — 50 на сто носливост.

Традиция е в птицефермата да се спазва най-точно дажбената таблица, като по този начин птиците получават редовно пълноценна, калорична храна. Ежедневно се дават за храна смески, извършва се мокро хранене, предоставя се и дрождирана храна, както и в достатъчно количество бито мляко.

Не на последно място е и въпросът за осигуряване на добра хигиена в помещенията на фермата. Практиката както в много други селища, така и тук в Айдемир показа, че високата смъртност и ниската носливост през някои години се дължи преди всичко на нередовното подменяне влажната постеля със суха, на увеличената пренаселеност и липса на други второстепенни битови условия.

Хубаво е, че специалистите от Айдемир отрано подготвят подходящи условия и за бъдещото птиче стадо. В най-скоро време от ДЗС „Васил Коларов" — Шуменски окръг, ще бъдат доставени около 8 000 броя пилета, а след тази партида предстои отглеждането и на друга група бройлери за птиче месо.

Постигнатите успехи от птицевъдите Иван Василев и Йордана Иванова под непрекъснатия надзор на зоотехниците от кооператива са показателен факт, че вложеният труд в птицевъдството, правилно напътствуван от препоръките на зоотехниката, дава почти винаги хубави резултати.

Р. РУСЕВ

„Майчини ласки"

Хроника на ежедневието

СНЕЖНАТА ПОКРИВКА в Силистра беше вчера сутринта от 11 до 14 см дебела. Непрекъснатият снеговалеж обаче я увеличи до 14 часа на 18 см. Температурата достигна сутринта минус 6,8 градуса, в 14 часа се повиши на минус 5,6 градуса.

Утре след обяд се очаква спиране на снеговалежа, разкъсване на облачността и повишаване на температурата.

* * *

БЛАГОДАРЕНИЕ на взетите мерки за борба със снежната стихия от Окръжно пътно управление и ДАП, пътническите автобуси се движат по повечето от линиите в окръга. Вчера не бяха пуснати рейсове само по линиите Силистра — Искра, Силистра — Бащино, и Силистра — Слатина. Някои пътища се използуват частично. Автобусът по линията Силистра — Бреница пътува само до Тутракан, а по линията Силистра — Попрусаново — само до Средище.

* * *

С ТЕЛЕФОННИТЕ ВРЪЗКИ положението е по-трудно. Възстановени са връзките на Силистра със София, Русе, Тутракан, Дулово, Смилец, Иширково, Ситово, Сребърна, Айдемир, Добротица, Срацимир и Калипетрово. По останалите телефонни линии пощенските служители продължават възстановителната работа.

* * *

ОРГАНИЗАЦИОННИЯТ КОМИТЕТ по отдиха организира утре в красивата местност „Памук кулак" „Празник на снега". Участниците в празника ще минат през „Меджиди табия" и паметника на Иван Стайков. В „Памук кулак" ще има разнообразни културно-масови прояви.

* * *

ДНЕС след обяд в Младежкия клуб ще стане тържественото закриване на „Средношколската зима". Организационният комитет по отдиха ще връчи наградите на първенците и ще има увеселение.

* * *

НА МЕДИЦИНСКИТЕ СЛУЖИТЕЛИ от Акушеро-гинекологичното отделение на Окръжната болница в Силистра им върви през новата година на момчета. От 1 януари досега са се родили общо 27 деца, от които 15 момчета и 12 момичета. Все пак първото родено дете през тази година е момиче.

* * *

ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА силистренци и гостите на града ще могат да гледат следните филми:

Кино „Москва" ще прожектира първия игрален филм за Христо Ботев „Свобода или смърт".

Кино „Доростол" — от 13 до 15 януари съветския филм „Готвачката", а от 16 до 19 „Голямата сестра" — също съветски филм.

Международна информация

ЛЕТИ „ВЕНЕРА-6"

МОСКВА, 10 януари (ТАСС) — Днес в Съветския съюз бе изстрелена автоматичната междупланетна станция „Венера-6". Заедно с „Венера-5" която бе изстрелена предварително, ще осъществят меко кацане на планетата „Венера" и ще предават информация за атмосферата и повърхността ѝ.

Правителствена криза в Панама

НЮ ЙОРК, 10 януари (ТАСС) — В Панама се разрази правителствена криза в резултат на едновременното подаване на оставка от група министри. В писмо до управляващата военна хунта, съобщава агенция ЮПИ, министрите са заявили, че те протестират против продължаващото отменяне на конституционните гаранции. Военните, които завзеха властта в Панама на 11 октомври в резултат на държавен преврат, обещаха да възстановят конституционната форма на управление. През последно време обаче те на няколко пъти заявяваха, че ще изпълнят своето обещание не по-рано от 1970 година.

Оставка подадоха министърът на външните работи Карлос Алфредо Лопес, на вътрешните работи и правосъдието — Едуардо Морган, на финансите — Хенри Форд, на обществените работи — Аелос Карбонел, на селското стопанство, търговията и промишлеността — Рафаел Субиета. (БТА)

Последици от ядрената експлозия в САЩ

ВАШИНГТОН, 10 януари (ТАСС) — В района на осем града, в западната част на САЩ е отбелязано рязко увеличаване на радиоактивността вследствие на изтичането на радиоактивни вещества след подземния ядрен опит, извършен в САЩ, съобщиха представители на американското управление по здравеопазването. Както изтъква вестник „Вашингтон пост", отбелязана е повишена радиоактивност и в района на канадските градове Монреал, Торонто, Отава и Хамилтън.

Представител на Държавния департамент потвърди, че при ядрената експлозия на 8 декември е станало изтичане на радиоактивни вещества. (БТА)

Втори полет на „ТУ-144"

МОСКВА, 10 януари (ТАСС) — Съветският свръхзвуков пътнически самолет „ТУ — 144", развиващ скорост 2 500 км в час, успешно извърши втори изпитателен полет. И този път той бе пилотиран от изпитателя Едуард Елян. В продължение на 50 минути журналистите наблюдаваха този полет, на миращи се в самолет-придружител.

Гладна стачка на испански политзатворници

ПАРИЖ, 10 януари (ТАСС) — 43-ма политически затворници от испанския затвор в София продължават гладната стачка, обявена на 21 декември, съобщава вестник „Монд". Вестникът подчертава, че четирима от затворниците се намират в тежко състояние и са били изпратени в болница. Между политзатворниците, които провеждат гладна стачка, са членът на ЦК на Испанската компартия Хосе Сандовал, ръководителят на мадридските металици Марселино Камачо, активисти на забранените работнически комисии и патриоти-баски. Те настоятелно изискват затворническите власти да отменят установения от тях режим на углавни престъпници и да го приведат към режим на политически затворници.

Партиен живот

Обучението на кадрите — първостепенна задача

Градският комитет на Партията в Тутракан полага системни грижи за кадрите. Създадена е двугодишна вечерна партийна школа с 26 участника, предимно млади хора. Те се подготвят за бъдещи пропагандисти. Школата провежда редовно своите занятия вече втора година. Ползват се добре подготвени лектори както от градската лекторска група, така и от окръжната. Добри лектори са Енчо Йорданов и Александър Ковачев.

Наред с това към Градския комитет на БКП действува и семинар с инженерно-техническите кадри, които изучават проблемите на научно-техническия прогрес, съвременните методи и системи на управление. Отделен семинар е организиран и с медицинските кадри по въпросите на здравеопазването.

За по-доброто изучаване на материалите на Юлския пленум от учителите в града бе изграден семинар. Веднъж седмично пред всички учители от града се изнасят лекции от квалифицирани лектори. На първото занимание лектор бе доцент Савов от лекторската група на ЦК на БКП. Той говори за научно-техническата революция и последиците от нея. Присъствуващите останаха много доволни. На следващите занятия се изнасят лекции само за Юлския пленум. След това във всяко училище ще се проведат занятия по специална програма.

Организирано е и обучение на партийните бюра. Те се обучават диференцирано. Обучението започна през декември миналата година и ще завърши през месец април тази година. По същия начин се учат и ръководните кадри в града. Пред тях ще се изнесе серия от лекции, предимно на икономическа тематика.

Успоредно с тази форма на обучение на кадрите в града към всички основни предприятия са изградени и действуват под ръководството на партийните организации курсове за квалификация. По специално разработена програма се обучават всички ръководители на производствените звена и работниците. Курсовете ще завършат през месец април. Тези курсове се провеждат всяка година и тяхното равнище постоянно расте и се подобрява. В отделни звена се учат и счетоводните служители. Добра организация е създадена в това отношение в промкомбината.

В града се създадоха научно-технически дружества и дружества на икономистите към предприятията. Те ще играят важна роля по-нататък в работата по подобряването на научното ръководство, укрепването на съветите на специалистите, рационализаторското движение, по решаването на проблемите на икономиката и т. н.

Както първичните партийни организации, така и административните ръководства правилно разбират важността на обучението на кадрите и проявяват самоинициатива. Почти на всякъде се отделя голямо внимание на обучението на кадрите и на целия партиен и безпартиен актив.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

И комунистите от първичната партийна организация при Българската народна банка в Силистра повишават своята марксистко-ленинска подготовка. Те участвуват в изградената школа по научен комунизъм. Неин ръководител е пропагандистът Дончо Желев, който има много добра теоретическа и методическа подготовка. Занятията на школата се провеждат редовно. Налице е повишеният интерес от страна на слушателите към всяка лекция на пропагандиста. Той изнася материала ясно и разбрано.

Наскоро се състоя и събеседване по първите две теми от редовната програма на школата. Преди това участниците в школата, както и останалите слушатели в звената за партийна просвета, изучаваха в няколко поредни занятия материалите и решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията. Пропагандистът предварително беше съобщил плана на събеседването. С това той бе успял да насочи участниците на кои въпроси да обърнат внимание, каква допълнителна литература да прочетат.

При самото събеседване пропагандистът създаде добра атмосфера за работа. Отново припомни въпросите, по които щеше да се беседва. Даде кратки напътствия, като подчерта, че събеседването ще стане преди всичко по възловите въпроси от двете теми. Целта е да се види до каква степен са усвоени преподадените знания.

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

Повече участници в събеседването!

Общо взето слушателите добре отговаряха на зададените въпроси. Правилно очертаха предмета и същността на научния комунизъм, въпросите за неговото възникване и по-нататъшното му развитие. Изясниха правилно ролята и заслугите на Маркс, Енгелс и Ленин за създаването на стройна научна теория за построяването на комунистическото общество. Изтъкнаха значението на Първия и Втория интернационал за сплотяването на международното работническо движение. Заслужено място отделиха и на приноса на Владимир Илич Ленин за обогатяването на марксизма. Отбелязани бяха и заслугите на Българската комунистическа партия за развитието на научния комунизъм. Добре беше направена и характеристиката на съвременната епоха и развитието на световния революционен процес.

След всеки отговор пропагандистът допълваше, съобщаваше нови данни, незасегнати в лекциите. В повечето случаи обаче той говореше повече от слушателите. Именно това в следващите събеседвания не бива да се допуска. При всяко събеседване трябва да вземат участие повече слушатели. От два десетина участници в първото събеседване участвуваха само четирима души. А това е крайно недостатъчно. Съставът на школата е добре подбран. Повечето от участниците са с висше и полувисше образование. Това показва, че при по-старателна подготовка в разискванията по една или друга тема може да се организира по-голяма размяна на мнения и спорове.

Партийното бюро и пропагандистът трябва да положат повече грижи, за да протичат събеседванията по-оживено. Почти не половината от слушателите биха могли да се включват в събеседванията. Ако това се постигне в следващите занимания на школата, то тя ще отговори много добре на основното си предназначение да даде повече познания на комунистите.

Вълчо РАДЕВ

Кръжокът по авиомоделизъм при Окръжния пионерски дом — Силистра с ръководител Иван Стоянов по време на занимания.

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

Младежка светиня

Преди няколко дни на тържествено събрание комсомолците от ДИП „Добруджа“ отбелязаха 120-годишнината от рождението на титана на българската поезия и национално-освободителна революция Христо Ботев.

Младежи и гости, дошли на тържеството, с внимание изслушаха доклада на Койка Великова, член на заводския комитет на Комсомола. В него тя проследи героичния жизнен и творчески път на Ботев, станал национална гордост на българския народ. Комсомолците ще запомнят това честуване и с един незабравим момент — връчване знамето на комсомолската организация в предприятието. Честта да станат негови първи носители се падна на младежите от „червена смяна“.

След като припомни за огромната вдъхновяваща сила на Ботевата поезия и идеи през дните на съпротивата и днес, Димо Чокоев, активен борец против фашизма и капитализма, връчи знамето на секретаря на заводския комитет на ДКМС Николай Димитров с пожелание да го носят гордо и достойно.

За пръв знаменосец бе избран Иван Датков с асистенти Койка Великова и Марина Ангелова. Станали на крака, присъствуващите изпратиха с „ура“ младежката светиня. После бе изнесена литературно-музикална програма по творби на Ботев.

Иван НИКОЛОВ

ЗА ОЩЕ ПО-АКТИВНА СЪВМЕСТНА РАБОТА

Съвместната работа на народните съвети и Отечествения фронт дава прекрасни възможности за разгръщане на творческите инициативи на трудещите се за изпълнението на многобройните задачи на народните съвети. В процеса на изпълнението на партийните и правителствените решения и особено решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП възникнаха нови и разнообразни форми на съвместна дейност. Едно от най-важните звена е работата със съветниците, която се организира чрез клубовете на съветника.

През миналата година имаше раздвижване в отечественофронтовските организации в град Силистра. Бяха създадени клубни съвети в 10 квартала. Още тогава бяха разяснени предстоящите задачи и целите на клубовете. На съвместна сесия на ГНС и ГК на Отечествения фронт се обсъдиха и редица проблеми за активизирането на цялата многостранна дейност. Определен бе и приемен ден в клубовете на съветниците, като задачата на отечественофронтовските комитети бе да организират посещението, а съветниците да се подготвят да отговорят на въпросите и жалбите на трудещите се. Целта бе съветниците да се запознаят с исканията и болките на избирателите, да съдействуват за по-бързото разрешаване на някои наболели въпроси в кварталите.

Клубните съвети под ръководството на кварталните комитети подработват и приемат тримесечни планове. За изпълнението им следи лично председателят на клубния съвет и на кварталния комитет на Отечествения фронт. Приеха се и графици за дежурство, а така също и за срещите на съветниците с избирателите.

Някои съветници разбраха положителните моменти в прилагането на тази форма на работа и активно се включват в практическото им осъществяване. С необходимото внимание и отговорност председателите на клубните съвети Велико Тихчев, Тодорка Върбанова, Вълко Йорданов, Славчо Луканов, Атанас Генов, Господин Иванов и Христо Петров често търсят съдействието на кварталните комитети на Отечествения фронт. Редовно се провеждат заседания и събрания за обсъждане на различни въпроси, държи се сметка за изпълнението на поставените поръчения. В резултат на подобрената работа на съветниците и отечественофронтовските организации бе положен доброволен труд от 4 860 избиратели. Бяха засадени с плодни дръвчета 973 декара, шосираха се много улици в квартал „Гагарин“. Под ръководството на низовите отечественофронтовски организации и кварталните клубни съвети все повече се разгръща движението за „образцов дом“, „образцова улица“, „образцов квартал“.

В същото време трябва да кажем, че въпреки постигнатите успехи, възможностите не са изчерпани. Сега в чест на 25-годишния юбилей и 1800-годишнина на Силистра чрез доброволен труд ще се благоустроят още повече улици и квартали, ще се озеленят обществените сгради. Тези задачи ще изпълним с успех само при наличието на по-висока съзнателност и активна работа от страна на съветниците и ръководствата на низовите организации. Ето защо трябва да отчетем и незадоволителната работа на някои съветници с избирателите, безпричинното им отсъствие от сесиите, липсата на инициатива и отзивчивост към исканията на избирателите. Незадоволителна е работата на съветниците Иван Стойчев, Стоян Сертев, Христо Кънев, Боряна Дженкова, Петър Иванов, Филип Кубадинов, Димитър Минев, Жеко Милушев. За тяхната слаба работа имат вина и кварталните комитети и клубните съвети, които не реагират остро, не им възлагат задачи, не търсят отговорност за тяхното бездействие.

Йордан СИМЕОНОВ,
секретар на ГК на Отечествения фронт в Силистра

Повече от двадесет години комунистът Ганчо Жечев от село Иширково е край машините. Монтьор беше в бившите машинно-тракторни станции в Силистра и Алфатар. Монтьор е и сега. Винаги „лекува“ навреме машините. Затова всички трактористи и шофьори са доволни от неговите изкусни ръце, които откриват и най-незначителната повреда...

Черти на новия човек

Всички помогнаха на другаря

В края на миналата година се разболя тежко дългогодишният служител и профсъюзен деятел Руси Чолаков от ДП „Транспред“ в Силистра. Подложен бе на операция, която продължи повече от четири часа. Целият колектив на предприятието със затаен дъх следеше състоянието на болния. Наложи се да му се прелее и кръв. Тази вест бързо стигна до колектива.

Начело на групата, която се отправи към болницата, застанаха секретарят на заводския партиен комитет и директорът на предприятието. Но беда. Оказа се, че от всички изследвания само един човек може да даде от своята кръв — съвпадна кръвната група. Но тя бе не достатъчна. Потърсена бе по мощта на колективите на агенциите в Тутракан и Дулово. Явиха се нови желаещи. Наложиха се нови изследвания. Сега повече другари бяха от същата кръвна група, която имаше и болният. Кръв за другаря дадоха инженер Васил Калпакчиев, Вълчо Димов, Стоян Радев и Александър Петров. Спасен бе животът на Руси Чолаков. Всички отдъхнаха радостно.

...През лятото при автомобилна катастрофа почина работникът Юсеин Хасанов. Оставаха три деца и жена без подслон. Нова тревога за целия колектив. Грижата за построяването на къща пое колективът. И той не забрави това свое задължение. Ръководството на предприятието реши да се окаже помощ за построяването на дом на пострадалия работник на трудови начала. Подкрепата бе навременна и ценна. Личното директорът се зае да уреди въпросите по строителството — дворното място, набавянето на дървен материал. Закупени бяха прозорци със средства от предприятието. Сега семейството на Юсеин Хасанов живее в нов дом.

Наближи ли Нова година, ръководството на предприятието поднася подаръци на членовете на семействата на работници, изпаднали в беда, помага на нуждаещите се. Макар и малки, подаръците стоплят сърцата и им напомнят, че има един колектив, който винаги мисли за тях.

Много са още примерите на взаимопомощ в ДП „Транспред“ в Силистра. Те красноречиво говорят, че между членовете на колектива се създават нови отношения, присъщи само на хората от социалистическото общество.

Стефан ЛАЗАРОВ
Атанас ВИТАНОВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

12

е да задържим тази Гражина Мас. Не се съмнявам, че тя ще разкаже много интересни неща.

— Същото предложи нашият млад работник от Лодз, поручик Ковалик.

— Изглежда е разсъдителен момък. — В гласа на майора се чувствуваше одобрение. — И какво му казахте на това?

— Разубедих го за излишна прибързаност.

— Защо? — учуди се майорът. — Нали няма друг изход!

— Брунер ще се върне тук по-скоро, отколкото ви се струва, майор! Той ще започне да установява нови контакти и на всяка цена ще поиска да намери дезертьора.

— И няма да го намери, защото момъкът, ако в главата му има нещо, вече отдавна е избягал и се е скрил така, че и сам дяволът не би го намерил.

— Възможно е. Но не трябва да се изключва и тази възможност всичко да е напълно иначе.

— На какво обосновавате своите пророчества, докторе? Казвам пророчества, защото това не може да се изрече дори хипотеза.

— А не предполагате ли, пан майор, че Гурски може да се чувствува по-безопасно у нас, отколкото там, където и дяволът не би го намерил? Нали в Полша ръцете на неговите шефове са свързани, когато в същото време на Запад могат да го преследват открито, даже с хайка.

— Но нали Гурски е направил всичко неговото началство да не узнае истината. Не обърнахте ли внимание на това, пан доктор?

— Гурски не е новак и трябва да предполага най-лошото.

— Така мислите вие... И тъй, какъв е този ваш гениален план?

— Не зная гениален ли е, но за всеки случай е единствено приемлив. Ще почакаме пристигането на Брунер и чрез него и пани Мас ще проследим цялата мрежа и убиеца. Аз смятам, че ако Гурски е останал в нашата страна, то след информацията, която скоро ще се появи на страниците на всички вестници, той ще се разтревожи. Нали сведенията, появяващи се в нашата преса, се събират щателно в Западна Германия. Известието за гибелта на Волски може да доведе към някаква необмислена крачка от негова страна.

— Разбирате ли каква отговорност поемаме върху себе си, оставяйки агента на свобода?

— Давам си напълно отчет за това... Но зная също, че само по такъв начин ще можем да открием останалите агенти и да ликвидираме цялата мрежа с един удар.

— Предполагам, разбирате, че в края на краищата отговорността за всичко нося аз?

— Да, зная това и ако не приемете моето предложение, моля да предадете делото на някой друг.

— Е добре — измърмори Яруга. — Действувайте по собствено усмотрение.

— Благодаря ви, майор! Ще помоля само да ми откомандировате в помощ поручик Любич от следствения отдел на милицията.

— Добре. Желая ви успех. — Майорът стана, давайки да се разбере, че счита разговора за завършен.

В същия ден Гражина Мас се върна на работа, показвайки в отдел кадри медицинска бележка, че страда от лошо храносмилане.

Началникът Маевски дълго разглежда бележката и накрая със злорадно удовлетворение уведоми Гражина, че са я преместили от кабинета на директора в старите складове на улица Волчанска.

ГЛАВА ПЕТА

В един от домовете на улица Волчанска влезе скромно облечен мъж и почука на квартира номер шестдесет и втори. Дълго време никой не отговаряше. Най-после той чу тътренето на крака и пресипнал женски глас:

— Кой е там?

— Аз пристигнах от Сероцк при брат си.

— При какъв брат? — В пролуката на вратата се появи жена в халат. Побелелите коси на главата ѝ и неправдоподобно дългият ѝ нос я правеха да прилича на баба Яга.

— Бих искал да се видя с Ян Гурски.

— Няма го, замина!

— Може би ще мога да му оставя нещо... Донесох му от къщи телешко месо, яйца...

Това известие промени настроението на жената. Тя отвори вратата на кухнята и посочвайки масата, каза:

— Заповядайте, тук можете да оставите подаръците за брат си.

Кухнята контрастираше странно с външността на стопанката. Тук господствуваше идеална чистота, а старата маса, бюфетът и полиците като че ли блестяха. Непознатият постави на масата внушителен по размери чувал и веднага започна да го развързва.

На масата се появиха месо, огромна гъска, парче сланина, голям кръг бяла селска наденица, извара, масло... Колкото повече продукти се прибавяха, толкова повече лицето на стопанката се проясняваше.

— Ваш роден брат ли е той?

— Не, братовчед... Минаха вече петнадесет години как не бях чувал нищо за него и едва преди половин година за първи път Ян писа, че иска да дойде при нас през лятото.

— Само един път ли ви писа?

— Ами да, ние даже не знаем с какво се занимаваше тук, в Лодз.

— Работи някъде, но аз не обичам да се меся в чуждите работи. А изобщо той е много възпитан човек и примерен квартирант. Плаща акуратно, чист, тих, никой не идва при него. Понякога само седи нощем и пише.

— Вижте, пише! Може би книжки?

— Не, навярно не книжки. Донася някакви документи, нещо там фотографира, защото закрива прозореца с одеяло.

— А отдавна ли замина?

— Ето вече ще стане седмица. Но той каза, че скоро ще се върне. Всеки момент може да се върне.

— Е, тогава може би аз ще намина още утре. Тук имам още един роднина, зидар. У него ще пренощувам. А ако братът не се върне днес, то вие изяжте всичко. Няма да го мъкна на обратно.

— И така си е — съгласи се стопанката и нещо като усмивка се появи на лицето ѝ.

— Е, аз ще вървя. Ако братът се върне днес, не му казвайте, че съм бил тук. Искам да му направя сюрприз. Ще намина навярно утре сутринта.

Братът от Сероцк млясна стопанката по ръката и излезе от квартирата. В двора той се огледа и се отправи към портиера.

...След вторачното кръщение, в което участвува по съответствуващ начин, портиерът беше в тежко състояние и във връзка с това имаше отвратително настроение. Като хвърли на идващия не много ласкав поглед, той попита кратко:

— Какво искаш?

— Извинете, тук питах за своя брат, но не го заварих в къщи. Бих искал да попитам още нещо, ако, разбира се, може... — Тук той понижи глас и измъкна бутилка с червен етикет, напълнена с прозрачна течност.

Появяването на бутилката поправи лошото настроение на портиера и той внезапно стана много вежлив.

— Седнете, моля ви, от стоене прав няма полза.

— Не пречи да намокрим отначало гърлото. Ще се намерят ли чашки?

Не един опитен келнер би могъл да завиди на бързината, с която портиерът постави на масата не само две бурканчета от горчица, но и нащърбе на чиния с нарязан хляб, пар че бяла наденица с пържен лук.

Чашите, напълнени до краищата, намериха приложение.

— Бих искал да узная... — започна гостът, изтривайки устни с длан, — какво става, собствено, с моя брат... Защото хазайката каза, че заминал, но нали трудно може да ѝ се повярва. Може би са го хвърлили в затвора?

— А може и да лежи — съгласи се портиерът. — Преди две седмици идва милиция, пита за него. Но за това — млък...

Напълнените чаши се изпразниха отново.

— Какво е могъл да направи?

— Често заминаваше, аз сам го виждах неведнъж с куфарче. И сега също замина. А освен това — портиерът понижи глас и наля водка за трети път — милицията идва и пита за него. Казаха, като се върне, веднага да съобщя. Но той не е глупак. Както се вижда, почувствувал е нещо, защото тук не си показва и носа, макар че е бил в Лодз.

— Какво приказвате? Бил в Лодз и не се е отбил в къщи?

Гостът от Сероцк наля пак.

— А кой го е видял?

— Нашият дворен обущар, мой приятел. Той го срещнал на Петровска. Разказваше, че на вашия брат кракът е бил в гипс и вървял с патерици. Като видял моя приятел, се обърнал и се преторил, че не го забелязва. Представете си, замина невредим, здрав, а ето ти тук изведнъж кракът в гипс и главоболия с милицията...

Когато след два часа поручик Ковалик влезе в кабинета, предоставен любезно на доктор Лах от лодзкия комендант, от него още миришеше на водка.

(Следва)

С лице към предстоящите задачи

С въвеждането на новата система за ръководство на народното стопанство във всички звена на промишлеността от началото на текущата година се повишават и изискванията към партийните, профсъюзните и стопанските ръководства на предприятията. Много зависи как те ще изпълнят на дело 44-то постановление на ЦК на БКП и МС, как ще изучат и правилно приложат в своята работа нормативните документи, приети с 50-то постановление. Ръководствата на трудово-производителните кооперации и техните икономически кадри из вършиха известна подготовка, преди да е настъпила новата 1969 година, за това им помогна УС на ОС на ТПК, като организира изучаването на най-важните документи във връзка с планирането, организацията на работата и заплащането на труда по новата система.

Загрижена за успеха на работата на колективите от промкомбинатите, Дирекцията на „Местната промишленост" при ОНС на трети януари т. г. също проведе семинар с ръководителите на подведомствените й предприятия. На семинара, състоял се в гр. Силистра, участвуваха партийните и комсомолските секретари, профсъюзни деятели и специалистите.

Семинарът бе открит от директора на „Местна промишленост" Д. Димитров. Той поздрави участниците в семинара с преизпълнението на плана през м. г. и обяви програмата на еднодневния семинар. След това бяха разяснени два нормативни документа, приети заедно с 50-тото постановление.

Главният счетоводител при промкомбинат „Текстил" Д. Огнев разясни „Схемата за образуване и разпределение на доходите в предприятията". Следващият докладчик—Х. Христов от дирекцията на местната промишленост—говори за „Органи зацията на работната заплата". Докладчиците бяха изслушани с голямо внимание и присъствуващите си водиха записки, за даваха въпроси. Наученото на семинара ще им помогне за правилното и бързо ориентиране в работата през юбилейната година.

М. ГЕОРГИЕВ

Симеон Михалев е един от постоянните ударници от дърводелския цех на промкомбината в Алфатар. Той извършва заготовката на детайлите всякога качествено.

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА МЛЯКОТО

Хигиенизирането на населените места, на стопанските дворове на краве и овцеферми има стара традиция и в нашия окръг. Селата Сокол, Поляна, Сребърна и др. получиха преди години национални награди. Също така и кооперативните стопанства Нова Черна, Алфатар, Сребърна, Попина, ДЗС—Силистра, ДЗС — Нова Черна, ДЗС—Окорш и др. получиха от Министерството на земеделието награди и отличия за успехи в хигиенизирането на краве фермите и овцефермите.

Най-големи отличия в хигиенизирането обаче се получиха през 1967 година, когато овцефермата на ТКЗС—Алфатар получи втора национална награда и 300 лева, а кравефермата на ТКЗС—Попина получи благодарност за постигнати успехи.

През 1968 година успехите ни са още по-големи. Кравефермата на ТКЗС—Смилец получи втора национална награда и 400 лв. от Министерството на земеделието, а ТКЗС — Н. Черна грамота за благоустрояване и хигиенизиране на стопанския двор.

Големите успехи на ТКЗС — Смилец през миналата година се дължат изключително на добрата и съзнателна работа на всички кооператори от кравефермата, на енергичния бригадир, на специалистите и положителното отношение и разбиране на управителния съвет. Техният опит може да послужи за пример на много наши стопанства, които строят нови краварници с централни млекопроводи. Трябва да кажем, че не е достатъчно само да се изгради и оборудва добре една ферма. Много важно е тя непрекъснато да се подобрява и поддържа на високо хигиенно ниво при млекодобива във всичките му фази. Много важно е да се изградят трайни хигиенни навици у хората, които работят в дадена ферма.

Заедно с постигнатите положителни резултати в млекодоя трябва да отчетем, че поха бяването на количествата мляко с всяка измината година расте. Увеличават се върнатите оводнени, с висок киселинен градус млека, силно замърсени и с наличие на антибиотици. В много кравеферми и особено в овцефермите не са създадени елементарни условия за хигиенично добиване на млякото и най-важно бързото охлаждане на същото след добиването му. Не на всички е известно, че млякото има такива свойства (наречени бактерицидни), които при бързо охлаждане една га след издояването се запазват за 10-15 часа, без да настъпват промени за разваляне. Това ценно свойство може да се използува от всички производители на овче и краве мляко, след охлаждане на същото по едни от познатите ни способи, най-малко при 15 градуса С. Не се ли осъществи охлаждането на млякото за 20-30 минути от издояването, то загубва бактерицидните си свойства и с нищо не можем да го спасим от вкисване и разваляне.

Необходимо е стопанствата да имат изправни хладилни съоръжения, а при повреди бързо да търсят услугите на специализирания екип от хладилни техници към ОКС — Силистра. От своя страна Окръжният кооперативен съюз трябва постоянно да бъде снабден с необходимите резервни части за хладилните вани „Кристал" и „Импулс" и с двата вида газ за зареждане. Въпреки това обаче кооперативните стопанства и ДЗС трябва да извършват ледозапасяване с естествен лед за охлаждане на млеката при евентуални аварии и особено за овчите млека, при които почти няма други хладилни съоръжения.

ДСП „Млекопреработване" трябва да подготви стройна организация на изкупуване на млякото, за всяко превозно средство да се назначи приемчик, който да окачествява и приема продукцията в населените места, където се добива. Необходимо е съвместно със стопанствата да си подготвят график, който да гарантира качествено добиване на млякото, навременно охлаждане и извозване. Стопанствата от своя страна трябва да оборудват по един централен пункт за предаване на охладени млека и в тях да има гербер ов апарат, бюрети за киселинност, гъстомер (млекомер) и апарат за чистота. В тези пунктове да става окачествяването и приемането на всички млека, получени от ТКЗС и ДЗС. Към тях ще трябва да има и подходящи помпи за вдигане млеката в цистерните на камионите, без да се повреждат и окривяват гюмовете и цистерните.

Положат ли се действително необходимите грижи за хигиенично добиване на млеката във всички фази, охлади ли се готовото мляко, създаде ли се стройна организация при изкупуването и извозването, неминуемо развалените и върнати млека ще бъдат минимални, в границите на допустимото.

Д-р ДЮЛГЕРОВ
ОНС—Управление „Земеделие"

С интересите на потребителя

Колективът на потребителната кооперация в село Окорш започна работа през първите дни на новата година с голямо усърдие и увереност в успеха. Добрите резултати, достигнати в стокооборота в търговията на дребно и общественото хранене през изтеклата година, го окуражиха. Доволен е от работата на много магазинери и председателят на потребителната кооперация Никола Стоянов. Та нали те имат най-голям дял за преизпълнението на плана. Иначе би ли заел място в делови я президиум на тържеството в Силистра при отпразнуването Деня на търговския работник, би ли отчел предсрочно изпълнението на плана за миналата година.

С голямо преизпълнение приключиха плана за стокооборота дългогодишните магазинери Денко Славов и Петко Василев от Окорш. Тези двама търговски работници са добили известна рутина в своята работа. За тях не е никаква трудност да отворят магазина рано и да се задържат на работното си място някой друг извънреден час, когато това се изисква от нуждите на купувачите. Село е, и, особено лятно време, хората излизат на работа рано и се връщат късно, а трябва да си купят едно-друго. И търговските работници са на тяхно разположение. При други случаи се изисква да получат стоки, да ги приемат, да ги подредят — те и тук са експедитивни и акуратни в своята работа. Културното обслужване също не им е чуждо, макар че има какво да се желае още от тях. И двамата работят в централния магазин на селото. Взаимното помагане един на друг — нова черта за нашите търговски работници — е също добре изразено при тях. Когато има много купувачи пред щанда на единия, а липсват такива пред щанда на втория, то свободният продавач веднага се притичва на помощ. Двата щанда — двама продавачи, взаимно си помагат и всяко га касата е точна. Така тези търговски работници си помагат за бързото и качествено обслужване на купувачите.

Подобрена е значително работата и на останалите търговски работници от потребителната кооперация — от пивницата, сладкарницата и другия магазин. Значително е подобрена хигиената. Чувствува се от посетителя стремеж за културно обслужване. Тези добри начинания се подеха с още по-голямо усърдие и през първите дни на юбилейната година на социалистическата революция в България.

Би било несправедливо, когато говорим за добрите търговски работници от потребителната кооперация в Окорш, да не споменем за петчленната бригада, пригот вяща навреме и качествено хляба за окоршци. Тези скромни труженици са еже дневно на своите работни места. За тях потребителите малко знаят — тяхната фурна е малко настрана от главната улица — и те самите не са в постоянен контакт, както продавачите с клиентите. Но купиш ли си добре омесен, хубаво изпечен и вкусен хляб, не може да не ги споменеш с добра дума. А хлябът се употребява ежедневно от всички.

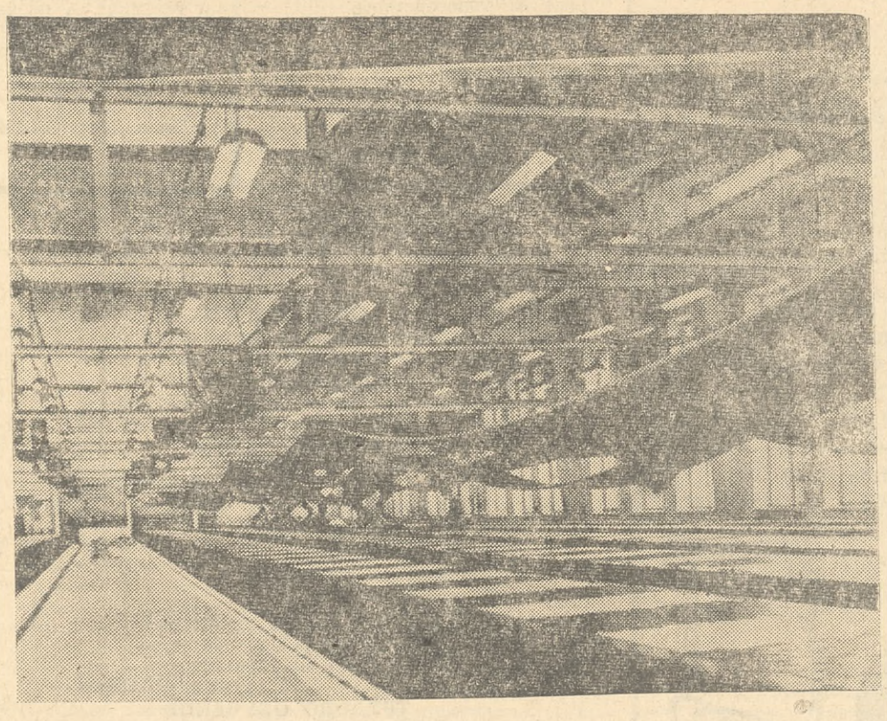
Целият колектив от продавачи, закупчици, хлебопекари и работниците от работилницата за лимонада и служителите от потребителната кооперация в Окорш заработиха още от началото на годината с още по-голямо усърдие за достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

В. ПОПОВ

Един от най-добрите гледачи при телетата за угояване в бригадата на с. Цар Самуил е Ешреф Байрактаров. При план за годината да достигне по 800 грама дневен прираст той получава средно по 1 килограм и 20 грама, а себестойността от 1 лев и 22 стотинки е снижена на 0,80 лева.

Из Полската народна република

В гр. Калиш, Познанско воеводство копринено-текстилният завод започна производство на тъкани от новия вид синтетичен материал „Торлон".
НА СНИМКАТА: В един от цеховете на завода.

Гордост за овцевъдите

Напрегнати са зимните дни за овчарите от с. Дунавец. Те отглеждат общо 912 разплодни овце. Над 700 вече са оагнени. Радостта на хората е голяма. В закътаните от северняка помещения припкат 900 агнета. Малките животни са жизнерадостни и здрави. Те се захранват вече със стартерни смески.

През други години агнилната кампания тук започваше много по-късно. Сега овчарите, които са носители на званието „Бригада за комунистически труд", са горди от постигнатите успехи, от това, че ще добият повече продукция от животните, за които се грижат.

Живко ТРУШЕВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

НОВИЯТ ЗАКОН ЗА ЗЕМЯТА

Петата сесия на Върховния съвет на СССР прие нов закон за земята. Първият такъв закон на съветската власт беше декретът за земята, изработен от В. И. Ленин. Той беше приет още в първите дни на Октомврийската социалистическа революция. Частната собственост на земята бе отменена завинаги. Земята стана общонародна собственост и беше предадена на трудещите се за безплатно ползуване. По този начин революцията принципно промени социално-икономическите и правовите основи за ползуването на земята.

Полувековен исторически период отделя декрета на Ленин за земята от новия закон „За основите на поземленото законодателство на СССР и съюзните републики", но органическата връзка между тях остава. Държавната собственост върху земята и днес е гранитната основа на съветския поземлен строй. Обаче редица положения са остарели, защото досегашният закон и законите за земята на съюзните републики са съзадавани през 20-те години и регулираха главно поземлените отношения на едноличните стопанства. Но след победата на колхозния строй колхозите и совхозите основно ползуваха земята. Това наложи нови законодателни актове. Възникнаха и други жизнени проблеми, които не бяха отразени в законодателството.

Докладвайки пред сесията за новия проекто-закон, депутатът Ф. Сурганов, председател на селскостопанската комисия при Съвета на съюза на Върховния съвет на СССР, разказа, че само през последните десет години за нуждите на промишлеността, транспорта, строителството и за други неселскостопански цели от колхозите и совхозите са били иззети 8,1 милиона хектара земя, от които 5,2 милиона хектара обработвема земя.

Необходимостта от въвеждане на строг ред при използуването на земята е очевидна и новият закон създава основа за това.

Разработеният от съветското правителство проекто-закон бе представен на Върховния съвет на СССР и премина широка демократична проверка. От читайки пожеланията на съветските граждани, Върховният съвет допълни проекта с нови положения. Голям брой бележки и предложения се отнасяха до засилване на отговорността при нарушаване на поземленото законодателство. Много от тези и други предложения намериха място в съответните раздели на проекта, в резултат на което, както заяви Ф. Сурганов, проекто-законът беше значително подобрен.

Комисиите на Върховния съвет не се съгласиха с предложението да се установи заплащане за ползуване на земята. Безплатното ползуване на земята е най-великото завоевание на Октомврийската революция, изиграло изключително положителна роля в строителството на социализма. Принципът на безплатно ползуване на земята от колхозите е залегнал в конституцията на СССР и затова в член 8 на закона този принцип е зафиксиран. Наред с това е потвърдено, че единствено държавата има право на собственост върху земята в СССР. Цялата земя съставлява единен държавен поземлен фонд и с нея се разпорежда само държавата.

Според новия закон, като правило се забранява изземване на земи със селскостопанско значение за промишлеността, строителството и за други нужди, несвързани със селското стопанство. В закона се отдава голямо значение на запазването на земята и особено на напояването, пресушаването и на увеличаване плодородието на почвата.

Законът потвърждава правото на колхозниците, работниците, служителите и другите граждани, живеещи в селските местности, да имат лично стопанство. Освен това отделните граждани, а също и лицата, обединили се в жилищно строителни кооперативи, могат да получат участъци за жилищно строителство.

Значително се разширяват правата на местните съвети на депутатите на трудещите се при решаването на поземлените въпроси.

Според новия закон виновните за нарушение на поземленото законодателство носят материална, административна, а също и углавна отговорност и в редица конкретни случаи се лишават от право да ползуват земята.

М. МАКСИМОВ

Консултация по въпроси на социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори

ВЪПРОС: На земеделските стопани-кооператори, които работят на полето, винаги им се планират по-малко човекодни за годината, отколкото на кооператорите, които работят в животновъдството. Затова, когато работещите на полето заболеят, тяхното трудово възнаграждение за последните 12 месеца се дели на 306 дни и в повече то случаи то достига 1,80 лв. на ден.

Не е ли по-правилно среднодневното трудово възнаграждение в случая да се намира, като то делителят отговаря на действително отработените дни. По този начин ще се повиши и среднодневното парично обезщетение.

ОТГОВОР: При сега действуващия Правилник за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори предлаганият от вас начин не може да се приложи.

Кооператорите от полевъдството, когато заболеят, получават парично обезщетение за цялото време на боледуването, а не само за дните, които са им планирани да отработят. Освен това, както на животновъдите, така и на полевъдите е гарантирано среднодневно трудово възнаграждение 1,80 лв., от което се изчислява паричното обезщетение.

При една добра организация на труда и редовна работа в стопанството, кооператорът може да получи среднодневно трудово възнаграждение от 1,80 лв. до 4,80 лв.

ВЪПРОС: Член-кооператор представя болничен лист за претърпяна трудова злополука, след като е оздравял. Не можем да установим дали той е бил във временна нетрудоспособност поради трудова злополука или не. Какво парично обезщетение следва да му изплатим?

ОТГОВОР: Парично обезщетение за временна нетрудоспособност поради трудова злополука или злополука, приравнена към нея, се изплаща, ако в болничния лист е вписан номерът на акта за трудовата злополука. Когато не е съставен такъв документ, паричното обезщетение се изплаща при условията на общо заболяване. Ако кооператорът настоява да му се изплати паричното обезщетение както при трудова злополука, комисията по социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори следва да провери случая, като за резултата състави протокол, в който се изяснява какъв е случаят. В зависимост от това се съставя съответният акт.

ВЪПРОС: Как следва да изплатим паричното обезщетение на шофьор, на когото първичният болничен лист е издаден от фелдшерския здравен пункт като общо заболяване. При продължението в Окръжната болница лечение обаче е издаден лист за трудова злополука. Комисията по социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори по безспорен начин установи, че шофьорът е претърпял трудова злополука, като се състави съответен акт. Лекуващият лекар от Окръжната болница отказва да подпише акта, като лекар, дал първа медицинска помощ, защото в първичния болничен лист не е отбелязано, че случаят е трудова злополука.

ОТГОВОР: Щом по безспорен начин е доказано, че злополуката е трудова, фелдшерът е длъжен да коригира графата заболяване в болничния лист и да се подпише в акта за трудовата злополука, като медицинско лице, оказало помощ на пострадалия.

СПРАВКА: №№ 35 и 36 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори. (ДВ бр. 67 от 1967 г.) и т. 3 от Указанията за работата на комисията по социалното осигуряване (ДВ бр. 2 от 1968 г.).

Николай КРУМОВ,
н-к отдел „ДОО"

СЪОБЩЕНИЕ

На 18 януари 1969 година ГНС ще проведе конкурс за програмен ръководител (мъж) в Радиовъзела.
За справки: Градски радиовъзел; тел. 26-18 или 26-13

ОБЯВА

ДСП „РОДОПА" — СИЛИСТРА
търси да назначи финансов ревизор.
Справка: телефон 24-05

ВЕСЕЛА ПОЩА

ЗА И ПРОТИВ КУРНИЦИТЕ

Читателят Д. Хв. ни предлага да открием нов отдел в редакцията, който да се казва АВС (Агенция „Весело слово"). Бихме открили, другарю Д. Хв., но нямаме щатни бройки. Бихме могли да го открием само на обществени начала, а вие знаете, че нашият човек днес не се бои от мечка-стръвница, а от работа на обществени начала.

Това за курниците, дето го пишете, е много весело. Те не загрозяват само ваша та улица „31 полк", а и още маса други силистренски улици. ГНС глобява притежателите на нестандартни, грозни курници, но те си плащат глобата и си запазват курниците невредими. Защото хубаво нещо са кокошките. Варена кокошка — цяла, току-що извадена от тенджерата, посолена със сол и червен пипер — какво ще кажеш? Добро мезе за алжиряна, нали? Но... тръгва човек по красивата улица, настроението му е добро, тананика си нещо даже, и изведнъж погледът му е привлечен от курник, курдисан досами улицата — настроението отива по дяволите.

Ние, разбира се, не сме против личното стопанство и въобще против личните работи на хората, каквито са кокошките, пуйките, любовта и пр. Но личните работи на хората не трябва да дразнят окото.

Благодарим ви за сигнала, другарю Д. Хв. Пишете ни и дерзайте — сигналите не са забранени!...

ДОКОГА?

ПИТА НАЙДЕН ГЕОРГИЕВ СТОИЛОВ ОТ с. ДОЛНО РЯХОВО.

И това не е някакъв мъгляв риторически въпрос, присъщ на поетите. Касае се за такова конкретно нещо, каквото е таксиметрова та служба в Тутракан. Нека си послужим с цитат, макар че общо взето сме против цитатничеството.

„Леките таксиметрови коли изглежда, че са собственост на самите шофьори. Потърси ли човек кола за Долно Ряхово, едва ли ще се намери шофьор, който да се съгласи да пътува в тази посока. Всички ти отговарят, че пътят е лош".

По-нататък авторът на писмото посочва конкретни случаи, когато шофьорите на коли № 08—14, № 06 — 02 и други са отказали да пътуват за Долно Ряхово.

Какво да им отговорим, другарю Стоилов? И вероятно и факт. С нас също са се случвали подобни истории, но конкретен отговор не можем да ти дадем. Навярно другарите от ДАП ще направят това.

СЪВПАДЕНИЕ

Най-напред получихме писмото на П. ГРИГОРОВ, в което той ни осведомява, че ОТП „Топливо" вместо въглища продава „боклук и пръст" на гражданите. Но какво съвпадение — гражданинът НИКОЛАЙ РУСЕВ също ни пише, че в района на „Топливо" се извисяват „планини от прахоляк, които се мъчат да ни убедят, че това са висококачествени калорични въглища".

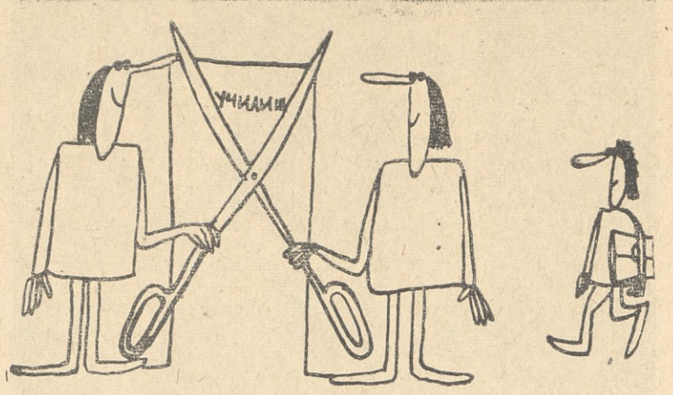
Отговаряме и на двамата автори, че Инспекцията за държавен контрол при ОНС ще състави комисия, която ще проучи на място въпроса и ще направи свои те констатации.

П. Григоров говори в писмото си и за нереалните такси за превоза. Въпросната комисия няма да отмине и този въпрос.

ПОСЛЕСЛОВ: Граждани, пишете ни за всички дребни камъчета, които макар и да не могат да обърнат колата, могат да ви развалят настроението. За вашето добро настроение, за вашите жалби и справедливи искания — винаги сме насреща.

СИМИЧ

Иван КЪНЕВ

Първият ден след вакан цията.

Именденски план

Имам аз приятел млад,
името му е Игнат.
Своя весел имен ден
винаги посреща с мен.

А у Стефан и Стоян
дават пиене без план.

А пък нашият Йордан
и съседът бай-Иван
карат два дни по орташки
и напиват ни юнашки.

Следва после Бабин ден,
ден във който съм роден —
продължаваме гуляя,
мога цяла нощ да трая.

— Не забравяйте и нас! —
ще ни каже Атанас.
Влиза в неговия тон
и съседът бай Антон.

Ще омесваме вината,
ще обръкаме главата.

Т. ХАДЖИСТОЕВ

Наградените с екскурзия в чужбина

Този ни е
най-добрият футболист.
Онзи е треньор
на футболния ни отбор.
Този е солист
във смесения хор.
А пък онзи е тенор.
Този води хорото
в танцовата трупа,
онзи ръководи
драматична група.
Този най...
Онзи най...
То се знай,
че ние
сме от ръководството.
А работниците
не откъсваме
от производството.

Кирил НАЗЪРОВ

ЗЕВЗЕК

Имаме си в село техника: и трактори, и комбайни, и дъждовални машини, и каквото ли не. И се стараем да я поддържаме в ред, значи. Всеки път не случваме точно някои срокове, но съответно си вадим поуки. Не минаха и два месеца от жътвата, и всички комбайни бяха готови. Ей на — и трактори те са до един „на линия". То времето за оране мина, но не може пък всичко да е точно по рецепта. Техника имаме, ама и техници от класа сме. Златни ръце, бе братче, еша си нямаме. Разбрали ли се някоя част в една машина, от две други части ще извадим, но ще я пуснем в ход, значи. Случва се някой път повредена та част да се позабрави и да ръждяса. Но може ли пък за всичко да се мисли. А и важното е да се свърши работата в срок. И сме много силни на комбинациите. Комбинираме, значи, и от една машина правим друга. Лятото дето го писаха, за комбайна, че бил и комбайн и редосеялка едновременно, не е вярно. Вярно е, че от едната страна женеше, а от другата сееше семето, но то беше повреда някаква. Пък и за приказване ли е то — капка в морето.

Затуй ме е яд понякога на такива зевзеци като Трифон Бодиля, дето само ги плещят разни глупости. Ама, без да ги разбират, плещят. Нямат технически поглед и само ни излагат пред хората. Слушам го оня ден в кръчмата — разправя на едни другоселци:

— Големи конструктори, кай, сме ние в нашата бригада. Конструирахме, кай, една машина — огън!... То не че ние я конструирахме, ами я пригодихме за друга работа, а не за тази, за която баш си е конструирана. Ама чудна машина, кай, стана тя, бе! Заменя труда на десет човека. Голям икономически ефект! Десет човека са това, кай, не е шега работа!

А другоселците се пулят насреща му и цъкат с уста. „Осъзна се, викам си аз, Бодиля. Милее за авторитета ни". Хубаво, ама той не спря дотук.

— Какво, кай, се чудите, бе? Това за десеттях човека е дребна работа. Ние, кай, с тази нова машина, дето заменя труда на десет човека, подсигурихме работа и на петимата младежи, дето тази есен се върнаха от казармата, зер тя се обслужва от петнайсет човека.

Ей туй като го чух и ме хвана яд на този зевзек. От такива ни излезе име „пишман техници". А иначе всичко ни е наред в село. Оправим ли се и със зевзеците като Трифон Бодиля, смятай — цена нямаме.

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

ЗДРАВКО КИСЬОВ

ЮВЕНАЛИИ

Възрастта бива два вида: преклонна и непреклонна.

* * *

Не стой на течението на обстоятелствата!

* * *

Последната дума на техниката ще е най-неприлична.

* * *

Изплю камъчето. И се спъна в него.

* * *

Не от ребро, а от език е създадена Ева.

* * *

Художникът работеше с голям апетит — рисуваше все натюрморти.

* * *

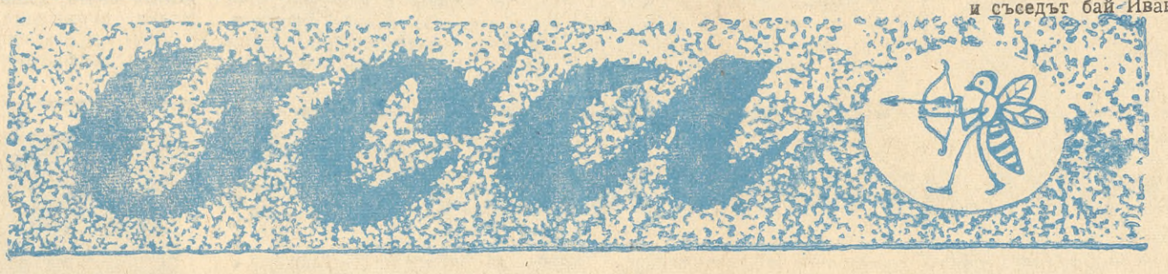
Не пожелавай жената на ближния си — може да се окаже по-лоша от твоята!

* * *

И чашите на търпението са вече по-плитки.

* * *

Плачете за враговете си, които не умеят да плават. Това е шанс да ги удавите.

НЕУДОБНО Е НЯКАК СИ...

Най-голямо неудобство изпитвам, когато трябва да пиша весел фейлетон за тъжни неща. Ще кажете — защо? Щом се налага, пиши и толкова. Да, но в мен неудобството е вече навик. Вярно е, че този навик аз придобих от хората, с които се срещам и общувам — в които неудобството е също навик, обаче това не ме оправдава. И затова ако фейлетонът не излезе весел, нека се знае, че поне половината вина е на тези хора, които ми дадоха материала за фейлетона.

Идва например при мен приятелката ми Е (тя от неудобство не желае да съобщавам името ѝ) и ми казва:

— Занесох си плата, който с голямо търсене намерих, да си ушия балтон. Майсторката крояч ми взе мярка и насрочи ден за проба. Името на майсторката и кооперацията, в която то работи, няма да ви съобщя. Неудобно е някак си... Когато отидох на проба, получих нервен шок. Аз, както ме виждате, съм пълничка (приятелката ми направо беше над 100 килограма), а ми показаха някакво палтенце за 15-годишно девойче, а моят плат скроили за костюм на също такова девойче.

— Грешка станала... Заизвинява се майсторката и след дълги обяснения ми плати платата, но подобен хубав плат аз още не мога да намеря и прекарах празниците с изтъркания си стар балтон.

Среща ме приятеля ми В. и започва:

— Слушай, ти знаеш ли, че когато беше спрял токът пред единствения магазин за продажба на газ имаше опашка от 150 души. Впрочем не опашка, а тълпа. Защото опашка се разбира чакащите клиенти да се нареждат един зад друг по реда на идването си, а тук — кой както дойде, заявява, че е дошъл преди два часа и започва да борави с лакти, за да се доберe по-напред. Не помогна нито намесата на др. Коев от търговията, нито помагача от бензиностанцията, нито старшината милиционер, който, естествено, не можеше да се справи с толкова хора. Беше едно блъскане и пресоване... Едва не смачкаха едно дете. Една другарка купи газ за 10 стотинки, а си загуби кърпата, която струва пет лева. На една учителка заляха палтото с нафта.

Не може ли, казва приятелят ми, да се открие в града ни още един магазин за петролни продукти, ами хората трябва да пътуват километри за литър газ.

Казвам му аз на моя приятел, ами че пусни една дописка до вестника, а той — неудобно е някак си....

Друг възрастен мой приятел ми звъни по телефона:

— Слушай, бе приятел, какво става? Има ли ред в нашия университет? Защо моя син не го приеха в университета, а на Б. и двете момчета следват право. И продължава: — Те ли ще раздават право в нашата държава?

Казвам му — пиши до ректората! И в отговор пак реплика позната — не, няма да пиша, неудобно е някак си.

А можеше този фейлетон да се напише с пълното посочване на имената, за събитията с точната дата, но това пусто „Неудобно е някак си" ми затвори устата.

М. Д.

Стефан ДИМИТРОВ

— Първо неговата молба ще приемем, че му е тежко положението.

От различни точки на зрение

ОГЛЕДАЛОТО: По-безпристрастно от мене няма по света.

ЛАМПИЧКАТА: Моят живот винаги виси на косъмче.

ЗАПЛАТАТА: Само с мене запушват дупките.

ЛОТАРИЙНИЯТ БИЛЕТ: Материалистите виждат в мене само „Волга".

ВРАБЕЦЪТ: Конят е по-полезен от автомобила.

ЦИГАРАТА: Аз горя в работата си.

БЪЛХАТА: Мамо! Ще се омъжа. Той има собствено куче.

ТОЧКАТА: Без мене не би имало край.

Кандидатът

Всички познати му казваха, че е подходящ за вакантната длъжност говорител в радиовъзела. Нали не заеква, не пелтечи, има хубава дикция. Пък и образование не му липсва. Най-сетне и той се съгласи, че е подходящ кандидат, и се яви в една от стаите на общината.

— Другарката Петрова? — попита той.

Жената зад бюрото каза:

— И аз нея чакам.

Влезе друга жена и попита:

— Няма ли я Петрова?

Жената зад бюрото отново се обади, че е тука и че ей сега ще дойде.

Кандидат-говорителят гледаше през прозореца как снежинките бавно падат и нервно мачкаше ръкавиците си.

Двете жени мълчаха, обгърнати в кожените си яки.

Вратата се отвори и влязоха друга две жени.

— За много години! — здрависа се с посетителите едната и кандидатът разбра, че тази е другарката Петрова.

Тя заговори другите жени, изрази своето мнение за времето, а кандидатът, почувствувал се забравен, се чудеше какво да прави. Мачкаше нервно ръкавиците си и се мъчеше да си спомни какво трябваше да каже на другарката Петрова, когато тя се обърне към него. „Искам да бъда говорител" или „Желая да кандидатствувам за говорител на нашия радиовъзел". Не, не — това е много дълго. По-добре е с по-малко думи. И много важно е с какъв тон ще бъдат казани. Те трябва да прозвучат ясно и отчетливо. Ами ако заекне? Ако запелтечи? Почувствува как гърлото му пресъхва и запреглъща бързо-бързо. Езикът му сякаш натежа. Изведнъж се изчерви целият. Нахлулата кръв затопли краищата на ушите му и той се убеди, че ще запелтечи.

— А вие, млади човече? — обърна се към него другарката Петрова.

Кандидатът преглътна един път, два пъти и като си помисли, че околните забелязват това, нов приток на топла кръв заля тялото му и стопли пръстите на краката му. Едва сега той забеляза втренчените в него очи на жените. По челото му избиха капчици пот и той здраво стисна зъби, за да не каже нещо и да се изложи. Тръгна към вратата.

— Но какво има? — попитаха го.

— Н-н-не съм до-о-остоен! — успя да каже само и излезе.

След него в стаята гръм на бурен смях.

Добри ИОРДАНОВ

Антон ИВАНОВ

Придвижване на въпроса

ЕПИГРАМИ

СТРЕСНАЛ ГО

Към плъхока се провикна:
— В миша дупка ще те тикна!

ЧУЖДОПОКЛОННИК

Готов съм да ме суровакат яко,
но само ако
наложат моята гърбина
със тояга от чужбина!

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

БЕЗСИЛИЕТО НА МОДАТА

Без яки си правят
някои палтата.
Ама пак ги хващат
за яката.

МАМА СТОЯНУ ДУМАШЕ

Затуй ли те родих, бре майка,
да се возиш на таратайка?

Турхан РАСИЕВ

ТРУДОВО ОБУЧЕНИЕ

Всяка паралелка
ще отглежда зелка.

АЛЧНИЯТ

Кой каквото и да казва,
ти си все напред.
Тъй е, щом като се спазва
азбучния ред...

ДОПИСКА ЗА КРАЛИ МАРКО

Завишено и надпланово
беше твоето юначество,
ненадминато и главно —
със високо качество.

ЦЕНИТЕЛ НА ИЗКУСТВОТО

Прасето искрено възкликва,
когато види тиква.

С. М.

Непредвидени мисли

Търсеше топло местенце — пратиха го в оранжерията.

* * *

Всяко дърво плод не дава, но хвърля сянка.

* * *

За всеки, който обича да се прави на тапа, се намира тирбушон.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

* * *

Най-лоша е видимостта от върха на невежеството.

* * *

Освен на диабетиците, многото захар вреди и на човешките отношения.

* * *

Вдигнаха ръце от него, а той помисли, че му гласуват доверие.

* * *

Разкриха кирливите му ризи. И ... ги опраха.

Атанас ДИМИТРОВ

* * *

Семейният живот е прекалено дълъг, за да научи човек и най-тайните мисли на жена си, и далече недостатъчен, за да установи какъв е истинският цвят на косата ѝ.

Сл. Д.

ХУМОР БЕЗ МИТО

АНЕКДОТИ

Войтех отива при лекар.

— Какво ти е? — пита лекарят.

— Боли ме коремът. Ядох зелени ябълки.

— Хм... Аз сега ще ти дам лекарство за очи.

— Но мен ме боли коремът, а не очите.

— Ще ти дам лекарство за очи, за да виждаш друг път какво ядеш.

* * *

Двама приятели обсъждат в какъв техникум могат да постъпят.

— Не съм уверен, че можеш да постъпиш в химическия — казва единият. — Там има малко места, а кандидатите са много.

— Не се безпокой — отговаря другият, — аз ще си занеса стол от къщи.

* * *

В час по полски език учителят поставя на учениците задача да напишат съчинение на тема: „Весело лятно приключение".

В тетрадката на Петър при проверката имало само една фраза:

„През лятната ваканция аз преживях такова приключение, че нямам думи да го опиша".

* * *

На брега на реката седят две момчета и си мият краката.

— Твоите крака са помръсни от моите — казва едното.

— Нищо чудно в това, нали аз съм по-голям от тебе.

* * *

— Аз бях на седем години и вече изкарвах пари, като свирех на тромпет — разказва един музикант на свой познат.

— Как? Вие още тогава сте давали концерти?

— Не. Моят съсед всеки ден ми плащаше по пет лева, за да не свиря.

(От руски)

ФРЕНСКИ ХУМОР

— Вчера попаднах в метрото в часа на най-голямото движение. Имаше толкова много хора, че даже мъжете стояха прави.

* * *

Пътник: — Това е непоносимо! Ако влаковете така закъсняват, защо е нужно да се пишат разписания?!

Началникът на гарата: — Ако всички влакове пристигат навреме, тогава защо е нужно да се строят чакални?

* * *

Мъж се скарал с жена си:

— Навярно не се е намерил глупак, който да поиска ръката ти преди сватбата ни.

— Имаше един.

— Защо не се ожени за него?

— Именно това и направих.

* * *

— Когато жена ми иска да получи нещо, като пари например, тя поднася на масата моите любими ястия: мозък, да речем....

— О, тя знае вашето слабо място.

* * *

— До омъжването си имах три теории за възпитанието на децата, а сега имам три деца — и нито една теория.

* * *

Семейно скарване:

— Ти ме считаш за глупак?!

— Не, скъпи, но може би аз бъркам?

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 5 (1474) | Вторник, 14 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Проверка на силите

(Интервю с Петко Цветков, началник на ДП „Окръжно управление на съобщенията“)

— Другарю Цветков, кога хората от нашия окръг ще гледат отново предаванията на Софийската телевизия?

— Както е известно, след отстраняването на повредата на предавателя на връх „Ботев“ телевизионните екрани в нашия окръг не предаваха ясен образ. Направихме проверка на ретранслатора на „Меджиди табия“. Установи се, че поради поледицата платната на антената са се изкривили, част от проводниците — прекъснати, което не дава възможност да има добра видимост. Наложи се да се включат временни платна на антената, но видимостта все още е недостатъчна. Антената е силно залядена и не може човек да се качи на нея, за да отстрани повредата. Поканихме майстор-техник от Варна. Тези дни той ще дойде и... хората от нашия окръг ще гледат нормално предаванията на Софийската телевизия.

— Какво е състоянието на телефонните линии?

— Поледицата нанесе поражения върху всички телефонни линии в окръга. Веднага започна възстановителната работа. В процес на възстановяване са телефонните трасета в посока Алфатар — Бабук — Алеково и Кайнарджа — Средище — Голеш. Всички други вече работят нормално. До довечера всички линии ще бъдат напълно възстановени, с изключение на някои междинни — тези, които свързват отделните малки села.

Използвам случая, за да изразя благодарност към монтьорите и техниците, които не пожалиха сили и време, за да възстановят това, което стихията унищожи. Благодарим също и на общинските комитети на Партията и на общинските народни съвети за помощта, която ни оказаха с работници и превозни средства.

— Получават ли абонатите редовно вестници и списания?

— От 2 до 5 януари пътищата бяха затворени и не получавахме поща отникъде. Това затрудни пощенските раздавачи в следващите дни. Събраха се много писма, вестници, списания и колети. Може да сме допуснали някои грешки, за което молим гражданите да ни извинят. Сега пощата се разнася нормално.

Първите дни на новата година бяха за нас една проверка на силите. Можем да кажем, че резултатите от проверката са положителни.

С. ПЕТРОВ

ЗА ДОБРИЯ СТОПАНИН НЕ БИВА ДА ИМА ИЗНЕНАДИ

След продължителната и благоприятна есен в началото на януари зимата внезапно встъпи в своите права. Заскрежава много, силният вятър и снегът парализираха движението по пътищата, прекъснаха телефонни и връзки и далекопроводите. Кооперативните стопанства неочаквано се оказаха без ток, вода и съобщения. При така създалото се положение сериозна опасност надвисна над животновъдството. Някои фермі се оказаха изолирани, а почти всички — без вода. Създаде се опасност и за редовното снабдяване на селското население с хляб.

Именно в този момент пролича кой се е готвил за зимата. Без сериозни последици преодоляха затрудненията стопанства в селата: Секулово, Зафирово, Срадимир, Иширково, Кайнарджа, Смилец, Калипетрово, Преславец, Нова Черна, Алфатар и Ст. Караджа. Въпреки бедствието засегна и горните стопанства, животът при тях продължи да тече нормално. В Кайнарджа със собствени агрегати осветиха всички стопански дворове. В Алфатар с новоставените отоплителни инсталации осигуриха нормална температура във всички птичарни. Наложи се и някои животновъдни ферми да се доставя вода с цистерни и ръководства на стопанствата, механизаторите и животновъдите бяха на своя пост.

Не така обаче протекоха събитията в други кооперативи. Оказа се например, че в Сокол имат нито един булдозер за разчистване на пътищата. На 4 януари ръководството на ТКЗС — Главиница осигури разчистването на пътя между Главиница и Сокол, но този от Сокол до Зафирово остана блокиран от снежните преспи. Едва на 6 януари вечерта снегоринът на РТС — Тутракан възстанови връзката със Сокол. Оказа се, че в това стопанство няма техника за разчистване и се наложи да се вземе една от ТКЗС — Зафирово. С какъв темп се работеше там оказа фактът, че едва на 9 януари бе възстановен пътят между Сокол и Бащино.

На 4 януари ТКЗС — Сито осъмна без ток и без телефонна връзка и с блокирани пътища. Сутринта обаче стана ясно, че от 5 тежки трактора, които могат да участвуват в разкриване на пътищата, само два са готови за работа, а останалите са в ремонт. В централното село имаше изправен само един агрегат за ток, който осигуряваше енергия за задвижване на парното отопление на административната сграда. Останалите все още се комплектуваха с двигатели в ремонтната работилница.

В ТКЗС с. Средище, където няма никакви силови агрегати и досега, поради липса на ток кравите се доят на ръка. Ясно е, че в горните три стопанства, а и в други, не са били взети навреме всички мерки за привеждане в изправност на техниката и посрещане на зимата.

Най-куриозен факт обаче за леко — да не кажем съвсем безотговорно отношение към задълженията си, се констатира в с. Паисиево. Докато в другите стопанства ръководствата се заеха с наличната техника да преодоляват трудностите, в този кооператив ръководителите тръгнаха по пътя на най-малкото съпротивление. Те не проявиха необходимата за такъв момент оперативност и разчистването на пътищата при тях продължи най-дълго.

Зимата едва сега започна. При така стеклите се обстоятелства една нова виелица може да ни постави пред много по-големи трудности. Необходимо е да се огледа всичко, за да се предпазим от всякакви изненади. Какво е необходимо да се направи на първо време?

Най-важната задача сега е да се поддържат всички междуселски пътища и тези до фермите в изправност. Снегът да се почисти така, че да не създава опасност от нови преспи. Не обходимо е да се приведат в готовност всички тежки трактори, които може да се оборудват с булдозерни уредби. Всички силови агрегати да се приведат в изправност, за да могат по всяко време да подадат ток на застрашените обекти.

Преспите около животновъдните ферми да се почистят така, щото да няма опасност от проникване на вода в помещенията при евентуално затопляне, каквито случаи имаше през 1962 година в Бабук и други стопанства. Веднага във всички ферми да се складират достатъчно груби и концентрирани фуражи и винаги да се поддържа запас от смляно зърно и смески поне за една седмица. Във всички села да се осигури резерв брашно и да се набави необходимото течно гориво. Въобще сега ръководствата на стопанствата трябва да направят строга оценка на положението, да се подготвят за всякакви изненади и да посрещнат с пълна готовност капризите на природата. Задачата е животът и стопанската дейност да се движат нормално, не зависимо от трудностите.

Грижи за нормалния живот в кооператива

Както навсякъде, така и в кооперативното стопанство на с. Окорш зимата създаде трудни условия и попречи на нормалния живот в района. Обстановката предизвика оправдана тревога и ръководството на стопанството взе необходимите мерки. За да бъдат изводите по-правилни, набелязаните мерки по-резултатни, потърсен бе колективният ум на партийния и стопански актив в района.

Изводът от срещата показа, че най-големи трудности ще изпита животновъдството. Оказа се, че в стопанството липсват смески, които се доставят от Разград, а пътищата са затворени. С помощта на булдозери започна разбиването на пътя и в крайна сметка задачата бе изпълнена. Въпреки трудностите, шофьорите от стопанството се справиха с възложената им задача.

Денонощната работа и трудов героизъм, който проявиха трактористите от комплексната бригада с бригадир Йордан Козарев, осигуриха пътища до всички населени места в района, а така също и до фермите. С тяхно съдействие се превозва храна за животните. Премахнати са пречките по водоснабдяването то и навсякъде е осигурена вода.

— Не по-малки трудности ни създаде и грижата за прасетата, които трябваше да получи от нас угоителната база в Дулово — разказва секретарят на общинския партиен комитет Георги Димитров. — Трябваше да положим максимум усилия, за да не допуснем смъртност поради задушаване. Неприятност на поднесоха и птиците. Въпреки добрата носливост, внезапно настъпи смъртност и трябваше веднага да се реагира. След като се установи, че страдат от анемия, веднага подсилихме храненето.

Много са преодоленте трудности и при овцете. Наложи се да се дежурят денонощно и сега над 65 на сто от тях са оагнени, без да е допусната смъртност при агнетата.

Сега условията са все още трудни и грижите за нормалния живот в стопанството не намаляват. Поставена е задача на всеки комунист и стопански ръководител да носи лична отговорност за поверения му участък.

Иван НИКОЛОВ

Нова придобивка за механизаторите

Доскоро механизаторите от ТКЗС — Попина ремонтираха инвентара в стара, тясна и неудобна работилница. Сега във втори стопански двор на кооператива се построи масивна сграда. Тя отдалеч привлича погледа със светлата си фасада. Това е новата ремонтна работилница, в която преди седмица се настаниха машини и хора.

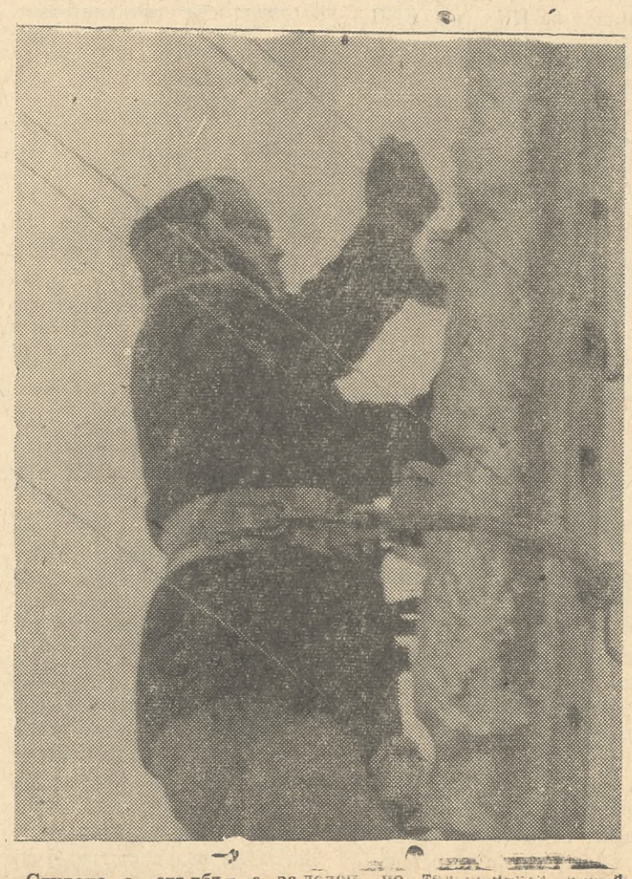
Радостта на механизаторите е голяма. Те за пръв път подготвят инвентара в такова широко, затоплено помещение. Тук ще бъде монтиран и кран, който ще облекчи още повече техния труд.

Новата ремонтна работилница на ТКЗС — Попина напълно задоволява нуждите на кооператива, създава възможност за извършване на бърз и качествен ремонт на тракторите и прикачния инвентар.

Р. ИЛИЕВ

За да са проходими пътищата в окръга ни, сега се използуват всички средства за тяхното почистване. Най-голям дял обаче се пада на роторния снегорин. Със съвременното си устройство и мощна струя той изхвърля снега далеч от платното.

Студено е, стълбът е заледен, но телефонната линия за Голеш трябва да бъде възстановена.

НА СНИМКАТА: Монтьорът Христо Колев.

Единственият останал жив от членовете на екипажа на разбилия се съветски самолет през 1943 година при село Иширково е изпратил поздравителна телеграма със следното съдържание:

ДО СЕКРЕТАРЯ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА ДР. ВЕЛЬО МАКСИМОВ
ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ДР. САВА ШИВАРОВ

Горещо ви поздравявам с настъпващата нова година. Желая ви големи успехи в строителството на социализма във вашата страна, крепко здраве, семейно щастие и дълголетие.

СССР
Крим — Феодосия
Д. Бабий

На трудов пост за разчистване на пътищата

Тази зима е щедра на сняг и студ. В Тутраканския район падна дебела снежна покривка през първите дни на януари и сковa земята и дърветата, затрупа пътищата. А без пътища като че ля замира и живо тът. Но трябва ли да се покорим на природната стихия? Безспорно не! Пет денонощия водят упорита борба за разчистване на пътищата хората от района на пътна служба — Тутракан. Пет денонощия непрекъсната борба със злата зима. В тази борба са мобилизирани и трактористи, и механици, и шофьори, и технически ръководители, и общи работници, и служители.

Развихрилата се снежна буря през нощта срещу четвърти януари затвори всички пътища. Не биваше да се чака ни минута и механизаторите и работниците започнаха упорита борба със снега. Наличните 6 тежки машини бяха поведени от механизаторите за разчистване на главните пътища. По своя път те срещаха закъсали коли, на които оказваха помощ. Силистренският автобус, пътуващ до с. Бренница, например бе откаран до село Белица на буксир. Подобна помощ бе оказана и на товарната кола Сс 10-03, возеща хляб за селата Търновци и Царевдол, на трактори „Беларус“, возещи хляб за Пожарево и Дунавец.

Борбата със снега и виелицата е постоянна и упорита. За два дни пътищата бяха разчистени, но снегът отново заваля, отново бяха завеяни някои участъци от пътищата и отново се поведе упорита борба с природната стихия. С особено дръзновение се справят с поставената им задача трактористите Петър Богданов, Марин Стоянов, Марин Аврамов, Райчо Колев, Христо Христов, Никола Михайлов и др.

Живко ТРУШЕВ

Постоянно да расте ролята на народните съвети

В събота преди обяд председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров изнесе пред съветниците на Градския общински народен съвет в Силистра обширна беседа за работата и решенията на Ноемврийския пленум на ЦК на Партията. Той изтъкна, че решенията на пленума на ЦК на БКП за мястото и ролята на народните съвети в системата на научното управление на обществото са ярко приложение и творческа разработка на част от проблемите, начертани в целокупната ленинска програма на Партията. Решенията на Ноемврийския пленум ще допринесат да се издигнат авторитетът и значението на народните съвети в нашата страна, да се превърнат в активни и пълноценни органи на народната власт и общественото самоуправление.

Ноемврийският пленум — отбеляза другарят Шиваров — начерта основните моменти в по-нататъшната работа на органите на народните съвети, техния дял в разгръщането на социалистическата демокрация и по-пълното задоволяване жизнените потребности на народа. На народните съвети се предоставят големи права, нараства тяхната компетенция във всички области на обществено-политическия живот.

Голям дял за всестранното укрепване на дейността на народните съвети имат и съветниците. Те са призвани да засилят още повече своите връзки с трудещите се, да поставят пред органите на държавното управление техните искания да се удовлетворяват по-бързо.

(СТ)

Международна информация

Опит да се заграби оръжие

ПРАГА, 13 януари (кор. на ТА) — След неотдавнашното ограбване на оръжейния склад на работническите отреди в Орин от заводите край Соколов вестник „Руде право“ съобщава ново нападение на завод, зи път край Прага.

В собствена информация на вестника се казва: „През нощта срещу 10 януари в пропуска на държавното предприятие „Петро“ в Жампах край Прага вмъкнали двама души, които с ножове в ръце поискали от нощния пазач да им даде пистолети и патрони. Според информациите, които получихме, първоначалният неуспех не ги обезсърчил. Оръжието и муниционните в завода се намират в специално помещение, ключовете от което държи директорът на завода, а не фабричната о х р а н а. Щом н а п а д а т е л и т е разбрали, че директорът живее в завода, те се опитали да го принудят със заплахи да им отвори помещението с оръжието, но не успели. Това ги принудило да се откажат от наме ренията си. Преди да избягат, те вързали директора и нощния пазач с кабели и ги затворили в помещението на пропуска. Телефонната връзка със завода била предварително прекъсната.

При следствието е установено, че преди опита за задигане на оръжието, недалеч от завода в Жампах се е движил камион с двама мъже, чието описание съвпада с описанието на двамата нападатели. Камионът бил с номер ME 0119 и, както е установено, същата товарна кола била откраднатa през нощта на произшествието от пражкия завод „Прумстав“. Органите на власта усилено търсят нападателите и камиона.

СРЕЩА МЕЖДУ ХА ВАН ЛАУ И С. ВАНС

ПАРИЖ, 13 януари (ТАСС) Заместник-ръководителят делегацията на ДРВ в Париж Ха Ван Лау се срещна вчера със заместник-ръководителя на делегацията на САЩ Сайръс Ванс.

Според разпространеното тук комюнике на делегацията на ДРВ за срещата се казва, че Ха Ван Лау е разобличил маневрите на САЩ и сайгонското правителство, които упорито държат на своето абсурдно становище за провеждане на двустранно съвещание. Представителят на правителството на САЩ, се отбелязва в комюникето, направи на състоялата се среща уж нови предложения за формата на масата и реда на изказванията. По същество тези предложения не съдържат нищо ново. САЩ и сайгонското правителство, се подчертава в комюникето, умишлено използуват процедурните въпроси, за да отлагат откриването на Парижкото съвещание за Виетнам.

(БТА)

ЛЕТИ „КОСМОС — 263“

МОСКВА, 13 януари (ТАСС) — В неделя в Съветския съюз беше изстрелян научен спътник на земята „Космос — 263“.

Освен научна апаратура, на спътника има радиопредавател, който работи на честота 19,95 мегахерца, радиосистема за точно измерване елементите на орбитата, радиотелеметрична система за предаване на земята данните за работата на уредите.

Апаратурата работи нормално. Координационно-изчислителният център обработва информацията.

(БТА)

Разраства се стачното движение в САЩ

ВАШИНГТОН, 13 януари (ТАСС) — През изминалата 1968 година в САЩ са се състояли 4 950 стачки. Това е със 7 на сто повече, отколкото през 1967 година. В тези стачки са участвували 2,6 милиона души. Това съобщи министерството на труда на САЩ. В съобщението на министерството се признава, че такъв размах на стачното движение в САЩ не е наблюдаван от 1953 година. Най-големите стачки бяха стачката на 250 хиляди работници от предприятията на „Американ телефон енд телеграф кампани“, на 47 хиляди учители от общинските училища в Ню Йорк, на 50 хиляди докери от атлантическото крайбрежие и Мексиканския залив, на 58 хиляди миньори от дитумните мини. През цялата изминала година в резултат на стачките са били загубени 47 милиона човекодни.

(БТА)

Американски изтребител катастрофирал в предградие на Токио

ТОКИО, 13 януари (ТАСС) — Американски изтребител-бомбардировач „Фантом“ паднал снощи на брега на водохранилището около токийското предградие Ирума. Двамата пилоти загинали. При падането си американският самолет разрушил минаващия в този район далекопровод. В резултат повече от 10 000 семейства в градовете Татикава, Хино, Хатиодзи и други са останали за няколко часа без осветление. Било е нарушено и движението по железопътната линия в предградието.

(БТА)

Народните съвети в нов етап на развитие

Животът наложи да се изгради не на по-висок етап цялостната работа на народните съвети, да се постави тя в съответствие със задачите за изграждане на развито социалистическо общество. Усъвършенстването на дейността на народните съвети означава да се даде решителен тласък на процеса за изграждане на научното равнище и ефективността на управленческата дейност.

Ноемврийският пленум на ЦК на БКП обсъди основните, възловите въпроси от работата на народните съвети и даде научно-политическа разработка на проблемата за мястото и ролята на съветите в системата на социалното управление. Правните и организационно-практическите въпроси от тяхната работа ще се уредят с нов закон и други нормативни актове. Всичко това е творческа изява на решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията.

Пленумът на ЦК на БКП през ноември миналата година определи заслужено място на укрепването на съветите като пълноценни и действени обществени органи на територията, за по-нататъшното развитие на демократизма в работата им, за предоставянето им на повече права. Съвсем логично е бюджетът на съвета да се изгражда на базата на собствените приходо-източници, тъй като това ще го стимулира. Същевременно съветът ще може да планира и решава повече задачи от благоустройствен и комунално-битов характер за населението от общината. Поради това няма да се чувствува толкова осезателно помощта на другите производствени организации. А това ще спомогне да се укрепи авторитетът на народния съвет.

При решаването на неотложните културни, битови и обществени въпроси за селищата равностоен партньор ще следва да бъдат вече ТКЗС, ДЗС, потребителните кооперации и др. Те трябва да отделят средства от фондовете си за общественото строителство, което ще спомогне по-бързо да се премахнат различията между града и селото. Все в тази насока естествено е и клоновете за услуги на територията на общината да бъдат в пряко подчинение на съответните изпълнителни комитети на народните съвети, а не обратно, каквато е досегашната практика. Това, разбира се, ще увеличи грижата на народния съвет. То ще бъде в името на интереса на населението, ще може да се създаде известна база от фондове, с които ще се построят и по-добри помещения за разгърната комунално-битова дейност на предприятията. Сега те са ничии и място само за набиране на средства за централните организации, без да се държи сметка за качеството на услугите.

Общинският народен съвет като държавен орган, стоящ най-близко до задачите и нуждите на хората, ще получи и по-голяма компетенция, а не само задължение да отговаря за всички съществуващи отрасли и сектори на територията си, което и обуславя неговото място като орган на държавната власт в системата на социалното управление. За да се изтъкне авторитетът на народния съвет, не са нужни само права и компетенции. Тяхното наличие още не означава разрешаването на въпросите, а са нужни и достатъчно кадри, и то добре подготвени, за да могат да отговарят на изискванията в развитието на народните съвети. Те трябва да проявяват висока взискателност към себе си, да опознават задачите, стила и метода на работа и обществената отговорност. Необходимо е те творчески да решават проблемите, подхождайки научно. Нужни са целенасочени грижи за квалификацията на служителите и материалното им осигуряване, за да бъде действително нормална дейността им, ефективно да провеждат държавната и партийна политика в сферата на територията на съвета.

Под ръководството на Партията в тясна координация с масовите и политически организации и с помощта на населението от общината, ще проявим творчество и инициатива в работата си, за да превърнем в дела решенията на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП.

Христо ПЕТКОВ,
председател на общинския народен съвет в с. Нова Черна

НОВИНИ ОТ ОКРЪГА

Ботева вечер

Навършиха се 120 години от рождението на великия български поет и революционер Христо Ботев. По този случай учениците от основното училище в с. Ножарево организираха под ръководството на учителката по български език Ирина Маркова тържествена вечер.

Доклад за живота и дейността на Христо Ботев изнесе ученичката от осми клас Живка Христова. След това ученици те изпълниха монтаж. Рецитирани бяха и Ботеви стихотворения. Произведения на поета се слушаха и на грамофонни плочи.

Тържествената Ботева вечер завърши с викторина и увеселение.

Ахмед ДЕМИРОВ

Изучават миналото на родния край

Разнообразни са мероприятията, които се провеждат в основното училище в с. Калипетрово по патриотичното възпитание. Наскоро пионерите от седми „б“ и четвърти „а“ клас посетиха паметниците в района на село Брадвари — на съветските летци и на Никола Петров — Караджата.

Учениците пътуваха много приятно — с автобус на „Родинатурист“. В село Брадвари слушаха със затаен дъх разказа за на екскурзовода за живота и революционната дейност на Никола Петров. Те предварително бяха чели за подвига на героя.

След това автобусът пое към Паметника на съветските летци. Там Господин Великов от с. Ширково разказа на учениците за съветските герои.

Пионерите потеглиха към родното си село с надеждата, че ще организират екскурзии и до други забележителни места.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

ПАТРОНЕН ПРАЗНИК

В тъкачния цех на промкомбинат „Текстил“ се състоя преди една седмица тържествено събрание, което работниците на рекоха „Вечер на нашия патрон“. Тя беше организирана от бригадата за комунистически труд „Дочо Михайлов“.

На 2 юни миналата година бригадата обеща да изпълнява една трудова норма за своя патрон. На тържеството бе рапортувано, че обещанието е изпълнено, като са произведени 931 кв. м килими. Членовете на бригадата бяха решили да посетят миналата година къщата-музей „Дочо Михайлов“ в село Бабук и да изучат биографията на своя патрон. Затова на патронния празник се проведе конкурс. Всички вдигаха ръка, искаха да отговорят на въпросите около биографията на вожда на Добруджанското революционно движение.

Най-младите членове на бригадата рецитираха любимите стихотворения на Дочо Михайлов — „Жив е той, жив е“ и „На прощаване“ от Ботев. Първенците в конкурса бяха наградени с книги.

Накрая участниците в тържеството си размениха новогодишни подаръци.

Иванка КУРТЕВА

Пионери на нощно разузнаване

В съревнованието-операция „Българска слава“, организирано от Централния съвет на ДПО „Септемврийче“, се включиха и пионерите от дружина „Млада гвардия“ в Старо село. Трите специализирани отряда, които се сформираха в началото на миналата година, сега работят по втория етап от съревнованието.

Петокласниците участвуват в отряда на разузнавачите. Под ръководството на своя командир Марин Петров те проведоха в края на миналата година последното занятие за годината — военизираната игра „Нощно разузнаване“.

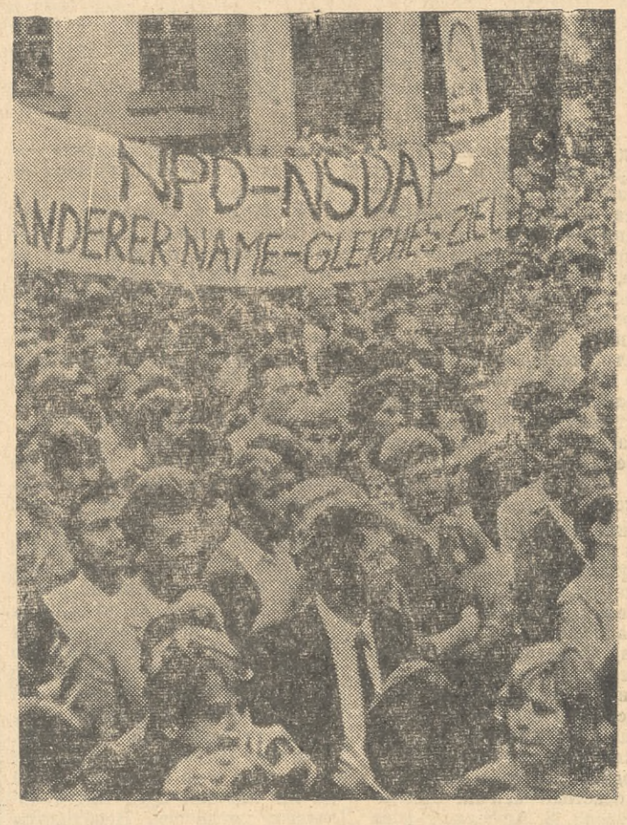
Край селото отрядът се раздели на две команди. Ръководството на едната команда пое секретарят на общинския народен съвет Иван Димитров. Бяха дадени всички предварителни напътствия и двете команди в партизанска колона поеха в противоположни посоки. Пътят бе труден. Лепкава кал се напластяваше по обувките, но никой не изоставаше. Заместник-командирът на отряда — пионерът Д. Манолов, кръчеше пред втората команда. „Бойците“ си избраха по една полянка, накладоха огън и всички се разположиха около него. Само часовоят внимателно се разхождаше по билото, а през пет минути по двама разузнавачи тръгваха да търсят лагера на противника. Пионерите Йордан, Пламен, Светла и Величка с безшумно пълзене се придвижваха напред. Следите на „противника“ не се откриват лесно.

От време на време ракети проблясваха в небето — те бяха сигнали в играта. След това се чуха изстрели — пионерите подред произведоха първите изстрели с оръжие.

Във въздуха се разпръсна зелена ракета, която извести, че определеното време е изтекло. Оказа се, че командата с ръководител Иван Димитров е пленила повече противници и следователно печели повече точки.

Отчетоха се положителните и нетактични прояви в играта и всички поеха обратния път.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Около 2 000 жители на гр. Брауншвайг манифестираха против неонацистката заплаха в ГФР и против реваншистките речи на Адолф фон Таден.

Сплотеният колектив винаги има успех

Тъй като повечето от учителите при народното основно училище „Христо Ботев“ в село Паисиево са на комсомолска възраст, общинският комитет на Комсомола преди година реши с тях да се учреди ново дружество. Преди това те членуваха в териториалното дружество на селото, но спецификата на работата им често ги отсъваше от задачите, които се осъществяваха с останалите младежи.

С учредяването на дружеството се заздрави учителският колектив, подобри се и учебно-възпитателната работа. В сравнение с миналата учебна година, успехът на училището значително се повиши. Дружеството стана инициатор и организатор на „Вечерта на младия учител“, която се проведе съвместно с млади те учители от района на село Окорш. На тази среща се изнесе доклад за необходимостта от съвместна работа на Комсомола и училището, с цел да се осъществява най-резултатно комунистическо възпитание на подрастващото поколение. Учителите от двете общински организации на Комсомола решиха да водят помежду си и съревнование в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България. То ще се отчете на два етапа — в края на учебните срокове, като на победителите ще бъдат връчвани награди.

Наред с учебната и извънкласната работа, учителите от село Паисиево се справиха успешно и с програмата, която подготвиха за новогодишния празник. Пред ученици и кооператори те представиха пиесата „Сватба“. С много хубави впечатления останаха зрителите и от чудесните изпълнения на вокалната група, която пя български народни песни, както и от индивидуалните прояви на учителите-самодейци. С бурни аплодисменти бяха посрещнати изпълненията на Сейфедин Килоолу. След кратка почивка през зимната ваканция учителският колектив с тази програма ще посети и някои съставни села.

Принос за сплотяването на учителския колектив има и ръководството на учителската организация и младият директор на училището Ариф Арифов, който е вина ги сред учителите и е един от инициаторите на всички инициативи в училището. Всички рождени дни се честват колективно, на официалните празници учителите са заедно. Докато колективът е така сплотен, ще има и всестранни положителни резултати.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Интересни и увлекателни лекции изнася комунистът Кирил Качивелов от село Каменци пред участниците в системата на партийната учебна година.

Писма на читателите

За пренасянето на филмите... и културата на шофьорите

В редакцията се получи писмо от другаря Димитър Георгиев, киномеханик в с. Иширково. Той сигнализира за неправилни постъпки на някои шофьори и кондуктори. Ние проверихме случая и се оказа, че авторът на писмото има право. С малки съкращения поместваме писмото на другаря Георгиев и отговора на ДАП — Силистра.

ДРУГАРИ,

Повод да напиша настоящето си писмо до вас е случаят с колите на ДАП, които минават през с. Иширково.

...На 25 ноември м. г. рейсовата кола от Правда за Силистра мина транзит през Иширково. В бързината не успяхме да й запишем номера, но в ДАП — Силистра знаят коя кола е минала на тази дата през селото. Всеки се запита: що за хора са шофьорът и кондукторът, които се страхуват да спрат и обяснят на пътниците, че в автобуса няма място?

Същия ден другата кола от Ножарево за Силистра с номер Сс 20—39 спря в Иширково и пътниците се качиха. Но за голямо „нещастие“ на шофьора и кондуктора, в автобуса бе поставен и един бидон с филм. Като забеляза това, шофьорът загаси двигателя и лично смъкна филма от рейса. На въпроса ни защо го смъква шофьорът отговори, че „просто не желае“ в колата му да има бидон с филм, тъй като „няма място“. А място имаше.

...Ние искаме да поставим пред почитаемата редакция следните въпроси:

1. При липсата на жп транспорт по какъв начин киноработниците ще трябва да експедират филмите от един населен пункт до друг?

2. Кое е по-важно в случая — да се вземе в колата един пътник, който отива да си купи картофи в Силистра и да се остави филмът на автоспирката, или обратно?

3. Докога села с над 2 000 жители като Калипетрово, Алфатар, Иширково и други ще получават нередовно филмите?

Моля горното да се изнесе на страниците на вестника и да се проведе разговор за културата, възпитанието и гражданското съзнание на работниците от автотранспорта. Нека се разреши най-после вечният спор с ДАП — трябва ли да приемат бидони с филми в автобусите или не?

Б. Р. Шофьорът и кондукторът на кола 10—20, която минала транзит през Иширково, са Петър Димитров и Илия Дочев, а на кола 20—39, от която е смъкнат филмът — Пеньо Неделчев и Ариф Алиев.

Отговор на ДАП

Изнесеното в писмото на Димитър Радев Георгиев, киномеханик в с. Иширково, адресирано до редакцията, бе разследвано от специална комисия при ДАП — Силистра за разглеждане провиненията на работниците и служителите.

Установи се, че изнесеното в писмото е вярно и по отношение на двете коли. Първата е минала транзит, затова че е била препълнена и не е имало място за повече пътници, като персоналът е разчитал на това, че следващата кола 20-39, идваща от Ножарево, ще има възможност да вземе чакащите пътници в с. Иширково за Силистра.

На персонала на автобусите добре е известно задължението да спират на всички спирки независимо от това дали има пътници за качване и слизане. А когато колата е претоварена, трябва да спират и уведомяват за това чакащите пътници. Или пък ако пътниците са много, ще направят това достояние в автогарата — Силистра, за да се изпрати извънредна кола. Като не са сторили това, шофьорът и кондукторът на първия автобус съществено са нарушили задълженията си, за което са наказани.

Що се отнася до втората кола 20-39, идваща от с. Ножарево, която е спряла макар и не точно на спирката, и тук шофьорът и кондукторът имат вина за това, че са отказали да вземат бидона с филма. Вярно е и това се установи, че колата е била претоварена и не е имало място за бидона, но шофьорът и кондукторът са били властни да свалят някой от пътниците, качили се от тази спирка, и да вземат бидона. Ако не са имали физическа възможност да сторят това, да поискат съдействие от местните власти или от самите пътници. Като не са сторили това, те грубо са нарушили задълженията си, за което са наказани.

Наредено е на началника на автогарата в Силистра сериозно да обърне внимание на персонала на автобусите за редовното и безпрепятствено извозване на филмите от всички спирки.

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

13

— Пан доктор, моля, да ме извините, но аз по служба...

Доктор Лах се намръщи: не понасяше пушачите и пияници те.

— Не разбирам.

— Докладвам, че трябваше да пия с портиера на улица Волчанска, където е живял нашият клиент. В случая пих също така с жената на портиера и с неговия приятел-обущар.

— А струваше ли си?

— Мисля, че да. Ако се вярва на обущаря, онзи ден нашият клиент е бил в Лодз.

— Какво?

— Да. Обущарят го срещнал случайно, кракът на Гурски бил в гипс и той ходел с патерици.

— А портиерът и обущарят знаеха ли, че търсят Гурски.

— Разбира се. При портиера са били от милицията.

— Така, навярно вече целият дом е информиран за това?

— Навярно. Почтената пани портиерка сама може да замени вестник с голям тираж. Сега за това, че милицията търси Гурски, сигурно знае цялата улица.

— Вие сте подозрително красноречив, смятам, че това не е без влиянието на алкохола.

— И аз така смятам.

— Съмнявам се дали струва нещо вашата информация. Нима Гурски е толкова глупав, че да се показва в града?

— Напълно споделям съмненията ви. Обущарят е могъл да види някой друг, който му прилича, и да измисля цялата история, за да си спечели популярност в очите на обитателите на дома.

— Аз не смятам, че можем да си позволим да пренебрегнем тази информация.

— Без съмнение, трябва всичко да се провери.

— И какво предлагате?

— Трябва да поизтрезнея и да помисля.

— Браво, сега ще наредя по ручик Любич да изясни за изминалите три дни след убийството колко нещастни случаи са станали във Варшава, завършили с травми на краката. А между другото, кой крак е на ранил нашият приятел — левия или десния?

— Не попитах за това, и в главата не ми дойде. — Ковалик явно се смути. — О, боже! — простена той след минута. — Чувствувам, че утре отново ме чака хубава пиячка!

— Ще можете ли още един път да навестите своите приятели на улица Волчанска?

— Да, обещах, че пак ще отида.

— Както изглежда, това няма да ви се размине.

Докторът извади от чекмеджето кутийка с ментови бонбони.

— Вас не ви черпя, по-скоро ви е нужен литър кефир.

Изведнъж Лах се удари с пълната длан по челото.

— А какво презиме е могъл да назове Гурски в „Бърза помощ“ или в болницата? Изглежда не Гурски, защото е оставил документите при покойника. Могъл е да се назове Волски... но не... той не е успял навярно още да смени снимката на паспорта и освен това би било твърде опасно. За какво обаче Гурски е могъл да дойде в Лодз?

Любич съвсем не беше във възторг от поръчението на доктор Лах. Проверката на всички нещастни случаи в продължение на три дни беше невъзможно да се отнесе към леките за дачи, особено в такъв град като Варшава. В течение на тези три дни случаите, завършили с повреда на един от долните крайници, бяха тридесет и осем. На истина на другия ден постъпи информация, че става дума за левия крак, и числото на случаите, влизащи в играта, се сърати на петнадесет. В числото на пострадалите нямаше нито един Волски. В това време, до като помощниците събираха по-точни сведения за жертвата, Любич проверяваше регистрационните книги в различните болници.

Веднъж, четейки „Вечерен експрес“, поручикът изведнъж скочи от място и побягна към „Бърза помощ“. Поводът за такова бързане беше прочетеното съобщение, че пациент, считащ се за леко наранен, умрял веднага щом се върнал в къщи, като аутопсията на трупа показала счупване основата на черепа и кръвоизлияние в мозъка.

Този път щастието съпътствуваше поручика. В този ден, когато загина Волски... на Тадеуш Волски, докаран от „Бърза помощ“ в болницата, била оказана първа помощ и по собствена молба бил пуснат в къщи. Нещо повече, този случай беше известен на милицията.

На сто крачки от хотел „Варшава“ в шест часа кола марка „Трабант“, принадлежаща на известния журналист С. Т., повалила на пътеката за пешеходци човек, който изгубил съзнание. Журналистът го закарал в болницата. Стоящият на пътя милиционер, свидетел на произшествието, извадил от джоба на пострадалия паспорт на името на Тадеуш Волски. В болницата Волски дошъл бързо на себе си. Той помолил веднага да извикат такси, казал, че жена му има болно сърце и известието за произшествието би могло да я убие.

Сега Любич трябваше да признае, че хипотезата на Лах за възможността за пребиваването на Гурски в Полша става правдоподобна. Неволно у поручика нарасна уважението към доктора, макар че отначало не чувствуваше голяма симпатия към него.

От болницата Любич отиде при Лах, който се бе върнал вече в Лодз.

Докторът изслуша внимателно донесението, след което стана иззад масата и започна по своя обичай да ходи със сити крачки из кабинета.

— Намерихте ли този милиционер — свидетеля на произшествието?

— Аз получих отчета от него. Може да се разпита подробно още веднъж.

— А разпитвахте ли този журналист?

— Не, смятам, че нямам право на разпит по собствено усмотрение, без вашето разрешение.

— Правилно. Но работата за почва да се прояснява. Това е вече нещо, поручик. Ние можем да се поздравим един друг, а по-точно би трябвало да поздравим вас.

Неочакваната похвала явно учуди Любич.

— Сега трябва колкото може по-бързо да изработим план на по-нататъшните действия — започна докторът. — Какво предлагате?

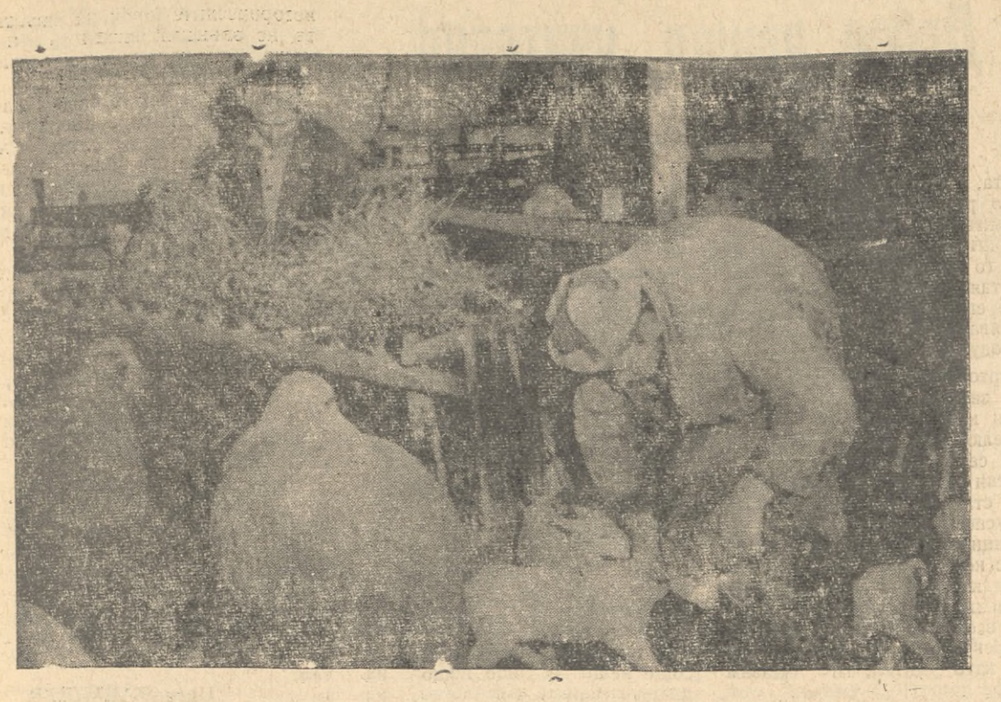
— Най-напред да разпитаме милиционера, минувачите, свидетели на произшествието, и журналиста. Ще поговоря също така с персонала на болницата и ще намеря шофьора на таксито, който е откарал Гурски.

— Съвършено вярно. Към този списък аз бих прибавил още лекаря. Нали някой е трябвало да превърже нараненията крак на Гурски. Казвам „наранения“, защото изключвам нещо по-сериозно. Човек със счупен крак не би вървял по улиците. Да се намери адресът е много просто, ако намерим шофьора на таксито, откарал Гурски от болницата.

— Ще падне много работа.

— Най-после. Отдавна чакаха тази минута. Обичам прогреса. А сега трябва колкото може по-бързо да примамим Брунер в страната. За общественото мнение само вие водите следствието. И така, ще организираме широка прес-конференция. Списанията, радиото, телевизията... Вие — в главната роля. Хитрият убиец се опитал да измами милицията. Обаче измамата е разкрита. Ние знаем, че престъпникът се намира в страната и е попаднал в автомобилна катастрофа, и апелираме, както винаги, към помощта на обществеността. Известно е, че са видели убиеца в Лодз.

(Следва)

Овчарите Юсни Мехмедов и Хасан Берберски са първенци на овцефермата в с. Цар Самуил. Скоро в стадото, за което те се грижат, ще се роди и последното агънце.

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

ПРИЗВАНИЕ

СТУДЕНА ноемврийска нощ. Ветеринарният лекар на ТКЗС — Чернолик току-що бе легнал. Изморен от напрегнатия ден, той бързо заспа. Не мина час, когато в просъница до него достигнаха припрени удари на пътната врата. Неджет Адемов разбра, че се бе случило нещо неприятно. Той се облече набързо. Пред отворената от него врата застана разтревожен мъж:

— Бързайте, другарю Адемов! Една от кравите ни е тежко болна!

В шепота на животновъда ветеринарният лекар долови тревогата на хората от кравефермата в с. Златоклас и настойчивата молба на стопанина, пред която не можеше да не отстъпи. Адемов облече топли дрехи и заедно с късния гост се отправиха по пътя за Златоклас.

А севернякът докосваше с ледени пръсти затоплените му от съня бузи. Ситните дъждовни капчици ги шибаха безмилостно. Но трябваше да се бърза. Трябваше...

Когато влязоха в обора, кравата още лежеше на застлания със слама под. Край нея се суетяха гледачите, без да могат да облекчат страданията ѝ. Защото случаят наистина беше тежък. Без лекарска намеса животното щеше да бъде мъртво.

Адемов веднага разбра, че кравата трябва да се оперира. Даде бързи разпореждания. Подготви се за операцията и отдъхна едва когато тя бе спасена от смъртта.

Отдъхнаха успокоени и кравегледачите, доволни от отзивчивостта на младия лекар. Доволни от Адемов са и останали те животновъди от чернолишкия кооператив. Защото неговата компетентна намеса в не един случай е била толкова нужна, толкова наложителна.

Неджет не остава равнодушен и към нуждите от лекарска помощ при личните стопанства. Когато някой кооператор го помоли да прегледа животните му, той винаги се отзовава с готовност.

... Не беше много отдавна. От автобуса, спрял в центъра на Чернолик, слезе момък с куфар в ръка. Той идваше от София. Завръщаше се в родното си село, след като 5 години бе учил в столицата. Посрещнаха го радостни родителите му, близките му. Посрещаше го цялото село. Най-развълнуван от всички бе старият Адем. Той прикриваше с десница просълзените си очи. Не искаше другите да разберат чувствата му. А колко надежди, колко радост бе донесъл този щастлив ден на отрудения баща. Не беше се излъгал той в сина си. Не беше пращал 5 години пари в София напразно. Момчето му оправда голямото му бащинско доверие. Не го посрами Неджет...

Трудни бяха първите месеци за ветеринарния лекар. Той се мъчеше да прилага в практика та това, което бе учил в Института, но резултатите не бяха успокояващи. Броят на умрелите животни бе твърде голям. Той стана лекар в края на 1963 година, а несполуките на животновъдите тогава бяха очебийни. Само с упорит труд, настойчивост и неподправена всеотдайност Неджет успя да преодолее трудностите. Той се пребори с болестите и високата смъртност в отделните ферми. Докато през 1963 години в стопанството бяха умрели 100 крави, само година по-късно тази цифра се намали на 8. Сега смъртността при всички видове животни е много ниска.

Голяма е заслугата на младия лекар за ограничаването на диспенсията при телетата. Сега тази болест в стопанството е напълно ликвидирана. За това помогна и новата организация при отглеждането на малките животни. За тях вече се грижат отделни гледачи, които са се специализирали в това отношение.

Много тревожен бе преди въпросът и с яловостта на кравите. Когато Неджет стана лекар в стопанството, процентът на тези животни достигаше 30. Миналата година той бе намален на 7,8, а сега е съвсем незначителен. Но колко труд, колко упоритост бяха необходими, за да се ограничат гинекологичните заболявания, да се бди храната, която се дава, да бъде подходяща, защото в противен случай абортите са неизбежни. И сега Адемов с вълнение разказва за оня случай преди две години, когато 31 крави абортирали поради това, че им била дадена недоброкачествена царевица. Всички те били лекувани във ветеринарната лечебница. В резултат на това 26 от тези животни били относно заплодени.

...Беше ранно утро. Неджет бе обходил фермите. Когато се върна в лечебницата, прегледа доведените болни животни. Започваше новият ден, който като всички обещаваше да бъде напрегнат и труден. Но за човека, който обича професията си, който ѝ се е отдал с целия си младежки жар, такива дни са желани, очаквани.

Зия ИСМАИЛОВ

На квалификацията — нужното внимание

Задачата на производствено-техническото обучение е да се подготвят работниците, служителите и инженерно-техническите кадри за по-плодотворна работа, да се повиши тяхната професионална подготовка и техническа култура. Издигане техническото равнище на труда до съвременните изисквания налага да се овладява добре техниката и икономиката на предприятието от всички. Постоянното увеличаване броя на механичните превозни средства в ДП „Транспред" изисква постоянно повишаване на квалификацията на предишните кариери и товарачи, на шофьорите и механизаторите. Ръководството на предприятието добре разбира необходимостта от подготовка на кадри и своевременно организира работниците в кръжоци за изучаване на новата техника и манипулиране с нея. Сега активно работят такива кръжоци при агенциите в Силистра и Дулово. Ръководят ги най-опитните и най-добре запознатите с техническите въпроси — механиците. Наред с устройството на машините и манипулирането с тях, на занаятията в тези кръжоци се разглеждат и въпроси, свързани с новостите на науката и техниката. Всичко това спомага за правилното използуване на наличните машини, за тяхното опазване и за по-бързото им ремонтиране и отстраняване на евентуални повреди.

Повишава своята квалификация и персоналът от агенциите, пряко ръководещ механичната, превозната, товаро-разтоварната и спедиционна дейност. Техническият кръжок с ръководител експлоатационите и спедиторите в Силистра с отговорник Стефан Лазаров, е за пример. В този кръжок се използуват конкретни примери от нашата действителност с необходимите диаграми и таблица. Дългогодишната практическа дейност — 18 години — на ръководителя на кръжока и добрата му теоретическа подготовка позволяват добре да провежда кръжочните занимания.

В предприятието изградени те 7 кръжока обхващат общо 150 работници и служители. Това е значителен процент от целия числен състав на хората от ДП „Транспред". Кръжоците провеждат редовно своите занятия всеки четвъртък, който е обявен за ден на техническата учебна година.

През настоящата учебна година, за разлика от предишните години, подготовката за започване занятията се извърши навреме. Отдадоха се заповеди за ръководителите и участниците. Разработени бяха плановете за програмата и работата на всеки кръжок съобразно с трудовата дейност на участниците. А такива теми като мнгофакторното заплащане на труда, усъвършенствуване организацията на производството, пътища за повишаване рентабилността на икономиката, усъвършенствуване формите на управлението и други, които се отнасят за всички са запланувани и се разглеждат в общи лекции. Попълнен е съставът на методическия съвет. Неговите членове следят за редовността на кръжочниците и правилното провеждане на занятията. Особено старание полага в работата си в тази насока Васил Янчев, който следи дейността на няколко кръжока, а когато е необходимо, и сам изнася лекции.

Една положителна и резултатна форма, която се практикува през тази учебна година, е, че някои трудни лекции се изнасят пред кръжочниците от различните кръжоци от едни и същи специалисти. Това позволява материалът да бъде изнесен по-добре, а оттам и да се усвои по-задълбочено. Ръководството на предприятието следи и за работата по повишаване квалификацията. Всеки месец се прави преценка за хода на учебната година, анализират се постиженията и се оказва необходимата помощ. Много от лекциите се заплащат на лекторите. Води се необходимата отчетност и т. н.

Така работниците, служителите и инженерно-техническите кадри от ДП „Транспред" повишават своите знания и усвояват нормативните документи, приети с 50-то постановление на МС. А това въздействува както за подобряването качеството на услугите, така и за правилното използуване на машините, за по-добрата организация на труда и повишаването на рентабилността на предприятието.

Атанас ВИТАНОВ

Зимният студ не пречи на строителите от бригадата на Иван Стефанов от Дулово. Те продължават строежа на административната сграда на завода за биоконцентратни смески.

Разширява се комплексната механизация

Изтеклата неблагоприятна за растениевъдството година попречи и на бригадите за комплексна механизация да получат предвидените по плана добиви. За отделни култури обаче резултатите не са лоши. Макар и по-малък от очаквания, добивът от 300 килограма пшеница средно от декар в с. Антимово е повече от получаваня преди няколко години.

Положително в работата на стопанството е и това, че все повече се разширява комплексната механизирана обработка на земята. С това себестойността на произвежданата продукция в бригадите за комплексна механизация е значително по-ниска, а средните добиви много по-високи.

Във връзка с това са и взетите наскоро решения да се изградят през тази година още две бригади за комплексна механизация в кооперативното стопанство. По такъв начин процентът на обработваемата земя ще достигне 73 на сто от общата обработваема площ на стопанството.

Внедряването на все по-широкото механизирано обработване на земята има и други предимства за стопанството. То ще освободи значителна част от работната ръка за разширяване на площите на интензивните култури и за постоянно растящите нужди на промишлените предприятия в града.

В тези мразовити януарски дни вниманието на ръководството и специалистите е насочено към комплектуването на двете нови комплексни бригади в селата Дунавец и Пожарево. Площите, предназначени за тях, са вече определени. Предвидени са и културите, които ще сеят. В момента се определя съставът и се проверява наличната техника. Направени са и заявките за необходимите нови машини.

Сега, когато въпросът за създаване на бригади за комплексна обработка на земята се решава успешно, вниманието на ръководството е насочено към търсене на по-голяма ефективност от тяхната работа. Направен е извод, че миналогодишният подход да не се прикрепя допълнителна работна ръка към бригадите не се отрази положително. Често пъти, когато е ставало нужда да се търси допълнителна помощ, е трябвало да се вземат хора от лозаро-овощарската бригада, а с това се е пречело на тях. Този недостатък тази година ще бъде избягнат.

За по-добрите успехи на бригадите ще допринесе и изучаването на опита на другите бригади в стопанството. В организираната школа сега механизаторите се запознават с резултатите на бригадата на Иван Радев от Тутракан.

В бъдеще към големите перспективи на комплексната механизация в района на Тутраканското кооперативно стопанство ще се прибави и поливното земеделие, което ще се осигури от строящата се напоителна система.

Викентий ДУКАНОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В ПЪРВИТЕ ДНИ НА НОВАТА ГОДИНА

Съветското село изпрати 1968-та година. Земеделските стопани си припомнят изживените грижи и тревоги, радости и успехи. През 1968 година при цялата обикновеност на работата — оран, сеитба, прибиране на реколтата — имаше и много не съвсем обикновени неща. През пролетта и лятото дори на най-опитните и прозорливи специалисти и практици беше трудно да предвидят каква ще бъде реколтата. В южната част на страната изсъхналата земя изнемогваше от жажда, слънцето печеше, беснееха суховеи. А там, където не бяха нужни дъждове, всичко беше залято с вода. Толкова по-значително е постигнатото.

Като се говори за постигнатото, необходимо е да се подчертае изразът „за първи път", който характеризира усилията на орачите и сеячите, тяхното укрепнало майсторство и сила, които имат постоянната помощ на държавата. За първи път реколтата от зърнени култури надхвърли 165 милиона тона, а държавните доставки — 68 милиона тона. За първи път обширното руско поле даде средно от всеки хектар почти 15 центнера зърнени култури. Колхозите и совхозите на Русия доставиха на държавата най-голямото количество зърнени култури — над 46,5 милиона тона.

Общият добив на памук надхвърли предвижданията. Узбекистанската ССР продаде на държавата 4 004 000 тона необработен памук. Необходимо беше да се разработи целината, да се напои пустинята, да се усвоят солените земи, за да могат вече три години поред да дават на родината по четири и повече милиона тона памук. Предстои борба за пет милиона и общият добив на памук в страната да достигне седем милиона тона.

Украйна е главният доставчик на захарно цвекло. Тук също въпреки стихиите от всеки хектар бе получено повече от 260 центнера захарно цвекло. За първи път стопанствата на републиката доставиха на заводите за захар 44 милиона тона захарно цвекло.

За първи път посевите на ориз заемаха повече от 300 хиляди хектара, а общото производство на ориз надхвърли един милион тона.

В кратък преглед е невъзможно да се изброи всичко постигнато през 1968 година, всичко, с което тя ще бъде запомнена. Ще посочим само още една цифра: за първи път общата продукция на селското стопанство се оценява на сума — 80 милиарда рубли.

1968 година издигна селскостопанското производство на по-високо ниво, откъдето още по-ясно се виждат перспективите и възможностите да се ускорят темповете. Главната цел на близките години е: да се увеличи средният добив от всеки хектар зърнени култури с 5-6 центнера в сравнение с миналата петилетка, да се получат 190-200 милиона тона пшеница годишно. Ясни и определени са нътищата за постигане на тази цел. Това е химизацията, мелиорацията на земите, комплексната механизация на всички отрасли на селското стопанство, тяхното превъоръжаване на нова техническа основа.

Колхозите и совхозите на нашата страна посрещнаха новата година укрепнали и с по-големи възможности за увеличаване на плодородието, за ускоряване темповете на развитие на всички отрасли на икономиката.

За развитието на селското стопанство през 1969 година от държавния бюджет се отделят 9,2 милиарда рубли, а като се вземат предвид собствените средства на совхозите и на другите селскостопански предприятия — 17,2 милиарда, т. е. с 1,2 милиарда повече, отколкото през 1968 година.

За техническото превъоръжаване на селското стопанство са разработени редица нови машини. Както по-рано главна роля играе тракторът. Експериментира се новият трактор, създаден от колектива на Харковския завод, Т—150. Неговата производителност при оран е с 60-80 процента по-голяма, отколкото на Т—75, а при другите работи е почти удвоена. Челябинският тракторен завод също подготвя за серийно производство нов по-мощен и икономичен трактор. „Основната машина" за годината на Ташкентския завод ще бъде четириредната машина „Узбекистан" за събиране на памук. Изпробват се комбайни за прибиране на зърнените култури с голяма пропускателна способност, а също и редица други машини, които в скоро време трябва да излязат по нивята.

Увеличава се притокът на минерални торове. Предвижда се през 1969-1970 година тяхното производство от 47 да достигне до 95 милиона тона. През 1969 година увеличението ще бъде 13 милиона тона.

Разширяват се мащабите на иригационните работи. Само през последните години иригацията позволи да се разработят милиони хектара земя. Така например само за две години — 1966-1967 г. — вода за поливане получиха над два милиона хектара обработваема земя. А какво значи поливан хектар, може да се види от сравнението: напояваните земи заемат не повече от 5 процента от обработваемата площ и много годишните насаждения, а дават 20 процента от цялата селскостопанска продукция в парична стойност.

Първият месец на зимата е пълен с грижи за новата реколта. Почиства се посевният материал, разменят се обикновени семена за сортови. Хубавият сорт е най-сигурната гаранция за по-високи добиви. Няма по-добро доказателство от това, което даде на нашата страна зимната пшеница „Безостая —1", въведена от академик П. П. Лукяненко. При равни условия, тя превъзхожда своите предшественици по добив с 3-5 процента и повече. Поради това „Безостая—1" заема почти 8 милиона хектара от зимната пшеница в нашата страна.

Голямо е значението на зимните култури за зърнения баланс на страната. През есента бяха засети 36 милиона хектара със зимни култури. През тези дни на юг авиоотряди подхранват зимната пшеница. На север и на изток механизаторите са заети с „бяла оран", те натрупват сняг по нивите.

Като се разделиха с благодарност с 1968 година, съветските селяни, целият наш народ е в правото си да се надява, че 1969 година ще надмине своя та предшественица, която направи много за бъдещия добив.

Б. ОЛХОВСКАЯ

Новости ★ техника ★ Новости

МАТЕРИАЛИ ЗА ЕЛЕКТРОДИ

В Япония са патентовани нови материали за електроди, използувани в спектроскопията. Те се получават чрез смесване на термоактивна смола и метален прах и прах от анализируемия образец. След съответна термообработка електродите се получават в напълно завършен вид.

ОСЕМ ПЪТИ ПО-ЛЕКИ ЕЛЕКТРИЧЕСКИ БАТЕРИИ

Във Франция е изработена нов вид батерия на принципа цинк-въздух. Тя може да се зарежда по всяко време и тежи едва една осма от известните досега класически батерии на принципа олово-киселина. При зареждането на тази батерия достатъчно е само да се сменят цинковите плочи. Батерията е предназначена за приложение в комуникационните системи.

СТЪКЛО, КОЕТО ПОГЛЪЩА И ЗАДЪРЖА ТОПЛИНАТА

Група шведски изследователи и физици са създали нов вид стъкло, наречено „Соларпане", което се отличава с особените си качества. То поглъща и задържа топлината. Покрито е от двете страни с тънки метални пластинки и отразява светлината в желаните дози. В стандартно изпълнение стъклото „Соларпане" пропуска 25 процента от светлинните лъчи на видимия спектър, а само 15 процента от инфрачервените.

В НЯКОЛКО РЕДА

Японецът Минору Хонда — астроном-аматьор, е открил петата по ред комета, забелязана на небето през 1968 година. Тя е наречена „Хонда — 1968" на името на откривателя си. Кометата трудно се забелязва поради голямата си близост до слънцето.

* * *

Известната британска фирма за товарни коли и автобуси „Лейланд" ще произвежда камиони с турбинов двигател. Колите ще могат да превозват от 28 до 38 тона.

* * *

В Ленинград е създаден нов тип трактор „К—700". Той е снабден с 4-тактов дизелов осемцилиндров двигател с мощност 220 к. с. Всичките колела имат самостоятелно задвижване и са еднакви по големина. Тракторът има хидравлични спирачки. Подходящ е за много тежки условия на работа, а също и за транспорта.

* * *

Неотдавна двама рибари са извадили от морето край италианското крайбрежие огромна 5-метрова кост, тежаща почти 400 кг. Археолозите идентифицираха находката като ребро на огромен изчезнал кит.

АЕРОСТАТ-КРАН ВДИГА 20 ТОНА

Специалистите от Ленинградския трест за техническо строителство с участието на Ленинградското общественото конструкторско бюро за строеж на дирижабли „К. Е. Циолковски" при Географското дружество на СССР пристъпиха към разработването на аеростат-кран, привързан тип. Той ще се издига на височина до 500 метра с тежест от 3 до 5 тона.

Понастоящем се довършват техническият и работният проекти на аеростат-кран. Изработват се и части за него. Той ще бъде готов през пролетта на 1969 година.

Проектира се и втори аеростат-кран с товароподемност 15-20 тона. Проверката на тази конструкция ще се извърши чрез летящ модел с дистанционно управление.

ЕЛЕКТРОНЕН ГЕОЛОГ

Когато се пробива сонда, образците от рудата се изпращат в химическа лаборатория за анализ. Геолозите могат да определят качеството и, след като видят резултатите от анализа. Но ето че в пробития кладенец пускат предмет, който прилича на малка тръба. От него излизат проводници към малкия прибор. По отклонението на стрелката на прибора се определя богата ли е или бедна рудата.

Работата на сондажния ферометър МФ—1, създаден в Института по геофизика при Уралския филиал на Академията на науките на СССР, се основава върху свойството, че повечето от железорудните находища са от магнетит — съединения на желязото, които имат магнитни свойства. И според зависимостта между съдържанието на желязото в рудата и нейната магнит на проницаемост може достатъчно точно да се определи качеството на рудата. Приборът е изработен с транзистори и тежи три и половина килограма.

СЛЪНЧЕВА ФОТОЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛА

В базовата лаборатория на Всесъюзния научноизследователски институт за токоизточници в Ереван се проектира опитно първата в световната практика слънчева енергетична инсталация със силициеви преобразователи. Инсталацията е предвидена за продължителна работа без обслужващ персонал, тъй като има автоматично управление, което следи слънцето през деня, включва и изключва енергопотребителите в зависимост от нивото на слънчевата радиация и връща инсталацията в първоначално положение. От нея се захранват две помпи марка „Кама" и за осем часа непрекъсната работа всяка от тях изпомпва 15 куб. м вода на височина 18 м. Такива централи могат да се използуват в пасищата на пустините и засушливите райони.

III РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА — ВРЪХ НА ПОСТИЖЕНИЯТА

В своето дълголетно съществуване народното самодейно изкуство е оказвало огромно влияние за естетическото възпитание на трудещите се, за разнообразяване на техния културен отдих.

Под грижите на Партията, върху основата на постоянно развиващата се материална култура, днес художествената самодейност в нашата страна се превърна във всенародно движение. Категорично за това говори фактът, че сега в окръга функционират 217 самодейни колектива: 54 хорови, 52 вокални групи, 5 народни оркестри, 43 танцови, 7 естрадно-сатирични състава и 3 кръжока по художествено слово.

По творческа зрелост и майсторство някои състави се приближават до нивото на професионалното изкуство. Така например Ансамбълът за народни песни и танци при ОНС и ОС на профсъюзите взе участие със самостоятелни концерти в програмата на Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София, танцовият колектив при читалището в Старо село взе участие в международния фолклорен фестивал в гр. Стражице, Чехословакия, където достойно представи окръга и Родината. Много са колективите, които показаха радващи постижения на окръжните прегледи. Талантливи индивидуални изпълнители, участвували в националния събор-надпяване „Прослава на хайдутството", завоюваха 3 златни и 4 сребърни медала.

Заедно с целия български народ и самодейците от страната сега са изправени пред славната 25-та годишнина от социалистическата революция в България. На този юбилей те посвещават Третия републикански фестивал.

Кои са най-основните задачи, които стоят пред худо жествено-самодейните колективи сега?

Нужно е още веднъж да се огледа репертоарът. Ако е необходимо, тряова да се допълни с нови, ярки произведения, отразяващи героичното минало на нашия народ, социалистическото строителство, крепката дружба с народите на СССР и другите социалистически страни. Защото почти винаги успехът е резултат преди всичко на добре подбрания репертоар.

През юбилейната година повече от всякога самодейните колективи могат да намерят широко поле за културно-масова и обществено-концертна дейност, която да се изрази в много мероприятия: самостоятелни и съвместни концерти, изложби, народни веселия, карнавали и др.

Пред общинските съвети за изкуство и култура стои задачата да съдействуват за организационното укрепване на съставите. Правилно ще бъде, ако общинските комитети на Комсомола изградят временни комсомолски групи в тях, които да съдействуват за подобряване на работата, за упражняване на по-пряк контрол. Наред с това на самодейците трябва да се осигурят време и подходящи помещения за задълбочена творческа работа, защото само при добра обстановка могат да се очакват високи художествени резултати.

Общ проблем за окръга е учебно-възпитателната работа в самите колективи. Нейното съдържание трябва да се изразява в прослушване на записи с изявени изпълнители, изнасяне пред самодейците на специални беседи, провеждане на срещи с изтъкнати ръководители и изпълнители, организиране на вечери и празници, посветени на самодейците и самодейното изкуство.

От особено значение е установяването на контакт между съставите от окръга и институтите и специалистите от обсега на професионалното изкуство с оглед за оказване на целенасочена и квалифицирана методическа помощ.

Пред самодейците от нашия окръг стои отговорната задача — участието им в общинските прегледи през месец февруари и окръжния конкурс на театралната и естрадно-сатиричната самодейност през март. Очакват ни и зонални конкурси по всички жанрове. Предстои концерт на самодейците от окръга на столична сцена, предстои и Третият събор на хоровете от крайдунавските селища. Всички тези прояви ще бъдат проверка на нивото на нашите постижения. За достойното ни представяне на тях се изисква задълбочена творческа подготовка, насочена към по-високо художествено равнище, към подобрение на репертоара във всяко едно отношение.

Постигнатите успехи тази година трябва да се разширяват и умножават, защото самодейните колективи са призвани да развиват благородна и високо отговорна културна дейност. И тя не бива да прекъсва нито за миг.

Момчо МОМЧЕВ

Тревожно бездействие на художествените колективи

Пред художествените колективи стои една неотложна и много важна задача — подготовката за III-ия републикански фестивал, който ще се състои през тази година. Сега именно е време самодейците да работят усилено, за да се представят с богата и хубава програма. В района на Главинишкия съвет изпълнението на тази задача изостава. Най-голяма отговорност носят за това комсомолските организации и дружества, защото повечето от участниците в художествените колективи са младежи. Комсомолските организации и комсомолски дружества не правят нищо за развиване на една по-сериозна дейност, докато в съставното село Падина младежите под ръководството на комсомолския секретар — учителя Садък Мехмедов, работят упорито. Те вече изнесоха своето първо представление на новогодишното тържество. Техният репертоар е уточнен, песните, танците и пиесите се изпълняват с голямо майсторство. Младежите от селата Ножарево и Калугерене обаче още бездействуват. Естествено, и там има читалища, където се събират, четат и обсъждат книги, вестници и списания, играят шах. Но това е недостатъчно. Години наред тук художествените колективи подгствяха интересни програми и гостуваха с тях на съседните села. Разумно ли е, питам аз, да се сложи край на една така хубава традиция?

Главната причина за бездействието на самодейците в Калугерене и Ножарево, а може би и в Падина (въпреки че там все нещо се прави), е тази, че някои родители не разрешават на дъщерите си да идват на репетиции. Нужни са решителни мерки от страна на дружествените комитети на Комсомола. По-голям контрол трябва да се упражнява и от селските и общински партийни комитети. С общи усилия самодейността в района трябва да се съживи.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Добре дошел, учителю!

На моя учител Петко Кръстев

ЗВЪНЕЦЪТ току-що извести края на учебния час. В коридора отначало плахо, а после по-силно зазвъняха гласове те на децата — безгрижни и чисти като сърцата им.

Вървях с дневник в ръка към учителската стая, а в мисълта ми все оня въпрос, който в края на часа неочаквано ми зададе един ученик: „Хубаво ли е да си учител?"

Бях хванал вече бравата на вратата. Обърнах се и отговорих кратко, че тази професия е хубава за този, който я обича.

Руменина изби по лицето му. Не го попитах защо се интересува от това, но мисля, че надникнах в едно от потайните кътчета на сърцето му, на мечтите му. „Добър ученик е, може би след години ще стане учител".

Унесен в мислите си, бавно прекрачих прага на учителската стая. Но ето че тук ме очаква приятна изненада. Имахме скъп гост — най-възрастният учител от селото, който вече е пенсионер.

Застанал в единия ъгъл на стаята, усмихнат, той увлекателно разказваше на колегите ми интересни моменти от своята учителска практика. Слушах го както някога в класната стая, когато гласът му звучеше спокоен или развълнуван, укоряващ и строг, но никога равнодушен.

Когато гласът му секна, мислено заговорих с него. Исках да ти кажа. „Добре дошел, учителю!", но нали „Добре дошел" се казва на гост, а ти десетки години си прекарал в тая стая — или в размисъл над успеха и поведението на учениците, или в приятен разговор с колеги, или пък в мечти да видиш селото и хората му обновени и по-добри.

И все пак аз, който неотдавна прекрачих прага на тая стая като учител, ти казвам „Добре дошел!", защото съм ти признателен, че ти запали някога искрата в моята душа и днес аз съм учител; защото ти умееше да надникваш в сърцата ни и ни учеше да обичаме хората.

Седни, учителю — учител на всички тук. Седни и разказвай. Ние ще те слушаме така, както те слушахме някога на ученическите чинове, защото дълъг е пътят, по който си минал, много неща си научил за човешките радости и тревоги.

Изправяме пред очите ти. Ти ни познаваш още от най-ранно детство. Ние не можем да скрием нищо от тебе, защото още сме твои ученици. Помним уроците ти по история — емоционални и завладяващи. А ти помниш ли колко пъти сме те молили да ни разкажеш „още нещо" и „още нещо" из древногръцката митология, из историческите борби на народите, но звънецът винаги те отне маше. Как неусетно минаваха твоите часове!

Помним те как хубаво говореше на митинги и събрания. Селяните изостряха слуха си да чуят какво ще каже „даскала". Те и днес те питат за много неща, които не могат да си обяснят. Ти и днес си учител на цялото село.

Забелязваш ли, когато минеш по коридорите или надникнеш в класните стаи как с усмивка те посрещат децата. Не им преподаваш, а те чувствуват като техен учител. За тях ти си оня учител, за когото с уважение са ни говорили родителите им, които той някога е учил.

Време е да влизаме в клас. Ти си тръгваш. Междучасието е толкова кратко, че нищо не успяхме да споделим. Идвай често при нас, учителю! Ние има какво да научим от тебе. Аз вече знам какво да отговоря на моя ученик, който ме попита: „Хубаво ли е да си учител?"...

Илия РАВАЛИЕВ

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ

НОВИ ФИЛМИ

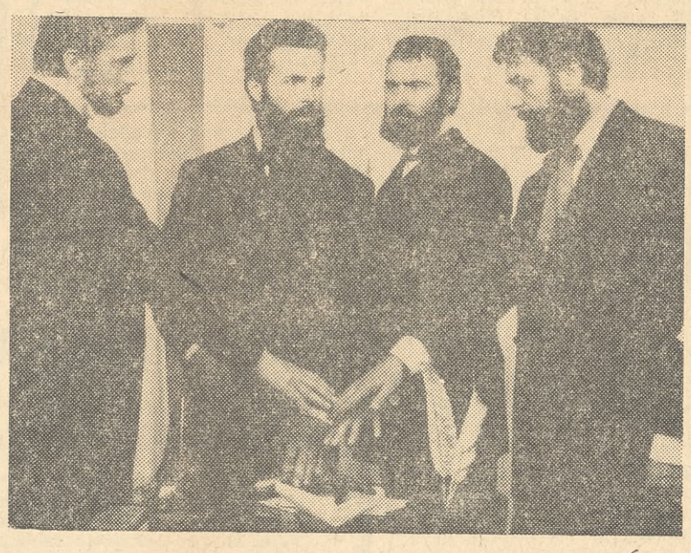
Можем да си представим каква трудност среща, каква отговорност носи на плещите си авторът, дръзнал да отвори за пръв път една велика страница от историята на страната си. Нашата вековна литература на традиция, богатото ни поетично наследство, дългата ни театрална история още не са го сторили, най-младият партньор на изкуствата — киното — се реши да представи Христо Ботев. Може би именно от младостта идва и дръзновението.

Сценаристът Васил Попов, режисьорът Никола Корабов, операторът Константин Джидров е трябвало да изберат своя гледна точка към историческите личности и събития, пребродили необятната гора от факти, често пъти противоречиви, неизяснени или недоказани. Най-близка до нашето мислене, до мисленето на нашите бащи е гледната точка на обаятелния герой, на революционера, поета, публициста, човека, който на 28-годишна възраст остава семейство и личен интерес, за да се хвърли открито в борбата за освобождение на родната си. Но създателите на филма „Свобода или смърт" са избрали по-друга, по-оригинална позиция, провокираща повече разсъждения и въпроси: те са се опитали да изградят трагичната историческа личност, която предварително е обречена да загине, безпомощна да събуди сама народното съзнание, да изнесе революцията. Този герой ще бъде само искрата, която за миг ще светне и ще угасне, но със саможертва та си ще запали огъня у останалите. Навярно затова и авторите спират вниманието ни само върху последните пет дни от живота на Ботев. Всъщност тези дни — от 15 до 20 май 1876 година — фокусират най-важните, най-драматичните моменти от делото на ботевата чета: превземането на парахода „Радецки", слизането на Козлодуй, походът и битката на Милин камък, провалът на въстанието във Враца, трагичното сражение на Околчица. Именно в тези изключителни моменти на нашата история Ботев, в концепцията на филмовите автори, трябва да израсне с цялото си историческо мислене до разбирането за саможертвата в името на една идея, достигнал до по-дълбоката същност на революцията, чиито ум и дух той ще стане, но едва след смъртта си...

Тази гледна точка безспорно е интересна и заслужава да бъде отбелязана като оригинално дирене образа на историческата личност, независимо дали ние ще се съгласим с нея, или не. По-важното е, обаче, че филмът не навсякъде издържа тази авторска концепция. Това особено се отнася до задачите, с които е натоварен в това отношение младият актьор Милен Пенев, изпълняващ Ботев. За съжаление неговият герой по-скоро отразява мисли и действия, отколкото е техен двигател. Коста Цонев (Перо), Всеволод Сафонов (князът), Апостол Карамитев (Тодоров), Васил Колов (Гъдуларчето) — всички тези интерпретации са по-обогатени от тези на централния герой. В същото време обаче трябва да кажем, че тези изяви се възприемат повече рационално, отколкото емоционално; ние оценяваме тяхното поведение хладнокръвно и ги възприемаме без особено вълнение.

По стълбата към изграждането на личността на Ботев и на неговата епоха вече е изкачено първото сериозно стъпало. И това съвсем не е малко.

Иван СТОЯНОВИЧ

Столица на отровата

В зеленината на огромен, блестящ с тропическото си великолепие парк, са разположени сградите на най-големия в света център за производство на противозмийска отрова — Бунатан. През последните години този някога малък институт се превърна в своеобразен град, където всяка сграда има свое място в производството на отровата. Това удивително учреждение основал през 1899 годи на известният бразилски биолог Витал Бразил, започнал своя път от обикновен ловец на змии.

Бразилия в края на XIX век. В джунглите около великата Амазонка настъпва човекът. Каучуковата треска е обхванала страната. Потокът от емигранти, слизащи на пристанищата, се разлива по цялата страна. Под ударите на брадвите се поваля стената от тропическа гора, освобождава се площ за производство на кафе и захарна тръстика. Но джунглите не се предават без бой: тропическата треска, ухапванията на комарите често заставят хората да отстъпват. В сивия мрак на тропическия лес остават хиляди безименни гробове. И най-често причина за смъртта е страшното ухапване на отровните змии, много от които обитават безкрайните гори в басейна на Амазонка. Около 100 хиляди ухапвания в година (от които 20—40 процента смъртоносни) са регистрирани тогава в страната. Внушителна цифра за страна, населението на която тогава наброявало малко повече от десет милиона души. За запазването на човешкия живот били необходими бързи мерки. Правителството възложило на Витал Бразил да организира институт, който би помогнал на населението да победи опасния враг.

* * *

Методът, позволяващ да се обезвредят „отровните зъби", бил разработен от ученик на великия Пастьор, доктор Клемет, създал противозмийския серум. И сега още в Бразилия от змийска отрова страдат някол ко хиляди души, но количеството на смъртните случаи е на малено на два процента. Може би значително са оредели тропическите гори или не са останали отровни змии? Не, все така посреща човека загадъчната и труднодостъпна област на Амазонка със своите отровни змии и насекоми, с тежки заболявания и други препятствия. През 60-годишното съществува не на Бунатан 760 хиляди негови ампули са спасили хиляди хора.

* * *

В уникалната колекция на Бунатан се наброяват 200 хиляди змии, сред които има и много редки и малко изучени. Съвсем скоро бил открит и изучен нов вид удава.

Веднъж в института обърна ли внимание, че в сандъците, на които стоял щемпелът на една от многото отровни змии от долното течение на Амазонка, имало само мъжки екземпляри от вид южноамерикански змии или особи, у които органите за размножение били недоразвити, макар че техният размер говорел за зрелостта им. Обяснението на този факт било намерено, когато експедиция от зоолози посетила един далечен остров по течението на реката. Оказало се, че почти пълното отсъствие на женски екземпляри е единствената възможност да се запазят змиите на острова. Иначе пренаселеността му ще доведе до тяхната гибел от глад.

* * *

За да се получава серум, са нужни живи отровни змии. От основаването на Бунатан досега през него са преминали повече от 550 хиляди. Сега ежегодно в института се получават около 20 отровни змии, представители на различни видове. Средно от една змия през нейното съществуване институтът успява да получи по 30-40 мг лиграма суха отрова.

Но само в тази насока не се изчерпва дейността на учените от Бунатан. Те разработват методи за борба против много заболявания на човека, срещащи се в тропическите лесове.

(От руски)

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Добра организация за спортен живот през зимата

И равна Добруджа облече белия си халат. През тези зимни дни обаче младежите и учениците от село Главиница не се изпокриха на топло. Физкултурното дружество „Левски" в селото създаде много добра организация за спортуване.

Заключителният етап на Третата републиканска спартакиада и спортно-туристическата зима бе открит още в началото на декември. На открито се проведоха състезания по баскетбол, футбол и, макар и малко примитивно, по хокей на лед. Проведоха се нощни походи до „Янковата гора" и „Дерето". Те се съчетаха с военизирани игри, а после край лумналите огньове бе изпълнена литературно-музикална програма. Пионерите и младежите участвуваха и в окръжните състезания по лека атлетика и в комплексното класиране заеха първо място. На първо място се наредиха и боровците в неотдавна провелото се окръжно първенство в Дулово, а пионерите Николай Пенев, Станчо Стоянов, Румен Петров и Панчо Николов са включени в окръжния отбор по баскетбол и ще участвуват в републиканските състезания.

Първата проява през спортната зима бе зимният закалителен крос, а с първия сняг дойде и голямото оживление сред спортистите и учениците. Започнаха масовите спускания с шейни и ски в местността „Баба Неда", организират се разнообразни зимни състезания и игри. В скоро време ще започне младежкият турнир по футбол на малки вратички, а в чест на патрона на училището Васил Левски с учениците ще се проведе баскетболен турнир. Туристическият поход, който се предвижда, ще бъде до хижата на село Осен. Не прекъсват своите тренировки и отборите по баскетбол, волейбол, борба и лека атлетика, които през тази година отново ще участвуват в окръжни и други състезания, организирани в чест на 25-годишния юбилей на свободата.

За голямото спортно оживление в село Главиница заслуга имат както ръководителите Атанас Димитров, Симеон Диков, Петър Пантев и други, така и най-активните спортисти Атанас Василев, Мицо Мацов, Петър Митев, Йорданка Пенева. Но зад всички прояви стои съвместната работа на комсомолските и спортни деятели. Досега в организираните състезания по линия на Третата републиканска спартакиада се отчита участието на повече от 2 000 души. Това са резултати на една добра организация, при която, ако се разполага с повече материални средства, несъмнено ще се умножат и успехите.

Ахмед ДЕМИРОВ

РАЗГОВОР НА СТАДИОНА

През миналата седмица футболистите на „Доростол" започнаха подготовката за пролетния дял от първенството. В нетърпението си да видим отново коженото кълбо в ход, в петък след обяд се озовахме пред „раираните" порти на стадиона. Смълчан, той попиваше бялата мрежа на снега и само в правоъгълника се мяркаха силуетите на играчите, но гласовете им се губеха в студения ефир. Приближихме отстрани. Кирил ЖЕЛЕВ, старши треньор на детско-юношеската школа по футбол към дружеството, който гласовито коригираше действията на футболистите и на пътствуваше. След малко тренировката приключи.

Знаем за дългогодишната практика на този треньор и пожелахме да чуем впечатленията му от няколкодневните занимания с нашите футболисти.

— Не е загубено всичко — отборът може да остане в групата, защото наличните футболисти имат добри потенциални възможности. Но те трябва да се отпрашят, а това се постига само чрез тренировки, но тренировки съдържателни. А момчетата не са тренирани както трябва (първия ден ме попитаха на малки вратички ли ще играем).

Много сериозно трябва да се водят с тях теоретични занимания и да се заздрави дисциплината. Тактическите прийоми, тактическите варианти много малко им са познати, а тази игра иска ум. Тук, според мен, трябва да съсредоточи вниманието си новият треньор. От него много ще зависи и какви ще са занапред отношенията между състезателите. А това никак не е маловажно — сега има много разпри между играчите...

В съблекалнята не е много оживено, но подтиснатото настроение е логично и закономерно — крайната съдба на отбора ще се реши през наближаващия полусезон. Но ето и една друга тревога — екипировката. Почти всички гуменки са скъсани, а анцузите — отдавна износени. След няколко дни отборът ще замине на зимна подготовка в планината. Представяме си ефекта от такава подготовка, когато ще се пазиш снегът да не ти лизне петите под увисналите подметки на гумените. Липсват за зимната подготовка и гумени топки. Кожените не са подходящи за снега.

Повдига се още един въпрос. Половин година Ридван Сабриев е вече в отбора, а ръководството на дружеството все още не е разрешило въпроса за материалното му осигуряване.

Капитанът на отбора Мишо Добрев почти повтори това, което чухме от треньора: „Преди всичко очакваме новият треньор да сплоти отбора и да застане пред нас с тази сериозност, която ще ни респектира да се готвим както трябва."

Любомир КАПИТАНОВ

Ето баскетболната смяна на Силистра. Отборите на най-малките са строени за тържествено то закриване на Десетдневката на баскетбола в Силистра.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ОТП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ" — СИЛИСТРА

набира абонати за
БОЛЬШАЯ СОВЕТСКАЯ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ
в 30 тома
и **ЭНЦИКЛОПЕДИЯ „ПОЛИТИЧЕСКАЯ ЭКОНОМИЯ"**
в 4 тома.
Абонирането се извършва в книжарниците за литература в Тутракан и Дулово и книжарница „М. Горки"
(тел. 37-80) — Силистра.

Срок за абониране 10 февруари 1969 година

СЪОБЩЕНИЕ

Поради зимния сезон експозициите на отделите „Археология" и „Етнография" се затварят за единични посещения до месец март.

Групови посещения могат да стават чрез предварителни заявки на тел. 38-94, ул. „Дочо Михайлов" № 18.

От дирекцията

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 6 (1475) | Четвъртък, 16 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА — ОСНОВНА ЗАДАЧА

ИНЖ. ЯКИМ ПЕТКОВ, СЕКРЕТАР НА ОК НА БКП

Задачите, поставени от Деветия конгрес на БКП за ускорено развитие на производителните сили, за увеличаване ефективността и рентабилността на общественото производство, в основни линии се изпълняват успешно и в нашия окръг. Трудовите колективи от промишлеността работиха упорито за преодоляване на трудностите и достойно изпратиха третата година от петата петилетка. Новите задачи, които се поставиха с 44-то постановление и решенията на състоялия се миналата година Юлски пленум на ЦК на БКП, повишиха още повече отговорността и активността на партийните, стопански и технически кадри в предприятията за изпълнение на дадените пред Партията обещания.

В борбата за непрекъснато повишаване на рентабилността на промишлеността в окръга по пътя на по-пълното използуване на интензивните фактори, за усъвършенстване организацията на производството и труда, ЗПК и ППО успешно мобилизираха силите на всички работници, на инженерно-техническите кадри, на рационализаторите и новаторите. В резултат на това планът за общата промишлена продукция за 1968 година е изпълнен 104,6 на сто. Изпълнени са и дадените пред Партията обещания за компенсиране на загубите от сушата. Или общо при план и обещание 96 891 хил. лева, промишлеността произведе продукция на стойност 97 186 хил. лева, ръст спрямо 1967 година 21,9 на сто.

Най-добри успехи за минала година постигнаха промкомбинат „Камъшит“, изпълнил плана си 128,6 на сто, който даде на народното стопанство 162 хил. лева в повече, ДИП „Липа“ — единственото предприятие, работещо на 5-дневна работна седмица — 111,1 на сто, промкомбинат „Дръстър“ — 113,6, ТПК „Добруджанка“ — 116 на сто, ДСП „Винпром“ — 113,4 и др. Тези успехи нас ни радват. Те говорят, че промишленото производство в окръга се развива с бързи темпове, че все по-голяма част от населението участвува в борбата за неговото превръщане от аграрно-промишлен в промишлено-аграрен район на страната.

Заедно с това тряова да се отбележи, че постигнатите резултати далеч не изчерпват големите възможности на отделните предприятия, не съответствуват на условията, които създава новата система на ръководство на народното стопанство за по-нататъшното ускорено развитие на икономиката на окръга. А планът за тази година, който вече е в ход, поставя пред трудещите се още по-големи задачи. Промишленото производство трябва да нарасне с 25 на сто в сравнение с 1968 година. Всичко това изисква и задължава да удвояваме усилията си и все по-пълно да използуваме натрупания опит и знания.

Изтече и първата десетдневка на месец януари. В интерес на обективната истина трябва да кажем, че резултатите от работата ни са незадоволителни. Това внася сериозно безпокойство в Бюрото на Окръжния комитет на Партията. По негова инициатива градските комитети проведоха съвещания с директорите и партийните секретари. Планът за десетдневката не е изпълнен в близо половината от промишлените предприятия. На много места се повтаря миналогодишната грешка. Така например предприятията от местната промишленост изпълняват плана си за десетдневката едва 77 на сто, такова е положението и с предприятията на централно подчинение. Общо взето по-добре е кооперативната промишленост, но и там резултатите не ни удовлетворяват. Лошо е, че такива големи предприятия като ДИП „Добруджа“, ДСП „Млекопреработване“, ДСП „Родопа“, промкомбинатите „Елек трометал“ — Силистра и Тутракан, ЗГУ „Терма“ и др. са далеч под стоте процента. Резултатите показват, че там, където партийните и стопански ръководства отрано помислиха и се подговиха добре за тази година, осигуриха си и ритмично изпълнение на плана, като в ДМЗ „Стомана“, завод „Хром“, ЗММ, „Липа“, промкомбинат „Камъшит“, ТПК „Девети септември“, „Добруджанка“ и др.

Разбира се, определено трябва да признаем, че за повечето от промишлените предприятия неизпълнението на плана за десетдневката се дължи главно на трудностите, които ни създаде зимата и най-вече лишаването на окръга за повече от 2 дни от електрическа енергия. Това внесе сериозен смут в организацията на производството, с което се наруши ритмичността в изпълнението. Сериозни трудности в материално-техническото снабдяване създаде и затварянето на пътищата, и лишаването на окръга от телефонна връзка с центъра.

Но независимо от това, сега положението е нормализирано. Пред партийните и стопански ръководства стои задачата да поставят на преценка досегашната си работа и наоележат допълнителни мерки за компенсиране на неизпълнението, с оглед до края на м. януари всички предприятия да влязат в график с плана и осигурят ритмичност в неговото изпълнение.

Особено внимание партийните комитети и организации да отделят на работата по усъвършенстване на организацията на производството, труда и управлението, като отблизо се упражняза несбходимият контрол и проверка за изпълнение на набелязаните мероприятия в резултат на комплексните изследвания и критичния анализ. Все по-пълно да се използуват предимствата на новата система на стопанско ръководство в духа на решенията на Юлския пленум, като се съчетават правилно моралните и материални интереси на работниците и ИТ кадри.

Светлините лумнаха отново

Падналият обилен сняг и коварната поледица още след Нова година направиха пътищата непроходими, сковаха дървета, жици и стълбове в ледена обвивка. За възстановяване на съобщенията и пътищата усилено се трудиха няколко дни под ред поощенци и хората от Окръжно пътно управление. За техния героизъм ние вече разказахме в предишните броеве на нашия вестник. Сега искаме да разкажем на кратко и за героите от енергоснабдяване.

Над двеста стълба бяха изкъртени и пречупени от природната стихия. Наложи се замяната на хиляди метри електропроводни жици. А сковалите земята скреж и лед упорито се съпротивляват. Две седмици непрекъснато от ранно утро до късна вечер, мобилизирани, електромонтьорите от трите подрайона на Енергоснабдяване — Силистра водят упорита борба за възстановяване на електропроводните линии. И завчера група надзорници от силистренския подрайон и група надзорници от тутраканския подрайон се срещнаха по електропровода източно от село Н. Попина.

Вечерта бе вече прибулила заснеженото поле, ала по заледените стълбове още се мъркаха силуетите на електромонтьорите. Прихванал заледения стълб с предпазния си ремък, Георги Филчев заменяше за устоялия на бурята железобетонен стълб изолатори. Долу, над хрупкащия сняг, електромонтьорите Неделчо Петров, Георги Неделчев, Стоян Неделчев и Марин Байрактаров — от тутраканския подрайон, и Никола Пеев — от силистренския подрайон, натягаха и свързваха краищата на съсъсаната медна жица. Оттатък долината, край село Н. Попина, се чуваше дружният вик „Аоруп!“. Там кооператорите от селото се бяха притекли на помощ и заменяха съчупените стълбове с нови. Те видимо също бързаха и не си отиваха: искаха на следващия ден да лумнат отново живителните светлини на електричеството.

След като отстраниха повредите по електропровода Тутракан — Кубрат и свързаха всички села от подрайона, тутраканци се впуснаха на среща със силистренци. И на 14 януари срещата се състоя източно от Н. Попина. През същия ден група електромонтьори от надзора под ръководството на началника на подрайон — Силистра Илия Василев завършваше възстановителните работи по електропровода за с. Ситово. Нощта и тук завари по заледените стълбове електромонтьорите Тодор Стоянов, Марин Киров, Веселин Ганев, Любен Стоянов, Иван Йорданов и др. Умората и студът — техни постоянни врагове и неотлъчни спътници до последния ден на възстановителните работи — 15 януари, не сломиха бодрия им дух и те от ранно утро до късна вечер работеха спорно. А вчера възстановителните работи по всички участъци на окръга бяха завършени. Свет наха отново всички селища.

М. ГЕОРГИЕВ

ВЪЗНАГРАДЕН ТРУД

В борбата за изпълнение на партийните решения, ръководството на кооперативното стопанство в с. Сребърна преодоля не една трудност, за да укрепи по-нататъшното развитие на икономиката на кооператива, повиши рентабилността на всички отрасли. В стопанството успешно се развива растениевъдството с подчертан характер на зърнопроизводството. Разширяват се трайните насаждения, зеленчукопроизводството. Голям дял се пада и на животновъдството.

Непрестанното изучаване на изискванията на производството и разширяването на комплексната обработка на земята, механизацията на труда и в другите отрасли, вътрешната концентрация и специализация на производството, спомогнаха да постигнат непознати за стопанството производствени резултати.

В сравнение с 1965 година общата продукция само през 1967 година се увеличи с 65,44 лева на декар, а през миналата година, въпреки големите суши с над 62 лева. Увеличават се и добивите от единица площ. Въпреки трудните условия, които през миналата година от единицата са получени по 257 килограма средно от декар, а слънчогледа по 290 килограма. Много повече от преди са и добивите от домати и грозде. През изтеклата година са събрани по 6 278 килограма домати и 1 100 килограма грозде от декар. Увеличена е продуктивността и в някои отрасли на животновъдството.

Използувайки интензивните фактори и постоянно подобрявайки организацията на труда, успоредно с увеличаването на общата продукция расте и производителността на труда както за човекоден, така и на един работещ. Средно зает кооператор. Само през миналата година общата продукция на човекоден достигна 11,32 лева, на кооператор 2 762 лева, а това е значително повече от преди, с изключение на 1967 година.

Значително развитие получиха и производителните сили. Бързо нарасна и качествено се измени материално-производствената база. Особено увеличение получиха основните фондове и се подобри тяхната структура. Капиталните вложения се насочиха предимно към активните обществени фондове — трайни насаждения, селскостопански машини и други. Това спомогна основните фондове на 1000 декара земя да нарастнат с 37,67 на сто, а с това енерговъоръженността се повиши със 79 на сто в сравнение с 1965 година, а броят на тракторите с 42 на сто. За използуване интензивните фактори на земеделието говорят и нарасналата употреба на химическите торове и препарати, които са увеличени близо два и пъти.

Въпреки това кооперативното стопанство не бележи особено добри резултати в животновъдството. С изключение на овцефермата и свинефермата, останалите ферми са губещи. Снижен е млеконадоят от кравите и яйценосът, с което е ликвидирана възможността от тях да се осигури печалба.

Въпреки трудностите обаче, в резултат на приложението на новата система на ръководство, бяха внесени коренни изменения в работата. Подобрената от четност и засилената заинтересованост от страна на кооператорите доведоха до значително намаляване на материалните разходи и в крайна сметка да приключи с успех и 1968 стопанска година.

Въпреки неизпълнението на плана за общата продукция, общият доход достигна 1 553 000 лева, а това е почти предвиденото по плана. За разпределение на кооператорите са заделени 915 000 лева, а за текущо премиране 15 000 лева. Вместо да вземе от фонда „Гарантирано заплащане“, кооперативното стопанство внася 73 000 лева в този фонд и той нараства на 366 000 лева.

По такъв начин е осигурен доход от 1 000 декара обработваема земя по 23 лева. Човекоденят тук възлиза на 3,60 лева, а доходът на един работоспособен кооператор е 806 лева.

С този краен резултат кооперативното стопанство в с. Сребърна прави решителна крачка към нови успехи през юбилейната година.

Иван НИКОЛОВ

Семинари с партийните секретари

По решение на Бюрото на Окръжния комитет на Партията през месеците януари и февруари се организират семинари за обучението на секретарите на първичните партийни организации от целия окръг. Всеки семинар се провежда по специална програма и диференцирано.

В понеделник започна обучението на секретарите на партийните организации от промишлеността, строителството, търговията и транспорта. Той ще трае до 18 януари. До края на месец януари ще се състои семинарът със секретарите от областта на селското и горското стопанство. Предвидени са и семинари за секретарите на селските териториални, кварталните, учрежденските и учителските партийни организации, които ще бъдат през месец февруари.

В семинарите се изнасят лекции по партийно-организационни и други въпроси. Централно място е отделено на решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията, приложението на новата система на ръководство на народното стопанство, борбата с идеологическата диверсия на империализма, на международното положение. Лектори са секретари на ОК на БКП, лектори от окръга и научни работници от София.

(СТ)

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

НОВ ТРИУМФ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА

В Космоса — два съветски кораба!

МОСКВА, 15 януари (ТАСС). Днес, 15 януари 1969 година, в 10 часа и 14 минути московско време в орбита на спътник на Земята е изведен космически кораб „Съюз—5“ с екипаж от трима космонавти. На борда на космическия кораб се намират съветските летци-космонавти: командирът на кораба подполковник Борис Валентинович Волинов и членовете на екипажа: бордовият инженер, кандидат на техническите науки Алексей Станиславович Елисеев, инженер-изследователят подполковник Евгений Василевич Хрунов.

В 17 часа и 30 минути московско време на 15 януари 1969 година космическият кораб „Съюз—4“ направи 21, а космическият кораб „Съюз—5“ — 5 обиколки около Земята. По време на полета, в съответствие с приетия режим на работа, екипажите на космическите кораби преминаха от кабините на космонавта в орбиталните секции и изпълниха набелязаната програма от експерименти и научни изследвания.

Летецът-космонавт Шаталов извърши медицински изследвания, наблюдава хоризонта на Земята и неговата яркост. По време на радиовръзката командирът на кораба „Съюз—4“ съобщи, че му е приятно да узнае за успешното извеждане в определена орбита на космическия кораб „Съюз—5“, в който се намират негови другари. Той отговори, че в дружния колектив всяка задача ще се изпълни по-леко.

Екипажът на космическия кораб „Съюз—5“ направи кино- и фотоснимки от кабината на кораба и изпълни широка програма от научни изследвания. По-специално наблюдава небесните светила при ориентирано положение на кораба, изучава преминаването на радиовълните в йоносферата, извърши медицински изследвания, води наблюдения на геолого-географски обекти на земната повърхност. Инженер-изследователят Хрунов направи навигационни изследвания.

Членовете на екипажа на кораба „Съюз—5“ изпратиха поздравление до всички създа тели на космическия кораб. Според телеметричните данни и докладите на командирите на корабите Шаталов и Волинов всички системи продължават да функционират нормално. Здравословното състояние и самочувствието на летците-космонавти е отлично. Полетът на корабите „Съюз—4“ и „Съюз—5“ се осигурява надеждно от командно-измервателни комплекси на Земята. Техните измервателни пунктове са разположени по цялата територия на Съветския съюз — от западните му граници до Тихия океан.

В работата на командно-измерителните комплекси вземат също така участие научноизследователските кораби на Академията на науките на СССР „Моржовец“ и „Невел“, намиращи се в района на Гвинейския залив, и корабът „Владимир Комаров“, намиращ се в северозападната част на Атлантическия океан. Полетът на космическите кораби „Съюз—4“ и „Съюз—5“ продължава успешно.

РЕПОРТАЖ ОТ КОСМОСА

РАДИО, 15 януари. От борда на космическия кораб „Съюз—5“ екипажът предаде телевизионен репортаж. Репортажът започна с изявление на командира на кораба Волинов: „Земя, ние, екипажът на космическия кораб „Съюз—5“ — заяви Волинов, — приветствуваме вас и поздравяваме учените, конструкторите, работниците и всички, които взеха участие в създаването и пускането на тоза превъзходен и най-надежден космически кораб. Ние понесохме леко участъка на извеждането на кораба в орбита и първия етап от полета. Всички системи на кораба работят отлично. Приступваме към изпълнение на поставените ни задачи“.

След това говори борд-инженерът Алексей Елисеев: „Претоварването при влизането в орбита беше много малко — каза Елисеев, — ракетата-носител работеше съвсем устойчиво“.

Светът е възхитен

РАДИО, 15 януари. Чуждестранните информационни агенции, цялата световна общественост следят с огромно внимание хода на новия съветски космически експеримент. Ръководителят на Станцията за наблюдения на изкуствени спътници при Западноберлинската обсерватория Химер заяви пред кореспондента на ТАСС, че новият съветски експеримент с два космически кораба има важно значение за създаването на космически станции, които ще станат изходна база за полетите на човека към други планети.

Според Химер тази година ще бъдем свидетели на множество големи постижения в усвояването на Космоса. Това показва изстрелването в Съветския съюз на автоматичните междупланетни станции „Венера—5“ и „Венера—6“ и сегашните полети на „Съюз—4“ и „Съюз—5“.

Всички днешни централни полски вестници излязоха с огромни заглавия на първите си страници: „Светът отново гледа към Космоса“, „Новата съветска експедиция в Космоса се провежда успешно“. „Ви хър от космически сензации“ — именно така изрази говорителят на полското радио, който прочете новото съобщение на ТАСС, своето и впечатлението на милионите хора за новото забележително постижение на съветската наука и техника — изстрелването на „Съюз—5“.

През юбилейната година — многостранен подем

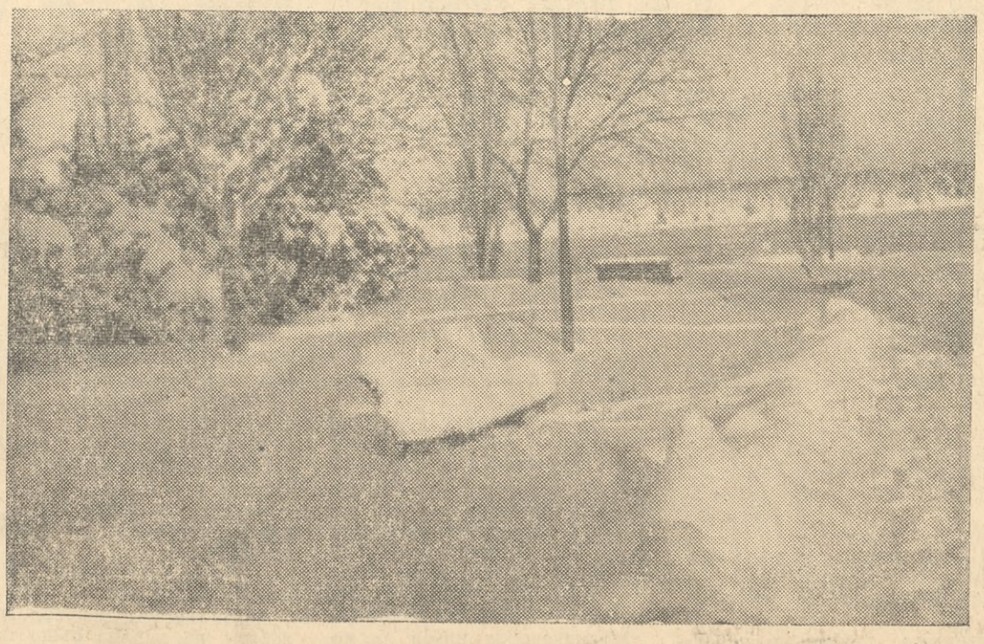
Още преди да настъпи календарната нова година, комсомолците от ДИП „Липа“, заедно с всички работници от предприятието, отпразнуваха встъпването в юбилейната трудова година — производственият план за миналата година бе изпълнен с 40 дни предсрочно. Оттогава започнаха дните на многостранния подем в работата им. Градът ни през тази година ще отпразнува двоен юбилей — 25-годишнината на свободата и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град — и те се готвят да го посрещнат с достойни дела.

През юбилейната година усилията се насочват към по добряване качеството на продукцията, която от Силистра тръгва по далечните пътища на света. Сега предстои да се запознаят всички комсомолци със саратовския почин, който несъмнено ще спомогне да се издигне още повече мар ката на предприятието. За това ще допринесе и съревнованието с комсомолците от сродните предприятия в Русе, Шумен и Толбухин.

1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град изнесе на преден план инициативи, свързани с отпразнуването на тази дата. Комсомолците се заеха да изучат по-детайлно историята на града. Посетиха близките исторически местности, свързани с нея, издирват се и други материали. Тазгодишният градски карнавал ще бъде тематичен и във връзка с това ще се търсят подходящи носии, ще се изучат обичаи и битови моменти, които характеризират историческото минало на града. Ще се влезе във връзка с музея и ако е необходимо, комсомолци те с готовност ще се отзоват на помощ при разкопки. Те взеха участие в терасирането и посаждането на фиданки и сега пред предприятието си ще посадят липови дръвчета — нали предприятието се казва „Липа“.

Един от политическите кръжоци разглежда историята на младежкото революционно движение. Това ще спомогне да се запознаят младежите по-отблизо и с историята на съпротивителното движение, която е изпъстрена с героични дела на младежи. Ще се преклонят пред паметниците на Иван Стайков и Саул Авербух и пред гроба на загинали те край село Иширково съветски летци. По заводската радиоуредба, която ще се монтира в новия комсомолски клуб, ще се излъчват предавания, свързани с делата на трудовия колектив в чест на двойния юбилей.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Пленителна, бяла тишина...

Партийният кабинет — център на методическо ръководство на пропагандистите

Партийният кабинет на обществени начала при ГК на Партията в Тутракан вече се утвърждава като център за методическо ръководство на пропагандистите. Той работи усилено за повишаване на политическата им подготовка, за задоволяване нуждите от технически и други нагледни средства. Досега кабинетът организира няколко семинарни занятия. С пропагандистите от градската партийна организация беше проведено практическо занимание за най-правилното използуване на техническите средства. Провеждат се консултации по отделните дисциплини. Консултантите посещават учебните занятия и подпомагат пропагандистите.

За да се подобри методиката на преподаване в школите по основи на марксизма-ленинизма, наскоро се състоя обмяна на опит. Всички пропагандисти присъствуваха на занятие на школата по марксистко-ленинска философия при СП „Комунални услуги“ с пропагандист Вергил Русев. При предварителната подготовка партийният кабинет помисли много добре как да се онагледи материалът и по какъв начин да бъде изложен от пропагандиста. Заниманието премина в светлината на изискванията.

След това присъствуващите пропагандисти споделиха свои опит. В изказванията си те обърнаха голямо внимание на онагледяването на лекцията и метода на преподаването. Пропагандистите Сава Янчев, Александър Ковачев, Димитър Пасатов изказаха задоволството си от работата на ръководителя на школата Вергил Русев. Видяното ще спомогне и останалите пропагандисти да подобрят своята работа.

През тази партийна учебна година ще бъдат проведени и други диференцирани занятия с всички пропагандисти по дисциплини. Наред с това Градският комитет на БКП полага големи грижи да се усъвършенствува дейността на партийния кабинет, за да се издига на по-високо равнище обучението на комунистите.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. ЛЕНИН

ЛЕНИН В САМАРА

...В КАЗАН през юли 1889 година... бяха арестувани Федосеев и някои членове на кръжока му, в който членуваше и Ленин. А през май 1889 години на цялото ни семейство се премести да живее в Самарска губерния. Това спаси Илич да не попадне в ръцете на полицията. В по-затънтената Самара Ленин имаше възможност по-спокойно да чете марксическа литература, а по-късно и да се подготви за изпит в университета.

Владимир Илич се стремеше да постъпи отново в университета, но властите упорито му отказваха. Най-сетне му бе разрешено да се яви на изпит за завършване на университета, но без да посещава лекции. Тогава той се зае усърдно да изучава различните юридически дисциплини и през 1891 година положи изпит в Петербургския университет. Мнозина се учудиха, че той — изключеният от университета — за една година, без чужда помощ, без да положи никакви годишни и семестриални изпити, се е подготвил така добре и е взел всички изпити едновременно със своя курс.

Социалдемократическото движение едва си пробиваше път. Народниците все още бяха стълбове на обществената мисъл... За борба срещу установените възгледи беше необходимо преди всичко да се въоръжиш както с теоретически знания — да изучаваш Маркс, така и с материал за прилагане на тези знания към руската действителност — да изучаваш статистическите изследвания на развитието на нашата промишленост, на нашето земевладение и т. н. Обобщаващи трудове в този смисъл почти нямаше: трябваше да се изследват първоизточниците и въз основа на тях да се правят изводи. С тази голяма работа пръв се зае Владимир Илич в Самара.

Ленин продължаваше да се занимава сериозно със съчиненията на Маркс и Енгелс, същевременно се запозна с всички съчинения на народниците, зае се да ги провери и да изясни чрез статистически изследвания възможностите на социалдемокрацията в Русия... Ленин не само четеше и проучваше, но и пишеше реферати върху прочетеното. Един от тези реферати беше неговият труд върху книгата на Постников „Южноруското селско стопанство“, озаглавен „Новите стопански движения в селския живот...“

Този реферат, както и други те, написани по-рано реферати по изучаване на марксизма, Владимир Илич прочете в кръжоците на местната младеж...

Владимир Илич умееше да взема отвсякъде всичко най-хубаво. Той не само оспорваше възгледите на народоволците, но и възприемаше техните революционни навици. С интерес слушаше и запомняше разказите за методите на революционната борба, на конспирацията, за условията на живота в затворите, за връзките с тях; слушаше разкази за процесите срещу народниците и народоволците.

...Рефератите на Владимир Илич за съчиненията на В. В. Южаков, на Михайловски, четени в самарските кръжоци, по-късно, претърпели известна преработка, съставиха три тетрадки под общото заглавие: „Кои са „приятелите на народа“ и как те воюват срещу социалдемократите?“. Една от тези тетрадки и досега не е намерена, а другите две влязоха в пълното издание на неговите съчинения и, както справедливо се посочва, съдържат основното в развитите от него по-късно възгледи — основите на ленинизма.

През самарския период Владимир Илич премина не само теоретична школа. Неговият живот в тази толкова типична за руското селячество губерния му даде много от знанията и разбиранията за този обществен слой. Тези знания изиграха огромна роля както при формулирането на аграрната част на нашата програма в предреволюционната борба, така и при изграждането на нашата партия след победата.

Много ценен материал за положението на селяните в областта Илич получи от разказите на Марк Тимофеевич Елизаров (мъж на А. И. Улянова — Елизарова), който по произход беше селянин от Самарска губерния и поддържаше тясна връзка със своите съселяни. Той разговаряше и с по-големия брат на Марк Тимофеевич — Павел Тимофеевич, забогатял селянин, станал търговец. Учудваше ме колко дълго и с какъв интерес Володя беседваше с този полуграмотен, чужд на каквито и да било идеали, кулак и едва по-късно разбрах, че той е получавал от него данни за положението на селяните, за разслоението сред тях, за възгледите и стремежите на икономическата върхушка в селото.

В тези разговори се проявяваше характерното за Илич умение да разговаря с хората, да извлича от всеки нужното му: умението да се откъсва от средата, да не бъде задушаван от теориите, а трезво и внимателно да се вглежда в обкръжващия го живот. В умението да бъде твърд последовател на дадена теория и същевременно трезво да отчита всички особености и изменения, които минутата да не изпуска изпред вид общата принципна линия, а също нито за момент да се откъсва от родната руска земя, на която той стоеше. Това съчетание, както вече беше веднъж е посочвано, беше главният източник на силата и знанията на Илич. Ленин, който никога не говореше книжно, на когото не налагаше своята теория, той умееше да бъде и добър селянин, добър другар. Свободните си часове също използваше за да изучава внимателно кръжаващия го живот и да взема от него всичко ценно и нужно.

Владимир Илич научаваше много неща и от непосредственото общуване със селяните. В разговорите с тях той искаше да разбере какво е положението им, как живеят. За това той повече слушаше, а по-малко говореше.

Така се развиваше и расте в провинциалното градче в тишината на изолираното стопанство оня Ленин, който постави основите на РКП и я поведе към победа, след победата — към изграждането на тези основи.

Ана УЛЯНОВА — ЕЛИЗАРОВА
Агенция „Новости“

Последната проява за годината

В един от последните дни на старата година пионерската дружина „Млада гвардия“ в Старо село проведе последното планувано мероприятие за годината. То бе посветено на 25-годишнината от създаването на любимата организация.

За срещата с бившите дружинни ръководители в селото пионерите знаеха още от началото на учебната година и я очакваха с голям интерес. От единадесетте дружинни ръководители, които са работили в селото, шест продължават да се занимават с пионери от нашия окръг и пионерите бяха сигурни, че те ще дойдат.

Тържествената среща бе открита с подходящ монтаж, изпълнен от пионерите, след което дружинният председател Валерия Игнатова покани в деловия президиум гостите. Първа взе думата Недялка Цанкова, първият щатен дружинен ръководител в селото. Интересни неща разказа тя за дейността на пионерите преди 18 години: какви сборове и вечери се провеждали, за ролята на пионерските агитки по време на масовизацията на селското стопанство, за културно-масовите прояви. Чудно и смешно им се видя на пионерите, че тогава около 500 ученика са разполагали само с една футболна топка.

Кръстинка Цветкова разказа за за дружбата на пионерите от селото с граничарите. С тях те се разхождали неведнъж по Дунава, изнасяли им програми в заставата.

За вълненията и радостите, които съпътствуват живота на пионерския ръководител, говори Атанаска Минчева, а в духовития си разказ бившата дружинна ръководителка Иванка Григорова разкри романтиката на пионерския живот. Сега тя е в агрономическия факултет в Пловдив, но винаги си спомня най-ярките моменти от работата си с отрядите.

Много неща научиха пионерите от историята на своята организация в селото. На гостите, които им ги разказаха, те поднесоха малки сувенири и им завързаха пионерски връзки.

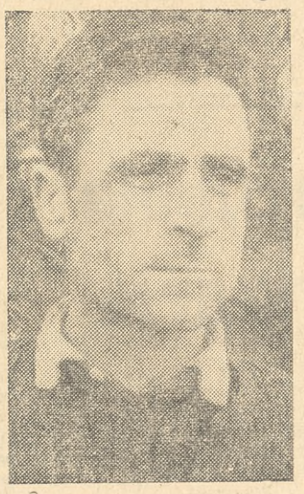
Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

В деня, когато чествуваха 20-годишнината от основаването на кооперативното стопанство, дуловските кооператори устроиха парад на техниката. Двете снимки недвусмислено показват характера на труда в началото, когато се е създало стопанството, и сега.

Снимки: Ст. ТОДОРОВ

Те разпространяваха истината за Родината

Комунистът Стоян Бойков е един от най-добрите животновъди в Алфатарския кооператив. С добрата си работа винаги служи за пример, спечелил е доверието и уважението на колектива.

Тази история започнала така. На 26 август 1941 г. село Холми в Черниговска област било окупирано от фашистите. По поръчение на Холменския райком на партията Николай Еременко останал в селото, за да организира около себе си комсомолското нелегално движение. Скоро такъв отряд бил организиран. В него влезли: Александър Омеляненко, Леонид Ткаченко, Феня Внукова, Катерина Дяченко, Александра Костромина и Анастасия Резниченко.

Нелегалните започнали редовно да помагат на партизаните с всичко, каквото можели — продоволствие, боеприпаси, даже организирали за тях ремонт на обувки и пране на бельо. Едновременно с това те водели голяма разузнавателна дейност.

През ноември в отряда дошъл Фьодор Резниченко — брат на една от участничките в нелегалната организация. Той бил удивително ловък и способен момък. От три счупени пишещи машини измайсторил две. И което особено много зарадвало всички негови другари — сгло бил радиоприемник. Това било голямо събитие — комсомолците от отряда „За Родината!“ получили възможност да приемат по радиото комюникетата на Совинформбюро. В квартирата на Шура Омеляненко организирали печатен „цех“: използувайки информацията, получена от ефира, те съставяли текстовете на позиви и ги размножавали на машините в 50-60 екземпляра. След това разлепвали позивите по огради и къщите на селото.

Холменските селяни се ободрили. Те започнали редовно да научават от позивите за истинското положение на фронтовете, укрепнала вярата им в скорошната победа на Червената армия. Само за пет месеца нелегалните разпространили около пет хиляди позива.

Хитлеристите не намирали никъде покой. Все по-често и по-често се взривявали вражески коли, складове с боеприпаси, нарушавала се телефонната и телеграфната връзка.

Гестаповците останали без крака в търсенето на смелчаците. Разярените гестаповски шпиони хванали Николай Еременко, Леня Ткаченко, Феня Внукова, Федя Резниченко и Шура Омеляненко. Младежите били подложени на страшни мъчения, но палачите не получили нищо от мъжествените патриоти. На 3 март 1942 г. младите герои, едва държащи се на крака, но съхранили пред смъртта твърдост на духа, били разстреляни.

В памет на героите от комсомолското нелегално движение в Холми е издигнат паметник.

(Превод от руски)

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

14

Ще дадем даже адреса на улица Волчанска. Ама че сензация ще бъде за жителите на този дом, за обущаря и портиера, които в течение на два дни пиха за наша сметка и едва не тласнаха по лъжлив път нашия деятелен поручик Ковалик... Ще стане горещо на нашия приятел след тази конференция. Ще започне да го търси милицията, Брунер с целия свой апарат и широките кръгове на обществото, както казва моят неоценим шеф. Колосално дело! — Докторът потри ръце.

— Аз бих искал да обърна вашето внимание, пан докторе, че никога по-рано не съм говорил, хм... публично.

На следващия ден рано сутринта пред кабинета на поручик Любич се събра внушител на група хора. Всички леко нервничеха, тъй като повикване то в милицията не може да се отнесе към най-приятните неща.

В кабинета на Любич милиционерът Обруба от службата по движението даваше подробни показания за случилото се, поглеждайки от време на време в дебела тетрадка.

— И така, вие казвате, че пострадалият е бил на около петдесет години, побелял и със среден ръст...

— Да, точно така изглеждаше и ще си позволя да забележа... веднага ми се хвърли в очи, че шофьорът на колата не беше трезвен...

— Съвсем не ме интересува шофьора, разбирате ли? За кой път вече, когато ви питам за пострадалия, вие започвате да ми разказвате за шофьора.

Милиционерът никак не можеше да разбере за какво става дума. Ами че как? Разпитът трябва да служи за примерно наказание на виновния...

— И тъй, още веднъж ми опишете подробно как изглеждаше пострадалия, имаше ли някакви особени белези? Как беше облечен? И по какъв начин установихте неговата самоличност?

— Аз вече казах: възрастен човек, нищо особено не забеляза. Изглеждаше интелигентен. Възможно служител, лекар или инженер...

— Създаде ли се у вас впечатление, че той бързаше за работа?

— Не. Той носеше голям куфар. Помислих, че бързаше за гарата.

— Аха. А как беше облечен?

— На него имаше син дъждобран, на главата също такава барета, а отдолу сив костюм. Обувките не разгледах.

— Той сам ли стана след аварията?

— Не. Беше в безсъзнание. Аз го вдигнах с помощта на собственика на „Трабанта“.

— Бихте ли могли да определите какви повреди получи?

— Изглежда общо сътресение. Имам такова впечатление, че той си навехна крака, защото идвайки на себе си, куцаше.

— А как установихте неговата самоличност?

— Вече казах... Той беше в безсъзнание и аз извадих от джоба на костюма му портфейл. Там беше паспортът.

— Във вътрешното отделение на портфейла ли?

— Не, той лежеше просто така, между документите.

— Налагало ли ви се е някога да установявате личността на хора, изгубили съзнание или мъртви?

— Аз работя в милицията вече десет години. И ми се е налагало да правя това неведнъж.

— А налагало ли ви се е да виждате някой да носи паспорта си по такъв начин?

— Но не... наистина никога. Или паспортът е бил във вътрешното отделение на портфейла, или е лежал направо в джоба.

— Аха. И това не ви ли учуди?

— Не. Бях твърде зает с произшествието.

— А сега си напрегнете паметта, това е много важно. Как се държа Волски, когато го докарахте в болницата и в приемната трябваше да назове презимето си?

— Една минутка... Аз го изпроводих направо при лекаря. Той стенеше от болки, но беше в съзнание, а когато лекарят го попита за презимето, явно се объркa, повтаряше: презимето, презимето... Тогава помислих, че още не е дошъл на себе си, и подадох паспорта му на лекаря.

— Тогава назовахте ли гласно презимето — Волски?

— Струва ми се, да... да, назовах го точно.

— И какво стана тогава?

— Той ме погледна малко учудено, сега си спомням точно, а след това изохка от болка и повтори: „Да, Волски, наистина Волски“.

— Хм... Казвате, че не можел да ходи... А все пак не можете ли да си спомните какви обувки имаше?

— Не... макар че... сега, сега... вече зная! На краката му имаше кафяви половинки, твърде големи, почти падаха от краката му.

— Падаха от краката ли? А костюмът не му ли беше големичък?

— Да, наистина. Откъде знаете толкова много? Панталоните почти метяха земята.

— Така. Това е всичко за сега. Минете в тази стая и почакайте. Възможно е още да ми потрябвате.

Когато милиционерът излезе от кабинета, Любич повика нестретния шофьор, чакащ в коридора.

Журналистът С. Т. явно нервничеше, което обаче се опитва ше да скрие зад неестествена самоувереност. Той се досещаше, че става дума за случая, станал преди две седмици, и подбираше аргументите за защитна реч. Давайки си обаче отчет за тяхната несъстоятелност, реши веднага, от самото начало на разпита, да зашемети офицера с поток от думи Без да чака въпроси, той започна дълга тирада:

— Навярно сте ме извикали във връзка с онзи инцидент на ъгъла на Свентокринска? Но струва ли си тази работа да се раздува толкова? Нали в резултат на това нищо не се случи и аз съм готов да дам на пострадалия пълно удовлетворение, макар собствено, сам да си е виновен, тъй като внезапно изтича на паважа... А това, че в кръвта ми намериха алкохол? Глупост, най-последните американски изследвания доказаха, че две хилядни алкохол не влияят на реакцията на шофора. Ако беше иначе, то французите, които започват деня с чаша вино, въобще биха могли да седят зад колото. В края на краищата моята професия това е бежно, аз тъкмо се връщам прием в чилийското посолство, където бях по служба...

— До шест часа сутрин ли? — прекъсна го невъзмутимо Любич.

— Да, действително! Дипломатическите приеми често проточват до разсъмване.

Поручикът се усмихна сарно.

— Вие не сте могли да дете в чилийското посолство тъй като, за съжаление, пътелството на тази република още не е изпратило при свой представител.

— Разбира се, всяко знае това. — Журналистът изгуби присъствие на духа. Но точно в този ден представителят на Чили пристигна Варшава и в негова устрои прием една от приятелки, кореспондент чуждестранна преса.

— Мога ли да узная именно?

— Знаете ли, пан поручик, че същото си имаме свои фесионални тайни.

— И какво, състоялия прием също ли е тайна? наивно се учуди Любич.

— Случва се и така.

(Следва)

ПЛЕМЕННАТА РАБОТА В ОВЦЕВЪДСТВОТО

В нашата страна вече 10-15 години се работи за създаване на наши тънкорунни и полутънкорунни овце.

При тяхното създаване в нашия район се прилага метод ът на сложно възпроизводителното кръстосване. Предвижда се да се създаде порода овце за вълна и месо със следните показатели: овцете за разплод да достигнат 50 кг живо тегло, да дадат 4,5 кг вълна — 60-то качество и 7 см дължина.

През 1968 г. мероприятия по племенна работа се проведоха в 8 стопанства — ДЗС „Янко Забунов", Окорш, ДСС — Силистра, ТКЗС — Калипетрово, Н. Черна, Айдемир, Дулово, Ситово (Поляна), всичко с 10 648 броя овце.

Проведе се контрола за вълнодобива, млечността, живото тегло на различна възраст, извърши се бонитировка на животните. Средната вълнодайност от всички овце в района на Инспекцията се оказа 6,4 кг, или 1,6 кг повече от полученото през 1964 година за целия масив.

Най-висок е средният вълнодобив в ДСС — Силистра — 7,251 кг. От дзвиските в това стопанство е настригано по 11,360 кг, а този резултат е най-висок в района на Инспекцията. Добри показатели в това отношение се получиха и в ТКЗС — Нова Черна. Средният вълнодбив от овца тук е 7,140 кг, а от дзвиските 10,520 кг.

В ДСС — Силистра и ТКЗС — Нова Черна овцете най-много се доближават до желания тип от новосъздаваната порода. В останалите стопанства, които контролира Инспекцията, резултатите не са задоволителни, все още има какво да се желае.

Показателят живо тегло на животните се обуславя от храненето. Съгласно изискванията за новосъздаваната порода, той е постигнат във всички ферми. Средното живо тегло за контролираните овце за разплод е 58,1 кг. С най-ниско живо тегло са тези в ДЗС — Окорш — 51,9 кг. Най-едри и добре развити са овцете в ТКЗС — Нова Черна, Дулово и ДСС — Силистра. Средното живо тегло в тях варира от 58, 7 до 61,2 кг.

Много важно и показателно за ръста на овцевъдството е състоянието на младите (ремонтните) животни. При проверките на 9-месечна възраст средното живо тегло на животните от района на Инспекцията се оказа 47,4 кг. Високо е то в ТКЗС — Дулово — 52,5 кг, Нова Черна — 50,9 кг и ДСС — Силистра — 49,9 кг.

Можем да кажем, че храненето и гледането на младите животни в тези стопанства е добре обезпечено, макар и с различни видове фуражи. Прави впечатление обаче, че ремонтните животни в ТКЗС — Ситово (Поляна), Айдемир и ДЗС — Окорш се намират в незадоволително телесно състояние. Крайно време е специалистите и ръководствата на тези стопанства да разберат, че отглеждането и храненето на ремонтния материал решава перспективното развитие на животновъдството и облика на дадена ферма.

От начина на храненето на овцете за разплод зависи до голяма степен млечността. По план тя бе 86 л, а е преизпълнена с 18,1 литра. Средно за всички контролирани овце за разплод лактационната млечност е 104,1 л. С най-висока лактационна млечност обаче са овцете в ТКЗС — Калипетрово — 138,7 л и ТКЗС — Нова Черна — 121,6 л.

За да се провежда правилно отборът и подборът, необходимо е да се бонитират всички животни. От бонитираните овце за разплод на I-во агнене — 87,93 на сто са в клас елит и I-ви, а от дзвиските — 72,93 на сто. В останалите класове, които, разбира се, не са желателни, животните са по-малко, съответно за овцете за разплод — 12,07 на сто, а за дзвиските — 27,07 на сто.

По отношение едрината на животните почти всички отговарят на изискванията. По типизацията, нежността на вълната, заруненост та и костната система все още има какво да се желае. Това са признаци, които се постигат само чрез задълбочена селекция в продължение на по-дълъг период от време.

В зависимост от качеството на вълната тя се определя като суровина за промишлеността. От всичко бонитирани овце за разплод в 64-то качество са 26,53 на сто, в 60-то — 58,95 на сто, това са тънкорунните животни, а в останалите качества — 14,52 на сто — полутънкорунни.

За използуване на вълната в промишлеността от решаващо значение е нейната дължина. Средната дължина на вълната при овцете за разплод от района на Инспекцията е 7,6 см. Съгласно изискванията за новосъздаваната порода този показател е постигнат.

В резултат на провежданата племенна работа в кандидат-племенните и племенните ферми в края на 1968 година в родословните книги са записани 8 035 броя овце за разплод. От тях племенни са 66,18 на сто.

Анализирайки посочените резултати, става ясно, че овцевъдството конкретно в племенните ферми бележи успех. Общо обаче нивото на племенната работа по овцевъдство в целия окръг не е задоволително.

За да може овцевъдството във всички ферми да се подобри, необходимо е „Б" контролът да се води от специалистите, назначени за тази цел, те да следят за провеждане на мероприятията и да се осигури по-добро хранене и гледане на овцете от разплодните ядра.

Ако се провеждат навреме посочените мероприятия, можем да очакваме по-високи резултати в овцевъдството, а с това и превръщането му в рентабилен отрасъл.

Любка ОЛИМПИЕВА,
зав. секция овцевъдство при Инспекцията по племенно дело — Силистра

Неотдавна строителите от село Чернолик завършиха административната сграда на кооперативното стопанство. Това е първата триетажна сграда в селото. След години до нея ще изправи ръст и търговската сграда на местната потребителна кооперация.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

ПЪТЯТ НА ОРДЕНОНОСЕЦА

В складовата база на ОКС — Силистра в дните след Новата година е необичайно оживено. По снежните коловози на големия двор бързат товарни коли. От кабините им тревожно надзъртат снабдители от търговската мрежа в района. Една мисъл спохожда сега всички, които преодоляват трудностите на заснежения и заледен път — дали ще намерят търсените стоки, дали ще чакат дълго пред складовете!

Повечето от тези хора първо се насочват към масивната сграда, където се помещава текстилът. Още от входа ги посреща жизнерадостният глас на началник-склада Стоян Пенчев:

— По-живо, момчета, че виждате ли — нова виелица може да ви застигне по пътя...

И започва бърза, но акуратна и точна работа по фактуриране, броене и товарене. Изведнъж всяка минута добива необичайна стойност, а деловото лице на Пенчев се вглъбява до неузнаваемост в работата. Зрялата възраст не му пречи да мани пулира със стоката по стилажите с пъргавина на юноша. Та нали той знае място то на всички платове, които се намират в склада му, а това спестява много време...

Ето че стана дума за времето в практиката на Стоян Пенчев, а то при него е бивало винаги на прицел. Все е бързал и го е пестял като нещо най-драгоценно. А ето че са се изнизали вече двадесет и шест години, откакто се занимава с търговска дейност. Но по този въпрос самият Пенчев е на друго мнение. Той не съжалява за годините, защото обича търговската професия.

И сребърният орден на труда дойде може би във връзка с тази равносметка.

Цяло поколение млади хора е обучил опитният орденоносец Стоян Пенчев. Някои имена помни добре: Иван Енчев — сега началник-склад, Христо Колев, Дафинка Борисова, Янка Михайлова. Има и други имена, но годините са ги заличили от паметта му. Нали тихата инерция на времето понякога е безкомпромисна спрямо споменките...

И тази година не дава признаци, че ще се различава по нещо от предходните. Делниците са изпълнени със същите задължения: приемане на стока, сортиране, документиране, предаване и пак отново в безконечен кръг.

Сега общо в склада, ръководен от Стоян Пенчев, се съхранява стока за прибли зително 200 000 лева, а еже дневно биват експедирани пратки за около 15—20 000 лева.

За своите клиенти от селищата на окръга Пенчев се грижи с похвална лоялност. Дойде ли нова стока, не зависимо от нейното количество, той заделя на всички по равно. Същото се повтаря и с дефицитните стоки, които пристигат в склада.

Новият орденоносец на ОКС има и едно пожелание към магазинерите от целия окръг — да го спохождат по-често. Нерядко такъв контакт се оказва много полезен. Направените заявки са едно, но ако продавачът лично знае какво се намира в склада, той по-успешно би направил избора, защото е в най-пряк контакт с клиентите си.

И ако дойдат, още от прага ще ги посрещне един приветлив и делови човек и рядко, много рядко, ще напуснат склада, без да са намерили желаната стока.

Р. ШИМАБЕЕВ

Занаятчийските услуги в с. Попина — на високо ниво

В село Попина вече няколко години функционират клонове на ТПК „Дунав" — кожухарски, шивашки и обущарски. В тях работят опитни майстори, които с изработените изделия успяват да задоволят нуждите на клиентите си. Най-добре е организирано производството в кожухарското ателие с отговорник Иван Дяков. Изделията, изработени от занаятчиите на това ателие, не отстъпват по качеството си на силистренските. А някои изделия дори ги превъзходат. Освен традиционните кожени изделия, там се произвеждат чанти, ръкавици, дамски калпаци, каски за мотоциклетисти, дамски кожени палта, топленки и други изделия, които изискват голям професионален опит и майсторство.

Преди няколко години девойките от селото, за да си ушият хубава дреха, ходеха чак в Силистра. Това беше свързано с губене на време и допълнителни разходи за семейния бюджет. Сега жените от селото имат една грижа по-малко. Дамското шивашко ателие е в непосредствена близост до магазина за платове. След покупката в магазина те обикновено в повечето случаи преминават в ателието и си правят поръчките. Там от многото модни списания си избират модел по желание и са уверени, че не след дълго време ще се любуват на желаната дреха. Качествената и бърза работа на шивачките създаде необходимото реноме на ателието.

Добре е организирана работата и в мъжкото шивашко ателие. Отпреди няколко месеца то е в центъра на селото. За тази цел се използува светла, просторна стая. При новото му месторазположение се постига известна рекламна дейност за привличане вниманието на клиентите. На един от прозорците шивачите са направили своеобразна витрина на изделията си. Но най-добра реклама са ушитите дрехи на хората. Получили ги веднъж, те сами разказват на останалите за умението на шивачите. А дългогодишният опит, съчетан с постоянното теоретическо опресняване на придобитите знания и интереса към новото в модата, им дава възможност не само да изработват качествено поръчките на клиентите си, но и да бъдат техни добри съветници при подбиране на един или друг модел.

Новото помещение на обущарската работилница, намираща се в центъра на селото, улесни още повече кооператорите от Попина. Тук се извършва обаче само ремонт на обувки, въпреки че има възможност да се изработват и нови.

Просторен и уютен е бръснарският салон в селото. Добре обзаведен, той е и място за отмора, за времето, през което се чака до извършване на услугата. Там клиентите имат възможност да слушат радио, да четат вестници, да разглеждат списания. Сръчни и внимателни са бръснарите. Всякога спазват хигиенните правила. Това засилва доверието на клиентите и те им са редовни посетители.

Добрата организация, умелата работа и стремежът за постоянно културно обслужване на кооператорите от Попина и съседните села доведе не само до добра известност на занаятчийските работници от тези кло нове, но превърна последните от нерентабилни в рентабилни.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Знанието — помощник на механизаторите

Интересен е планът за селскостопанската просвета в ТКЗС — Калипетрово. В кръжоците ще участвуват както бригадирите и звеноводите, така и голям брой полевъди, механизатори и животновъди. Пред тях ще бъдат изнесени теоретични лекции, пряко свързани с производствените задачи в стопанството. Занятията ще се провеждат с откъсване от производството. Това, което кооператорите научат през зимните часове, ще им помогне да обогатят познанията си, да подобрят работата си, за да постигнат още по-добри резултати в ежедневния си труд.

... В клуба на животновъда е тихо. Отвън надничат любопитните снежинки и разтапят челца в затоплените светли прозорци. Механизаторите слушат лекция за основните моменти в агротехниката на пшеницата. Участъковият агроном Кирил Иванов запознава слушателите с ония положения при отглеждането на тази култура, изпълнението на които без друго ще допринесе за увеличаване на зърнодобива. Той разказва увлекателно, интересно. Черпи примери от своя личен опит и опита, постигнат в калипетровското стопанство. Заинтригува механизаторите със случки от тяхната непосредствена практика. Това прави лекцията занимателна. Механизаторите коментират, споделят.

Неусетно минават двата часа, през които кръжочниците научават важни неща около сеитбообръщението, обработката на почвата, торенето и сеитбата на пшениците. Особено внимание лекторът обръща върху качествената подготовка на почвата и качеството на самата сеитба. Колко много, колко интересни въпроси възникват около тази основна задача! И регулирането на сеялката, и неотменната нужда да се работи с маркира, и стриктното спазване на сеитбената норма.

В клуба са ръководителите на двете бригади за комплексна механизация. Тук са и механиците.

Въпросите, които възникват след лекцията, недвусмислено подсказват ,че казаното през тези два часа не отминава край равнодушни слушатели. Механизаторите искат допълнителни обяснение около торенето, около предшествениците и пр.

Не по-малко интересна е и втората лекция за деня. Главният агроном на кооператива Руси Жечков запознава слушателите с грижите за пшеницата през вегетационния период. По сеитбата се отразяват както неблагоприятните климатически условия, така и от редица болести и неприятели, които могат да ги нападнат. И пак мощен фактор за ограничаване на лошите резултати си остава правилната агротехника. Докладчикът посочва редица случаи от практиката и обяснява как биха се намалили загубите от заледяването, от изтеглянето на посевите, от механичното разкъсване на растенията.

..В тефтерчетата са записани най-интересните моменти. Нали след завършване на кръжока всички ще бъдат изпитани? А калипетровските механизатори не желаят да се срамуват. Те искат да знаят повече. За да могат да произвеждат повече пшеница и ечемик, повече слънчоглед и царевица.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Много усилия положиха механизаторите от бригадата за комплексна механизация в ТКЗС — Голеш, за да извършат навременен и качествен ремонт на прикачния инвентар. Сега всичко е готово за решителните пролетни дни.

Приятели на горските животни и птици

С всеки изминат ден снежната покривка в полята и горите става все по-дебела, а с това се затруднява прехранването на дивите животни и птици, които красят нашия край.

В помощ на горските животни в тези трудни за тях зимни дни се стекоха техните приятели-ловците. Въпреки студеното време, председателят на ловната дружина в с. Искра Атанас Йовчев излезе в полето, за да занесе храна на яребиците. Загрижен за тяхната съдба, той потърси помощта и на останалите ловци. Пръв от домовете, които той посети, бе този на стария ловец Мурад Алиев. Разбрал, че и той е тръгнал да зарежда хранилките на яребиците в полето, реши да подкани да излязат и останалите ловци.

С грижите си към горските животни и птици, ловците от района на село Искра връщат не само хуманно дело, но и спомагат те да се множат и красят нашия добруджански край.

Тахир МЕМИШЕВ

Консултация по въпроси на социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори

ВЪПРОС: Как следва да се изплати парично обезщетение по майчинство на кооператорки, които осиновяват деца?

ОТГОВОР: Кооператорка, която осиновява дете, има право на отпуск и да получи парично обезщетение по майчинство в размер на разликата от възрастта на детето в деня на предаване за осиновяване до навършването му на 75-дневна възраст, когато е първо, на 105-дневна възраст, когато е второ, на 135-дневна възраст, когато е трето, и на 75-дневна възраст, когато е четвърто или следващо, с оглед на броя на живите деца, родени или осиновени от майката.

ВЪПРОС: Когато в едно семейство с 5 деца третото по ред дете почине, следва ли семейството да получава 10 лв. месечна допълнителна добавка за трето дете?

ОТГОВОР: Следва. Починалите и дадените за осиновяване деца не се вземат предвид при определяне броя и поредността на децата в семейството. В дадения пример, щом четвъртото дете е под 16-годишна възраст, ще се брои за трето.

ВЪПРОС: Следва ли да се изплати парично обезщетение поради бременност или ражда не на такава кооператорка, която е на възраст 14 години и не е включена в плана на ТКЗС за редовна работа?

ОТГОВОР: Членовете от домакинството на земеделския стопанин-кооператор се считат осигурени за всички случаи, ако са навършили 16-годишна възраст и са включени в плана на ТКЗС за редовна работа. От това следва, че въпросната другарка няма право на парично обезщетение поради бременност и раждане. Същата може да получи само еднократна помощ за живородено дете, и то от народния съвет.

ВЪПРОС: Кооператор, осигурен по Кодекса на труда, има от първата си жена едно дете, което живее при нея и тя не работи. От втория си брак също има едно дете. Как ще се изплащат месечните добавки за децата?

ОТГОВОР: Месечните добавки за двете деца ще се изплащат на бащата. В случая за детето, намиращо се при неработещия родител, добавката ще се изплаща в такъв размер, в какъвто би следвало да се изплаща, ако той работеше и има право да получава добавка за това дете. Групата, по която следва да се изплащат месечните добавки, се определя за едното и другото дете в зависимост от годишния доход на двете отделни семейства. Месечните добавки неработещият родител ще получава от касата на предприятието, където се намира работещият родител. След 1. I. 1969 година при такива случаи месечните добавки се изплащат също на бащата според броя на децата в двете отделни семейства, без да се взема под внимание доходът на същите, по 5 лв. на дете.

ВЪПРОС: Изплаща ли се допълнителна месечна добавка от 10 лв. за третото по ред дете до навършването на 16-годишната му възраст на такива родители, които получават лична пенсия по старост като земеделски стопани-кооператори?

ОТГОВОР: По силата на сега действуващото законодателство, земеделските стопани-кооператори — лични пенсионери, ако не работят, нямат право на месечна добавка от 10 лева за третото по ред дете.

ВЪПРОС: Член-кооператор през почивния си ден отива да лови риба и по невнимание пада във водата, вследствие на което се простудява и заболява. Може ли това да се счита за трудова злополука и следва ли да му се изплаща парично обезщетение?

ОТГОВОР: Упоменатият случай няма характер на трудова злополука. Ако кооператорът има необходимите работни дни съгласно § 2 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори, той ще получи парично обезщетение, както при общо заболяване.

ВЪПРОС: Земеделски стопанин е член на ТКЗС от основаването му. Всяка година той е планиран за редовна работа. Но кооператорът понякога времено работи в Селкоопа като товарач на камиони. Ако в такъв случай претърпи трудова злополука, коя организация следва да му изплаща парично то обезщетение?

ОТГОВОР: Паричното обезщетение в случая следва да се изплати от Селкоопа, тъй като злополуката е станала във връзка с извършвана на негова територия работа. Същата организация е задължена да състави и акта за трудовата злополука.

СПРАВКА: § 1 от Временната наредба за изплащане през 1968 г. месечните добавки за деца (ДВ бр. 29 от 1968 г.)

§ 1 от Указа за изменение и допълнение на КТ (ДВ бр. 15 от 1968 г.)

Т. т. 1, 4 и 6 от Правилника за регистриране и отчитане на трудовите злополуки, (ДВ бр. 37 от 1966 г.)

Николай КРУМОВ,
н-к отдел „ДОО"

О Б Я В А

ТКЗС Добротица продава лекотоварна кола „Варшава пикап" в движение.

ПЪТЯТ КЪМ СМЕХА

КАЛИПЕТРОВСКОТО ЧУВСТВО ЗА ХУМОР

ПОЗНАТО ли ви е калипетровското чувство за хумор? То е една от прояви на голямата жизненост на трудолюбивите калипетровци. Когато говориш с калипетровец, не знаеш кога ти говори сериозно и кога те „подхлъзва". Разбира се, без зъл умисъл. Защото хората на това село са добри. Добри като земята, която щедро ги дарява със своите плодове.

Чувал съм някои да сравняват калипетровци с габровци по своята пестеливост. Не знам дали това е вярно, но истина е, че калипетровското чувство за хумор не отстъпва на габровското.

КАК СЕ ЗАРОДИ ИДЕЯТА ЗА ЕСТРАДНО-САТИРИЧЕН СЪСТАВ

Преди две години няколцина самодейци от селото решават да се занимават с театрална самодейност. Патриотичните им настроения ги насочват към пиесата „Хан Татар". Пиесата е сериозна и те започват сериозна работа. Художествен ръководител става ветеринарният фелдшер на кооператива Георги Стоянов — един от най-ярките хумористи-самодейци в окръга. Независимо от комедийния натюрел на ръководителя-режисьор, пиесата е готова за премиера. Стичат се калипетровци да видят какво са направили „нашите". Оказва се, че „нашите" са поработили здравата — и декорът му декор, и мизансценът му мизансцен, но защо дори и на най-драматичните моменти в пиесата публиката ... се киска. Изводът за режисьора и за самите самодейци е един — ще трябва да се насочат към естрадно-сатиричния жанр. Само там им е амплоато. „Само като ви гледам физиономиите, ме разсмивате!" — казва Георги Стоянов. — Не сме за сериозното театро."

И обръщат нова страница. Оказва се обаче, че и естрадната сатира е сериозна работа, че и тя си има своите големи трудности. Но и най-големите мъчнотии са нищо, щом самодейците са приятели на хумора. Естрадно-сатиричният спектакъл „Ха за златния, ха за сребърния", който подготвят през 1968 година, има голям успех не само пред калипетровци, но и пред публиката на Главиница, Зафирово и Алеково.

Пролетта на миналата година със същия спектакъл се представят на районния преглед на естрадно-сатиричната самодеен ност в с. Айдемир и получават званието „Самодеен състав — отличник".

Сега младите самодейци репетират спектакъла „Бесовица", който бие по кариеризма, чуждопоклонничеството, формализма и пр. От спектакъла блика жизнерадостен народен хумор, примесен с остри сатирични нотки. Премиерата ще бъде към края на месеца. С „Бесовица" съставът ще участвува в окръжния конкурс на художествената самодейност в Силистра.

Следващият спектакъл ще бъде в стихотворна форма и ще третира въпросите на бюрократизма.

Всички тия неща научихме от Георги Генов, който е секретар на общинския народен съвет и самодеец в естрадно-сатиричния състав. Накрая той отбеляза, че съставът е на „стопанска сметка" и не е губещ „отрасъл" на читалището.

През тези зимни дни температурата е около минус 18 градуса, но самодейците от Калипетрово репетират при значително по-висока температура. Читалището им предоставя приятна и уютна обстановка.

С. МАНОЛОВ

ИЗПИТАНИЯ ЗА САМОДЕЙНОСТТА

ПРЕЗ миналата година в Тутракан се разнесе вестта за създаването на комсомолски хор. Каква по-хубава новина от тази? За нея Градският комитет на ДКМС съвсем основателно трябваше да бъде приветствуван. И така — сформиран беше въпросният хор, който обхвана 70 младежи. Обновиха се музикалната самодейност в града, навлезе нова смяна в хоровото изкуство.

Започна репетиции новоизграденият състав. Малко трудно се събираха хористите, но така или иначе, събираха се известно време. Два-три месеца...

А после?

После следите на комсомолския хор в Тутракан се губят. Създаден с много шум, той отпадна тихомълком от редиците на музикалната самодейност. След толкова усилия, след толкова репетиции, замря, без да е имал по не един концерт, поне една обществена изява.

В Тутракан на някои хора не им се говори много за този отминал факт. Макар че на онези, които са сложили началото му и които са го провалили, трябва да се търси съвсем строга отговорност.

Не се връщаме само целно към тези обстоятелства. По-скоро искаме да се спрем върху техните последици.

Сега пред обществеността в Тутракан се поставя с острота въпросът за предстоящия III събор на хоровете от крайдунавските градове. Кой ще представи града? Кой наистина... Няма комсомолски хор. Няма го и представителният градски читалищен хор, защото преди година той бе премахнат, за да бъде сформиран от самодейци от две предприятия: завод „Терма" и промкомбината. Така извън него останаха много служители от градските учреждения. В този момент се оказва, че така „прекроеният", бившият читалищен хор далече не е в състояние да се яви на такова голямо изпитание като III събор — надпяване в Силистра. А ние знаем колко добре беше неговото представяне на II събор. От какво е било продиктувано фактическото премахването на такъв укрепнал състав, трудно може да се отговори. Колкото и уважителна да е тезата на някои тутракански ръководители за укрепване на самодейността в предприятията, това не означава, че градът трябва да се лиши от представителен хор.

Така през годината, когато се провежда III републикански фестивал, самодейността в Тутракан е подложена на промени и реорганизации, които в никакъв случай не са в нейна полза. Липсва перспективата за развитието ѝ, липсват добри нейни прояви. След тези недостатъци трябва по-критично да се погледне на читалищното ръководство в града. Подложено на непрекъснати промени, то не изпълнява напълно задълженията си на органи затор.

Сега в Тутракан отново се възприема мисълта за възстановяване на читалищния хор. Оттук нататък ще започне подготовката му за III събор на хоровете от крайдунавските градове. Успешното му представяне ще зависи преди всичко от организацията на силите и на нея трябва да се наблегне най-много.

Трябва още веднъж да се наблегне, че самодейността в Тутракан се нуждае от загрижеността на цялата общественост. Не бива да се забравя, че имаме работа с хора. Нужно е да се цени техният труд, нужно е да се пази тяхната обич към самодейното изкуство. И всяка реорганизация да бъде продиктувана от мисълта за по-добри, по-високи постижения.

С. ХРИСТОВ

Никола КОВАЧЕВ „МОМИЧЕ"

От страна на съветите актив на помощ е оказана на читалищните ръководства за уреждането на музейни сбирки, за написване истории на селищата, с което се дава ценен принос в патриотичното възпитание на подрастващото поколение.

Недостатъчна е дейността на съветите за изкуство и култура относно решенията на Политбюро за масовото навлизане на комсомолците в народните читалища и особено за масовизирането на художествената самодейност. Заседанията показаха, макар и в редки случаи, че съществува неизяснênост относно съвместната дейност на читалищата и Комсомола, каквито случаи има в селата Секулово, Сокол, Старо село и др.

На много места не се чувствува ролята на съветите за изкуство и култура при разрешаване на кадровите въпроси в читалищата. Назначаването на читалищните секретари не става по мнение и с решение на общинските комитети на Комсомола и съветите, а все още се извършва от председатели на народни съвети, бригадири и др.

Недостатъчна е засега координацията между съветите за изкуство и култура и обществените и политическите организации — особено с Комсомола и Отечествения фронт. Не задоволява помощта, оказвана на ОП „Кинефикация" по киннообслужването на населението. Не е на необходимото ниво културно-масовата работа с филмите. Това се отнася особено много за общините в Малък Преславец, Черноляк, Паисиево, в които няма организирани кинолектории, кинопокази, не се обсъждат филми. По този важен въпрос съвместната работа на съветите за изкуство и култура, Комсомола и Отечествения фронт е недостатъчна.

Не е добра работата на съветите по ръководството и дейността на местната радиопропаганда. Затова извършваното от програмните комисии в селата Голеш, Окорш, Цар Асен и Ширково е крайно недостатъчно. Въпреки дадените указания за участие на радиовъзлите в националния преглед, посветен на 25-годишнината от социалистическата революция, много от тях все още не са приели свои мероприятия.

Отчетно-годишните заседания показаха, че съветите за изкуство и култура все още не проявяват достатъчен интерес към нагледната агитация, която е едно от задълженията на народните читалища, книжарниците, кината и др. Не са малко случаите, когато нагледните агитационни материали са с ниска художествена стойност, остарели, замърсени.

Малко внимание отделят съветите на културно-масовата работа с книгата.

За преодоляването на недостатъците в работата на съветите за изкуство и култура особено важно е в тяхната дейност да се въведе плановост, да укрепнат те организационно, да подобрят метода и стила си на дейност. Само тогава ще могат още по-ефикасно да допринасят за издигане на по-високо равнище културно-масовата работа, ще отговорят на изискванията, поставени от Деветия партиен конгрес и от Първия конгрес на културата.

Огнян МОДЕВ

Подозрителна личност

(фейлетон)

Беше тъмно, валеше сняг. Иван Иванов се връщаше от работа. Уличката, застлана с бяла покривка, трудно можеше да се познае. Вървеше си човекът и под краката му хрупкаше пресният сняг. Изведнъж почувствува, че пада в пропаст. Последната му мисъл, докато падаше, беше: „Боже мой, аз падам". Първият му допир със земята беше удар по петите, гръбначния стълб и главата. После всякакви мисли и усещания изчезнаха.

Сутринта го намериха, паднал в една варна яма, която се намираше в близост с новостроящата се сграда. Въпреки големия студ, за кратко време на мястото се събраха любопитни зрители. Когато трупът бе прибран от близките му, зрителите на групички на групички се разпръснаха. И ето какво се говореше за случая.

— Снощи дочух някакъв шум в съседката си Станка. Бягаше надолу по стълбите тя, а както ви е известно, тя живееше сама, и хвърляше поднр някого обувки. Вдиг на се голям шум. Сигурно тя е подгонила Иван Иванов и той в бързината си паднал в трапа и се утрепал.

— Не, не — рече друг мъж, — той имаше нещо с жената на моя съсед (ние живеем с него в едно блокче) и като минавал край курника си, чакай, рекъл, да видя дали са кокошките на мястото си. Пък много ни се крадяха кокошките. Спира се моят шеф, и докато ги преброи, зачул шум зад курника. Надничa той и вижда един човек се крие отзад. Чувам аз шефа си като вика — Драгане, Драгане, бързо ела. — Излизам аз, както съм по риза, а той ми разправя: — Ето кой ни краде кокошките. Аз го хванах. Хубаво, ама този, който ни крадеше кокошките, вече изчезваше зад уличката. Хукнахме и ние двамата да го гоним. Тука някъде го загубихме. На мен ми приличаше още тогава на Иван Иванов, ама не бях сигурен. Ние го търсим и се чудим къде изчезна, а той, негодникът, паднал и се утрепал.

Една жена пък изказа предположение, че съпругата му го ядосала нещо, той се напил и паднал в ямата.

Друга жена твърдеше, че бил нападнат от мъж, с когото Иван Иванов поделил леглото на жена му. Този го утрепал и го хвърлил в ямата.

На другия ден се състоя изпращането му... Присъствуваха само съпругата и децата, плюс най-близките роднини. Други не дойдоха, защото се смяташе, че е изключително подозрителна личност.

Добри ЙОРДАНОВ

Кът от експозицията на етнографския отдел към окръжния музей в Силистра.

ПО-БОГАТА ДЕЙНОСТ НА КУЛТУРНИЯ ФРОНТ

КАКВО ПОКАЗАХА ГОДИШНО-ОТЧЕТНИТЕ ЗАСЕДАНИЯ НА ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТИ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА В ОКРЪГА

Върху съветите за изкуство и култура паднаха много отговорни задължения, свързани с масово-културната работа, с комунистическото, патриотичното и естетическото възпитание на трудещите се. Затова съвсем оправдано е вниманието на обществеността към тяхната дейност.

От годишно-отчетните заседания на съветите могат да се направят редица изводи за тяхната работа, за пропуските, които трябва да се преодолеят.

По-голямата част от съветите за изкуство и култура укрепнаха организационно и умело изпълняват задълженията си по райони. За техни членове са избрани подходящи хора, с необходимия ценз и опит на организационни работници. Добър е подборът на съветите в Айдемир, Тутракан, Дулово, Алфатар, Нова Черна, Срацимир и др. Пълноценна е тяхната организационна и културно-масова работа. Но в редица съвети са включени и неподходящи хора, с голяма обществена заангажираност, с много обществени задължения. Естествено тук не може да се изгради стройна организация, липсва взаимодействие, не се провеждат заседания за разглеждане на различни въпроси, не се чувствува ръководната функция на съветите.

Много от съветите за изкуство и култура се отнасят с голямо чувство на обществена отговорност към ръководството на народните читалища. На свои заседания разглеждат разностранната им дейност. Те са контролирали воденето на редовен организационен живот, комплектуването на читалищните библиотеки с книжен фонд, художествената самодейност и кръжочната работа. Благодарение на оказаното съдействие, библиотеките в селата Коларово, Шуменци, Варненци, Грънчарово, Нова Черна, Главиница, Срацимир и други са раздали за прочит по над 4 хиляди книги. Опазването на книжния фонд, разпространението на книгите сред възрастните читатели, създаването на подвижни библиотеки във всеки стопайски двор, провеждането на читателски конференции си остава първостепенна задача и занапред пред съветите за изкуство и култура.

Заседанията показаха, че в много от селищата съветите са работили пълноценно за развитието на масова художествена самодейност. В Айдемир, Старо село, Алфатар, Дулово са положени системни грижи за повишаване художественото майсторство на съставите, в резултат на което самодейността е на добро ниво.

ЕВЛАМПИЯ СТОЕВА

Къде ли отиваше калугерицата Евлампия в този есенен ден на 1872 година? Хубавото ѝ овално лице, подчертано от черната калугерска забрадка, се усмихваше меко на всеки срещнат. И всеки срещнат я поздравяваше. На много семейства тя беше кръстница на децата, на много хора беше давала полезни съвети, в много къщи беше ходила да показва на жените как да изработват най-различни бродерии и шевици. Познаваха я и я уважаваха всички, макар че беше едва трета година в града.

Тя дойде в Силистра на първи октомври 1869 година. Посрещнаха я съгражданинът ѝ Антон Хаджикесяков, който бе постъпил учител още през юли същата година, и даскал Янко Тодоров, родом от Сопот и учител отдавна в Силистра. Представиха я на Българската община. Ще може ли тази 33-годишна жена да тури основата на първото девическо училище в града? Силистренци бяха ученолюбиви. Над двеста ученика имаше вече в българското училище, а пет-шест души от първенците на еснафа учеха и дъщерите си. Още два десетина от тях бяха готови да ги последват и нуждата от девическо училище беше назряла. Но откъде да намерят учителка? Чрез даскал Янко се обърнаха към големия просветител и книгоиздател Христо Г. Данов в Пловдив и той им препоръча Евлампия Стоева Векилова от Копривщица. Сериозна и упорита жена изглежда. Девет години вече е била учителка. Подписаха „съгласително" на 26 октомври и, като на жена, дадоха ѝ само 2 800 гроша. Ще работи за тия пари цяла година и ще „предава български език, науки според силите на девойките и ръкоделие". А през месец юли ще „направи изпит и подир изпита ще има разпус един месец". Толкова. Останалото трябваше да свърши тя.

Записаха се само тридесет ученички. Майките считаха, че момичетата „няма да стават даскалици, а трябва чеиз да готвят". И Евлампия тръгна по къщите. Сладкодумието и пъргавината на пръстите ѝ показаха, че девойките при нея ще станат не само грамотни, но и поуредни домакини и броят на ученичките се увеличаваше всяка година. Ето, училището беше вече така нарасnало, че тази година наеха къща с три стаи. В двете бяха наредени чиновете, а в третата живееше учителката и малолетната ѝ племенница, кръстена на нейното име. Беше дете на сестра ѝ. Евлампия я осиновi и се грижеше за нея. Подготвяше я за учителка. Заради нея тя стоя само една година във Враца, преди да дойде в Силистра. Училището и квартирата ѝ бяха в зданието на конака, а конакът с нечистите погледи на заптиите и всекидневното дрънкане на вериги съвсем не беше място за девици и ученички. Учителката сви устни и смръщи вежди. Сякаш облак засени лицето ѝ. Кога ще дойде краят на тия вериги и заптиета? Кога ще дойде свободата на българския народ?

Дванадесет години вече тя, Парашкева Стоева Векилова, служи на тоя народ като учителка под калугерското име Евлампия.

Родена на 3 март 1837 година в семейството на копривщенския векилин Стою, тя ходи в основното училище и след това две години учи при завърналия се от Русия Найден Геров. На 14-годишна възраст я дадоха в Сопотския девически манастир да изучи ръкоделие. След четири години тя прие монашеството и остана още пет години в манастира, до есента на 1860 год. Тогава разбра, че народът има нужда от нея. Просветените българки се брояха на пръсти. Стана учителка в родния си град и осем години учи копривщенските момичета. На деветата я извикаха във Враца. А от Враца — в Силистра. Тука тя е най-популярната жена и вяска къща е отворена за нея. Във всяка къща е желана гостенка.

Но сега Евлампия не отиваше на гости. Тя отиваше към чаршията. И не влезе нито в дюкяна на чорбаджи Минчо Лъскоолу, нито в дюкяна на Ради Тодоров, нито пък се отби при терзи Ради. Отби се в дюкяна на Гено Чолаков, почти фалирал търговец. При поздрава си разменихa едва доловими знаци с очи и Гено изпрати чирака си някъде. Каква ли обща тайна можеха да имат кротката монахиня и буйния водач на младите силистренски родолюбци?

— Нося поздрави от Букурещ. И вестници. — Тя бързо подаде връзката вестници и търговецът я скри под тезгяха.

— Срещна ли Апостола?

— Левски беше заминал вече за България. Каравелов ми даде това.

Гено Чолаков взе малката книжка с разярен лъв на корицата и прочете: „Устав на Български революционен централен комитет".

— Приели са го в началото на май на Велико общо събрание двадесет и един пратеници на комитетите от България и Влашко. Пръв между тях с единадесет гласа е бил вашият учител Тодор Пеев от Етрополе.

— Огън човек беше. Шест години, откакто го изгониха от Силистра, но никой още не може да го замести. Останаха, учениците му. Кажи на даскал Петър Арнаудов да се отбие при мене. А даскал Янко аз сам ще потърся.

Чирачето се върна, калугерката Евлампия се сбогува и излезе. И пак се усмихваше на всички и всички я поздравяваха. А малцина знаеха, че всяка година през ваканциите, като ходи на гости при сестра си в Букурещ, тя се среща с Каравелов и Левски и на връщане в България пренася тайно вестници, списания и писма. И само някои се досещаха, че тя не е чужда на революционното дело и че минала та година, когато в Силистренско се готвеше въстание и Левски бе препоръчал за войвода Филип Тотю, Евлампия е бродирала знаме. А дори и тя не можеше да допусне, че ще си отиде още тази есен от Силистра и след учителствуване в Русе ще се прибере в родния си град Копривщица, за да открие неделни курсове с възрастни момичета за ръкоделие, шевици, плетене на шалове и ръкавици и бродерия на икони и покривки за маса. И пак няма да е съвсем мирна, а като довереница на Тодор Каблешков ще ушие знаме, за Априлската епопея през 1876 г. Как може да знае това, като то щеше да стане след четири години?

Сега Евлампия Стоева Векилова бързаше към училището да срещне даскал Петър Арнаудов ,а силистренци я срещаха, поздравяваха я и се питаха: „Къде ли е ходила калугерицата Евлампия?"

Борис ИЛИЕВ

ПОЗНАВАТЕ ЛИ ТЕЗИ ИМЕНА?

НОВИ КНИГИ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 7 (1476) | Събота, 18 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Нова победа на съветската наука и техника

Завърши полетът на космическия кораб „Съюз-4“

МОСКВА, 17 януари. (ТАСС). Днес в 10,53 часа московско време след изпълнение на набелязаната програма „Съюз—4“ се приземи в определения район на 40 километра северозападно от Караганда, Казахстан. Самочувствието на космонавтите Владимир Шаталов, Алексей Елисеев и Евгени Хрунов след приземяването е добро.

Преди спускането екипажът на кораба „Съюз—4“ постави експерименталната научна апаратура и материалите от кино- и фотоснимките в спускания апарат. Космонавтите се закрепиха за креслата. Командирът на кораба извърши ръчна ориентация и в определеното време включи програмата за спускане. В определена точка от орбитата се включи спирачният двигател, който изпълни определения му импулс, намали орбиталната скорост и корабът премина в траектория на спускане.

След изключването на спирачния двигател от орбиталната секция се отдели спусканият апарат с космонавтите. Спусканият апарат извърши направлявано спускане в атмосферата, при което бе използувано неговото аеродинамично качество, и навлезе в определения район за приземяване, където парашутната система и двигателят за меко кацане осигуриха плавно приземяване на апарата. Тримата бяха посрещнати от представители на групата за търсене на космонавтите, от приятели и журналисти.

Космическият кораб „Съюз—5“ продължава своя полет. Космонавтът Борис Волинов изпълнява операциите, предвидени в задачите на полета. Самочувствието му е отлично. Системите на кораба работят нормално. (БТА)

Голямото значение на новия съветски експеримент

МОСКВА, 17 януари (ТАСС) — Космонавтите Алексей Елисеев и Евгений Хрунов приемаха първите поздравления на своите другари на Земята, докато корабът, който ги изнесе в Космоса, продължава да обикаля около планетата. Прехвърлянето в Космоса се преценява от съветските учени като изключително постижение, което направи по-ясни перспективите за по-нататъшното настъпление в Космоса. Сега мечтите на основоположника на космическите полети Константин Циолковски, който писа някога за „селища в ефира“, започват да се осъществяват. Той казваше, че за изследването на междузвездния простор ще бъдат необходими космически лаборатории, строителни бази, снабдителни станции и ремонтни цехове, монтирани в самия Космос.

Сега вече се очертава реален път към практическото осъществяване на мечтите на учения от Калуга, когото много от нашите съвременници смятаха за чудак. Ленин и съветското правителство видяха в Циолковски смелия изследовател.

Един от големите съветски специалисти в областта на радиоразпръскването Владимир Сифоров подчертава извънредно голямата трудност на задачата да се намери в безбрежния Космос друга земна „песъчинка“ от кораб, управляван от човек. От техническа гледна точка, подчертава той, не съществуват никакви пречки за по-нататъшното многократно разширяване на космическата станция чрез прикачване на нови секции. Те могат да имат различно предназначение в зависимост от характера на станцията.

Ученият вярва, че в бъдещето космическите „скитници“ ще бъдат посрещани на велико лепно обзаведени космодруми и елегантни хотели. Позовавайки се на експеримента, извършен от „Съюз—4“ и Съюз—5“, Сифоров смята, че подобна мечта сега не представлява нещо абстрактно.

Привлича вниманието широкият по мащаби подход на съветските специалисти към усвояването на космическото пространство. Обитаемите орбитални станции без съмнение ще създадат най-подходящи условия за продължително наблюдение на процесите в междупланетното пространство. И именно от тази гледна точка трудно е да се прецени голямото значение на „Съюз — 4“ и „Съюз—5“.

Астрономът академик Александър Михайлов заяви, че създаването на междинни станции или бази в Космоса е една от главните задачи на космонавтиката. Известен е фактът, че зад пределите на земната атмосфера изследванията в областта на астрономията и физическите свойства на слънцето имат много по-голям ефект. Академик Михайлов смята, че корабите „Съюз—4“ и „Съюз—5“ са удържали победа, с която може да се гордее цялото човечество. (БТА)

РЕПОРТАЖ ОТ „СЪЮЗ—5“

РАДИО, 17 януари. След 16 часа българско време Централната съветска телевизия на няколко пъти предаде репортаж от космическия кораб „Съюз—5“, с който продължава своя полет летецът-космонавт Борис Волинов. Репортажът беше предаден с помощта на бордовите телевизионни камери.

Милиони хора отново видяха кабината на космическия кораб и познатото лице на космонавта. „При мен на борда всичко е наред — разказа Волинов, — самочувствието ми е отлично. Занимавам се с научни експерименти. През илюминаторите наблюдавам удивителна картина, каквато не съм виждал на Земята. Много е красива атмосферата над повърхността на Земята, особено залезът и изгревът на слънцето. Трудно е да се предаде с думи богатството на цветовете“.

След това по телевизията бяха предадени видеозаписи, направени през деня.

Светът е удивен

РАДИО, 17 януари. Печатът, радиото и телевизията в ГФР дават обширна информация за хода на полета на „Съюз—4“ и „Съюз—5“, за успешния експеримент по скачването им в космическото пространство, за възхищението от този подвиг в целия свят. За първи път в историята на космонавтиката — изтъкват вестниците, Съветският съюз създаде от два космически кораба, намиращи се в орбита около Земята, междупланетна станция с четирима обитатели.

* * *

В кореспонденция от Кейп Кенеди вестник „Ди велт“ подчертава, че с вчерашния си опит Съветският съюз е показал, че в тази област значително е изпреварил САЩ. Американците ще могат да предприемат такъв експеримент едва в края на 1971 година.

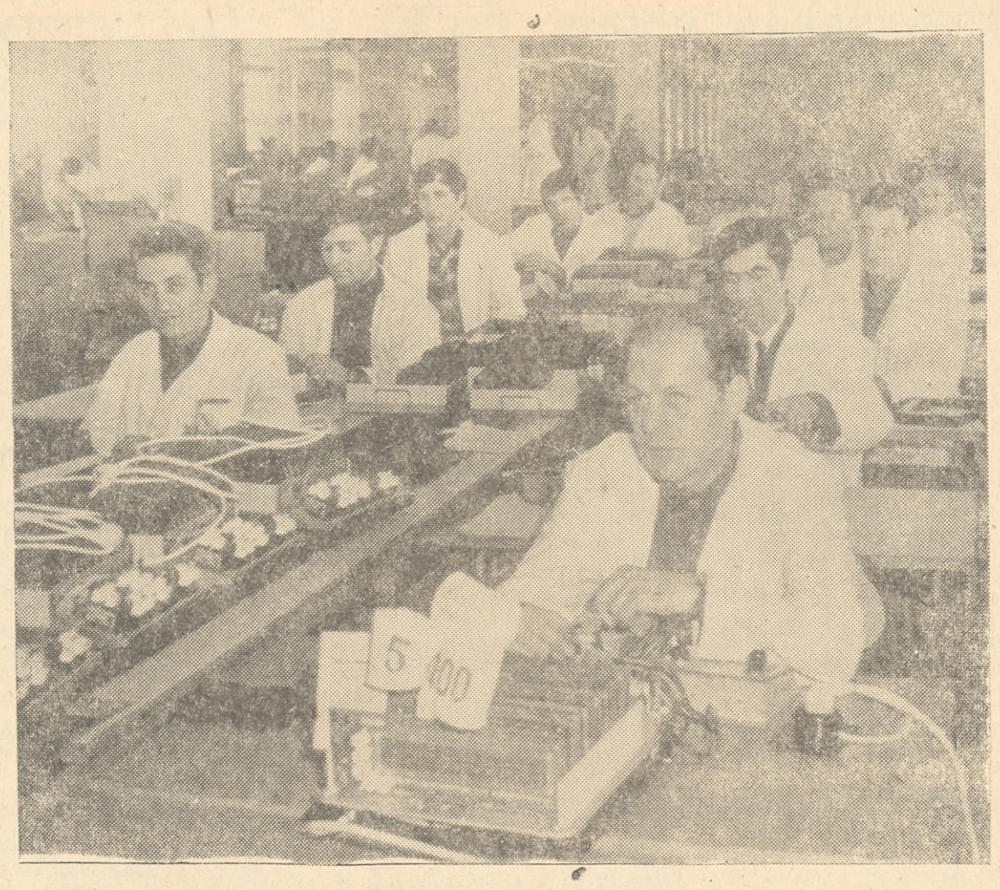
Събрание-митинг в чест на космонавтите

На 16 т. м. служителите от Градския народен съвет в Силистра дойдоха следобед по-рано на работа. Организирано бе събрание-митинг в чест на новия забележителен космически експеримент на съветската наука.

Секретарят на първичната партийна организация Петър Джамбазов откри митинга, в който участвуваха около осемдесет души, и даде думата на заместник-председателя на Градския народен съвет Иван Недев. Той информира подробно служителите за полета на новите съветски космически кораби „Съюз—4“ и Съюз—5“ и техните екипажи, като обърна особено внимание на обстоятелството, че за пръв път в историята двама космонавти преминават от един в друг кораб. Създадена е първата в света космическа станция.

Своето възхищение от триумфа на съветската космическа наука и подвига на новите космонавти Шаталов, Волинов, Елисеев и Хрунов присъствуващите изразиха в гласуваната при голямо въодушевление поздравителна телеграма до посолството на Съветския съюз в София.

(СТ)

Колективът на цех „Елка“ от завод „Оргтехника“ посрещна петгодишнината от основаването на завода — 30 декември м. г., с произведения петхилядени електронен калкулатор за 1968 г.

Сн.: Ст. ТОДОРОВ

Работата с кадрите — важна партийна и обществена задача

Разгърнатото строителство на зряло социалистическо общество в нашата страна поставя с особена сила и значимост основните проблеми на икономическото, социалното и културното развитие. Постановките на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум за научен подход и по-нататъшно усъвършенстване системата на социалното управление изискват преди всичко ново отношение и разбиране на проблема за подбора, издигането и разпределението на кадрите.

Окръжният комитет на Партията правилно оценява дейността по създаването и възпитанието на кадрите. Този въпрос винаги е бил в центъра на вниманието на партийните, стопанските и административните органи като един от най-важните и все още нерешени проблеми за окръга.

Строителството на социализма в нашия добруджански край сега поставя с голяма острота необходимостта от кадри във всички области — особено на учители, като основна предпоставка за създаването на всяка към вид други специалисти. Полагат се системни грижи за подготовката и насочването на местни младежи и девойки за постъпване в средните специални и висшите учебни заведения, за правилното разпределение и добро битово устройване на специалистите от други краища на страната.

Окръжният комитет на Партията посвети на тези проблеми специален пленум. На вниманието на най-отговорните ръководители бяха поставени за обсъждане редица важни въпроси. Акцентува се върху подготовката на местни кадри. Партийните комитети бяха задължени да приемат перспективни планове за подготовката на специалистите, за правилното професионално ориентиране на учащите се, за отпускане на стипендии и за материално стимулиране на учащите се във висшите и средните учебни заведения.

В резултат на положените грижи сега окръгът разполага със значителна армия от млади, подготвени специалисти, които все по-смело навлизат в предприятията, учебните и здравните заведения. Определено трябва да се каже, че живителната струя от изпълнителски и ръководни кадри оказва плодотворно влияние за по-високите резултати в областта на промишлеността, селското стопанство, образованието, народното здраве.

Перспективите за развитието и разпределението на производителните сили за следващите 5-6 години, а и още по-далечно то развитие на окръга, изискват усилията на много повече и добре подготвени изпълнителски и ръководни кадри — специалисти главно в областта на промишлеността, селското стопанство, строителството и архитектурата. През следващите години нуждата на окръга от медицински кадри, с изключение на стоматолозите, ще бъде задоволена напълно. По-добро е също положението с учителите. През следващите две-три години се очаква сравнително добро задоволяване с местни педагогически кадри.

По-големи усилия следва да се положат за осигуряване на инженери и икономисти. В областта на селското стопанство към края на 1975 година ще бъдат нужни около 500 специалисти с висше образование. От икономически кадри необходимостта е още по-остра — 392.

Тези данни далече не изчерпват потребността от специалисти за окръга, тъй като тук не са споменати редица други отрасли на народното стопанство. Особено нужни са те в областта на културата — липсват кадри по музика, хореографи, художници.

Очевидно, въпреки големите постижения по осигуряването на необходимите за окръга специалисти, пред градските и общинските комитети на Партията, стопанските и административните ръководства стоят за решение още много и сложни проблеми. Освен усилията, които трябва да се положат за правилното професионално насочване на учащите се, за грижите около наличните специалисти, необходимо е да се изгради стройна система за целенасочено обучение на кадрите, за повишаване на тяхната марксистко-ленинска подготовка и лична отговорност пред големите задачи, които има да изпълняват. Необходими са и системни грижи за тяхната специално-научна подготовка: осигуряване на библиотеки, клубове, лаборатории, съвременна техническа база. Нужно е също да се осигурят условия за пълноценен културен отдих. Подготовката на строителството на Дома на техниката, сградата на ОКС и Младежкия дом в Силистра трябва да се ускори, за да се отговори на нарасналата потребност от условия за по-нататъшно развитие на научно-техническата мисъл, главно условие за икономическия и културен подем на окръга.

През настоящата юбилейна година трябва да удвоим усилията си за решаване на кадровия проблем. Нека не забравяме, че той е основна предпоставка за по-успешното изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП за интензификация и повишаване производителността на труда, за нов ръст на техническия прогрес, за по-доброто усъвършенстване системата на социалното управление в нашето общество.

Събещание със стопанския актив

По инициатива на Окръжния комитет на БКП на 16 януари в салона на ОНС се проведе съвещание с директорите, заместник-директорите, партийните секретари, секретарите на ДКМС, началниците на плановите отдели и председателите на профкомитетите от предприятията на промишлеността, търговията и транспорта, на което бяха разгледани някои въпроси по научната организация на производството, труда и управлението. Доклад за състоянието на организацията на производството, труда и управлението и научното нормиране в промишлените предприятия на окръга, извършили комплексни изследвания в критичен анализ изнесе заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Иван Петров. Той информира подробно присъствуващите за резултатите от извършените комплексни изследвания и критичен анализ и постави задачите, чието изпълнение ще доведе до край започнатата работа и ще допринесе до относително нарастване рентабилността от производството.

Секретарят на ОК на БКП др. Яким Петков разясни в общи линии народостопанския план за 1969 година и посочи задачите в промишлеността на Силистренски окръг.

Накрая първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов поздрави от името на Бюрото на ОК на БКП стопанския и партийния актив от промишлеността с успехите, постигнати през 1968 година, и призова присъствуващите през тази година да работят още по-усилено за преизпълнение на задачите.

Първи успехи

Трудовият колектив на промкомбинат „Камъшит“ изпрати 1968 година с най-високо изпълнение на плана за обема на общата промишлена продукция. Той даде на народното стопанство стотици хиляди надпланова продукция.

През първата десетдневка на месец януари камъшитци отчетоха изпълнение на плана 100,3 на сто, като дадоха продукция за 158 000 лева, при план 157 000 лева. Най-високо изпълнение имат работниците от цех „Папурени чанти“ — 101 на сто, следвани от цеховете „Фина керамика“, „Кукли“ и „Ракита“.

Еленка ТОДОРОВА

Поход до паметници на свободата

В четвъртък започна четиридневният поход до паметниците на свободата в окръга. Негови организатори са Окръжният съвет на БТС, туристическото дружество „Дочо Михайлов“, СП „Културен отдих“ и туристическата секция при МЗ „Стомана“. Той е посветен на четвъртвековния юбилей на свободата и 1800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град.

По време на похода туристите ще изминат пеш 80 километра. Маршрутът е Силистра — Кайнарджа — Алфатар — Бабук — „Памук кулак“ — Силистра. Участниците ще посетят лобното място на смелия добруджански революционер Димитър Дончев — Доктора в гората край село Войново и ще се поклонят пред неговия паметник. В село Алфатар групата ще разгледа паметника на комуниста Йордан Петров, загинал от вражески куршум в София. Ще бъде разгледана къщата-музей „Дочо Михайлов“ в село Бабук. Последното посещение е до паметника на Иван Стайков.

През почивките походниците ще се срещнат със стари дейци на добруджанското революционно движение и на Партията.

(СТ)

НАШАТА РЕПЛИКА

Тревога в Семеконтролната инспекция

Срокът за изпращане на проби от ранните пролетни култури в Семеконтролна инспекция — Силистра бе 15 януари. До тази дата тук трябваше да се получат 26 проби от овес, 20 от фий за зърно и 45 от грах. Картината обаче е съвсем тревожна. Верни на погрешната си практика, кооперативите не се отзоваха за изпълнение на тази важна задача. Както винаги, така и сега специалистите и ръководителите на стопанствата се успокояват с това, че лесно могат да се почистят примерно 1 000 килограма овес, фий или грах. И обикновено става така, че те изпращат много късно проби от семената. Докато се окачествят и върнат обратно, ето че дошло време за сеитба. Прави се това, което не бива да се допуска: засяват се нестандартни семена. А така ли се води борба за високи добиви?

До 15 януари в Инспекцията са получени едва 4 проби от овес, 2 от фий и 11 от грах. Още по-голяма тревога буди фактът, че почти всички почистени семена не отговарят на нужните изисквания. Така изпратената овесена проба от ТКЗС — Паисиево е нестандартна поради високия процент на плевели, които се съдържат в нея. Получените от ТКЗС — Смилец почистени семена от същата култура отговарят на III класа по кълняемост. Висок процент на голи семена показват пробите от Сребърна и Старо село. А такъв овес не бива да се сее.

Нестандартен се оказа и фият, изпратен в Инспекцията от ТКЗС — Иширково, поради недопустимото количество на културни примеси в него.

Много тревожно е положението с граха. Десет от получените проби са върнати в стопанствата поради това, че в тях има жив брухос. Този неприятел по граховата култура прояжда зърната и ги прави негодни. Той унищожава зародиша и семената не поникват. Обикновено в такива посеви не се осигуряват необходимият брой растения на декар, което естествено води до понижаване на очакваните добиви. Налжително е грахът, определен за семе, да се обгази с определените за тази цел препарати.

Всички стопанства, от които са получени нестандартни проби, са уведомени. Необходимо е семената да бъдат отново почистени и окачествени.

Не бива да се изостава повече с подготовката на семената за ранните култури. Обстоятелството, че зимата е тежка и студена, не бива да демобилизира ръководителите на стопанствата. В целия окръг трябва да има готовност за започване на пролетната сеитба в най-подходящите за това срокове.

Хроника на ежедневието

По решение на бюрото на Окръжния съвет за работа сред жените, от 17 до 18 т. м. в малкия салон на Окръжния народен съвет се проведе семинар. В него взеха участие членовете на пленумите на Окръжния и Градския съвет в Силистра, председателките на общинските женсъвети, женотговорниците при кварталните комитети на Отечествения фронт и други.

* * *

От 15 януари т. г. по решение на Окръжния комитет на ДКМС започна работа младежка школа за обучение на комсомолския актив. Тя ще работи един месец и в нея ще вземат участие около 1 100 младежи и девойки—секретари при 8-те класове в техникумите и гимназиите, работническата и селската младеж, на териториални, учрежденски и учителски дружества и заводските комитети.

Отделно щатните работници на ОК на ДКМС, секретарите на градските и общинските комитети ще преминат едносеместриално обучение.

* * *

На 22 януари т. г. юношеският струнен оркестър при Образцово народно читалище „Доростол“ — Силистра под диригентството на Александър Чакалов ще изнесе концерт в салона на народния театър. В програмата са включени произведения на най-известни наши и чужди представители от съкровищницата на музикалната култура. Начало 19,30 часа.

* * *

За първата половина на м. януари т. г. в Държавната спестовна каса — Силистра са постъпили спестявания на обща сума 270 000 лева. За същия период на миналата година прирастът е бил само 100 000 лева.

* * *

За нуждите на външната търговия, ръководството на Окръжния ловно-рибарски съюз е осигурило залавянето и изпращането за чужбина на 320 живи зайци. Други сто са продадени на населението за консумация.

* * *

Само за петнадесетте дни на м. януари т. г. в родилното отделение на Окръжна болница — Силистра са се родили 49 деца. В сравнение със същия период на миналата година броят на новородените се е увеличил с 5 деца.

* * *

При детската млечна кухня към Окръжна болница — Силистра в началото на годината са били абонирани 45 семейства. Само за първата половина на т. м. техният брой е нараснал на 68 семейства. С всеки изминат ден числото на абонатите расте.

* * *

От 20 до 26 януари т. г. в салона на кино „Москва“ ще се прожектира филмът „Щит и меч“ — 2 серия, а в салона на кино „Доростол“ — „Черната маска“ и „Среща в Женева“.

партиен живот

Делът на съветниците-комунисти

На 11 януари по инициатива на ГК на Партията в Силистра беше обсъдена досегашната работа на комунистите, избрани за съветници в Градския общински народен съвет. Присъствуващите оцениха като положително начинанието да се разгледа дейността на съветниците-комунисти. Те изтъкнаха, че това ще допринесе за подобряването на цялостната работа на ГОНС.

Юлският пленум на ЦК на Партията начерта редица проблеми и за усъвършенстването на работата на народните съвети, за издигането на тяхната роля в целокупния обществено-политически живот у нас. Конкретна разработка те намериха в решенията на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП. Сега пред народните съвети стоят извънредно много задачи, чието изпълнение ще доведе до нарастване на авторитета и значението им в системата на социалното управление.

Водейки се от решенията на Юлския пленум, бюрото на ГК на Партията разгледа в края на ноември миналата година работата на изпълнителния комитет на ГОНС. Особено внимание тогава беше обърнато на стила и метода на работа на щатните членове на изпълнителния комитет. За да се издигне на по-голяма висота ролята на ГОНС, трябва да се подобри дейността на всички негови органи и звена. И съвсем правилно ГК на БКП реши да направи оценка на досегашната работа на съветниците-комунисти. Защото от 107 съветници 72 са комунисти. От тяхната активност зависи подобряването на работата на изпълнителния комитет, на всички негови отдели и служби.

Неведнъж ГК на Партията е оценявал работата на ГОНС по един или друг повод. Стремял се е да издига неговото значение в живота на града. Но въпреки това в дейността на изпълнителния комитет и съветниците има много пропуски. Преди всичко липсва перспективността, не се виждат ясно главните проблеми. Не всички отдели и служби могат бързо, точно и компетентно да обслужват гражданите, да удовлетворят техните искания. Не се води достатъчна борба за изпълнението на взетите решения.

От творческите, деловите и организаторските качества на съветниците и особено от съветниците-комунисти зависи издигането на по-голяма висота дейността на ГОНС. Те са призвани да вземат активно участие в подготовката и провеждането на сесиите, да участвуват в постоянните комисии. Често явление е обаче много съветници да не се срещат със своите избиратели, да не ги информират за решенията на сесиите. Мнозина съветници-комунисти отсъствуват от сесиите. През 1968 година са проведени шест сесии, а има съветници-комунисти, които са присъствували само на две. От началото на мандата досега 39 съветници-комунисти не са се изказвали нито веднъж, макар броят на сесиите да е 18. Рядко са онези съветници-комунисти, които са правили изказвания на повече от 3-4 сесии. У много от тях има примирителско отношение, неоправдана инертност.

Доста съветници почти не се срещат със своите избиратели, не ги информират за сесиите на съвета. Мнозина като че ли са забравили за поръченията на гражданите, които им са дадени при избирането им. Малцина поддържат постоянни връзки с трудещите се, познават нуждите на кварталите и исканията им.

Градският комитет на Отечествения фронт и ГОНС се стремят да засилят съвместната си работа. Създадените клубни съвети ще допринесат да се привлекат съветниците към по-активна дейност в кварталите, да помагат при осъществяването на повече инициативи и мероприятия между Градския народен съвет и ГК на Отечествения фронт. Тази нова форма вече си пробива път в града.

Мнозина от изказалите се подчертаха, че за да настъпи по-голям прелом в работата на съветниците, е нужно изпълкомът да ги информира по-често по някои въпроси, да следи по-отблизо работата им. Ако това се постигне, ще се подобри значително цялостната дейност на съвета. Досегашният начин показва, че предварителната подготовка на материалите за заседанията на изпълкома и на сесиите е слаба. Не винаги се набелязват конкретни решения.

В своето изказване първият секретар на ГК на Партията Георги Кардашев изтъкна, че изпълкомът на съвета трябва да се бори за утвърждаване на своя авторитет в обществения живот на града. За недостатъчния авторитет на ИК на ГОНС вина имат неговите членове-комунисти. Слаба е връзката на съветниците с изпълкома. Устновен е лош стил на работа на някои служби и отдели. Партийните организации следва да се интересуват по-често от работата на съветниците, да им търсят отговорност.

Срещата със съветниците-комунисти ще помогне да се видят положителните и отрицателните страни в дейността на ГОНС и ще съдействува той да се превърне в деен държавен и политически орган в града.

Вълчо РАДЕВ

СВЕТЪТ ЧЕТЕ ЛЕНИН

(По случай 45 години от смъртта му)

По данни на ЮНЕСКО сред преводната литература произведенията на В. И. Ленин заемат първо място в света.

Милиони хора по всички континенти на земята изучават Ленин, стремят се да разберат как неговите идеи служат на великите преобразования, настъпили в СССР и в другите страни, тръгнали по пътя на изграждането на ново общество. Навсякъде книгите на Владимир Илич намират читатели и постоянно биват търсени.

Преди пет години японското издателство „Оцуки-Сетен“ пусна пълно издание на съчиненията на В. И. Ленин в тираж 135 хиляди екземпляра, а сега общият тираж възлиза на 1 037 500 екземпляра. В Япония продължава да расте интересът към трудовете на Ленин. По случай 100-годишнината от деня на неговото рождение „Оцуки-Сетен“ ще публикува пето допълнено издание. Освен това ще бъдат издадени шест тома избрани произведения на Ленин.

Издателствата „Мейдзи-Тосе“, „Санити-Себо“ и други във връзка със 100-годишнината от деня на рождението на В. И. Ленин ще издадат десетки трудове на Ленин, а също спомени за него на приятели, съратници и роднини; художествени произведения, посветени на великия вожд. „Комитетът за съдействие за превеждане и издаване на съветски книги в Япония“, в който влизат 60 от най-големите издателства, предвижда да издаде каталог на всички книги на Ленин, издавани в страната.

Япония е характерен пример за огромната популярност, с която се ползуват трудовете на Ленин в чужбина.

Обществеността на Индия проявява също голям интерес към книгите на Ленин. В Индия са издадени всички основни трудове и най-важните статии на Владимир Илич. И тук тиражите са милионни. През ноември в Москва пристигна собственикът на издателството „Карент Букс“ М. Томас. Той води преговори с обединението „Международна книга“ за издаването в Индия на голям сборник от Ленинови трудове по аграрния въпрос.

— Тези произведения — каза той — се търсят много у нас. Надявам се през 1969 година те да бъдат издадени.

Трудовете на Ленин „Левичарството — детска болест на комунизма“, „Държавата и революцията“, „Империализмът — най-висш стадий на капитализма“, „За младежта“, сборникът „За културата и културната революция“, статии, посветени на женския въпрос, особено бързо се разпродават в страните на Азия, Африка и Латинска Америка.

В наши дни световният пазар за книги е немислим без трудовете на Ленин. В Латинска Америка те биват издавани главно от аржентинското издателство „Картаго“. Това издателство пусна съчиненията на В. И. Ленин в 43 тома. Неотдавна те бяха допълнени с още два тома.

Издателства и в други страни на Латинска Америка: Бразилия, Чили, Уругвай, Колумбия също пускат книги на Ленин. Уругвайското издателство е известно с публикациите на основните трудове по марксистко-ленинската философия. То за първи път в Латинска Америка публикува пълната биография на Владимир Илич.

Учението на научния комунизъм победоносно шества по планетата повече от 100 години. На всички европейски езици се четат трудовете на Маркс и Ленин. По случай юбилея на Ленин във Франция, Англия, Холандия, Дания ще бъдат пуснати юбилейни издания на съчиненията на основателя на комунистическата партия и на съветската държава. Датското издателство „Тиден“ пусна книгата „Крачка напред — две крачки назад“, норвежкото издателство „Ню даг“ — „Империализмът — най-висш стадий на капитализма“. Едно от най-големите италиански издателства „Едитори риунита“ като допълнение към издадени те през миналата година 35 тома „Събрани съчинения“ на И. Ленин подготвя издаването на още 10 тома.

В социалистическите страни ще бъдат издадени най-голяма брой книги, посветени на В. И. Ленин. В големи тиражи ще бъдат издадени в Унгария, ГДР, Чехословакия, България, Полша, Югославия, КНДР и Румъния. Някои издания ще бъдат осъществени съвместно. Така например полското издателство „Аркади“ и съветското „Стройиздат“ ще пуснат на руски, полски и английски език албум за родния град на вожда — Уляновск.

По случай юбилея в Съветския съюз ще бъдат издадени около 1 000 наименования книги, брошури и албуми. Много от тях по молба на чуждестранни търговски фирми се превеждат на чужди езици. Всесъюзното обединение „Международна книга“ е получило и продължава да получава от различни страни на света многобройни поръчки на юбилейни издания.

Олег МОРСКОВ

Агенция „Новости“

Из фотоалбума на дружбата

Пионерите от Силистра ще запомнят посещението на съветската делегация от Украинската ССР през октомври 1968 г. със срещата, която се състоя в Пионерския дом в града. Отново прозвучаха песните за дружба, а на лицата цъфнаха усмивките на радостта.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Пред 25-годишнината на Девети септември

По пътя на възхода

До 9 септември 1944 година село Падина не беше известно с нищо. Сред хората от околните села то се славеше със своята изостаналост, бедност и неграмотност. Населението на това малко село, напълно забравено от румънските чокои и българските чорбаджии, живееше в ниски схлупени къщурки, покрити със слама и осветени от газени лампи. Често хората оставаха без вода и трябваше да изминават километри разстояние, за да се снабдят.

Всичко това отдавна е вече история. За младото поколение, което расте в условията на народната власт, тази история звучи като приказка. За 25 години народна власт обликът на това село коренно се преобрази. Сега то е планирано, улиците се шосираха. Засадиха се хиляди акациеви и тополови фиданки, оформиха се паркови градини. Селото се електрифицира и водоснабди. По строи се ново начално училище, а от началото на тази година в селото има вече и здравен пункт. Не е вече изолирано село Падина — всеки ден пътува рейс до Силистра и обратно.

Много са придобивките, които падинци получиха през годините на народната власт. Измени се и техният бит. Около 80 процента от къщите сега са нови, тухлени, а вътре са обзаведени с всякакви мебели. Няма вече къща без радиоапарат, а броят на телевизорите с всеки изминал ден расте. Кооператорите започнаха да си купуват и леки коли. Техните деца са прибрани в детската градина и трудът им е поспокоен.

За всичко това падинци не можеха и да мечтаят преди 25 години. Затова тяхната благодарност към Партията и народната власт е без гранична.

Ахмед ДЕМИРОВ

Изисквания, които трябва да се спазват

Неотдавна в Силистра се откри младежкият комплекс, който се състои от няколко помещения с различно предназначение. От най-много младежи се посещават сладкарницата и големият салон, в който се провеждат различни по характер мероприятия и младежки увеселения. В него се състоя и новогодишният бал, а след това редица прояви на средношколците през зимната ваканция.

С всеки изминал ден популярността на младежкия клуб расте, защото в него има прекрасни условия за отмора и оползотворяване на свободното време. В клуба обаче е необходимо да се спазват определени изисквания, за да има той привлекателен вид и да личи, че него ви посетители са млади хора, с нова култура и добро възпитание. Не всички младежи се оказват добросъвестни да ги спазват. Въпреки че им е известно, че вътре не трябва да се пуши, някои нарушават това изискване. Други се държат неприлично и влизат в пререкание с персонала, а най-често са случаите младежи да идват на увеселенията неспретнато облечени и неподстригани. Такива младежи би трябвало да разберат, че в едно комсомолско заведение такива прояви са недопустими, те не отговарят на комунистическия морал на нашата младеж и нарушителите на вътрешния ред ще бъдат отстранявани от клуба, както и става това досега.

Много културни и организационни мероприятия в чест на 25-годишния юбилей на свободата и на 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град предстоят да се проведат в младежкия клуб. Нека всеки комсомолец и младеж от града се почувствува истински стопанин на това заведение.

Иван АТАНАСОВ

Да спечелиш едно доверие

В училището в село Попина пристигна писмо, с което една гражданка от Русе изразяваше радостта и благодарността си от честната постъпка на една наша пионерка.

Дълго е писмото на Куна Тодорова. В него подробно се описва как е загубила часовника си, как го е търсила и как ученичката Маринка Минева, която то е била на гости на вуйчо си в Русе, го е намерила и върнала. Този часовник е бил подарък за рождения й ден и нейната радост е била двойно по-голяма, когато отново го е видяла на ръката си.

Една обикновена постъпка, напълно закономерна за нашето

ЧЕРТИ НА НОВИЯ ЧОВЕК

общество. Защото малката Маринка въобще не е допуснала мисълта, че може да не върне часовника, и затова е чакала до тогава, докато се появи жената с насълзените очи...

„...Дълбоко съм трогната от постъпката на Маринка, тя ми върна за миг изгубеното доверие към хората и аз вярвам, че тя ще стане утрешна достойна гражданка“ — пише в писмото си Тодорова.

Ето такива хора възпитават нашето общество, нашите пионерски отряди и дружини.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

КОГАТО ИМА ЧОВЕЧНОСТ...

В един от последните дни на миналата година пристигнах в Силистра късно след полунощ. Нямаше никакви таксиметрови коли, а исках да се прибера час по-скоро у дома си.

Студеният вятър подмяташе войнишкия ми шинел, пътят бе много хлъзгав — едва се вървеше. Две коли ме настигнаха, но нито една не спря. За около три часа се добрах до местността „Шапте касе“. Уморен, седнах на пейката да си почина и ту се радвах, че си отивам в къщи за новогодишните празници, ту съжалявах, че в моя край трябва да мръзна по пътищата. Но след малко една кола спря, без да махам. Колко много го радост ми донесе шофьорът бай Милуш Иванов от ДСП „Млекопреработване“ — Силистра, който ме откара до родното ми село Грънчарово.

Иван СТОЯНОВ
под. 80720 — В. Търново

ПОЖАРИТЕ ПРЕЗ ЗИМАТА

Много хора живеят с убеждението, че през зимата няма какво да гори и пожари не могат да станат. Но още се помнят пожарите, избухнали преди години във Войново, Светослав, Цар Самуил, Старо село и др.

През тази зима поради неизправност в комина се запали училището в с. Раздел. По същата причина стана пожар и в Селскостопанския техникум в Силистра. Един битов фургон, обслужващ работниците по укрепването на брега на река Дунав, изгоря, защото запалената печка е била оставена без контрол. Сериозен пожар избухна поради допусната небрежност в складовете за зърнени храни в Алфатар и само благодарение на бързата намеса на противопожарните органи бяха спасени хиляди тона зърно.

Сега до много населени места в окръга телефонните линии са прекъснати, а често и пътища няма. Това налага местните ръководители да подобрят организацията на противопожарната охрана, да вземат мерки за навременното им погасяване. Затова трябва да се организират доброволни противопожарни отряди, да се повишава бдителността на населението. В обществените обекти да се повиши контролът над различните източници на огън по време на работа и особено след работа.

полковник Йордан ДАНЕВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

15

— Отлично. Но дипломатическите приеми ни най-малко не ме интересуват. Като журналист още сега ще научите за едно дело, което днес ще бъде предмет на специална прес-конференция. Мога ли да разчитам на вашето мълчание до началото на конференцията?

Небето над журналиста се проясни, той съобрази, че може да се измъкне от тази неприятна история.

— Това от само себе си се разбира!

— Тогава слушайте внимателно. Човекът, когото сте съборили, е убиец. Ние нямаме никакви снимки и дори точно описание. Устройваме прес-конференция, по време на която с помощта на радиото, телевизията и пресата ще се обърнем към обществеността с молба за помощ в залавянето на престъпника. От вас, от вашата наблюдателност и памет зависи твърде много. Моля ви да се съсредоточите и да си спомните всичко, което можете да кажете за този човек.

Журналистът се съсредоточи. Той възкресяваше в паметта си онзи нещастен момент. Спомни си как отчаяно изви кормилото. Съскането на гумите. Виковете на минувачите. Той блъсна човека с дясното крило и го отхвърли на тротоара. Обаче онзи, за щастие, не удари главата си о края на тротоара. Паметта му бе отбелязала и това. Този човек трябва да е бил някога спортист, умееше да падне така, че да намали максимално силата на удара. След това минута страх, когато се наведе над пострадалия. Човекът, лежащ на тротоара, бе скрил глава в раменете... Така изглеждат покойниците... Но този беше жив, което потвърди случайният минувач, който пръв се наведе над лежащия, разкопча ризата му и прилепи ухо към сърцето. Вероятно лекар...

Тогава заедно с милиционера, оставил поста си на кръстопътя, го вмъкнаха в колата. Той беше възрастен мъж. В болницата дойде в съзнание. Само кашляше. Спомни си лицето на пострадалия. Мургава кожа, леко изпъкнали очи и пълни устни с резки очертания, прав нос и малки уши. Това е всичко. Защо обаче този човек носи чужди дрехи? Те влизат в кабинета на лекаря, слагат ранения на кожения диван. Лекарят пристъпва към прегледа. Санитарят запретва крачола и сваля палтото от ранения. Сега той видя очите на възрастния мъж.

Студен, пълен с жлъчна ненавист поглед. Никога няма да забрави този поглед. Ако беше художник, то всяка минута би могъл да нарисува портрета на човека, попаднал под колелата на неговия автомобил. Падащ на високото чело мокър кичур коса, тънки приповдигнати вежди, придаващи на лицето изражение на учудване, на нетърпение. И тези очи — тъмни, леко изпъкнали, чийто поглед е неприятно рязък.

— Ще можете ли да опишете неговия портрет на нашия художник? — Любич прекъсна дългия монолог на журналиста.

— Разбира се, и с пълна увереност мога да кажа прилича ли портретът на оригинала.

Заедно с журналиста Любич влезе в другата стая. Там ги чакаше вече художникът Томашкевич, който предложи на журналиста цяла купчина рисунки на очи, вежди, носове, устни и бради. Нужно беше да се изберат най-приличащите.

В това време Любич разпитваше поредния свидетел. Това беше инженер Квасни, известен алпинист. Него също така информираха за търсенето на убиеца. Инженерът описа доста подробно жертвата на аварията. Единствена съществена подробност, която се откри в неговите показания, беше твърдението, че този човек, бидейки в безсъзнание, измърморил няколко пъти на немски думата „найн“, което в първия момент навело инженера на мисълта, че пострадалият е немец. Обаче по-късно говорел само на полски без чужд акцент.

На другия ден вечерта в Централното комендантство се събраха журналисти и изслуша информацията на поручик Любич за тайнственото убийство в хотел „Столица“.

Поручикът изложи всичко случило се сухо, но въпреки това неговото изказване произведе голямо впечатление на събралите се. Естествено Любич не пропусна да разкаже за авария та, в която попадна убиецът, премълчавайки обаче ролята, която игра в нея журналистът С. Т. Той обяви само, че преди отпътуването си от Варшава беглецът е трябвало да се възползува от помощта на някакъв частен хирург.

В края на своето изказване Любич представи на участниците в конференцията портрета на убиеца — дело на ръцете на художника Томашкевич, чието сходство с оригинала бе потвърдено от журналиста, инженера, лекаря от болницата, милиционера, портиера, обущаря и даже от хазяйката на така наречения Гурски. Същия ден портретът се появи на екраните на телевизорите, а сутринта на следващия ден го поместиха вестниците в цялата страна.

Доктор Лах потриваше ръце, четейки в пресата сведенията за вчерашната конференция в комендантството, когато му донесоха шифрована телеграма от Лодз. Ковалик съобщаваше, че в „Гранд-хотел“ пристигнала телеграма от Брунер с молба да запазят стая за днешния ден. Едновременно с това търговецът от Бремен се извинявал, че задържал стаята по време на предишното си пребиваване в Лодз и изявявал готовност да обезщети хотела за понесените загуби.

Запознал се със съдържание то на шифрованата телеграма, Лах веднага пристъпи към изучаване разписанията на самолетите и дойде до извода, че след два часа Брунер ще се приземи на летището. Той позвъни на Любич и го помоли да замине незабавно за там.

Обаче неочаквано за Лах Брунер пристигна със самолета не от Виена, а от Копенхаген. Старателният офицер от гранични те войски успя да съобщи за това на доктора.

Забавният шишко, мотаещ се безпомощно по полето на летището в компанията на ужасно облечен дангалак, когото неизвестно защо наричаше Леля, не възбуди в Брунер никакво подозрение.

Затова пък Лах се вглеждаше много внимателно в противника. Масивен, среден на ръст, с очила ,облечен като среден търговец от Запад, Брунер се движеше енергично, хвърляйки остри погледи наоколо.

Докторът преценяваше сериозно противника. Това беше враг, за когото трябваше да държи сметка.

Нищо не говореше, че Брунер беше обезпокоен от нещо. Той влезе в митницата, със студен тон заяви, че няма за какво да плаща мито и излезе от зданието на аерогарата. После зае място в автобуса. Потънал в мислите си, той дори не чу как забавният шишко се оплакваше на Леля от своята жена, която не долетя със самолета от Копенхаген.

На площад Конституция Брунер заедно с другите пътници слезе от автобуса и помоли носача да повика такси.

(Следва)

ОБНОВЕНИТЕ СЕЛИЩА НА ДОБРУДЖА

ГОДИНИ, РАВНИ НА ЕПОХА

Няма край в страната, където народната власт да не е донесла много ново и хубаво в живота на хората. И в най-затънтените места на нашата Родина се почувствува полъхът на новия живот.

Много, извънредно много дължат на народната власт и жителите на Голеш, Краново и Добруджанка. Защото тук мизерията, нищетата и невежеството съществуваха в пълния смисъл на думата.

Села, откъснати от цивилизацията

Голеш, Краново и Добруджанка! Колкото и чудно да звучи, това действително бяха някога три села, откъснати от цивилизацията. Впрочем те бяха четири, но Брестак вече не съществува. Села, захвърлени някъде между горите, в дълбоки долини, скрити от погледите на нашествениците и от студения повей на зимния вятър.

До неотдавна жителите на тези села живееха почти така, както бяха живели техните деди и прадеди преди няколко века. Къщите бяха малки, схлупени и мрачни, направени само от кирпич. Не бяха нито електрифицирани, нито водоснабдени. За такива неща преди години голешчани не си позволяваха дори и да мислят.

В района липсваха и най-елементарните придобивки, които капиталистическият строй донесе на страната. Тук нямаше нито шосета, нито рейсови връзки, нито телефон. Да се отиде до града беше истински проблем. За това човек трябваше да загуби не часове, а дни. За медицинско обслужване и дума не можеше да става. Ако някой се разболееше по-тежко и не можеше да се излекува сам или да му помогне някоя баба, добила слава на лечител, тогава не му оставаше нищо друго освен да умре. А образованието? Училищата бяха само до четвърти клас. Тези, които искаха да завършат поне седми клас, отиваха в Кайнарджа.

И този край си имал някога своя чар, своя дивна и девствена красота. Огромни гори покривали хиляди декари. Лятно време те се оглася ли от звън на хлопатари, блеене на овце и подвиквания на овчари и пастири. Землището на района е прорязано от широкото и живописно корито на Сухата река. Легендите разказват, че по нея някога са плували кораби и гемии. На места в отвесните скалисти брегове и сега личат останките от някогашните пристани.

Природните красоти обаче оставали незабелязани от отрудените хора, които от ранно утро до късна вечер били заети само с една единствена мисъл — как да изкарат прехраната си. Този край, разположен в най-североизточния ъгъл на окръга, съвсем не прилича на равната Добруджа. Теренът — нагънат. Наклонени места, стръмни склонове и канари. Почвата — камениста и слаба. Трудно се обработвала земята и раждала по-малко зърно, отколкото в съседните села.

Затова жителите на района потърсили щастието си в животновъдството. 15 000 овце и няколко хиляди говеда отглеждали само крановци. Но и от този отрасъл доходите не били големи. Вълна, сирене и животни продавали хората, обаче печалбата оставала в ръцете на търговците. А селяните продължавали да живеят в нищета.

По-будните не се примирявали с тежката си съдба. Търсели изход от нея и го намерили в борбата за социални права дини. По това време из горите бродели хората на Дочо Михайлов. Те мъстели на народните угнетители и вдъхвали вяра в народа. Никола Статев и Георги Чобанов от Голеш, Иван Колев от Добруджанка, както и някои други, били техни верни съратници.

Зората на новия живот

Войната беше към края си. Тътенът на оръдията наближаваше българската граница. С него идваше и свободата. А нейни носители бяха съветските воини.

В живота на хората настъпи промяна. От началото едва доловима. Защото не можеше с един замах да се ликвидира вековната изостаналост на този край. Но хората разбираха още тогава, в онези трудни години, че този път щастието не ще ги отмине. Това им казваше Българската комунистическа партия, партията, която даде толкова жертви в борбата за свободата, и те не можеха да не ѝ повярват.

Затова не беше нужна голяма агитация, за да се пробщят бързо към кооперативния строй. През 1950 година и в четирите тогавашни села на района бяха създадени кооперативни стопанства.

Но и пътят към новото преминаваше през безброй перипетии. Машините бяха малко. Минерални торове почти нямаше. На първите ръководители липсваше опит. Председателите на стопанството се менях един след друг. Някои дори и по една година не изкарваха.

Често си спомня бай Добри Василев за онези години, когато той трябваше да поеме ръководството на кооперативното стопанство. Няколко председатели бяха минали преди него. И все не можеха да оправят работата. През 1954 година кооперативът на с. Голеш бе раздал по 6,30 лева стари пари на трудоден — парично и натурално. Някои кооператори

Жеко Жеков, ръководител на бригадата за комплексна механизация в с. Краново.

се разколебаха. И в стопанството няма да прокопсаме — мислеха си те и много от тях заминаваха по други краища на страната.

Добри Василев се задържа няколко години председател на ТКЗС в с. Голеш. Кооперативът поукрепна. Нарасна материално-техническата му база. Възнаграждението се увеличи и работната ръка се стабилизира. Укрепнаха и стопанствата в останалите села. В края на 1958 година всички се обединиха в мощен кооператив.

Пионери на новото

И след обединението трудностите не бяха малко. Но с помощта на Партията и на социалистическата държава стопанството се измъкна от изостаналостта, стъпи здраво на крака и бързо тръгна напред. Дори сега голешчани в много отношения са пионери на новото и дават пример на кооператорите от другите стопанства на окръга.

Решаваща роля в случая изигра комплексната механизация. Още през 1964 година бяха изградени първите механизирани звена с ръководители Русан Костадинов и Петър Желков. Сега в кооператива работят три бригади за комплексна механизация. Особен интерес към новостите проявява сегашният председател на кооператива Паско Пасков. Без неговата активна дейност постигнатите успехи не биха били толкова големи.

Голешките механизатори изпървиха наистина чудо. Въпреки че теренът е твърде наклонен, те успяха да приложат почти пълна машинна обработка върху 90 на сто от кооперативните земи. От всичко 41 000 дка за 37 000 се грижат механизаторите, а само за 4 000 полевъдите. И което е най-интересно, именно бригада та на с. Краново с ръководител Жеко Жеков, при която площите са най-стръмни, постигна най-добри резултати.

Пионери на новото са голешчани и в лозарството. Облагородени лозя до неотдавна тук не съществуваха. Сега обаче се създават с цел да дадат препитание на хората, които комплексната механизация освобождава от полето. Но не се създават по старому, примитивно. Тук се въвежда системата на Ленц—Мозер, която ще осигури внедряването на промишлени методи на производство в този отрасъл.

Успешно се отглежда в Голешкото стопанство една нова за окръга култура — соргото. Тук е построена модерна сушилня. Предстои създаването на палметни овощни градини.

А в коритото на Сухата река, покрито с дебел слой плодородна почва, но непригодно за отглеждане на полски култури поради честите заливания, се създават на стотици декари насаждения от ракита. Те ще осигурят работа за кооператорите през мъртвите сезони и ще повишат техните доходи.

Впрочем доходите на голешчани с всяка измината година се увеличават. През миналата година възнаграждението на работоспособен кооператор достигна 913 лева и бе едно от добрите в окръга. А през 1964 г. то бе 660 лева.

Измени се обликът на населените места

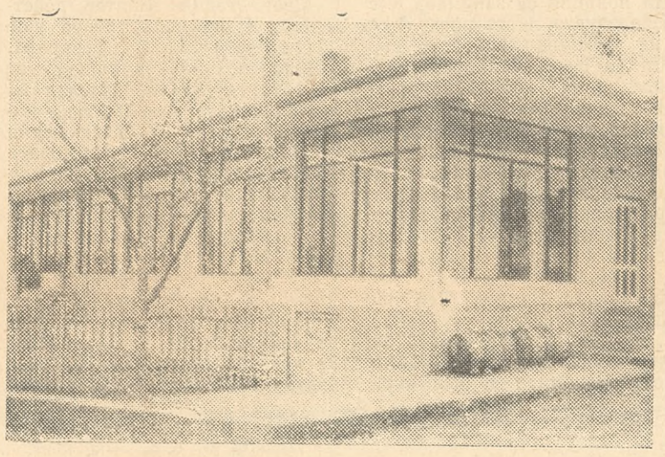
Укрепналият кооператив не е единствената придобивка, която народната власт даде за изминалите 25 години на житлите от трите села. Сега те се радват и на много други придобивки на социализма. Вярно е, че има още много да се желае, но това, което е направено в сравнение с миналото, съвсем не може да се омаловажава.

Обликът на селата коренно се измени. Хората изоставиха старите схлупени къщурки и си построиха тухлени, просторни домове. Сред селата изникнаха нови обществени сгради — просторни, светли канцелярии на кооператива или на селкоопа, нови магазини, читалищни салони, здравен дом и т. н. А село Брестак, което бе малко и условия за благоустрояването му не съществуваха, бе ликвидирано, а жителите му заселени в Силистра.

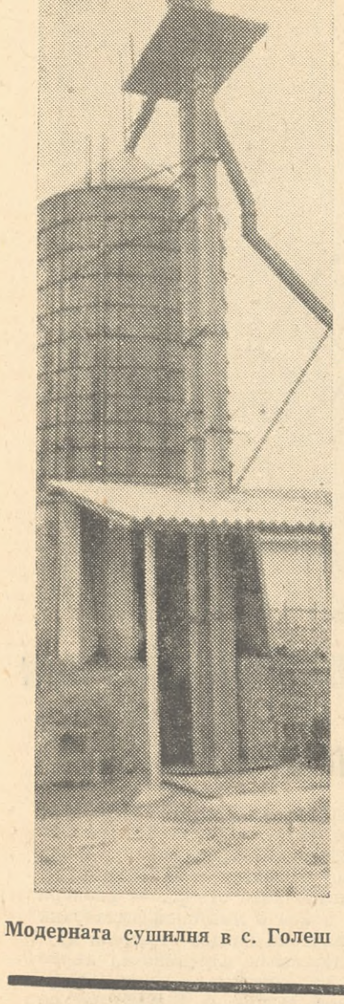
Районът бе свързан с шосета. Оттук сега минава рейс. А само преди десетина години най-близката рейсова спирка се намираше на 16 км от Краново и Голеш. Селата са електрифицирани и водоснабдени. В здравния дом е осигурена редовна медицинска помощ. Децата учат в осмокласно училище. Повечето от тези, които го завършат, продължават образованието си в различни средни училища на Силистра и други градове. Някои заминават и във висшите учебни заведения. Докато преди 1944 г. на пръсти се брояха хората, завършили седмокласно образование, сега от района са излезли вече десетина висшисти.

Няма да кажем истината, ако твърдим, че всичко това е постигнато за 25 години. Не, защото основните придобивки, истинският прогрес и новото в живота на хората навлязоха едва през последното десетилетие. А какво ще донесе следващото десетилетие, следващият четвърт век? Трудно е в подробности да се предвиди, но то ще бъде неимоверно поголямо и по-грандиозно, откол кото постигнатото досега.

Емил ПРАХОВ
Снимки: Ст. ТОДОРОВ

В с. Добруджанка се построи просторен, светъл магазин.

Модерната сушилня в с. Голеш

Новото читалище в с. Голеш

Подготвят се за петдневна работна седмица

Преди няколко дни радваща та вест за преминаването на петдневна работна седмица на ТПК „9-ти септември“ от първи март тази година бе официално обявена пред колектива.

Във връзка с това ръководството на кооперацията обсъди какви предварителни мероприятия ще трябва да се извършат до този срок, за да може да се осигури ритмично изпълнение на трудовите норми и плана още от първите дни. Да се прекрачи прагът в най-кратката работна седмица не е лесно. Още повече, че този колектив от началото на 1969 година започна работа по новата система на ръководство на народното стопанство. А при всяко едно начинание хората изпитват известна неясност, вълнуват ги въпроси, свързани с изпълнението на задачите, възнаграждението за положения труд, почивката, навременното извозване до работното място и от него до в къщи и т.н.

На събрание пред целия колектив ръководството уведоми хората от кооперацията за предстоящото преминаване на съкратена работна седмица. Всички посрещнаха новината радушно, с готовност още от първите дни на преминаването да покажат високо съзнание за изпълнение и преизпълнение на производствените си задачи.

Водени от нетърпението да дойде по-скоро този желан първи март, те направиха предложение един от цеховете да премине на петдневна работна седмица още от първи февруари, и ръководството се съгласи с тях. Сега колективът от мебелния цех усилено се подготвя за преминаване на петдневна работна седмица, без загуба за производството, още от първи февруари. Този колектив за един месец ще експериментира и от неговия едномесечен опит ще се учат и останалите хора от кооперацията, за да могат още от първия ден да осъществяват производството без сътресения.

Работниците живо участвуват в обсъждането мероприятията за подготовката на условията за преминаването на петдневна работна седмица. Те направиха ценни предложения по изменението на някои форми на работа. Така например досега произведената през месеца боядисана мебел не се реализираше веднага, тъй като трябваше известно време да съхне, а това се отразяваше върху резултатите на месечното изпълнение. На обсъждането се взе решение боядисаната мебел да бъде произвеждана през първата половина на месеца, а през втората — фурнирна мебел. Така готовата продукция може да се реализира на края на всеки месец и да се видят резултатите в края на отчетния период.

За преминаването на петдневна работна седмица от този колектив служи като добра основа и успешното изпълнение през миналата година на предвидените от икономическия анализ научно-технически мероприятия. Като никой друг път, ръководството на тази ТПК сега е осигурило достатъчно дървен материал за работа през зимата. Изяснени са и всички нормативни документи за работата по новата система на ръководство, така че не може да има допълнителни затруднения.

Тези дни се прави равносметка и на икономическите резултати за миналата година. Първите цифри показват добри резултати. При годишен план 800 000 лева, произведена е продукция и са извършени услуги на населението за 821 000 лева. Производителността на труда е изпълнена 107,9 на сто, а средната работна заплата — 106,3 на сто. Спазено е съотношението за изпреварване на производителността на труда. Очертават се положителни и другите икономически резултати от дейността на колектива — печалба, рентабилност и т. н.

През текущата година на петилетката колективът на ТПК „9-ти септември“ има планов обем за промишлената продукция и услугите за 900 000 лева. Това е повече в сравнение с миналогодишните постижения с 9,62 процента. Предвижда се с 12 на сто да нарасне производителността на труда. Ала, вдъхновени от новите придобивки и разгръщайки широко социалистическата надпревара в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас, няма съмнение, че колективът на кооперацията ще постигне до края на годината по-високи резултати.

М. ТОМОВ

ХРАНА ЗА ДИВЕЧА

Ловците от селата Ножарево, Падина и Калугерене осигуриха през лятото необходимия фураж за подхранване на полезния дивеч. Сега те на групички обхождат набелязаните местности и зареждат фураж за яребиците и сърните.

Грижите за полезния дивеч ще помогнат за запазването му при неблагоприятните зимни условия, ще увеличат неговия брой.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ИЗ ГЕРМАНСКАТА ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА

От ръчния тъкачен стан до техниката „Малимо“

Сметачните машини във френското министерство на финансите са произведени в Карлмарксщадт. Телетайпните машини с латински шрифт и с кирилицата, които осъществяват пряка връзка между Кремъл и Белия дом, също са изработени в този град.

Карлмарксщадт и много други немски градове, съществуващи вече осем века, е създаден по много причини: най-напред кралският наместник си построил там крепост, след това един от кайзерите издигнал манастира Хемниц, но по-важно било, че през Средновековието някои граждани си извоювали правото да тъкат ленени платове и да търгуват с лен. Това на свой ред направило през 16-ти век Хемниц един от най-големите производители на платове в Саксония. Днес, в навечерието на 20-годишнината от създаването на ГДР, центърът на текстилната промишленост се превърна в център на електротехниката, електрониката, инструменталното и текстилното машиностроене.

През 1800 година в края на града заработила първата предачница и в същото време било поставено началото на машиностроението. Първоначално произвеждали различни предачни машини, но в края на века започнало производството на механични тъкачни и инструментални машини, турбини, парни котли, парни машини и локомотиви. В края на 19 век тук възникнали нови отрасли на промишлеността.

Градът на рекичката Хемниц твърде рано станал център на немското работническо движение. На 10 май 1953 година Хемниц бе преименуван в град Карлмарксщадт. С това първата германска държава на работниците и селяните отдаде дължимото уважение и почит на хемницките работници и на традициите на града.

Днес окръгът Карлмарксщадт, който заема 6 000 кв. км площ и има 2 080 хиляди жители, включва най-индустриалните градове на ГДР. Фабричните сгради и димящите заводски комини са характерни за облика на градовете, които влизат в този окръг и чиито имена са известни на света благодарение на произвежданата продукция: Плауен, Вайхенбах, Вердау, Чопау, Цвикау, Матвайда.

Този окръг дава 15,5 процента от промишлената продукция на ГДР. Той е център на текстилното и инструменталното машиностроене, значително място заема и транспортното машиностроене. Никога в миналото окръгът не е произвеждал толкова много продукция, колкото сега: текстилната промишленост дава повече от половината текстилна продукция на ГДР; само за периода от 1958 до 1962 година нейното количество се увеличи с 40 процента. За изминалите години бяха построени много промишлени предприятия, а съществуващите бяха разширени. Най-големите от тях са заводите за производство на инструментални машини в Плауен, металургичният завод за производство на никел в Санкт-Егидиен, а също и цинкодобивният завод във Фрайберг.

Но построяването на нови предприятия не е основната причина за значителното увеличаване на производството в окръга. Съществен фактор е реконструкцията на съществуващите предприятия и внедряването на съвременни методи на производството. Благодарение на това народното предприятие Модул в Карлмарксщадт удвои производството на машини за зъбчати колела.

Бяха реконструирани не само каменовъгленните мини в Цвикау, фабриката за винтове в Карлмарксщадт и заводът за производство на тъкачни машини: значителни суми бяха изразходвани за предприятията, произвеждащи стоки за широко потребление, за завода за производство на перални машини в Шварценберг, за завода за производство на хладилници ДКК в Шарфенщайн и за памукопредачните фабрики и митвайд в Плауен.

Обаче центърът на тежестта си остава машиностроенето. То е най-важният отрасъл на промишлеността в окръга. От всички големи машиностроителни заводи 12 се намират в Карлмарксщадт и неговите околности. В предприятията на машиностроенето всички усилия са насочени към подобряване качеството на машините. Същата тенденция е характерна и за текстилното машиностроене. Най-добра характеристика за неговата производителност са известните в цял свят машини за малимо, изобретение на инж. Рудолф Мауерсбергер.

Преди няколко години техниката на „Малимо“ бе съвсем неизвестна, а днес вече цяло предприятие — народното предприятие Невиркмашиненбау в Карлмарксщадт, произвежда такива машини. Машините „Маливат“ и „Малипол“ носят знака на ГДР за най-високо качество и се изнасят в много социалистически и капиталистически страни.

Предприятията Електроние рехенмашинен — „люлка“ на Роботрон 300, и Щаркщроманшагенбау се специализират за производство на апаратури за цифрово управление.

Машините и текстилът са основата на експорта на ГДР и окръгът, естествено, има голям дял в експорта на страната. От 3 000 индустриални предприятия всяко трето произвежда за износ. В сравнение с 1962 г. износът се е увеличил с повече от 50 процента. Карлмарксщадт — това значи текстилни машини, станове, сметачно-изчислителни автомати, уреди на техниката за измервания и за свръзка, химически апаратури, автомобили, платове, трикотаж, килими и пердета, музикални инструменти, играчки и спортни стоки.

В този окръг има и минногеложка академия във Фрайберг, ВТУЗ в Карлмарксщадт, техникуми и много научноизследователски институти. В града работят 10 700 научни работници, много от които са деца на работници или сами в миналото са били работници.

Старият Хемниц расна 8 века, а за два дена — на 14 февруари и на 5 март 1945 г., бе напълно разрушен. Но за 20 години работническо-селска власт градът бе възстановен и от развалините израсна голям социалистически град.

Из информационния бюлетин на Външнотърговската камара на ГДР

Разнообразна и полезна дейност

Кръжоците и школите за селскостопанска просвета в ТКЗС — Тутракан бяха навреме открити. В тях полевъди и животновъди обогатяват знанията си.

Механизаторите от стопанството изучават постиженията на бригадата за комплексна механизация в гр. Тутракан. В 16 лекции повече от 30 човека ще почерпят опит и умение.

Първите 4 лекции вече са изнесени. Положителното в работата на школата е това, че хората се запознават с постигнатото от отделни първенци. Те имат възможност да съпоставят своята и тяхната работа, да анализират грешките, които са допускали, за да ги отбягват в бъдещата си дейност. Освен това участниците в школата разучават технологията на производството на всяка култура и особеностите на новата техника, закупена от кооператива.

За разлика от други години, просветната работа в полевъдството се провежда в отделните и производствени участъци. Това дава възможност повече кооператори да посещават сбирките на кръжоците. Най-добре се работи в селата Търновци и Царевдол.

Проблемни въпроси за увеличаване продукцията в лозарството се поставят пред хората от лозарските бригади. Под ръководството на специалистката Чичилия Ангелова занятията се провеждат на сравнително добро ниво.

В курса по растителна защита кооператорите се запознават с действието на различните препарати, които се употребяват в борбата с неприятелите и болестите по културните растения.

Главният зоотехник Васил Монов и ветеринарният лекар Борис Паунов изнесоха лекции пред овчарите за някои основни моменти при отглеждане на разплодните овце и малките агънца.

Наред с хубавото, което е постигнато обаче в Тутраканския кооператив по отношение на селскостопанската просвета, трябва да отбележим и някои отрицателни факти. Нужно е например да се работи с повече нагледни средства, да се водят занятията в определени дни от седмицата, да се създаде по-добра възможност лекциите да се посещават от още по-голям брой кооператори.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

О Б Я В Л Е Н И Е

ДСП „БУЛГАРПЛОД“ — СИЛИСТРА търси 5 човека до 35-годишна възраст, на които ще плати таксата за следване курс за огняри, който се открива на 1. II. 1969 год. На завършилите курса осигурява работа като огняри с договор най-малко за 3 години.

Справки: Личен състав, тел. 22-96

Всеки петнадесет секунди — престъпление

Неотдавна големият западногермански вестник „Генерал-анцайгер“ печално констатира: „Сред западногерманското население все повече се засилва убеждението, че неговата държава не може да му гарантира сигурност“. Публикуваните данни за престъпността в Западна Германия са нагледна илюстрация на този песимизъм Миналата година всеки 15 секунди се е извършвало по едно престъпление За първи път в историята на ГФР броят на криминалните дела надхвърля два милиона. При това, както се подчертава в доклада на ръководителя на центъра по криминалистика Дикопф, става дума само за престъпления, които са известни на полицията. Броят на фактически извършените убийства, грабежи, изнасилвания надхвърля тази чудовищна цифра.

Миналата година особено преуспяха западногерманските крадци. А тази година обещава да увеличи и без това внушителните им „постижения“. Всекидневно в страната се извършват 30 000 дребни кражби в магазините. Броят на големите обири е по-малък, но както се казва, „качеството“ им напълно компенсира „недостига по количество“. През това лято, например, само в резултат на един грабеж на мюнхенска кожарска фирма крадците задигнали кожи от норки и видри на стойност 600 000 марки. Сега в ГФР се търсят 80 000 престъпници Няма съмнение, че повечето от тях ще останат ненаказани, тъй като съгласно официалните данни, западногерманските детективи не успяват да разкрият половината от престъпниците

Естествено официалните лица, правителствения печат и социолозите, които са далеч от реалния живот, бързат да успокоят изпадналия в ужас гражданин. Вестник „Ди велт“ обещава на Западна Германия, че ще се избави от престъпниците, ако бъде „подновен центърът по криминалистика“. Вестник „Нойе райнцайтунг“ призовава всички, които се борят с престъпността, да работят съвместно и да преодолеят всичко, което ги разединява. Вестник „Генерал-анцайгер“ иска „да се превъзпита“ полицията, тъй като в сегашния си състав тя „не е в състояние да изпълни задачата си“. Вестник „Щерн“ препоръчва „да се измени подреждането на стоките в магазините“. Някой си професор Хентиг съветва да се работи върху психиката на жените: в определена възраст те заболяли от клептомания в остра форма.

Но официалната пропаганда старателно премълчава факта, че подобни мероприятия вече са осъществявани в близкото минало. Печатът премълчава и това, че в капиталистическото общество, изградено върху насилието, широкият размах на престъпността е закономерен процес.

Р. КОНОВ

В света на капитала

Когато смъртта е избавление

Неотдавна Световната организация по здравеопазването публикува данни за самоубийствата в капиталистическите страни. В САЩ, например, всеки 25 минути се извършва самоубийство. В Англия мнозинството от смъртните случаи в производството или при уличните злополуки са самоубийства; загиналите са получили преди смъртта си съобщение за уволнение, за фалит, за заграбване на главата на семейството и т. н Във Франция 25 на сто от самоубийците са нервноболни, а над половината — стари хора, без средства и спестявания, многодетни, безработни.

Агенция „НОВОСТИ“

ТАРЗАН ЖИВЕЕ В ИТАЛИЯ

Преди десет години диви зверове разкъсали в джунглите на Конго бащата на малкия Деодат Намбобон. Плачещото момченце приютили майруни и го отхранили заедно със своите малки. Неотдавна Деодат бил намерен и докаран в Италия. Момчето още не се е научило да говори, но изразява своите желания със свирене и подскачане като маймуна.

Необичаен шампионат

Първото място в международния шампионат по скок в американското градче Еджени Кемп заел участник, преодолял височината от 5,5 метра. Не е ли много? Но вижте за кого се отнася — този шампионат бил организиран за жаби...

Указател за развод по италиански

В Италия, където разводите са забранени, с голяма популярност се ползува указател, съдържащ инструкции как да се освобождиш от несполучлив брак. Книжката от 30 страници под заглавие „Практическо ръководство за анулиране на нежелан брак“ съветва италианците „да си оставят отворена вратичка“ преди брака.

Брошурата съставили адвокати и членове на неголямата антиклерикална радикална партия. В нея се казва, че заораната на разводите „е принуждавала и принуждава много италианци да прибягват до крайности, макар и нравствено уязвими, но оправдани в качеството на законно средство за самоотрана“. Като мотив служи обстоятелството, че макар италианският брак да не може да се разтрогне, той може да се анулира или да се обяви за нямащ законна сила.

Колкото и парадоксално да е, това е много по-лесно при църковния брак, отколкото при гражданския. Трябва само своевременно да се снабдите с „доказателство“ преди бракосъчетанието. Това може да стане по следния начин.

Преди женитбата трябва да направите заявление, че не смятате брака за неразрушим и не вярвате, че е осветен от бога. Трябва да споменете също, че при неразбирателство в семейния живот ще искате развод или анулиране на брака. После заявлението се запечатва при нотариуса и се пази, докато му дойде времето.

Авторите на брошурата предупреждават, че свещениците не бива да се посвещават в това, защото могат да откажат да извършат бракосъчетанието.

(От руски)

Съботен спектър

ТЪРГ НА СУЕВЕРИЯ

В Париж се състоял своеобразен търг, на който се продавали 250 книги, посветени на суеверия, вещици, вампири и вълшебства. Всички те са принадлежали по-рано на члена на Френската академия Морис Годон. Националната библиотека на Франция купила от тази колекция книга, в която били напечатани документи за преследването на „вещици“ в XVII век.

Скандал в Мюнхен

Вече няколко месеца баварската полиция се занимава с разследването на тъмните сделки на международна банда търговци на фалшифицирани произведения на живописта, възглавявана в Мюнхен от твърде светския младеж Георг Винтер.

На пазара за пласиране на картини в ГФР най-много се ценят творбите на стари майстори, били в течение на няколко поколения във владение на известни княжески или графски семейства. Това било използувано от Винтер. Той намеквал на купувачите, че може да „помогне“ за купуването на произведения на стари майстори от колекциите на аристократични къщи.

Много години Винтер действувал безнаказано, обаче най-после аферата се разкрила. Хейлбронският промишлен магнат Улрих Тюхел пожелал да купи „стенни акции“ (така цинично се наричат произведенията на изкуството в деловите кръгове). Представяйки се за приятел на граф Естерхази, Винтер съобщил на Тюхел, че уж графът е готов да се раздели с част от своята колекция. След това „се изяснило“, че приятелят на Естерхази барон Подманицки продава картина на Веронезе. В продължение на няколко месеца се водила внимателна подготовка: демонстрирали се експертизи, съобщавало се, че Естерхази размисли да продава картини и т. н. Накрая Винтер продал на Тюхел осем картини от „колекцията на Естерхази“ и „картината на Веронезе“ за 750 хиляди марки.

След известно време магнатът решил да реализира една от картините от „колекцията на Естерхази“. Експертите го смаяли, оценявайки колекцията, за която заплатил 300 хиляди марки, само на 50 хиляди. Тогава Тюхел предложил на пазара „картината на Веронезе“. Обяснили му, че това е нищо не струваща фалшификация.

Аналогична история се случила и с продажбата на „платно“ на Рембранд. Тук съучастник на Винтер станал австрийският княз Метфрид цу Вид, съгласил се за 75 хиляди марки да обяви фалшивата картина за фамилно съкровище.

Отхвърлените отхвърлят

На гръцкия остров Крит, в тих залив, на брега на Средиземно море живеят юноши и девойки. Болшинството от тях са от Съединените щати. Те спят в пещерите, в спални чували, ядат картофи и пият червено вино, което могат да си доставят от местните селяни. За да получат няколко десетки драхми за храна, те ходят да дават от своята кръв в Атина.

Това не е кой знае какво, но те не искат да се върнат в родината си.

— Аз не вярвам в бога — казал един от тях, Роже от Ню-Джерси, на пристигналия там кореспондент на списание „Лайф“ — и не вярвам, че Америка е златният център на света. В деня на получаването на първата си заплата ме попитаха: „Кой е твоят номер?“ Казах им името си. „Ти трябва да знаеш своя номер“ — ми казаха. Но нали аз съм човек, а не номер! Тук поне си имам име.

(Превод от руски)

Пазачът на зоопарк, англичанинът Едвард Милборо, е страстен риболовец. За да не скучае, когато е на риболов, той води със себе си и слоницата Ирма.

ИНТЕРЕСНО ● ЛЮБОПИТНО

Находка „направо от приказките“ е направил в Усурийската тайга шофьорът Варчук. В слънчев ден, на пясъчка сред пчелина на совхоза, в който работел, забелязал двуглава змия, която се греела на слънцето. Едната глава стояла нормално на тялото, а другата била като неин израстък.

Варчук съумял да я хване и да я предаде в една зоологическа градина.

Двуглавата змия е вероятно смок. Тези змии са от семейството на неотровните, но видът им е наистина застрашителен. Всяка от главите е нормално развита и има по две очи.

Такова израждане се среща крайно рядко. Вероятно в далечното минало подобни находки на нашите прадеди са породили легендите за многоглавните летящи змейове.

* * *

Учените от различни страни от много години се вълнуват от загадката на радиоехото, приемано понякога от локаторите, насочени към ясно и чисто небе. Известно е, че радиоехото възниква само в случай, когато лъчът на локатора среща на своя път някакво препятствие. А от какво се получава ехо, ако небето е чисто?

На Запад това загадъчно явление е наречено „ехо на ангелите“ или „ангелски ефект“, а някои са се опитали да го свържат с прословутите „летящи чинии“.

Обяснението на тайнственото ехо било открито неочаквано и се оказало твърде забавно. Сътрудникът на главната геофизическа обсерватория на СССР Георги Брилев след многократни проверки и наблюдения е дошъл до извода, че така нареченото „ехо на ангелите“ се предизвиква от дребни мушици. Рой комари, мушици, даже малки и големи пеперуди се издигат с движещите се потоци въздух на голяма височина. Отразявайки се от насекомите, лъчът на локатора донася сведения за „тайнственото тяло“ — невидимо, но витаещо в пространството .

* * *

Мюнхенският вестник „Квик“ разказва за корейчето -вундеркинд Ким Уг Йонг. На двегодишна възраст той е написал своята първа книга под заглавие „Попитай звездите“. Да чете и да пише малкият се научил, когато бил на седем месеца, а да ходи — когато бил само на 5 месеца. В началото на шестия месец той вече здраво стоял на краката си, тичал и говорел корейски На три години Ким започнал да говори английски, немски и китайски. На седем месеца вече можел да играе шах. Когато навършил две години и половина, започнал да посещава училище заедно с тринадесетгодишни деца. Момчето удивлявало учителите, особено математиците, усвоявайки интегралното и диференциално смятане.

Случки из живота на велики хора

През 1743 година, след поредна схватка с чуждестранни учени, пречещи на развитието на руската наука, асистентът от Санкт-Петербургската академия Михаил Ломоносов бил затворен за една година „под караул“.

Ломоносов мръзнал, гладувал, боледувал, но не прекъсвал работата си. Когато излязъл на свобода, той показал на своите противници новите си дисертации: „За топлината и студа“ и „За нечувствителността на физическите частици“.

* * *

Знаменитият руски хирург Пирогов, като пристигнал в Париж, посетил известния професор Белпо.

— Аз съм руски лекар — кратко се представил той. — Дойдох в Париж да се уча.

— Защо толкова далеч сте пътували? Пристигането ви съвпадна с момента, когато четях съчинение на вашия съотечественик, професора по хирургия Пирогов. Твърде интересна и поучителна книга. Кажете, не се ли познавате с него?

Като се усмихнал, госпът казал:

— Познаваме се.

— Нали ще бъдете така любезен, когато се върнете в Русия, да му кажете за моята признателност и уважение.

— За това, драги професоре, не е нужно да се връщам в родината си. Пирогов е пред вас.

* * *

В театъра близо до Женева Волтер поставил своята пиеса „Спасеният Рим“.

По време на представлението президентът Монтескьо, който бил в числото на зрителите, заспал. Волтер го замерил с шапка и отбелязал:

— Президентът мисли, че е на заседание.

— Само защото му казах, че рибата се вмирисва от главата...

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Интересна и увлекателна средношколска зима

Една похвална инициатива на физкултурното дружество „Доростол“ направи ваканционните зимни дни на средношколците от Силистра интересни. В дните от 5-ти до 9-ти януари се проведоха състезания по няколко вида спорт, които преминаха при много добра организация.

Състезанията по тенис на маса, шах и футбол на малки врати събраха в младежкия клуб и спортната зала много любители на тези спортове и те горещо поддържаха своите любимци. Много напрегнато бе край зелените маси по време на състезанията по тенис. Съставът на СПУ „Климент Охридски“ не остави у никого съмнение, че е най-подготвен и спечели отборната победа. Победите му бяха категорични — 5:1 срещу отбора на Механотехникума и 5:0 над представителите на Икономическия техникум. Шахматистите от Механотехникума останаха на второ място. Оспорвано се разви борбата и в индивидуалния турнир, в който участвуваха 16 души по системата на елиминирането. До полуфиналите достигнаха Васил Николов, Нестор Стойков, Петър Тодоров и Пеньо Александров, схватките между които добиха особена острота. На финала се срещнаха Петър Тодоров и Васил Николов. Победата спечели Петър Тодоров от Механотехникума.

Около шахматните маси цареше тишина, но тя криеше голямо напрежение. В отборния турнир представителите на СПУ „Климент Охридски“ бяха безкомпромисни. Последователно те се наложиха над състава на Икономическия техникум с 3,5:1,5 и над шахматистите от Механотехникума с 4:1 и взеха отборната победа. След това същите състезатели окупираха първите три места и в индивидуалния турнир. Първи бе Румен Малчев, който набра 13 точки от 14 възможни, след него се наредиха Сергей Чумпалев с 12,5 точки и Костадин Великов с 11 точки.

В спортната зала пет отбора си оспорваха титлата градски първенец по футбол на малки врати. Считаният предварително за фаворит отбор на Механотехникума на финала отстъпи пред бойката игра на момчетата от гимназията, които победиха с 6:3

Ангел КАЛИНОВ

Трети традиционен празник на снега

ТРАДИЦИЯ стана в нашия град през зимния период да се провежда голям общоградски празник на снега. Тази година той се проведе в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Организатора го ГК на ДКМС, СП „Културен отдих“, ОС на БТС и ОСПС.

За най-подходящо място на тази голяма спортно-туристическа и културно-масова проява организаторите са определили не без основание красивата местност „Памук кулак“. Защото с празника се цели да се популяризира зимният отдих на младежта и трудещите се сред природата, като се организират интересни и разнообразни по своя характер прояви.

Още в събота вечерта на хижите пристигнаха организирани групи от предприятията „Оргтехника“, „Стомана“, „Липа“ и пред Окръжния народен съвет и потеглиха за „Памук кулак“. По пътя колоната спря край лобното място на Иван Стайков и след като изслушаха разказа на Атанас Атанасов за живота на героя, участниците в по

Един експериментален турнир

В столичната зала „Сливница“ от 5-ти до 9-ти януари се проведе един необикновен със системата, по която стана класирането, баскетболен турнир. Неговото наименование „Турнир на градовете“ е в известна степен условно или поне непълно. тъй като в него участвуваха баскетболните отбори — пионерски и пионерки — само от градовете, в които има специализирани школи по баскетбол, плюс представители на две столични дружества. А те са: Силистра (не я поставяме случайно на първо място — силистренската школа е най-голяма), Плевен, Бургас, Пловдив и Ботевград. Представителите на Бургас не се явиха, Плевен се представи без пионерки, както и „Славия“, която заедно с двата отбора на ЦСКА „Червено знаме“ също взе участие в турнира.

Какъв беше експериментът?

Специални комисии следяха за три показателя, по които се извършва класирането: РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗИГРАНИТЕ СРЕЩИ, ТЕХНИКА В ИГРАТА И РЪСТОВИ ДАННИ. По всеки показател се присъждаха точки.

Получиха се доста аномалии, които подтикват към размисъл, тъй като е възможно за в бъдеще тази система да се установи като регламент. Ще приведем пример с резултатите на нашите състави.

По технически показател нашите пионерки бяха класирани на първо място, но по останалите два актива им бе малък и останаха на пето място. Пионерите също бяха най-добри техници, но точките за ръстовите данни им стигнаха само за трето място. В изиграните срещи те обаче загубиха само от екипа на ЦСКА „Червено знаме“, а всички останали срещи завършиха с победи и заеха второ място. В общото класиране се наредиха на ВТОРО място.

Мнението на специалистите е, че с по-ниски момчета и момичета се постига по-бърз напредък, тъй като са по-бързи и повратливи, но само до известно време. Високите пионери и пионерки по-късно възнаграждават усилията на своите треньори и педагози. В името на националния баскетбол трябва да се извършва правилен подбор, като се дава предимство на високи състезатели. В това отношение направиха впечатление пионерът П. Наков от „Балкан“ — Ботевград — висок 180 см, и пионерката Ханна Тодорова от „Славия“ — София — 181 см.

Няма да отминем с мълчание условията, при които бяха настанени нашите отбори. В новия хотел в Горна баня нямаше отопление и надали щяхме да победим отбора на Ботевград, ако децата бяха нощували в него една вечер дори. Добре че се случи с тях да играем първия ден.

Любомир КАПИТАНОВ

Такива дни се помнят

Предварително беше оповестено, че физкултурното дружество в село Попина съвместно с общинския комитет на Комсомола организират поход до хижата в местността „Кючук-гьол“. С най-голямо нетърпение очакваха деня, в който ще се проведе походът, средношколците.

Денят дойде — тих и топъл. Слънцето огря дебелата снежна покривка и заледените дървета, които отдалеч изглеждаха като стъклени. На групички и поединично към определените места се придвижваха младежи и пионери — добре облечени.

В определения час към хижата се отправиха две колони — една от село Попина, друга — от село Гарван. Те се придвижваха бавно по затрупания със сняг път. Другарските закачки и шеги и замерянето със снежни топки поддържаха през цялото време доброто настроение. Към обяд двете групи се срещнаха. След кратка почивка започнаха младежките игри...

Илия ИВАНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 8 (1477) | Вторник, 21 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ГЕНИАЛЕН РЕВОЛЮЦИОНЕР И ВЕЛИК МИСЛИТЕЛ

Повече от половин столетие шествуват по света великите ленински идеи. Техният революционен полет се сзира във всички сфери на човешката дейност. Те вдъхновяваха и продължават да вдъхновяват с революционния си заряд поколения борци от цялото земно кълбо за социална правда и свобода.

Макар и да ни делят само 45 години от смъртта на основателя на Комунистическата партия на Съветския съюз и на първата в света държава на работниците и селяните, то неговото име стана знаме на милионите отрудени хора от нашата планета. Учението му се превърна в истинско ръководство за действие на цялото прогресивно човечество. Ненапразно нашият век ще остане в историята като век на Ленин, въпреки че буржоазията се мъчеше и мъчи да изопачи неговото учение за обществото и революцията.

Владимир Илич Ленин бе човекът, който за пръв път безпощадно охарактеризира империализма като загниващ и умиращ строй. Затова и днес буржоазната класа финансира щедро идеологическата диверсия, която е насочена против завоеванията на социалистическия строй, против всепобеждаващото марксистко-ленинско учение. Но напразни остават нейните напъни да разколебае единството и сплотеността на международното работническо и комунистическо движение, да нанесе своя съкрушителен удар.

Колосалните успехи, които великата страна на строящия се комунизъм постигна през годините на своето съществуване, са ярък израз на жизнеността на ленинските идеи, на верните и точните му предвиждания, че работническата класа в съюз с трудовото селячество е в състояние да изгради единствено справедливата държава. И съветските хора изградиха такова отечество, в което всички са равни помежду си, всички имат еднакви права и задължения, еднакво се ползуват от придобивките, които им предоставя социализмът. Социалистическият строй отприщи народните сили и таланти в името на добруването на трудещите се.

Развилите се напоследък събития в света още един път доказват правотата на ленинската мисъл за притегателната сила на работническата класа и нейния всепризнат авангард — комунистическата партия в борбата против капитализма, в борбата за създаването на комунистическото общество, което освобождава завинаги човека от робските вериги на капитала. И днес ние сме свидетели как в хода на своята историческа мисия работническата класа приобщава и смело ръководи след себе си останалите социални групи на обществото, как постепенно и последователно заличава многовековната разлика между физическия и умствения труд, между града и селото. Тя обединява и вдъхновява интелигенцията за постигането на по-справедлив обществен порядък и по-бърз социален напредък.

Когато отбелязваме четиридесет и петата годишнина от смъртта на вожда и учителя на световния пролетариат Владимир Илич Ленин, ние отдаваме заслужена почит към неговото велико дело, извършено в името на социализма и комунизма.

ПРАЗНИК НА ЖИВОТА

Паметта на хората съхранява най-често празниците. Делниците, които минута по минута са сътворявали радостта, остават обикновено незабелязани. И все пак те са били истинските дни на нашия живот. Те ни дават основанието и 21 януари да бъде ден на светли размисли и чувства, които вълнуват. 21 януари е празник на величествения със своя дълбок хуманизъм и огромно обществено значение всекиднев подвиг на здравните работници от родилните заведения; на труда, който непосредствено сътворява живота. Труд, чиято ежедневна равносметка са стотици новородени малки съзидания, стотици ощастливени майки и бащи.

Всяка професия е една струя, вливаща своите сили в обществения организъм. Трудно е да се извърши дори относително степенуване, за да се прецени приносът на коя от тях е поголям, защото всички те са повикани от някаква нужда на хората. И все пак призванието на творците на новия живот се отличава от останалите. То е лишено от блясък, но се краси от предаността към високия дълг. То не гърми с големите букви на афишите, но удивлява с подвига на самораздаването. Величието му се измерва с първия вик, излязъл из малките, розови устица, с тихата благодарност, прошепната на лекаря и акушерката от уморената, но щастлива майка.

Социализъм, това значи преди всичко хуманизъм, обич и готовност да се служи на човека, на хората. Може би никой друг не носи толкова от чертите на социалистическия хуманизъм, колкото медицинските работници, в това число акушер-гинеколозите, акушерките. Та нали все в името на новия човек стотици истински и обикновено малко известни хора бдърствуват в кабинетите, уморени напускат родилните зали, в които са дали път на живота, винаги жертвуват нещо от себе си, за да дадат щастие и радост на другите. Хиляди ръце всеки ден, всеки час, всяка минута помагат в борбата за увеличаване населението на Родината. Хиляди ласкави очи раждат надеждата за нов живот. Хиляди воли на хората в бели престилки пречупиха невежеството на самозваните баби-лечителки, спасиха от угрозата на смъртта десетки и стотици млади и неопитни майки. Това е смисълът на техните усилия и съдържанието на обобщените в сухи статистически цифри резултати от дейността на многобройната армия на лекари, акушер-гинеколози, акушерки и санитарки. Но цифрите не могат да отброят капките пот по лицето на лекаря, страховете за двата живота, които зависят единствено от неговите ръце. Цифрите са студени, а длани те на акушерката, докоснали челото на родилката, дарят увереност и топлина.

61-то постановление на ЦК на БКП и МС насочи мислите и усилията, акцентува вниманието на здравните работници по въпросите на майчиното и детско здравеопазване. Постановлението постави за решение основни проблеми, свързани с увеличаване прираста на населението в нашата социалистическа родина и бъдещето на българската нация. С него се създаде стройна система, цял стен комплекс от икономически, социални, психологически, морални и здравни мероприятия, които насърчават раждаемостта и благоприятствуват по дооряването на демографските процеси.

Пред здравната мрежа и на нашия окръг са поставени задачи от изключително значение. Особено важни са тези по охраната на женския труд, усъвършенстване развитието на мрежата от детски заведения в помощ на семейството — детски ясли, постоянни и сезонни детски градини, детски млечни кухни; борба за намаляване на абортите и вредните последици от тях, подобряване дейността на основните профилактични звена — женските и детските консултации. В тази насока е направено немалко, но има още много да се върши.

Основният ни девиз е: „Майката и детето — всенародна грижа!“ Ние, здравните работници, трябва да допринесем той да бъде претворен в живо дело.

Младата майка Николинка Йорданова, фелдшерка в с. Българка, се радва на трети син. Да й е честит!

НАЧАЛО, КОЕТО БУДИ НАДЕЖДИ

Пълни с напрежение бяха първите дни на годината за животновъдите от ТКЗС — Алфатар, но те успяха да се преборят с лютата зима, да поддържат нормалния ритъм на работа във всички ферми. Затова и резултатите от началото на януари досега са оптимистични.

Известно е, че специалистите в стопанството поставиха птицевъдството на нови основи. През цялата година тук ще бъдат отгледани 150 000 бройлера. Освен това кооперативът разполага с 8 700 носачки и 4 700 млади яркы, с чиито яйца се снабдява люпилнята в гр. Дулово. Оттук именно ще се задоволяват с пилета за бройлерно производство стопанства та от целия окръг. Алфатарци трябва да произведат за тази цел общо 1 440 000 яйца.

По план от 8 700-те носачки птицевъдите трябва да събират на ден по 4 500 яйца. Този брой обикновено се надвишава с по 200-300. Най-добри резултати имат Стоянка Гишева и Стоянка Колева, които постигнаха 60 процента носливост от птиците, за които се грижат.

В стопанството съществува готовност за получаване на първата партида малки пилета. Помещенията са обзаведени според изискванията. Набавени са необходимите специални смески, произвеждани в гр. Търговище.

Сушата не позволи на краве гледачите да изпълнят плана за млякото през 1968 година. Тяхната задача сега е още по-отговорна. Те трябва да надоят от всяка крава средно по 2 800 литра мляко. Въпреки че не е достигнат още графикът, всекидневното повишаване на млякото вдъхва надежда на хората. Докато в средата на декември на ден се получаваха по 2 400 литра, сега това количество нарасна на 3 000. Всекидневно то се увеличава с по 50-60 литра.

Резултатите биха били много по-добри, ако на кравите се даваха освен смески и силаж, и люцерново сено. Но кооперативът към 1 януари разполага ше едва със 76 тона от тази ценна храна, толкова, колкото да се задоволят нуждите на малките животни. Въпреки че крупните единици, необходими за производството на един литър мляко са осигурени, липса та на люцерново сено нарушава баланса на ежедневната дажба при кравите, което понижава очаквания ефект.

Добри резултати постигнаха алфатарци при угояването на телетата. Говедовъди като Божил Петров редовно получават над килограм среднодневен прираст от всяко теле, за което се грижат. Практиката да се хранят малките животни с целодажбени смески продължава. Продължават и успехите на хората. Сега те отглеждат 265 телета и среднодневният прираст при всички групи не спада под килограм.

Много героизъм проявиха овцевъдите от двете ферми на кооператива. При виелица и поледица те трябваше да работят така, че да осигурят денонощно дежурство край стадата. Досега от 1 309 овце са получени 1 406 агнета. Бригадирът на овцевъдите Димитър Димитров е постоянно между хората си. Неговата активна помощ, и преди всичко усилията на овчарите, помогнаха въпреки трудните условия да бъде запазен животът на всички новородени.

Нито една ферма в ТКЗС — Алфатар не бе затруднена при снабдяването с вода и храна. Алфатарци бяха подготвени да посрещнат всички капризи на януари, затова и резултатите са добри. Пак те снабдиха през тези дни Силистра с 34 тона свинско, 6 тона телешко и 7 тона говеждо месо. Животните се пренесоха с дизели до града. Това са и първите количества месо, които стопанството отчете към държавата през тази година.

Първите резултати от труда на животновъдите в ТКЗС — Алфатар са обнадеждаващи. Това вдъхва сигурност у хората от отделните ферми, дава им сили да работят още по-добре.

Ст. ГЕОРГИЕВА

XII национален преглед на кината

Шестдесет и едно кина от нашия окръг ще участвуват в юбилейния XII национален преглед на кината, който се провежда от 1 януари до 30 юни т. г. Кината от нашия окръг ще се състезават помежду си, а първенците — с най-добрите кина от страната.

На 14 януари в Силистра бе съставена окръжна комисия, която на първото си заседание прие показателите, по които ще се води и отчете окръжният преглед. За председател на комисията бе избран заместник-председателят на ОС за изкуство и култура Добрин Кузманов.

Предвидени са показатели за ОП „Кинофикация“ и техните директори, за отделните кина, за инспекторите по киннообслужването, за техническите инспектори, за художниците при кината.

При отчитането на прегледа най-важно значение ще има изпълнението на плана, печалбата, броят на посетителите на български и съветски игрални филми спрямо общия брой зрители и пр.

Предвиждат се големи парични награди.

Всяко кино трябва да изпрати специален образец-отчет до 5 юли т. г., а окръжната комисия да определи окръжните първенци и да отчете прегледа при централната комисия до 15 юли т. г.

Зрителите на всяко кино трябва да бъдат уведомени за прегледа. Ръководствата на кината да вземат предвид техните полезни предложения и препоръки.

(СТ)

Подготовка отрано

Работниците и механизаторите от ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево отрано започнаха подготовката за пролетната сеитба. Всички машини са ремонтирани. Към края е и почистването на семената, с които ще бъдат засети 1 500 дка пивоварен ечемик, 500 дка овес, 500 дка грах и други.

Само за няколко дни Садък Хасанов, Костадин Христов и Йонуз Даилов със семечистачка на машина „Петкус-гигант“ подготвиха 30 т пивоварен ечемик и 10 т овес.

Земята, определена за пролетна сеитба, е изорана. Осигурен е и необходимият тор, който ще бъде разпръснат при допълнителната обработка през пролетта.

Ахмед ДЕМИРОВ

ПЛОДОТВОРНИ ВРЪЗКИ

От 22 до 27 януари първият секретар на ЦК на БКП и министър-председател на НРБ Тодор Живков, начело на правителствена делегация, ще посети Индия по покана на индийското правителство.

Посещението на другаря Тодор Живков ще бъде нова крачка напред в непрекъснато разширяващите се дружески отношения между Народна република България и Индия.

Република Индия е азиатска страна. Тя заема целия Хиндустански полуостров, наричан още Индийски подконтинент. Нейната обширна територия възлиза общо на 2,94 милиона квадратни километра с население, според последните статистики на ООН от 1968 г., надхвърлящо 520 милиона души. Осемдесет процента от това население все още живее в селата и се занимава със земеделие, но независимо от благоприятния субтропически и тропически климат, земеделското производство не задоволява нуждите на страната.

В резултат на упоритата борба на индийския народ против английското колониално господство, под ръководството на такива световно известни общественици като Махатма Ганди и Джавахарлал Неру, непосредствено след Втората световна война (1947 година) Индия получи статут на доминион в Британската общност. Три години по-късно — на 26 януари 1950 година, тя бе провъзгласена за република, но продължи членството си в общността.

Индия е федерация, съставена от 17 щата с автономно управление. Решаващата дума по всички общонационални, политически и икономически въпроси обаче имат федералният парламент и федералното правителство, които управляват страната от столицата Делхи.

Начело на страната стои изборен президент, който сега е членът на ръководството на партията Индийски национален конгрес Закир Хусеин. Федералното правителство се възглавява от Индира Ганди, дъщеря на Джавахарлал Неру. В своята политика тя се стреми да следва идеалите на баща си и на учителя на индийския народ Махатма Ганди.

В миналото по-голямата част от населението на Индия бе обединено в националноосвободителния фронт, Общоиндийския конгрес, който след освобождението се превърна в партия. И досега тази партия е най-влиятелната в Индия и вече повече от двадесет години управлява страната.

От освобождението досега всички индийски правителства водят традиционна политика на мир, против войната. Те се обявяват за мирно съвместно съществуване на държавите с различни обществени системи, против империализма и колониализма. Вътре в страната те се стремят да прилагат принципите на демокрацията, поощряват индустриалното развитие и кооперативното движение в индийското село. Всички правителства на Индия под ръководството на Неру и Индира Ганди винаги са се стремели към установяване на дружески връзки със социалистическите страни.

Икономическото сътрудничество със социалистическите страни допринесе износът на Индия през последните години да нарасне повече от три пъти.

Дипломатически отношения между Народна република България и Република Индия бяха установени през 1954 година. Оттогава досега между нашите две страни са разменени редица официални посещения, най-значителното от които беше това на министър-председателя госпожа Индира Ганди през есента на 1967 година. Няма съмнение, че сегашното посещение на другаря Тодор Живков в Индия ще допринесе за по-нататъшното плодотворно развитие на отношенията между двете страни и за още по-голямо разширяване на бъдещите ни контакти с тази голяма азиатска държава.

В резултат на досегашните контакти търговията между нашите две страни значително се разшири. България доставя на Индия кранове, дизелови мотори, електротелферни, химикали, медикаменти, изкуствени торове и цветни метали, а внася от тази страна кожи, чай, кафе, ютени произведения и други.

По силата на сключената през май 1967 година спогодба за икономическо и техническо сътрудничество, НРБ отпусна на Индия дългосрочен кредит за доставка на комплектни обекти: фабрики за сушене на плодове и зеленчуци, за зеленчукови и плодови консерви, за производство на сярна киселина, керамични и кожарски фабрики, завод за производство на трактори, електротелферни и др.

През 1967 година в Делхи бе организирана българска промишлена изложба. Нашата страна участвува с успех и в панаира в Мадрас.

Не малък интерес за Индия представлява и нашият опит в селското стопанство, за което индийският учен Гуршаран Синг издаде специална книга, озаглавена „Кооперативното земеделие в България“.

Съществуващите българо-индийски дружества в някои от по-големите индийски градове са разпространители на нашата култура. В Индия са преведени произведения на много български поети и писатели като Елин Пелин, Йордан Йовков, Вапцаров, Веселин Ханчев и други.

България е вече известна и ценена в приятелска Индия като партньор и в търговията, и в икономическото и политическо сътрудничество.

Д. МАСЛАРОВ

НОВО ПРЕДПРИЯТИЕ В ГР. ДУЛОВО

През последните няколко години промкомбинатът в гр. Дулово постигна значителни производствени успехи. Колективът му имаше за задача да задоволява промишлените услуги на населението от района на бившата Дуловска околия. Открити бяха голям брой шивашки, обущарски, дърводелски и други цехове и ателиета, в които работят висококвалифицирани работници.

Дърводелският цех, един от най-големите в промкомбината, изработва мебели, дограма и други произведения за търговската мрежа. Значителни успехи постигна колективът в производството на якета, чанти, кожени изделия, които намериха добър прием сред населението. Дейността на това предприятие разрасна и се усложни с откриването на вулканизаторски отдел и леярна. Само за две години леярната увеличи няколко пъти обема на производството си. Макар и без голям опит, леярите осигуриха високо качество на отливките и укрепиха авторитета на марката на предприятието.

През миналата година трудовият колектив на промкомбината води упорита борба за преизпълнение на плана и обещанието, като приключи годината с изпълнение 105,2 на сто и осигури ръст на производството в сравнение с 1967 година 19,7 на сто.

На базата на постигнатите успехи, добрата организация на труда и производството стана възможно от дуловския промкомбинат да се създадат две предприятия — промкомбинат „Прогрес“, който да продължи дейността по осигуряване на всички промишлени услуги на населението, и ДПП „Металик“, чиято задача е да извършва услуги в областта на металообработването и да развива металолеенето в по-широки мащаби.

ДПП „Металик“ през 1969 година ще изпълнява производствена програма за около 1 185 000 лева. Колективът му ще изработва различни детайли по поръчка на машиностроителния завод в Дулово, автомобилния завод в гр. Шумен и на други предприятия.

В чест на 25-тата юбилейна годишнина на Деветосептемврийската революция колективите на двете предприятия обещават да удвоят усилията си, за да дадат надпланово производство и да осигурят високо качество на изработката.

Бл. ПЕШЕВСКИ

Пред 100-годишнината от рождението на Ленин

ВЕЛИКО ИДЕЙНО НАСЛЕДСТВО

ВЛАДИМИР ИЛИЧ ЛЕНИН остави на КПСС и съветските народи, на цялото прогресивно човечество неоценимо по своето значение и огромно по обем идейно литературно наследство. По време на своята 30-годишна политическа дейност той написа стотици книги и брошури, хиляди статии и писма, изнесе много доклади на партийни конгреси и конференции, на конгресите на Коминтерна, на събрания на работниците, селяните и дейците на културата.

В Института по марксизъм-ленинизъм при ЦК на КПСС, в Централния партиен архив се съхраняват велики съкровища-документи, написани лично от Ленин, а така също и ръкописи на работи на Маркс и Енгелс. Фондът на Лениновите документи е грамаден — наброява 30 хиляди архивни единици; фондът е събиран в течение на десетилетия и още продължава събирането на материали. Лениновите ръкописи, запазени в архивите, са основната база за издаването на неговите произведения.

В СССР трудовете на Ленин получиха широко разпространение. Те са издадени в тираж над 400 милиона екземпляра. В многомилионни тиражи излизат класическите му трудове. Голяма известност получиха тематичните сборници на произведения на Ленин по важни въпроси на историята, теорията и политиката на партията. Издадени са и 36 сборника, в които са поместени още непубликувани до кументи. Излезе петото издание на неговите „Съчинения".

Първото издание на „Съчинения" на В. И. Ленин излезе в 20 тома (26 книги); второто и третото в 30, четвъртото в 45 и петото в 55 тома. Всяко издание на „Съчинения" се попълва с нови документи. Особено значение за изучаването на ленинизма има петото пълно издание на „Съчинения", в което е събрано цялото известно литературно наследство на Владимир Илич. В него бяха поместени и хиляди нови документи, получени в Института през последните няколко години. Най-голямото постъпление „за документи през последните години са материалите от Краковско-Полинския архив (Полша).

Известно е, че Ленин през юни 1912 година се преместил от Париж в Краков (Полша), за да бъде по-близо до Русия. Преместването създало по-благоприятни условия за установяване на по-тесни връзки с партийните организации в Русия, за ръководенето на „Правда", за която е пишел всеки дневно статии. В началото на Първата световна война Ленин бил арестуван по лъжливо обвинение в... шпионаж в полза на руското царско правителство и около две седмици прекарал в затвора. С големи усилия му се отдало да се премести да живее в Швейцария. Част от библиотеката и архивът, образувани за повече от две години от пребиването на Ленин в Полша, останали в Краков, а друга — в Поронина (село, недалеко от Краков, в което той живеел през лятото). Той отдавал голямо значение на тези документи. И като ръководител на съветското правителство, взел мерки за тяхното издирване. Част от тези архиви били получени от Полша още през 20-те години. Но това не е целият архив.

В 1953 година сътрудниците на Краковския воевод ски архив откриха доста документи от Ленин. ЦК на ПОРП ги предаде на ЦК на КПСС и те постъпиха в Института по марксизъм-ленинизъм, в Централния партиен архив. Трябва да изтъкнем, че това са повече от 1 000 документа по история на партията, в това число 250 листа, изписани от Ленин. Сред тях се намират ръкописи на статии, изпратени до „Правда", но ненапечатани, много писма, забележки от всякакъв род и т. н.

През последните години получихме редица материали на Ленин от Белгия, Холандия, Франция др. страни. Сред тези постъпления заслужава да се отбележат писмата на Хюисманс от Белгия, стар деец на международното социалистическо движение, починал неотдавна; писма от Международния институт по социална история в Амстердам, от различни лица в Швейцария. Всички те бяха включени в пълното издание на „Съчинения". Значително много документи бяха открити на последък и в държавните и партийните архиви, предадени от отделни лица — стари членове на КПСС. Само през миналата година в Института бяха получени повече от двадесет документа, главно писма на Ленин.

Пълното издание на „Съчинения", което обхваща около 9 хиляди документа, не изчерпва всичко: досега не са издирени хиляди негови работи, писма, телеграми, встъпителни слова. Още не са открити такива крупни работи, като второто издание на „Какво представляват „приятелите на народа" и как воюват против социалдемократите?", брошурата „За стачките", написана през 1895 година, ръкописът на „Очерци по политическа икономия в началото на XIX век", предаден на Владимир Илич в затвора през 1896 г. от сестра му А. И. Улянова — Елизарова, „Записки на обикновения марксист по философия" с критика на идеалистическите философски възгледи на А. Богданов. От документите през съветския период не са открити още записът на втората лекция за държавата, прочетена на 29 август 1919 г. в Комунистическия университет „Я. М. Свердлов", а така също текстовете на много доклади, реферати, различни записки.

Г. ОБИЧКИН,
заместник-директор на Института по марксизъм-ленинизъм при ЦК на КПСС

Разказ за човека и желязото

В края на декември минала та година профкомитетът при МЗ „Стомана" и Профсъюзният дом на културата в Силистра организираха един малък, вълнуващ празник в завода. На „вечерта-портрет" бе честван един от дългогодишните работници в завода, един от най-съвестните и изпълнителни членове на колектива, слял жизнения си път с историята на предприятието — стругарят Петър Вълев.

На вечерта присъствуваха над 200 човека — салонът се оказа тесен да побере хората от неговата бригада, приятелите му от механичния цех, леярния, ръководството на завода. От Русе пристигна и синът му — старши лейтенант от военновъздушните сили, събраха се братята му, от село бяха пристигнали и родителите му. На сядаха един до друг голямото семейство Вълеви, заобиколиха ги колегите на бай Петър и актрисата Елена Манчева започна да разказва за жизнения път на Петър Вълев.

... „Топели се снеговете, когато в малкото село Есекьой в семейството на дядо Димитър се родил още един син. Нарекли го Петър. Голямо било семейството, а земята, корава и напукана, искала много пот, за да даде един залък хляб. И един ден Петър преметнал торбичката на рамо и тръгнал за Силистра занаят да учи. Тринайсетгодишният малчуган се настанил при Хачик Авидисян, без заплата. Три години прекарал при него, после се преместил при друг, докато дошло време да отиде в казармата. А когато се върнал от службата, семейството му се преселило в Средище. Но и там земята не стигала и той отново потеглил за Силистра...

През май 1945 година постъпва в новата кооперация „Стомана".

Двадесет и три години са изминали оттогава. Растял заводът, растели хората. На Петър Вълев всички вече викали „бай Петър". Обикнали го работниците. Не закъснели и наградите — все по-големи и по-скъпи. Но напълно заслужени. И значката на Министерството на машиностроенето получил, и „Паспорта за трудова слава"...

След като артистката свърши разказа си, станаха негови те другари. Говореха тези, които заедно са чиракували с него, говореха негови ученици, които е научил на занаят, говореха ръководителите му. И в думите на всички се чувствуваше една неповторима топлота, една голяма благодарност към човека, изпълнявал повече от две десетилетия достойно трудовия си дълг.

Всички в салона искат да го поздравят — с песен, с мелодия или просто да му стиснат ръцете. А накрая идват и подаръците, наградите.

— От нас масичка!

— А от нас столовете!

— Ние даваме грамофон!

— Плочите са пък от нас!

Една чудесна вечер завършва. Тя бе не само празник за бай Петър и за колегите му от завода, тя е пример и за младите. Бе един чудесен разказ за човека и желязото.

Валентин ЧЕРНЕВ

С ЛЮБОВ КЪМ ХОРАТА

ОЧЕРК

ПО БЛЕСТЯЩИТЕ очи на Таня и по богатата трапеза, в центъра на която стоеше кана с ивайловградско вино, Александър разбра, че в къщи има нещо радостно. Седна срещу же на си и я погледна въпросително.

Таня се направи, че не е за белязала това и го подкани да яде:

— Започвай де!

— Първо новината, че тогава...

— Пак ли се издадох с нещо? — усмихна се тя и като бръкна под престилката си, му подаде малък бял плик.

— От Милка, нали?

— Да.

— Пак ни зарадва! — възкликна Маринов, като четеше жадно ситно изписаните редове...

И двете им деца не са при тях. Милка — вече шестнадесет годишна, учи в Механотехникума в Силистра. Тя е отличничка и активистка на Комсомола. Пише, че са я избрали за заместник-секретар на учкома...

А Валери? Предният ден бе ходил при него. Той е осмокласник и учи в близкия крайграничен град. Живее в общежитие. Срещна се с учителите и те го похвалиха.

Мислеше с радост за децата си и неволно си припомни своето детство, когато като малчуган тичаше бос подир трактори те в родното си село Главан, Силистренско. Тогава мечтаеше да стане тракторист.

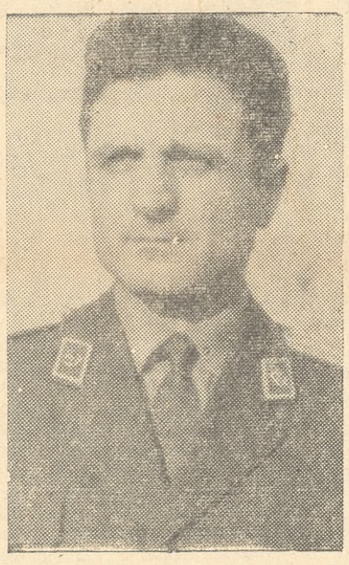
Но съдбата го поведе по други пътища...

Петнадесет години изминаха, отнакто майор Александър Маринов се свърза завинаги с границата. В граничарската си биография той има много тревожни дни и безсънни нощи. Шест пъти се е срещал лице с лице с нарушители, които успя да надхитри и обезвреди. Сега е заместник-командир по политическата част на отличната застава — първенец в поделението на офицера Цанов.

За първи път го видях на партийната конференция в поделението. Изказа се пръв. Разпалено говореше за успехите на партийната организация в заставата. Разказваше, а аз го виждах сред шепата комунисти и колектива все така енергичен, неуморим, дръзновен, превърнал нощите в ден, а дните в едно голямо сражение за завоюване на първото място.

— Успехите постигнахме с упорит труд — дочувах гласа му, — но те не ни успокояват. Всички до един сме решили да ги съхраняваме и умножаваме...

А вечерта, на другарската

среща, с огромно въодушевление декламира „Лудият" от Петьофи... Такъв е и в заставата — масовик. Обича да пее. Свири на акордеон и увлича граничарите в художествената самодейност. Умее да се доближи до тях, да разбере как во ги вълнува и как да постъпи, за да ги въодушеви.

Стана дума и за комсомолското дружество.

— Предоставихме на комсомолците сами да организират спортната и културно-просветната работа — разказа той. — Помагаме им, осигуряваме им време за провеждане на свои мероприятия. Това помогна комсомолските мероприятия да станат по-целенасочени, тясно обвързани със задачите по охраната на границата...

Повиши се комсомолската активност и инициатива. Един от най-отдалечените участъци на заставата бе обявен за комсомолски обект. Комсомолците съкратиха с 50 на сто нормите за прикриване на границата, дисциплинарните нарушения бяха сведени до минимум. По почин на комсомолското дружество често се обсъждат филми и други радио- и телевизионни предавания. Активно се работи за патриотичното възпитание на донаборната младеж и пионерите от селото. Организират се военизирани игри, походи и др. Изготвен е специален план за дейността по операция „Българска слава". Работи се по национална преглед на книгата. Комсомолците вече четат определени книги, които ще обсъдят.

Разговаряхме, а той, както се казва, не изпуска пулса на границата. Апаратът иззвънява ше, Маринов вдигаше слушалката и говореше направо с граничните наряди, съветваше, задаваше въпроси, даваше указания...

Разгледахме вътрешния ред на заставата. Майор Маринов разказваше за всичко с такава любов, сякаш то бе частица от него. И наистина, в отличния порядък, в нагледната агитация, в създадената уютност в Димитровската стая — във всичко имаше вложена частица от него, от топлината на голямото му човешко сърце.

Забелязах, че в отношенията си с граничарите е строг. Но те не се страхуват, защото знаят, че е справедлив...

Почувствувах и нещо друго. Между офицерите от заставата съществува пълно единомислие, дружба и коректни отношения. За тяхното създаване голям дял има пак той — заместник-командирът по политическата част майор Александър Маринов...

— Обичам границата! — каза той на сбогуване. — Свикнах с нейните трудности и романтика и ми се струва, че ще ми е трудно да живея без напрежението на граничарския живот...

Границата бе станала негова съдба.

Подполковник Петър ГЕНЧЕВ

Нова лавка

До тази година ръководството на училището в село Попи на няколко пъти беше вляло в споразумение с потребителната кооперация за откриване на лавка, в която да се продават закуски и безалкохолни напитки на учениците. Но доброто намерение все не се осъществяваше: липсваше подходящо помещение и не можеше да се осигури пълен работен ден на продавача.

От всичко това страдаха учениците. През голямото междучасие те трябваше да изминават на бегом разстоянието от училището до сладкарницата — около километър.

През тази година бе открита лавка — клон на сладкарницата. Сега учениците имат възможност да си купуват не само хлебни, но и захарни изделия и безалкохолни напитки. Лавката се намира непосредствено до училището, Тя е отворена по осем часа на ден и от нея могат да правят покупки както учениците от занималните следобед, така и кооператорите от близките квартали.

Илия ИВАНОВ

Измама и действителност за американския войник. Начало на трагедията — няколко часа „забавление" в нощен бар в Токио преди заминаването за Сайгон. Краят на трагедията — сред развалините на свалената от южновиетнамските патриоти самолет в джунглите на Южен Виетнам.

ПЛОД НА СИСТЕМНА РАБОТА

До миналата учебна година прибирането и задържането на всички подлежащи на задължително обучение ученици бе една от основните задачи на учителския колектив в село Искра. Сега тя е един отминал проблем. И затова колективът съсредоточи всички сили за преодоляване на масовото второгодничество.

Педагогическото ръководство и учителската организация обърнаха сериозно внимание на този въпрос. Те обсъдиха и изясниха задълбочено причините за второгодничеството. Набелязаха конкретни мероприятия за преодоляването му. Те бяха разгледани от целия колектив и станаха решения на учителския съвет.

Всички учители и класни ръководители поставят своята работа в пряка връзка с тези решения. Вложеният труд даде резултати. Успехът през първия учебен срок показва подобрение. В сравнение с миналата година броят на изоставащите е намален с повече от осем процента. Повишен е средният успех. Отделни класове имат особено добри успехи.

Имайки предвид повишените изисквания пред образованието, през втория учебен срок учителите ще работят повече за преодоляване на второгодничеството. Предметните и класовите комисии още веднъж ще разгледат резултатите от първия срок и ще набележат допълнителни мерки, които да бъдат в помощ на учителите, учениците, родителите.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Вжевски

16

На приближилия се шофьор Брунер заповяда да го откара на гарата в центъра на града. Той изглежда беше вече запознат с разписанието на влаковете. Шишкото, заедно с неразлъчния Леля, остана на площада пред транспортното агентство, но внимателният наблюдател би обърнал внимание на синята „Октавия", която тръгна след таксито. Зад кормилото седеше младеж с черна кожена куртка.

На гарата Брунер купи билет за първа класа до Лодз. Влакът тръгваше след десет минути. Няколко минути след това също такъв билет, само че от съседната каса, купи собственикът на синята „Октавия".

Пътешествието до Лодз мина без приключения. Брунер се задълбочи в някакъв роман, който извади от куфара, а собственикът с черната кожена куртка се настани през две купета и със замряло сърце очакваше Колюшки, където можеше да се случи нещо. Обаче едва след Колюшки Брунер се отлъчи задълго в тоалетната, което застави сърцето на младежа с кожената куртка да забие по-бързо, защото неведнъж му се бе случвало да слуша за случаи, когато наблюдаваните изскачали през прозореца на тоалетната. За всеки случай той стоеше до отворения прозорец на купето, съседно с тоалетната, държейки длан върху внезапната спирачка.

На гарата в Лодз Брунер даде бакшиш на носача и след минута имаше такси. А младежът с кожената куртка едва в последния момент забеляза зеления „Москвич", който се отправи след таксито, отвеждащо Брунер. Ковалик смятше Брунер за стар познат и не дочаквайки неудачния шофьор на „Октавията", сам тръгна след търговеца от Бремен.

В хотела Брунер плати сметката и зае приготвената стая.

След половин час някакъв мъж на развален немски език му съобщи по телефона, че у т р е ще може да разгледа г о л я м а колекция на кожени намордници. Минутата по-късно се състоя разговор за покупката на фрезмашина ПМ—69.

За чест на поручик Ковалик трябва да отбележим, че под слушвателите на телефонни разговори и магнетофоните в стаята на търговеца от Бремен работеха безукорно.

След получаването на информацията Брунер с чанта в ръка излезе от хотела. След него побърза сержант Муха, съобразителен и ловък момък, кому то Ковалик повери наблюдението върху немеца, опасявайки се да го придружава сам.

Излизайки на улицата, Брунер се отправи към зданието на „Орбис" на Петровска, където купи билет до Вроцлав. Последното Муха успя да установи лесно. Той нахално си пробя път до касата, искайки билет до Познан. Естествено това предизвика горещото неодобрение на цялата опашка. Муха не получи билет и освен това му се наложи да изслуша няколко резки забележки. Но затова пък узна къде отива неговият човек.

Като си купи билет, Брунер влезе в малката сладкарница „Варшавянка", зае маса, поръча си кафе и поставяйки на масата кутия цигари и кибрит, отиде в тоалетната. Муха тръгна след немеца. Няколко минути сержантът търпеливо очакваше своя „човек". Напразно. Брунер не излизаше от кабината. Пред тоалетната се натрупа опашка — няколко нервничещи мъже.

Давайки вид, че си мие ръцете, Муха им предложи:

— А вие почукайте, този тип стои там вече десет минути...

Съветът подействува и чакащите започнаха енергично да бомбардират вратата. Обаче никой не се отзова. На шума изтича обезпокоената дежурна:

— Какво се е случило тук?

Но дори и нейният авторитет не можа да застави Брунер да освободи кабината.

— Може би му е станало лошо? — забеляза някой.

— Навярно — съгласиха се останалите.

Тогава старицата излезе за минутка и се върна с резервния ключ, отвори с него ключалката и пред очите на събралите се появи празната кабина. Отвореният прозорец убеди сержанта, че Брунер, вместо да използува вратата, бе излязъл от кабината по този „път".

Върху челото на сержанта се появиха студени капки пот.

ГЛАВА ШЕСТА

Муха можеше смело да не докладва на Ковалик за случилото се. Поручикът се досети за всичко по израза на неговото лице. При все това той изслуша внимателно доклада, прекъсвайки го от време на време със забележки:

— По-близко до работата, сержант, по-близко до работата.

Муха, колкото можеше, се опита да намали вината си. Поручикът реши да отложи уреждането на сметките със сержанта за по-спокойно време, а цялата си енергия съсредоточи да разкрие изчезналата следа.

Беше известно, че Брунер купи билет за Вроцлав, но можеше да се продположи, че ще избере друго направление за пътешествие. Наистина Ковалик имаше снимката на Брунер, но в подобни ситуации това не даваше много. Нали е невъзможно да размножи снимката и я изпрати на всички постове на милицията, с поръчение да задържат немеца, тъй като няма ше никакви основания за това.

Ковалик си представи грима сата, която ще направи докторът при известието за загубването следата на Брунер, и се почувствува зле.

И така, той извика група свои най-близки сътрудници, раздаде им снимката на немеца и ги изпрати в различни части на града, с поръчение да намерят изчезналия. Даже отдели на сержант Муха пост на една от гарите, откъдето Брунер можеше да замине за Вроцлав.

Доктор Лах, получавайки рапорта от Ковалик, съобщи, че веднага заминава за Лодз, а по това време поручикът направи още едно, не твърде приятно за себе си откритие. Оказа се, че в „Гранд-хотел" Брунер е заплатил стаята си за шест дни. Това означаваше, че немецът може да се появи в Лодз едва след шест дни.

Ковалик разгледа неговата стая. Освен дрехи, в багажа на Брунер имаше само проспекти и образци на кожена галантерия, сред които и намордниците, предмет на телефонния разговор. На празна кутия от цигари поручикът намери записан тайнствения знак от втория разговор — ПМ—69.

Изключително бързо протече времето за Ковалик в очакване на доктора. Стори му се, че от момента на неговия рапорт изминаха само няколко часа, когато пълничкият доктор се втурна в кабинета. Той заповяда да извикат Муха и още веднъж изслуша историята за бягството на Брунер.

— И какво предприехте, пан поручик?

— Разпратих своите хора из града с поръчение да попаднат на следите му. Какво още можех да направя?

— А спомняте ли си, скъпи, с кого Брунер имаше контакт по време на предишното си пребиваване в Лодз?

— Ах, аз съм идиот! — поручикът се удари с юмрук по челото. — Ами че Гражина Мас...

(Следва)

РЕНТАБИЛНОСТТА — ОСНОВНА ЗАДАЧА

Като предприятие, специали ирано в производството на ашини за обзавеждане на про ишлени комбинати, ДПП Електрометал" — Силистра ма кратка история. С отделя ето на цеховете за услуги, обо обили се през миналата годи а в промкомбинат „Дръстър", олективът на „Електрометал" олучи по-изяснена, но същев ременно по-трудна производ твена задача. Производството а машини изисква точност в онструирането и високо качес тво на изработката, затова ейността на инженерно-техни ческите кадри и ръководство о бе насочена през миналата одина главно към въпросите а усъвършенстване на ус оеното производство. Едновре енно с това обаче колективът асочи дейността си и към ос овната задача на всяко пред риятие от материалното про зводство — осигуряване на тносително по-висока рента илност.

С тази цел бяха проведени омплексни изследвания и кри ичен анализ. Целта бе чрез одробно изследване на про зводството да се създаде рава основа за внедряване а научна организация на про зводството, труда и управле ието. — важно условие за по пълно използуване на материал ните и трудовите ресурси.

Комплексните изследвания и направеният въз основа на тях критичен анализ показаха на ръководството незабележимите на пръв поглед слабости, чието премахване би довело до по-добри икономически резултати. Така например бе установено, че в механомонтажния цех трудът на стругарите се използува 60 на сто за основната работа, а останалите 40 на сто се губят в престои, подготовка, получаване на материали, отчитане на готовата продукция и т. н. В по-голяма или по-малка степен това важи и за останалите цехове. Установено е също така, че машинният парк се използува през сменното време от 80 до 90 на сто, че по брой преобладават работниците с нисък разряд, че работното време се уплътнява от 80 до 95 на сто и т. н. Направени са и изчисления, които показват какъв ефект би се получил след отстраняването на тези слабости.

Административното и партийното ръководства са се отнесли сериозно към задачите, които поставя критичният анализ. Приети са редица мероприятия, чието осъществяване води до решително подобряване организацията на производството, труда и управлението. Сега в щата е предвидена бройка за диспечер на производството, който се занимава със снабдяването на работниците с материали на самото им работно място, предава готовата продукция, търси необходимите инструменти и т. н. По този начин работниците изразходват значително по-пълно труда си за основната дейност.

С голяма загриженост ръководството на предприятието провежда професионалната учебна година. На курсовете за преквалификация се гледа като на мероприятие от първостепенна важност, което е дало отражение и върху подготовката на лекциите, и върху посещаемостта, и т. н. С новопостъпващите работници се провеждат специални курсове. Целта е да се повиши специалната подготовка, а оттам и качеството на изработката.

Същевременно предприятие то се обзавежда с по-нова и по-съвършена техника. Само през миналата година са доставени машини за повече от 100 000 лева, като борверг, вертикална фрезмашина, шлайфмашина, мотокар, подемник, револверен струг, трактор „Беларус" с грайферна уредба и пр. Много от операциите, извършвани досега в други предприятия или на ръка, с успех се извършват в „Електрометал".

Хиляда деветстотин шестдесет и осма година е за „Електрометал" година на строителство. Разширен е механомонтажният цех с 400 кв. метра работна площ, построени са навеси, удължен е чугунолеярният цех, построена е административна сграда и други. За работниците са направени специални съблекални, обзаведени с шкафчета, скоро ще започне работа заводска баня и т. н.

Всички тези мероприятия са довели до по-пълно използуване на материалните и трудовите ресурси и оттам до повишаване на рентабилността, която до края на месец ноември е 12,90 на сто, при план 11,41 на сто.

Колективът на предприятието се стреми в чест на 25-та годишнина от Деветосептемврийската революция да подобри своята работа и да осигури още по-висока рентабилност на производството.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Селяните от село Булайл, Сирия, прибраха богата реколта от памук. Това стана след аграрната реформа. Преди това те и техните родители бяха работници на големите собственици на памук. Обширните земи, които притежаваха „кралете на памука", сега принадлежат на бившите ратаи, които образуваха комуна и заедно обработват земята.

Бригадирът на комплексната строителна бригада, строяща Завода за биоконцентратни смески в Дулово, Иван Стефанов и опитният строител Иван Карчев често се заглеждат в проекта. Сградата трябва да бъде изпълнена по замисъла на проектанта.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Научно-техническата мисъл в МЗ „Стомана" — в действие

През миналата година пред колектива на МЗ „Стомана" бе поставена задача за прегрупиране на машините по операции, за създаване на известна поточност в производството. Машините бяха групирани по категории и от три механомонтажни цеха се създаде един. Във връзка с преминаването на предприятието от едно обединение към друго изменена бе до известна степен и номенклатурата на производството. През първата десетдневка на тази година те произведоха последната партида стругове „Дунав". С по-нататъшното производство на тези стругове се заема ЗММ — Силистра.

На МЗ „Стомана" се възлагат големи надежди за развитието на леярството в нашата страна. Заводът ще произвежда колерганги, точила, конвейери, стръскващи преси и други леярски машини.

Докато работниците от механичния цех тези дни завършиха последната партида от стругове „Дунав" и конвейерите за тракторния завод в Карлово и химическите заводи във Видин, служителите от счетоводството и отдел „Планов" направиха равносметка за миналогодишната дейност на колектива.

Радващ е фактът, че наред с комплексните изследвания, преобразованията, които отнеха доста време, изпълнен е и планът за общата промишлена продукция 100,2 на сто. Преобразованията в цеховете дадоха възможност производителността на труда да бъде преизпълнена с 3,23 процента. Преизпълнена е и програмата за технически прогрес в завода. На този решаващ пункт от общата дейност на колектива в завода искаме да се спрем по-подробно. Тук работата с предложенията за подобряване организацията на труда, технологията и управленческата дейност е на нужната висота. Предложенията се регистрират веднага след предаването им от авторите и биват разглеждани от БРИЗ в законно определения срок. На онези от авторите, които нямат достатъчно теоретическа подготовка, за да изразят своите предложения в чертежи, ако е нужно това, от ръководството на научно-техническото дружество и конструкторското бюро при завода се оказва необходимата висококвалифицирана помощ.

Осемдесет и две предложения са постъпили за разглеждане през миналата 1968 година в завода ,докато по плана се е предвиждало — петдесет. Повечето от предложенията са за подобряване на организацията на труда и качеството на произвежданата продукция. Тридесет от предложенията са били приети и са вече внедрени. По общия икономически ефект на внедрените рационализаторски предложения планът е преизпълнен с 5 575 лв. Повечето от тях са за подобряване организацията на труда.

Три от внедрените в производството рационализаторски предложения се оказаха от голямо значение. Техният икономически ефект е най-значителен. Ефектът от предложението на началник цех „Леярен" Стоян Добрев и неговия заместник Кольо Колев за премахване на декстрина от сърцевите смеси е 11 200 лева. Предложението на началник ОГМ Васил Лазаров, шлосера Димо Атанасов и Младен Раданов от ОТК за намаляване брака на кокилите в леярната е с икономически ефект 8 234 лв. За отбелязване е и решението на една точка от тематичния план за научно-техническия прогрес при завода: „Разработка на установка за разтръгване лагерните легла на тялото на точило ЗД 001". С тази задача умело се справи Янко Касабов, началник смяна в механомонтажния цех. Сега точилата се изработват на новата установка. Освободен е от тази задача един борверг и е постигнат годишен икономически ефект над 1 200 лева.

Проследявайки рационализаторската дейност на будната техническа мисъл в МЗ „Стомана" за 1968 година, човек остава с впечатление, че все повече расте броят на участниците в движението за технически прогрес. И значителен дял в него заемат обикновените работници. Работата на конструкторския отдел и БРИЗ все повече се активизира. Тук всеки рационализатор, независимо от неговата техническа култура и теоретическа подготовка, може да получи необходимата своевременна и безкористна помощ.

Благодарение на съвместните усилия на специалисти и работници, през миналата година в МЗ „Стомана" бяха създадени и изпитани редица образци на нови машини. Трябваше да се изработи колерганг КЛ—2 с диаметър на тавата 1 300 мм. И тази задача бе изпълнена с чест от работниците в конструкторския отдел. Усвоено е и производството на колерганг К—10 с производителност 10 тона в час. Тази машина е създадена изцяло в завода. Разработен е прототип на стръскваща формовачна машина СПФМ—2А. Изработено е уникфицирано управление на автоматичен и полуавтоматичен режим за гамата машини. Сега то е на изпитание в обединението. Тези дни е пусната в производство нулевата серия на точило ЗД 003.

Много и разнообразни са техническите новости, широк е обхватът на рационализаторската дейност на колектива в МЗ „Стомана". След време строителите ще предадат в експлоатация и новата сграда на леярния цех. Тогава и специалисти, и леяри от завода ще имат възможност да разгърнат още повече своето творческо дръзновение.

М. ТОМОВ

Изпитание за животновъдите

Влошените климатически словия в началото на месеца здадоха много трудности и животновъдите от Ситовския кооператив. Бурята и поледицата направиха пътищата непроходими. Електрическият ок прекъсна. Престана да работи и водоснабдителната мрежа. А животните имаха нужда от храна и вода. Създалата се обстановка наложи бързи мерки за нормализиране на работата във всички ферми на кооперативa.

Отговорната задача се падна на механизаторите. Те трябваше да разчистят пътищата, да пренасят фураж с дизелите там, където товарните коли не можеха да преминат. Пак на тях бе определено да превозват агрегата за произвеждане на електричество до отделни животински дворове.

Голяма трудност преживяха овцевъдите. До 31 декември в стадата на стопанството бяха родени 2 500 агнета. Само за осемдесетина дни техният брой нарасна с още 1 500. Най-много агнета се родиха през този период, когато условията бяха най-тежки. Хората бдяха денонощно край животните. Чистиха. Зареждаха зърно и груб фураж. Мъчеха се да запазят новородените агънца от злите пориви на студения вятър.

В сравнение с останалите овцеферми, най-добре организирана бе работата в с. Поляна. Бригадирът Иван Петков бе неотлъчно между овчарите. Съветваше. Помагаше. Досега най-много агнета са родени в стадото на Иван Гърдев в ситовската овцеферма. Добрият овцевъд положи много усилия, за да запази живота на всяко новородено агне.

Сега работата във всички ферми на кооперативa е нормализирана. За птиците и свинете са осигурени необходимите храни. Лошите пътища обаче затрудняват снабдяването на стопанството с меласа. Затова сламата се дава на животните примесена със сятно нарязано сено. Всички животновъди се трудят така, че да създадат нормални условия за получаване на планираната продукция.

В. КОСТОВ

О Б Я В А

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" — СИЛИСТРА търси да назначи на вакантната длъжност:

електротехник от V до VII разряд.

Справки на телефон 32-72.

Подготвят се за решителните дни

Трудна бе есента на миналата година за механизаторите от кооперативното стопанство в с. Сребърна. Те трябваше да направят дълбока оран върху 8 000 декара площ, а времето бе твърде малко. Наложи се да се работи денонощно.

Докато тежките машини още работеха в полето, към бригадите бяха създадени групи за ремонт на прикачния инвентар. Под ръководството на бригадните механици той бе ремонтиран и зазимен навреме. За бързото изпълнение на тази задача помогна и създадената група от трима добри механизатори, която оказваше помощ, където това беше необходимо.

До 20 октомври м. г. завърши ремонтът на 6-те средни и 3-те леки трактора. Сега от 4 дизела един е готов, а другите три ще се подготвят до края на м. януари т. г.

През хубавите есенни дни, когато бе възможно да се работи на открито, група механизатори-комбайнери предсрочно се заловиха с подготовката на комбайните. Сега от 9-те машини 4 са готови. Щом настъпят благоприятни дни, ремонтирането на останалите ще продължи.

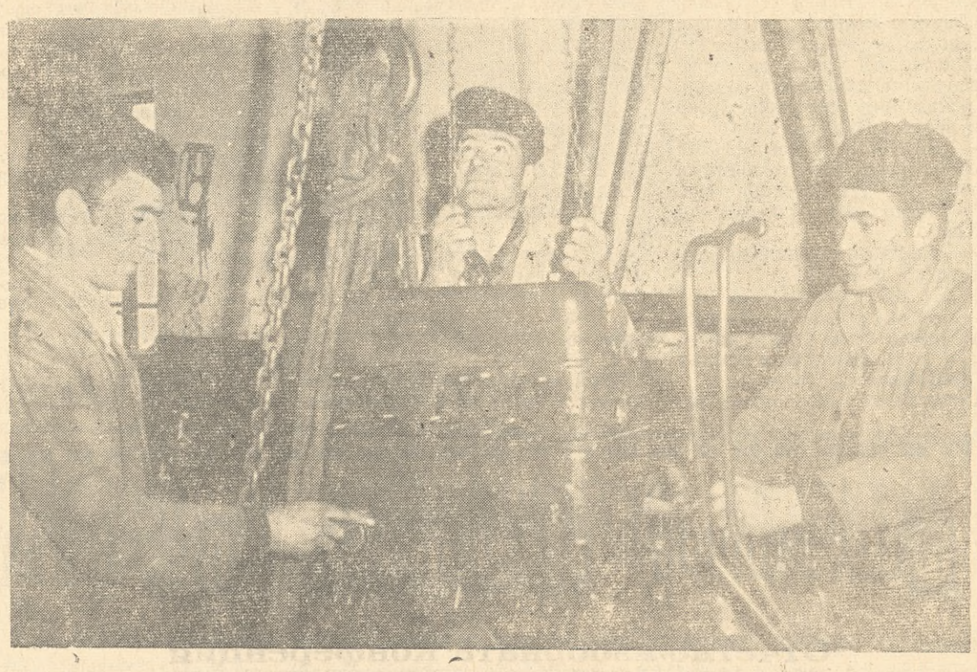
По-малко е работата тази година с транспортните средства. От общо 16 камиона само 4 ще се ремонтират. От тях 2 са вече готови, а другите са в работилницата.

За успеха на хората в ремонтната работилница голям дял има правилната организация на труда. Тук два пъти в седмицата под ръководството на главния инженер на стопанството Марин Петров механизаторите обсъждат хода на ремонта и посочват положителните и отрицателните страни. Що се отнася до резервните части, те не липсват. Единствената тревога е в това, че все още не се доставят комплектни вериги за 4 тежки трактора.

Сега, когато ежедневието в работилницата е изпълнено с напрежение и всеки ден носи нова победа, не може да не се посочи големият дял на хората от групата, която ремонтира тракторите, и особено трудолюбието на Атанас Петров, Марин Великов, Иван Митанов и на техниците Андрей Димитров, Иван Маринов и Димитър Драгнев, които ремонтират транспортните средства.

— Тази година — сподели главният инженер на стопанството Петров, — макар и със затруднения в началото, ремонтът се извършва по-навреме и по-качествено. За това, разбира се, спомагат не само по-добрите условия и своевременно доставените резервни части, а и повишената квалификация на механизаторите.

Иван НИКОЛОВ

Изпълнени с трудово напрежение са януарските дни и за механизаторите от ТКЗС — Старо село. Сега в ремонтната работилница се подготвят всички машини, необходими за решителните пролетни и летни дни.

НА СНИМКАТА: Трактористите Ралко Димитров, Марин Димитров и Марин Петров ремонтират двигател на „Беларус".

Новости • техника • новости

С ОРИГИНАЛНИ БЪЛГАРСКИ ХИДРАНТИ, каквито не съществуват в нито една страна в света, ще бъдат напълно автоматизирани редица напоителни станции у нас. По автоматичен път тези хидранти се задвижват отдалеч. След извършване на поливането те се скриват на близо 70 см под земята, като по този начин дават възможност обработването на поливаните площи да продължи не само ръчно, но и с машини. Към това ново постижение на нашата научно-техническа мисъл вече се проявява интерес от чужбина.

САМО ПО 17 ИНЖЕНЕРИ И ТЕХНИЦИ ще ръководят двата най-нови автоматизирани заводи у нас — единият от най-модерните от този род в света. Това са заводите за плоскости от конопен паздер — неизползувана досега суровина в България. Целият производствен процес се командува от специално синоптично табло. Автомат събира образуващия се прах при производството и го изгаря заедно с нафтата в парния котел. Друг автомат — модерна шлайфмашина, извършва две важни операции: шлайфането и калиброването, като то с това спестява работата на мебелните предприятия. Единият от заводите се строи в гр. Тутракан, а другият при село Гулянци, Плевенско.

1000-ТОННА ХИДРАВЛИЧНА ПРЕСА се монтира сега в енергийно-промишления комплекс „Марица-изток". Тя е предназначена за производство на резервни части за сложната техника на откритите рудници в България. Цялата дейност на пресата е автоматизирана. По съвременна технология тя ще кове детайли от 5 до 10 тона поединично. С това ще се спре вносът на голям брой резервни части от чужбина.

АВТОБУСИ БЕЗ КОНДУКТОР И БЕЗ ШОФЬОР

В Минския автомобилен завод се разработва автобус, който ще се движи без кондуктор и без шофьор. Маршрутът на автобуса ще бъде програмиран и ще се контролира от специален електронен робот. Друго изчислително устройство ще командува двигателя, скоростната кутия и спирачната система. Монтираните отпред на автобуса фотоелементи ще реагират на всеки сигнал, поставен нарочно по пътя на движението на автобуса. Засега е предвидено такива автобуси да бъдат пуснати за изпробване само по директни автобусни линии без междинни спирки.

НАЙ-МОЩНАТА ТОПЛИННА МАГИСТРАЛА В СВЕТА

В Ленинград започна проектирането на най-мощната и най-северната топлинна магистрала в света. Това е гигантски газопровод, който ще пресече северните области на Съветския съюз и ще им донесе целогодишна топлина. Дължината на газопровода от Торжек до Абези е 1 800 км. Тръбите му ще имат диаметър, достигащ до 2 метра. Магистралата ще бъде съоръжена с най-модерна техника, дейността на която ще се контролира от електронни уреди.

РАДИКАЛЕН СПОСОБ ЗА ЗАЩИТА ОТ КОРОЗИЯ

Корозията създава опасност както за металните конструкции, така и за железобетонните блокове. Проблемът за защита на тези елементи от корозия е вече радикално решен благодарение на изобретението на полски специалисти. Това изобретение се заключава в изработването на ново вещество, с което се покриват железобетонните колони. Покритието се състои от няколко слоя и ефикасно запазва бетона от разрушителното въздействие на различни химически съединения, които се съдържат в почвените води. Защитното покритие предпазва железобетонните колове от повреждане при забиването им в земята.

Главният компонент на посочената изолация е епоксидната смола. След втвърдяването на бетона изолацията се поставя с помощта на четка. Този метод е евтин и ефективен.

„ВОЛГА"... НА ДЕСЕТИЯ ЕТАЖ

Донецки специалисти са разработили проект за многоетажен таксиметров гараж, който ще бъде построен в миньорската столица. Главният единадесететажен корпус от сглобяем железобетон ще приема едновременно 1 200 леки таксиметрови коли. Автоматичен асансьор, управляван от електронно-изчислителна техника, за не повече от 90 секунди ще поставя за съхранение в отделна секция или пък ще извежда оттам автомобила.

Близо до главния корпус се предвижда зоната за техническо обслужване, която ще осигурява профилактичен преглед на автомобилите и всякакъв ремонт с изключение на основния.

Единадесетият етаж на основния корпус е определен за административно помещение, кафе-сладкарница, битови служби и салон с 300 места.

В НЯКОЛКО РЕДА

Един самолет е открил в тропическите девствени гори на около 250 км от столицата на Британска Гвиана водопад с височина 230 м. Това е четири пъти повече от Ниагара (51 м) и два пъти повече от водопада Виктория (103 м).

21 ЯНУАРИ — ДЕН НА РОДИЛНАТА ПОМОЩ

Това е може би първата снимка на малките граждани. Тук е тихо и спокойно. За тяхното здраве се грижат добрите лекари, акушерки и медицински сестри. След няколко дни всеки татко ще дойде и децата ще бъдат в родните си домове.

ЗА ДА СЕ РОДИ ЧОВЕК...

Великото предназначение на жената да носи в утробата си и да роди човек я издига на пиедестал. Родилка и възпитателка на децата — това е нейният тежък и благороден дълг, който осмисля живота ѝ. Учени и философи са се преклоняли пред мисията, предопределена на жената от природата. Поети са възпявали нейната нежност и грижи, способността ѝ да разбира страданието и болките на душата.

Ти ме роди, но ти ми даде
и светлото, що в теб блещеше,
ти и човека в мен създаде —
ти два пъти ми майка беше! —

пише Ив. Вазов в стихотворението си „Майка ми".

Малко знаем за това как българката-майка е раждала преди векове. Само песните и легендите разказват за тежката ѝ участ. Вероятно първите помощници на родилката са били овчарите, придобили известен опит при отглеждането на домашните животни. По-късно, както и до преди 30-40 години, тя до последния момент е ходила на нивата, копала е, жънала е и е пяла може би с другите под палещите лъчи на слънцето. Нерядко там са я сварвали родилните болки. Помагала ѝ е свекървата или някоя дружка, а понякога е трябвало сама да прежале пъпчето на новороденото. Трагедията на селската жена добре е изразил Вапцаров в стихотворението си „История".

По синорите сме се раждали,
на завет някъде до трънете,
а майките лежали влажни
и гризли сухите си бърни.

Повивали го в каквото имат, а вечерта майката отнасяла своята рожба у дома. И се занизвали ден след ден. Със задяната на гърба цедилка тя носела кърмачето и в кратките почивки прескачала до сянката на близкото дърво, където я чакало огладнялото дете.

Неведнъж българката е раждала у дома — без ничия помощ, или близките повиквали „бабата". Така нарочали възрастните жени в селото, които помагали при раждане. Но какво са могли да научат те от своя женски опит, най-често горчив? Много пъти всичко минавало благополучно, но понякога идвало нещастието. Изтичала кръвта от майчиното тяло и ръцете на неуката баба били безпомощни. Не помагали горчивите билки и корени. Кръвоизливи, инфекции, родилна треска... И вместо радостна усмивка да споходи измореното лице на майката, вместо да се чуе бебешки плач — плачът на близките изпълвал ниските хижици...

У нас за медицина може да се говори съвсем отскоро. Но в цял свят продължавала борбата с неизвестността, с болестите, със загадките на човешкото тяло. През 1847 г. големият учен, виенският професор Земелвайс препоръчал измиване на ръцете на акуширащия с разтвор от хлорна вар, а също така и на предметите, влизащи в допир с раждащата. Така „спасителят на родилките" успял още преди да бъдат открити микробите — причините ли на тежки инфекции, да предпази хиляди жени от смърт. По-късно в акушерството били въведени форцепсът — клещи за улесняване на раждането, кесаровото сечение — оперативно израждане чрез отваряне на корема, ръчни манипулации за обръщане на плода в матката, когато той е в ненормално положение и др.

Така идваме до днес. Смъртни случаи и сега има, но те са значително по-малко, защото жените раждат в болница, и лекарите могат веднага да помогнат, а ако всички те са хора с будно чувство за дълг, взискателни към себе си и предани на борбата за човешкия живот, смъртта ще намери преградени пътища към родилката.

Иванка ПАВЛОВА

Щастливи мигове

Двадесет и четири години Магда Трифонова споделя тревогата и радостта на майките. Двадесет и четири години се вълнува заедно с тях, когато в бялата, притихнала стая екне първият плач на новороденото, когато в добрите си ръце поне се един нов човек. Една нова надежда...

Сега дългогодишната акушерка с умиление си спомня за първите стъпки в нелеката си професия. В Попина я посрещнали едва ли не резервирано. Тя била първата акушерка в селото. И колко труд, колко усилия били нужни, за да привикнат хората да я търсят, да ѝ да се доверяват. Защото „бабите" тук били на почит. Нямало родилен дом и Трифонова трябвало да ходи по домовете на родилките. Едва на третата година, когато вече била преместена на работа в Силистра, в Попина било открито толкова необходимото медицинско отделение.

В Силистра било по-лесно. Работата с такъв добър лекар, като доктор Мижорков, обогатила познанията на младата жена. С присъщата си всеотдайност тя се посвещава на професията си. Всички случки и сега за нея са интересни и важни. Защото има ли по-важно от това да помогнеш за триумфалната изява на живота! Колко майки са протягали към нея треперещи ръце. На колко млади жени е подарила първата радост! А не са малко и тези, на които, макар че е толкова нежна и крехка, е дала от собствената си кръв. Защото истинският медицински служител пръв преди всички се притичва на помощ тогава, когато трябва да се спаси не един живот.

От една година Трифонова работи в най-трудния сектор на акушеро-гинекологичното отделение. Лекарите кра рационата маса се сменя при всички операции ас все тя. Все тя е готова отзове при първия погле първия жест на специал

Макар че стремежът ки от отделението е дец се раждат по естествен не са редки случаите, се налага секциум. И обикновено са все бърз спешни позоди за незаба викване в болницата пре то и да е час на денонощ Заедно с лекарите и Трифонова е на своя пост че бяха ли се радвали на бите си Иванка Добрева Тутракан, Маринка Жел от с. Честименско и още го други майки! Майки, ни от смъртта. Спасени вота...

Трифонова не обича да ва за себе си. Затова пъ гите се изказват така за нея. Те я обичат трудолюбието ѝ. Възхи се от умението ѝ да се с еднакво внимание към ки, с които работи. Ува я заради нейната скромно отзивчивост.

А наградата за благор труд? Не е ли възможн първа да споделиш трепе радост на майката, кога правила уморен поглед свидната рожба, засиява топло, човешко щастие! Н ли награда да притисниш сърцето си още един нов век, да се чувствуваш к това втора майка, свиде на първите мигове от ж му! Щастливи мигове... пети, заради които засл да подариш 24-години, д дариш младостта си, ме си.

Ст. СТАНЕВ

РАЖДАНЕ

Във мен полека, без вина
умираше едно дете
и мъничкото сърчице
отмерваше едва, едва
последни крачки до смъртта.
— Спаси го, докторе! — крещях,
целувах бледите ръце,
целувах потното лице,
с очи, изтръпнали от страх.
Безумна, полудяла бях.
А после... край.
Във розов здрач
потъна залата за миг.
Тавана като леден щит
разби последния ми вик
и падна странна тишина.
Не зная, докторе, какво
във тез безкрайни часове
направил си да ни спасиш,
но помня твоето лице,
приведено над моя дъх,
но помня твоите ръце,
издигнати като стебла
и в тях безценното телце
на моя чуден, смешен син,
крещящ за топло млечице.
Благословените ръце,
дарили ме със светлина,
целувам нежно и сега
със благодарност на жена.

Райна ТОМОВА

ПРИЗНАНИЕТО НА ХОРАТА

Нощта отдавна скри в прегръдката си уморените от дневния труд хора. През деня валя дъжд и въздухът бе прохладен и свеж.

В стаята бяха тримата — акушерката Ненка Терзиева, мъжът ѝ и малката им дъщеричка, която не искаше да заспи. Най-после се умори да играе и всички се приготвиха за сън. В мрака през отворения прозорец се чуха бързи стъпки.

— Ненке! — чу се задъхан мъжки глас и пътната врата се отвори, тикната от силни ръце.

— Какво има? — попита стопанката.

— Жената е в родилния дом. Ако може, по-бързо!

— Ей сега! Готова съм.

— Не знам дали ще дочака. Мислехме, че има още време — малко по-спокойно каза мъжът на родилката.

След малко акушерката започна своята работа. За първи път в практиката ѝ се случваше преждевременно раждане. Ще оживее ли детето? Течаха напрегнати минути. Най-сетне в стаята прозвуча детски глас.

— Живо!... Виж колко е хубаво! — радостно извика акушерката и видя колко благодарност излъчваха разширените зеници на майката.

Разсъмваше. Навън чакаше мъжът на родилката. Трябваше да му съобщи радостната новина. Отвори широко вратата и усмихната му каза:

— Имаш син! Майката е добре.

В такива минути се чувствуваше най-щастлива. Стопляха я благодарствените думи на хората, онези думи, които идеха на право от сърцето.

Това се случи преди няколко години — в първата година на професията ѝ.

Сега акушерката Ненка Терзиева от с. Попина има голям професионален опит. Нейната ръка е по-силна. Но и сега сърцето ѝ трепва, когато чуе тревожните гласове на ония, които я търсят за помощ, и сега я обхващат същите чувства, когато до слуха ѝ достигнат познатите звуци на новия живот. Сега знае точно в кои случаи как да постъпи. На това я научиха безсънните нощи, прекарани до леглата на родилките.

Тя не може да каже колко са малките сърчица, на които първа е усетила пулса.

Най-високата награда за нейния всеотдаен труд е признанието на хората.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Семейство Стина и Борис Чукови от ЗММ — Силистра. Колко щастие им донесе техният втори син Галин!

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Отчетно-изборната конференция на физкултурното дружество „Доростол"

ТЪРСЕНЕ НА ИСТИНАТА

В четвъртък в салона на Окръжния народен съвет — Силистра градското физкултурно дружество „Доростол" проведе отчетно-изборната си конференция. В работата ѝ взе участие и първият секретар на Градския комитет на Партията Георги Кардашев.

Ще се опитаме да „измъкнем" от многостранния разговор за състоянието на физкултурата и спорта в град Силистра положителното, което се съдържаше в доклада на дружественото ръководство и в изказванията на присъствуващите делегати.

Доколкото е възможно в един доклад, отчетоха се постиженията и недостатъците в работата на дружеството. Изтъкна се положителният актив по масовизирането на физкултурата и спорта сред учащата се и трудова младеж, посочиха се и постигнати високи спортни успехи от отделни отбори и състезатели. Немалко място в отчетния доклад бе отделено и на причините, които действуват спирачно на усилията да се въвличат трудещите се и младежта в активни и системни спортни занимания.

ИЗКАЗВАНИЯТА обаче като че ли най-добре разголиха истината за цялостната работа на дружеството досега и за състоянието на физкултурата и спорта в града.

При една „обработка" на дан ните от изказванията не може да не направи впечатление застъпването във всички на оплакването от необходима, но недостатъчно добра материално-спортна база. Едва ли е необходимо да се коментира зависимостта на масовия спорт и високите спортни постижения от наличната материална база. По този въпрос отговорни и авторитетни инстанции се произнесоха неведнъж и се стигна до най-рационалния извод — всяко училище и предприятие трябва да разполагат с такава. Никъде обаче не се казва, че средствата за това са по силите на един източник и да се посочва кой е този източник. А доколкото доловихме, повече от физкултурните деятели са усремили пълни с надежда погледи преди всичко в Градския народен съвет. Може би ще бъдем обвинени в умело прикрепване към мнението на др. Кардашев, но как наистина може да се очаква всички спортни съоръжения, от които се нуждае градът, да се постигнат наведнъж. Партийното и административно ръководство на града трябва да мисли и за останалите неразрешени проблеми в града, които никак не са по-маловажни — това е съвсем логично. Още повече, че тази година градът ще чествува юбилейна дата.

В малко по-друг аспект разгледа този въпрос треньорът Ангел Калинов. И той постави високото спортно майсторство в зависимост от финансовите и материални средства, но преценката му, че дружеството не изразходва най-разумно средствата, с които разполага, не търпи възражения.

С болка се изказаха някои от делегатите на работнически те колективи за неправилното отношение на някои административни ръководители към въпросите на физкултурата и спорта. В някои предприятия няма възможности за спортуване, но в други пък не се използуват.

До какви други изводи се стигна?

— Не във всички училища и предприятия комсомолските и физкултурни ръководства са се сплотили и работят съвместно.

— Дружество „Доростол" не държи постоянна връзка с физкултурните колективи и решението на тези колективи да се оказва методическа помощ чрез щатни треньори е похвално.

— Председателят на ОС на БСФС Кънчев сполучливо контрира оплакването на дружеството от липса на материални средства: „Защо се организират толкова малко вътрешни състезания и първенства? За тях поне се изискват минимални средства".

— Малко се работи в дружеството по внасяне на научност във физкултурната работа. Тези, които отговарят за физкултурата в града, трябва да контролират подготовката на отборите, да следят за начина, по който треньорите водят заниманията. Имаме печален пример в това отношение.

— Физкултурните кадри трябва правилно да се разпределят на работа — в предприятия, където се практикува техният спорт.

Много хубави и приемливи предложения направи Калчо Стефанов: всяка година да се съставя „десетка" на най-добрите спортисти от града и да се излъчва най-добрият състезател; да се направи алея на спортиста. (Наистина трябва да се учудваме, че досега не сме забелязвали липсата на тези инициативи).

Като най-необходими за един ритмичен спортен живот в града и възможни да се построят в близко време се очертаха: един спортен комплекс на „Памук-кулак", едно игрище за работническите колективи и довършване на започнати спортни строежи (крещящ пример е спортната зала на новата гимназия).

Новоизбраното ръководство на дружеството проведе и първото си пленарно заседание. Избра се бюро в състав от 9 души. За председател на дружеството бе избран ИЛИЯ ИЛИЕВ, досегашен заместник-партиен секретар в завод „Орг техника".

Любомир КАПИТАНОВ

Футболен турнир на малки врати

В дните преди отчетно-изборната конференция на физкултурното дружество „Доростол" се организира турнир по футбол на малки врати, в който участвуваха 21 отбора — 16 мъжки и 5 юношески. Три дни бяхме свидетели на интересни и оспорвани срещи в спортната зала.

Първи започнаха турнирната борба средношколците Три състава се откроиха с играта си — на Гимназията, на Механотехникума и на Селскостопанския техникум. Футболистите от СПУ „Климент Охридски" завършиха без загуба и заслужено се наредиха на първо място. Полезна, рационална и резултатна бе играта на състезателя с номер 3 от отбора на Гимназията — Кемран Назмиев, който бе обявен за най-техничен и резултатен състезател.

Мъжките отбори играха по системата на елиминирането. Още в първия кръг в един изключително оспорван двубой „Транспред" отстрани ТПК „Метал". Редовното време върши при резултат 1:1. След изпълнен на по пет дузпи отново се получи равенст Последваха по още три дузпи и отново ре татът стана равен. Накрая жребият ре спора.

С играта си се откроиха отборите на „ техника", БСФС и „Електрометал". С първите два кръга на полуфинала се сре ха ТПК „9 септември" с „Оргтехника", а „Е трометал" с „Хром". Първата среща завър при резултат 3:1, а втората — 2:1. И два резултата бяха противни на очаквания След драматичен двубой финалният мач м ду ТПК „9 септември" и „Електрометал" върши наравно — 3:3. При изпълнението дузпите състезателите от ТПК „9 септемв се оказаха по-резултатни и спечелиха фла то, отредено за отбора-победител. Симеон нев бе най-полезен в отбора.

Георги РАЙЧЕВ

Факторът „разузнаване" съвсем не е за пренебрегване и в баскетбола. Ето как на те девойки оглеждаха своите противнички от „Спартак" — Варна, преди да започнат ча си с тях. Макар и от разсто янние, сигурно добре са ги „раз учили", защото после ги по диха.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 9 (1478) | Четвъртък, 23 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В борба със стихията

Лютата зима със заледяване то повали много телефонни стълбове и в Дуловско. Колективът на ПТТ станция — Дулово бе изправен пред големи и сериозни трудности. Съобщенията и връзките със съседните градове и села бяха прекъснати. Трябваше да се действува бързо и енергично за възстановяването им. И пощенци поведоха упорита борба с природната стихия. В тяхна помощ бяха привлечени хора и машини и от други организации. Общинските съвети организираха работни групи, от стопанствата дадоха трактори и камиони за превозване на хората и телефонните стълбове. Най-активно участие в борбата със стихията взеха съветите в Дулово, Секулово, Окорш и Паисиево. На помощ за по-бързото възстановяване на телефонните връзки се притекоха и строителите на жп линията от поделението на офицера Батанов. Бригада от войници и монтьори начело с Никола Великов — всичко 15 души, за десет дни изправи около 120 стълба. Благодарение на техния упорит труд и на помощта на авариите групи и превозните средства от Горското стопанство, СП „Комунални услуги" и клона на ОКС—Дулово, както и на ТКЗС, в землищата на които имаше повредени линии, връзките бяха възстановени. Стихийното бедствие бе преодоляно. Но зимата е в своя разгар и може да се очакват нови изненади. Затова пощенци са готови.

Георги ИОРДАНОВ

Стремеж за нови знания

Традиция стана всяка година, през зимата, да се организира селскостопанската просвета. В Дуловското кооперативно стопанство тази зима започна на учебната работа с обучението на кооператорите, работещи в растениевъдството. Отделни лекции бяха изнесени и пред хората, работещи в лозарството и зеленчукопроизводството.

В просветната работа сега са включени 60 души от полевъдството, 20 от зеленчукопроизводството и 30, работещи при трайните насаждения. Лекциите се изнасят от добре подготвени лектори. Освен по агротехника ще бъдат изнесени лекции и по организация на труда и първичната отчетност.

Щом завърши работата с кооператорите от полевъдството, ще започне обучението на заетите в животновъдството и механизацията. Новополучените знания ще помогнат на всички да се включат още по-активно в борбата за изпълнение на поетите задължения през юбилейната година.

Георги БЪРНЕВ

ЩЕ ПОСРЕЩНАТ ЮБИЛЕЯ ДОСТОЙНО

Колективът на завод „Хром" прекрачи прага на юбилейната година на социалистическата революция в България с преизпълнен план за третата година от петата петилетка. Тези дни в плановия и счетоводния отдели приключи анализът за дейността през миналата година и резултатите са радващи. При план за общата промишлена продукция 3 018 000 лева постигнато е изпълнение за 3 281 000 лева. Изработката на едно лице от промишлено-производствения персонал е изпълнена 104,12 на сто. Производителността на труда е увеличена преди всичко за сметка на подобрената организация на труда и успешното изпълнение на заплануваните производствено-технически мероприятия. Планът за печалбата е изпълнен 115 на сто. Големи бяха усилията на целия колектив през четвъртото тримесечие на м. г. за преодоляване на редица трудности — доставката на материали, своевременното извозване на готовата продукция и пр.

Ръководството на предприятието умело организира работата си и много от тези трудности бяха избягнати. То своевременно разясни по бригади и групи предстоящите задачи на предприятието, организира подработването на общозаводско обещание и обещания на всяка бригада и група в чест на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. В обещанията се предвижда още по-широк размах на социалистическото съревнование между бригади и цехове за достойно посрещане на двата юбилея. С висок темп на работа започнаха труженици от завода първите дни на текущата година. Текучество няма. Всички работници изпълняват ежедневните си трудови норми. А шлайфовите бригади с отговорници Коста Иванов и Хайредин Мехмедов ежедневно преизпълняват поставените им задачи. Със свое то постоянство, примерна дисциплина и акуратност в работата се отличава и групата за поддръжка на матриците с отговорник Петър Дечев. Добре се трудят и всички останали бригади. Благодарение на общите усилия, колективът на завода през първата половина на месеца изпълни над 50 на сто от месечната си програма. При план 290 000 лева за месеца до 15 януари е изработена продукция за 150 000 лева.

Резултатите от първата половина на месец януари вдъхват вяра, че разширената годишна програма от 3 737 000 ще бъде изпълнена предсрочно.

М. ГЕОРГИЕВ

ПОХОД ПО СТЪПКИТЕ НА СЪБИТИЯ И ГЕРОИ

На 16 януари т. г. една група от 18 туристи потеглиха от Силистра на поход до местата, където има паметници на загинали за свободата революционери от окръга. Походът бе организиран от Окръжния съвет на БТС, СП „Културен отдих" и туристическата секция при МЗ „Стомана" и се проведе в чест на 25-годишния юбилей на Девети септември, 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и отчетно-изборната конференция на градската комсомолска организация. Избран бе маршрутът Силистра — Кайнарджа — Алфатар — Бабук — „Памук-кулак" — Силистра.

В село Кайнарджа групата пристигна по обяд. След почивката бе посетена чешмата, където е сключен Кючук-кайнарджанският мирен договор между Турция и Русия през 1774 г. За това важно историческо събитие разказа учителят по история от селото Борис Върбанов. Между участниците в похода и партийния, комсомолски и отечественофронтовски актив от селото се състоя среща, на която ръководителят на групата Иван Бонев изясни целта на похода и се обсъдиха възможностите този маршрут да стане постоянен. Кайнарджанци със задоволство ще оказват гостоприемство на туристите.

На 17 януари към туристите се присъединиха и три парашелки от училището в Кайнарджа и заедно посетиха паметника на Димитър Дончев, където положиха венец и почетоха паметта на героя с едноминутно мълчание.

Вторият поход — до Алфатар — бе осъществен до обяд. След обяд се състоя среща с актива на селото, а на следващия ден туристи и пионери поднесоха венец пред паметника на Йордан Петров, за живота на когото говори председателят на местната отечественофронтовска организация Йордан Куприндjайски.

В село Бабук бе положен венец пред паметника на Дочо Михайлов и бе посетена къщата-музей, в която е живял и израсъл революционерът. В „Памук-кулак" групата пристигна след обяд и се настани в хижа „Ален мак". Вечерта водачът Иван Бонев направи разбор на похода и връчи на участниците специални туристически бележки. За Силистра групата потеглиха сутринта.

Така завърши първият поход до паметниците на свободата в нашия окръг. По този маршрут в бъдеще ще потеглят и други групи.

Стефан МАРИНОВ

Продадоха първите 1205 агнета

Въпреки студените зимни дни, в овцефермата на кооперативното стопанство в гр. Тутракан денонощието е изпълнено с оживление и напрежение. Особено много бе работа тази през последните няколко дни. Овцевъдите трябваше да подготвят и предадат на ДСП „Родопа" 1 205 агнета. Такова ранно продаване на агнета в стопанството става за първи път. Тяхното тегло е 9—12 килограма и всяка бройка отчита 19 килограма месо. Това ще рече, че с продадените агнета се издължават 22 895 килограма месо пред държавата.

Първи изпълниха задължението си овцевъдите с бригадир Петър Вълчев от с. Дунавец, които предадоха 305 агнета, следвани от бригадата в с. Търновци с бригадир Салим Салимов, предала 140 агнета, и бригадата на Йовчо Колев от Тутракан, отчела 245 агнета. Наскоро 350 агнета продадоха и овцевъдите от селата Търновци и Пожарево.

Ранното продаване на агнетата носи на стопанството не само парична изгода от високата цена, но и значителна икономия на фуражи и ранно за почване на млеконадоя от овцете. Още в първите дни добитото мляко достигна 1 тон на ден.

Предвижда се до края на м. януари да бъдат отчетени още 300—400 агнета, а до края на м. февруари техният брой да достигне 2 500 агнета.

Постигнатите досега резултати радват овцевъдите и в чест на 25-та годишнина на Девети септември те ще вложат всичките си сили, за да изпълнят задълженията по останалите показатели.

Живко ТРУШЕВ

Въпреки трудностите

Колективът на ДСП „Винпром" — Тутракан изпрати първите две десетдневки от юбилейната година с преизпълнен план. Въпреки трудностите, създадени от дебелата снежна покривка и заледяването на пътищата, планът за стокообмрота е изпълнен 110 на сто. Злата зима създава трудности особено за шофьорите и плакьорите. Но упоритостта и амбицията, с които се работи от колектива за ритмичното изпълнение на ежедневните задачи, довеждат до постоянен успех. В ритмичното зареждане на всички търговски обекти в града и района особено се отличават плакьорът Дионисий Василев и шофьорите Атанас Киров и Георги Петров, които редовно зареждат всички търговски обекти от с. Цар Самуил до селата Бащино и Косара.

От ръководството на Винпром — Тутракан са взети всички мерки за доставяне на необходимите напитки за всички заведения за обществено хранене от района. Тези дни се разработват мероприятия и обещания, в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България, годишният план на предприятието да бъде преизпълнен.

Т. ЖИВКОВ

Приятно е да погледаш от брега скования в лед Дунав от тазгодишната сурова зима.

Чествуваха Деня на родилната помощ

Трудно е да се разкаже за големите празненства, посветени на Деня на родилната помощ. Навсякъде в окръга се състояха мили тържества. На тях беше отдадена заслужена почит на акушерките и лекарите, които се грижат за майчинското и детското здравеопазване. Бяха наградени многодетните майки.

Рано сутринта във вторник групи жени от предприятията и учрежденията в Силистра посетиха Акушеро-гинекологичното отделение на Окръжната болница. Поднесоха подаръци на акушерките, лекарките и родилките. На деца в Силистра, родени през миналата година, бяха подарени различни предмети.

Активистки на Окръжния съвет за работа сред жените посетиха някои села в окръга и честитиха Деня на родилната помощ. Група жени начело с председателката на Окръжния съвет за работа сред жените Милка Гинева гостува в Айдемир, Сребърна, Ситово и Добротица. Облекли се в народни носии, майките от тези села празнуваха в читалищните салони. Край празничните трапези бяха застанали и медицинските работници. В Сребърна на 42 многодетни майки бяха връчени ордени и медали от Президиума на Народното събрание.

Навсякъде на майките бяха оказани почести от обществените организации. На тържествата бяха направени радостни отчети за увеличената раждаемост след излизането на 61 постановление на ЦК на БКП и МС.

Една стара народна традиция, създадена преди векове, обогатена с ново съдържание, продължава да цъфти и днес. Тя е израз на обичта на българката към децата и свидетелство за нейното голямо уважение към медицинските работници, които се грижат за подрастващото поколение на страната.

(СТ)

ТУТРАКАН

Студеният зимен вятър не попречи на жените от гр. Тутракан да отпразнуват най-тържествено Деня на родилната помощ. Рано сутринта Съветът за работа сред жените посети Акушеро-гинекологичното отделение в болницата. Той поздрави с празника персонала на отделението и поднесе подаръци.

По-късно в салона на ресторант „Москва" се състоя голямо общоградско тържество. За големите успехи на родилната помощ в нашата страна и конкретно в Тутракан говори д-р Петър Бойчев.

Тържества, посветени на 21 януари, се състояха и в много училища, учреждения и предприятия. Те завършиха с народно веселие.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ПОПИНА

С много радост бе посрещнат Денят на родилната помощ в с. Попина. Тържеството започна след обяд. Въпреки студеното време, в стола на ТКЗС се събраха много жени.

Доклад за грижите на народната власт за новородените деца и майките прочете акушерката Ненка Терзиева. Наградени бяха многодетни майки, след което започна веселба. Имаше и томбола.

По радиоуредбата бе изпълнен концерт за многодетните майки.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

КАЛИПЕТРОВО

Още сутринта на 21 януари в читалището се събраха много калипетровки, за да отпразнуват задружно и весело „Бабинден". Звучеше музика, салонът бе изпълнен с весела глъчка, смях и закачки.

Облечени в национални носии, окичени, жените посетиха здравния дом и благодариха на медицинските работници за оказаната родилна помощ.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

За изправността на електропроводните линии постоянно са на трудов пост електромонтьорите от надзора на Енергоснабдяване — Силистра.

НА СНИМКАТА: Група електромонтьори от подрайон — Тутракан възстановяват повредената от заледяването електропроводна линия.

УСКОРЕНИ ТЕМПОВЕ НА ИКОНОМИЧЕСКО РАЗВИТИЕ

СЪОБЩЕНИЕ

на Окръжния отдел на Държавното управление за информация — гр. Силистра за резултатите от изпълнението на плана за развитие на народното стопанство през 1968 година в Силистренски окръг

В изпълнение решенията на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия за интензивното развитие на икономиката и последователното провеждане в живота на новата система на ръководство на народното стопанство, трудещите се от нашия окръг постигнаха през изтеклата година нови успехи във всички отрасли на материалното производство.

I. ПРОМИШЛЕНОСТ

Тружениците от промишлените предприятия в окръга изпратиха изтеклата 1968 година с преизпълнение на плана за общата промишлена продукция с 4,6 на сто. Народното стопанство получи 4 310 хил. лева надпланово производство.

Най-голям дял в преизпълнението на плана имат предприятията на държавната промишленост на централно подчинение. Те осигуриха 2 051 хил. лева свръхпланова продукция, следвани от предприятията на местната промишленост—1 804 хил. лева и ТПК с 455 хил. лева.

През 1968 година е произведена над три пъти повече промишлена продукция в сравнение с произведената през 1960 година. В сравнение с 1967 година промишленото производство се увеличи със 17 473 хил. лева, или с 21,9 на сто.

Полученият прираст се равнява на цялата произведена продукция от предприятията на местната промишленост през годината и на половината промишлена продукция, произведена през 1961 година от цялата промишленост на окръга.

Планът за 1968 година и постигнатият ръст на обема за промишлената продукция спрямо 1967 година е изпълнен от отделните предприятия, както следва:

(виж таблицата)

През годината са произведени в повече от плана: ножовки хидравлически 117 бр., тела телени изделия 226 т, печки — всичко 5220 бр., камъшитови плочи 88 750 кв. м, обли и цепени дървени материали 2 599 куб. м, дограма 1 461 кв. м, мебели за 298 хил. лв., килими жакардови 40 920 кв. м, месо 372 т, захарни изделия 21 т и други.

Промишлените предприятия в окръга достигнаха средна производителност 7 341 лева на един промишлено производствен работник срещу 6 674 лева за 1967 г., или ръст от 10 на сто, в това число държавна промишленост на централно подчинение 15.5 на сто, местна промишленост 1.1 на сто и ТПК 6.8 на сто.

Не осигуриха ръст на производителността на труда ДИП „Добруджа", СПП, Горско с-во — Тутракан, Промкомбинат „Камъшит" и Промкомбинат — гр. Тутракан.

Успех за нашата промишленост е и това, че 50.4 на сто от постигнатия ръст на обема на общата промишлена продукция е за сметка на повишената производителност, докато 49.6 на сто е за сметка на повишения брой промишлено производствени работници.

(Продължава на 3-та стр.)

Предприятия	Продукция, произведена през 1968 година в процент към: Плана на 1968 г.	Към изпълнението от 1967 г.
Държавна пром. всичко (а+б	**104.7**	**124.1**
а) На централно подчинение	**103.1**	**125.0**
1. ДМЗ „Стомана"	**100.2**	**110.3**
2. ЗММ	**107.2**	**142.3**
3. Завод „Хром"	108.7	111.1
4. ЗГУ „Терма"	**101.6**	**128.0**
5. ДИП „Текстилни влакна"	**100.1**	**112.5**
6. ДИП „Добруджа"	102.8	91.8
7. ДИП „Липа"	111.1	129.8
8. ДИП „Дунав"	100.6	109.7
9. ДПЗХ „1 май"	107.8	97.3
10. ДСП „Млекопреработване"	100.5	101.8
11. ДСП „Родопа"	103.2	104.2
12. ДСП „Винпром"	113.4	125.0
13. ДСП „Булгарплод"	101.1	107.5
14. Строит. пром. предприятие	87.5	81.0
15. ДМЗ гр. Дулово	112.1	173.5
16. РТС — Тутракан	108.6	137.2
17. Държавен екарисаж	144.9	134.0
18. Горско с-во — Силистра	110.7	108.9
19. Горско с-во — Тутракан	106.4	104.8
20. Горско с-во — Дулово	105.7	80.1
21. Завод „Оргтехника"	100.1	424.4
22. Керамична фабрика	101.7	97.7
б) Местна промишленост	111.3	120.8
23. Промкомбинат „Текстил"	109.8	113.8
24. Промкомбинат „Камъшит"	128.6	116.6
25. Промкомбинат „Дръстър"	113.3	100.0
26. Промкомбинат — Тутракан	93.6	88.6
27. Промкомбинат — Дулово	105.2	119.7
28. Промкомбинат — Алфатар	103.6	—
29. Промкомб. — Главиница	100.2	—
30. ДПП „Електрометал"	100.1	152.5
31. ДПП „Пластмаси и каучук"	146.0	—
Кооперативна промишленост	104.0	108.2
32. ТПК „Дунав"	100.4	102.5
33. ТПК „Метал"	105.4	112.7
34. ТПК „9 септември"	102.6	118.1
35. ТПК „Добруджанка"	116.0	122.0
36. ТПК „Съединение"	101.2	107.7
37. ТПК „Нов живот"	102.1	102.7
38. ТПК „Домостроител"	105.8	115.9
39. ТПК „Прогрес"	105.4	110.3
40. ТПК „Мир"	101.0	99.6
Общо за окръга:	**104.6**	**121.9**

Огромната роля на професионалните съюзи в разгръщането на социалистическото съревнование

(Беседа с Мико Николов — председател на ОСПС)

Сега, когато трудещите се от цялата страна напрягат сили и умение, влагат цялата си творческа мощ в изпълнението и преизпълнението на производствените планове, когато всеки иска достойно да посрещне четвъртвековния юбилей от победата на социалистическата революция в България със свой принос, мястото и ролята на професионалните съюзи в организирането на социалистическото съревнование, в мобилизирането на могъщата работническа армия, е повече от значителна.

Съсредоточавайки целия си поглед върху изпълнението и преизпълнението на плановете, по заводи и предприятия се проведе широка подготовка при приемането на индивидуални и колективни обещания в чест на славния юбилей. Под ръководството на партийните и профсъюзните ръководства те са умело свързани с организацията и технологията на производството, с масово-политическите мероприятия. На базата на обещанията профкомитетите по предприятията, отрасловите комитети на профсъюзите подготвиха различни мероприятия за тяхното изпълнение. При това липсва щурмовщина и ударението съвсем правилно е сложено на рентабилността на производството, на неговото високо качество, на печалбата. Не на последно място стои и въпросът за стимулите — юбилейните преходни знамена на Окръжния и Централния съвет на профсъюзите, различните парични награди от ОНС и ЦС на профсъюзите и пр. В разясняването при поемането на лични, бригадни обещания за цялото предприятие заслужава да се отбележи активната дейност на профкомитетите на промкомбинат „Камъшит“. ЗММ, завод „Хром“, „Липа“ и други, където обещанията бяха оценени и често отчитани.

Добре се отразява на изпълнението на обещанията съревнованието, организирано между окръзите или между отрасловите окръжни комитети на профсъюзите. Така например бригадите за комунистически труд от Силистренски, Шуменски и Толбухински окръг от леката и хранителната промишленост са в съревнование, поддържат връзка, организират срещи. На последната среща в Никола Козлево, Шуменски окръг, бяха поети и допълнителни обещания за компенсиране на загубите от сушата, които бригадите изпълниха добре. Съревнованието между окръжните съвети на профсъюзите между Разградски и Силистренски окръг е не помалко полезно, тъй като то позволява да се прави навременен преглед на постигнатото.

Една хубава инициатива в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийската победа, която ще помогне доста в мобилизацията на силите на трудещите се, е прегледът по охраната на труда. При този преглед се обръща значително внимание на създаването на подобри условия за изпълнението на обещанията, за нормално протичане на производствените процеси. В резултат от него почти всички предприятия бяха направили добра зимна подготовка, но все пак има още да се работи за подобряването на условията на работа. Интересна и полезна инициатива се оказа шефството на бригадите за комунистически труд с пионерските организации. Взаимните задължения, срещите, посещенията, кръжоците по авто-моделизъм и радиотехника още от ранна възраст ориентират професионално подрастващото поколение. В чест на юбилея ОС на професионалните съюзи организира конкурс между пионерите за разказ, стихотворение, фотоснимки, първият етап, на който приключи. В областта на селското стопанство е организиран конкурс за образцов полски стан, фургон и стол. Първият етап на този конкурс показа редица положителни резултати. По ТКЗС е пусната книгата за отразяване на рационализаторската дейност в кооперативните стопанства. Тук му е мястото да изтъкнем, че поетото обещание от окръга в областта на рационализаторското движение е преизпълнено.

За наша всеобща радост обещанията за изтеклата 1968 година се преизпълниха с около сто хиляди лева. Това, от друга страна, говори, че на много места има условия за поемането на по-големи обещания и сега една от главните практически задачи на профкомитетите е да огледат и разберат истинските възможности на трудовите колективи по цехове, бригади, предприятия, за да се приемат обещания, които ще отговарят на действителните им сили. От досегашната работа проличава, че не бе акцентувано върху някои нови моменти — висококачествена продукция на световно ниво, обвързването на обещанията със Саратовския почин за бездефектна продукция и пр. Освен това от началото на новата година започват постепенно да се въвеждат техническите норми, научно обосновани на базата на критическия анализ.

Няма съмнение, че сега, когато сме в началото на юбилейната година и всеобщият трудов подем обхваща все повече хора, профсъюзите ще окажат своя чувствителен принос във все по-широкото разгръщане на социалистическото съревнование между трудещите се от окръга за достоен юбилеен дар.

Пред 25-годишнината на Девети септември

Пионерски дела, посветени на юбиле

В живота на пионерската дружина „Никола Йонков Вапцаров“ при народното основно училище „Васил Левски“ в село Главиница отдавна се чувствува оживление в чест на юбилейния Девети септември. Още в началото на годината се прие план с инициативи в чест на тази славна дата. Надсловът на пионерските дела е „25 години свободни и щастливи“. Съревнованието между отрядите се води по темите: „Димитров ни завеща“, „По пътищата на свободата“, „За мир и дружба бъди готов“, „Пионерски труд за Родината“, „Пионер, бъди готов за труд и отбрана“ и „Пей, танцувай и се смей“.

През първия етап на съревнованието, който приключи в края на миналата година, отрядите имаха много прояви. Проведоха се сборове на темите: „Деца-герои — пример за нас“, „Да обичаме Родината като тях“, „Да се учим от опита на ремсистите“. Пионерите от първи отряд проведоха вечер за Партията, а третониците се запознаха с та на своя патрон Любчо мов.

Сега се подготвя тържсбор за Митко Палаузов лективно се прочетоха и дих книгите „Партийна на“, „Под крилото на Па та“, „Дъщерята на парти на“, „Птиците умират в п и други. Посетиха се и съдих и няколко филма. класниците проведоха ратурен двубой върху ни автори и произведе

Един интересен сбор, то сега пионерите се г по отряди, е този, посвет родния край. С тази це издирват и участниците в чествената война от общ след което ще се из един албум. В чест на за лите в Отечествената от селото ще се издигне метник и пионерите също имат заслуга за това.

Ахмед ДЕМИР(

По някои инициативи в партийната работа

Трибуна на партийния секретар

СЛЕД Деветия партиен конгрес общинският партиен комитет заработи за издигане равнището на авторитета на цялата общинска партийна организация. Постоянно се търсят нови форми и средства за усъвършенстуваче на партийно-политическата и организационната работа на комитета и първичните партийни организации. През миналата година бяха осъществени няколко интересни мероприятия, които допринесоха за подобряването на партийното ръководство и развиването на самоинициативата на всеки комунист. Всичко това съдействува да се подобрява вътрешнопартийната демокрация.

Особено голямо внимание отделихме на ръководството на икономиката на кооперативното стопанство. За тази цел обстойно и задълбочено беше обсъдено на общинско събрание на комунистите ефективното използуване на основните производствени фондове в ТКЗС. По поръчение на общинския партиен комитет глазните специалисти на стопанството, като използуваха критичния анализ и метода на съпоставянето, успяха да посочат редица слабости, допускани от партийното и стопанското ръководство. Бяха набелязани конкретни решения, които вече допринасят да се използуват ефективно всички фондове в ТКЗС. С оглед на по-нататъшното подобряване на партийното ръководство на икономическите проблеми през тази година ще проведем теоретическа конференция по перспективното развитие на кооперативното стопанство, специализацията и концентрацията на неговите отрасли.

Във всички партийни организации се проведоха разговори на тема: „Как изпълнявам уставните си задължения и какъв е моят личен принос за укрепването на организацията“. Най-напред разговорът се състоя в първичната партийна организация при ТКЗС в с. Стефан Караджа. Организирани бяха анкети, които помогнаха на партийните бюра да видят какво е равнището на събранията и какви форми да се прилагат за тяхната подготовка. По този начин поведохме борба против скучните партийни събрания. При осъществяването на дадена инициатива вземаме се подхожда творчески както от общинския партиен комитет, така и от първичните партийни организации. Търсеше положителният ефект от мероприятията, тъй като с това се допринася за обогатяване на партийно-политическата и партийно-организационната работа.

Често някои въпроси, които вълнуват хората, не са известни на общинския партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации. Поради това отговорът на въпросите, които не търпят отлагане, се забавя. Като взе под внимание това, общинският партиен комитет постави на обсъждане състоянието на партийната информация на разширено съвещание. На него присъствуваха членовете на партийния комитет, секретарите и членовете на партийните бюра и информаторите при партийните организации. Бяха засегнати много моменти от партийната информация. След съвещанието работата по партийната информация значително се подобри. Все още обаче едностранчивостта при информираността не е преодоляна. В партийните организации се състояха разговори, на които бяха изяснени мястото и ролята на партийната информация.

Положително се отрази и обмяната на опит по работата на партийните групи. На срещата присъствуваха членовете на партийния комитет, секретарите на първичните партийни организации и партийните отговорници. Секретарят на организацията при ТКЗС в с. Стефан Караджа Димитър Минев разказа за дейността на групоните отговорници. После в самите партийни групи стана обсъждане на работата, набеляза ха се мерки за издигането на тяхната роля и значение в живота на партийните организации.

След излизането на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП за по-нататъшното развитие на системата на управление на нашето общество, общинският партиен комитет разгледа своята дейност в светлината на решенията на пленума. Ярко беше очертано значението на партийното ръководство. Ясно бяха разграничени неговите задачи от тези на стопанското ръководство. Направена бе и оценка на членовете на партийния комитет, които същевременно са и членове на управителния съвет на стопанството, как израстват като стопански и политически дейци.

Съществен момент в мероприятията по изпълнението на решенията на Юлския пленум е работата на общинския партиен комитет и първичните партийни организации по идеологическите въпроси. Обмислихме какво ще направим по-нататъшното преустройство на идеологическата работа. Взехме мерки за подобряването на дейността на лекторската група, за обзавеждането на партийния кабинет на обществени начала, за да се издигне на по-високо ниво марксистко-ленинското обучение на комунистите.

Поставихме си задача през юбилейната година на свобода та да подобрим значително патриотичното и интернационално то възпитание на народа и младежта. Обсъдихме и работата на останалите масови политически организации от района на общината по възпитаването на пламенни родолюбци. Започна масово да се изучава по линия на отечественофронтовските организации историята на нашата Родина. Някои дружествени комитети на Комсомола организират по-често посещения на исторически места в окръга и се запознават с героичното минало на Добруджа.

В чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България замислихме такива инициативи, които след като бъдат осъществени, ще оставят трайни следи.

Василка ГАНЕВА,
секретарка на общинския партиен комитет в село Стефан Караджа

Пътят до комсомолския билет

Подготовката по подмяната на съюзните документи в комсомолската организация на ДПП „Електрометал“ — Силистра е към своя край. В заводската фотолаборатория се извършва „техническата“ част я не след дълго придобилите право на нови комсомолски билети ще ги получат. Не любопитствувах за подробности около връчването им. Сигурен съм, че тази необикновено тържествена церемония ще се състои в новия комсомолски клуб, за който секретарят на заводския комитет Никола Кирчев с такова нескрито задоволство говореше в края на миналата година, когато той още не беше довършен. Клубът е обширен и светъл и комсомолците подреждат всичко с любовта на новодомци. Сега поведохме диалог за пътя, по който се е стигнало до крайния момент в подмяната на съюзните документи.

„След Единадесетия конгрес, на който се реши да се извърши подмяната и проверката на членството, последва разширено заседание на Градския комитет на Комсомола. Получихме инструкции и след това започнахме вътрешното запознаване с тях. За целта изготвихме график и по групи и дружества всички се запознаха с целта и характера на тази кампания. Основното, което трябваше да се изясни, беше, че подмяната не е „чистка“ в Комсомола, а проверка на съюзните членове — кой е достоен да членува в комсомолската организация и кой не; че с това се цели по-голямо организационно-политическо сплотяване и укрепване на всяка комсомолска единица“.

— Как протекоха събранията, на които се даде персонална оценка на членовете?

— Мисля, че правилно — не минаха гладко. Не всички се съгласиха с всестранната характеристика, която чуха за себе си. Но това, според мен, е крие и нещо хубаво. Това е положителна реакция. От такива хора можем да очакваме активизиране. До това ще ги доведе желанието да променят становището на дружествения и заводския комитет.

Пет души отпаднаха от редовете на нашата организация. Бяха безразлични към нея, а такива апатични хора има ли значение дали ще членуват или не! Още повече, че не проявяват никакъв стремеж да запазят мястото си в Комсомола. Приехме други трима, които сега постъпиха на работа в предприятието.

— Не се ли опасявате, че след раздаването на новите комсомолски билети ще настъпи вредно успокоение у притежателите им?

— В перспективния и дружественото планове за тримесечието така разпределихме задачите, че всеки да отговаря за нещо. Иначе, наистина, се получава една аномалия — инициативите идват от активистите, организацията за проявява пак тяхно дело и за лямата част от членовете во остава — да присъства. Ефект от проявите има, в самия ход на подготовките се въвличат много хора.

— Какви по-важни мероприятия предстои да осъществява вашата организация?

— Вниманието ни е насочено към политико-просветната работа. Свързваме това с годишнината на свободата и 1800-годишнината от обявянето на Силистра за самостоятелно се град. Ориентираме се например към изучаване по-старата история на нашата страна. Младежите се интересуват от живота на първите български царе и ханове. Политическите кръжоци — техният е по история на БКП. занятията вече не протичат така скучно и монотонно като преди. Онагледяването с филми допринася и по-интересно да протичат заниманията и по-добре да се усвоява материалът.

Сега ще подготвим програма с естрадно-сатиричния състав, която ще изнесем пред целите, проектираме дори да гостуваме и някои села. Очакваме и по-оживен спортен живот, към досегашните спортове, които практикувахме, прибавяме лека атлетика и шах. Имаме и други замисли, които, ако ги осъществим, не могат да не се отразят на мнението на младежите, пък и на организациите производственици, за ролята на комсомолската организация.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

КОМСОМОЛЦИТЕ ИСКАТ ОТГОВОР

Младежите от село Дичево навярно дълго ще помнят 1965 година. Тогава се откри комсомолският клуб, в който започнаха приятни часове и вечери. Нямаше много комсомолски клубове в окръга тогава и те се радваха, че са от първите, които получиха такава придобивка. В добре обзаведената читалня се следяха политическите събития, развоят на събитията във Виетнам, другите оживено коментираха спортните прояви, намериха място на страниците на вестниците. Любителите на шахматната игра провеждаха интересни партии, а телевизорът почти никога не бездействуваше. Младежите с интерес следяха най-новите постижения на науката и техниката, избираха си за прочит интересни и увлекателни книги. Често се организираха забавни вечери, празнуваха се забележителни дати. Имаше подредени кътове „Петимата ремсисти“ и „Патрон на комсомолската организация“, а в „Те са нашата гордост“ се поставяха снимките на комсомолците, постигнали най-високи успехи в производството. Не се пренебрегваха и отрицателните страни в комсомолския живот — „в гяхна чест“ се издаваше хумористичният стенвестник „Нашето сито“. Клубът бе снабден с грамофон, акордеон, тамбури и други музикални инструменти.

Какво се получи с течение на време?

Обичаният клуб се превърна в кафене за стари хора, които няма къде да убият времето си. И сега те продължават да се събират в него и пречат на комсомолците да провеждат мероприятията си. Но и комсомолската организация няма вече предишния облик. Нейните членове само фигурират в списъка на комсомолския секретар, който е бездеен. Потърси се помощта на партийния комитет, но никой не обърна внимание; поискаха се известни парични средства за закупуване на книги и други необходимости и в отговор започнаха отлагания „за друг път“. И никой не помисли, че по този начин се съдействува младежите да напускат селото, че се губи работна ръка.

„Книгата е неотменима и вярна приятелка на младежта, тя ни прави наследници на огромно в своето разнообразие богатство. Това богатство трябва да стане достояние на всеки млад човек“ — четем в един брой на в. „Силистренска трибуна“. Но кой ще снабди библиотеката ни с нови книги? Някои младежи изчетоха цялото „богатство“ на библиотеката. Къде се губи другарката Терзиева? Кой ще организира празничните вечери? А тя е член на комсомолското ръководство.

Защо се получи всичко това?

Комсомолците очакват верен отговор.

Е. ЧАИРСКИ

ГФР. Зиген. Вижте този побойник как души своята жертва. Той и други негови колеги — членове на неонацистката партия се нахвърлиха върху демонстрантите, които протестираха срещу свикването на неонацисткото сборище-конгрес на 16 ноември. Старите фашистки методи отново влизат в сила.

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

17

Приблизително по същото време Гражина влезе в сладкарницата на „Гранд-хотел“. Тя забеляза, че нейната любима маса до прозореца бяха заели някакви си две жени, една от които имаше коси с виолетов цвят, а другата радваше присъствуващите с глава с цвета на моркови. Гражина оцени тези прически с явно порицание и зае свободното място до стената. Тя огледа залата и внезапно чу над ухото си приятен, леко хриплив баритон:

— Може ли да заема това място?

До нея стоеше слаб, интересен блондин. Тя не успя да каже нищо, когато младежът седеше вече на масата.

— Аз чакам годеника си — със студен тон заяви Гражина.

— И отдавна ли? — попита блондинът.

— Мислите ли, че това е остроумно?

— Мисля, че да, защото аз съм известен хуморист, но може би от момента, когато си за губих ума по вас, ме е напуснало чувството за хумор.

— Ще ме почерпите ли коняк?

Гражина се реши на такъв въпрос, предполагайки, че по такъв начин ще се избави от нахалника.

— С удоволствие! Само при условие, че за тази цел ми дете на заем съответната сума, защото със срам трябва да призная, че в дадения момент съм празен като барабан.

На Гражина даже дъхът й спря от възмущение. Тя си спомни предупрежденията на приятелките си, че рано или късно ще се появи някой предприемчив млад човек, който ще вземе участие в съдбата й.

За всеки случай Гражина отговори доста вежливо:

— Моето състояние е всичко десет злоти.

— О, тогава аз съм по-богат, имам два пъти повече. Ще можем да отбележим нашето прекрасно запознанство с четвъртинка водка.

— Под погледите на посетителите ли? Благодаря, напосле дък не пия по този начин. Освен това се страхувам, че не сте твърде осведомен колко струва водката в обществени места...

— Какво приказвате, кой би се осмелил да ви предложи да пиете под погледите на посетителите? Що се отнася до цената, то ме извинете, но това разбирам великолепно. Ясно е, че няма да пием тук, ще отидем в моето скромно гнезденце, където ще се намери закуска и силно кафе...

Разузнавачът, който прие от колегите си наблюдението върху пани Мас, веднага позна в поклонника на Гражина Ричард Завадски, славата и гордостта на лодзкия градски репортаж. Той заемаше най-близката маса и чуваше всяка дума от разговора на Гражина и Завадски.

— Вие, както виждам, сте много ловък, но сте лошо възпитан. Дори още не сте се представили.

— Извинете ме, това е защото си изгубих ума по вас. — съм Ричард Завадски, репортер. — Журналистът целуна ръката на Гражина. — Оставам моля да се вземе под внимание, че скоро заминавам. Закопане и трябва да бързам. Там имам платени две месеци при това второто все още е свободно.

— Не се шегувайте с мен. А сега ви моля да изчезнете, защото идва моят годеник. Ето онзи брюнет на вратата ужасно е ревнив.

— Чакам ви тук утре в осем часа вечерта, за всеки случай дайте ми, моля ви, номера на вашия телефон.

(Следва)

УСКОРЕНИ ТЕМПОВЕ НА ИКОНОМИЧЕСКО РАЗВИТИЕ

СЪОБЩЕНИЕ

на Окръжния отдел на Държавното управление за информация — гр. Силистра за резултатите от изпълнението на плана за развитие на народното стопанство през 1968 година в Силистренски окръг

(Продължение от 1-ва стр.)

II. СЕЛСКО СТОПАНСТВО

През изтеклата година, въпреки дългото засушаване в селското стопанство, кооперативните стопанства постигнаха значителни успехи.

По-организирано и в значително по-благоприятни срокове се извършиха селскостопанските работи. Обемът на механизираните селскостопански работи, извършени с машините на ТКЗС, е с 9,9 на сто по-голям в сравнение с 1967 г., което се равнява на 1 300 000 декара мека оран в повече.

Увеличи се и броят на тракторите със 199 бр., приведени към 15 конски сили.

Въпреки неблагоприятните климатични условия, средните добиви, получени тази година от царевица, фасул и слънчоглед, се изравниха с достигнатите през предходната 1967 г. Известно намаление бележат добивите от пшеницата и ечемика.

През изтеклата година се увеличи броят на говедата спрямо миналата година с 674 бр., в това число кравите с 235 броя.

За разлика от други години, през тази година броят на овцете бележи увеличение с 2 638 броя спрямо миналата година. Увеличение бележи и свиневъдството, като от 65 816 бр. в края на миналата година нарасна през тази година на 72 450 броя. Известно намаление бележи броят на птиците.

III. КАПИТАЛНО СТРОИТЕЛСТВО

През 1968 г. обемът на капиталните вложения по плана на ОНС не достигна обема на вложените капитални вложения за 1967 г. с 44 хил. лв., което представлява 2.0 на сто по-ниско изпълнение.

По-голямата част от усвоените капитални вложения през годината бяха използувани за комунално-битови нужди и просвета.

Значителни средства бяха отделени за разработване на жилищно строителство.

Строителният район извърши през годината строителство за 793 хил. лв. в повече или с 14.7 на сто повече, отколкото през 1967 г.

Достигнатият темп на увеличение на общия обем на строителното производство е по-висок с 8.2 пункта от предвидения по народностопанския план.

През годината бяха въведени в действие основни фондове от лимитни капитални вложения на стойност 2 214 хил. лв.

През 1968 г. са въведени в експлоатация три държавни жилищни блока със 119 апартамента, нова водопроводна мрежа в окръга с обща дължина на 82 км, 7 км канализационна мрежа в гр. Тутракан, детска градина в гр. Силистра за 100 деца и гимназия за 1 120 ученика.

За промишлените предприятия на окръжно подчинение са доставени машини и съоръжения на сума 129 хил. лв.

В строителния район през 1968 г. бяха заети 999 лица, от които 761 работници в основното производство. В сравнение със същия период на миналата година техният брой е по-голям съответно с 11.1 на сто и с 13.6 на сто.

Средната изработка на едно лице от персонала, зает в строително-монтажните работи, помощни и спомагателни производства, нарасна спрямо 1967 г. с 0.2 на сто.

IV. ТЪРГОВИЯ

Увеличеното производство на стоки за потребление и добрата организация на търговията създадоха условия за попълно задоволяване нарасналите покупателни възможности на населението. Търговските организации подобриха връзките си с производствените предприятия и все по-активно въздействуват за разширяване асортимента и подобряване качеството на стоките.

Планът за стокооборота на дребно в търговската мрежа и в обществото хранене е изпълнен 100.7 на сто. С това той достигна 72 857 хил. лв. и се равнява на реализираните стокооборот през 1960 и 1961 г. в окръга, взети заедно.

В сравнение с 1967 г. през изтеклата година реализираният стокооборот е нараснал с 6 893 хил. лв., или с 10.4 на сто ръст.

Изпълнението на плана в търговската мрежа на дребно и обществото хранене е както следва:

Търговски предприятия	Общо стокооборот в %	В това число: В търг. мрежа	В общ. хранене
Общо за окръга	100.7	101.3	98.2
Държавен сектор	102.2	102.5	101.2
ДТП	100.7	100.7	—
ГТП „Здрава храна“	101.5	—	101.5
ОТП „Топливо“	102.5	102.5	—
ДТП „Мототехника“	93.9	93.9	—
Др. към плана на МВТ	108.0	111.0	99.0
Окр. аптечно предприятие	102.6	102.6	—
ОП „Печатни произведения“	105.4	105.4	—
ДСП „Булгарплод“	115.8	115.8	—
Коопер. сектор	99.5	100.3	96.4

Не осигуриха изпълнението на плана търговските организации от кооперативния сектор, което идва от неизпълнението на плановете на селските потребителни кооперации, като от общо 32 селкоопа само 10 бр. приключиха годината с изпълнени планове.

В сравнение с 1967 г. са продадени повече стоки както следва: ориз 29 т, месо от птици 15 т, свинска мас 16 т, захар 517 т, захарни изделия 259 т, кашкавал 25 т, пресни зеленчуци 662 т, ябълки 163 т, лимони и портокали 71 т, памучни тъкани 208 хил. метра, вълнени тъкани 16 хил. м, копринени тъкани 11 хил. м, чорапи 58 хил. чифта, обувки 13 хил. ч., мебели за 316 хил. лв., телевизори 2 302 бр., електрически перални 803 бр., хладилници 952 бр., часовници 2 129 бр., шевни машини 655 бр. и други.

V. ПРОСВЕТА И ЖИЛИЩНО-КОМУНАЛНО СТОПАНСТВО

Продължи да се развива и учебното дело в окръга. През учебната 1968 г. работиха 49 начални училища с 3 221 ученика, една прогимназия с 432 ученика, 72 основни училища с 19 577 ученика, една гимназия с 617 ученика, две пълни средни училища с 1 978 ученика, 3 техникума с 1 261 ученика, 1 средно професионално-техническо училище със 153 ученика, 3 професионални училища с 1 094 ученика, 1 практическо зимно училище със 104 ученика, 1 климатично училище край гр. Шумен с 87 ученика, 2 специални училища с 293 ученика.

През годината на територията на окръга действуваха 20 целодневни детски градини с 1 894 деца, 90 полудневни детски градини с 3 392 деца, 110 летни детски градини с 5 602 деца, 30 временни детски градини с 1 390 деца, 4 площадки със 163 деца.

Бяха организирани 4 летни лагера, в които летуваха 321 лагерници, и 10 извънградски лагера за 3 283 лагерници.

През годината е водоснабдено с. В. Левски. С него водоснабдените пунктове в окръга достигнаха 107 от всичко 117 на селени места. Новоканализиране и гр. Тутракан. Електрифицирани са всички населени места в окръга.

През изтеклата година работиха 14 бани с 405 места и 3 хотела с едновременна вместимост 229 легла.

VI. ТРАНСПОРТ И СЪОБЩЕНИЯ

а) Автомобилен транспорт

През изтеклата година ДАП — Окръжно управление за товарния, таксиметровия и пътническия автомобилен транспорт изпълни плана си в предвидените тонкилометри 108.7 на сто, а СОАТ — 234.5 на сто. Автотранспортът за обществено ползване изпълни плана за превозените товари 114.9 на сто, като превози над плана 135 560 тона.

б) Съобщения

Окръжното управление на съобщенията изпълни плана за пощенските услуги 103 на сто, като най-добро изпълнение постигнаха станциите в селата: Нова Черна — 121 на сто, Секулово—115 на сто, Айдемир — 107 на сто, Тутракан — 102 на сто и други. През същия период телефонните постове се увеличиха с 445 броя, в това число за селата — 80 броя.

Регистрирани са нови 938 радиоприемници, в това число в селата 624 броя. Открити са нови 176 броя радиоточки.

Телевизорите се увеличиха за същия период с 3 603 бр., от които в селата 1 405 броя.

ПРИ ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ И ОТЗИВЧИВОСТ

Почти всички форми на селскостопанска просвета в ТКЗС — Алфатар започнаха своята работа в определения срок. Кооператорите се учат в кръжоци, лектории и курсове.

Първи завършиха своята програма полевъдите от с. Алфатар. Двадесет и осем човека посетиха 5 сбирки на кръжока, в който бяха запознати с особеностите при отглеждането на основните селскостопански култури. Занятията се водят от агронома Марин Стойчев. В най-близки дни той ще чете лекции и пред участниците в кръжока по растителна защита.

Не изостава просветната работа и с кооператорите, които работят в трайните насаждения. Курсът при тях се ръководи от младия специалист Доброслав Колев. В 4 занятия той запозна участниците с редица въпроси, свързани с по-добрата обработка на лозята и овощните градини. В курса участвуват 40 кооператори, които с интерес следят лекциите, задават въпроси, споделят личния си опит.

Полевъдите от с. Левски се учат в курс, организиран от участъковия агроном Петър Харланов.

В най-скоро време ще започне да функционира и кръжокът за механизаторите. През последните дни специалистите бяха ангажирани с преоценка на своята работа. Сега на територията на кооперативна ще действуват не една, а две бригади за комплексна механизация. Миналата година на нея бе зачислен 51 процент от общия поземлен фонд на стопанството, а сега двете бригади ще обработват 65 процента. В курса механизаторите ще научат много новости, свързани с комплексната обработка на земята. Ще увеличат познанията си. Ще се подготвят за бъдещата си работа.

От голямо значение е и направеното по отношение на селскостопанската просвета в областта на животновъдството. Най-напред бе проведена лекция с всички овцевъди за придобиване на ветеринарен минимум, необходим по време на агнилната кампания.

Птицевъдите се запознават с особеностите при бройлерното производство. Лекциите са придружени с прожекция на подходящи за целта филми.

Една сбирка на своя кръжок проведоха и говедовъдите.

Добрата организация на селскостопанската просвета в ТКЗС — Алфатар, както и отзивчивостта на кооператорите, които с готовност посещават различните кръжоци, ще допринесат за повишаване на знанията им. Така те по-лесно ще участвуват в борбата за получаване на повече продукция в растениевъдството и животновъдството.

М. ТРИФОНОВА

И дивечът — под човешка защита

От края на месец декември досега на територията на Силистренски окръг продължава да господствува дебела снежна покривка. При тези условия естественото задоволяване на дивеча с храна беше осуетено. Гладната смърт щеше да унищожи голям брой от намиращите се в Силистренски окръг около 3 000 сърни, 120 елена, 1 100 фазана, 33 000 яребици и др. Но и този път човешките ръце се притекоха на помощ. Започна редовното залагане на храна в специалните 952 хранилки в района на 72 ловни дружинки.

За този сезон, когато се извършва подхранването, ловците се бяха приготвили още от летните дни. Съхранени бяха на подходящи защитени места 33 тона зърно и 47 тона качествено сено. Естествено, където лятната подготовка беше добра, там и подхранване то сега се извършва по-удачно. Тук не могат да не се споменат ловците от селата: Сраимир, Белица, Нова Черна, Окорш и Силистра, Тутракан и др., чиято дейност е похвална.

През последните дни се появи над беззащитния дивеч и една нова угроза. Има сигнали за нападения от хищници. Край село Смилец вълци са изяли две сърни.

Такава опасност съществува и на други места, които са в съседство със зони, обитавани от хищници, затова под ръководството на Окръжния ловно-рибарски съюз се провежда поставяне на стръв с отрова, предимно стрихнин.

И този път ловците изпълняват съвестно задълженията си, когато дивечът от техния район се оказа беззащитен, защото много добре знаят, че ако сами не опазят дивеча, в дните, определени за излизане на лов, сполуката им ще бъде твърде малка.

Р. ШИМАБЕЕВ

От шест години в свинефермата на кооперативното стопанство в с. Межден работи Димитър Иванов. За постигнатия успех и трудолюбие той неведнаж е получавал похвали от ръководството на стопанството.

И в делник, и в празник на трудов пост

В своето ежедневие ние сме свикнали дотолкова с електрическия ток, че забелязваме за неговото присъствие и си спомняме за онези неуморни труженици, които обслужват линиите и подстанциите, тогава, когато токът прекъсне. Януарският студ и поледицата отвориха много работа на електромонтьорите от надзора на Енергоснабдяване — Силистра. Но думата ни тук е за една образцова бригада, обслужваща подстанцията в Тутракан. Оттук електропроводни жици водят към селищата на част от трите окръга — Силистренски, Разградски и Русенски. От изправността и постоянството на подстанцията зависи не само осветлението на селищата, получаващи електрическа енергия от това разклонение, но и промишлените предприятия. Кой обслужва тази подстанция? Тук работят всичко 6 човека с ръководител Атанас Кулев. Влезете ли в помещението на подстанцията, оставате възхитени от реда и чистотата, в които се поддържат машините. Навсякъде е чисто и добре подредено. Заговорите ли с ръководителя на бригадата, ще узнаете, че още с пускането на подстанцията хората от тази бригада повеждат борба за качествено обслужване на апаратурата и образцово поддържане на помещенията. И техният труд не остава незабелязан. Отначало бригадата бива удостоена с високото звание „Бригада за комунистически труд“, а през 1966 година подстанцията е удостоена със званието „Образцова подстанция“. Заветните високи отличия правят чест на обслужващия персонал, но го и задължават. Сега бригадата се отзова на призива на колектива от подстанцията „Алеко“ да участвува в съревнование с всички подстанции от страната. Във връзка с този призив подработват се условия, по които ще се съревновават за подстанция първенец в страната.

Шансовете за спечелване на съревнованието са добри. Тук редовно се изнасят лекции по специалността — за електрическите измервания, за новости в електротехниката и т. н. Всеки член от немногочислената бригада, който постъпва в дежурство, знае, че пристъпва към изпълнение на важна и отговорна задача. Манипулира с електрическите съоръжения със заострена бдителност и следи за нормално подаване на напрежение на всички изводи от подстанцията, за да има всеки миг ел. ток във всеки завод, във всяко селище, във всеки дом. При евентуална авария по един или друг клон на електролинията с високо напрежение, дежурният електротехник изключва извода и следи за безопасността по този извод, докато бъде отстранена повредата В стихийни бедствени дни, когато пощата не може да осъществява връзка със съседните градове, от подстанцията поддържат радиовръзка със съседните градове — Силистра и Русе.

Осигуряване на постоянна електрическа енергия на селищата, свързани с подстанцията, опазването на електрическите съоръжения, грижата за безопасна работа — това са основните и ежедневни задължения на тези трудови хора. А те, намирайки се тук на трудов пост, ги изпълняват безупречно и с чест.

Господин ГОСПОДИНОВ

При трудни условия

Доскоро механизаторите от ТКЗС — Калипетрово възстановяваха нормалния темп на работа в различните сектори на стопанството. От няколко дни група трактористи започнаха да извозват оборски тор за зеленчукова та градина.

Пръв прокара път тежък дизел. След него беларусите потеглиха с натоварени ремаркета. Най-много тор е превозил досега Георги Дойков. Следват го Петко Иванов, Енчо Русев, Георги Стоянов и др. Така механизаторите помагат за срочната подготовка в зеленчукопроизводството.

Иван ГАДЖЕВ

ЕДИН БИЕ ТЪПАНА — ДРУГ СЪБИРА ПАРСАТА

ЩО Е ПРЕМИЯ?

Премията не е основно възнаграждение, но щом като се определя като материален стимул и се полага — никой не се отказва от нея. А като награда би следвало да се дава на действително заслужилите. Не се ли разпредели тя правилно, присвои ли се от лица, заслугите на които не са толкова големи, тогава тя става ябълка на раздора и спъва нашето движение напред.

ЕЗИКЪТ НА ФАКТИТЕ

За да не бъдем голословни, ще преминем към езика на фактите. Ние няма да се спираме на разпределението на паричните награди за завоювани те на Пловдивския панаир златни медали за жакардовия килим № 7, изработен от моделисти и тъкачи-килимари в тъкачния цех на промкомбинат „Текстил“, на куклите от едноименния цех в промкомбинат „Камъшит“. Тук бе приложен прост и немъдър принцип: „По-висока длъжност, по-голяма парична награда“. Започна се от 80 лева на директора и заместниците му, за да се стигне до непосредствените създатели на образците — ръководителите на цехове и моделисти по 40-50 лева.

ИСТОРИЯТА НА ЕДНА РАЦИОНАЛИЗАЦИЯ И . . . ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ НЕЙНОТО ПРИСВОЯВАНЕ

Думата ни е за очебиещ факт, който не можем да отминем с мълчание. Ето пред комисия от инженери-специалисти, членове на Инспекцията за държавен контрол при ОНС, юрист, журналист и пр. се дят четирима души, чийто спор не е решен. Двамата от тях са посърнали като цвете, попарено от слана. Те са притихнали, седейки на предложените им от комисията столове като на тръни. Техните потъмнели лица ни напомнят, че сме ги виждали и друг път, но при други обстоятелства, та затова се мъчим да си ги припомним.

Ах, да-а, това са Иван Добрев, н-к на цеха за търговско обзавеждане при ТПК „Метал“, и неговият заместник — Георги Станков.

А другите двама? Единият от тях е среден на ръст, набит мъж, с проредели от времето на десетилетията коси. Другият е също среден на ръст, но млад мъж, по чието телосложение и вид можем да съдим, че съчетанието на умствения с физическия труд е изиграло положителна роля както за физиката му, така и за маниерите. Първият от тях е шлосерът Тодор Токушев, а вторият, младият — Лози Лозев — предишен конструктор към същата кооперация, председател на БРИЗ, бригадир на монтажна бригада в цеха за търговско обзавеждане. И още, както изсниха по-късно в спора него вите опоненти — отличен електрозаварчик.

За какво се води спорът пред толкова много „арбитри“?

— Трябва да се механизира едрото къдрене—казвал гл. инженер на кооперацията на началника на цеха.

— Трябва — съгласявал се вторият.

— Какво става с механизирането на едрото къдрене? — интересувал се от време на време председателят на кооперацията. Въпросът се свеждал до това — кой и как да осъществи, да конкретизира възникналата смътна идея за новата машина. Началникът на цеха осигурил три тръби от МЗ „Стомана“ и казал каква широчина примерно трябва да бъде къдрената ламарина. И предоставил инициативата по създаването на новата машина на своя заместник. Последният имал на разположение шлосера-седморазрядник Тодор Токушев. Но на шлосера не се дават ни устни, ни писмени (чертежи) указания как да изпълни поръчката. Още повече, че при първото запитване как началството възнамерява да бъде конструирана новата машина Г. Станков отговаря: „Абе, бай Тодоре, аз ако знаех, сам щях да я направя“. С това се и изчерпват ръководещите указания от страна на зам. началника на цеха по създаването на новата машина. Тогава опитният и дългогодишен шлосер поема изцяло грижата за създаването на новата установка. За изчисляване скоростта на зъбчатката, за изразяване мислите в чертежи, за заваряване на дискове и детайли той се обръща за помощ към Лози Лозев, който по това време е бригадир на монтажна бригада в същия цех и още не е освободен от длъжността председател на БРИЗ. Работата от страна на тези двама неуморни търсачи на новото продължава няколко месеца. Лози остава след работно време, за да изчислява, да помага на обърналия се към него за оказване на теоретическа и практическа помощ стар работник. Той прави чертежи и скици на цигарена кутия или лист хартия, които след решаването на необходимия възел се захвърлят. (Това потвърдиха допълнително при проверката на комисията на място работници, които са изпълнявали една или друга по ръчка на Лози и Т. Токушев).

През един майски ден на м. г. машината била готова, изпробвана, отстранени недостатъците и пусната в експлоатация. От въвеждането ѝ в действие производителността на труда при огъване под ъгъл, т. е. къдрене на ламаринените листи, се увеличила неколкократно. Поетите поръчки бързо били изпълнени, облекчил се човешкият труд. И тук се появила втората идея: „Да се отчете придобивката като рационализация“. Докато се създавала машината, никой не мислел за това. Но ето тя е готова, работи и пр.

... В папката за предложенията на 17 май се подшиват две молби за една и съща рационализация. Първата с дата на подаването 16 май и с входящ номер 1852 е тази на Т. Токушев и Л. Лозев, а следващата е на Г. Станчев и Ив. Добрев.

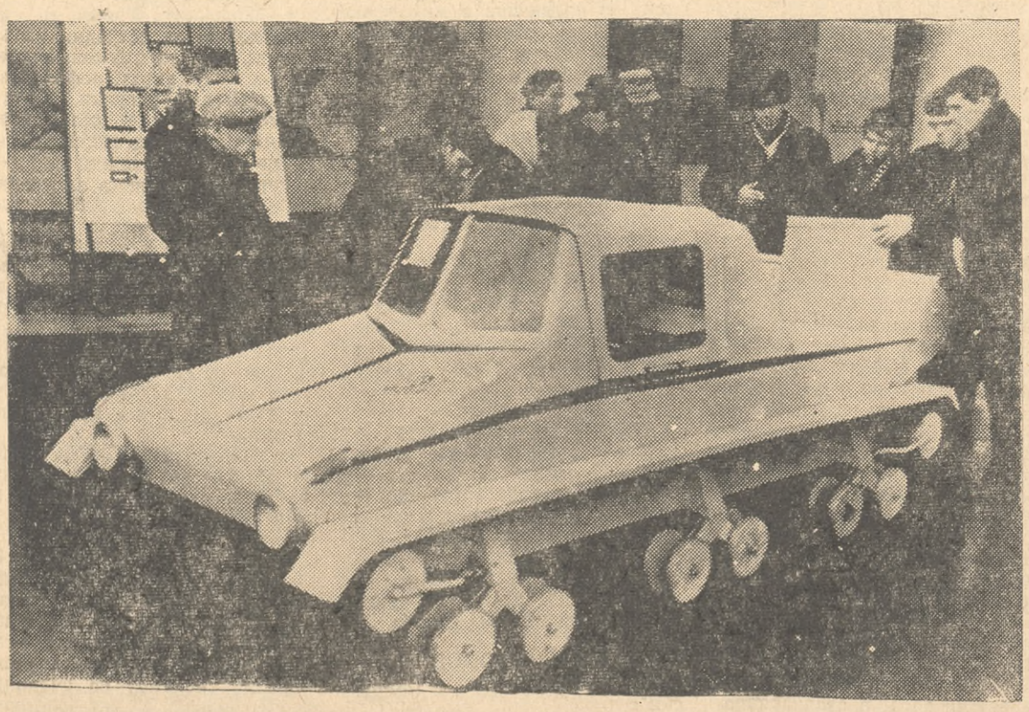
На заседанието на ТИС при определяне авторството и наградата Л. Лозев бил пренебрегнат като председател на БРИЗ, т. е. бива извикан след свършен факт. Авторство на рационализацията се признало на Ив. Добрев и Г. Станчев. На останалите двама било взето решение да им се даде награда за техническо изпълнение в размер на 30 процента от общата награда за рационализацията.

Началникът на цеха и заместникът му получили лъвския пай от 342 лв. и 90 стотинки, а обидените се отказали от начислените им 102 лева. На молбата за преразглеждане на спорната рационализация главният инженер и председателят на кооперацията отговорили на тъжителите с доволно остър език, че те са просто изпълнители и нищо повече. Били и понаругани. Възражението стига и до Окръжния съюз на ТПК. Но и там погледнали формално на жалбата и наложили параф: „Решението на ТИС е правилно“.

Сега, след като бяха изслушани и двете спорещи страни от комисията и се направи допълнителна проверка и се разпитаха по-широк кръг от хора, взели участие в извършването на едни или други услуги по създаването на тази нова механизирана установка, се изясни напълно истината. И комисията излезе с предложение пред Инспекцията за държавен контрол при ОНС да се отмени предишното решение на ТИС при ТПК „Метал“ и се признае авторско право за създаване на механизираната установка за едро къдрене на ламарина на шлосера Тодор Токушев и конструктора Лози Лозев. И правилно. А кой ще върне изхабените нерви, митарства и обидата на тези двама тружени ка-рационализатори, „доброволно“ напуснали колектива на предприятието?

М. ТОМОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Този гъсеничен всъдеход върху въздушна възглавница е изложен в изложбата за достижения в народното стопанство на СССР. Той лесно се движи върху заблатени, заснежени, пясъчни терени и вода с дълбочина до 30 см. Побира 2 души, 50 кг товар. Максимална скорост 30-40 км в час.

20—30 ЯНУАРИ—ДЕСЕТДНЕВКА ЗА ТРЕЗВЕНОСТ

ОТРОВИ ЗА ЧОВЕШКИЯ ОРГАНИЗЪМ

Алкохолът винаги е бил враг на човешкото здраве. Дори взет в малки количества, той предизвиква изменения в организма. Немският изследовател Дюкер установи, че 5 куб. сантиметра алкохол, смесен със 150 куб. сантиметра плодов сок, нарушава координационната способност на човека, което се изразява с нарастване процента на грешките при решаване на най-елементарни задачи. Под влияние на половин или една чаша вино отслабва зрението, рязко се нарушава способността на човека да възприема правилно, да изработва асоциации, да върши определена работа, без да допуска грешки.

Най-чувствителна към алкохолната отрова е нервната система. Затова тя страда най-тежко. Увреждат се мозъкът и нервите. Приет в малко количество, алкохолът предизвиква бързане, главоболие, нежелание за работа. Големи количества алкохол могат да доведат до полиневрит — заболяване на периферните нерви.

Делириум тременсът е тежко душевно заболяване на алкохолиците. Заболелият вижда все възможни животни — плъхове, мишки, гущери, бръмбари, змии в черен и сив цвят, които ...го хапят и пр. Понякога се развива остра алкохолна халюциноза. Тя се изразява в чуване на гласове, викове, заплахи, ругатни в продължение на дни и седмици.

Корсаковата алкохолна психоза се характеризира с пълна загуба на паметта. Болните не могат да се ориентират, не познават близките си, забравят местожителството си.

Дипсоманията се нарича състоянието, при което болният внезапно започва да пие без прекъсване по цяла седмица, без да търси компания, сам в дома си.

Системното приемане на алкохол уврежда сърцето. Нормалната мускулна тъкан се замества с непълноценна. Настъпва мастно увреждане, затлъстяване. Мастната тъкан се отлага между мускулните влакна. Сърдечната стена изтънява и лесно може да се разкъса. Кръвоносните съдове се втвърдяват, развива се атеросклероза, бързо остаряване и ранна смърт. Алкохолизмът може да доведе и до високо кръвно налягане.

Характерни са промените в храносмилателната система. При злоупотреба със спиртни напитки се появява гастрит. Под влияние на алкохола язвата може да се превърне в рак. Тежко протичат бронхитите и пневмониите. Половите клетки се увреждат и атрофират.

Алкохолиците създават обременено и непълноценно поколение.

Не остават пощадени от алкохола и бъбреците. Те отначало се увеличават, набъбват, по-късно се сбръчкват — стига се до отравяне на организма.

Друг, не по-малко разпространен от пиенето порок, е тютюнопушенето. Често тези, които пият, са и страстни пушачи. Тютюнопушенето, според Хеглин, е най-опасната токсомания на нашето време по своя масов характер. Главната отровна съставка на тютюна е никотинът. Една-две капки никотин убиват куче.

Освен никотин тютюневият дим съдържа цианова киселина, въглероден окис, въглероден двуокис, сероводород, амоняк, етерни масла и други отровни вещества. Измамно е внушението, че една цигара ободрява. Наистина отначало никотинът възбужда мозъчната кора, но след това изтощава и угнетява. Никотинът предизвиква изхабяване на мозъчните съдове, стесняване и загуба на еластичността им, в резултат на което кръвта в мозъка постъпва в по-малко количество. Поява се главоболие, виене на свят, отслабване на паметта. Тютюнът води до полова слабост. В западногерманския град Фрайбург учените установили, че бременните пушачки по-често страдат от злокачествено повръщане и припадъци. Родените от тях деца тежали средно с 483 г по-малко и бяли с 2 см по-малки на ръст от децата, родени от майки, които не пушат, Степента на недоразвитост на плода била в зависимост от броя на изпушваните цигари на ден.

Никотинът предизвиква заболяване на сърдечните кръвоносни съдове и поява на гръдна жаба и инфаркт. Ракът на белите дробове, бронхитите, разширението на бронхите и тубер кулозата са най-чести у пушачите.

Никотинът оказва притъпяващо и отслабващо действие върху слуха и зрението.

От всичко казано се вижда, че алкохолът и никотинът довеждат до заболяване на всички органи и системи. Затова е необходима широка разяснителна работа, особено сред учещите. В борбата с алкохолизма и пушенето голямо значение има физкултурата. Физкултурните упражнения могат да помогнат да се изправят редица нарушения в организма, причинени от тютюна и алкохола.

Д-р Димитър ЯНЕВ

Малък, но усърден колектив

Здравеопазването на населението в Окоршския район се осъществява от един лекар, един зъболекар, медицинска сестра, две акушерки, двама фелдшери, двама санитари и един дезинфектор.

Благодарение на усилията на тези здравни работници, за разната заболяемост през мината година беше силно снижена.

Само в амбулаторията на здравната служба в Окорш през 1968 г. бяха прегледани 3 200 болни, в зъболекарския кабинет — 2 042 души. Упорити и все отдайни бяха в своята работа д-р Т. Янков, фелдшерите Юмер Ибрямов и Кадир Алиев, зъболекарят д-р Даскалов.

Раждаемостта през изтеклата година беше възходяща. А детската смъртност значително маля в сравнение с предходте години.

В района работят три детс консултации, по една в три села — Окорш, Вокил и Ов С отзивчивост и топлота посщаха жените акушерките Зера Алиева от Окорш и Джерия Хюсеинова от Вокил.

Добре се работи за майчиното здравеопазване в родилдом в Окорш, където през милата година са се родили 1 деца.

Още в началото на тази го на медицинските работници Окоршкя район започнаха ентусиазъм и с обич към хота своята благородна и хума на работа.

Владимир ПОПОВ

МНЕНИЕТО НА ПУБЛИКАТА

„Контраразузнаване“ — плюсове и минуси

Неотдавна в Силистра се състоя премиера на постановката „Контраразузнаване“ по едноименната повест на Андрей Гуляшки. Постановката е дело на режисьора Георги Калимеров. Художник — Тодор Чапкънов.

Тази година в нашия театър постъпиха на работа няколко актьори, завършили ВИТИЗ. Очакваният напредък в работата на театъра, според нас, настъпи или поне започна да се чувствува. За по-голяма обективност решихме да дадем думата на част от силистренската публика. Обърнахме се с три въпроса към десетки работници от МЗ „Стомана“ и ДИП „Липа“ и други зрители, посетили постановката. Думата „зрител“ като че ли не напълно покрива понятието, което изразява. Защото съвременният зрител е съучастник в проявите на изкуството. Зрителят, читателят и слушателят са задължителен компонент, без който изкуство то не може да съществува. Публиката съпреживява това, което става на театралната сцена, на концертния подиум или на страниците на книгата.

Ето и въпросите, на които отговориха с необичайна отзивчивост зрителите, към които се обърнахме.

1. Какво ви хареса и какво не ви хареса в постановката „Контраразузнаване“ на силистренския театър?

2. Смятате ли тази постановка за напредък на театралния колектив?

3. Кои образи ви допаднаха най-много и защо?

Общият извод от отговорите е, че постановката като цяло взето се е харесала. По-голямата част от „анкетираните“ смятат, че постановката е крачка напред. Някои се въздържат от категорична оценка, защото според тях още е рано да се отговори с „да“ или „не“. Други пък не могат да направят съпоставка, защото не са гледали всички постановки на театъра.

Най-много се е харесал образът на Авакум Захов, пресъздаден от младия актьор Ангел Станев.

Ето и някои от отговорите в съкратен вид.

„Като цяло пиесата ми хареса. Идейно издържана. Най-важното — не се чакаше смяната на декорите, което преди много отегчаваше публиката.

На втория въпрос отговарям с „да“. Гледала съм почти всички пиеси, представени от нашия театър, но тази ми направи най-силно впечатление. Ако актьорският колектив продължава в същия дух, ако представя все такива сполучливи пиеси, ще има успех.

Авакум Захов ми допадна най-много, макар че на едно място допусна объркване, което се забеляза. Хареса ми и образът на Балабаница, както и Ичеренски, Христофоров и Доктора.

Забележка: Другари от театъра, ако искате да имате поголямо посещение, не оставяйте салона незатоплен. Защото когато човек се свива от студ, не може да следи внимателно действието, което се развива на сцената, и при следващата постановка ще си помисли дали да дойде и да трепери два-три часа.“

Д. ГИЦОВА

„От всички постановки тази ми хареса най-много, може би поради своя интересен сюжет. Артистът Ангел Станев пресъздаде много добре образа на разузнавача, готов на всякакви рискове. С усмивката си пред разполага и внушава доверие. Играе прецизно, точно. Много добре изпълни монолога за истината.

Добре са изградени и образите на Ичеренски и Христофоров. Началникът на експедицията, според мене, беше малко флегматичен. Виктория беше твърде скована при срещата си със Захов.

Пожелавам успех в бъдещата работа на колектива!“

Румяна МАРИНОВА, ученичка в Икономическия техникум

„От колектива може да очаква нещо по-хубаво. Допаднаха ми Авакум Захов и Гроздан. Да се помисли за отлението на салона.“

Димитър СТАНЧЕВ

„Харесаха ми образите Авакум Захов, Балабаница председателя на селсъвета. Дкорът — добър. Не ми хареса сцената в квартирата на геога, където трябваше да се почувствува по-голямо напрежение. Личи си стремежът на тистите към по-задълбочено създаване на образите.“

Подпис няма

Не цитираме повече отзиви защото и останалите почти повтарят посочените.

Надяваме се, че творческият колектив на нашия театър не е безразличен към мнението на публиката и в бъдеще ще ориентира към повече контакти с нея.

С. МАНОЛОВ

Учителката Красимира Орлоева от училището в Ситово работи упорито и ентусиазирано за повишаване музикалната култура на учениците.

НА СНИМКАТА: Момент от работата върху нотно упражнение.

С ОБИЧ КЪМ ЖИВОТА

СТЪПКИТЕ на жената отекват върху твърдия сняг отчетливо и ясно. Тя пристъпя бързо, приведена напред, за да предпази лицето си от болезненото до косване на виелицата. Тя пре косява почти тичешком празното място от портала до самата сграда на ДИП „Добруджа“ и влиза бързо в затопления коридор.

Становете я посрещат с традиционния си тътен, а жените, които сновят между тях, й се усмихват приветливо. Влязлата се насочва към работните места и току подхвърля все една и съща фраза:

— Хайде, милички, на прегледа.

В здравния участък на предприятието акушерката Иванка Нешева ги посреща една подир друга с онази пленителна усмивка, която неведнъж е покорявала сърцата на тъкачките.

Започват традиционните въпроси, попълването на картоните, напътствията и съветите.

Четиридесет и осем бременни тъкачки от предприятието се срещат редовно със своята акушерка. И това не са здравни формалности, а мънути на сърдечен и откровен разговор за развитието на бременността, за начина на хранене, на работа и почивка.

Когато акушерката отсъствува, пълноценно я замества фелдшерката Нина Николаевна, която работи в ДИП „Добруджа“ — Силистра вече седем години и всичко тук й е любимо и познато като в свой собствен дом.

Върху едно от бюрата на здравния пункт е поставен дневник. Речете ли да го прелистите, първото впечатление неминуемо ще бъде, че тук за бременните и родилките са извоювани големи привилегии.

Ето няколко точки от дневника: Отпуснаха се средства за безплатна закуска на бременните; след четвъртия месец всички бъдещи майки задължително се трудоустрояват на подходяща работа с цел да се облекчат и предпазят от претоварване, водещо до нежелани аборти. Комисията за социално-битовите въпроси се запознава отблизо с битовите условия на всички бременни от предприятието. Същата комисия съдействува активно на жените-майки за настаняване на децата им в детските заведения; всяка майка, която има три деца, получава безплатна храна за децата от млечните кухни в града...

...Представям си какво е чувствувала акушерката, когато с грижовна ръка е пишела тези редове, защото всяка една задача в своята професия тя върши с толкова обич. Може би тя, обичта й към благородната работа, й дава сили и в най-големите студове редовно да обхожда своя район. Не е безинтересно да се знае, че Нешева се грижи за бременните и родилките и от други предприятия — ДИП „Добруджа“, Консервна фабрика, Екарисаж, Полигон и Винпром.

Под нейно наблюдения се намират понастоящем около 815 жени от споменатите предприятия. Това е огромна дейност, като то се има предвид и това, че тя води профилактиката във връзка с редица генитални заболявания. Един малък пример — през 1967 година с нейна помощ са открити 96 жени с предракови заболявания и всички до една са излекувани. През 1968 година числото на тези заболявания е 13, и то предимно между новопостъпили производственички, които също са излекувани, благодарение на ранното им откриване...

Голяма дейност развива Иванка Нешева и след излизането постановление за насърчаване на раждаемостта.

„На жените трябва да се обясни всичко с обич и разбиране — често споменава акушерката. — Много жени изтъкват битовите неудобства като причина. Но не е ли истина и това, че с малко по-голямо съзнание, с по-развито майчинско чувство, всяко следващо дете би било желателно. Всяко раждане си има своя предимства за организма на майката. Разбира се, не на последно място трябва да се оставят и някои въпроси около улесненията, които трябва да се осигурят на родителите при отглеждането на децата, защото всяка майка желае по-скоро да се завърне в производството...“

Но има и тревожни неща в района на акушерката Иванка Нешева. Тя говори за тях вина ги с една неспотаена тревога. Става дума за съзнанието на жените, които предстои да станат майки. „В Консервна фабрика, например, прави впечатление, че някои жени, предимно от малцинствата, спекулират със специалните привилегии, които са предвидени за бременните. Те търсят да извлекат облаги по един непочтен начин. Ето един вариант — до чакват се първите признаци на бременността, постъпва се на работа, минава определеният срок, излиза се в отпуск по майчинство и повече не се стъпва в предприятието. Това умишлено текучество води до затормозване и на моята работа с въпросните жени, контактът ми с тях е много лош, а това не е желателно“.

И все пак нищо не е в състояние да прогони приветливостта от лицето на акушерката. За Иванка Нешева това са трудности, към които тя търси път за преодоляване. И сигурно ще успее, защото вече девет години успешно работи на този нелек фронт.

Р. РУСЕВ

„Къде и как можем да прекараме свободното си време“

Улисани в своята работа и грижи, не забравяме ли понякога да се вгледаме в света на юношата, да усетим мислите и вълненията на младостта? Юношеството е време, когато детето започва да се чувствува самостоятелен и равностоен на възрастните човек. Жаждата му за изява, за лично щастие е много силна. Всичко ново, интересно, красиво обайва възприемчивата му душа. Разтваряме ли всички врати за юношите? Правим ли всичко, което можем, за израстването им като богати душевно хора?

Учениците от гимназиалния курс са, разбира се, преди всичко учащи се. Това е тяхно задължение: да се подготвят все странно и професионално за живота. Но заедно с това те са млади хора със свои интереси, увлечения, нужди. Свободното им време е ограничено, но дали организациите, от които зависи това, се грижат то да се използува разумно и приятно?

Повод за тези размисли беше тазгодишната зимна ваканция — време, винаги очаквано от учениците с много радостни надежди, с планове за забавления, екскурзии и хубави преживявания. Решихме да дадем думата на ученици от силистренски училища сами да кажат как прекарват и как биха искали да прекарват свободното си време.

ЗВЕЗДЕЛИНА АЛТЪКОВАЧЕВА — ученичка в гимназия „Кл. Охридски“:

— Ние, единадесетокласниците, дори през ваканцията имаме малко време за забавления. Както виждате, занимавам се с математика, макар че тук е доста студено. В читалнята идват и други ученици и би било хубаво, ако работи парното отопление. През ваканцията ходих няколко пъти в Младежкия клуб. Там Комсомолът урежда забави. Свири добър китарен състав. Може да се танцува. Има бюфет. Изобщо клубът е приятно място за отдих и игри — с тенис-маса, шах. Открит е наскоро и, изглежда, не всички знаят за него, затова идват малко ученици.

ПЕТЪР СТОИЛОВ — II курс, СПУ по машиностроене:

— Предлагам да се направи кънки-площадка в града. Нямаме терен за пързаляне. Местата в хижите са малко и се заемат предимно от предприятия. Крайно необходимо е да има повече сладкарници. В кафе-сладкарниците ходят повече възрастни хора, в сладкарницата срещу Супермаркета е тясно и неуютно и, както виждате, тук всяка вечер се тъпчем по сто души. А може да има поне една младежка сладкарница или млечен бар. Кината също са недостатъчни. Искаме да гледаме архивни филми. Не може ли да има повече на брой прожектирани различни филми през месеца?

ПЕТЪР ИВАНОВ — II курс, СПУ по машиностроене:

— Мечтаем за закрит плувен басейн. Доколкото зная, ще се строи такъв, но само за състезатели. Дори през лятото не всички получават възможност да се научат да плуват, защото няма курсове за начинаещи, а плуването е желан спорт за мнозина. Мнение на всички ученици е, че сладкарниците в града са малко.

АТАНАС БАЙЧЕВ — IX клас, гимназия „Климент Охридски“:

— Присъединявам се към Петър — много е необходим закрит плувен басейн. Тази година, в сравнение с миналата, се уреждат повече увеселения. Обаче в салона не е достатъчно топло. Освен това има малко шахматни дъски и табли. Игрите се дават по-често на големите, а на нас — каквото остане. Добре е да се помисли и за други видове игри. В парка направиха циментови площадки за кегли. Защо не се използуват през лятото?

ВЕРКА НИКОЛОВА — гимназия „Климент Охридски“:

— Бюфетът в Младежкия клуб е малък. Може там да се продават повече и по-разнообразни неща. Сладкарниците в града са малко.

ВЛАДИМИР МАНОЛОВ — I курс, механотехникум „Владимир Комаров“:

— Има в града места, които могат да се превърнат в спортни площадки: например на ул. „Толстой“ и „Шишман“, ако се разчисти площта, заета от „Елмонтажи“, ще стане чудесно място за игра на децата и юношите.

ПЛАМЕН НИКОЛОВ — IX клас, гимназия „Кл. Охридски“:

— Искаме площадка за летни кънки. Отвсякъде ни гонят. Принудени сме да вървим на улицата, но там е забранено пързалянето и ни глобяват.

РЕНЕТА ГЕОРГИЕВА — IX клас, същата гимназия:

— Площадка за летни кънки — прекрасно! Защо не се слагат обяви, кога ще има забави? Ние винаги случайно научаваме за тях и никога не знаем часа на започване. Не е ли малко скъпо да плащаме по 2 ст. входна такса? Хубаво е да се канят да свирят и ученически оркестри на забавите.

ЖЕКО ДИКОВ — VIII клас, училище „Н. И. Вапцаров“:

— Искаме повече игрища за волейбол и баскетбол. С удоволствие бихме участвували в нощен поход.

РУМЕН РАДЕВ — IV курс, Техникум по механотехника:

— Липсва ни пързалка за кънки и ски. Трябва да има по-голям шахматен клуб с повече маси. Могат да се организират колективни екскурзии до „Памук-кулак“ и до местността „Каракуз“, като се осигури превоз. За оповестяването трябва да се използува радиоуредбата. Чрез нея бихме могли да научаваме също таксидните и часовете на забавите в Младежкия клуб.

ДОРА ДИМИТРОВА — X курс, Икономически техникум:

— Защо не се организира **състав за** естрадни изпълнители към Дома на профсъюзите? Това би било чудесна школа за младите естрадни певци.

РУМЕН РАДЕВ:

— Правилно! Трябва да има и конкурси за естрадни изпълнители, за инструменталисти, за рисуване върху асфалт, за художествени рисунки. Когато бяхме пионери — имаше кръжоци, а сега само седим на тези маси в сладкарниците и нищо! И страница за ученическо творчество трябва да има във вестника.

Много искаме да ни се обяснят открито някои неща. Ние и без друго ги научаваме. Защо не ни се изнасят лекции по половите въпроси, на здравни теми, за модата. Добре би било те да се слушат и от нашите родители. Така и конфликтите ни с тях ще бъдат по-малко.

А накрая нещо, което искаме всички: да бъде вечерният час през зимата до 8.30 часа, а през лятото — до 9 часа.

* * *

Смятам, че коментарът е излишен. Самите юноши най-добре изразяват своите желания. Може би ще поискат думата другарите, към които са адресирани възторжените многобройни „искаме“ на учениците. Вестникът с удоволствие ще им даде възможност да се изкажат.

Иванка ПАВЛОВА

Имат думата учениците:

О Б Я В А

Домът за мъже с душевни недъзи край с. Правда — Силистренски окръг търси да назначи касиер-домакин и счетоводител, със средно образование. Заплата по щата.

О Б Я В А

Загубена е биволица. Белези: на челото бяло и на задния ляв крак китката бяла. Който я намери, да се обади на собственика й Колю Димитров, с. Казимир, Силистренско.

О Б Я В А

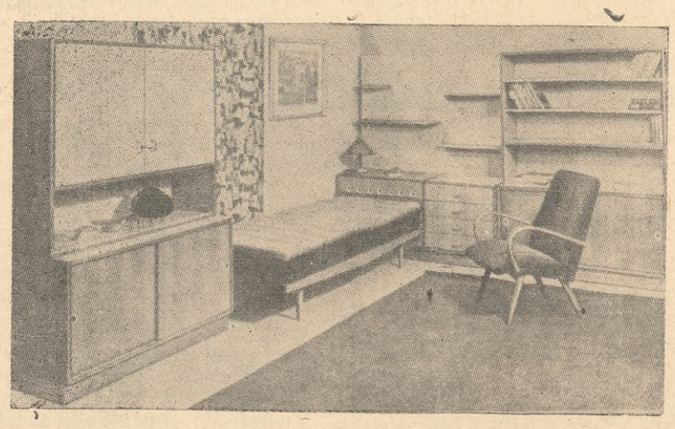
ДИП „Христо Ботев“ — Варна

Т Ъ Р С И:

девойки, навършили 16-годишна възраст, за обучението им като предачки.

Предприятието разполага с безплатно младежко общежитие за девойки.

Справки: Личен състав, тел. 2-25-12

Холът в едно съвременно жилище може да не изглежда точно така, но подреждането му трябва да говори за високото естетическо чувство на домакините.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 10 (1479) | Събота, 25 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДСС — Силистра преизпълни плана за печалбата

През последните дни счетоводният колектив при ДСС — Силистра завърши годишното приключване на всички сметки. Стана ясно, че станцията преизпълнява годишния план за печалбата. Вместо очакваните 346 000 лева тук са получени 18 000 лева повече.

Новината бе посрещната с еднаква радост от работниците в семепроизводството и животновъдството. Защото всички се трудиха така, че успяха да преодолеят неблагоприятните условия, които сушата създаде през пролетта и лятото на изтеклата година.

Най-голяма печалба е реализирана от полското семепроизводство. Докато в редица стопанства конопената реколта бе компрометирана, тук тя даде прекрасни резултати. За това допринесе извънредно много поливането, което се осъществи в най-подходящ за развитието на тази култура момент. Високи добиви се постигнаха и от слънчогледа. Животновъдството има също своя решителен дял за увеличаване на чистия доход.

Правейки анализ на постигнатото, можем да се уверим, че най-важна роля за получаване на надпланова печалба в ДСС — Силистра се пада на снижената себестойност на продукцията в различните отрасли. Докато един тон грах от сорт „Ладовски" (за семепроизводство) през 1967 година струваше на станцията 214 лева, през 1968 година същото количество е произведено за 178 лева. Намалена е себестойността и на люцерновото сено. Очебиен е и примерът с производството на фасул „Харвестър". Благодарение на това, че добивът от него е твърде висок, а качеството отговаря на изискванията на елитното семепроизводство, себестойността на един килограм е намалена съответно от 71 на 56 стотинки.

Голямо внимание в станцията бе обърнато и на вторите култури, засети за компенсация на загубите, нанесени от сушата. Затова допълнителните декари краставици и дини донесоха 12 000 лева печалба. От II култура фуражна царевица бе добита 4 118 тона зелена маса. Още по-резултатна е работата при същата култура, отгледана за зърно. От 900 дка бе прибрано 344 тона.

И тук положителните резултати се дължат на редовните поливки. Те се осъществиха благодарение на това, че в станцията бе закупена допълнителна поливна техника. Бяха спазени разпорежданията на 171 постановление на МС в това отношение. Техникът Георги Кръстев организира и ръководи добре цялостната работа по поливането. Хората бяха на денонощен пост край машините, които разпръскваха в посевите живителната влага. Бригадирът Стоян Райчев направи необходимото, за да се осъществи подходяща обработка на вторите култури.

Целият колектив при Държавната сортоподдържаща станция — Силистра е вдъхновен от постигнатите резултати. Ръководители, специалисти и работници ще се трудят така, че да посрещнат юбилея на свободата с още по-значителни успехи.

М. ТРИФОНОВА

СИВ — ДВЕ ДЕСЕТИЛЕТИЯ

Създаденият в началото на 1949 година Съвет за икономическа взаимопомощ (СИВ) е първата в историята международна икономическа организация на социалистическите страни. За две десетилетия тя се превърна в авторитетен и ефикасен фактор за икономическо и научно-техническо сътрудничество между социалистическите страни, за укрепването на социалистическата общност.

Икономическите взаимоотношения в СИВ са изградени върху принципите на пълното равноправие, на зачитане националните интереси, взаимната изгода и братската взаимопомощ и играят изключителна роля за стопанския и културния възход на социалистическите страни. Член първи на устава на СИВ гласи, че тази организация има за цел по пътя на обединените и координирани усилия на страните-членки да съдействува за „планомерното развитие на народното стопанство, за ускоряване на икономическия и техническия прогрес в тези страни, за повишаване на индустриалното равнище на страните с по-слабо развита промишленост, за непрекъснато увеличаване на производителността на труда и постоянния подем на народното благосъстояние".

В основата на тази единствена по рода си международна икономическа организация лежат не случайни и преходни елементи, а постоянно действуващи фактори — еднакъв социално-икономически строй, общност на принципите на марксизма-ленинизма, съчетаване на националните и интернационалните интереси, единство на целите и задачите в борбата за построяване на комунистическото общество.

Развиващото се на базата на международното социалистическо разделение на труда сътрудничество между осемте страни-членки на СИВ, в които живеят близо 10,2 на сто от населението на земята, дава забележителни плодове. За периода от 1950 до 1967 година обемът на националния доход (пресметнат на глава от населението) в страните от СИВ се увеличи близо три пъти. За същия период световното промишлено производство е нараснало 3,2 пъти, а в страните на СИВ — 5,4 пъти. Понастоящем страните от СИВ образуват мощен промишлен комплекс, в който се произвежда една трета от световната промишлена продукция срещу една шеста през 1950 година.

Формите на сътрудничество между социалистическите страни-членки на СИВ са многообразни — доброволна координация на народностопанските планове, специализация и коопериране на производството, координация на научните и технически изследвания, развитие на външнотърговския стокообмен и други. Членуващите в СИВ страни вече плодотворно осъществиха координацията на плановете за три петилетки, в резултат на което бяха решени редица сложни задачи (за доволяване потребностите от електроенергия, гориво, важни видове суровини). При спазване принципа на взаимната заинтересованост и изгода, успешно се извършва и координацията на стопанските планове за четвъртата петилетка (1971-1975 година).

Рожба на икономическото сътрудничество между страните на СИВ и на координацията на техните планове е най-големият в света петролопровод „Дружба", по който досега са транспортирани от СССР в Полша, ГДР, Чехословакия и Унгария повече от 120 милиона тона нефт. Важно постижение е също създаването на обединената енергосистема „Мир", съединяваща енергосистемите на България, Унгария, ГДР, Полша, Румъния, Чехословакия и Съветския съюз. Трябва да се отбележи също създадената от европейските социалистически страни-членки на СИВ единна система на автомобилни и железопътни превози, международната банка за икономическо сътрудничество и редица други междудържавни производствени обединения в различните области на народното стопанство.

Икономическата интеграция на производството на социалистическите форми на икономическо сътрудничество играе важна роля за развитието и нарастването на производителните сили на страните-членки на СИВ. До неотдавна голяма част от тях бяха аграрни, изостанали в индустриално отношение държави. Сега те са отишли далече напред. През изминалите 20 години страните от СИВ с помощта и подкрепата на СССР, развиха огромна творческа дейност, натрупаха голям опит в социалистическото преустройство на обществото. С всестранната помощ на Съветския съюз, който разполага е неизчерпаем икономически потенциал, опит и кадри, редица страни от СИВ създадоха цели промишлени отрасли — металургия, нефтопреработвателна промишленост, автомобилостроене и други.

В своето обществено и икономическо развитие социалистическите държави, участвуващи в Съвета за икономическа взаимопомощ, представляват днес най-динамично развиващата се в света общност от държави и показват нагледно жизнеспособността на социализма. Равносметката за изминалите две десетилетия потвърждава, че социалистическите страни-членки на СИВ са избрали верния път, който ускорява тяхното победно шествие към социализма и комунизма.

Изпълниха плана за първия месец от юбилейната година

Юбилейната година за колектива от цех „Бродерия" при ТПК „Добруджанка" настъпи отдавна. През миналата година този трудолюбив и неуморен колектив отрапортува пред Партията за изпълнение на плана и обещанието още през месец ноември. До края на годината той произведе надпланова продукция за над 50 000 лева. На хората от този цех сега е възложена още по-голяма задача. Усърдието и дързновението, с които започнаха работа още от първите дни на месец януари, вдъхват доверие, че и тазгодишната производствена програма ще бъде преизпълнена. Завчера, на 23 януари, ръководителката на цеха Гинка Марянова, правейки равносметка на изработената продукция, с радост докладва, че планът за първия месец на юбилейната година е преизпълнен. Готовата продукция веднага се реализира. Качеството е отлично. Рекламации няма.

По предварителни данни ТПК „Добруджанка" се очертава окръжен първенец на ОС на ТПК и за четвъртото тримесечие на м. г. В такъв случай преходното червено знаме на ОС на ТПК ще остане и през първото тримесечие на 1969 г. в цех „Бродерия" на ТПК „Добруджанка". Тези високи успехи вдъхновяват трудовите хора от цеха за още по-добра работа и достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

М. ГЕОРГИЕВ

Спечелиха съревнованието

През миналата година овцевъдите от селата Калугерене и Падина водиха съревнование за получаване на повече продукция. Стана ясно, че победители са овчарите от с. Падина. Те преизпълниха плана си с 59 процента.

Вниманието на всички сега е насочено към успешно завършване на агнилната кампания. Ръководени от опитния си бригадир Мюмюн Рашидов, овцевъдите правят необходимото, за да растат здрави всички новородени животни. От общо 1 345 разплодни овце те получиха вече 1 247 агнета. При това доскоро 275 овце още не бяха оагнени. Добри са постиженията на първенеца Юмер Мухаремов. В неговото стадо, което наброява 114 възрастни животни, се родиха 160 агнета.

Една част от новородените ще бъдат отгледани за разплод, а останалите ще се угояват в с. Калугерене. От Падина е изпратена вече първата партида. Те се хранят с концентриран фураж, люцерново сено и др. Първите отбити агнета тежат по 15-16 кг.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Стругарят Тодор Козаров е един от постоянните ударници в ЗММ — Силистра. Добрата му квалификация и постоянното усърдие в работата са сигурна предпоставка за ежесменното изпълнение на трудовите норми над 170 на сто. Изработените от него детайли са винаги качествени.

Десетдневка за трезвеност

В ИМЕТО НА ЗДРАВЕТО И ДЪЛГОЛЕТИЕТО

В Постановлението на ЦК на БКП от 1958 г. за засилване борбата с алкохолизма се препоръчва да се използуват богатите традиции и опитът на въздържателното движение у нас, като сред учениците и младежта се пропагандират идеите на трезвеността. В духа на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и борбата за трезва младеж ще съдействува за подобряване на идеологическата работа сред учащите се, за засилване борбата против отрицателните явления и порочни остатъци в нашия живот.

Чрез разнообразни здравнопросветни и самодейни форми, със съвместните усилия на ДПО „Септемврийче" и Комсомола, подпомогната от директорите, учителите, родителите, здравните работници и цялата общественост, нашата младеж трябва да научи истината за никотиновата и алкохолна отрова.

Виното не носи успокоение на страдащия, не дарява страхливеца с храброст, нито пък увенчава с увереност несигурния. Физическата сила, която предлага виното, пише Джек Лондон, е призрачна, душевният подем — лъжлив.

Борбата за трезвеност трябва да се води целенасочено, постоянно и действено.

За осъществяването на тази цел ние имаме мощната подкрепа на ЦК на БКП и правителството, Министерството на вътрешната търговия със специална наредба ясно и категорично постави въпроса за борбата с алкохолизма и тютюнопушенето, като се изброяват редица практически мерки, които трябва в срок да се приложат.

Вождът на пролетариата В. И. Ленин казва: „Пролетариатът не се нуждае от никакви упойки, които да го замайват и възбуждат. На него е нужна яснота, още веднъж яснота и пак яснота".

И. ЧЕРНЕВ

За да има редовно ток, на електромонтьорите от Енергоснабдяване се налага и в най-големия януарски студ да се изкачват по заледените стълбове.

НА СНИМКАТА: Електромонтьорът Тодор Станев от подрайон — Силистра в момент на работа.

За по-добра хигиена на млякото

Завчера в салона на Окръжния народен съвет се проведе съвещание с участието на главните ветеринарни лекари, главните зоотехници, завеждащите кравефермите в ТКЗС, ДЗС и други. Присъствуваха също отговорни другари от ОК на БКП, ОНС, ОКС и ДСП „Млекопреработване" — Силистра.

Доклад за състоянието на млекодобива, съхранението, приемането и транспортирането му до ДСП „Млекопреработване" — Силистра, изнесе д-р Тодор Дюлгеров — главен специалист от управление „Земеделие" при ОНС.

След доклада част от присъствуващите, както и някои от ръководителите, споделиха своето отношение по поставените въпроси и посочиха перспективите за по-нататъшното подобряване на хигиената и съхраняването на млякото.

(СТ)

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Снощи в салона на Народния театър — Силистра се състоя тържествено събрание по случай юбилейното чествуване на 75-годишнината на научно-техническите съюзи в България.

* * *

Пътуването по всички автобусни линии в Силистренски окръг е почти възстановено. Вчера не пътуваха автобуси само до селата Ножарево и Бащино.

* * *

През тези дни БСФС — Силистра организира окръжни и градски отчетни конференции на различни секции. За днес е насрочена окръжна конференция на секциите по лека атлетика и шахмат, за утре — градска конференция по спортна гимнастика. В понеделник ще отчетат своята дейност представителите на окръга от секцията по борба.

* * *

Както през всеки януари, така и сега, в Окръжната библиотека при читалище „Доростол" се презаписват всички читатели. Последният номер, поставен в заемната за възрастни до 23 януари включително, е 1 332. В сравнение с миналата година, сега до тази дата са записани 29 читатели повече.

* * *

На 27 т. м. в гр. Силистра ще се състои клавирен концерт на пианистката Олга Шевкенова.

* * *

Напоследък ледоходът по Дунава спря. От устието до 440-я километър (край гр. Тутракан) неподвижни ледени блокове сковават реката.

* * *

Благодарение упоритият труд на служителите при Окръжна станция на съобщенията — Силистра, до сряда бяха възстановени всички телефонни връзки със селищата на окръга. Сега силистренци не могат да разговарят само с Тервел, Варна и Толбухин. Причина за това са неотстранените повреди, станали на територията на Варненски и Толбухински окръг.

* * *

През идващата седмица кино „Москва" ни предлага българския филм „Процесът". В салона на кино „Доростол" ще се прожектира френският филм „Гори ли Париж?".

* * *

Студени бяха дните и нощите през изтеклата седмица. Може би за това допринесе силният вятър, който в понеделник имаше скорост 17 метра в секунда. Най-ниската температура за седемдневката бе измерена в четвъртък. Тогава термометърът сочеше минус 15,5 градуса. На 14 януари бе измерена най-ниската температура за месеца: минус 19,6 градуса.

* * *

На 24 т. м. в салона на кино „Москва" — Силистра се състоя годишна отчетно-изборна конференция на Градския комитет на Комсомола.

Допълнителна информация ще отпечатаме в следващия брой на вестника.

международна информация

Посещението на Тодор Живков в Индия

ДЕЛХИ, 24 януари (спец. кор. на БТА Йордан Божилов) — Изминаха вече два дни от посещението на министър-председателя на НРБ Тодор Живков и придружаващите го лица в Индия. Това е първото посещение на председателя на Министерския съвет на България в Индия. С пълно право се очаква то да изиграе положителна роля за по-нататъшното укрепване и развитие на политическите, икономическите и културните връзки между двете страни.

За отбелязване е, че още от самото начало посещението на Тодор Живков и придружаващите го лица в Индия се превърна във важно събитие за страната, в манифестация на дружбата между индийския и българския народ. Никога тук не е говорено и писано за България толкова много, с такава топлота и сърдечност, както сега.

През последните няколко дни индийският народ научи за приятелски настроения към него българския народ повече, откогато и да било преди. За това не са нужни много доказателства. Достатъчно е само да надникнем в страниците на индийския печат, да послушаме Радио Делхи или пък да се запознаем с информациите, които предава агенция „Прес тръст ъв Индия". Всеки ден те публикуват или предават обширни информации и други материали за посещението на българските гости и за нашата страна. В понеделник всички централни вестници поместиха подробно изложение от интервюто на другаря Живков пред „Прес тръст ъв Индия". Влиятелните вестници „Нешънъл хералд", „Пей трийт", „Таймс ъв Индия", „Стейтсмън" и някои големи списания посвещават значително място на нашата страна. Всички фирми, които са в делови връзки с България, поместиха лични поздравления към Тодор Живков по случай неговото посещение. Публикуваните материали в печата запознават индийските читатели с постиженията в развитието на нашата страна и отразяват дружеските отношения между двете страни. Вестниците поместват снимки с информации от посрещането на българския министър-председател и от различните срещи и контакти, които той има в Делхи.

Председателят на Министерския съвет Тодор Живков и придружаващите го лица са обкръжени с най-голямо внимание от страна на индийските ръководители. Те полагат големи грижи, за да могат българските гости за кратък период от време да се запознаят колкото се може повече с най-ярките постижения на бита и културата на трудолюбивия и велик индийски народ от древни времена до наши дни. Това се вижда най-добре от самата програма за пребиваването на българските гости.

И напълно основателно те благодарят от сърце за оказания им навсякъде радушен прием и за симпатиите, които се проявяват в Индия към българския народ.

Ръководителят на българското правителство беше официално приет от президента на републиката Захир Хусеин и от вицепрезидента Венката Гири. Той направи официално посещение на министър-председателя Индира Ганди, прие министри и пр. Диалогът, който бе започнал през 1967 година в София между Тодор Живков и Индира Ганди, продължава сега на индийска земя. Има реални и обективни условия да се разширят и задълбочат връзките между двете страни, да навлязат в нова фаза българо-индийските отношения. Това се чувствува съвсем определено както в интервюто на Тодор Живков, дадено тези дни на агенция „Прес тръст ъв Индия", така и в редица негови речи и изказвания по време на гостуването му в Индия. Подобен подход към тези въпроси проявяват и индийските ръководители. Това бе изразено в речта на Индира Ганди на официалната вечеря, дадена от нея в чест на председателя на Министерския съвет на НРБ. Общо мнение е, че направеното досега за нашите взаимни връзки не е достатъчно, и в бъдеще може да се отиде още по-напред.

Има всички основания да бъдем оптимисти и да вярваме, че тези възможности ще бъдат най-рационално използувани в интерес на двата приятелски народа, в интерес на мира в света.

Катастрофални последици от урагана

НЮ ЙОРК, 24 януари (БТА) — Осведомителните агенции съобщават за катастрофалните последици от преминалия вчера над щата Мисисипи ураган. Според последните сведения от главния административен център на щата — Хейцълхърст, най-малко 29 души са убити и повече от 20 са ранени. Някои от ранените са в критично състояние. В южната част на щата ураганът унищожил всичко върху площ от 80 км. Къщи се събаряли, като че ли били направени от картон. Тежки камиони и коли били изхвърлени на километри и летели във въздуха като детски играчки. Били разрушени домовете на повече от сто фермери, във вихрушка се носели греди и мебели.

Все още не се знае на каква сума възлизат щетите (имущество и реколта), макар че според предварителните изчисления загубите са за милиони долара.

В щата са изградени набързо пунктове на Червения кръст, които се опитват да дадат храна и подслон на бездомните. Сенаторът-демократ на щата Джон Стийнис настоял президентът Никсън да обяви, че в случая се касае за национално бедствие, за да могат пострадалите райони от щата да получат правителствена помощ.

Жените — градивна сила в обществото

ИНТЕРВЮ С МИЛКА ГИНЕВА — ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖНИЯ СЪВЕТ ЗА РАБОТА С ЖЕНИТЕ

— Каква е структурата на Окръжния съвет за работа с жените и кои са неговите основни задачи?

— Решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП отговориха на една назряла необходимост в издигането и разширяването на ролята на жените в обществено-политическия живот, в активното им участие в решаването на редица важни обществено-икономически проблеми. Съветът за работа с жените ще координира и направлява дейността на обществените организации в работата им с жените, ще проучва и разработва въпроси, които са пряко свързани с все по-широкото участие на жената в нормалното функциониране на нашето общество.

Съветът за работа с жените изгради бюро, което ще ръководи практическата работа в целия окръг. Към него има изградени три сектора — организационно-пропаганден, културно-масов и комунално-битов. Съвети за работа с жените са изорани във всички общини на окръга

— Как ще се осъществи широкото участие на жените в обществения, икономическия и културния живот на окръга?

— За да се осъществи това участие, трябва най-напред да се помисли за значително облекчаване труда на жената, за освобождаването ѝ от домакинските задължения и, разбира се, за издигането на повече жени на ръководна обществена работа. Това е един по-продължителен процес, който ще бъде предшествуван от решаването на други проблеми.

— Какво имате предвид?

— Имам предвид проблемите от комунален характер. В окръга твърде малко се използуват обществените столове — нас ни интересува защо това е така, какви са причините и как бихме могли да ги отстраним. Крайно недостатъчни са баните и особено пералните и в този аспект ще се помисли как най-бързо биха могли да се построят обществени перални. Освен това смятаме да обърнем сериозно внимание на търговските услуги — към Окръжния народен съвет има изграден съвет на потребителя, когото ще трябва да активизираме. Защото значителна част от времето на жената отива не само в готвенето, прането и гледането на децата, но и в стоенето по опашки в този или онзи магазин.

— Вие вероятно имате някои нови предложения. Не бихте ли споделили някои от тях с читателите на вестника.

— Много нови предложения все още нямаме, защото едва започваме нашата дейност, но би могло да се помисли за някои услуги в окръга, които значително биха облекчили излишния домакински труд. Например може да се създаде някакъв клон към „Комунални услуги" в Силистра, който да се грижи за почистването на домовете, за изкърпването на бельо, за префасонирането на стари мебели в по-съвременен стил. Остра е нуждата от един съвременен козметичен салон, защото красотата на жената никак не е маловажна. Но това са неща, които тепърва основно ще проучваме, ще търсим начини и възможности за радикалното им разрешаване. Към октомври тази година ще имаме пленум по битовите проблеми. Дотогава нашите замисли смятаме да се превърнат в предложения, които ако пленумът одобри, ще се внесат в изпълкома на ОНС.

— Какви начинания смятате да осъществите в подобряването на грижите за жената-майка с оглед подпомагането ѝ в отглеждането и възпитанието на децата?

— В най-скоро време заедно с Окръжния съвет на профсъюзите ще проведем преглед по охраната на майчинството, който безспорно ще ни помогне да направим ценни изводи. В подобряването на условията за работа на жените-майки, заети в производството, в разширяването на мрежата от детски ясли и градини има какво да се желае. Тези немаловажни проблеми също ще се разгледат на пленум и ще бъдат внесени в изпълкома на ОНС. Дълг съм от мисълта, че всичко ще се реши веднага — практически това е невъзможно, но в продължение на няколко години се надяваме, че поголямата част от тях ще се осъществят. А това ще се отрази благоприятно на ангажирането и участието на все повече жени в обществения живот.

ПАРТИЯТА В УСЛОВИЯТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИЯ СТРОИ

През последните години във връзка с редица събития, станали в някои социалистически страни, с особена острота бе поставен въпросът за ролята на комунистическите партии. Ревизионистите и така наречените демократични социалисти от лагера на социалдемократите се опитват усилено да докажат, че сега комунистическите партии са загубили значението, което са имали в миналото, тъй като в света са станали големи изменения. Твърди се по-точно, че животът уж е свалил от дневния ред проблема за класовата борба в онзи вид, в който ни я завеща ха Маркс и Ленин. Чуват се скептични гласове за целесъобразността на ръководството на комунистическите партии в социалистическите страни.

Изказва се и такова мнение, че уж Маркс и Ленин придават ли голямо значение на партията само в периода, когато работническата класа се бореше за власт. Но щом тази власт бъде завоювана, то положението съществено се променя.

Всички подобни възгледи са явно отстъпление от марксистко-ленинското разбиране на въпроса за значението на пролетарската партия в бобата на трудещите се за победа на социализма. Трябва да напомним, че през 1921 година, кога то вече работническата класа на СССР беше на власт, Ленин писа: „Само политическата партия на работническата класа, т. е. комунистическата партия, е в състояние да обедини, за възпита и да организира такъв авангард на пролетариата и на всички трудещи се маси, който сам е в състояние да се противопостави на неизбежните традиции и рецидиви на професионалната ограниченост или на професионалните предразсъдъци сред пролетариата и да го ръководи политически, а чрез него да ръководи всички трудещи се маси. Без това е неосъществима диктатурата на пролетариата".

Който признава необходимостта от политическа власт на работническата класа, осъществявана в съюз с другите слоеве на трудещите се с цел социалистическо преобразование на обществото, той не може да не признава необходимостта от ръководната роля на марксистко-ленинската партия. Работата е в това, че работническата класа и след завземане на властта е принудена да преодолява отчаяната съпротива на буржоазията, която притежава и материални средства, и опит да управлява, и огромни международни връзки. Освен това във всяка страна има доста значителен слой дребна буржоазия, която обгражда от всички страни работническата класа и ѝ влияе със своите традиции, навици, зараязва по-неустойчивите нейни редове с дребнобуржоазни, полуанархистични и анархистични възгледи и разбирания. Работническата класа може да се противопостави на натиска на буржоазията само начело със своя сплотен, дисциплиниран, марксистки издържан авангард — партията.

Новият социалистически обществен строй не може да възникне и да се утвърди стихийно. Ако основната, организираща сила на буржоазното общество беше стихийно растящият капиталистически пазар, то социализмът е резултат на съзнателната, организираната и целенасочената дейност на милиони хора. Стихийността е враждебна на самия дух на социализма. Ето защо за формирането и развитието на социалистическите обществени отношения е нужна ръководна и направляваща сила. Такава сила, както показа опитът на социалистическите страни, може да бъде само партията, въоръжена с прогресивна теория, разбираща обективните закони на общественото развитие, ясно виждаща основната цел на борбата на работническата класа. Марксистко-ленинската партия е висша форма на политическа организация, освободена от онази едностранчивост, която е присъща на другите организации (професионални, държавни и други). Поради това всеки опит да се замени партията с каквато и да било друга организация всъщност би довел до разединяване на обществено-политическия живот, би го лишил от онова единство въз основа на което е възможно да се построи социалистическо общество.

След като бъде отстранена комунистическата партия от ръководството, нейното място неизбежно биха заели онези политически сили, които преследват цели, коренно противоположни на целите на комунистите. В началото на 20-те години, след като контрареволюционните сили претърпяха поражение в опитите си да свалят съветската власт в открита гражданска война, се появи лозунгът: „За съветска власт, но без комунисти". Разкривайки класовия смисъл на този лозунг, Ленин писа за тактиката на буржоазно-помешчическата контрареволюция: „Ние ще подържаме всеки, дори анархистите, всякаква съветска власт, само да свалим болшевиките, само да осъществим прехвърляне на властта! Все едно надясно или наляво... Само да се отнеме властта от болшевиките, а с останалото „ние", милиовци, „ние", капиталисти и помешчици, „сами" ще се справим..." Това е изпитаната тактика на контрареволюцията. Тази тактика проведоха контрареволюционните сили в Унгария, а също и в Полша през 1956 година, когато се опитаха да свалят народната власт. Същата тактика беше приложена от антисоциалните сили в Чехословакия през 1968 година, когато комунистическата партия беше подложена на истински морален терор. Изказвайки се срещу ръководството на комунистическите партии, ревизионистите и откритите контрареволюционери обикновено спекулират с грешките и неуспехите, допуснати от тези партии в тяхната дейност.

Но кой е критерият за правилната политика на партията? Разбира се, преди всичко успехите в строителството и укрепването на социалистическия строй, постигнати въз основа на провежданата в живота политика. А изработването на правилна политика се осигурява от правилното отчитане на всички класови величини, и вътрешни, и международни, от умението да се изхожда от проверени и доказани факти на обществения живот. Очевидно е, че колкото повече и по-активно участвуват широките партийни маси в изработването на политиката на партията, толкова по-големи са гаранциите за нейната правилност. Партията осъществява политическото ръководство. Своето ръководно въздействие върху хода на развитието тя оказва чрез широка организаторска и политическа работа сред масите. Неин основен метод е методът на убеждението за разлика от държавните органи, които не могат да не прибягват в чай на необходимост към нистративни, принудителни ки. И колкото всеки член партията е по-активен, по нателен участник в социалическото строителство, толпо-голям е авторитетът на тията сред трудещите се, кова по-ефективно е нейвъздействие върху хода на битията като ръководна на обществото. Партията изпълнява толкова по-успешно своята роля на ръководна масите, колкото по-здрава нейната съзнателна дисциплина и организираност, колкото по-строго спазва принципа демократичния централизъм „Авангардът само тогава изпълнява задачите на авангарда — писа Ленин, — когато да не се откъсва от ръководната от него маса, а действително да води напред цялата маса".

Марксистко-ленинската тия като ръководна сила обществото не може да не влезе във всички сфери на ществения живот, в това ло, разбира се, и в областна стопанската и икономическата дейност. Понякога каче областта на икономитрябва да бъде извън сфена партийната работа. С тва мнение не можем да се гласим. Икономиката е глатото поле за дейност в борба за победа на социалистическия строй. Партията би загубила своята ръководна роля, би престанала да оказва своите особени методи и с литическата си линия направящо влияние върху икономическите процеси.

Т. ТИТАРЕНКО
доктор на историческите на Агенция „Новости"

ОТРЯДНИЦИТЕ — БОРЦИ ЗА РЕД И ЗАКОННОСТ

Решенията на Деветия партиен конгрес и на Юлския пленум на ЦК на БКП изискват да се активизира още повече работата на отрядниците, за да оказват те по-пълно съдействие на държавните органи за предотвратяване на престъпленията и нарушенията.

Голяма част от щабовете и командирите на доброволните отряди правилно разбират задачите и в зависимост от обстановката успешно заангажират отрядниците в борбата с престъпността и нарушенията на обществения ред. Поради това се постигат сравнително добри резултати. През миналата година в окръга от отрядници или по техни сигнали са предотвратени над 20 криминални и стопански престъпления. Така например на отрядника Стоян Стефанов от с. Златоклас, който работи в с. Черно-лик, е направило впечатление, че изпълнителката по бюджета в селото Здравка Александрова си служи със стари кочани-квитанции, останали отпреди 1962 година, които дава на отчетниците от селата Яребица и Правда. Двамата се отчитат по означените стойности на квитанциите. Тя от своя страна пък отчита само една десета от предадените ѝ суми. Остатъка от 9/10 присвоява. Благодарение на бдителността на този отрядник и навременно то сигнализиране органите на МВР; на Здравка Александрова не бе разрешено да осъществи докрай замисленото престъпление и не успя да присвои 600 лева. Отрядникът Мехмед Бакалов от гр. Дулово не разреши Деню Иванов от същия град да присвои люцерново семе за 411 лева, а Хълми Ахмедов от с. Правда като отрядник предотврати извършване на незаконна търговия.

Чрез активното съдействие на отрядници бяха разкрити и към 30 криминални и стопански престъпления. Така по сигнал на отрядника Генов от с. Богданци бяха разобличени двамата криминални престъпници Мустафа Алишев от Ст. Караджа и Исмаил Ибрямов от с. Богданци. С помощта на подправен ключ двамата се добрали до дома на Ахмед Арифов, демонтирали мотоциклета му и взели каплите, вътрешните и външните гуми. Почти по същия начин са действували и крадците Андрей Димитров Андреев от с. Зафирово и Коста Вълчев Петров от с. Дунавец, които с подправен ключ са влезли в гаража на „Енергоснабдяване" в гр. Тутракан и от намиращия се там мотоциклет „Балкан" са взели задната капла заедно с гумите. Руси Иванов, водопроводчик към Стройрайона — Силистра, е заловил Джевдет Мехмедов Алиосманов от гр. Силистра нощем в кражба на водопроводни тръби на стойност 1 500 лв., братята Стамат и Ради Русеви от Силистра разкриха джебчийска кражба, извършена на автогарата в Силистра.

Под ръководството на щабовете на доброволните отряди добра помощ оказаха през лятото отрядниците от селата Зафирово, Главаница и Сокол в залавянето на убиеца Хасан Юсеинов от с. Зафирово. Отрядници от Секулово заловиха група ловци-бракониери и с решителната си намеса пресякоха престъпната им дейност.

Трябва да се посочи, че тези успехи са дело само на отделни отряди, а не на отрядите като цяло в окръга. Има отряди от редица съвети, като тези в Кайнарджа, Голеш, Сракимир, Сребърна, Иширково, Алфатар, Калипетрово, Смилец, Ситово, Паисиево и Старо село, които почти нямат никакъв актив в борбата срещу престъпността поради неправилно насочване на отрядниците в тази насока от ръководствата на доброволните отряди и служителите на МВР, отговарящи за тези съвети.

В борбата с нарушителите на обществения ред силите и възможностите на отрядниците са огромни. Постигнати са добри резултати в работата на много отряди за въвеждане на порядък по нашите стадиони. Все по-активно се включват те в борбата с пиянството, хулиганството, бракониерството, в създаване на здрав паспортен режим, ред и сигурност в движението по улиците и пътищата. Похвална е дейността на специализираните отряди по безопасността в движението в Силистра, Тутракан и Нова Черна, които работят активно и допринасят немалко за респектиране на водачите на моторни превозни средства — нарушители на Правилника за движението.

Тези успехи, макар и радващи, са все още далеч под възможностите на отрядниците. Необходимо е ръководствата на доброволните отряди на трудещите се заедно с органите на МВР да провеждат системни и целенасочени мероприятия по повишаване бдителността и квалификацията на отрядниците, за запознаването им с прийомите на действия на престъпниците и нарушителите, като същевременно се учат как да се намесват за бързото предотвратяване, пресичане и разкриване на замислените и извършени престъпления и нарушения.

Работата на отрядниците — борци за социалистическата законност, като високо благородна и достойна за уважение, трябва да бъде подпомогната от всички граждани, институти и организации за постигане на още по-големи успехи в борбата за възпитание на трудещите се в дух на социалистическа законност и комунистически морал.

Майор Руси СЛАВОВ

Навсякъде в новоосвободените райони на Южен Виетнам младежта ентусиазирано се включва в редиците на бойците на Фронта за национално освобождение на Южен Виетнам. Населението с гордост изпраща своите синове да се бият с агресорите.

ЗАНИМАНИЯТА СЕ ВОДЯТ РЕДОВНО

В края на декември при Айдемир бе открита учебната Началникът на гражданската запозна присъствуващите със на Окръжния щаб и реда, по нията. Изнесена бе подходяща лактиран филм за атомното оръжие и следващия ден започнаха по групи заниманията с населението по десетчасовата задължителна програма.

Опреснителните заниманя по гражданска отбрана тази година се провеждат в удобно за хората време и при добра организация. От определените 1 950 човека досега са обучени 1 370.

тържествена обстановка в село година по гражданска отбрана. отбрана в селото Ради Петков заповедите и разпорежданията който ще се провеждат занима

Г. СТАНЧЕВ

Благодарни за цял живот

Панайот и Иванка Георгиеви от няколко години работят като доячи в кравефермата в село Паисиево. За малките деца се грижи бабата-пенсионерка. Една вечер, връщайки се от кравефермата уморени от напрегнатия работен ден, им прави впечатление, че стаята е топла, въпреки че не е пале на печка. Но умората надделява и те скоро заспиват. Към полунощ изведнъж половината от тавана се срутва. Започва да мирише на пушек и изгоряло. Сънен и уплашен, Панайот започва да вика за помощ. Поради нездраво направения комин, слънчогледовият таван гори. Първи на помощ пристигат съседите, а от тях за пожара научават всички хора от махалата.

Всякакви връзки с близките градове са прекъснати, пътува нето е трудно. А къщата гори и пламъците са някак скрити. Нужно е да се действува много бързо, за да може едно семейство да остане под подслон. Притеклите се на помощ бързо откриват покрива, разбиват тавана. Първи в борба с огъня се хвърлят младежите Димитър Стоянов, Стойко Христов и Петър Банков. Другите носят кофи с вода. Липсата на електрически ток затрудняваше много погасяването, пък и силният вятър раздухваше пожара. Но благодарение на мъжеството на хората и на енергичната им намеса, за около час пожарът бе ликвидиран.

Едно младо семейство и две малки деца отново ще имат дом. Затова Панайот и Иванка ще помнят завинаги помощта на своите съселяни, които жертвуваха сън и спокойствието си, за да спасят къщата им.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

18

— Добре, в осем. Ако планувате ви се променят, позвънете ми на номер 29-658.

Завадски стана и галантно се поклони.

Брюнетът се приближи с намръщено лице към нейната маса. Той зае освободилото се място и започна да шепне нещо на ухото на Гражина. Девойката мълчаливо стана, брюнетът хвърли на масата пет злоти за недопитото кафе и те излязоха от сладкарницата.

След тях побърза опекунът на Гражина, но не му провървя. Когато излезе от сладкарницата, успя да забележи само номера на колата, която отнасяше Гражина и брюнета. Търсенията на такси бяха безрезултатни. Тогава той позвъни на Ковалик, за да му съобщи какво се бе случило.

Изслушвайки телефонното донесение, поручикът изруга, а присъствуващият при това доктор Лах го погледна с неудоволствие.

— Трябва да се научите да губите, поручик, и преди всичко да не правите детински грешки. А какво става там с този инженер, благодарение на когото попаднахте на следите на пани Гражина?

— Тя е била с него...

— Е, прекрасно! Днес имаме изключително удачен ден. Може би ще бъдете така добър да позвъните във Варшава и извикате тук поручик Любич. С огорчение трябва да отбележа, че неговата глава сече по-добре, отколкото вашата. Моля също така да се разпоредите разузнавачът, изгубил следите на Гражина Мас, да стои край дома на инженера, докато той не се върне. Може даже да му дадете джобен вертолет, за да не губи повече от поглед този пан, защото ако отново го изгуби, то нека веднага се обърне към касата за уреждане на сметките си — изхъмка Лах.

— Пан докторе, телеграма — доложи дежурният.

Лах бързо прочете шифрованата телеграма и се намръщи.

— Трябва да се върна във Варшава — съобщи той. — Вика ме шефът. Ще ме замества поручик Любич. Още днес той трябва да бъде на мястото си. Моля също така да предприемете всичко възможно, за да намерите пани Мас. Кой знае защо ми се струва, че нашият немски приятел днес-утре ще се върне в „Гранд-хотел". И тъй, заповядайте на този зная менит сержант да се заеме с него. Той ще отговаря за това дори и в този случай, ако Брунер изведнъж помисли да отлети с космическа ракета. Той трябва да има втора под ръка. Е, това е всичко засега. Всичко най-хубаво, поручик.

След три часа доктор Лах чукаше на вратата на майор Яруга.

Още от прага той забеляза, че майорът е в отвратително настроение.

— Е, какво интересно ще ми кажете?

— Както знаете от донесението, цяла Полша търси така наречения Гурски. Няма съмнение също, че сега му е твърде горещо. И ако не днес, то утре ще бъде в ръцете ми. Вие знаете също така, че нашият приятел от Бремен пристигна специално, за да вземе участие в организираното от мен следене.

— Бих се радвал на всичко това, ако ръководех следствения отдел. Залавянето на коварен убиец не е толкова голямо достижение. Но цялата работа се състои в това, скъпи докторе, че са ми поверили да водя борбата с контраразузнаването на противника, а не е известно в името на какво се бавя с ликвидирането на разкритата шпионска мрежа. Аз чаках търпелив досега, но всяко търпение си има своите граници. Чуждата агентура действува по преспокоен начин. И, харесва ли ни това или не, може да предава шпионски материали. Това е недопустимо! — Майорът прекъсна за минута, за да поеме въздух, което и използува Лах, който съвсем не можеше да се обади.

— Ще си позволя да забележа, че благодарение на нашата мудност Брунер се върна в Полша. И че вървейки след неговите стъпки, ще можем да разкрием по-важни връзки, отколкото пани Мас или този инженерче, нямащо и понятие от конспирация...

— И така, вие следите за действията на Брунер? — слад никаво попита майорът, от което Лах веднага направи извод, че той вече знае за загубване следите на търговеца от Бремен.

— На Брунер се удаде да изчезне поради нехайството и неопитността на един от нашите сътрудници.

— И така, Брунер се върна, независимо че чувствуваше, че го следим, и съвсем не се страхува от това. Вие какво, предполагате, че той е толкова наивен ли?

— Брунер беше длъжен да се върне. Агентът, който избяга, бе резидент и немците нямаха друг изход. Той трябваше да пристигне, за да организира отново работата и по всякакъв начин да ликвидира дезертьора.

Майорът почувствува, че Лах взема връх над него със силата на аргументацията. Но въпреки това реши да не предава своите позиции:

— Изглежда, че Брунер е взел предпазни мерки. Това кратко време, за което се изхитри да изчезне от полето на вашето зрение, ще му стигне, за да свърши работата си. Когато се върне, отново ще бъде невинният търговец от Бремен.

— Ще си позволя да се придържа към противоположното мнение. Сега Брунер може да се придвижва свободно само на територията на Лодз. Гарите и пътищата са под наблюдение.

— Говорите така, като че ли той не може да пристигне с трамвай извън града и там спокойно да седне във влака.

Майорът попадна в слабото място, а Лах освен това не беше сигурен, че Ковалик е поставил достатъчно добре под наблюдение гарите и пътищата.

— Слушайте, майор, моето присъствие там, на място, в Лодз, е съвършено необходимо — каза Лах, старайки се говори спокойно. — Това е на от най-важните операции които сме провеждали някога Ако в течение на една седмица не ви доложа за ликвидирането на цялата мрежа заедно Брунер, ще си подам оставката и вие ще можете да поверите провеждането на операцията на друг работник.

Майорът стана от маса Гласът му не предвещаваше нищо добро, когато каза:

— Добре. Приемам вашето заявление, за сведение.

Ковалик очакваше нетърпеливо завръщането на доктор и едновременно с безпокойство следеше действията на Любич. Поручикът постави своите ходра буквално навсякъде: на всички гари, на главните трасета на крайните спирки на трамваите и автобусите, в сладкарниците, във фоайетата на кината и театрите. Пред домовете на брюнета-инженер и Гражина.

Доктор Лах влезе в отделението в момента, когато Любич получаваше първото благоприятно донесение, че търсеният инженер се върнал в своята ностайна квартира заедно с Гражина. Без да влиза в подробности, докторът заповяда:

(Следва)

Обновените селища на Добруджа

СМИЛЕЦ

ПЪТ КЪМ ЩАСТИЕТО

ЕДНО СЕЛО израства и хубавее. Едно село остава обичано и желано. Едно село предлага на хората все по-добри условия за живот и труд...

Създадено преди повече от 140 години, Смилец бе една малка, но здрава крепост на българщината през турското и румънското робство. Не случайно в него са открити едни от първите училища и читалища в Добруджа. Тук, в здраво българско семейство, са се родили и възпитали братята Илия и Курти Чобанови — и двамата участници в Ботевата чета. Село Смилец е родно място и на Тодор Костов, член на социалистическа група в гр. Свищов през 1915-1916 година. Пак в него израснал комунистът Велико Великов — пламенен деец за освобождението на Добруджа.

Двадесет и петте свободни години обновиха лика на селото. Забравени са вече старите, прихлупени къщици. Газените лампи останаха спомен от миналото. В спомените на смилечани са и калните, непроходими през дъждовните дни улици. Центърът на селото добива все по-хубав вид. В нова, двуетажна сграда работят сега хората от управлението на трудово-кооперативното земеделско стопанство. От осем години читалището е настанено в нова сграда. Училището е вече двуетажно. Новият здравен дом е гордост за селището. Смилечани правят ежедневните си покупки в просторен и добре обзаведен магазин. Пак там, в сградата на селкоопа, наскоро бе открит просторен и уютен ресторант. (Сн. 1).

Още по-голям е размахът на строителството в ТКЗС. Сега в окръга има две модерни кравеферми и едната е гордостта на стопанството в Смилец. (Сн. 2). В две просторни, светли и чисти помещения са настанени животните. И което е най-важното: много от процесите са механизирани. От нов тип е и доилният агрегат. Няма гюмчетата, които преди доячите разнасяха от животно на животно. По специален тръбен път млякото се отнася в хладилното помещение. Там за него се грижи младият техник Йордан Стойчев — винаги спретнат и чист, винаги на своя отговорен пост. Радостта на кравегледачите бе голяма, когато научиха, че са на второ място в страната по хигиенизирането на кравефермите. Сега те работят с още по-голямо усърдие, за да запазят високото отличие.

На нови основи се поставя в ТКЗС — Смилец и птицевъдството. Без да се намалява броят на носачките (а те тук са винаги около 15 000), едно от помещенията се преустройва за отглеждане на бройлери. Преустройва се така, че за хиляди пилета да се грижи само един човек.

Техниката не навлиза само във фермите на стопанството. Отдавна тя замести в полята тежкия труд на хората. От общо 25 000 декара, 20 000 се обработват вече от бригада за комплексна механизация. Машините се управляват от млади, знаещи

Сн. 1

Сн. 2

ра, ако нямаше кино, ако нямаше читалище, ако в библиотеката не ги посрещаше усмивката на добрата, умна служителка? (Сн. 3). Биха ли останали, ако в селото липсваше новопостроената баня, ако не можеха да прекарат весела и приятна вечер в ресторанта? И нали клоновете на ТПК от гр. Силистра, открити и действуващи на територията на района, задоволяват ежедневните нужди? Младежите ще участвуват в засаждането на голям парк, който ще бъде любимо място за отмора, веселия и отдих.

... Интересен и пълноценен живот. Живот, подкрепян от здравата десница на кооператива, който поддържа млечната кухня за най-малките жители на Смилец, осигурява безплатна закуска на възпитаниците от полудневната детска градина, изплаща възнаграждението на библиотекарката в читалището. Не забравя стопанството и младежите, които продължават образованието си във висшите учебни заведения. Та нали те ще се върнат в селото, за да го

Сн. 3

ната, които завършват осми клас, продължават обучението си в средните училища. Една обич към знанието, появила се още през тъмните години на турското робство, пламти сега с още по-голяма сила. Една обич към науката, която превръща обикновените селски деца в специалисти, в хора, полезни на новото общество.

Учат се и онези младежи, които остават да се трудят в полевъдството и животновъдството. Завършили работния си ден, те обичат да разгърнат списанията и вестниците в клуба на животновъда, да слушат лекциите, които специалистите им четат през свободните зимни часове. И още нещо. Обичат смилечани да строят и подреждат хубави къщи. Да си купуват скъпи и полезни неща. Да посрещат гости край богати трапези. Защото животът сега им помага да правят това.

Помага им свободата. Помага им обичта и грижата на една партия, чиято велика цел е благоденствието и щастието на трудовите хора.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ня облика на кооператива. Обогатява фондовете. Променя бита на хората. Съдете сами: докато през 1962 година, годината, когато ТКЗС — Смилец се отдели от Иширково като самостоятелно стопанство, бе добита чиста продукция за 582 000 лева, то през 1967 година тя нарасна с 306 000 лева. И както е естествено да се очаква, за същото време се промени най-чувствително фондът за разширяване на техническото усъвършенствуване. Колко красноречиви са цифрите в този случай! Те се увеличиха от 36 000 на 138 000 лева! Удвои се и фонд „Гарантиран минимум".

Село Смилец е един от най-малките районни центрове в нашия окръг. Фактът, че тенденцията за изселване в града тук подчертано затихва, подсказва за големите грижи на ръководителите към хората, към творците на материални блага. Сега около 40 смилечани, завършили средно и висше образование, работят в родното си село. Йордан Стоянов стана бригадир на трайните насаждения. Младият специалист Христо Драгнев е агроном в бригадата за комплексна механизация. Не мо

та есен, останаха да работят и живеят в Смилец. А биха ли останали тук младите хо

издигнат още повече? А смилечани са ученолюбиви. По вече от 90 процента от де-

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА В ЕДИН СОРТОУЧАСТЪК

В Държавния сортоизпитателен участък — Ситово се изпитват наши и чужди сортове пшеница и ечемик. Установява се пригодността им към почвеноклиматичните условия на Силистренски окръг. Резултатите от последните две години са твърде показателни и за тяхната продуктивност.

Опитите се извеждат по единната методика на Държавната сортова комисия. Те се залагат по блоковия метод в шест повторения след предшественик бобово растение и царевица. Количеството на внесените торове е различно по години и култури. Гранулираният супер фосфат за пшениците и ечемика през 1967 година бе 30 кг/дка, през 1968 година — 60 кг/дка. Амониевата селитра съответно за пшениците бе 35 и 25 кг на декар, а за ечемика — 25 кг и 20 кг на декар.

Сеитбата се извърши през втората десетдневка на м. октомври. Почвата бе изорана на 20-22 см дълбочина. След това площите се дискуваха и брануваха. Годините на изпитването се оказаха неблагоприятни за двете култури. Общата сума на валежите през 1967 година бе 349,7 л на кв. м, което е недостатъчно за нормалното развитие на есенниците. През миналогодишния вегетационен период валежите бяха още по-оскъдни и достигнаха 316,7 л на кв. м. Месеците март, април и май, които са критични за развитието на есенните култури, се характеризираха тогава със силно засушаване.

Двете последни зими бяха сравнително топли. Минималните температури не паднаха по вече от минус 14 градуса. Затова точна преценка за студоустойчивостта на изпитваните сортове не може да се даде. Не бяха подходящи условията и за развитие на болестите по житните култури, като ръжди те и фузариума.

По отношение на добивите, можем да направим следната справка:

СОРТОВЕ	Добив кг от декар 1967 г.	1968 г.	Средно за 2 год.
1. Безостая 1	459	372	415
2. Ранная 12	456	398	427
3. 19-16	474	418	446
4. Аврора		368	
5. Лутесценс 32		340	
6. Скороспелка 35		360	
7. Фрасино		370	
8. Карло Галини		366	
9. Магале		404	
10. Шамборд		385	
11. Лангведок		387	

Изпитахме около 40 сорта пшеница. Най-добри резултати дадоха 19-16, Ранная 12 и Безостая 1. Сорт Еритроспермум 19-16 притежава добра устойчивост на ръжда, брашнеста мана и фузариум. На полягане също е устойчив. Поставен при висока агротехника, реагира положително. Всичко това го прави почти равностоен на Безостая 1. По-нататъшното му изпитване ще разкрие всичките му качества.

Ранная 12 също е високопродуктивен сорт. Твърде добре реагира на висока агротехника. Устойчивостта му на брашнеста мана и ръжда е почти като при Безостая 1. Чувствителен на фузариум. Продължителното изпитване на Ранная 12 показа ,че тази пшеница може да бъде на второ място след Безостая 1.

Данните от литературата сочат за особено продуктивни новите съветски сортове Аврора, Лутесценс 32 и Скороспелка 35. Продължителната суша през 1968 година не даде възможност при нас те да проявят тези качества.

Сравнително добри резултати се получиха от италианските сортове Фрасино, Карло Галини, от френските — Шамборд, Магале, Лангведок и др. Тяхната зимоустойчивост обаче не можа да се провери. Понататъшното им изпитване ще позволи да се даде точна и вярна преценка на положителните им качества.

За резултатите от работата ни със зимния ечемик може да се съди по следната таблица:

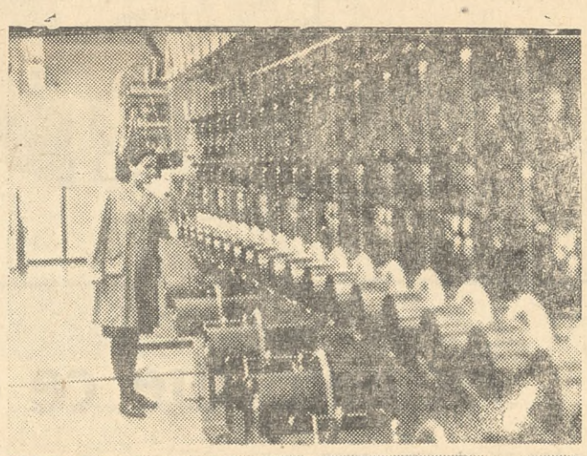
СОРТ	Добив от декар 1967г.	1968 г.	Средно за 2 год.
1. Бета кетзорас	507	433	470
2. 1 241	470	461	465
3. 1 337	429	427	428
4. Пионер 806	480	403	441
5. Добруджанка 2	496	394	445
6. Дунав 1	473	419	446
7. Ажер		444	
8. Маглон		482	
9. Ундине		451	
10. Интенсив		494	

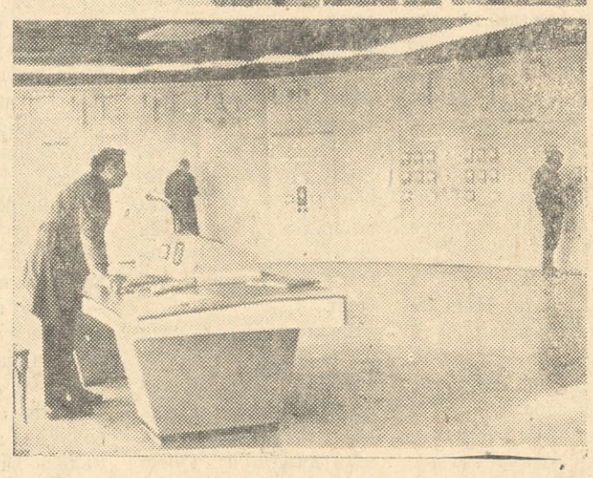
Бета кетзорас е унгарски сорт. Той показа висока продуктивност. Класът му е двуреден. Районiран е за цялата страна като пивоварен. Положително качество е и това, че не поляга и е пригоден за механизирано прибиране. Студоустойчив.

Сорт 1 241 също е високодобивен, но лесно поляга, затова и трудно се прибира механизирано. Добри данни има и сорт Ажер. Засят на масова площ, той също дава високи добиви. Устойчив е на полягане. Районiран е за цялата страна. Надежден се показва и френският сорт Маглон. При условията на 1968 г. той даде 482 кг от декар. Има ниско и устойчиво на полягане стъбло, което го прави годен за механизирано прибиране. Отзивчив е на висока агротехника. Останалите сортове показват добра продуктивност, но не са устойчиви на полягане.

У нас ще се постигне богата зърнена реколта тогава, когато се внедрят в производството високопродуктивните сортове пшеница и ечемик, които нашата и световна селекция познават. Заедно с добрата обработка на почвата, пълноценното торене и качествената сеитба, осъществяването на тази задача се явява мощен фактор за решаване на зърнения проблем в нашата страна.

Вълкан ВЪЛКАНОВ,
ръководител на сортоучастък — Ситово

Край Ямбол е официално открит новият завод за полиестерни влакна. Тук ще се произвеждат с най-модерни машини и инсталации годишно 12 000 тона полиестерни влакна — „Ямболен". Това е равно на настрига от 4 000 овце, ако влакната са от вълнен тип, а ако са от памук, добив от 300 000 декара земя.

О Б Я В А

Домът за мъже с душевни недъзи край с. Правда — Силистренски окръг търси да назначи касиер-домакин и счетоводител, със средно образование. Заплата по щата.

О Б Я В А

ДИП „Христо Ботев" — Варна
Т Ъ Р С И:
девойки, навършили 16-годишна възраст, за обучението им като предачки.
Предприятието разполага с безплатно младежко общежитие за девойки.
Справки: Личен състав, тел. 2-25-12

О Б Я В А

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" — СИЛИСТРА
търси да назначи на вакантната длъжност: електротехник от V до VII разряд.
Справки: на телефон 32-72.

Неразрешената валутна криза на Запад

След бурята, която се разрази на валутните пазари на Запад през ноември, спекулативната дейност с френски франкове, лири стерлинги и западногермански марки позатихна. Това се дължи до голяма степен на спешните мерки, които бяха взети от страните, за чиято валута кризата можеше да има катастрофални последици. Тези мерки обаче са само палиативни: предоставяне на кредити от страна на „групата на десетте" на страните със застрашена валута, сключване на споразумения между централните банки за така наречени кредити „СУАП" (размяна на валута за определен срок) и най-различни класически стопански мерки, лекуващи последиците вместо причините, като субсидиране на износа, ограничаване на вноса, въвеждане на валутен контрол и т. н.

Тези мерки предизвикаха известно намаляване на спекулациите на западноевропейските валутни пазари, но не допринесоха за възстановяването на доверието в главните капиталистически валути. Непрекъснатата спекулационна трескa на тези пазари показва, че кризата във валутната система на капитализма не е разрешена.

За да се предотврати крахът на системата на плащания в капиталистическия свят, ръководните финансови кръгове на най-мощните в икономическо отношение капиталистически страни водят почти непрекъснати преговори. В края на миналата седмица в Базел се срещнаха управителите на централните банки на тези страни, за да обсъдят при пълна секретност план за спиране на спекулациите с така наречените „горещи пари", т. е. прехвърлянето на краткосрочни капитали от една страна в друга, в търсене на по-висока лихва или сигурност за капитала. В основата на тези разисквания е бил така наречениият „План Карли", на името на председателя на италианската централна банка.

Валутно-финансови проблеми са били разисквани и на двудневното съвещание на министрите на финансите и управителите на централните банки на страните-членки на Общия пазар в Гармишпартенкирхен, което се състоя два дни след срещата в Базел. Една от главните цели на това съвещание бе да се успокоят спекулантите с валута, че нещата в капиталистическата валутна система ще тръгнат към оправяне.

Някои западни икономисти все по-често предлагат като универсално спасително средство свикването на нова международна конференция, която подобно на конференцията от Бретън Уудз през 1944 година да извърши реформа на валутната система на капитализма. Не са малко обаче и икономистите, които изключват възможността да се свика такава конференция при съществуващата сега на валутните пазари спекулационна треска. Те посочват, че самото съобщение за свикване на подобна конференция ще предизвика истински хаос — масово бягство от валутите с разклатени позиции към злато то.

В последно време на свободните пазари на злато в Западна Европа расте търсенето на злато и цената му се задържа висока, което е безспорно указание, че валутната криза сега показва по-определена тенденция да обхване и долара. Причината за това е възможността валутната криза да се разрасне до такава степен, че да доведе до рухване на сегашния официален паритет между долара и златото. Всеки слух, че е възможно сегашната официална цена на златото (35 долара за унция) да бъде повишена, предизвиква нов пристъп на златната треска. Спекулациите на златния пазар са предизвикани главно от неизвестността пред политиката по отношение на златото, която ще възприеме правителството на Никсън. Колкото повече се покачва цената на жълтия метал на свободния златен пазар (на 15 т. м. в Лондон тя достигна рекордно ниво — 42,75 долара за унция), толкова повече расте заплахата за долара. Според органа на английските делови кръгове в. „Файнаншъл таймс" доларът може би не е толкова далеч зад фронтовата линия във войната на валутите, колкото американците искат да убедят сами себе си.

Ив. НОВКОВ

КИЕ ОТ ОТРЕЗВИТЕЛНАТА

Вярно е, че алкохолът е враг на човека и борбата с него не е лека, но кой не знае, че при всяка борба враг не бива да се щади и съжалява, а да се унищожава. Затова не е смешно, че някои само на думи чукат леко алкохола отгоре, отгоре, вместо да изтръгнат злото из корен. И това ми било борци за трезвеност, въздържатели!... Не, да си имаме уважението, приятели. Истинските борци против алкохола сме ние, а не вие. Ние, които пием и се сражаваме с алкохола, като го унищожаваме.

Четохме някъде, че в някоя си страна хората унищожили вълците — тази разбойническа гад, и сега са си срахат. Пък и у нас не се ли запретнахме мъжки и унищожихме всички въшки, и сега папер няма от тази беда. Така трябва да направим с алкохола, да го унищожим чрез изливане, за да не ни пречи, а не да водим борбата със статии, диафилми и речи.

Така борбата водим ние — смела и решителна, но ни пречи така наречената отрезвителна. Точно някой от нас вземе истински да се бори, и току вратата се отвори... Следва най-учтива покана и, стана тя каква то стана... Хоп в отрезвителната. А там кревата с онези чаршафи бели, одеялата — дебели, чистичка пижама, какво ли още няма. Ако сутринта искаш да си огладиш измачкания панталон, има даже и ютия, но на нас не ни минават тия. Не могат ни измами, нито с чистите пижами, нито с белите чаршафи, одеялата и огледалата, ние искаме да ни оставят да продължим борбата.

Защо да оставим алкохола да се шири на произвола? Защо ни се отхвърлят услугите — да го изпием, за да не застрашава другите. А ние можем да сторим това в нашия град. Нищо чудно и нищо трудно. Каквито сме борбени юнаци, ако ни оставяха свободно да изпием по няколко каци (а ние приятели имаме и доста последователи), до края на февруари — свършено е с алкохола, другари. Да, но МВР не иска да ни разбере... Напивали сме се и сме смущавали обществения ред. Е да, но ще се напиваме месец, два и ще е спокойно занапред. Ето така стои въпросът с въпросителната, а те — в изтрезвителната, та в изтрезвителната.

Лишават нашите редици от най-ревностните войници.

През миналата година триста и двама навличаха отрезвителната пижама. Някои от по-упоритите в борбата по два пъти се гушкаха под одеялата, а Атанас, Атанас Великов от ул. „Ангел Кънчев“ № 30 — петдесет и една годишен, Андрея М. Момчилов от ул. „Белица“ № 18 — 56-годишен, и Цветан В. Николов от ул, „Родопи“ № 12, 55-годишен, стари ветерани, изпитани и добри, бяха в отрезвителната не два пъти, а три. За най-голяма почуда и Костадин Арнауда, най-старият, 62-годишният борец от ул. „Гено Чолаков“ № 1 е посетил изтрезвителната 4 пъти... Но питаме уси лията ни да спрат ли?

— Не, отговаря Шпикера — Иван Тодоров Димитров, 39-годишният и най-дръзновен борец от ул. „Макаренко“ № 30. — Не, отговаря неотстъпчивият Ванна, плаща си таксата от 10 лева и отива да нанка. Само че в него се забелязва известен регрес. Миналата година е нанкал 4 пъти, а по-миналата — шест.

За сметка на него обаче, бодро на зигзаг, уверено крачи с раздърпана забрадка — Радка, Радка Кънчева от улица „Комсомолска“, на която за две години 8 пъти е кънтял в отрезвителната гласът ѝ.

Та 10-дневка на трезвеността ли провеждате? Вятър работа. Я ни оставете ние да водим борба с алкохола и след три месеца ще пиете само кока-кола.

КЪРКАЧ

НЕШКОЛУВАН СМЯХ

Щом има школувано и нешколувано пеене, защо да няма и нешколуван смях? Сещате ли се за какво става дума? Става дума за онези „братовчеди на Хитър Петър“, които развеселяват хората с шегите си и които можете да срещнете почти във всяко село.

Те не изнасят спектакли и рецитали. Тяхна „сцена“ са автоспирките, бръснарниците, хоремагите.

Преди няколко дни пишещият тези редове чакаше на тутраканската агенция автобус за известното село Пожарево. Автобусът обаче не идваше, понеже беше закъсал някъде към Сяново. Беше доста студено и вятър духаше и безпардонно ляше ситен сняг в очите, но няколко души с полушубки, нареде ни в кръг, говореха оживено и от време на време избухваше по-силен от студа смях. Двамата — по-млади — държаха продълговати сандъчета — калъфки за ловджийските си пушки. Единият от тях — около четиридесет и пет годишен, но с побеляла глава — разказваше ловджийски истории. И не само ловджийски.

Пишещият тези, както и по-горните редове, слушаше внимателно и в главата му узря идеята да колекционира народен хумор. Нали в наше време всеки си колекционира по нещо?

Ето първите анекдоти от колекцията, чути от белокосия ловец. Както по-късно научихме, той се казва Йордан Дяков и е от с. Долно Ряхово.

ОПАШКАТА НА ЛИСИЦАТА

Един чорбаджия винаги водел със себе си един от слугите си, когато ходел на моабет, та ако лъже без мярка, слугата да му подръпва палтото, което ще означава — „понамали малко!“

— Днес излязох на лов и от дерето ми изскочи една лисица. Опашката ѝ два метра! — разказвал веднъж чорбаджията на приятелите си.

Слугата дръпнал палтото му.

— Е, нямаше два метра, но един имаше.

Слугата пак дръпнал палтото му.

— Да не е един, но половин метър...

Слугата пак му дал знак да понамали. А чорбаджията го напсувал и му рекъл:

— Ти пък ще я изкараш без опашка...

СТО ВЪЛКА

Един ловец се хвалел, че видял сто вълка. Разбира се, не му повярвали и той ги намалил на десет. След като отново не му повярвали, казал, че видял един вълк, но много голям. Но пак не му повярвали.

— Абе изшумоля нещо, но не знам какво беше! — признал си накрая ловецът.

ПО ПЛАДНЕ

Един селянин, след като жънал до обяд, решил да си легне на сянка. Но сянката на обяд е малка. Сложил си той главата на сянка, а краката му останали на слънце. Минал Хитър Петър и му казал:

— Недей прави сянка на главата, краката сложи на сянка, а главата сложи върху камъни, защото от нея теглиш!...

ПРАЗНАТА ПЛЕВНЯ

Попитали един защо му е опадала косата, а той отговорил със самоирония:

— На празна плевня не ѝ трябва покрив...

СИМИЧ

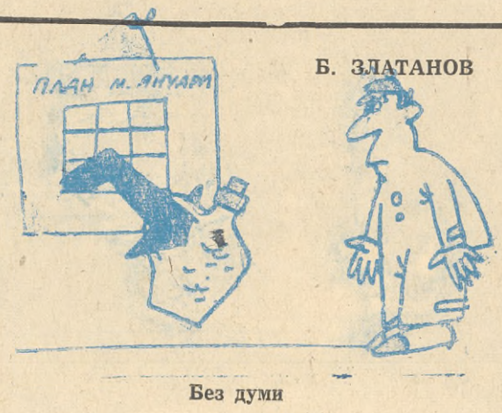
Царевица сред полето

— Абе, ние не се плашим от суша — рекоха ръководителите на село Поройно през миналото лято. — Ако имаме загуби, ще ги компенсираме с втори култури.

Наистина кооператорите от това село след жътвата засяха много площи с втора култура царевица. След падналите дъждове тя избуя. Ръководителите вече се тревожеха как ще освободят площите. Част от царевицата беше силажирана. Между Поройно и Чернолик остана 300 дка площ, неосвободена от царевицата. До януари, че вече и февруари идва, оставя ли се царевица на полето — ще си речете сигурно. И защо ли са я оставили? Може би за полезащитен пояс, за да пази вятъра да не отвява снега или пък за развъждане на зайци? Но работата не е такава. Полевъдната и комплексната бригада през цялата есен се чепкаха помежду си и не можаха да решат чия е царевицата. Ха твоята, ха моята — есента мина. Настъпи зимата, сняг отрупа царевичните стебла.

И кой знае защо, човек като гледа тази изоставена царевица, си спомня за познатата басня за орела, рака и щука та...

КАМШИК

Б. ЗЛАТАНОВ

Без думи

Юношески усмивки

МЪРЗЕЛ

Да чакаш от летяща чиния яхния...

УЧЕНИК

Невинна земна твар,
издържаща и най-голям товар.

„НА ЛЪЖАТА КРАКАТА СА КЪСИ“

Зависи кой с какъв аршин ги мери.

Станимир СТАНЕВ,
ученик

Вариации на тема

„МОДА“

От всички вируси модата се разпространява най-бързо и ни поразява най-точно, защото се загнездва в главите ни.

На половината от прелестниците на модата не ѝ достига вкус, а на останалите не — пари. Оттам и неизбразимата пъстрота в осъществяването на нейните предписания.

Ако беше винаги умна, модата не би разголвала достатъците ни.

Всички варианти са вече изпробвани. Може би е дошло времето полите да покрият горната половина на женското тяло.

Не губете надежда: някога ще стане модерно и да се уважаваме взаимно.

„ПАРФЮМИ“

Ако благоуханията могат да се разпространяват по етера, светът щеше да бъде задушен само от ароматите на рекламните предавания.

В съперничеството си парфюмите баните отдавна преглътнаха фиаското си.

Единствено духовно разтление не може да се прикрие с никакви благовония.

Екстрат от моминска сълза — ето първооснова на най-подходящия парфюм за девойки.

За разлика от всички аромати мирисът на простата сълза се долавя отдалече.

„ВЯТЪР“

За вятърните мелници може и да не съжаляваме. Но без донкихотовци вятърни обеднява решително.

Каква ли полза, че климатът на земята се е затоплил. Пак настиваме. Не можем да устоим на пристъпите на вятъра, който взаимно си правим.

И вятърничавите се прелоняват на завет.

В епохата на „мини-юпа“ разголващите увлечения на вятъра са по детски невинни и невинни.

НАШИ ОБЩИ ПОЗНАТИ

Не се страхува от ревизии: разполага със смекчаващи вината вина.

Не примигва от срам — ще ѝ паднат изкуствените мигли.

В кариерата си беше привил доста лупинги и вече изпадна в състояние на безтегловност.

По грапавия път от честността до отчетността съвестта му не се препъна никъде.

Практичен момък: не се лага за утре само обеда с.

Разорихме го с разхищения на възхищения.

Дешко ДЕШКОВ

РЕЦЕНЗЕНТ

Един Синигер — скромен, млад,
успя да сложи под печат
във горското издателство
лирична книжка стихове...

— Успял е със приятелство
и връзки! —
рече дръзко
гордото Магаре. —
Не съм ли прав, другари,
какви ще бъдат тези стихове,
щом авторът не може да реве?!

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Всичко ще се оправи...

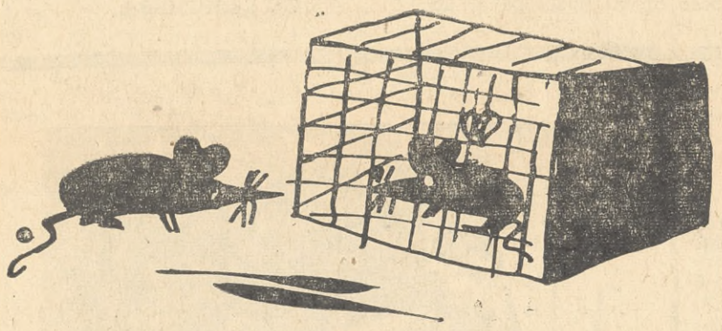
Ами как да ти кажа, събрание като събрание, е, не беше баш като другите с десети на човека. Иди-речи, салонът бе пълен. Зер другояче не можеше да бъде. Всеки го бе хванал меракът да чуе какво ще кажат за ед ногодишната работа на бригадата. Пък нали знаеш, всеки си я бистри по своему. Чуеш някой стане, па като я зареди, ама с такива думи, че стигат чак до сърцето ти. Другари — ще рече — тежка беше миналата година — макар че той хич не е почувствувал тежестта ѝ, като си е седял в канцеларията. А втори ще добави — що пот и кръв се ля — и аха да рече, че било като през Балканската война. Слушаш ги и ти се струва, че всеки от тях е герой. Герой, ама дето стои до героинята, а героинята си мълчи. Ама то така си е отколе. Който работи, той по-малко говори.

Не щеш ли към края на събранието, когато всички почти бяха въздъхнали, че свърши, току вдигна ръка да иска думата и Гунчо Зевзека. Правата да си кажа, всички веднага замлъкнаха като омагьосани. Знаят го, че е зевзек, ама че разбира от селска работа, туй никой не знаеше. — И тъй, другари — започна Гунчо, — всички чухме, че в нашето село Падина кооператорите са се справили геройски със своята работа. Взеха хората от земята туй, дето в минало то не са и сънували. Взеха го, ама защо го хвърлихме на боклука. — Като ги рече тези думи, всички се стъпи саха и завъртяха погледи към ръководството, дето стоеше в президиума, а Гунчо продължи да нарежда. — Конопът е похабен, кочаните от втората култура царевица се съб раха при лоша организация и... ами слана та, дето падна върху тютюневите листа...

Тъкмо се приготви да се нахвърли върху ръководството, че е виновно за това, и неочаквано на свой ред той се стъписа и като преглътна нещо, дето му застана в гърлото, смело продължи. — Виновни са, ами и то най-много звеноводите, дето не проверява ха редовно и отговорно качеството на работата. Тъй де.

След Гунча никой не взе думата, всичко като че ли стана ясно и единодушно избраха новото ръководство, което, разбира се, обеща да работи не като старото.

Вътко Шушулката

— Овче ли беше сиренето?

Стефан ДИМИТРОВ

— Другарю председател, още едно прасе умряло.
— Нищо, една грижа по-малко.

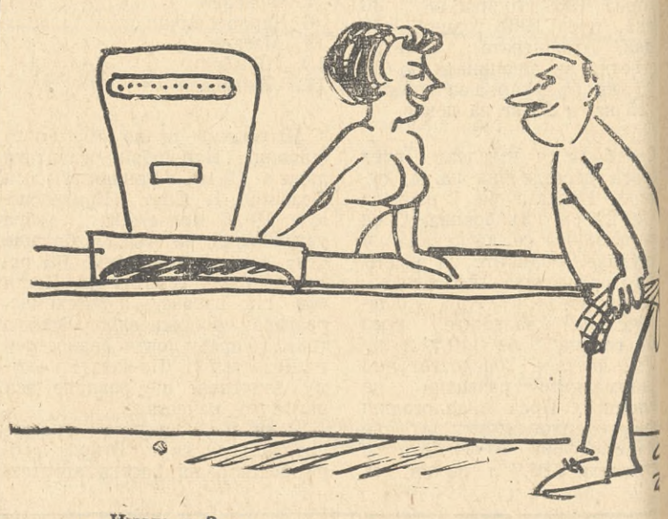
Юруш на бялата халва!

На когото му се яде бяла халва, да отиде да си купи от лавка № 5 до автостанцията в Силистра. Само че там бялата халва струва с трийсет стотинки повече, отколкото на друго място.

За подробни сведения се обърнете към нашия кореспондент Рамис Демерджиев, който неотдавна, заедно със своя братовчед, си купил бяла халва от тази лавка. Продавачът Исмаил Хамидов Садъков (Курдов) ги посрещнал учтиво и учтиво ги ударил в кантара.

Впрочем ние пазим подробното писмо на нашия кореспондент. То е на разположение на интересуващите се.

Ст. ДИМИТРОВ

— Имате ли?...
— Нямам, но ако имах, на драго сърце щях да ти дам.
— Благодаря за културното обслужване!

ХУМОР БЕЗ МИТО

ВЪЗРАСТНА англичанка се обръща за съвет към психиатъра.

— От известно време — говори тя — всяка вечер ми се присънва адмирал Нелсон. — А снощи той ми направи официално предложение и аз се съгласих да стана негова жена.

— Случаят е много интересен, мисис Джексон. С какво мога ди ви услужа?

— Посъветвайте ме как да постъпя: да изоставя ли бащината си фамилия, или да се наричам мисис Нелсон?

* * *

НАШИЯТ чудесен син отново е взел без разрешение пари от моя портфейл — сърдито отбелязал бащата.

— Защо мислиш, че той е направил това — застъпила се майката. — Може би аз съм взела.

— Това е изключено: в портфейла все пак е останало нещо.

* * *

ПИЕР радостен влиза в къщи и се хвърля на врата на жена си, целува я и получава жарка целувка в отговор.

— Е, кажи сега, Жана, как ме намираш без мустаци?

— Ах, ти ли си бил? — отговаря тя разочарована.

* * *

— ЛОШО спя, докторе! — оплаква се млад човек.

— Бройте до десет и отново до десет, и отново.

След един ден младият човек отново отива при доктора.

— Не помага, докторе. Като броя до осем и скачам.

— Но защо?

— Аз съм боксьор.

* * *

РАЗГОВАРЯТ две приятелки:

— Твоят кандидат знае ли възрастта ти?

— Частично.

* * *

НА ВЕЧЕРТА на випускните ците в института юноша благодари на преподавателя си по френски език:

— Аз съм ви много признателен. Кажете каква услуга да ви направя.

— Моля ви, на никого не казвайте, че сте учили френски при мен.

* * *

— ЗАЩО получи петица? — пита майката сина си.

— Учителят питаше колко крака има щраус. Аз отговорих: три.

— Но щраус има два крака.

— Вярно е, но другите ученици казаха, че са четири.

* * *

— МЕЧИСЛАВ, ти, струва ми се, забрави, че точно преди Нова година взе назаем от мен хиляда злоти?

— Аз да забравя? Това е моят най-хубав празничен спомен.

* * *

ТРИМА бизнесмени решили да ознаменуват в ресторант сливането на предприятията си. Внезапно единият си спомнил, че не е заключил касата в кантората си.

— Не се вълнувайте! — успокоил го вторият от съдружниците. — Нали всички сме тук.

(От руски)

* * *

УЧИТЕЛЯТ предложил на учениците да напишат фамилиите на 11-те най-известни хора в страната, по тяхно мнение. След малко той се приближил към Бени.

— Ти свършваш ли вече?!

— Ей сега — отвърнало момчето. — Остава само един вратар.

ЛОГИКА

Учителят: — Защо Робин Худ ограбвал само богатите?

Ученикът: — Защото бедните нямали нищо.

БАЩИ И ДЕЦА

— Татко, нашият съсед каза, че ябълката не пада по-далече от дървото. А какво значи това?

— Навярно ти пак си говорил някакви глупости.

НАГЛЕДЕН УРОК

Учителката решила да даде на децата нагледен урок.

— Томи — обърнала се тя към малко момченце, — всяка есен твоят баща слага вътрешните прозорци. Можеш ли да обясниш защо той прави това?

— Защото мама стои над главата му, докато не ги постави.

* * *

Учителят: — Томи! Ела тук и ми дай каквото имаш в устата та!

Ученикът: — С удоволствие, сър, но това е невъзможно. Аз имам в устата си болен зъб.

* * *

Ученик: — Мис Девис! Нали няма да ме накажете за това, което не съм направил?

Учителката: — Разбира се, няма, Дики! А какво имаш предвид?

Ученикът: — Домашната работа, мис...

* * *

— Момченце, ти ли продаваш кученцата? Колко искаш за тях?

— Това за долар, а онова — за долар и десет цента, вчера глътна десетцентовата монета.

* * *

МАЙКАТА заварила Джони, когато той загребвал с две ръце сладко от буркана.

— О, синко! — възкликнала тя. — Аз съм така изненадана!...

— Аз също, мамо — промърморило момченцето. Мислех, че не си у дома!

(От английски)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 11 (1480) | Вторник, 28 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Предсрочно изпълниха януарския план

Колективът на часовникарския цех при промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан изпрати изтеклата година с хубави резултати. Достатъчно е само да спомена, че годишната производствена програма е изпълнена 128 на сто, планът за печалбата 205 на сто, а издръжката е снижена с 2.20 лв.

Сега този силотен колектив, с цехов ръководител другарката Здравка Люсенова, започна юбилейната година още по уверено и със стремеж за постигане на по-високи резултати.

Въпреки някои трудности, създадени от голямата зима, цехът продължава да работи с много клиенти. Услугите се извършват бързо и качествено. Дори е въведено нещо хуманно — сподели другарката Любенова, — на клиентите от отдалечените села услугите се извършват още същия ден, с оглед да не губят втори ден, особено сега през студените зимни дни.

Гордост на предприятието и цеха са постоянните ударници Марин Чорбаджиев и Боян Бодуров, които изпълняват дневната си норма 130-150 на сто. Това позволи планът за месец януари т. г. да бъде предсрочно изпълнен — на 24 т. м.

Трябва да се отбележи и това, че часовникарският цех първи от многото цехове на промкомбината — Тутракан изпълни януарския план. Останалите дни до края на месеца ще им донесат преизпълнение с 20 на сто.

Понастоящем партийното, административното, комсомолското и профсъюзното ръководство подготвят мероприятия за достойно изпълнение и преизпълнение на плана и обещанията в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в нашата страна.

Живко ТРУШЕВ

75 ГОДИНИ НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИ СЪЮЗИ

Тържествено събрание в Силистра

В петък вечерта в салона на театъра се състоя тържествено събрание, организирано от Окръжния съвет на Научно-техническите съюзи. То бе посветено на 75-годишнината от създаването на Научно-техническите

съюзи в България. В деловия президиум на тържеството заеха места председателят на Изпълкома на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на Окръжния комитет на Партията инженер Яким Петков, първият секретар на ГК на БКП в Силистра Георги Кардашев, председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Минко Николов, дългогодишни активисти на научно-техническите дружества, рационализатори, общественици.

Събранието беше открито от инженер-химик Атанас Неделчев — първият председател на градската организация на Научно-техническия съюз в Силистра, сега пенсионер. За дългогодишните традиции на нашия народ в областта на техническата мисъл и историята на първите дружества и съюзи на научно-техническата интелигенция у нас говори инженер Яким Петков, секретар на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния съвет на Научно-техническите съюзи. Той подчерта, че първите дружества на техниците, инженерите и архитектите в България се създават през 1893 година. Оттогава до днес представителите на научно-техническата мисъл у нас са извървели славен път. Обединени в своите дружества и организации, научно-техническата интелигенция винаги е била в редиците на прогреса, воювала е през годините на монархо-фашизма за правда и свобода. Днес в България в Научно-техническите съюзи членуват над 140 000 души.

Др. Яким Петков проследи и развитието на движението на техниците и инженерите в нашия окръг. Дружества на техниците в нашия окръг се създават едва след 1940 година. Най-голяма масовизация научно-техническите дружества в окръга получават през години те на социализма. Понастоящем в окръжната организация на Научно-техническите съюзи членуват 2 440 инженери, техници, селскостопански специалисти и научни работници, обединени в 89 дружества. 488 рационализатори и изобретатели — съюзни членове, дават своя принос за ускореното развитие на икономиката на окръга.

От името на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет др. Сава Шиваров приветствува участниците в събранието и им пожела да завоюват нови творчески успехи в чест на 25-годишния юбилей от победата на социалистическата революция у нас. След това др. Шиваров връчи сребърната значка на Централния съвет на Научно-техническите съюзи на инженер Яким Петков и Митьо Тачков, председател на ТПК „Девети септември" — Силистра. С грамоти и значка от Окръжния съвет на Научно-техническите съюзи бяха наградени осем дългогодишни членове и активисти на научно-техническите дружества в града.

Присъствуващите изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на Партията, в която обещаха да постигнат още по-големи победи през юбилейната година на свободата.

Накрая беше изнесена богата литературно-музикална програма.

(СТ)

За достойна среща на големия празник

Големи грижи бяха положени през последните години за развитието на животновъдството в кооперативното стопанство на с. Нова Черна. Тук се отглеждат предимно крави и телета. Постигнатите досега успехи в този отрасъл са известни не само в окръга, но и в страната.

Сега стопанството има 270 крави и 70 телета. През миналата година в кандидат-племенната ферма имаше 120 крави, които се обслужваха от 6 гледачи. До края на годината трябваше да се произведат 400 000 литра мляко, а се получиха 40 000 килограма повече. Най-добри резултати постигнаха доячите Йорданка Делева и Милка Георгиева. Немалко усилия положиха и тримата животновъди от родилното помещение. При годишен план 240 телета, те получиха 260 броя. Освен това на тях им бе поставена задача да получат и 60 000 литра мляко, а те преизведоха с 10 000 литра, повече. Вместо 750 грама средно дневен прираст от телетата, бе достигнат 1 килограм. Гледачите Тодор Андреев, Цвятко Цветков, Хюсеин Хасанов и др. успяха да изпълнят всички показатели за годината, без да допуснат смъртност.

Телетата до 6 месеца, които се отглеждат в стопанството, се обслужват от двама гледачи. Среднодневният прираст тук бе предвиден 800 грама, а животновъдите Радка Николова и Халиме Ибрямова получиха средно по 1 килограм.

Постигнатите резултати помогнаха, щото стопанството като цяло да изпълни предвидените показатели за животновъдството. Трябва да посочим още, че те са плод не само на голямото трудолюбие, но и на постоянните изисквания на специалистите и особено на доброто задоволяване на животните с храна. Грижите за тях бяха ежедневно задължение за главния зоотехник на стопанството М. Маринов и бригадира Фильо Черников.

Общо през миналата година стопанството получи 945 000 литра мляко, а това е с 45 000 повече от предвидено то. През юбилейната година планът е 985 000 литра от 270 крави, а среднодневният прираст при телетата трябва да бъде 800 грама.

За да постигнат тези показатели, всички животновъди и специалисти влагат голямо умение и сръчност за достойна среща на славната годишнина.

Васфи ЕМИНОВ

За нови успехи през юбилейната година

Наскоро на общобригадно събрание кооператорите от село Ножарево отчетоха дейността си за миналата година. В доклада на бригадира Таксин Хамидов се посочва, че въпреки положените усилия, поради голямата суша предвидените показатели по плана не бяха постигнати.

За да могат да бъдат компенсирани част от загубите в бригадата, са били засадени допълнително 120 декара тютюн и засети 1 200 декара царевица втора култура. Благодарение на това е било получено допълнително количество тютюн, 707 тона силаж, а от 650 декара по 280 килограма царевични кочани.

Слабост в доклада бе това, че нищо не се спомена за животновъдството, което процъфтява в бригадата през първата половина на годината и има още добри резултати.

Сред имената на най-добрите кооператори, изпълнили с чест поставените пред тях задачи, са тези на звеноводите Хаккъ Якубов, Ибрям Насуфов, кооператорите Райме Хюсеинова, Айшегюл Юсуфова, Руфад Ахмедов, Мюслюм Садъков, Кямил Ибрямов и много други.

Тази година в селото се изгражда бригада за комплексна обработка на земята. Тя ще води борба за достойно изпълнение на поставените задачи през юбилейната година. За тази цел на нея ще бъдат създадени всички условия. Единодушно бе избран и нов бригаден съвет, а за бригадир бе издигнат младият специалист Хамди Мухсинов.

Ахмед ДЕМИРОВ

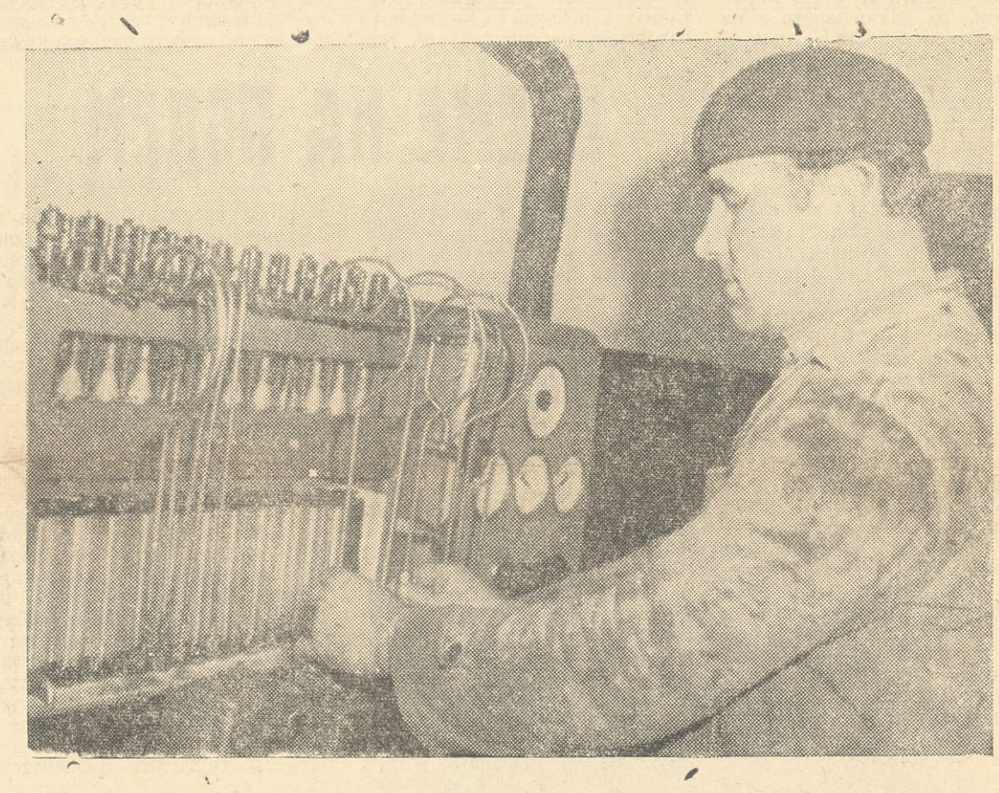
Богато възнаграден труд

Наскоро в бригадата на с. Ножарево станаха известни крайните резултати от миналата стопанска година, а тези дни започна изплащането на трудовото възнаграждение на кооператорите. Приятно е сега на касиера Али Мехмедов да гледа усмихнатите лица на хората.

Много кооператори като Ахмед Алиосманов, Исмаил Османов, Етем Фаризов и други получават по 2 330 лева, а Галиб Юсуфов — 2 754 лева.

Полученото богато възнаграждение от кооператорите в с. Ножарево влива у всекиго нови сили, кара го да бъде още по-упорит в борбата за изпълнение на всички поставени задачи през юбилейната година.

Д. АХМЕДОВ

Отговорна е работата на Неделчо Славов от ТКЗС — Калипетрово. По време на ремонта той регулира нафтовите помпи на двигателите при различните видове машини.

НА СНИМКАТА: Неделчо Славов регулира на стенда нафтова помпа на ДТ—54.

Годишното приключване завърши

Годишното приключване на всички сметки в ТКЗС — Старо село бе добре организирано. Членовете на счетоводния колектив успяха навреме да отразят всичко и да дадат една точна картина за постигнатото от кооператива през изтеклата година.

Неблагоприятните климатични условия попречиха на староселци да изпълнят плана за общата продукция със 189 000 лева. В много отрасли не бе достигната и очакваната чиста продукция. Успехи бележат градинарите, които преизпълниха този план с 21 процента.

Въпреки всичко обаче, стопанството успя сравнително добре да заплати труда на кооператорите. За това помогна значителната икономия на труд и материални разходи, осъществена от различните бригади.

Р. ВАСИЛЕВА

международна информация

Събрание на актива на работническите отряди в Чешке Будейовице

ПРАГА, 27 януари (кор. на БТА) — Както съобщи агенция ЧТК от Чешке Будейовице, Южна Чехия, вчера там се е състояло голямо събрание на актива на работническите отряди от околията. Изразено е било пълно съгласие с писмото, изпратено предния ден до ЦК на ЧКП от актива на работническите отряди от Прага и Пражка област. На актива в Чешке Будейовице е прието и писмо до ЦК на ЧКП, в което се казва: „Настояваме Централният комитет на ЧКП, както и комунистите, заемащи от говорни постове във всички държавни и обществени органи, да осъществяват пълно и последователно приетите решения и законни мерки. Настояваме, особено в областта на средствата за масова информация, да се изпълнят взетите по-рано решения за целенасочено прокарване на държавната политика." Командирите на работническите отряди от околия Чешке Будейовице са решили да запознаят днес трудещите се от заводите с резултатите от своето съвещание и писмото на пражкия актив.

Нежелани гости

ПРАГА, 27 януари (кор. на БТА) — Чехословашките органи взеха нова сериозна мярка срещу нежеланите гости от Запад, които наводниха страната през последните месеци под най-невинни предлози като туристи, търговци и пр., а всъщност се занимават с провокационна и шпионска дейност. Тук бе съобщено, че са експулсирани нови 16 западни журналисти, чието по-нататъшно пребиваване е станало явно нежелателно.

„Съответните чехословашки органи — се казва в официалното съобщение — констатираха, че всички те са дошли в страната под маската на търговци, туристи и научни работници, а събират за своите работодатели предимно данни от политически и военен характер". Понеже по този начин съзнателно са лъгали чехословашките власти, тези „гости" бяха накарани начаса да напуснат страната.

ВЪЛНЕНИЯ И СТАЧКИ В ПАКИСТАН

ЛОНДОН, 27 януари (БТА) — Обстановката в Пакистан отново е напрегната след новите антиправителствени демонстрации в редица градове, органи зирани през вчерашния ден. Както съобщава агенция Ройтер, само през последните три дни при стълкновения с полицията били убити 16 души. Полицията открила огън срещу 4 000 демонстранти в Дака, Източен Пакистан, вчера, които организирали демонстрация въпреки забраната. Трима души били убити и девет — ранени. Войници от редовната армия, които патрулират денонощно по улиците, получили заповед „да стрелят на месо" срещу всеки, който нарушава полицейския час, наложен в Дака от петък насам, когато станаха бурни студентски демонстрации. Според наблюдателите в Карачи, предава агенция Ройтер, вълненията през последните дни в Пакистан са най-сериозните, откакто започна вълната от антиправителствени демонстрации през ноември. На заседание в Лахор комитетът за демократични действия — обединение на всички опозиционни партии в Пакистан, е приел резолюция, в която настоява пред правителството да разреши политическите въпроси с политически средства, без да прибягва до употреба на сила.

Комитетът за демократични действия е отправил днес апел за обща стачка в Карачи и Лахор — двата най-големи града на Западен Пакистан.

Провокациите продължават

РИМ, 27 януари (ТАСС) — Гняв и възмущение предизвикват сред демократичната общественост в Италия провокациите на членове на неофашистката партия „Италианско социално движение". През последните дни хулиганствуващи елементи от това „движение" извършват погроми, палежи и провокационни нападения срещу помещения на представителства на СССР и на други социалистически страни в Италия, срещу секции на Италианската комунистическа партия. Вчера в Милано група хулигани хвърлиха две ръчни гранати в помещение на секция на ИКП. В резултат на експлозиите са причинени значителни повреди на сградата. Демократичната общественост, възмутена от провокациите на хулиганите и от бездействието на италианската полиция, настоява да се вземат незабавни мерки за пресичане на фашистките провокации и за забраняване на „Италианското социално движение". (БТА)

КРАТКИ ВЕСТИ

ЛОНДОН, 27 януари (ТАСС) — Пред сградата на испанското посолство в Лондон се състоя протестна демонстрация на следващите в Англия испански студенти. Демонстрантите издигаха антифашистки лозунги и настояваха да се отмени въведеното от франкистките власти извънредно положение в страната. Станаха стълкновения на студентите с полицията, която арестува няколко демонстранти. (БТА)

НЮ ЙОРК, 27 януари (ТАСС) — Религиозната служба в католическата църква в Кливлънд (щата Охайо) се превърнала вчера в протестен митинг против войната във Виетнам. Свещениците Р. Бегин и Б. Майер осъдили американската агресия във Виетнам и поискали да се прекратят кръвопролитията на виетнамска земя. В църквата нахлули полицаи, които арестували свещениците и други участници в антивоенната демонстрация.

(БТА)

Грижи и за личното стопанство

С всяка изминала година общественото животновъдство в кооперативното стопанство на с. Калипетрово укрепва. Заедно с него бележи успех и животновъдството от личните стопанства. Заслуга за това има, освен другите ръководни органи, и общинският комитет на Отечествения фронт.

В личните стопанства на кооператорите те виждат един допълнителен резерв на селскостопанска продукция и източник за по-пълното задоволяване на чуждите на трудещите се. През миналата година в личните стопанства от района на общината имаше 18 000 птици, 4 600 овце, над 800 прасета и съвсем малко крави.

От данните в началото на тази година се вижда, че докато броят на другите животни се запазва, то броят на кравите не расте. Съществува вредната тенденция те да бъдат унищожени. Този факт трябва да накара ръководствата от района на общината да помислят и потърсят изход от това положение.

За укрепване на личното животновъдство през миналата година кооперативното стопанство направи немалко. На стопаните бяха продадени прасенца, агнета, овце и други животни. Провеждат се редовно и мероприятия за опазване здравето на животните. В неограничено количество бе отпуснат и груб фураж.

Макар че досегашните грижи и резултати са неоспорим факт, необходимо е в бъдеще да се създадат още по-добри условия за укрепването на личните стопанства и получаването на още повече допълнителна продукция.

Иван ГАДЖЕВ

РАЗНОСТРАННА СЪВМЕСТНА ДЕЙНОСТ

В светлината на решението на бюрата на Националния съвет на Отечествения фронт и Централния комитет на ДКМС за подобряването на по-нататъшната съвместна работа на двете организации преди някол ко дни бюрата на Окръжния ко митет на Отечествения фронт и на Окръжния комитет на ДКМС в Силистра на заседание приеха мероприя тия, които ще се отразят благо творно на разширяването и за дълбочаването на съвместната им дейност в редица направле ния. Осъществяването им на практика ще допринесе за по литическото и организационно то укрепване на двете окръж ни организации, ще увеличи делата и инициативите им в чест на четвъртвековния юби лей на свободата.

Значително внимание е обър нато на класово-партийното, военно-патриотичното и интер националното възпитание на на селението и младежта. Във връзка с това участието на комсомолците във викторините на Отечествения фронт „Позна ваш ли Родината и родния край?“ трябва да се масовизи ра още повече. Отделено е мяс то на инициативата в чест на 25-годишния юбилей, 1800-го дишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и 1 300-годишнината от създаването на българската държава, за организирането на поход по стъпките на 31 Силистренски полк ,който да завърши с тематична конференция по всички общини за приноса на полка в разгромява нето на хитлеристките пълчи ща.

Не по малко интересни са начинанията по военно-патриотичното възпитание, организи рането на военизирани походи с донаборниците, което ще се отрази благоприятно на предка зарменатa им подготовка. По ходите до лобните места на загиналите в борбата против фа шизма и капитализма ще се превърнат в една все повече масовизираща се традиция, ис торическото минало, героиката на революционните борби на нашия народ, добруджанско то революционно движение за национално и социално осво бождение ще станат достояние на всички членове на Отечест вения фронт и ДКМС. Грижите за опазването и поддържа нето на паметниците, лобните места и паметните плочи, свър зани с нашето героично минало, ще се подемат от различните комсомолски дружества, пионе рски отряди и отечественофрон товски организации.

Определено внимание се отделя и на съвместната рабо та на двете организации в бор бата против антиобщественит е прояви. Включването на пове че младежи в комисиите за борба с противообществените прояви на непълнолетните и малолетните, в комисиите за народен контрол, в съставите на другарските съдилища, ще се отрази благоприятно на тях ното ограничаване. Съгласуването на сътрудничеството меж ду двете организации в осъще ствяването на по-близък и ефи касен контрол върху дейността на предприятията, учреждения та и организациите, които работят по комунално-битовите, благоустройствените, търго вските и културните въпроси, също би повлияло добре в от страняването на редица слабо сти.

Доброволният труд не тряб ва да остане дело само на оте чественофронтовските организации. Включването на младе жите в трудовите дни за озеленяването, хигиенизирането и благоустрояването на селища та, кварталите е нещо естестве но и сега в чест на славния юбилей бригадирските дела трябва да се насочат в тази насока. Построяването на дет ски площадки и спортни игри ща се подема от младежите и отечественофронтовците.

Разширяването на многост ранната дейност на двете орга низации в политическата и въз питателната работа, в актив изирането на участието на труде щите се в социалистическото строителство ще даде благотво рни резултати в укрепването на единството на народа и младежта около политиката на Българската комунистическа партия.

Н. РОМАНОВ

СТАНЧО САРОВ

ТОЙ беше пламенен борец против фашизма и капитализ ма. Роден е на 28 септември 1903 година в село Калипетро во. Произхожда от средно зе меделско семейство. В родното си село завършва трети клас. През 1913 година румънците идват в Добруджа и закриват българските училища, а така също и калипетровското. Любо знателният юноша научава, че в село Брадвари училището още не е закрито, и отива там да продължи образованието си.

Заедно с други свои другари през учебната 1915-1916 годи на се учи в Свищов. В 1916 година румънските власти от карват жителите на Калипетро во редно с други добруджанци в Молдова. Станчо Саров е при нуден да отиде в Молдова, тъй като е вече глава на семей ството. Баща му е убит в на чалото на Първата световна война.

По време на двугодишното пребиваване в Молдова румънските жандарми го използ ват да им пише документи, макар че още не е овладял до бре румънския език. Връзките му с румънските жандарми му помагат да издействува освобо ждаването от работа на чоки те децата от 8 до 12-годишна възраст. Това е голям успех за българското население, тъй като там децата са били и унижавани. През 1918 г. семей ството на Станчо Саров се завръща в Калипетрово, но завар ва всичко унищожено. Младият момък не вижда бъдещето си в земеделието — няма доби тък, няма инвентар. Нивите били запустели. Решава да учи. Завършва средно образо вание във Видин през 1925 го дина.

Още в ученическите си годи ни чете нелегална литература. През 1925 година е войник. Но не след дълго време е осво боден от казармата, понеже е глава на семейството. В 1926-1927 година е служител в цен тралната поща в Букурещ. По това време тук има десетина студенти и служители от него вото родно село, които състав ят така наречения „Калипет ровски гарнизон“. Тук той ста ва член на Партията. Запозна ва се с партийния функционер Дачо Войков, който го свързва с партийната организация. По ставена му е задача да отгова ря за гарнизона в Букурещ. В 1927 година заминава да следва висшето пощенско учили ще в гр. Темишоара, което за вършва през 1929 г. Отново постъпва на работа в цен тралната поща в Букурещ.

По указание на Димитър Дончев — Доктора и Дачо Вой ков Станчо Саров живее сам в квартирата си в Букурещ, за да може да подслонява нелега лни в нея. Там той получава важни телеграми и писма от Коминтерна. Веднъж приема една телеграма от Германия за Коминтерна. Предава я на нелегален от Кишинев, който не можал да я унищожи. Зато ва полицията го арестува на 20 юли 1930 г. и го откарва в Кишинев. През месец декем ври същата година е осъден на пет години строг тъмничен затвор. Пет месеца близките му го търсят, но не могат да го открият. Полицията крие. В затвора Станчо Саров орга низира 24-дневна стачка. Вина ги се е държал като истински комунист. Когато неговите оли зки откриват дирите му, той е в затвора в Галац. При посе щение те го заварват окован във вериги. След дълги молби пред директора на затвора и прокурора го освобождават от веригите, но го поставят в же лязна клетка, от която той во ди разговор с майка си и брат си.

При изтърпяването на пет годишната присъда той преки рва в затворите в Кишинев, Килава, Вакърещ, Дофтана и Аюд. През септември 1934 г. е освободен и се връща в Ка липетрово. Поставен е под до машен арест. По цели нощи хо ди из селото и организира пар тийната организация. Свиква събрания. Проявява се като блестящ агитатор и организа тор. Разяснява политическото положение, организира комуни стите на борба с фашизма. В един разговор с румънския учител Никола Димитру за „конверсиунята“ на крал Ка рол Станчо заявил, че инициа тор за нея е самият Карол. Това „обидило“ румънския учи тел и той съобщава в общината. Отново последват арести. Две денонощия е измъчван и бит, но нищо не издава. Жан дармите показват на близките му пълна шепа коси от главата му. Отново го изпращат в затвора. Този път прекарва 9 месеца в затвора в Си листра. Пуснат е на свобода с гаранция. Но това не пречи да продължава да агитира съселяните си и да се среща с членовете на партийно то ръководство в Силистра.

По време на провала в Сре бърна той не се връща в къщи, а живее при близките си. За почват арести и в Калипетро во. Става нелегален от месец март 1936 до април 1937 годи на. Полицията постоянно т търси. Напразни остават опит те й да изтръгне от брат ми къде се намира. Станчо Саро вече живее в гр. Констанц където е секретар на облас ния комитет на Партията. За едно с него работи и Стойн Георгиев, бивш първи секрета на ОК на Партията в Толб хин, сега пенсионер. През 193 година стават разкрития Станчо Саров е изправен отв во пред съда. Осъждат го на три години и прекарва затворите в Дофтана, Галац Сиону, Клуж и Жилав В затвора е до месец януар 1940 година. След освобождеването му се завръща в Ка липетрово. Същата година е на значен като учител в сел Окорш. Вследствие на голем те мъчения, на които е б подлаган от румънската пол ция, той заболява от тумор главата. Направена му е опе рация, която излиза неуспе на и на 19 ноември 1941 г дина Станчо Саров почива Престава да тупти едно сърце всецяло предано на борбите н добруджанци против румънс то робство и фашизма.

В навечерието на 25-годи ния юбилей на свободата в К липертово ще бъде издигна паметна плоча в негова чест.

Но достатъчно ли е това Не, разбира се! Години наре село Калипетрово носеше не вото име, но после бе промен но. От 1949 до 1959 годин кооперативното стопанство бе ше наречено на неговото им До лятото на 1967 година фу болният отбор в селото същ беше наречен „Станчо Саров а сега „Г. С. Раковски“. Тез три факта показват, че е врем обществеността в Калипетров отново да помисли за увеков чаването на заслугите на Станч Саров. Не казваме, че е гре но кооперативното стопанств да се нарича Ленин. Но защ името на Станчо Саров ще стои в забвение? Обществено ста в Калипетрово сега е дълг към делото и паметта н този заслужил деец на Парти та и на революционното движ ние в Добруджа.

Иван ГАДЖЕВ
Руси БАЛУШЕВ

Познавате ли миналото

ВРЕМЕ НА ПОДЕМ

СКОРО училищният звънец ще разполови учебната година на техникумите и професионал но-техническите училища. Все ки курс, всяко комсомолско дружество и педагогически колектив ще потърсят измере нията на труда си. Защото ако човек за себе си не определя срочни моменти за отчет и рав носметка на извършеното и из живяното, в живота на колек тивите това е регламентирано и е необходимо.

В средното професионално-техническо училище по маши ностроене „Димитър Ганев“ — Силистра цялата учебно-възпи тателна работа през първия учебен срок премина под знака на усилията да се осъществи единодействие между педаго гическото и комсомолското ръ ководство. Това се диктуваше както от редицата документи, според които учебно-възпитател ната работа в училищата тряб ва да се постави на нови рел си, така и от порасналите из исквания към ученическите комсомолски организации след XI конгрес на ДКМС.

Плановостта и системната от четност на педагогическия ко лектив в училището се отра зи и върху дейността на уче ническите комсомолски друже ства. Всеки първи ден на сед мицата ученическият комитет на Комсомола се събира да об съди предстоящите задачи за седмицата. Винаги присъствува и секретарят на учителското комсомолско дружество. Често се намесва с полезни предло жения и преподавателката Михна Георгиева, секретар на партийната организация. В за седанията на педагогическия съвет пък участие взема и сек ретарят на ученическия коми тет на Комсомола.

В широкия кръг от инициativи, които се осъществиха през първия учебен срок, цен трално място заемаше тема тичната ревизия „Културното поведение на учащата се мла деж“. Тя се провежда на принципа на теоретичните кон ференции и резултатите от нея трябваше да се изразят в по добряване на дисциплината и на ученическата етика и естетика в училище, а също така и извън него — в общест вото. Да не говорим как това се отразява на успеха по тео ретичните дисциплини и прак тическото усвояване на специ алностите — на всички е из вестна максимата за тясната за висимост между успех и дис циплина.

В дружествата се проведоха беседи по различни въпроси, засягащи цялостното поведе ние на новия човек. Ето някои от тях: „Външният вид“, „Как да се държим на улицата“, „Гостите и аз“ „Честност и искреност в отношенията меж ду хората“, „Обществената соб ственост — наше богатство“, „Култура на писането и реч та“. По някои от тях се прове доха разговори и в часовете на курсовия ръководител. При еха се и различни почини, за изпълнението на които следят всички и най-вече „Контролни ят пост“. Сега се обръща вни мание и на движението по коридорите, и дори на начина на общуване през междуча сията. Посетиха се и няколко филма с подходящо съдържа ние. За средата на февруари е насрочена общоучилищната кон ференция, но тя няма да поста ви край на по-нататъшния стре меж да се усвоят нормите на културното поведение. Досе гашните резултати личат преди всичко от чувствително сни жения брой на учениците с намалено поведение и на но сителите на слаби оценки.

Подем настъпи и в работа та на различните кръжоци, повечето ръководени от мла ди учители. „Конструкторско то бюро“ под ръководството на Здравко Стоянов сега изра ботва една машина, но тя ще се пази в тайна до 24 май. В часовете по практика се набира онази скорост, която ще разреши изпълнението на учи лищния производствен план. Преди всичко се следи обаче за качеството на детайлите. Комсомолците добре знаят це ната на трудовите производст вени успехи. Тя не се изразя ва само в личното възнагражде ние, а и в онази материал на база, с която разполагат училището и комсомолската ор ганизация. Скоро се закупиха духови инструменти за един оркестър . Вече ще се осъщест ви и другото желание на уче ниците — да се създаде естра ден оркестър. На танцовия със тав бе закупена носия. С под ходящо облекло е снабдена и групата, която ще ходи на зи мен лагер.

В подготовката за Шестия републикански преглед на учи лищата училищният двор се преобрази. Под ръководст вото на преподавателя по физ култура Николай Здравков се оформиха спортните площад ки. Учебните кабинети бяха снабдени с повечето от необхо димите уреди.

Нов подтик за висока успева емост и ползотворна дейност в комсомолската организация да ват и двете големи годишнини, които Силистра ще празнува — юбилея на свободата и 1 800-годишнината от обявя ването на града за самостоя телен. Изучава се миналото на града, опознава се неговото на стояще, прониква се в бъдеще то му. В политическите кръжо ци се разглежда животът на две велики личности — Ленин и Георги Димитров. За юбилея на свободата най-ценния дар ще бъде обаче цялостният по дем в училището, започнал през първия срок.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Възпитанието — в дух на патриотизъм

Напоследък в цялостната учебно-възпитателна рабо та в училищата особено ударение се поставя на въпроса за патриотичното възпитание на подрастващото поколе ние. За важността на тази задача може да се съди и от факта, че тя е залегнала в основата на много доку менти — правителствени, на Министерството на народ ната просвета, на ЦК на ДКМС и други. В унисон с тези изисквания е и възпитателната работа в народното основно училище в село Коларово.

Спираме се на това училище, защото у учителите съще ствува един голям стремеж да възпитават учениците в дух на патриотизъм и да дават класово-партиен харак тер на обучението. Към това бе насочена работата на педагогическия колектив през първия учебен срок.

За патриотичното възпитание на учениците допри насяха часовете на класния ръководител, съвместната работа на дружинните ръководители и пионерите; в така ва насока се извършваше и преподаването на материа ла по хуманитарните дисциплини български език, исто рия, география. С цел да се запознае по-добре с някои специфични изисквания при преподаването, учителският колектив проведе производствено съвещание на тема: „Развиване на чувство за обществен дълг и патриоти зъм в обучението на подрастващите“. В плановете на курсовите ръководители са предвидени беседите: „Позна вате ли миналото на Силистренския край?“, „Патриоти змът в наши дни“, „Пътешествие в бъдещето на Роди ната“. Предвижда се още да се запознаят учениците с живота на видни наши общественици, с подвига на доб руджанските революционери, системно да се провеждат срещи с участници в Отечествената война.

Желанието и амбицията, с които работи учител ският колектив в село Коларово, обещават добри резул тати във възпитанието на подр астващото поколение.

Р. ШИМАБЕЕВ

Демонстрации на американските студенти в Сан Франциско (САЩ). На протестите срещу бруталната намеса на щатските власти и полицията във вътрешните работи на колежа властите отговарят с нови репресии.

НА СНИМКАТА: Въоръжен полицай е готов да стреля срещу студенти, които искат да влязат в колежа.

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски

19

— Да се снеме постът пред дома на Гражина и да се наре ди на наблюдаващия да се от прави към дома на инженера. Да се поставят там за всеки случай две коли.

След минута постъпи ново съобщение. Брунер, в общество то на две безупречно облечени дами, които бяха известни ка то особи, водещи лекомислен живот, се развличал в бара на „Гранд-хотел“.

Докторът заповяда да се от правят там двама сътрудници.

Едва в девет часа сутринта Ковалик с торбички под очите от недоспиване съобщи на доктора, че Брунер след прека раната у една от неговите спъ тнички нощ се бе върнал в стаята си в хотела.

Следващото съобщение гла сеше, че Гражина е пристъпи ла към работа в склада на улица Волчанска, а инженерът както обикновено точно в се дем и половина се появил в проектантското бюро на своя институт. Докторът заповяда обаче да не се прекъсват наб люденията.

Към единадесет на Гражина позвъни нейният вчерашен пок лонник Завадски, съобщавай ки й, че решил да побърза със заминаването в Закопане и че не вижда за себе си по-приятна спътница от нея. Той предло жи да се срещнат в един часа през деня, но не в шумния „Гранд“, а в малък бар на ули ца Костюшко. Гражина се съ гласи с това предложение, след което веднага телефонира на инженера. Техният разговор беше записан на магнетофон на лента.

— Привет, Чарек, аз съм.

— Е и какво? Говори по бързо, знаеш, че не обичам телефонните разговори по вре ме на работа.

— Онзи тип, с който се познах вчера, предлага да зами на с него в Закопане.

— В Закопане? Това е мно го хубаво. Замини.

— Уговорих се за среща с него в един часа.

В слушалката се чуха крат ки сигнали, инженерът не признаваше твърде дългите разго вори по телефона.

За срещата на Гражина със Завадски следеше Ковалик лич но. Вероятно журналистът бе пламнал сериозно от симпатии към девойката, защото рисува ше пред нея примамливи кар тини на съвместната почивка, а Гражина за приличие се прес труваше, че се съмнява. Най-сетне те се споразумяха да за минат след три дни.

В това време сержант Муха не без гордост звънеше от „Гранд-хотел“, съобщавайки, че Брунер явно смята да използу ва купения вчера билет и се готви за път, като съобщил обаче на портиера, че ще се върне след два дни.

Доктор Лах реши заедно с немеца да тръгнат две сътруд нички.

Скоро след това Брунер зае място в електровлака за Вроц лав. Веднага след него в също то купе седна млада, елегант на и красива блондинка, а в съседното купе се настани ми ловидна брюнетка със смешни ямички на бузите и брадичка та.

Почти в същото време елек тровлакът за Варшава отнася ше дълга фигура с ръждиво-червена шапка, защото постъ пи съобщение, че известният хирург доктор Коницки заявил в милицията, че именно той оказал помощ на търсения убиец.

Пациентът, както се видя от доклада на хирурга, се до влякъл с мъка на втория етаж в кабинета на доктора. Той по молил, вземайки под внимание ужасното състояние на сърце то на своята жена, да не го из пращат в болница.

Като видя портрета на Гур ски, доктор Коницки без труд позна в него своя пациент, кой то се представил като Ричард Крол, техник-строител, живущ в Пястове, край Варшава.

При проверката се оказа, че в Пястове действително живее техник-строителят Ричард Крол, от когото преди две го дини бил откраднат портфей лът с документи.

Този ден по телевизията още веднъж показаха портрета на убиеца с добавъчна информа ция, че той може да използува паспорт на името на Ричард Крол.

На следващата сутрин също то съобщение поместиха всич ки вестници и още в ранно ут ро пристигна телеграма от ту ристическата база в планините близо до Закопане, че човек с паспорта на Ричард Крол жи вял там цяла седмица. Наисти на кракът му бил в гипс, но се движел доста свободно. Замина нал в неизвестно направление.

Милицията изясни, че търсе ният заминал с влака за Кра ков.

Обаче търсенията в Краков не дадоха никакъв резултат.

Започнаха да постъпват съ общения за Брунер. Той завър зал запознанство със своята спътница във влака и се уговорил за среща. Пристигайки във Вроцлав, веднага заминал за една от местните фабрики за кожена галантерия. Обърна внимание върху себе си фак тът, че той не седнал в първо то, стоящо на спирката такси, а едва в осмото, като преди то ва внимателно се вгледал в но мера на колата. Таксито, в ко ето седнал, имало номер 69. Шофьор и собственик на кола та бил Петър Милер, петдесет годишен механик, които преди три години напуснал работата си в завода. Тогава това преди звикало голямо учудване сред неговите познати, тъй ка то смятали Милер за специа лист и той печелел добре. До кументите говореха, че механи кът се е родил във Волина, а във Вроцлав се заселил, като се върнал от принудителна ра бота в Германия.

Запознавайки се с тези до несения, доктор Лах още вед нъж провери телеграмата, кое то Брунер получи именно от Вроцлав в деня на своето при стигане в Лодз. В нея ставаше дума за машина ПН—69.

— Да се вземе Милер под особен надзор — разпореди се Лах, — а ние — оборна се той към Ковалик и Люлич — ще заминем да си починем в Закопане. Заслужихме си по чивката, нали? Заминаваме ут ре със същия влак, с който ще пътуват пани Мас и нейни ят поклонник. Моля ви да си сложите нещата, необходими за истинска почивка в бисера на Татрите. И така, довиждане в Закопане.

ГЛАВА СЕДМА

Доктор Лах не обичаше пъ туванията. Той предпочиташе винаги тишината на своя го лям, мрачен кабинет с прозо ци, закрити с тежки плюшени пердета, и килим, за глушаващ стъпките. Обаче ко гато излезе от хотела и се оз ва на улицата, промени мнени ето си. Беше му приятно да върви по залятата от потоц слънце улица, когато под кр ката му скърцаше сухият сня а над главата се простираш ясната синева на небето. Док торът вдъхна студения плани ски въздух и почувствува лек опиянение. За някакъв си мо мент дори забрави за какво бе пристигнал тук и му се стори че е един от числото на без грижно шляещите се курорти сти.

Внезапно Лах чу позна глас.

— Добър ден, пан докторе вие какво, не познавате ли ст рите си познати?

Пред него стоеше висок слаб блондин в спортен костюм

— Ах, добър ден! — усми на се Лах. — Разбира се, поз навам ви. Как да не си спом ням грижите, които ми достав хте преди една година. Хо-хо вие още не знаете всичко, до края на живота си няма да за бравя репортажа ви за нощни живот на чуждестранните тур сти. Едва не ми изплашихте птичката, за която ходех на лов много години.

(Следва)

Строителите не отстъпват пред суровата зима

Както всяка работа, извършена под открито небе, така и строителството през студените зимни дни е затруднено. Замъзват не само ръцете на хората, които са принудени поради естеството на работата да работят при сурови климатични условия, но и материалите, с които се работи. Ето защо ръководството на строителния район предвиди извършването на работи през най-студените зимни дни или в закрити помещения — мозайкаджийски работи, вътрешна мазилка при остъклени прозорци, вътрешна зидария или пък изкопни работи и вътрешна или външна канализация и т. н. Естествено суровата зима много ограничи строителните работи, но тези, които могат да се вършат без загуба за качеството, се извършват.

Подготовка за работа при зимни условия бе извършена почти на всички строителни обекти, но януарските студове надхвърлиха нашите очаквания и се наложи често прегрупиране на много бригади, за да се осигури работа на онези обекти, където е възможно това. Сега се водят довършителни работи по някои пускови обекти. Където има възможност — се извършване на вътрешна мозайка, вътрешна мазилка при закрити помещения — тези строителни работи се извършват успешно.

Упорити и неуморни са строителите с бригадир Атанас Аджемов, Гено Трендафилов, Михал Жеков, Никола Златев, Али Мюстежебов, Петър Илиев и други, които въпреки големите студове, не спират работа — извършват подови настилки, вътрешна зидария, направа на кофражи и пр. Други пък бригади, като тези с отговорници Иван Липков, Еньо Добрев, Ангел Тетрадов, Никола Георгиев и други, временно оставиха мистриите и се заеха с изкопни работи по вътрешната и външна канализация на постройките. Мазаческите бригади с бригадири Иван Станков, Иван Дечев и Неделчо Борисов непрестанно работят по своя профил — извършват вътрешна мазилка на постройките.

Не понижават темпа и качеството на своята работа мозайкаджиите на Енчо Недев, Айтън Хасанов и Кирил Стоянов. Упорито работят бояджийските звена на Атанас Енев, Митко Недков и други.

За осигуряването на строителни материали по обектите големи усилия полагат шофьорите с ръководител Никола Белев. Трудни и заледени са пътищата през тези сурови януарски дни, но те редовно доставят разтвор, тухли, мозайка, дървен материал и пр. Строително-монтажните работи не спират.

Генчо ДИМИТРОВ

За по-съвършен механизъм при определяне данък общ доход на кооперативните стопанства

Един от въпросите, които поставиха Юлският пленум на ЦК на БКП, е да се повишава все повече ролята на финансово-кредитната система като част от новата система на ръководство на народното стопанство. Пред Министерството на финансите и неговите органи в окръзите се поставя задачата: „То да има не само или предимно фискални и преразпределителни функции, а да се засили неговата роля за повишаване ефективността на икономиката за разкриване и мобилизиране на финансовите източници за развитието на страната".

Тази задача означаваше, че данъците имат да играят две основни функции — първо — фискална, второ — социално-икономическа. Втората функция се засили с въвеждането на новата система на ръководство на народното стопанство. По-конкретно тази втора функция — данъците в областта на селското стопанство, се състои в това, че те трябва да съдействуват за поставяне при еднакви икономически условия отделните кооперативни стопанства. В това отношение особена роля играе данък общ доход, защото чрез него се преразпределя от 10-12 на сто от чистия доход на кооперативните стопанства за централизирани фондове на държавата. Неговото правилно разпределение е свързано с диференциалните доходи в отделните кооперативни стопанства и с тяхното правилно преразпределение между стопанствата и държавата. Като се има предвид, че с това разпределение може да се засилва материалната заинтересованост на ТКЗС; може да служи като фактор за осигуряване на равни икономически условия в кооперативните стопанства; може да съдействува за извършване на по-бърза специализация и концентрация на селскостопанското производство като главна задача, поставена от Ноемврийския пленум във връзка с въвеждането на промишления начин на производство в селското стопанство и т. н.

Научно обоснованото определяне на данък общ доход се налага от това, че е необходимо всички нормално работещи стопанства да имат възможност сами да осигурят необходимите натрупвания за по-нататъшното разширено възпроизводство, от една страна, и от друга страна — да могат да обезпечат за равен труд равно възнаграждение на всички кооператори.

Изхождайки от тези принципни положения, следва да се оцени досегашният механизъм на разпределението на данък общ доход по кооперативни стопанства и доколко този механизъм отговаря на поставените социално-икономически изисквания и може ли този механизъм да се усъвършенствува и точно как да стане това.

По действуващата инструкция на Министерството на финансите данъкът общ доход се диференцира по кооперативни стопанства на основата на следните три икономически показатели: чиста продукция на един декар; доход на един трудоспособен кооператор; заплащане на един човекоден. И трите показатели отразяват преди всичко доходите за разпределение (с изключение на чистата продукция, в която освен фонда за трудовото възнаграждение участвува и чистият доход). С това предимно се дава насока на данъка към облагане на дохода и обезпечаване приходите в бюджета на държавата. Недостатъчна е обаче ролята на данъка като социално-икономически фактор, защото не се обвързва със своята естествена база — чистия доход. Получава се до известна степен облагодетелстване на икономически силните ТКЗС (със съотношение на фонд трудово възнаграждение към чистия доход 55:45 в сравнение с по-слабите в икономическо отношение ТКЗС — например със съотношение на фонд трудово възнаграждение към чистия доход 65:35), защото базата за определяне размера на данъка е размерът на фонд трудово възнаграждение. При това преразпределението на чистия доход за централизираните фондове и за вътрешно кооперативните фондове може да стане така, че едни ТКЗС да имат само просто възпроизводство или възпроизводство с незначителен прираст, докато други могат да достигат значително разширено възпроизводство. С това стопанствата не се поставят при еднакви икономически условия и въпреки субективното желание чрез данъка да се разширят „доходите за разпределение", фактически принципът се нарушава. Според тези три показателя, допълнени с показателя доход на глава от населението (той е непълен, защото не обхваща всички доходи на глава от населението), стопанствата в нашия окръг са разпределени в 6 групи с данък общ доход в размер от 6 до 9 на сто. Интересно е да се отбележи, че диференцирането на данъка между горните групи (силни в икономическо отношение стопанства) е с 0.4 на сто, докато в сферата на по-слабите в икономическо отношение стопанства тази диференциация възлиза над 1 на сто. А би следвало да бъде точно обратното.

Икономически по-обосновано би се определил размерът на данък общ доход по кооперативни стопанства, ако се диференцира не само чрез фонд трудово възнаграждение, но и съобразно размера на чистия доход. В този случай за основни показатели биха могли да се използуват рентабилността на отделните кооперативни стопанства, изразяваща отношението на чистия доход към производствените разходи в процент, размерът на чистия доход, който се пада на един декар обработваема земя, и възнаграждението на един работоспособен кооператор. Тези показатели, разработени за последните три отчетни години (по методиката на Министерството на финансите) и определящи мястото на отделните кооперативни стопанства, дават ново групиране на кооперативните стопанства, което е икономически по-обосновано. Ето някои примери в това отношение. Според приложения механизъм на Министерството на финансите—ТКЗС с. Смилец е определено във II група, наравно с ТКЗС в с. Секулово, Главиница и други, а то има едва 6,4 на сто по-висока рентабилност от тази за всички кооперативни стопанства в окръга и заема 20 място. На един декар през последните три години то е получило 13,8 лв. чист доход, при 15,0 лева средно за окръга, или също заема 20 място при класирането. По дохода на един трудоспособен това ТКЗС заема 16 място. Защо тогава ТКЗС — Смилец е във втора група, а в същото време ТКЗС — с. Сокол например е в V група със 7,1 на сто, докато ТКЗС —Смилец е с 8,6 на сто данък общ доход. Известно е, че по терени, почвено-климатически условия — качеството на земята, концентрация на животновъдството и др., ТКЗС—с. Смилец е в по-лошо положение от ТКЗС—с. Сокол. С разглеждания нов механизъм става разместване и на други кооперативни стопанства — като ТКЗС —с. Срацимир от IV група се определя в VI група, ТКЗС — с. Голеш от IV група също в VI група (едва с 10 лева чист доход на 1 декар — най-ниския показател от всички кооперативни стопанства), ТКЗС—с. Окорш—VI група се определя в IV група и т. н. Разместване на стопанствата не се получава само в I група. За това групиране на стопанствата не са виновни отделни специалисти, работещи по този въпрос, тъй като те са приложили съществуващата законна методика.

С настоящето не доказваме, че сега е необходимо на едни стопанства да се намали, а на други да се завиши данък общ доход, защото това може да извърши само Министерският съвет, след като данъкът е утвърден от ИК на ОНС. Искаме само да изтъкнем нуждата от намиране на подходящ научно и икономически обоснован механизъм за определяне размера на данък общ доход на кооперативните стопанства, за да могат последните да се поставят при сравнително еднакви икономически условия, както са и изискванията на новата система на ръководство на народното стопанство. Този механизъм може да се обсъди и от други специалисти и да се има предвид от специалистите на ОНС, управление „Земеделие" и отдел „Финанси" при разработване на размера на данък общ доход по кооперативните стопанства.

Йордан ПЕТРОВ

Земята се отплаща

Напрегнати са тези дни за служителите от ТКЗС — Алфатар. В книгите се нанасят последните данни. Правят се последните изчисления. И една добра усмивка пробягва по лицата на угрижените хора, когато стане ясно след сравнението с предидущата година, че възнаграждението на кооператорите от едно звено или бригада не е намаляло значително.

Ето например звеноводът Иван Славов. Разликата в парите, които той получава за труда си през двете години, е едва 60 лева.

— Щом работиш добре, щом си всеки ден на полето, не може да не постигнеш и добри резултати.

Мажорното настроение на звеновода е оправдано. Защото не само неговото, но и възнаграждението на 25-те човека, които той ръководи, е почти същото, както в миналите години. И как иначе, когато и Целка Гагова, и Мита Гавазова, и всичките им останали другарки се отзоваваха винаги, когато трябваше да се отиде на полето. Затова успяха навреме да окопаят двукратно оба. Да спасят крехките стебълца на крумното цвекло от плевелите, да разсадят и прихванат навреме тютюна. А после започна елпезирането му. Ценкуваха елпезираните листа и продадоха на държавата доброкачествена продукция. Дене ходеха на полето, а вечер се събираха в дома на Иван Петров и до 11 часа работеха край тютюневите купчинки.

Упоритият труд на хората от звеното на Славов им донесе успехи. Те се наредиха на първо място по производство на трудодень в бригадата, като избягнаха дъждовете и превозиха в кооперативния хамбар здраво и чисто зърно. Пак те получиха близо по 5 тона крумно цвекло от декар.

— Трудиш ли се както трябва, земята не може да не ти се отплати. От малък съм израснал сред полето. Откакто съм в стопанството, пак по бловете ходя и се научих да разбирам земята. Та тя самата ти подсказва кога да сееш, кога да копаеш, кога с тор да я подхраниш. Умееш ли да вършиш всичко с време, лоша година за теб няма да има. Е, то се знае, че ако имахме и валежи, когато бе необходимо през май налата пролет, реколтата щеше да бъде много по-богата...

— И все пак — продължи звеноводът — моите хора са доволни. Нали ще им се заплати изцяло заработеното!

От всички най-доволен, разбира се, е звеноводът. И не затова, че ще получи малко по-голямо възнаграждение от другарите си. Радостта на Славов е естествена, защото не може да си безучастен тогава, кога то виждаш резултатите от своя труд, от умението си да ръководиш, да сплотяваш хората. А тази черта е характерна за дългогодишния звеновод. С лекота, с някаква вродена наклонност, той успява да обеди нява и най-трудните звена. За разява с веселостта и закачливостта си всички. И работата спори. Не тежи. Не омръзва.

...За трудолюбивите хора от звеното на Иван Славов 1968 година е като всяка друга и те ще получат почти толкова възнаграждение, колкото в края на всеки изминал януари.

М. ТРИФОНОВА

Да съхраним повече естествен лед за през лятото

Природата ни сервира студа и горещината в изобилие, без да се съобразява винаги с нашите потребности. И затова човекът е принуден от лятото да мисли за зимата, а от зимата — за лятото. Защо сега да не съхраним достатъчно естествен лед?

Ледозапасяването тази зима в много търговски организации и предприятия започна още от първите снеговалежи и заледяването на язовирите. Отдел „Търговия и изкупуване" към Окръжния народен съвет на време постави задачата пред изпълнителните комитети на общинските народни съвети да проконтролират подготовката на търговските организации и предприятия как изпълняват тази важна задача.

Потребителните кооперации, ТКЗС и ДЗС, ДСП „Млекопреработване" и по-рано са изпълнявали такива задачи. През миналата година бе общо съхранен естествен лед в окръга 15 000 тона. Сега пред тези организации е поставена задача да бъде съхранен 21 хиляди тона лед.

За изминалото време от студените декемврийски и януарски дни много от организациите и предприятията се отнесоха с чувство на отговорност към това важно мероприятие. Така например ръководството на ГТП „Здрава храна" — Силистра още от първите дни на замръзване водната повърхност на язовирите създаде добра организация за ледозапасяване. Само за няколко дни бе осигурено предвиденото количество естествен лед — 1 200 тона. Така постъпиха и ръководството на Наркооп в Дулово, съхранило 850 тона лед, и потребителните кооперации в селата Зафирово, М. Преславец и др.

Ако всички ръководства на търговските колективи бяха постъпили така, то тази задача щеше досега да бъде изпълнена. Има обаче и такива ръководства, които се самоуспокояват, че зимата е дълга и ще успеят. Изостават в ледозапасяването потребителните кооперации в селата Цар Самуил, Ст. Караджа, Срацимир и някои други. Председателите на тези потребителни кооперации не си дават сметка какво ще правят през горещите летни дни и колко ще им струва превозът на закупен изкуствен лед чак от гр. Русе, докато зимата им предлага безплатен естествен лед от много по-близки разстояния.

Време е да се разбере и осъзнае от съответните ръководители необходимостта от своевременно набавяне на лед за през лятото. Време за губене няма, защото зимните ледове бързо се топят при евентуална промяна на времето и може повече и да ги няма.

Искаме своевременно да заявим, че органите на търговията няма да разрешават в нито един търговски обект през лятото да се продават топли безалкохолни напитки. Горчиво се лъжат, че ще създадат благоприятни условия за тоза онези, които разчитат само на хладилните съоръжения. Независимо от това, че те нарастнаха няколко пъти през последните две-три години, трябва да се знае, че само с тях не се решава задачата.

Необходимо е общинските народни съвети да завелат на строг отчет съответните стопански ръководства, които имат план за съхраняване на естествен лед, и да потърсят съответната отговорност на тези, които се отнасят несериозно към тази кампания. Трябва да се има предвид, че хората от търговията в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България ще поведат борба за по-висока култура на обслужването.

Георги СТОЯНОВ,
н-к отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС

Механизаторите от ТКЗС — Калиметрово използуват зимните дни, за да подготвят инвентара за предстоящата работа през годината.

НА СНИМКАТА: Техникът Стефан Георгиев ремонтира трактор „Болгар".

По пътя на успеха

През месеците март и април миналата година кооперативното стопанство в с. Средище получи малки пилета. Те бяха разпределени за отглеждане в бригадите на селата Посев и Попрусаново. Създадени те добри грижи и условия помогнаха бързо да се развият и започнат да снасят яйца. Прави впечатление, че незначителна част от тях излязоха петлета, които стопанството продаде и осигури парични доходи. В края на миналата година ярките бяха преместени в добре подредения и хигиеничен птичарник на с. Средище.

С по-нататъшното отглеждане на птиците се заловиха опитните и трудолюбиви кооператорки Фатма Кемалова, Гюлбие Саметова, Джеврия Ридванова и Гюлмола Норединова. Преместването на ярките от едно място на друго с нищо не измени тяхното състояние. На новото място те намериха не само по-добри условия, но и покачествена храна, която им се подготвя по рецепта, съставена от главния зоотехник на стопанството Вярка Кирилова. Осигурява им се и прясна вода.

Голямо значение се отдава и на хигиената. Въздухът в помещенията е винаги сух и топъл, а подът застлан с 15-20 сантиметра слама.

Г. КИТАЕВ

Новости ★ техника ★ новости

ЕЛЕКТРОНЕН ТЕХНОЛОГ

В циментовия завод в Себряков — Волгоградска област, е монтиран електронен технолог. Този апарат, произведен в Тбилиси, поема автоматичния контрол и програмирането на всички технологически процеси на завода. Той наблюдава производствените процеси от момента на подаването на суровите материали до последната фаза — опаковането на цимента. Апаратът извършва 30 000 операции в секунда.

ДЮЗОВИ ТЪКАЧНИ МАШИНИ

В държавното предприятие Новотекс — Грайц са изпитани успешно нови, тъкачни машини за производство на дедерон — фина копринена за дамско и мъжко облекло. Новата технология дава 10 на сто по-ниски производствени разходи в сравнение с досегашната техника и увеличава съществено производителността на труда.

„МУРОФИТ" — НОВ ИМПРЕГНАЦИОНЕН МАТЕРИАЛ

В Института по минно дело в Катовице — Полша е произведен и въведен вече в миннодобивната промишленост нов импрегнационен материал под наименованието „Мурофит". Той бе подложен на предварителни и продължителни изследвания в централната минноспасителна станция в Битон. Получените резултати сочат, че дървените минни подпори, обработени с „Мурофит", са 10 пъти по-устойчиви на гниене, отколкото подпорите, обработени със средствата на досегашната импрегнационна технология. Освен това потопените в „Мурофит" дървени материали са напълно огнеупорни.

КООРДИНАТНО-ПРОБИВНА МАШИНА

В Естергомския завод за фрези е създадена координатна пробивна машина. Нейният прототип е издържал отлично предварителни и производствените изпитания. Машината е предназначена за различни прецизни пробивания, работи с точност до една хилядна от милиметъра. Машината има оптически устройства с отлични качества. Те позволяват да се установи мястото на пробиването с точност до 1 микрон.

КАБЕЛИ, ОХЛАЖДАНИ С ВОДА

В Унгария за първи път в света са започнали да произвеждат специални електрически кабели, които се охлаждат с... вода. Тя се вкарва в пространството между кабелите и техния външен изолатор. Поемайки загряването на кабелите, водата дава възможност да се избягнат аварии и да се удължи срокът на „активния живот" на кабела.

СПЕКТРОМЕТЪР С ЯДРЕН РЕЗОНАТОР

В Чехословакия е започнало серийно производство на спектрометри на принципа на магнетичния ядрен резонанс. Този апарат е отличен на миналогодишния панаир в Брно със златен медал. С него могат да се правят бързи и прецизни анализи в химическата промишленост, както и в други области на изследователската дейност. С такъв спектрометър могат също така да се определят съставите на непознати субстанции и съдържащите се в тях водородни атоми, както и тяхното молекулно тегло.

ЛЕД, КОЙТО ИЗГАРЯ

С налягане от 25 000 атмосфери се издига воден стълб висок 1 м. Водата е твърда като лед, но е загрята и достига температура 90 градуса С. Значи това е лед, който изгаря.

Масло под високото налягане е по-твърдо от върха на нож, а въздухът при 10 000 атмосфери е по-гъст от водата. В редица лаборатории в света е постигнато налягане близо 1 милион атмосфери.

О Б Я В А

Домът за мъже с душевни недъзи край с. Правда — Силистренски окръг търси да назначи касиер-домакин и счетоводител със средно образование. Заплата по щата.

ПРОДАВАМ МАГНИТОФОН „ТЕСЛА" В4, НОВ, ТЕЛ. 31-32

О Б Я В А

ДИП „Христо Ботев" — Варна
Т Ъ Р С И

девойки, навършили 16-г одишна възраст, за обучението им като предачки.

Предприятието разполага с безплатно младежко общежитие за девойки.

Справки: Личен състав, тел. 2-25-12

О Б Я В А

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" — СИЛИСТРА търси да назначи на вакантната длъжност електротехник от V до VII разряд.

Справки: на телефон 32-72.

Десетдневка за трезвеност

Мисли на велики хора за алкохола и тютюнопушенето

АЗ обичам младежта и затова мразя алкохола.
Песталоци

ПИЯНСТВОТО е доброволно безумие.
Аристотел

СИЛАТА на ума зависи от въздържанието. Виното е враг на мъдростта и приятел на лудостта.
Питагор

АЛКОХОЛИЗМЪТ е за нас суеверие и лудост
Шекспир

НЯМА по-голямо престъпление за бунтовника от пиенето, няма нищо по-гнусно от пияния човек.
Георги Бенковски

ХОРАТА пият, за да заглушат гласа на собствената си съвест.
Лев Толстой

ТЮТЮНЪТ вреди на здравето, разрушава разума, затъпява цели нации.
Балзак

ОТ ТРИ неща дълбоко се отвращавам — първото от тях е тютюнът.
Гьоте

СПОРЕД мене тютюнът е също като алкохола — най-страшният враг на ума...
Александър Дюма

НИЩО не причинява толкова страдания, болести и мизерия, колкото спиртните напитки.
Дарвин

БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПОГОВОРКИ

Пияни сълзи и бог не приема.

* * *

Пиянството е от чума по-лошо.

* * *

Излюпи се пате—хайде на реката; опопи се поп, хайде на механата.

* * *

Държи се като пиян о плет.

* * *

Пиян запива — допива, ама лозе не копай.

ЕПИГРАМИ

ПОСТИГНАТ БЛЯН

Вече нищо не ме измъчва—
имам си бъчва.

* * *

Като нямам си
вуйчо владика,
ще опитам с мастика.

С.

Ще забравят ли нашите
разширени стомаси
вилиците и чашите
на банкетните маси?

СЪС СВОЙ ПРИНОС...

През Десетдневката за трезвеност пионерите от Старо село дават своя принос в борбата против алкохолизма и тютюнопушенето.

Ето и сега пионерската стая е изпълнена от ученици. Атанас Стоянов рисува табло, с което дружинният съвет обявява конкурс за най-хубава рисунка, изразяваща вредата от тютюнопушенето и алкохола. Дружинният ръководител Валерия Игнатова подготвя стенвестника „Млад трезвеник". Някои разлистват вестник „Трезвеност" и търсят материали за литературните програми, които всеки клас ще изнесе.

На 20 януари в пионерската дружина „Млада гвардия" беше тържествено открита Десетдневката за трезвеност. Пионерите изнасят литературно-музикални програми по радиоуредбата, четат беседи за вредата от алкохола и никотина. Обявен е конкурс за написване на стихове и разкази, насочени против злоупотребата с алкохола и тютюнопушенето.

В последния ден на Десетдневката — 30 януари — ще бъдат обявени резултатите от конкурса.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

КУРОРТНО ЛЕЧЕНИЕ ПРЕЗ ЗИМАТА

Една голяма придобивка за трудещите се в нашата страна в годините на народната власт е създаването на широка мрежа от почивни домове и балнеосанаториуми. Но за съжаление, през зимния сезон значителна част от тях не се използуват. Все още в съзнанието на хората е залегнало уверението, че на курорт може да се ходи само през лятото. Управление „Почивни домове и санаториуми" към ЦСПС и Санитарно-курортно управление при МЗ дадоха възможност много от почивните домове и балнеосанаториумите да се използуват целогодишно. Осигурено е висококвалифицирано медицинско обслужване. Има добри условия за почивка и развлечение.

Особено привлекателни през зимата са курортите Велинград, „В. Коларов", „Боровец", Витоша, Пещера, Троян, Тетевен, Люляците и други, където има нови сгради, модерно обзаведени и с парно отопление.

Използуването на курортите през зимния сезон е не само целесъобразно, но и абсолютно необходимо както за закаляване и укрепване на организма, така и за лечение.

Всеки сезон има своите климатични особености. През зимата в градовете е студено, има гъсти мъгли, духат студени ветрове, докато в планината или на морския бряг времето е по-меко, слънчево, а въздухът е чист и свеж. Ако все пак здравият човек може да прекара по-голямата част от времето си в затворени помещения, то за болните, които имат задух, хронични бронхити, астма, невроза, високо кръвно налягане, мъглите и застоялият и замърсен въздух са трудно поносими. Затова такива болни се чувствуват по-добре, ако напуснат за известно време населените места и отидат на курорт. Чистият въздух дразни дихателните центрове, дишането става по-дълбоко и бавно, това предизвиква подобрява вентилация на белите дробове. Кръвта се обогатява с повече кислород, поради което се подобрява храненето на тъканите, кръвообращението и обмяната на веществата. Подобрява се сърдечната дейност, кръвното налягане спада. Огромно въздействие върху нервната система оказват зимният пейзаж и хубавата снежна покривка, която предразполага към приятни преживявания.

В повечето от планинските почивни домове има условия за спортуване и зимни разходки, организират се различни игри на сняг. Всичко това успокоява нервната система, увеличава апетита, подобрява съня, който става продължителен и дълбок. Организмът си почива добре, укрепва и се повишават неговите защитни сили не само срещу студа и простудните заболявания, но и срещу евентуални грипни и други заболявания.

Времето в планинските курорти често е слънчево и топло, а слънчевата радиация е богата на ултравиолетови лъчи, които се отразяват от снежната покривка и, попадайки върху човешкото тяло, закаляват и укрепват организма. Използуването на ултравиолетовите лъчи през зимата в планината под формата на слънчеви бани не е нещо ново, но за съжаление не е станало масово явление. Слънчеви бани могат да се правят от здрави и закалени хора при температура на въздуха най-малко от 3 до 5 градуса, от 10 до 14 часа.

В балнеолечебните курорти като Банкя, Хисаря, Баня (Карловско), Сандански, Момин проход, Бургаски минерални бани, Баня (Панагюрско), Кюстендил, Сапарева баня, Вършец, Нареченски и други са осигурени условия и за балнеолечение, без да съществува опасност от простуда. Освен това тук се използуват редица лечебни фактори за благоприятно въздействие върху здравословното състояние на болните с високо кръвно налягане, неврози, функционални смущения на сърдечната дейност, хронични бронхити и др.

Напоследък се организира целогодишно балнеосанаториално лечение в курорта „Дружба" в гр. Варна за лечение на неврози, тиреотоксикоза, високо кръвно налягане и климактерични смущения.

Курортното лечение през зимния сезон за много хора е по-целесъобразно и ефективно, отколкото през останалите сезони. Необходимо е всеки болен, преди да отиде на курорт, да се посъветва с лекуващия лекар, който ще прецени здравословното му състояние и ще го насочи към най-подходящия курорт.

Анка НИКОЛОВА

Куклен театър в Попина

Преди четири години у младата дружинна ръководителка от Попина Иванка Гайдарова възникна идеята за създаване на куклен театър в училището. И както става винаги при осъществяването на нещо ново, някои посрещнаха тази идея недоверчиво, други — подкрепиха дружинната ръководителка.

Трудности имаше много — за да се постигне успех в едно такова начинание с ученици, се изисква много труд; въпросът с набавянето на материални средства е един от най-важните, а декори и кукли не се набавят лесно. Но когато човек се заеме от сърце с нещо, той винаги намира сили в себе си, за да го доведе до край.

Тук помогнаха и самите ученици. Участието в куклен театър за тях беше нещо ново, непознато и в същото време интересно, затова и желаещите да участвуват в него бяха много. Между многото, разбира се, бяха подбрани най-подходящите, най-запалените.

Раздадоха се първите роли. Заедно с разучаването им, децата започнаха да шият и първите кукли, подготвиха първата си „сцена" — обикновен параван, зад който се нареждаха малките артисти по време на представлението.

Първи репетиции — първи несполуки, връщания, повторения. Вече има резултати, но трябва още да се работи. Така, докато идва ред и на премиерата. Тя е само за учениците от училището. Изненадани от вълшебството на парцалените кукли, малките зрители в първия момент стоят занемели, но само миг след това салонът се изпълва с аплодисменти — топли, сърдечни, искрени — каквито само децата могат да поднесат.

С отдалечаването от първата репетиция, от първото поставление в репертоарния съсък на кръжока „Куклен театър" се наредиха няколко вия, едно от които е любим за зрители, и за изпълнителите, пиесата „Червената шапчица".

С всяка година материалната част се подобрява. Набавят се необходимите декори, купуват се нови кукли. Все повече се представят и малките тисти — те са придобили много умения и навици, нителски усет. А тази година в кръжока участвуват и 4 класници — те ще заменят своите по-големи другарки, които тази година завършват осми клас.

Новата пиеска, която децата подготвят сега, е „Къщурка" на С. Маршак. Следващият месец ще я представят пред ниците и родителите от Попина, а после ще зарадват с колко представления и съседните села.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Нови задачи, нови изисквания

Преди няколко дни Градският съвет за изкуство и култура в Тутракан проведе разширено заседание, на което бе разгледана едногодишната дейност на Съвета. Беше приет целогодишен план и план за първото тримесечие на тази година.

Председателят на Градския съвет за изкуство и култура др. Йордан Симеонов прочете обстоен и дълбоко анализиращ доклад за работата на културния фронт.

Присъствуващите направиха ценни изказвания и предложения за бъдещата работа. Вельо Ангелов говори за театралната самодейност. Той предложи да бъде открит клуб на културните дейци. Кирил Минчев, първи секретар на ГК на Комсомола, се спря на въпроса за участието на комсомолците при провеждането на културните прояви в града.

В навечерието на славянската 25-годишнина от Девети септември, „Дните на старинния тутракан" през септември и Трети събор на хоровете от крайнавските селища — пред Съвета за изкуство и култура в Тутракан стоят нови задачи, нови по-високи изисквания.

Накрая на заседанието бяха избрани нови членове на Градския съвет за изкуство и култура.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Моменти от постановката „Кон траразузнаване" на силистренския театър

АДРЕС

Ела да ме изпратиш. Вече зная,
че трябва тъкмо ти да ме изпратиш
накрая на света, съвсем накрая,
почти в началото на самотата...
В мелодията на онази песен,
в която кеят се сбогува с бриза
и аз съм нито тъжен, нито весел,
не съм излишен, но не съм и близък...
Ела да ме изпратиш, за да вземеш
последната сълза, смеха последен,
последното парченце мое време,
с което непрестанно ще те гледам,
с което ще ме имаш,
ще ме скъташ,
опазен от крайпътните дървета!...
Ала преди да стана образ смътен,
ще мога ли да се завърна светъл?

Понеже помня:
някакъв случаен
мъдрец ми каза, че в едно пътуване
най-светла и най-хубава е тая
минута на завръщането!...
Чуваш ли? —
В камбанката на празната ми чаша
ще пеят премълчаваните думи.
И любовта ще става все по-наша.
И наши ще са пясъчните дюни,
които ти дори не си видяла...
Но аз ще ти разказвам много дълго,
докато звънне тънкото ти тяло
като стрела, изпусната от лъка.
И ще пристигнем с тебе неусетно
накрая на света,
съвсем накрая!
Почти в сърцевината на сърцето.
В началото на ада и на рая.

Димитър АРАБАДЖИЕВ

Кацане на космодрум

Ще могат ли космическите кораби да се спускат на космодрум, както това правят сега самолетите? На този въпрос на читатели на списанието отговаря летец-космонавтът на СССР полковник П. Беляев.

„Хайде да помечтаем малко — пише П. Беляев.

Пролетен ден на 19... година. Пред зданието на космогарата стоят оживени групи хора. Това са приятели и родни ни на членовете на съветската станция на Марс, които се връщат в родината след многомесечни изследвания.

Спускането се извършва с доста голяма скорост. Когато до земята остават няколко десетки метра, на кораба се включва системата за меко кацане. Ракетните двигатели, насочени отвесно към земята, надават вой и внезапно го прекъсват на висока нота. Няколко секунди работа на тези двигатели са достатъчни корабът да забави движение и плавно да се спусне на хидравлически те си опори.

Ще съответствува ли действителността на нарисуваната картина? В основата си изглежда—да. Можем да се окажем неточни само в подробностите. Така ще пристигат от междупланетни рейсове космическите кораби. Няма да се наложи да ги търсят в степите и океаните. Те ще кацат на космодрумите, недалеч от мястото на старта. По силите ли е науката и техниката да реализиране-то на такава задача в бъдеще? Струва ни се, че е напълно по силите.

Досега място на приземяване на съветските космически кораби „Восток" и „Восход" бяха предимно степните райони на Казахстан и Заволжието. Американските космонавти се спускаха във водите на Атлантическия океан. Това се обяснява с различната скорост на снижаване. Американските кораби-спътници „Меркурий" и „Джемини" имаха парашутна система на спускане, обезпечаваща приводняване със скорост 9 м в сек. Кацането на суша с такава скорост е доста опасно. Американците предприеха опити да осигурят меко кацане на корабите на суша с използуването на спирачни двигатели, а също така и на надувни крила и шаси, обаче от това засега нищо не излезе. Съветските кораби „Восход" бяха снабдени със система за меко кацане. Скоростта на тяхното спускане в момента на съприкосновение със земята на маляваше почти до нула.

А кой трябва да управлява: човек или автомат? Смята се, че е възможно три вида управление: ръчно, полуавтоматично и автоматично. Засега е трудно да се каже кое от тях е най-добро. Но изглежда, че на човек ще му бъде трудно да управлява кораба на този етап на полета, защото трябва да следи показанията на приборите и да осъществява някакви действия в условия на значително претоварване.

С каква апаратура трябва да се снабди корабът за решаването на тази задача? Очевидно на неговия борд трябва да има сметачно-решаващо устройство, в което биха се подавали данни за точката в орбитата, където трябва да бъде включен спирачният механизъм, и точката на земята, където трябва да се спусне корабът, а също така и програмата, в съответствие с която биха се пресметнали маневрите на кораба. При ръчното управление това устройство ще дава данните за маневри на пулта.

При автоматичното управление данните на сметачно-решаващото устройство ще се предават в командното устройство, откъдето командите, изработени въз основа на тях, ще постъпват непосредствено в изпълнителните органи. При това космонавтът ще контролира работата на апаратурата.

С още по-големи възможности в избора на място за кацане, а също така и в точността на приземяване, ще разполагат ракетопланите. Изглежда, те ще приличат на самолетите и ще притежават много от техните качества.

Повишаването точността на кацане на космическите апарати е безспорно важен проблем на космонавтиката и рано или късно той ще бъде решен."

Из сп. „Авиация и космонавтика"

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Туристически прояви през юбилейната година

С цел да се осведомят читателите на вестника за по-крупните туристически прояви през юбилейната година, представител на редакцията се срещна и води разговор с ИВАН БОНЕВ, секретар на ОС на БТС.

ВЪПРОС: В какви насоки се работи сега в Окръжната туристическа организация?

ОТГОВОР: Както останалите масови организации, така и ние, туристите, се готвим за достойно посрещане на двете юбилейни дати — 25-годишнината на свободата и 1300 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Ние ще честуваме обаче още една годишнина — навършват се 10 години от създаването на Окръжната туристическа организация. За тази цел имаме на белязана програма, а между туристическите дружества от окръга е обявено съревнование.

Още един въпрос, който стои за разрешение, е как да осмислим двата свободни дни, които се откриват с въвеждането на петдневната работна седмица. Първите прояви през новата година като че ли ни подсказаха верния път — туристически празници, масови излети до близки местности, походи до исторически места и паметници, посещения на туристически хижи с разнообразни и съдържателни програми. Главното е обаче да създадем навик у хората да излизат сред природата. А това не е лесен процес.

ВЪПРОС: А ще могат ли личните туристически хижи да приютят всички желаещи да преспят в тях?

ОТГОВОР: В никакъв случай. От седемте построени досега хижи само една — на „Памук кулак" — е на ОС на БТС. Останалите са ведомствени и в тях „чужди" туристи не могат да преспиват!? Хубаво е това, че в момента над десет предприятия и учреждения имат готови средства и ще започнат строителството на туристически хижи. Но да се даде изцяло линия за строителство в „Памук кулак", според мен, ще бъде погрешно. Тази местност не е много голяма, не е и добре озеленена. Не бива да се изхожда само от това, че е близо до Силистра. Защо се пренебрегва например „Каракус"? Бъдещата ж. п. линия ще минава край него. Великолепни туристически хижи могат да израснат и край Сребърна, Дерен, срещу остров „Чай тепе".

ВЪПРОС: Кои са по-крупните прояви, които Окръжната туристическа организация ще организира, и в кои ще участвува?

ОТГОВОР: Най-голямо внимание заслужават следните:

— Националният поход по стъпките на Ботевата чета от Козлодуй до Околчица, който ще се проведе от 27 май до 2 юни. В него с група от 150 човека ще защищаваме високото звание „Национални първенци", завоювано миналата година.

— От 23 до 26 май ще проведем Третия туристически поход по стъпките на добруджанските революционери — от село Никола Козлево, Шуменско, през „Каракус", Алфатар, Бабук — до Силистра. Предвиждаме с ОС на ДПО „Септемврийче" в него да вземат участие и всички експедиционни отряди от окръга. Това налага още отсега да се мисли за палатки, екипировка и съоръжения, които са крайно необходими.

— В местността „Каракус" от 23 до 25 май ще се състоят най-големите състезания по туристическо ориентиране — за купите на в. „Ехо". Ще участвуват 700 състезатели от страната и чужбина. ТНС — Силистра ще учреди свои купи и ще връчи сувенири.

— Пак в местността „Каракус" на 25 май ще се състои и първият окръжен селски туристически събор.

ВЪПРОС: Прави впечатление, че около 25 май се застъпват няколко големи прояви. Случайно ли е това?

ОТГОВОР: Не. Нарочно сме ги програмирали за времето от 23 до 25 май, за да можем да изведем максимален брой хора.

— Може би най-интересната проява, в която ще участвуват силистренските туристи, ще бъде международният водноход по река Дунав — ТИД. В него предвиждаме (казвам така, защото има още някои пробле ми за разрешаване) да заминат 240 младежи и девойки от Силистра и Тутракан, които с гумени туристически лодки ще преминат едно разстояние от 2 500 км през Западна Германия, Австрия, Чехословакия, Унгария, Югославия, България, Румъния — до Съветския съюз. Походът ще започне на 4 юли от Инголщадт и ще завърши на 19 септември в Измаил.

— И в края на септември, съвместно с други организации, ще проведем Втория окръжен събор по масово-оздравителната работа в местността „Памук кулак".

Шахматен турнир в Тутракан

В Тутракан се проведе шахматен турнир с участието на пионерите от V, VI и VII клас и юношите—младша възраст от VIII клас при училище „Стефан Караджа". Това шахматно първенство се проведе в чест на 3-ти март — освобождението на България от турско робство, и 25-годишния юбилей на свооодата.

Пионерите играха по швейцарската система, а осмокласниците — по кръговата система. От пионерите най-добре се представиха Христо Лазаров, Пламен Симидчиев и Пламен Аначков, както и Росица Нева и Калинка Борисова.

Сред юношите се открояват Симеон Калчев, Тодор Вълчев и Венелин Симидчиев. Много добре се представиха и девойките Анка Барбова и Стефка Иванова.

Голяма заслуга за добрата организация на състезанието имат Любомир Цветков, председател на шахматната секция, дружинната ръководителка Иванка Петрова и директорът на Пионерския дом Марко Димитров. Голяма помощ оказаха при съдите на състезанието Зотан Сулай, Бончо Янков и др.

Турнирът се проведе в Пионерския дом в града.

Д. МИТЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 12 (1481) | Четвъртък, 30 януари 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕИЗПЪЛНИХА ЯНУАРСКИЯ ПЛАН

КОЛЕКТИВ — ПЪРВЕНЕЦ

За трудолюбивия и упорит колектив на ДИП „Дунав“ — Силистра сме писали неведнъж с топли и сърдечни думи. И смятаме, че това е напълно оправдано. Та това е за сега единственият колектив на предприятие, завоювало високото звание „Предприятие за кому нистически труд“ в нашия окръг. И трябва да подчертаем, че колективът заслужено носи това високо звание, гордее се с него и го отстоява достойно.

Завчера, правейки равносметка за изтеклите дни от първия месец на юбилейната година, ръководството на предприятието със задоволство уведоми целия колектив, че януарският план е изпълнен по всички показатели. При план за месец януари 255 000 лева до 31 януари ще бъде произведена продукция за 300 000 лева. При задача за рафиниране на 280 тона слънчогледово масло до края на месеца ще бъдат рафинирани 330 тона слънчогледово масло. Вместо 100 000 литра олио, ще бъдат бутилирани 105 000 литра.

Предсрочното изпълнение на първия месечен план от юбилейната година се дължи преди всичко на постоянството и усърдието в работата. Отличиха се със своята сръчност при манипулирането с машините пресьорите Мирчо Рашков и Димитър Вълков, рафиньорите Кръстьо Кунев, Димитър Димов и Александър Василев. Техницитe Господин Здравков и Григор Чолаков работят безупречно. От тяхната навременна намеса зависи много равният ход на машините. Не изостава в социалистическата надпревара и бутилковото отделение с бригадир Кольо Киров. За непрекъснатата добра работа на този дружен колектив голям дял имат и хората от материално-техническото снабдяване с ръководителя Никола Манов.

Изпълнявайки предсрочно първия месечен план от юбилейната година, работници, ИТР и служители от ДИП „Дунав“ създават една добра предпоставка за достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция у нас и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

ДА РАСТЕ ЕФЕКТИВНОСТТА НА ПАРТИЙНАТА РАБОТА!

Пленум на Окръжния комитет на Партията

ВЪВ вторник се състоя пленум на Окръжния комитет на партията по ефективността в партийно-организационната и политическата работа в окръжната партийна организация. На него освен членовете и кандидат-членовете на ОК на БКП членовете на окръжната контролно-ревизионна комисия присъствуваха и секретарите на общинските партийни комитети. В работата на пленума взе участие и заместник-завеждащият отдел „Организационен“ на ЦК на БКП Станко Димитров.

Понеже докладът беше раздаден предварително на участниците в пленума, резюме по него прочете секретарят на Окръжния комитет на Партията Кристофор Иванов. Той подчерта, че пленумът е бил замислен още през 1967 година. Едно годишната му подготовка е допринесла да се подобри още повече дейността на Окръжния комитет на Партията, на градските и общинските партийни комитети. Подготовката е била съпроводена с редица мероприятия, като изнасянето на лекции, завършването на социологическо изследване и проверки от страна на отделите на ОК на БКП в партийните комитети и организации. Освен това разглеждането на въпроса за ефективността на партийната работа е продиктувано и от решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Юлският пленум постави и нови изисквания и задачи в областта на партийната дейност. Всичко това е една добра предпоставка да се осветли по-ярко от теоретическо и практическо гледище проблемът за ефективността на партийната работа.

Въпросът за ефективността на партийната работа е сложен и многообразен. Той обхваща преди всичко цялостната дейност на партийните органи и организации. В широкия смисъл на думата ефективността съдържа в себе си не само резултатите в икономическия живот, а и стила, методите, съдържанието и характера на партийната работа. Изобщо предмет на партийната работа са взаимоотношенията между хората. Трудно е да се предпише рецепта за определянето на понятието ефективност в партийно-организационната и политическата дейност. Обаче не е мъчно да се посочи критерият, основните положения. Резултатността (ефективността) в партийната работа следва да се измерва с постигнатите успехи в социалистическото строителство, във възпитанието на хората, организираността, трудовата и политическа активност, отговорността и съзнанието им. Ефективността не е възможна без смелото прилагане на научността, без издигането на по-високо равнище ролята на партийните комитети и организации, без изграждането им като политически ръководства и усъвършенстване на бойната способността им. Ефективността изисква конкретизиране на задачите, осъществяване на решенията на Деветия партиен конгрес, на новата система на ръководство на народното стопанство, на всички партийни документи.

Както в доклада, така и в изказванията на присъствуващите беше направен сполучлив опит да се даде ясно определение на един толкова специфичен и в същото време извънредно важен проблем за партийната работа. Ако преди години на този проблем не беше обръщано внимание, то сега вече са назрели условия, които ни карат да се замислим и за резултатността на партийно-организационните и политическите мероприятия. Заставя ни да направим това по-нататъшното изграждане на ръководната роля на Партията в целокупния живот на страната и обществото. Съвсем естествено е Партията като направляващ и ръководещ орган постоянно да подобрява своята работа, за да може по-успешно да ръководи страната и трудещите се по пътя към комунизма. Именно затова се поставя и задачата да се разграничат ясно функциите на Партията от тези на стопанските и административните органи.

В окръжната партийна организация вече са постигнати немалки успехи в повишаването на ефективността на партийната дейност. Много партийни комитети и организации съумяват ясно да подбират задачите, да определят мероприятията, които дават положително отражение в многостранната партийна дейност. Хубав опит вече имат градските комитети на Партията в Силистра и Дулово, общинските комитети на БКП в селата Нова Черна, Голеш, Калипетрово, първичните партийни организации в ДИП „Липа“ и завод „Хром“. Нараства и компетенцията на партийните комитети и организации. Те постоянно съдействуват за активизиране на стопанските и административни ръководства, търсят ефект от всяко партийно-политическо и организационно начинание.

Съществено място за повишаването на ефективността на партийната дейност заема експерментирането на различни форми и средства, които спомагат да се подобряват стилът и методът, да се внедрява по-голяма научност и перспективност. За да се постигне по-голямо обогатяване на формите и средствата, трябва да се полагат и повече грижи за подготовката на партийните кадри, да се издига партийният контрол и проверката на изпълнението. Много е направено за обучението на партийните кадри в окръга. Постоянно действуващите семинари към Окръжния комитет на Партията спомагат да се повишава подготовката на партийните работници.

Изказалите се на пленума изтъкнаха различни моменти от многостранната дейност на Партията, споделиха ценен опит. А това даде възможност още по-ярко да се очертаят пътищата за постигането на по-голяма ефективност в партийната работа. По този начин се допълни критерият за определянето на ефективността от работата на Партията в областта на вътрешнопартийните проблеми. Така например първият секретар на ГК на БКП — Силистра Георги Кардашев разказа за издигането на ГК на БКП и на първичните партийни организации като политически ръководства, за организацията на проверката и контрола на изпълнението. Секретарят на общинския партиен комитет в село Иширково Йордан Христов се спря на въпросите на партийното ръководство на Комсомола. Интересни мисли за ефективността в партийната работа изказаха секретарите на общинските партийни комитети в селата Айдемир, Калипетрово и Нова Черна Дянка Велева, Трифон Куцаров и Трифон Гецов.

В своето изказване др. Станко Димитров даде висока оценка за пленума и определи инициативата за неговото свикване като похвална. Той изтъкна, че за първи път в нашата страна на окръжен партиен комитет разглежда на свой пленум подобен въпрос. Въпреки това — подчерта др. Димитров — добре беше изяснен проблемът от теоретически и практически аспект. Направен бе хубав опит да се видят положителните и отрицателните тенденции. Пленумът ще спомогне в партийните комитети и организации политическите и организационните въпроси да се разглеждат още по-действено, компетентно и научно. Ефективността в партийната работа се заключава в определянето на мероприятия за най-кратко изпълнение на поставените задачи. Тя е нов, качествен момент в работата на Партията.

Закривайки пленума, първият секретар на ОК на Партията Вело Максимов подчерта, че още с подготовката му започна активизиране на партийните комитети и организации в окръга. Това ще продължи и занапред. Пленумът ще даде положително отражение в цялостната дейност на окръжната партийна организация.

Вълчо РАДЕВ

Здраво звено в общата верига

Един немногочислен, но дружен и трудолюбив колектив под ръководството на бригадира Никола Яйчаров извършва бояджийските работи в участъка за лакови и галванични покрития при завода „Оргтехника“. Сръчността и натрупаният вече опит от тружениците на тази бригада, а също така и голямото желание и стремеж да не бъдат задържани от тях подлежащите на лакови и галванични покрития детайли за електронните калкулатори и размножителната техника, ги кара винаги да преизпълняват своята задача. Успешно изпълниха плана си четири дни преди срока и за първия месец от юбилейната година.

Хората от това отделение на завода са междинно звено и не произвеждат завършена продукция, но от тяхното своевременно изпълнение на лаковите и галваничните покрития на кутиите, подложките и други детайли от спиртографите и електронните калкулатори зависи и изпълнението на цех „Елка“ и цеха за размножителна техника. А през текущия месец те създадоха добра предпоставка за ритмичното изпълнение плана от тези два цеха, като изпълниха възложените им задачи за месеца няколко дни преди срока.

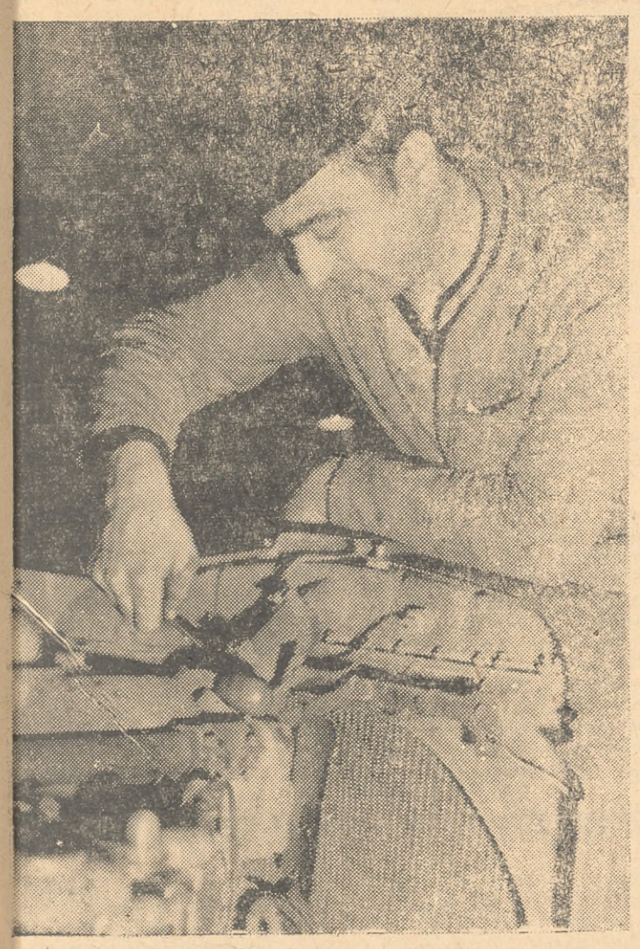
М. ГЕОРГИЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

Изпълнителният комитет на Окръжния народен съвет — гр. Силистра съобщава, че на 5. II, 1969 година в 9 часа в киносалата на ОНС се свиква редовна отчет на сесия за дейността на ОНС и неговите органи за 1968 година.

Поканват се да присъствуват всички съветници и желаещите граждани.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН КОМИТЕТ

ЕДИН ЖИВОТ БЕШЕ СПАСЕН

— Внимание, важно съобщение!

Погледите на 1 300 работници и служители от промкомбинат „Камъшит“ в Силистра се отправиха към говорителите на радиовъзела, слухът се изостри, ръцете престанаха за миг да вършат своята полезна работа. Гласът на говорителя продължаваше:

— Човешки живот е в опасност! Животът на наш другар, на шофьора Неделчо Георгиев Мирчев е в опасност! Налага се да му бъде прелята четири литра кръв. Умоляват се другарите и другарките, чиято кръв е от нулева група, да се явят веднага на портала.

Край портала неспокойно сновеше в тревожно очакване Данчо — завеждащ охраната на труда. Той беше дал съобщението за разгласа по радиоуредбата веднага, след като му съобщиха от болницата, че Неделчо има спукване на язвата и че преливането на кръв е неотложно.

Първи пристигна бай Тодор Доилов, ръководител на техническата работилница, заедно с техниците Георги Неделчев и Иван Перчемлиев. Шофьорът Кирил Генов и водопроводчикът Реджеб Мехмедов бързаха след тях. Самодейците от ест радно-сатиричния състав Йордан Петров и Мария Чернева също бяха едни от първите. Работниците от цех „Фина керамика“, който е далече от пор тала, бързо са успели да измият изцапаните си от глина ръце и да се отзоват навреме. След тях дойдоха работнички те от цех „Елхови украшения“ Сузам Мухаремова и Недялка Стоянова. Пристигнаха и Тетрадов и Дора Маринова от цех „Ракита“, Неделчо Вълчанов от цех „Найлонови чанти“, пет души от цех „Лампиони“, начело с Васил Кардашев.

Деветнадесет души се притекоха на помощ.

Здравословното състояние на Неделчо се подобрява ден след ден. Другарите му от техническата работилница и тези от служба „Технически прогрес“, както и колегите му шофьори, събраха 40 лева и ги предадоха на другарката му.

Един човешки живот беше спасен — спасен от другарската солидарност и взаимопомощ.

Д. МИНЧЕВ

В ремонтната работилница на ТКЗС — Алфатар кипи напрегнат труд. Механизаторите подготвят машините, с които ще навлязат в полята в първия подходящ пролетен ден.

Заедно с другарите си и Никола Крумов се грижи за своя „Беларус“, на който извършва основен преглед.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Машините са готови

ПРЕЗ есента на миналата година, в резултат на добрата организация на работа, механизаторите от кооперативното стопанство в с. Срацимир преди срока завършиха есенната сеитба и дълбоката оран. Ранното изпълнение на тази отговорна задача даде възможност всестранно и добре да се обмислят въпросите, свързани с ремонта на машините. Подготвеният от специалистите график бе внимателно обсъден от ръководството на стопанството и механизаторите. Решено бе прикачният инвентар да се подготви в бригадите с изключение на онези машини, които се нуждаят от по-специален ремонт.

Така стана възможно още през първата половина на м. ноември м. г. да започне подготовката на машините за идните битки през тази година.

— За разлика от преди — разказва главният инженер на стопанството Тодор Христов, — тази година, след като завършихме ремонта на прикачния инвентар, ние се заловихме с подготовката на тежките машини. Постъпихме така, затова защото от тях стопанството се нуждае почти през цялата зима. Сега и 10-те машини са в движение.

Преждевременното излизане на тежките машини от ремонт предостави на механизаторите пълната възможност да започнат подготовката и на средните и леки трактори. Сега 5-те леки машини са готови, а от 25-те средни само 3 са останали да минат през технически преглед. В близки дни и те ще бъдат готови, а с това стопанството пред срочно ще завърши подготовката на всички машини за новата трудова надпревара.

Що се отнася до транспортните средства, тук съществува практиката да им се прави кръглогодишен ремонт. Това до голяма степен дава възможност стопанството да има винаги в движение необходимите коли.

Навременното започване на тазгодишния ремонт, наличието на необходимите резервни части и съзнателното отношение на хората от ремонтната работилница към поставената им задача спомогнаха не само за предсрочното завършване на подготовката, но и за качественото ремонтиране на машините.

За успеха на механизаторите от Срацимирския кооператив допринесоха немалко и добрите условия за работа, които бяха създадени. Пусната е в експлоатация новата ремонтна работилница. Топлото помещение, електрическият тритонен кран, оперативността на началника на работилницата Алеко Стоянов и знанията на главния майстор Васил Стоянов станаха основа за добрите резултати.

Не бива да не се отдаде заслужена похвала и на монтьорите Станчо Илиев, Петър Цонев и на автомонтьорите Неделчо Йорданов, Боян Христов и Златко Стоянов, които всякога и с чест изпълняват поставените им задачи.

Сега, когато навън е студе на зима, по снежните пътища на стопанството не спира движението. Ежедневно по нивите 13-15 трактора участвуват в подхранването на посевите, а 4-5 камиона разнасят оборски тор по зеленчуковите градини.

Иван НИКОЛОВ

международна информация

Комюнике на Политбюро на Италианската компартия

РИМ, 29 януари (ТАСС) — Във връзка със зачестилите провокации на елементи от неофашистката партия „Италианско социално движение“, Политбюро на Италианската комунистическа партия публикува днес комюнике, в което по-специално се казва, че „фашистското нападение срещу университета в Неапол и последвалата цяла серия от други бандитски провокации говорят за стремежа на реакционните кръгове с помощта на хулигански методи да отровят политическия живот в страната“.

Десните сили, се отбелязва в документа, които ръководят тези провокации, се опитват да попречат на широкото движение на работниците, студентите и на всички трудещи се за обновяване на страната. Италианските комунисти смятат, че главният отговор на сегашната политическа обстановка трябва да бъде преди всичко укрепването на това движение, на неговия масов характер. Ето защо, се казва накрая в комюникето, днес е необходима активна бдителност на народните маси, за да изгубят неофашистите желание за подобни провокации. Трябва да се полска от властите да гарантират всички права, вписани в конституция та на републиката, като необходимо условие за по-нататъшно развитие на италианската демокрация. (БТА)

Стихийни бедствия в Калифорния

НЮ ЙОРК, 29 януари (ТАСС) — Силни проливни дъждове и бури отново се разразиха вчера над южната част на щата Калифорния. Бушуващият в продължение на 9 дни в този район на САЩ ураган с дъжд предизвика наводнения и свличания на земни пластове, в резултат на което загинаха 95 души и бяха причинени щети, оценявани на повече от 120 милиона долара.

Стотици жилищни сгради са залени с вода и кал. Разрушени са шосета и жп линии, мостове, извадени са от строя канализационната и водоснабдителната мрежа. Сериозни щети са причинени на селското панските райони. Много плантации с цитрусови култури са залени с кал и нанос и се виждат само върховете на дърветата. Смята се, че на някои места почвата е толкова размита, че нейното плодородие ще може да бъде възстановено най-рано след пет години.

Правителството на САЩ обяви щата Калифорния за „бедствен район“. (БТА)

Вестник „Сън“ за мъченията в Гърция

ЛОНДОН, 29 януари (ТАСС) — „Ужасяващата истина за мъченията в Гърция“ — под такова заглавие лондонският в. „Сън“ започна да публикува серия статии от свой специален кореспондент, посетил неотдавна Атина. Тези материали разказват за атмосферата на полицейски терор в Гърция и за разправите на тайната полиция с патриотите, борещи се против диктатурата на гръцката военна хунта.

Основа за статиите са разговорите на кореспондента с хора, които сами са изживели мъченията и изтезанията в гръцката тайна полиция — Асфалията. По думите на автора на статиите, за да се среща с тях, той бил принуден да сменя по няколко пъти такси и да прибягва до други хитрости, и така да се избави от следенето в тази полицейска държава.

Огромното мнозинство от арестуваните минава през печално известната „стая за мисене“, в която изтезават патриотите. Тя е разположена на петия етаж в сградата на Асфалията на ул. „Бубулинас“ в Атина. Както свидетелствуват очевидци, по стените на тази стая е окачен комплект металически пръти, с които бият арестуваните. Особено „популярно“ в тайната полиция е така нареченото изтезание „фаланга“ — биене на арестуваните с пръти по стъпалата, защото така не остават следи от побоите.

В Асфалията арестуваните биват измъчвани с помощта на силен електрически ток и подлагани на инсценировки на разстрел. Мъченията продължават по няколко часа и дори денонощия наред. Ако арестуваните изгубят съзнание от нечовешката болка, свестяват ги и изтезанията започват отново.

Хората, с които кореспондентът на „Сън“ успял да се срещне, са му показвали многобройни следи, останали по телата им след побоищата и мъченията в Асфалията, макар при някои случаи да е минало повече от година от изтезанията. Няма никакво съмнение, подчертава кореспондентът, че всичко, което те ми разказаха, беше истина. (БТА)

НАСТРОЕНИЕТО

Какво е настроението? Можем да го дефинираме като душевно разположение, при което умствените и физически сили на човека са способни да постигнат максимални резултати.

„За вашето добро настроение!“ — казват конферансието та за концертите и спектаклите. И наистина, стотици хора работят за нашето настроение. А то, дяволското настроение, все не достига. Може би хората, които ни го даряват, са по-малко от онези, които го погубват. Могат да бъдат приведени десетки банални примери. Прежалват те в магазина, продавачът — неучтив, в къщи те нахокват, че не си намерил търсения артикул, настроението е отишло по дяволите. Отиваш на работа леко изнервен, допускаш грешки и производството ти е непълноценно.

Какъв е изводът? Ще бъде ли пресилено, ако кажем, че настроението е скрит резерв за производството?

Още един банален пример — само че положителен. Влизаш в ресторант без настроение. Усмивката и културното обслужване на сервитьори го възвръщат. Излизаш на улицата усмихнат, цялото ти същество говори: светът е хубав, хората са добри!

Кой „краде“ настроението ни? Най-често ние самите. Погубваме го чрез самовнушения. Този се издигнал в службата, онзи преуспява чрез сполучлив брак и т. н. А успехите на околните би трябвало да ни радват. Излишно и глупаво е да си внушаваш, че ти си най-неоправданият, най-неоцененият.

Настроението на човека е застрашено от ежедневните реплики, чиито отровни стрелички нерядко го улучват. Разбира се, не бихме ратували за общество на добромани, неспособни да си причинят нито зло, нито добро. Те са равнодушните, безличните. Тях Данте не поставя нито в ада, нито в рая. Ежедневните човешки взаимоотношения не изключват другарската забележка. Но тя трябва да бъде поднесена с такт и уважение към „адресанта“. В противен случай се получава обратният резултат — „адресантът“ няма да благодари за забележката, а ще изпита неприязън към „подателя“.

Неспособността да организираме дооре работата си, паниката и съзнанието, че не ще успеем всичко да свършим навреме, не по-малко допринасят за раздразнителността и помрачаването на погледа. В такива моменти е нужна трезва преценка на най-целесъобразните начини за най-сполучливо разрешение на проблема време. Винаги има време за труд, отмора и развлечения. Времето не стига, когато прекалено дълго разсъждаваме, че не достига... (Извинете за тавтологията!)

Кое „инжектира“ нашето настроение?

Веднъж ли сме се заблуждавали, че алкохолът е единствено способен да повиши настроението ни? Наистина, някои хора под влияние на алкохола добиват една веселост, която обаче не винаги е естествена и непринудена. Други пък стават още по-раздразнителни и мрачни.

Безспорно, единствен източник на нашите радости и възторзи, на доброто ни настроение е трудът. Кой не е изпитвал удовлетворение от извършеното добро дело? Може би само бездельникът. Безделникът рядко се радва на добро настроение. Изразът на лицето му е безличен. Безделникът нито се радва, нито тъжи. Той не живее истински.

Трудът е създал човека, той го и доусъвършенствува. А съвършеният човек (макар че не може да се говори за абсолютно съвършени хора), е усмихнатият, веселият, трезвомислещият, пълноценният, този, който твори добро за другите и оставя светла диря след себе си.

И все пак — какво е настроението? Огледайте се добре около себе си, вгледайте се в себе си — и ще разберете!

Симеон МАНОЛОВ

„КОНТРАРАЗУЗНАВАНЕ“ НА СИЛИСТРЕНСКА СЦЕНА

„Приключенията на Авакум Захов“ от Андрей Гуляшки е любимо четиво на българския читател (и не само на българския). Затова „Контраразузнаване“, драматизация на Влади мир Каракашев, която силистренският театър играе вече близо месец и половина, се очакваше с голям интерес.

Безпретенциозният, но способен колектив на театъра с режисьор Георги Калимеров се е постарал да оправдае интереса на публиката и е успял да изгради един хубав и вълнуващ спектакъл.

Трябва да се подчертае последователността на театъра в идейно-политическата насоченост в репертоарното решение. Първата за сезона пиеса беше „Шест дни от живота“ с подзаглавие „Една девойка търси истината“. В „Контраразузнаване“ Авакум Захов също търси истината, която лети, лети като стрелата, пусната след сърната на картината в стаята му, и все не може да я достигне.

Публиката обиква Авакум Захов, който не е само професионален разузнавач, а и човек, който силно обича хората.

Трудно е за актьорския колектив, когато героите са предварително познати на публиката. Всеки визуален образ трябва да се наложи над толкова въобразаеми образи, колкото зрители са запознати с литературния прототип.

Режисьорът Георги Калимеров, доказал неведнъж упоритостта си в търсене на нови форми на сценична изява, съответствуващи на жизненото съдържание, смисъла и духа на различните драматични творби, е дал много за постигането на една добра постановка, но не всичко, което може да даде. Личеше недостатъчно затвърденият текст от страна на някои актьори, което говори, че излизането на сцена не е предшествувано от достатъчно затвърждаващи репетиции. Постоянното щракане на прожекторите, често пъти съвсем ненужните светли петна, които можеха да се заместят със светлинна завеса, не допринасяха за яркостта на спектакъла. Загубването на мярка в това отношение, както и съвсем излишната при много случаи втора завеса, затормозяваха играта и спектакълът губеше от свежестта си. Много ни се иска да вярваме, че причина за тази неизбистреност е прибързаността, която е отнела възможността на режисьора да отстрани ненужното.

Декорът на художника Тодор Чапкънов говори за все по-дълбокото му разбиране и умение да навлиза в духа на съвременните изисквания към художника — с малко средства да се решават големите художествени задачи. Много простота, яркост и убедителност, оригинални решения — ето характерното за декора на „Контраразузнаване“.

Актьорите допринесоха много за общото добро впечатление от постановката.

Авакум Захов на Ангел Станев е силен в монолога, плавен и енергичен в реплектуването с партньорите си, с топъл и приятен глас, жизнено правдив, с отмерен миманс, но прекалено спокоен. На премиерата личеше едно вътрешно съсредоточаване (наистина умело прикривано), породено от недостатъчно затвърдения текст.

Балабаница на Елена Манчева е безукорна. Манчева много умело съчетава външния с вътрешния чар на Балабаница. По силата на творческата изява до Балабаница поставяме образа на Мария, поднесен с много топлота и обаяние от младата актриса Росица Димитрова.

Верен път за превъплощение са намерили Антон Тороманов в образа на бай Гроздан, Стефан Чумпалов — в ролята на Марчо и Йордан Витлямов — Ичеренски.

Значително по-плътен и налагащ се би бил инженер Христофоров на Христо Дерменджиев, ако много преди развръзката не се разконспирирваше с тайнствените погледи, които мяташе толкова издайнически, че ако Авакум Захов не се движеше по фабулната линия, би го хванал за яката още при първата среща.

Майор Инджов (Марин Златев) е прекалено педантичен, студен и антипатичен, а по литературния материал той не е такъв.

Хубав е образът на полковник Манов, който ни поднася утвърденият вече пред нашата публика Тимофей Луков, но е нужна още много непринуденост. Ватенката на учителя — един несвойствен атрибут — на кърнява физическия образ.

Въпреки посочените слабости, постановката „Контраразузнаване“ беше един хубав и вълнуващ спектакъл, в който положителното доминира и обнадеждава.

Публиката е убедена, че нашият театър в този обновен състав е в състояние да ни поднесе по-добри постановки.

Минчо ДИМИТРОВ

Концерт на Юношеския струнен оркестър

Неотдавна Юношеският струнен оркестър при Образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра изнесе своя първи самостоятелен концерт.

Основан преди близо десет години, като детски оркестър при Детската музикална школа, с ръководител Петър Момчев, а по-късно — Асен Кирилов, сега този оркестър се върна към читалището. Целта и задачите на младия състав са чрез овладяване на художественото майсторство да претворява произведенията на предкласическата, класиката и най-вече творбите на нашите майстори и по този начин да получи облика и признанието на представителен юношески оркестър.

Програмата на концерта, въпреки своя популярен характер, бе трудна в жанрово и стилово отношение. Бяха застъпени автори и произведения от класиката, романтизма и съвременни автори. В изграждането на този репертоар бе постигната голяма простота с избягването на големите динамични напрежения. В „Разочарование“ на Глинка бе постигнато настроение, нежност и размисъл. Солистката на тази пиеса Стела Пенчева (виолончело) показа вкус и чувство при изграждането на соловата си партия. В изпълнението й имаше топлота.

Не липсваха и по-големи звуково-динамични кулминации. Например в I-ва част из Концерт за цигулка и оркестър — Ридинг. Минка Пенева беше солистка на тази трудна пиеса. Тя показа добър замах и дава надежди за едно зряло развитие в това поприще.

Концертът за пиано и оркестър — I-ва част, Хайдн — бе най-трудната по стил и характер пиеса от цялата концертна програма. Малката пианистка Надя Григорова, солистка на тази пиеса, има всички данни за развитие. Партията на пиано бе доста прецизно изготвена и съчетанието между оркестър и солист бе доста сполучливо изработено.

Няма да бъде преувеличено, ако кажем, че в много моменти от изпълненията на Юношеския струнен оркестър човек оставаше с впечатление, че музицира състав от сравнително зрели изпълнители — самодейци.

Необходимо е да се работи върху звуковото изравняване на фразите.

Диригентът на оркестъра Александър Чакалов показа на подиума добри интерпретаторски качества. Програмата е на работена за близо четири месеца, а програма от този род не може да бъде осъществена за по-малко от година, тъй като изпълнителите са деца.

Солистките на оркестъра Валя Модева, Ина Тороманова, Стела Пенчева, Минка Панева и Надя Григорова с голямо чувство на отговорност и вътрешно напрежение се представиха на този първи по рода си концерт.

Няма съмнение, че тези млади приятели на музикалното изкуство ще бъдат достойни продължители на музикалните традиции на родния си град.

Арам БЕРБЕРЯН,
композитор

Коста Рика. 30 000 деца от тази латиноамериканска република са лишени от възможността да посещават училище поради острата липса на училищни помещения. Другата причина за непосещаването на училище е тежкото материално положение на много родители, които са принудени да пращат своите деца на работа.

НА СНИМКАТА: „Главната“ улица на едно бедняшко селище.

Две денонощия — без сън

На всички е известно, че преди седмица пътищата бяха заледени и пътуването с коли беше много трудно. В такъв труден момент шофьорът на линейка 19-96 от с. Межден трябваше да закара до София тежко болната Емине Юсуфова. Шофьорът Христо Цонков не се побоя и тръгна по дългия маршрут. Две денонощия пътува без почивка и без сън. Близките му в къщи се тревожеха —дали не се е случило нещо?

След два дни, изминал над 1 000 км, той се завърна без авария, изпълнил своя служебен и човешки дълг.

Ахмед САДЪКОВ

БЕЗСМЪРТНИЯТ ПОДВИГ

(По случай 25-годишнината от пълното освобождение на Ленинград от фашистката блокада)

В мразовитото утро на 13 януари 1943 година в 9,30 часа ленинградци чуха страшния глас на артилерията. Никой още не знаеше какво става на фронтовата линия, която беше съвсем близо до града. В тези часове войните на Ленинградския и Волховския фронт започнаха една от най-големите в историята на Великата отечествена война операции по разкъсване блокадата на Ленинград.

За безсмъртния подвиг на съветските войни, за безпримерното мъжество на ленинградци, за днешните дела на тружениците на града-герой разказва председателят на Изпълкома на Ленинградския градски съвет Ал. Сизов:

— В плановете на фашистко то командуване Ленинград заемаше особено място. Фашистките ръководители бяха толкова уверени в успеха си, че дори определяха „точни“ срокове за завземането на Ленинград. На събрание на гаулайтерите на фашистката партия Хитлер самохвално заяви, че осем седмици след започване на войната той ще бъде в Ленинград.

Тези планове на фашисткото върховно командуване се провалиха с трясък. Още в първите дни на войната врагът изпита силата на съветския народ, който защищаваше своята социалистическа родина. С цената на огромни загуби немско-фашистките завоеватели успяха да стигнат до Ленинград. На 30 август те прекъснаха железопътната линия, която свързва Ленинград със страната. На 8 септември 1941 г. немците завзеха Шлиселбург. Ленинград се оказа блокиран откъм сушата.

От този ден започна безпримерната епопея на отбраната на Ленинград в условията на блокада.

Целият свят със затаен дъх следеше кръвопролитната битка на бреговете на Нева. Хитлеристите определяха все нови и нови срокове за завладяването на Ленинград. Но войните на Съветската армия и населението на Ленинград се закле ха да защитят града на Ленин, под чиито стени всеки ден се топяха фашистките дивизии.

Когато стана ясно, че планове те за мълниеносно завладяване на Ленинград не могат да бъдат осъществени, хитлеристите взеха чудовищно решение: да изравнят града със земята чрез бомбардировки и артилерийски обстрели, а населението чрез глад.

Ленинградци помнят страшната зима на 1941-1942 г., когато гладът вземаше ежедневно хиляди живота на мирни граждани, помнят яростните бомбардировки и бесните артилерийски обстрели. Немците хвърляха върху обсадения град над 100 хиляди авиобомби и изстреляха 150 хиляди артилерийски снаряда.

В града бяха разрушени и изгорени 3 174 сгради и повредени 7 143. Около 5 милиона кв. м жилищна площ беше изваде на от строя. Много заводи лежаха в развалини. А градът на Ленин живееше и се бореше.

Цялата страна подготвяше унищожителния удар срещу фашистките окупатори край стените на Ленинград. На 12 януари 1943 година войските на Ленинградския и Волховския фронт започнаха операцията „Искра“. Те трябваше с мощен удар да разкъсат отбраната на противника, да се съединят на юг от Ладожкото езеро и така да ликвидират блокадата на Ленинград.

На сутринта върху позициите на противника връхлетя вне запнят силен порив на огъня. Около 2 и половина часа над немските окопи бушуваше оловен ураган. След това в атака влязоха съветските танкове. Вдигна се и пехотата. Всички родове войски мъжествено и смело изпълняваха задачите, поставени от командването. Операцията се развиваше успешно и на 18 януари 1943 година част от войските на Ленинградския и Волховския фронт се съединиха. Блокадата на Ленинград беше разкъсана!

Тази нощ Ленинград не спа. По улиците на изранения град бе излязъл народът и звучеше музика. Цялата страна горещо приветствува великата победа при Ленинград. През тези дни смелите защитници на града получиха хиляди писма и телеграми. Целият свят отдаде заслужена почит и възхищение на града-герой. Президентът на Съединените щати Рузвелт изпрати специална грамота на Ленинград.

Но още много сили и живота дадоха войните на Съветската армия за пълното освобождаване на Ленинград от вражеската блокада. Този ден настъпи преди четвърт век — на 27 януари 1944 г., която дата тържествено честуваме.

* * *

В града на Ленин, който 900 дни беше град-фронт, бяха ликвидирани следите на войната, но споменът за нея вечно ще остане в душите на ленинградци и той винаги ще ги призовава към бдителност, към активна борба за мир, против коварните замисли на подпалвачите на нова война.

Комунистическата партия, съветското правителство и целият съветски народ проявиха и проявяват огромна грижа за Ленинград. Още през 1944—1945 г. бяха възстановени две трети от разрушената жилищна площ. През следващите години бяха реставрирани всички сгради — гордост за световната архитектура.

Промишлените предприятия в града отдавна бяха напълно възстановени.

Последните години бяха години на особено интензивно жилищно строителство в Ленинград. Сега градът се развива според разработения от нас и утвърден от правителството генерален план за развитие за срок от 20-25 години.

За това време на брега на Нева ще израсне почти още един Ленинград. Само за 1967—1968 г. жителите на града получиха над 100 хиляди жилища. В строя влязоха новата Невско-василеостровска линия на метрото, великолепна концертна зала, Дворец на спорта, 48 училища, 46 детски заведения и други културно-битови обекти.

Ленинградската промишленост постигна големи успехи. Предсрочно бе изпълнена програмата за 1968 година. Днес ленинградци дават на страната все повече турбини и кораби, машини и електронна апаратура, подемни механизми и тъкани. В плана за развитие на градското стопанство през 1968 г. е предвидено да се построят около 60 хиляди жилища, 25 училища, 20 детски градини, 4 кинотеатра, 7 поликлиники, 45 магазина, 104 предприятия за обществено хранене и много други.

Градът-герой е пълен с творчески сили. Градът-герой расте и става все по-красив.

Агенция „Новости“

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски ж

20

Завадски даде вид, че се смути.

— Аз мислех, че вече не ми се сърдите.

— Но се излъгахте — засмя се Лах. — Е, а какво правите тука? Зимна почивка в Закопане?

— Удаде ми се да се измъкна за няколко дни, главният се възмущаваше малко по повод на това, че през лятото ви нагли ся намирам тема в Сопот, а през зимата непременно в Закопане, но после махна с ръка на това. А вие, пан доктор, също ли на почивка?

— Нещо от този род — отговори Лах. — Искате ли бонбон? — предложи той, измъквайки от джоба кутийката с ментови бонбони.

— За една година вие не сте изменили на своите привички, както винаги ли имате в себе си запас от ментови бонбони?

— Аз съм консерватор — каза Лах, — но, откровено казано, учуден съм, че ви виждам сам. Доколкото си спомням, срещах ви обикновено всеки път в компанията на нова, но винаги много красива жена.

— О, можете да бъдете напълно спокоен. Аз също съм консерватор. И тъкмо тичам в сладкарницата на среща с една обаятелна блондинка. А може би ще пиете кафе с нас?

— Знаете ли, с удоволствие, тъкмо имам един час свободно време. И така, да вървим на среща с прекрасната блондинка. Само че имам една молба към вас: за да не се изплаши случайно, не ме представяйте като работник на нашето министерство. Ако направите това, то мога за заподозря, че се страхувате от моята конкуренция и използувате непозволени начини.

Завадски прие тържествен вид.

— Обещавам, че няма да направя това. Жената, която обичам; мога да задържа с други способи.

Сладкарницата беше препълнена. Кълба дим висяха над масите. Лах се огледа наоколо, но Завадски го хвана под ръка и поведе към прозореца.

На масата седеше Гражина Мас.

— Гражина, разреши да ти представя адвоката Лах — каза Завадски, сядайки удобно. — Това е мой много добър познат, с него сме стари приятели. Емил, какво ще пиете?

— Ако може, само чашка кафе — отговори Лах, хвърляйки мечтателен поглед към Гражина, която в този момент поправяше с длан падащия на челото й кичур. Като забеляза възхищението в погледа на доктора, тя веднага отвори чантата си и извади пудриера.

— И дълго ли пани смята да прекара в Закопане? — попита Лах.

— Още не зная, това зависи от Ричард.

Завадски, който се опитваше да спре минаващата покрай тях келнерка, се обърна.

— Виж, Гражина, за първи път виждам адвоката в такова състояние. Струва ми се, че ти му направи впечатление.

Лах не протестира.

— Вие сте много красива — каза той тихо в този момент, когато келнерката приемаше поръчката.

Ричард обаче чу думите на Лах и гръмко се засмя.

— Е, виждаш ли? Започва атака по целия фронт, а докол кото зная, адвокатът е ерген... Имай предвид това, Гражинка.

Завадски не взимаше близко до сърцето достойнствата на Лах. Той знаеше добре, че докторът няма никакви шансове при Гражина, и пиейки кафе, се шегуваше непрекъснато. Из глежда Лах приемаше всичко това за чиста монета и не губеше доброто си настроение.

Защо Гражина е пристигнала в Закопане? Изглежда, че не само за да прекара тук няколко дни със Завадски... По всичко личи, че Брунер я е изпратил със задача да извърши разузнаване в планинската курортна местност. Може би Гражина вече е попаднала на следите на Гурски? Може би има някакви помощници? Внезапно Лах забеляза, че лицето на Завадски се изкриви от гримаса на нескриван гняв. „Не прекалих ли?“ — мярна му се мисълта. Изведнъж Завадски избухна:

— Как се държиш! Мислиш не виждам, че пращаш нежни погледи на онзи блондин? Можеш да вършиш това колкото си искаш, но само не в моето общество. Няма да позволя да се компрометирам!

— Но, Ричард, какво говориш! — Гражина постави тънката си длан върху ръката на Завадски.

— Моля те, не ме прави на идиот — озъби се репортерът. — Представете си, пан адвокат — обърна се той към Лах. — Тази особа пристигна тук с мен и от първия ден започна да тича на срещи с някакъв си младеж, с когото случайно се запозна на танци. Естествено всичко това става под прикритието на посещения при фризьор или излети на ски на върха на планината Каспрова.

— Не му вярвайте, пан адвокат! — Длантa на Гражина продължаваше да милва ръката на Завадски. — Ричард е ужасно ревнив и всяка моя крачка му се струва подозрителна. А пък аз не давам никакъв повод за това.

— Великолепно! А може би ще отречеш, че когато отиде, както каза, при фризьор, те срещнах на Круповки с този свински блондин?

— Е, и какво от това? При фризьора имаше твърде много народ, не ми се искаше да чакам... Излязох и на улицата срещнах този мъж, с когото тогава с твое разрешение танцувах един път в сладкарницата. Може би трябваше и да не му отговоря, когато се приближи да ме поздрави?

Лах успя крадешком да разгледа седящия в дъното на залата блондин. Нямаше никакво съмнение, че Гражина се беше срещала неведнъж с този непознат с цел, за която Завадски даже и не подозираше.

— Много ми е неприятно — опита се той да прекрати продължаващия спор, — но трябва да се сбогувам с вас. Имам назначена среща, а не обичам да закъснявам.

— Виждаш ли, с поведението си пропъди пан адвоката — каза Гражина.

— Моля да ме извините, че си позволих във ваше присъствие това избухване — засуети се Завадски. — Не си отивай те, моля ви...

— Длъжен съм, драги, длъжен съм. И не заради това мако скарване между вас. В кра на краищата и любимите се карат — за забавление — пошегува се Лах, ставайки. — А вас, пан репортер, охотно ще се срещна още веднъж. Къде мога да ви намеря?

— Ще бъда тук утре в два надесет часа. Гражина отново се готви да ходи на върха — предизвикателно отговори репортерът.

— Добре. И така, утре в два надесет. А на вас ви пожелавам приятно спускане — обърна се Лах към Гражина на прощаване.

Пробивайки си път между масите, той се стараеше да мине колкото се може по-близо до блондина, който стана причина за скарването. Той имаше отлична зрителна памет; достатъчно беше да види човек един път, за да го познае след няколко години.

Като излезе от сладкарницата, докторът се отправи към магазина за подаръци и дълго избира открити картички, преди да се реши да купи. После влезе в месарския магазин и застана на опашка за консервирана шунка. Той стоя може би петнадесет минути и изведнъж излезе на улицата. Именно в този момент от сладкарницата излезе съперникът на Завадски.

(Следва)

ПРОБЛЕМИ НА ЮЛСКИЯ ПЛЕНУМ

Необходими са повече грижи за хората

Към промкомбинат „Текстил“ в Силистра отдавна съществува дарак и чепкало, където се извършват услуги на селението. Всеки ден, незави мо от сезона, тук пристигат по 20 души, обикновено възрас и жени, за да им бъдат из ршени услуги — развлачва на вълна или стари парца . Между клиентите има и хо дошли от селата. Това, че извършват такива услуги на селението, е добре, но дума ни е за условията, при кои се извършват тези услуги. маме предвид, че понякога с но вързопче вълна хората от лата чакат по два-три дни. овече от две години даракът чепкалото са в една полутъм опушена стая с влажен ци нтов под. С устройството си напомня, че някога е била адилник на близката кланица. Двете машини са доста ста и производителността им е ска, макар че работят непре снато от сутрин до вечер. В мещението е много шумно и ашно. Отпадъците от разчепването на вълната и парцали запълват въздушното простнство в помещението с прах неприятна миризма. Вентила ия няма. Въпросът с вентила ията би-се решил с малко сред ва, още повече, че през са ото помещение минава обеми а вентилационна тръба. Ни о не е направено и за обезрашаването на двете машини. ногобройните трансмисии и бчати колела също не са безопасени. Само от едната рана има кръстосани железа, през чиито междини човек може напълно да се промъкне при евентуално подхлъзване. Електромоторите са покрити с вълнени отпадъци и при загря ване или случайна искра, пожа рът с всичките си тежки последствия е неизбежен.

Въпреки многократните предупреждения на органите от инспекцията по охрана на труда и служителите на ХЕИ, ръководството на предприятието не по лага необходимите грижи за обезопасяване на труда и здравето както на работещите тук, така и на всекидневните си клиенти. В този доста неуютен ха ос от прах и тежки миризми от две години се труди работникът Васил Лефтеров, без да ползува каквито и да било привилегии за тежки условия на труд. За да изпълни започнатата поръчка на гражданите, по някога е принуден да работи повече от 8 часа. В същото това помещение, с размери 5 на 7 метра, трябва да чакат реда си и клиентите, а те съвсем не са малко. Почти всякога можете да видите възрастни жени с бохчички да се свиват из ъгли те със замотани по кукерски маниер лица, за да се предпазят поне от едрите отпадъци на чепкането и влачането. Тук жените-клиентки биват използувани и за подхранване на машините с материали, понеже работникът сам не успява да обслужва двете машини. Това е твърде опасно и рисковано за клиентите, които не са нито инструктирани, нито осигурени. В помещението няма даже и една скамейка, където да си отпочиват чакащите реда си клиенти. Някои от тях, след като се изморят да стоят прави, сядат върху бохчите си, а други, измръзнали в помещението, излизат навън, за да се поразтъпчат. Не са редки случаите, когато жени от селата, след такова развлачване на вълна и биене на парцали, се завръщат простудени и болни.

—Някога ни беше приятно да отидем на дарак. Хем си свършвахме работата, хем се напиказвахме — се оплаква възрастна жена от село Смилец. — А това сега е цяло мъчилище.

Известно ни е, че промкомбинат „Текстил“ строи нови помещения за своите цехове, но докато те бъдат готови, би следвало да се правят подобрения и в съществуващите. И буди недоумение въпросът: защо толкова малко е направено за културното обслужване на хората. А нима трябват кой знае какви капитални вложения за направата на скамейки, да речем, или една дървена пристройка — барака за посрещане на клиентите, или пък за обезопасяването на машините, за вентилация на прашното помещение? Не са ли длъжни да кажат своята дума органите на Противопожарната охрана, ХЕИ и Инспекцията по охраната на труда, щом ръководството на промкомбината гледа през пръсти на тези въпроси?

Георги СТАНЧЕВ

Многофакторното заплащане — ефективна форма за подобряване качеството на продукцията

Наредбата за организацията на работната заплата на базата на многофакторното заплащане на труда в промкомбинат „Трансмариска“ се прие без каквито да било съпротивления. Интересът на работниците към новата организация на работа бе голям. Заработи се с амбиция за по-добро качество, за по-голямо възнаграждение. В по-добрите резултати вярваше и ръководството на промкомбината. И след едногодишна трудова надпревара по отдели, прилагайки многофакторното заплащане като възнаграждение за труда, работници и ръководители отчитат положителните резултати.

Старателно подработената наредба за организацията на работната заплата за 1968 г. уточнява и конкретизира в текст и цифри показателите за заплащане на труда. В края на всеки месец комисия проверява изпълнението на показателите, залегнали в наредбата, и съставя протокол за качеството и количеството на извършената работа. По такъв начин качеството на изработената продукция в промкомбината през годината значително се по добри. Защото се касае вече не само до отделни забележки, а до размера на работната за плата. Съблюдаването на този фактор доведе до чувствително подобрение на качеството на чугунените отливки и на другата продукция. Бракът бе сведен до минимум.

Конкретизирането на процентите, с които се намалява трудовото възнаграждение, следствие забавяне изпълнението на поръчки, доведе до по-голямо старание в спазването на уговорените с клиентите срокове. Създа де се по-добър ред, ускори се производството. Подобри се производителността на труда. Увеличи се трудовото възнаграждение на работниците и ръководния персонал.

Съобразно основните принципи на наредбата за организацията на работната заплата, заплатата на работниците и служителите е условно постоянна.

Прието бе условно-постоянната тарифна или щатна заплата да се изчислява в намален размер, но не по-малко от 90 на сто на работниците и 80 на сто на служителите. Променливият дял на работната заплата се начислява при изпълнение на определени с наредбата фактори за всяко поделение. Основни фактори за премиране тук са произведената стокова продукция на едно лице и снижение себестойността. Всяко безпричинно отсъствие и самоотлъчка на работника довежда до намаляване процента на премията, в някои случаи до пълно лишаване от правото да получи премия.

В резултат на прилагането на показателите, валидни за премирането, бе заздравена трудовата дисциплина. Материалният стимул през годината, в която бе въведено многофакторното заплащане, помогна. От 795 човекодни през 1967 г. самоотлъчките се намаляват на 284 човекодни. Ежемесечно то премиране на работниците и служителите през годината доведе до средно повишение на техните заплати с 20 на сто. Новата система на многофакторно заплащане изигра положителна роля за повишаване на производителността на труда, за подобряване качеството на продукцията. През текущата година на базата на постигнатия опит се извършват известни корекции на многофакторното заплащане. И безспорно колективът на промкомбинат „Трансмариска“ през юбилейната година ще постигне още по-добри успехи.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Интересни са лекциите, които специалистът Кирил Иванов изнася пред механизаторите от ТКЗС — Калипетрово в часовете по селскостопанска просвета.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Пред добри успехи

Овцевъдите от с. Паисиево отглеждат 1 531 овце за разплод. В сравнение с други години, сега агнилната кампания ще завърши в много по-кратък срок. За по-малко от месец в стадата се родиха около 1 400 агнета. Над 200 овце близниха.

Всички овчари обграждат малките животни с необходимите грижи. И Атанас Добрев, и Георги Михайлов, в чиито стада припкат най-много агнета, се стремят да ги запазят от мразовете. В цялата ферма няма нито едно умряло новородено животно.

Изгледите да се преизпълни с около 8 процента планът за агнетата радват всички. Създадени са подходящи условия за доброто им развитие. Една част от тях ще бъдат продадени. Някои от женските агнета ще бъдат отгледани за ремонт на стадата.

Овчарите са доволни от това, че фермата навреме се снабдява с необходимия груб и концентриран фураж. В дажбата на агнетата не липсват такива важни компоненти, каквито са люцерновото сено, подходящите смески и други.

Лошото време затруднява хората. Във фермата има постоянно дежурство. Овчарите се грижат добре както за малките, така и за възрастните животни. Това подсказва, че и през настоящата година техните успехи ще бъдат задоволителни. Всички се радват на високо възнаграждение, което получават за 1968 г. То варира между 1 600 и 1 800 лева. Въльо Панайотов, Мехмед Топчу и Георги Димитров получават като дългогодишни овцевъди 20 на сто допълнително възнаграждение върху заработеното.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Само приходите ли, а човекът ?...

До преди година и половина ените от селата на Средищ ия селсъвет, ако не искаха да изат в примитивния дървен ан, заминаваха да обменят в иемателните пунктове на ромкомбинат „Текстил“ в Силистра вълна или парцали за илими, кувертюри или черги. ова обаче заплащаха с много ьки, особено по автобусите с къв обемист товар.

За обмяна на суровината за това продукция в Средище открит приемателен пункт. о видимо на него много не изчитаха, защото определиха приемателен пункт една мал тъмна стая. Назначиха и приемач — Кемал Ризов. Не ина и седмица, за новата при бивка се разчу из целия ра он на Средищкия съвет. Нови ата се разнесе и в селата на оларския съвет, Толбухински кръг, а по-късно и в района Кайнарджанската община. е минаха и две седмици, и пределената стаичка за прие ане на вълна, памук, прежда и парцали и докарана стока от Силистра се препълни така, че от вътрешната страна на прага на стаичката остана само приемчикът. За клиентите вече нямаше място. Те си уреждаха обмяната под открито небе. Докато бе лято, това бе търпимо, а сега през зимата? За да се разтовари малко този приемателен пункт и облекчат до известна степен клиентите, по предложение на приемчика К. Ризов та към приемателен пункт бе открит и в село Коларци. В определени дни през седмицата той приема в едното село, а през другите — в другото. Но с това приемателният пункт в Средище не е напълно разтоварен. Не са редки случаите, когато К. Ризов, за да не откаже на клиентите си, приема стоката в Средище, а я носи за съхранение в Коларци. Между селищата той превозва суровината с пътническите автобуси, а до техните спирки я носи на гръб. Трябва да отбележим, че мястото на автобусните спирки не е съобразено с приемателните пунктове. По предложение на същия приемчик тези дни ще се открие приемателен пункт и в с. Кайнарджа. Ще може ли един човек, без да има на разположение служебен транспорт, да обслужва и трите пункта? Безспорно стремежът на този упорит работник е похвален. Той облекчава много хората, като се отзовава на техните нужди. Помогна и на предприятието да увеличи приходите. Но трябва ли да не се помисли и за облекчаване на неговия труд при пренасянето на стоката? През текущата година той има план да осигури приходи 14 000 лева и няма съмнение, че ще го изпълни. Но трябва да му се осигурят по-просторни помещения, където да има място и за клиентите, докато предават стоката и оформят поръчката.

Георги КИТАЕВ

Създаване на палметни кайсиеви насаждения

В Комплексната опитна станция в гр. Силистра през 1964 година върху площ от 15 декара се създаде кайсиево насаждение, формирано като палмета, с наклонени клони. В отделни редове са засадени Унгарска кайсия, Луизетова, Късна дряновска, които са силнорастящи сортове, и Шалах — умеренорастящ.

Всички дървета са върху кайсиева подложка. Засадени са на разстояние 4 метра в междуредието и 5 метра в реда, по шахматна (триъгълна) система. Фиданките са формирани по установената в страната практика за създаване на палметни насаждения. На половината площ е ползувана телена конструкция, а на останалата — клоните се привързват към колове. Дръвчетата имат 60-70 см височина на стъблото. Те не са формирани в пи томника. Скелетните клони, които са на три етажа, са с наклон 35-40 градуса спрямо хоризонталата. Понеже почти всички сортове са буйнорастящи, междуетажните разстояния са по-големи: 120-140 см между първия и втория, и 90-110 см между втория и третия етаж. Височината на короната е до 4 метра от почвената повърхност. По отношение на разстоянието по-добре ще бъде да се приеме 5 на 6 метра за умеренорастящите сортове, като Шалах, Чехия, Нюкестъл и други. Ако почвите са много богати, а сортовете силнорастящи, разстоянието да бъде 6 м в междуредията и в реда 6,5 — 7 м. В тези случаи палметната стена може да бъде широка 2,5—3 метра, при същата проходимост за машините. Короните се формират по-високи и по-редки. Така в долните си части дърветата не се засенчват и плодовете са качествени. Не бива да създаваме много редки насаждения (7 на 6 метра) защото при тях площта не се използува оптимално.

Изборът на скелетни клони се извършва обикновено през юни-юли. Между оставените 5-6 летораста се подбират три, силнонзраснали и добре срастнали със ствола, а останалите се превиват. Ненужните извити клонки се изрязват до пръстен през следващата зимна резитба. Поради буйния растеж на дръвчетата налага се през пролетта и началото на лятото (май-юли) да се филизят 2-3 пъти излишните летораст, до като имат размери 10-15 см. Отстраняват се летораст, разположени както от вътрешната страна и по връхните части на скелетните клони, така и по водача, за да не се явят като конкуренти, които биха затормозили израстването на дървото и правилното му формиране. Резачът не бива да оголва скелетния клон, а на разстояние 20-30 см да оставя смесени и дървесни клончета, някои от които допълнително ще се оформят като полускелет на дървесина.

Характерно за летораст при ползуваните сортове е, че те се наклоняват при основата си под тежестта на листната маса и плодовия завръз. Това трябва да се има предвид при формирането на дръвчетата. Затова не бива да се оставя плодов завръз по връхните части на скелетните клони и водача. Скелетните клони се наклоняват на няколко пъти. Когато достигнат 200 см дължина, те се наклоняват на 40-50 градуса, а по-късно на 50-60 градуса. Когато се избързва, израстват лакомци и силни клонки в основната част на дървото. Това пречи на скелетните клони да се изградят бързо. Изразходва се и допълнителен труд за отстраняването на лакомците. Продължителите на скелетните клони обаче никога не се съкращават.

Нашият опит за създаването на кайсиева палметна градина, който е първи в страната, показва, че и този вид овошки успешно могат да се формират и като палмета с наклонени клони. Ние можем да създаваме такива насаждения в окръга, но за това са нужни добре обучени овощари.

Никола БОРИСОВ,
научен сътрудник при КОС—Силистра

Готови ли сме за годишния технически преглед на МПС

Ежегодно в нашата страна се провежда задължителен годишен технически преглед на всички моторни превозни средства, съгласно закона.

Прегледите в Силистренски окръг за текущата година ще започнат, както следва: за автомобили, трактори и ремаркета от 1. II. 1969 година и ще завършат на 30. VII. 1969 г., а за мотоциклети — от 1. III. и ще завършат на 30. VIII. 1969 година. Има изготвен график, който ще бъде разпространен в целия окръг.

Пунктовете за прегледите са определени: за цялата година в гр. Силистра за автомобили, трактори и ремаркета — в Асфалтова база край с. Калипетрово, а за мотоциклети — пред самото управление на ДАИ и КАТ в гр. Силистра.

Сериозна слабост по извършването на прегледите е неизпълнението на графика и неспазването на определените срокове в същия по дати и месеци от самите собственици на МПС, което впоследствие затруднява комисиите по места.

Графикът е изготвен така, че дава възможност на всички собственици да подават ритмично на преглед своите МПС, като се започне по обратен ред от най-но ворегистрираните за 1968 година.

Особено внимание трябва да обърнат собствениците на лични превозни средства, защото по график те трябва да представят същите първи през годината. За леките автомобили прегледът ще започне от 3 февруари с номера 3022, както посочих ме по-горе, и към 5 март трябва да представят с номера 2514.

В графика за техническите прегледи са посочени всички изисквания как трябва да се представят самите превозни средства на преглед.

За неспазването на графика ще се търси отговорност съгласно Закона за моторните превозни средства чл. 24 буква „г“.

Кап. НИКОЛОВ,
ст. инспектор при ДАИ—КАТ—Силистра

ОБЯВЛЕНИЕ

ДАП—ГР. СИЛИСТРА ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

кондуктори за извънградски автобуси
кондукторки за градски автобуси
шофьори I и II клас
монтьори

Справка: Личен състав

ШКОЛА ЗА СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ДУ „ЗАВОДСКИ СТРОЕЖИ“ — ВИДИН

Дирекцията на школата за строително-монтажни кадри — ВИДИН

О Б Я В Я В А

че към школата се откриват курсове от 3 февруари 1969 година по следните специалности:

1. **Машинни мазачи — 25 души**
2. **Мозайка и фаянс — 20 души, от които 15 % жени**
3. **Бояджии-стъклари — 20 души, от които 15 % жени**

Приемат се кандидати от цялата страна с възраст от 16 до 40 години, без ограничение в образованието.

Курсът е тримесен, през което време курсистите ще ползуват пълен пансион — безплатна храна, квартира, работно облекло и учебни пособия.

Освен това получават всеки месец стипендия в размер:
а) неженени 25 лева
б) женени без деца 40 лева
в) женени с деца 50 лева плюс детските надбавки.

По време на практиката се заплаща заработката.

Всеки курсист при завършване полага изпити, получава съответния разряд по специалността и се задължава да работи най-малко три години в СДСО „Заводски строежи“.

Всички завършили курса получават веднага заповед за назначение и безплатна квартира в общежитие. На назначените на работа се подсигурява временно жителство, а впоследствие и постоянно жителство.

Кандидатите да подадат до школата следните документи:
1. **Молба до директора**
2. **Автобиография**
3. **Медицинско свидетелство**
4. **Документ за образование**

Документите да се изпратят най-късно 3 дни преди започването на курса на следния адрес:

Видин — Школа за строително-монтажни кадри — старата казарма при крепостта „Баба Вида“,

телефон 34-13 и 35-13

ОПРАВДАНО ДОВЕРИЕ

— Млад е, но успя да се наложи — шеговито и доволен отбеляза главният инженер на стопанството, — от три години е механизатор, но успехите му с нищо не отстъпват от тези на старите, опитни трактористи. И не само това—побърза да посочи инженерът, — в него има и нещо, с което не могат да се похвалят много механизатори. Неделчо не признава умората, чужди са му думите „не мога“, „не желая“. Щом е необходимо, той е всякога готов и мъжеството му носи победи.

Когато слушах тази кратка характеристика, отначало ми се видя твърде лаконична. За главния инженер това, разбира се, не е така. Съвместната работа е дала възможност те добре да се опознаят и затова с толкова малко думи той изрази онова, което будеше у него възхищение и признание.

Навън беше студено. В района на ремонтната работилница ту в една, ту в друга посока бързаха млади хора в омаслени дрехи. Сковната от студ земя, залепващият до болка дланите замръзнал метал не бяха в състояние да спрат изпълненото с напрежение трудово ежедневие на механизаторите.

Единствен сред двора, облечен в топли дрехи и нахлупена ушанка, изправен до скования от студ „Беларус“, шеташе среден на ръст младеж. Той нервно дръпна шнура на пусковия двигател и бавно започна да притиска лостовете за задвижване на голямото изстинало сърце на трактора. Опитите се повториха няколко пъти, ръцете премръзваха, а моторът все така упорито не желаеше да заработи.

— Ще запалиш — нервно промърмори Неделчо и отново силно натисна пусковия лост. Скоро тихите удари прераснаха в грохот и голямото сърце на трактора заби като лудо.

Ако зимните дни за много от колегите на Неделчо са време за ремонт, то за него и безупречно работещия му „Беларус“ те са време на упорита работа. И днес, повел след себе си ремаркето, Неделчо се готвеше да продължи извозването на оборски тор за зеленчуковата градина.

В биографията на Неделчо Жеков от кооперативното стопанство в с. Сребърна няма нищо особено. Завършил прогимназиалното си образование в родното село, след това карал едногодишен курс за строител, а после прекарал известно време по строителните скели. Но и при заминаването за казармата той дълбоко в сърцето си таял голямата любов към машините.

Когато се върнал от казармата, отново се заловил за строителство, но не издържал дълго. Макар и трудно, той става прикачник, а след като ръководството на стопанството разбрало, че той е способен и влюбен в техниката човек, изпрати ли го на тримесечен курс в МТУ — Средище.

Така Неделчо поставя началото на многогодишната си мечта. Първият трактор, който му повериха, бе „Болгар“. Малката машина съвсем не го задоволяваше, но той добре разбираше, че всичко ще дойде от само себе си. В началото на миналата година му повериха съвсем нов „Беларус“ — този, с който той работи и сега.

В отчета си за миналата година Неделчо написа първите самостоятелни резултати от работата. Изпълнението се равнява на 8 033 декара мека оран. Икономисани са 2 240 литра горивни и смазочни материали. Спестени са 150 лева от текущ ремонт, а възнаграждението му е около 1 320 лева.

Малко са механизаторите в стопанството, които могат да се похвалят с такъв резултат. Затова спечеленото доверие е напълно оправдано и заслужено.

Иван НИКОЛОВ

Комсомолски устрем

Разговор за героизма

Двадесет и четири години изминаха, откакто заглъхна грохотът на Втората световна война. Българският народ също има повод за разтърсване на хитлеристките пълчища. Хиляди герои паднаха по бойните полета и записаха с кръвта си безпределната любов на нашия народ към свободата. За свободата на нашия и на близките ни народи даде своя дял и бившият 31-ви ПЕХОТЕН ПОЛК — гр. Силистра.

За него, за „железния полк" от смели и самоотвержени силистренци, в окръжната комсомолска организация започна разговор на тема: „По стъпките на 31-ви пехотен полк", който ще завърши с теоретична конференция в навечерието на славния 25-годишен юбилей на свободата. Това ще бъде една от най-значителните прояви на идейната работа по патриотичното възпитание.

Стъпка по стъпка разговорът ще ни отведе до победния край на войната, ще ни посвети в бойната дружба, родена в барутния дим, ще ни завладее с величието на безпримерния героизъм на силистренци в епохалната Дравска епопея. В нас ще възкръсне борческият дух на нашите бащи, на които благодарният унгарски народ издигна паметник в знак на признателност, на който написа: „Слава вам, силистренци от 31-ви пехотен полк".

Като първостепенна задача пред всички комсомолски и пионерски организации тряб ва да стои всестранното и цялостно изучаване героичното минало на нашия народ, бойния път на героите, дали живота си за свободна и независима България.

Вторият възлов момент на подетия разговор е да се отдаде дължимото на преданост та, вярата и себеотрицанието, с които се бориха силистренци в пламъците на войната. Тази инициатива крие огромен политически и идеологически заряд и дава възможност да се използу ва пълният арсенал от форми на работа. По този начин в комсомолските и пионерски организации се вна ся конкретна проява за рабо та по патриотичното, военно-патриотичното и интернационално възпитание. Вечерите на бойната слава, викторини те, походите, двубоите ще оживят комсомолските дружества. Ще се издирят участници в боевете, снимки и материали, неизвестни досега.

Миналата година комсомолците от Дулово се срещнаха с един от командирите на полка—офицера от запаса Драганов. Сега комсомолците от общинската организация в село Главиница се заеха с подготовката за среща с един от знаменосците на полка. На тази среща ще присъствуват и останалите живи участници—бойци от славния полк, и ще разкажат спомени от бойния си път. Срещата ще бъде предшествувана от викторина-двубой между комсомолските дружества на тема: „Какво знаеш за 31-ви Силистренски полк?".

След една широка предварителна работа в комсомолските дружества и организации ще проведем и теоретичната конференция: „Приносът на 31-ви Силистренски полк за разгрома на хитлеристките пълчища", на която ще бъдат поканени офицери и научни работници. Това ще бъде безспорна изява на почитта ни към подвига на безсмъртните силистренци и на любовта ни към Отечеството.

Христофор ВЪЛЧАНОВ,
секретар на ОК на ДКМС

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В КОМСОМОЛА

ОТ РАВНОСМЕТКА НА ПАСИВА СЪЩО ИМА ПОЛЗА

Всеизвестна е човешката слабост да се изтъква на преден план онова, което е положително и което радва всички. Но не безизвестно е и другото — че потулването на слабостите и недостатъците е така опасно, както за шофьорите равният път. Комсомолците не обичат равните пътища и това е голямото им предимство в пътуването към голямата цел.

Ето че и за градската комсомолска организация в Силистра дойде време за равносметка на едногодишната работа след историческите тезиси на другаря Тодор Живков и решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на ДКМС — за поврат в работата с Комсомола и младежта. В салона на кино „Москва" се събраха над 550 делегати, представители на седемхилядната комсомолска армия в Силистра. Представители на окръжното и градското партийно, обществено и стопанско ръководство отново потвърдиха голямата си заинтересованост за младостта и бъдещето на града и заеха места до делегатите и в деловия президиум на отчетно-изборната конференция. Тук бяха първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, Георги Кардашев, първи секретар на ГК на БКП, Мико Николов, председател на ОС на профсъюзите, в работата на конференцията взе участие и първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров.

Никой не може да отрече успехите на комсомолците и младежта от Силистра през изминалата година. В заводите и предприятията те не само крачеха рамо до рамо с останалите производственици в грандиозния трудов поход за посрещане с чест на юбилейния Девети септември, но бяха и оня катализатор, който ускоряваше изпълнението на производствените задачи. Изпълниха предсрочно трудовия си план за изтеклата година изкусните майстори на килими от промкомбинат „Текстил", младежките бригади от ЗММ, девойките от „Камъшит" и много други комсомолски бригади и групи, за които призивът за всемладежко съревнование „Комсомолски дар за победата" се превърна в повеля на деня. Устояха на трудностите и комсомолците от ДИП „Липа" и заедно с останалите работници от предприятието трасираха пътя към петдневната работна седмица в нашия окръг. В ЗММ, в МЗ „Стоманa" и завод „Оргтехника", в Техникума по механотехника „В. М. Комаров" и Професионалното техническо училище по машиностроене „Димитър Ганев" комсомолците показаха с дела как се воюва за технически прогрес и станаха инициатори на не една проява, която дава тон за усвояване на производството до съвършенство, за повишаване на научно-техническите знания, за подобряване качеството на продукцията. И ако мебелите на „Липа" и „елките" на „Оргтехника", килимите на „Текстил" и производството на „Камъшит" безпрепятствено пътуват по света, за „визите" им платиха с труда си и комсомолците. Нещо повече — деликатното производство на „Оргтехника" е почти изцяло в комсомолски ръце. Беше година на труд, на рационализации, на съсредоточена мисъл над учебници и чертежи. Ако реши човек да изброи целия актив на градската комсомолска организация в труда, и с препис на доклада, който се прочете на конференцията, няма да го изчерпи.

Черногледи ще бъдем, ако не признаем постигнатото от комсомолските дружества и организации в града и в другите насоки от комсомолската работа — организационно укрепване, подобряване на средствата и методите на работа, дейността по патриотичното и военно-патриотичното възпитание, установения контакт с другите масови организации. Всичко това ни дава право да говорим за начало на поврат.

Кое безпокои?

Много от комсомолските делегати, които се изказаха на конференцията, повториха или допълниха само актива, който се отнасяше в доклада на Градския комитет за тяхната организация или дружество. Малко хора се осмелиха да разкрият частични недостатъци в работата, да изтъкнат причините за това, да критикуват или да се подложат на самокритика. Няма слабости и пунктове, по които се изоставя ли? Ще приведа НЯКОЛКО ЦИТАТА ОТ ДОКЛАДА:

„Процесът на преустройство в някои дружества върви мудно. В други има повече настроение, отколкото практически дела"; „Броят на несъюзната младеж в предприятията е голям"; „Често се случва младежи да отиват на подсъдимата скамейка с комсомолски билети"; „В системата на политическата учебна година са включени по-малко от половината комсомолци... Тя не е добре организирана дори в някои средни училища"; „Не навсякъде се използува материално-техническата база за усъвършенстване на младите специалисти".

Но всички сметнаха, че в доклада критиката е достатъчна и премълчаха останалите, неизвестни за Градския комитет, пасиви. Не можеше ли по същия начин и Петър Стоянов от ЗММ да премълчи за слабата посещаемост на занятията по квалификация, а Калчо Стефанов от „Оргтехника" — недостатъчното, което се прави за комунистическото възпитание на младежта? Нима Градският комитет ще предприеме санкции по отношение на Лефтер Дойчев от „Девети септември", затова че изтъкна СЛАБАТА ВРЪЗКА НА КОМИТЕТА С ОБИКНОВЕНИТЕ КОМСОМОЛЦИ?

Малко се говори за подмяната на съюзните документи, почти нищо не се каза за дейността в комсомолските клубове.

В изказването си другарят Георги Кардашев с няколко ли нии подчерта, че работническата младеж трябва обществено да се активизира. Защото имат симптоми на една вредна болест — загубване на вяра в собствените сили. Трябва много да се работи и за идеологическото възпитание на младежта. С комсомолската дисциплина не трябва да се либерализира. И не на последно място — да се поведе борба против парадността и шума в комсомолската работа.

Един комсомолски делегат започна така изказването си: „Ще отбележа положителното в нашата работа — ние си знаем недостатъците."

А ние смятаме, че от равносметка на пасива също има полза.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Комсомолската бригада „Вела Пеева" от промкомбинат „Текстил" изпълни предсрочно плана си за старата година и навлезе в юбилейната с още по-високо работно темпо. По всичко изглежда, че девойките с изкусните ръце докрай ще дават тон в младежкото съревнование „Комсомолски дар за победата".

Конференция по идеологическата диверсия

В светлината на решенията на Единадесетия конгрес на ДКМС за поврат в работата на комсомолските дружества и организации и в чест на 25-годишния юбилей на свободата, Ученическият комитет на Комсомола в Техникума по икономика — Силистра се насочи към провеждане на едно крупно мероприятие — теоретичната конференция на тема: „Идеологическата диверсия на империализма против световната социалистическа система".

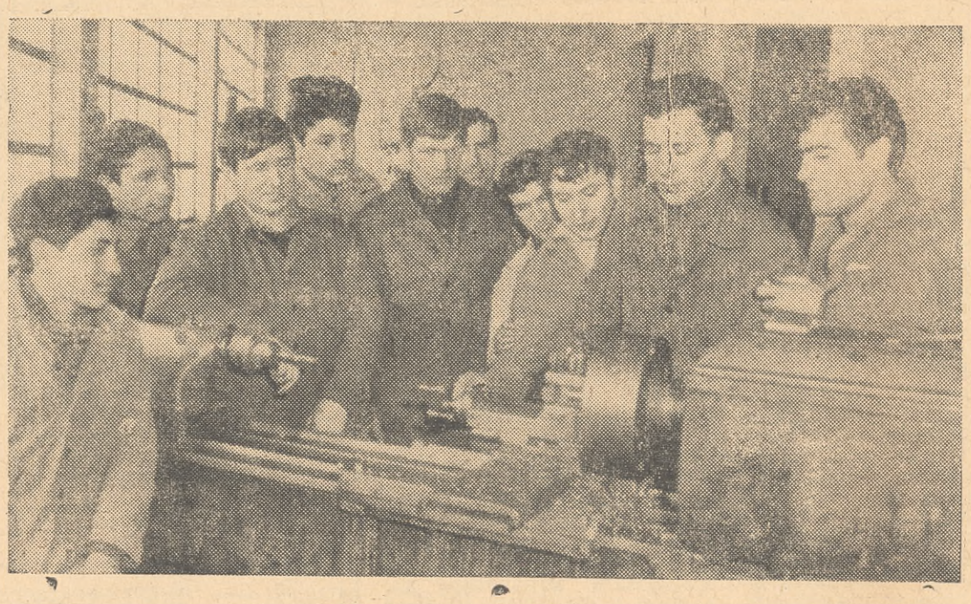
Конференцията ще премине в два етапа — първият ще бъде в началото на февруари, а вторият — в края на същия месец. На всяко дружество е поставена задача да развие определена тема във връзка с този актуален проблем. Ето някои от тях: „Антибългарската пропаганда", „Религията като средство за диверсия", „Основни направления на психологическата война".

За подготовката на конференцията изградихме организационен комитет от пет члена с ръководител преподавателя по история и основи на комунизма др. Векерчев. В училище изнесохме карта с подходящи материали. Освен това се издават таола, биолиографски справки и други нагледни материали.

За втория етап на конференцията ще поканим преподавателя по марксистко-ленинска философия във ВМИ—София Трифон Лазаров. Предварително определен ученик ще изнесе главния доклад, а след това ще бъдат изнесени още два съдоклада. По-обстойно с интересния и същевременно сложен въпрос за идеологическата диверсия на империализма ще ни запознае другарят Трифон Лазаров.

Всички се готвят за конференцията и очакват с интерес последния етап.

Стоянка ДИМОВА,
секретар на УК на ДКМС при Икономическия техникум в Силистра

Комсомолската група „Димитър Дончев" в стругарното отделение на механомонтажния цех при ДПП „Електрометал" — Силистра. Под опитните ръце на Ангел Ганчев се раждат най-точните детайли и затова другарите му така внимателно го наблюдават.

Ученическо творчество

МОМИЧЕТА

С дълги крака
и коси като облаци.
Ту стрела от усмивки и дързост,
ту малко тъжни и малко замислени,
занякъде шумно потеглят
или тихо мечтаят по две.
И нещо тайно вятърът им казал,
и нещо много хубаво им обещал.
Очите им коленичат в очакване
пред олтара на първото тайнство
и някоя вечер до късно не спят —
ненадейно пораснали.

* * *

Не ме оставяй да замина —
ще ни бъде студено и страшно
и скрито някъде
без сълзи ще плачем.
Искам да те обичам,
за да стана добра,
и злобата, която всеки ден расте,
да изчезне, когато ми кажеш:
„ОСТАНИ".

Добрила ВАСИЛЕВА, XI клас

ТЕ ТВОРЯТ КРАСОТА

С неугледната си външност и архаична структура старата еврейска църква в Силистра навява меланхолия и човек я отминава със съжаление. Та кой ще допусне, че под високия й купол с изтърканите вече орнаменти в библейски стил всеки ден се твори красота!

Какво „светотатство"! Вместо със смирени стъпки и свенливи погледи, силистренските гимнастички всеки ден доразрушават „авторитета" на божия храм с „езическите" си игри.

Четвърта година вече треньорът по гимнастика Надя Енчева упорствува в този салон, сменил няколко спортни предназначения. Повериха й отделението по спортна гимнастика към Окръжната спортна школа и започнаха упоритите тренировки за постигане на високо спортно майсторство. Не знаем как е потръгнало всичко отначало, но сега десетте й възпитанички издържат натоварване, на което се подлагат само майсторките на спорта.

Всъщност защо се учудваме — без риск можем да кажем, че не след дълго и те ще станат майсторки. Миналата година Елена Павлова и Росица Тонева покриха кандидат-майсторски норми и се окичиха с по един медал — Елена получи златния на смесена упоредка, а Росица взе бронзов на земна гимнастика. Целият отбор в третия етап от републиканското първенство по спортна гимнастика, което се проведе през декември в София, се класира на второ място в страната. Много добре се представиха и Гинка Вълчева, Недялка Пецова, Любка Георгиева. Сега в тон с тях са и останалите девойки — Елена Костова, Виолета Русанова, Веселина Райчева.

Много търпение, амбиция и желание трябват, за да се усъвършенствуват всички елементи на съчетанията в несъвършения салон. Поне да имаше стандартни размери. Но Надя, която трудно ще различите от възпитаничките й, пак подканя с глава Васко, корепетитор и май единствен „запалянковец" на отбора, и в салона се разлива мелодия на Шуберт. С ефирна лекота започва съчетанието си Любка. На гредата Елена за кой ли път опитва вече финалното си преобръщане. Упоредката също не бездействува. Жалко, че няма място за прескок — останалите нямаше да гледат сега.

И всеки следобед всичко започва отново и отново...

Ако видите какъв весел колектив са момичетата и треньора в извънтренировъчно време, няма никога да допуснете, че в салона има такова чинопочитание. Но може ли пък да се очаква успех оттам, където няма дисциплина?

През март ще бъде първото изпитание за годината — участие в първия етап на републиканското първенство. Какво да пожелаем на малко известните в родния си град момичета, тръгнали към върховете на грациозния спорт, освен успех в училище и спорен труд в салона, далеч от шумната суета около „големите" спортове. С успеха ще дойде и славата.

Любомир КАПИТАНОВ

Дейни комсомолски дружества

ИНТЕРВЮ С ИОРДАНКА БАЦИНОВА, СЕКРЕТАРКА НА ОБЩИНСКИЯ КОМИТЕТ НА КОМСОМОЛА В СЕЛО КАЛИПЕТРОВО

— В КАКВО се изразява новото, което настъпи в комсомолските дружества от общината след Единадесетия конгрес на ДКМС?

— Новото може да се види в цялостната дейност на дружествата. Преди всичко те укрепнаха вече организационно. Пре върнаха се в дейни и инициативни ръководители на младежта. От четирите дружества само едно още не се е активизирало напълно. Но в скоро време и то ще се изравни с останалите дружества, тъй като за негов секретар бе избран дело ви комсомолец. Нашите дружества вече не пропускат месец, в който да не се състоят организационни или просветни събрания. Голяма помощ получаваме от общинския партиен комитет и първичните партийни организации. Все по-често се организират съвместни събрания между партийните организации и комсомолските дружества, на които се обсъждат преди всичко организационни въпроси. Значително подобрихме и работата на дружествените комитети. Сега те разглеждат всички проблеми колективно и винаги набелязват конкретни и целенасочени решения.

— КАК е организирано обучението на комсомолския актив?

— Общинският комитет на Комсомола разработи специален план за обучението на активистите. В актива влизат не само членовете на общинския комитет и секретарите на дружествените комитети, а и добри комсомолци. Всеки месец осъществяваме по една сбирка. Пред активистите се изнасят лекции и беседи, които осигурява общинският комитет на ДКМС. Това ни помага твърде много, защото ни дава възможност повече комсомолци да са запознати със задачите, които решава цялата общинска организация. Освен това секретарите на дружествата участвуват и в семинарите, които провежда Окръжният комитет на Комсомола.

— КАК се утвърждава авторитетът на Комсомола в обществения живот?

— Трябва да изтъкнем веднага, че срещаме подкрепа и разбиране от всички обществени, стопански и държавни органи и организации в общината. Нашето мнение сега се зачита. Извънредно голяма подкрепа получаваме от общинския партиен комитет, управителния съвет на кооперативното стопанство и общинския народен съвет. Без мнението и препоръката на общинския комитет на Комсомола млади хора не се назначават или уволняват от работа. Навсякъде се вземат пред вид нашите искания и желания. Същевременно ние приехме и „Кодекс на комсомолеца", т. е. правилник, в който са застъпени пет основни принципа за значението на комсомолци на работа. Тази форма се оказа много подходяща за нашите условия.

— КАКВО внимание се отделя на възпитателната работа сред младежта в общината?

— Трудно е да се изброят насоките, проявите и инициативите в дружествата. Във всяко дружество се изучава историята на село Калипетрово, добруджанското революционно движение и историческото минало на Силистренски окръг. Съвместно с изпълкома на общинския народен съвет запознаваме младежите и със старите народни обичаи и традиции. В близко време ще възстановим хубавата народна традиция всяка неделя в центъра на селото да се играе хоро. Вярваме, че комсомолците ще съдействуват да осъществим тези хубави мероприятия. Комсомолците от общината вземат масово участие и в работата на читалището. В читалищното ръководство са избрани трима комсомолци. В танцовата трупа и естрадно-сатиричния състав при читалището са включени почти млади самодейци.

— ИЗВЕСТНО е, че за да бъде по-успешна работата на комсомолските дружества, те трябва да разполагат с по-богата материална база. Как е уреден този въпрос при вас?

— Досега са обзаведени напълно три младежки клуба и един е в процес на дообзавеждане. По този начин всяко дружество от общината ще разполага със свой клуб, в който вечерите ще може да провежда своите мероприятия. В центъра на селото е създаден общ клуб. Той е снабден с телевизор, радиограмофон, маси за шах, табла и др. Всяка вечер в него се урежда дежурство не само от членовете на клубния съвет, а и от активисти на дружествата. Всеки петък в този клуб се изнасят пред младежите политически беседи. Уютно е и в останалите комсомолски клубове. Приятната обстановка дължим на помощта, която ни оказва кооперативното стопанство. През миналата година на общинската организация на Комсомола от ТКЗС бяха отпуснати 7 000 лева. Всички младежи благодарят за това.

Интервюто води:
В. ИОРДАНОВ